

Giới thiệu Hỗn Thế Khoáng Công Convert

Mỏ vàng mỏ bạc mỏ kim cương thật là cũng yếu bạo nổ, Ca, có thần bí thợ mỏ hệ thống nơi tay.

Mặc dù không có sách hướng dẫn cũng không có Tiểu Tinh Linh, ngày ngày đều ở tại khổ ép mảy mò, nhưng Ca, cái gì cũng có thể moi ra.

Công pháp tu chân, tài liệu luyện đan, phi thuyền vũ trụ, Ky Giáp đại pháo, sinh hoạt từ nay cùng người khác bất đồng.

Không có thắng không xong cấp, không có thoát khỏi không nhiệm vụ, nhưng cái hệ thống này rốt cuộc là làm gì? Tới ~ tới! Còn chưa nói, bà cái cuộc cho ta trước! Ca, lại đảo một hồi.

Bạn đang đọc truyện *Hỗn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Cổ hầm mỏ

Tháng mười Tàn Linh, cuối thu khí sáng, phong cảnh dễ chịu, Tàn Linh lại danh hiệu Nam Sơn, Chung Nam Sơn, từ xưa chính là đạo gia Thánh Sơn, tiên gia phúc Địa, Phong cảnh Tự Nhiên tuyệt mỹ, tới đây du lịch nhân cũng là nối liền không dứt.

Ở Tàn Linh sâu bên trong, một đám người cõng lấy sau lưng bao lớn bao nhỏ lúc này đang ở một cái dốc bên trong sơn cốc, nhìn trước mặt một cái đen sì sơn động.

Đứng ở phía trước là một cái hơn sáu mươi tuổi gầy lão đầu nhí, hắt đối với bên người một cái hai mươi lăm hai mươi sáu người tuổi trẻ nói: "Tiểu Dương nhìn ra có gì không?"

Dương Lăng lắc đầu một cái, xoay người nhìn cốc khẩu nói: "Không có gì đặc biệt phát hiện, không có tìm được đặc thù niên đại vật ký hiệu, chung quanh lại phá hư quá lợi hại, dưới mắt quả thực không dễ phán đoán, nhưng căn cứ hiện trường một ít vết tích, là một cổ đại hầm mỏ hẳn không có vấn đề!"

Lão đầu nhí trên mặt co rúc mấy cái, thờ dài, "Đều là văn vật cục cùng bác vật quán đám kia ngu làm chuyện tốt! Tháng trước địa phương chính phủ nghe tới núi hái thuốc sơn dân nói phát hiện một cái cổ đại sơn động, còn tìm được mấy thứ bể tan tành đào mảnh nhỏ chén đĩa, vì vậy liền phái người tới quan sát, thuận tiện cũng bả chuyện này báo cáo cho văn vật cục, văn vật cục liền an bài bác vật quán một cái khảo cổ tiểu đội tới mức độ xét, địa phương trấn chính phủ để bày tỏ nhiệt tình, vì vậy tìm vài người bả bên trong thung lũng này cổ đại đá cũng cho lấy, thuận tiện bằng phẳng một cái mặt, thậm chí bả cửa hang cũng sửa chữa một chút, vì vậy thì trở thành bộ dáng bây giờ."

Dương Lăng nghe xong không nói gì, trên đầu toát ra mấy cái hắc tuyến, "Kia đội khảo cổ có cái gì không phát hiện?"

"Nghe nói bọn họ cũng rất tức giận, tùy tiện nhìn hai ngày, không có phát hiện cái gì có giá trị đồ vật, liền nhặt một nhóm đào mảnh nhỏ đá trở về, tuần lễ trước ta mới nghe nói chuyện này, bọn họ nghiên cứu ra được kết quả rất phức tạp, ngôn ngữ niên đại đào mảnh nhỏ đều có, xa nhất là Tổng đại sơ kỳ, trẻ nhất là Dân Quốc thời kỳ, quảng vật ngược lại trắc đi ra, chính là mỏ đồng thạch, vậy, chính là chỗ này loại!" Thôi giáo sư cầm trong tay một tảng đá đưa cho Dương Lăng.

Dương Lăng nhận lấy lập đi lập lại nhìn mấy lần, đây chính là mỏ đồng thau thạch, bắt quả nhìn ngậm màu đồng đo cao vô cùng, gần như thỏi đồng, không khỏi có chút kinh ngạc hỏi: "Thôi giáo sư, đây là quặng thô thạch sao? Thế nào thấy hàm lượng cao như vậy?"

Thôi giáo sư lắc đầu một cái, "Ta làm cả đời địa chất nghiên cứu, đối với quảng vật cũng phi thường biết, một loại mỏ đồng hàm lượng cũng liền 1% bên cạnh (trái phải), mỏ sắt thuần độ cao hoá chất chỉ tiêu cũng liền 60% tới 70%, vậy cũng cơ hồ không thấy được, loại này mỏ sắt thuần màu đồng hàm lượng cơ bản ở 80% trở lên, đặt ở cổ đại, moi ra thật là là có thể trực tiếp đúc tiền, nhưng nhìn lại không chút nào đã luyện qua vết tích, thật là không thể hiểu được a!"

Dương Lăng gật đầu một cái, nhìn trong tay mỏ đồng thạch cũng là đầu óc mơ hồ, nếu quả thật là quặng thô thạch, nhất định chính là thiên nhiên kỳ tích, nói như vậy, màu đồng không phải là vàng bạc, ở môi trường tự nhiên trung rất dễ dàng sẽ dương hóa, sau đó cùng thiên nhiên vật khác chất phát sinh phản ứng, cuối cùng biến thành một đồng chứa đồng nguyên tố đá, tuyệt đối sẽ không giống như đầu chó hiện giờ là loại vàng ròng thể tồn tại, xem ra, hầm mỏ này động giá trị rất tốt nghiên cứu một chút, hẳn nhìn một chút điện thoại di động nói: "Thôi giáo sư, sắc trời còn sớm, nếu không hai chúng ta trước vào xem một chút?"

Thôi giáo sư ngẩng đầu nhìn một chút sắc trời, kêu tới một đệ tử phân phó mấy câu, hai người liền xách đèn pin cùng mỏ hạo một trước một sau khom người đi vào sơn động, chỉ để lại một đám học sinh ở bên ngoài ríu ra ríu rít.

Hai người thất thiếu đi về phía trước đại khái 200m đáng vẽ, xuất hiện trước mặt cái ngã ba, nhìn hắc cô long đông hầm mỏ, hai người trao đổi chốc lát

"Đi thôi, tháng trước đội khảo cổ đã đi sâu vào kiểm tra qua mấy lần, bên trong căn bản không có nguy hiểm, hai chúng ta một người một bên, tiểu

Dương, người là khảo cổ tốt nghiệp chuyên nghiệp, lại đang địa quáng cục công việc, kinh nghiệm bên ngoài so với mặt những thứ này chẳng nhóc con muốn phong phú nhiều, hy vọng người có thể có phát hiện đi! Còn nữa, chú ý an toàn!"

Thôi giáo sư nói xong cũng hướng bên trái hầm mở chui vào, Dương Lăng nhìn vàng sáng dần dần biến mất ở trong động, lúc này mới hóp lưng lại như mèo hướng bên phải son động đi vào. Son động rất u ám, nơi tay điện quang Trụ trong phạm vi, son động cùng bên ngoài cơ bản không khác nhau gì cả, bởi vì không có đo lường thừng,

Dương Lăng cũng không biết đi bao xa, dọc đường cũng không có dừng lại thêm, không sai biệt lắm hơn hai mươi phút sau, Quang Trụ phía trước tựa hồ soi sáng vách động, hần không khỏi bước nhanh hơn, không nghĩ tới chân đá tại một cái lồi ra trên đá, một chút đi phía trước ném ra, kết kết thật thật đụng vào trên vách động! Hần nhất thời cảm giác cái trán đau đớn một hồi, đầu óc choáng váng ngồi dậy một cái sờ, đẩy tay sờ sờ.

Dương Lăng buồn rầu nhặt lên đèn pin nhìn một cái, quả nhiên đầy tay đều là máu, vì vậy vội vàng từ trong túi đeo lưng kéo ra một bọc khử độc khăn giấy lau mấy cái, lại lật ra mấy khối băng dán cá nhân qua loa dán vào trên trán.

Nải nải chân! Xuất sư không tiếp a! Không theo quy củ xuất bài quả nhiên là muốn gặp báo ứng.

Hần tựa vào trên vách động nghỉ ngơi một hồi, cảm giác tốt hơn một chút mới bò dậy, lấy đèn pin bốn phía chiếu một cái, thấy mới vừa rồi đụng địa phương có một khối nhon đá lồi ra, vì vậy tức giận dùng mỏ hạo dùng sức đập mấy cái, "Bịch bịch" mấy tiếng, một khối góc cạnh rõ ràng đá từ trên vách động lăn xuống, ở đèn pin ánh sáng chiếu rọi xuống có chút lóe lên ánh sáng màu xanh nhạt,

Dương Lăng hiểu kỳ bả đá nhặt lên, đá có lớn chừng quả trứng gà, lại là một khối quy tắc hình thoi, bề mặt sáng bóng trơn trượt, không biết thuộc về làm bằng vật liệu gì, phía trên còn dính này một ít vết máu, xem ra là đánh vỡ đầu lưu lại, nơi tay điện ánh sáng mạnh chiếu rọi xuống, đá toàn thân tán mát ra mù mịt ánh sáng màu lam, lại nhìn kỹ một chút, tựa hồ bên trong còn có mấy đạo màu đen dấu ấn, tạo thành một tòa nhà nhỏ bộ dáng.

Phát tài! Dương Lăng không khỏi mừng rỡ, chính mình làm khảo cổ cùng địa quáng nghiên cứu, gặp qua không ít trân quý quáng vật, cho tới bây giờ còn chưa thấy qua loại vật này, lần này có thể nói nhân họa đắc phúc, có lẽ là một món không phải Trần Bảo, trước tiên cần phải tốt tốt nghiên cứu một chút, đang định nhìn kỹ, trên đá lam mù mịt ánh sáng đột nhiên run rẩy một cái, "Phốc xuy" một tiếng đá ở trong tay hóa thành bột, đi theo bên trong thạch thất không khí lại như là sóng nước nhộn nhạo, hần còn chưa kịp phản ứng, chỉ cảm thấy đột nhiên mất tối sầm lại, đợi một hồi trả lời thị lực thời điểm, thấy chỗ lại hoàn toàn bất đồng, tựa hồ đã sớm không ở vừa mới cái kia son động chính giữa, nhất thời trợn mắt hốc mồm đứng lên.

Đây là một cái hình tứ phương sơn nhỏ, đại khái một trận bóng rổ lớn nhỏ, bốn phía ánh sáng sáng ngời, một cái nhà nhìn rách rách rưới rưới đá nhà ở dựa vào tường viện, giữa sân tựa hồ là một cái cổ xưa giếng nước, đá thể giếng dọc theo tháp sụp một nửa, bên cạnh giếng một viên cao hơn mười thước đại thụ, lại đã sớm khô chết, trên mặt đất tán loạn chất đồng một ít đá, tựa hồ mấy trăm năm không có ai đã tới, phía bên ngoài viện mê mê mông mông giống như sương mù dày đặc, cái gì cũng không nhìn thấy.

"Ngọa tào! Đây là địa phương quỷ gì?"

Hần dùng sức xoa xoa con mắt, còn bóp chính mình một chút, chắc chắn không nằm mộng.

Đứng đại khái hai phút, chắc chắn mình đã đến một địa phương khác, Dương Lăng lúc này mới hướng đá nhà ở đi tới, trên đất tán lạc một ít đá, tùy tiện nhặt lên nhìn một chút, lại là một khối mỏ đồng thạch, lại nhặt lên mấy khối, mỏ sắt, tích mỏ sắt, Chỉ mỏ sắt nhiều vô số có sáu bảy loại bất đồng mỏ sắt, trên căn bản đều là hàm lượng rất cao mỏ sắt, kỳ quái là bọn họ lại xuất hiện ở giống vậy một chỗ, hần càng phát giác quỷ dị, cho đến đi vào đá nhà ở, lúc này mới chú ý tới bên trong căn phòng tình cảnh.

Nhà ở là rất thô ráp đá Tự Nhiên xây thành, nóc phòng cũng là mấy khối tảng đá lớn, ánh sáng rất tối tăm, Dương Lăng mở ra đèn pin, căn phòng trống rỗng, chẳng qua là trung ương bày một cái bồ đoàn, hần từ từ đi tới Bồ Đoàn trước mặt, lấy tay bả Bồ Đoàn nhắc tới, ai ngờ lại vỡ thành mấy miếng, một cái màu bạc thể kim loại khi bang một tiếng rơi xuống đất.

Dương Lăng không khỏi vui mừng, rốt cuộc có chút phát hiện, cảm trong tay nhìn kỹ, này là một khối màu bạc thể kim loại, phía trên có một cái lỗ nhỏ, mặc một cái tinh tế kim loại dây chuyền, Uyển Như binh lính đeo cẩu bài, thể kim loại một mặt thậm có khắc một chuỗi ký quái phù hiệu, mặt khác trung ương hai cái Khải Thư Hán Tự: Trần Đoàn.

Trần Đoàn? Dương Lăng đối với danh tự này đảo là rất quen, Trung Quốc trong lịch sử cũng chỉ có một kều Trần Đoàn danh nhân, đó chính là Đường Mạt Tổng Sư trong lúc truyền lưu một cái đạo gia truyền thuyết nhân vật, người ta gọi là ngũ tiên Trần Đoàn lão tổ, hần kích động nhất thời hơi kém đi tiêu, đây chính là nhân vật thần tiên, nếu quả thật là hần lưu lại đồ vật, chính mình há chẳng phải là đại phát!

Lập đi lập lại nhìn nhiều lần, Dương Lăng nhớ tới nơi đây quỷ dị, cảm thấy nếu quả thật là Trần Đoàn lão tổ lưu lại đồ vật, bốn phía khả năng còn có còn lại dấu mỗi, vì vậy nắm đèn pin bốn phía quan sát, trong lúc lơ đãng thấy dưới bồ đoàn tám đá trên mặt đất lại có chữ viết, nhất thời kích động không được, dùng cả tay chân tảo khai Bồ Đoàn mảnh vụn cùng bụi đất, trò chuyện một chút mấy hàng Hán Tự phơi bày ở trước mắt.

"Tên ta Trần Đoàn, Đạo Hào phù điều tử, với hải ngoại được một Thần Vật, vật này chi kỳ không thể nói đồng hồ, hơn bình sinh chưa từng thấy vậy, ban đầu, khiến cho ta thu ích lợi nhiều, nhưng chí mạng cuối cùng lúc, ta hiển nhiên cảnh Ngộ, vật này là nhân gian chi ung thư, giống như vạn ác chi ma quỷ, nếu như Dùng chỉ, gặp nhau hủy ta nước căn cơ, xấu thiên hạ chi linh Mạch, di họa thương sinh, vạn thể không thể phục đầu (chỗ này), vật này không thể hủy, ta đem Phong với Giới Thạch bên trong, vớt tới với Chung Nam, nếu người hậu thế kiếm, vạn chớ mở ra, nhớ lấy! Nhớ lấy!"

Mặc danh kỳ diệu a! Dương Lăng nắm da đầu ngồi chồm hổm dưới đất nhìn xong, đã là Thần Vật, lại vừa là ung thư, chẳng lẽ chỉ là trong tay khối này thể kim loại?

Trong lúc đang suy tư, trong tay thẻ kim loại đột nhiên tản mát ra mùi sương một ánh hào quang, trên không trung đầu xạ ra một khối nửa thước kiến phương màn sáng, phía trên hiện ra một nhóm Hán Tự: Thợ mỏ hệ thống đang ở lần nữa sơ thủy hóa. Sau đó mây dòng chữ đi theo hiện ra;

Bảng định người: Long Hi tộc nhân;

Cấp bậc: Thợ mỏ học đồ;

Văn minh cấp bậc: 2;

Tiếp đó, thẻ kim loại lại lộ ra một tia sáng hướng về phía Dương Lăng một trận quét loạn, Dương Lăng nhất thời cảm giác thân thể cũng mất đi không chế như thế, đầu trở nên hoảng hốt, chỉ thấy màn sáng trung hiện ra "Người cầm được: Dương Lăng", ngay sau đó, trên màn sáng thuộc loại số liệu nước như thể bắt đầu lẫn lộn, cuối cùng lại vừa là nhảy ra một hàng chữ: "Đang ở sơ thủy hóa sinh tồn phụ trợ "

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Thợ mỏ hệ thống

Dương Lăng lúc này nghe ngoài phòng truyền tới rắc xích rắc xích thanh âm, mau chạy ra đây nhìn một cái, con người cũng hơi kém rơi ra đến, chỉ thấy kia bờ hoang sụp đổ giếng nước đang nhanh chóng tự đi tu bổ, bất quá hai phút thì trở thành một cái mới tinh giếng nước, theo ào ào thanh âm, giếng dọc theo trong lỗ nhỏ dĩ nhiên cũng làm đi ra trong suốt nước chảy, nước chảy trên mặt đất quanh co, sau đó một mực chảy tới tường viện bên biển mất. Ngay sau đó, nước chảy trải qua địa phương, nhanh chóng từ trong đất nhô ra rất nhiều thảo mầm, mà đồng thời, viên kia đã sớm khô chết không biết mấy trăm năm đại thụ tựa hồ cũng sống lại, chỉ điều có chút lay động, lại bắt đầu hiện ra nhàn nhạt lá xanh, tầm ảnh cái này tư thế, phỏng chừng muốn không bao lâu sẽ cây xanh nồng ấm, che lại cả viện.

"Ta ~ mẹ kiếp ~ "

Dương Lăng lúc này đã quả thực không tìm được một câu càng lời hay để diễn tả mình tâm tình, không thể làm gì khác hơn là dùng sức bóp chính mình mấy cái, chắc chắn chính mình cũng không có năm mơ.

Màn sáng cũng không có kết thúc, đi theo lại nhảy ra một cái: "Đang ở sơ thủy hóa bài tập phụ trợ..."

Theo mấy đạo màu xanh lá cây ánh sáng xẹt qua sân, chất đồng trên mặt đất ngổn ngang mờ sất đều đang hư không tiêu thất, ngay sau đó một đạo bạch quang thoáng qua, trên trời rơi xuống một cái cái cuốc, Dương Lăng xoa xoa con mắt nhìn cẩn thận, không tệ, chính là lão gia nông thôn đào dùng cái cuốc, hơn nữa còn là thông thường nhất cái loại này.

Giời ạ! Mới vừa rồi cao lớn bao nhiêu thượng khoa học kỹ thuật biểu diễn, thật là dẫn trước Trái Đất khoa học kỹ thuật mấy ngàn năm, đột nhiên này liền chính ra một cái cái cuốc, cái này chẳng lẽ chính là đào quáng công cụ?

Dương Lăng tròn mắt hốc mồm nhìn trước mắt hết thảy, cảm giác mình giống như nằm mơ như thế, cho đến màn sáng biến mất hồi lâu, lúc này mới phục hồi tinh thần lại trong sân đi bộ một lần, cả viện tựa hồ chỉ có kia tòa đá nhà ở không có biến hóa chút nào, không biết là hệ thống cố ý hay lại là nó vốn chính là cái đó Trần Đoàn chính mình xây. Nhìn xong những thứ này, Dương Lăng như có điều suy nghĩ đi tới cái cuốc trước mặt, sau đó nhặt lên cái cuốc, ngay tại cái cuốc vào tay trong nháy mắt, trước mắt trở nên hoảng hốt, đợi thấy rõ ràng lúc, mình đã rời đi sân nhỏ, giờ phút này lại là xuất hiện ở một tòa vắng lặng Tiểu Thổ trên núi.

Thổ Sơn chu vi bất quá mấy trăm mét, trên núi trừ đá vụn chính là cỏ hoang, tuyệt đối là hoang tàn vắng vẻ một chỗ, càng xa xăm lại mê mê mông mông cái gì cũng không thấy rõ, phẳng phát một cái cô đảo.

Dương Lăng giống như thấy quỷ một dạng cả người bộ lông đều dựng lên.

Thẻ kim loại lơ lửng trên không trung, một đạo bán trong suốt màn sáng hiện lên trước mắt mình phía trên, phía trên biểu hiện: Đang đang làm việc trung, thợ mỏ cấp bậc: Thợ mỏ học đồ, phía sau còn đi theo một viên màu xám sao đỏ án.

Nhìn một chút mạc danh kỳ diệu nắm trong tay một cái cái cuốc, chẳng lẽ là để cho ta đào quáng? Dương Lăng đứng ngẩn ngơ không sai biệt lắm hai phút này mới tỉnh ngộ lại, cảm thấy muốn biết rõ ràng chuyện này vẫn phải là thử một chút, vì vậy dùng cái cuốc trên đất đào đứng lên.

Nửa phút sau khi, trong đầu "Keng" một tiếng, theo cái cuốc nhảy ra một khối màu xám bạc đá, trên màn sáng một hàng chữ hiện ra, phát hiện Nhất cấp mỏ sắt, thuần độ 80, giá trị 0. 0 001, thợ mỏ bài thượng đầu xạ ra một tia sáng chiếu vào mỏ sắt thượng, mỏ sắt một chút biến mất không thấy gì nữa,

mà một cái màu trắng điểm nhỏ mà dung nhập vào thợ mỏ bài sao đồ án trung, chẳng qua là quá nhỏ, cơ hồ không nhìn thấy.

Nhìn thấy có hiệu quả, Dương Lăng nhất thời tỉnh thần, quơ múa lên cái cuốc một hồi cuồng đảo, chỉ nghe trong đầu "Đinh đinh đinh" thanh âm thỉnh thoảng vang lên.

"Keng ~!" Nhất cấp mỏ sắt, thuần độ 75, giá trị 0. 0 001.

"Keng ~!" Nhất cấp mỏ sắt, thuần độ 86, giá trị 0. 0 001.

"Keng ~!" Nhất cấp mỏ sắt, thuần độ 81, giá trị 0. 0 001.

...

Theo mỏ sắt không ngừng moi ra sau lại biến mất, thợ mỏ bài sao đồ án dần dần sáng lên, ước chừng sau nửa giờ, khi Dương Lăng mệt mỏi với chố tựa như nằm trên đất thời điểm, thẻ kim loại thượng sao đã có một góc tiểu nhọn biến thành màu trắng.

Quả nhiên là như vậy, xem ra cái này thì với chơi game thăng cấp như thế, nếu như muốn thăng cấp đến một viên ngôi sao, ít nhất đào 1 vạn tệ mỏ sắt mới được, Dương Lăng nghĩ thông suốt đạo lý, sau đó đột nhiên nhớ từ bản thân vẫn còn ở trong hầm mỏ,

Cùng Thôi giáo sư tách ra cũng qua không sai biệt lắm một giờ, được nhanh đi về mới được, hầm mỏ này công phu hệ thống đợi sau này sẽ chậm chậm nghiên cứu.

Đang muốn như thế nào mới có thể rời đi nơi này lúc, trước mắt thoáng một cái, phát hiện mình lần nữa đứng ở tiểu giữa sân. "Hô!" Dương Lăng không tránh khỏi đại thư một hơi thở. Cầm trong tay cái cuốc vút trên đất, nhìn một chút thẻ kim loại, lúc này mới phát hiện, khắc ở phía trên "Trần Đoàn" hai chữ đã không thấy, cướp lấy là "Dương Lăng" hai chữ, phía sau kia chuỗi chữ số cũng thay đổi thành Anh Văn cùng chữ số Ả rập hỗn hợp thể, phỏng chừng phải là một danh hiệu đi, dưới mắt cũng không phải nghiên cứu thời điểm, hần bà thẻ kim loại đeo vào trên cổ, ngẩng đầu nhìn đến trong giếng ô ô toát ra nước giếng, lúc này mới nhớ tới mới vừa rồi một mực cường độ cao đào sắp tới nửa giờ mỏ, nhất thời miệng khát không được, vì vậy ngay tại bên cạnh giếng bà rửa sạch tay bụng uống mấy hớp.

Nước giếng nước ngọt hơi lạnh, thanh đậm ngon miệng, Dương Lăng nhất thời tỉnh thần chấn động, giếng này nước thật là so với toàn bộ chính mình uống qua nước suối đều tốt uống gấp trăm lần, không chỉ dừng khát, càng là nâng cao tinh thần tỉnh não, mới vừa rồi còn cố gắng hết sức mệt nhọc thân thể lại đang khôi phục nhanh chóng, mà càng làm cho hần ngạc nhiên là, ở trên tay mới vừa rồi đào quáng mại nổi trên mặt nước ngâm cũng đang nhanh chóng biến mất, nóng bỏng cảm giác rất nhanh thì biến mất, phỏng chừng ngày mai sẽ sẽ hoàn toàn khép lại.

"Ngọa tào ~, Thần Thủy nha!"

Hần cảm thấy suy nghĩ có chút đương cơ, giếng này nước nếu là làm được bán, thật là nghịch thiên, căn cứ mình bây giờ cảm giác, cho dù là nghiêm trọng đi nữa nghi nan tập chứng, ung thư thời kỳ cuối, chỉ cần không chết, nói không chừng uống mấy thùng cũng có thể trị hết.

"Phát a! Phát a!"

Dương Lăng vây quanh giếng dọc theo không ngừng xoay quanh, trong miệng không ngừng nhắc tới, không một hồi nữa lại đột nhiên đứng lại, không đứng, ta còn là được đi ra ngoài trước, nếu không Thôi giáo sư phát hiện mình mất tích chính mình nên giải thích thế nào, vì vậy ngẩng đầu tìm tới cửa sân, đoán chừng chắc là rời đi địa phương, vì vậy nhất từ bản thân đèn pin đi tới đẩy cửa ra, liền trong nháy mắt đó, trước mắt đột nhiên tối sầm lại, căn cứ mùi, biết rõ mình đã trở lại hầm mỏ chính giữa, mỏ đèn pin lên, quả nhiên vẫn là ban đầu địa phương, chỉ có khối kia thẻ kim loại còn treo ở trên cổ mình, tỏ rõ vừa mới phát sinh hết thấy xác thực không phải là mộng cảnh.

Ngay tại Dương Lăng nhắc chân đi ra ngoài thời điểm, trong hầm mỏ mấy đạo cột sáng xuất hiện, đồng thời còn có tiếng bước chân truyền tới, quả nhiên, chỉ chốc lát sau Thôi giáo sư cùng hai học sinh xuất hiện ở phía trước.

"Tiểu Dương!" Thấy Dương Lăng, Thôi giáo sư đại thư một hơi thở, khẩn trương bước chân nhất thời thả chậm, "Nhìn người riêng biệt giờ còn chưa có đi ra, còn tưởng rằng người xảy ra vấn đề, thế nào, phát hiện cái gì đều không?"

Dương Lăng kia đèn pin bốn phía tám ảnh một bên cười khổ nói: "Nhìn, không có thứ gì, phỏng chừng đều bị đội khảo cổ dò hết, mới vừa rồi đột nhiên có chút choáng váng đầu, té một cái, đem đầu đánh vỡ, liền ngồi ở đây nghỉ ngơi một chút!"

"Người nha! Người nha!" Thôi giáo sư không khỏi nhìn hần chăm chăm lắc đầu một cái, "Thua thiệt người chính là học khảo cổ, này một ít tình cảnh giác cũng không có, này hầm mỏ hơn mấy trăm ngàn năm cũng không có người đến qua, lâu dài không thông gió, phỏng chừng có chút thiếu dưỡng, nhanh đi ra ngoài đi!" Nói xong, lão đầu nhi dẫn đầu xoay người, hóp lưng lại như mèo đi, Dương Lăng cũng chỉ đành cùng theo một lúc đi ra ngoài.

Đi ra hầm mỏ, nhìn bên ngoài ánh mặt trời, hô hấp không khí mới mẻ, Dương Lăng duỗi mấy cái lưng, lúc này mới tìm một khối không chút tạp chất chỗ ngồi xuống. Thôi giáo sư nhìn một chút đầu hần, không biết nói gì lắc đầu một cái, kêu tới một nữ học sinh giúp hần đơn giản xử lý một chút, nhìn thấy xác thực không có gì đáng ngại lúc này mới yên lòng.

Nhìn một đám học sinh ở phía xa đối với hần chỉ chỉ trỏ trỏ, Dương Lăng vô cùng quần bách, trong đầu nghĩ lần này mất mặt ném đại phát, lai lịch thượng còn giả bộ chuyên gia đây!

Cứ như vậy qua ba ngày, ba ngày này Dương Lăng lần nữa vào hầm mỏ một lần, còn là không phát hiện gì hết, vì vậy cũng chưa có lại vào đi, mà là lên

lén nghiên cứu đeo trên cổ thẻ kim loại, trên căn bản cũng biết rõ nó phương pháp sử dụng, tựa hồ chính mình chỉ cần dùng tay cầm thẻ kim loại, suy nghĩ đi vào là có thể đến cái tiểu viện kia, mặc dù lúc này trong cảm giác còn có thật nhiều nghi vấn không có biết rõ, nhưng dưới mắt tuyệt đối không thể coi là cơ hội tốt, xem ra chỉ có thể chờ đợi sau này trở về từ từ nghiên cứu.

Liên mấy ngày nay, hàm mồ trong trong ngoài ngoài cũng để cho một đám học sinh bái một lần, Thôi giáo sư cũng cảm thấy không có lại ở lại cần phải, vì vậy quyết định kết thúc lần thi này xét đi trở về phủ. .

Trở lại đơn vị sau, nhân sự nơi cho Dương Lăng thả ba ngày nghỉ, Dương Lăng trở lại thuê lại nhà ở tám mỷ mỷ ngủ cả ngày, thẳng đến hơn bảy giờ tối mới rời giường, qua loa ăn chút đồ vật nhét đầy cái bao tử, lúc này mới nghiên cứu hàm mồ này công phu hệ thống tới.

Tiến vào sân nhỏ, hay lại là cái đồ bộ đáng bất quá trên đất thảo đã vừa được sáu bảy cm cao, xanh xanh đỏ đỏ đủ loại màu sắc, bất quá cũng không phân biệt ra được là cái gì chủng loại, mà bên cạnh giếng đại thụ, lá cây màu xanh lục cũng đã lớn chừng bàn tay, chỉ điều thon dài, tựa hồ có hơi địa phương còn rút ra trắng nõn nụ hoa, Dương Lăng có chút mong đợi, chẳng qua là không biết sẽ kết xuất thứ gì tới.

Lần này Dương Lăng có chuẩn bị mà đến, nắm một cái đã ngoại khảo sát dùng nhẹ hợp kim bình nước trực tiếp đi tới bên cạnh giếng tràn đầy rót một bình, sau đó trực tiếp từ viện môn rời đi xuất hiện ở phòng ngủ mình, sau đó mở ra nắp bình uống một hớp.

Bẹp một chút miệng, Dương Lăng ngây người một chút, nếu như không phải mình tự mình động thủ, hẳn thật là nghiêm trọng hoài nghi có phải hay không bị người đánh tráo, nước cửa vào thật là cùng nước uống cảm giác không sai biệt lắm, nhạt nhẽo vô vị, đừng nói hiệu quả, giải khát đều lười được uống.

Hắn ừ rừ cúi đầu bả nước đổ vào nhà cầu, thờ dài một tiếng, xem ra lần này lòng tin tràn đầy phát tài Đại Kế là làm không được, quả nhiên chính là cái thợ mỏ hệ thống, không phải là nước suối hệ thống, nước giếng cũng chỉ có thể ở bên trong giải khát một chút, giống như chơi game như thế, trang bị đều là giả a!

Lần nữa tiến vào hệ thống, Dương Lăng quanh đi quẩn lại bả sân nhỏ hoàn toàn kiểm tra một lần, cảm giác lại cũng không có phát hiện sau khi quyết định hay là trước đào quảng, cái này để cho Trần Đoàn lão tổ đều cảm thấy thần kỳ vô cùng hệ thống, nếu rơi ở trong tay mình, nhất định phải đem hắn biết rõ, nghĩ tới đây trực tiếp cầm lên cái cuốc, trước mắt thoáng một cái, vẫn như cũ ở đó một cô hoang thê thê trên núi nhỏ.

Dương Lăng hướng về phía hai tay ới hóp nước miếng, sau đó không chút do dự bắt đầu đào đất.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Nhất tinh khen thưởng

Thời gian không từng đứt đoạn đi, rất nhanh đã đến quá nửa đêm, hắn còn đồ mồ hôi như mưa trên đất hi hục hi hục đào, tròn trịa đôi mắt nhỏ đã bị găm ra một cái nửa người thâm hổ to, nghe thỉnh thoảng nhớ tới "Leng keng" âm thanh cùng không ngừng biến mất ở trong không khí mờ sát, Dương Lăng đã chuyện thường ngày ở huyện.

Cái này công nghệ cao ngoạn ý nhi khẳng định không là trên địa cầu sản vật, nhớ tới trong phòng đá Trần Đoàn lưu lại lời nói, Dương Lăng càng phát ra ra sức.

"Keng ~!"

Theo cái cuốc khiêu ra một khối to bằng đầu người ngân huy sắc đá, trên màn sáng biểu hiện đào được một khối tích mỏ sắt, thuần độ 89, giá trị 0. 000 9, Dương Lăng không khỏi mừng rỡ, lúc này viên kia màu xám sao đã có hai cái giác biến thành màu trắng, kiên trì nữa ước chừng hai ngày, này vì sao liên viên mãi, không biết khi đó sẽ phát sinh cái gì? Dương Lăng vẫn cảm thấy, sao biến sáng thời điểm, nhất định sẽ phát sinh chút gì, nếu không riêng này sao khô khan đào quảng lại một chút chỗ tốt cũng không có, kẻ ngu tài cán, sách sử tục truyền Trần Đoàn tu vi thông huyền, lại tự xưng mới bắt đầu thụ ích lương đa, không thể nào không lấy được gì cả, chẳng qua là không biết lấy được là cái gì? Tỷ như vàng bạc tài bảo, hay là tu luyện công pháp? Nhớ tới Trần Đoàn thân phận, mặc dù đau nhức toàn thân, nhưng Dương Lăng nhưng là hăng hái mười phần, cái cuốc múa thật nhanh.

"Keng ~", Nhất cấp mỏ sắt, thuần độ 82, giá trị 0. 0 001.

"Keng ~", Nhất cấp mỏ sắt, thuần độ 86, giá trị 0. 0 001.

"Keng ~", Nhất cấp tích mỏ sắt, thuần độ 83, giá trị 0. 0 007

Chớp mắt hai ngày trôi qua, trong lúc trừ ăn cơm ngủ đi nhà cầu ra, Dương Lăng không ra khỏi cửa hai môn không bước, liền ở bên trong vui đầu đào

quáng, khát uống mấy cái giếng nước, mệt mỏi cũng uống mấy cái giếng nước, cường độ cao lao động chân tay để cho hần cơ hồ đến bên bờ tan vỡ, tùy thời đều cảm giác trong đầu có đĩnh đĩnh thanh âm vang lên không ngừng.

Chiều ngày thứ ba, theo cái cuộc đem một khối tích mỏ moi ra, lơ lửng trên không trung thợ mỏ bài đột nhiên bộc phát ra lúc thì trắng ánh sáng, vì sao kia rất cuộc viên mãn, mà màu trắng sao phía sau ngay sau đó lại toát ra một viên màu xám sao, Dương Lăng cũng không để ý, lúc này trên màn sáng một hàng chữ hiện ra: "Thợ mỏ học đồ, cấp bậc một sao, đến tiếp sau này bài tập hữu hiệu lợi nhuận 1%, toàn bộ vô ổn định giá trị mỏ sắt thuộc về người cầm được, cũng giải đặc biệt lệ Nhất cấp đường hầm bài tập một lần, thu nhập thuộc về thợ mỏ hệ thống người cầm được."

Màn sáng phía dưới cùng biểu hiện: Có hay không lập tức tiến vào khen thưởng bài tập?

Quả nhiên là có khen thưởng, Dương Lăng nhất thời mừng rỡ, mặc dù còn không có hiểu rõ hữu hiệu lợi nhuận, vô ổn định giá trị mỏ sắt những ý tứ này, nhưng tóm lại không có uống phí liên quan (khô), nhớ tới ba ngày này việc trải qua, đứt quãng ít nhất đào ra bốn ngàn khối bên cạnh (trái phải) mỏ sắt, trong đó còn có thật nhiều tích mỏ sắt, nếu không thân thể đã sớm tan vỡ, lúc này mới eo đau lưng không nói, trên tay cũng mài ra bảy tám cái bong máu, trong lòng càng mong đợi, vì vậy trực tiếp xác nhận tiến vào khen thưởng bài tập.

Vừa tiến đến, Dương Lăng không nhìn được đánh mấy cái rùng mình, Đcmm! Đây là địa phương quý gì, lạnh như vậy, thả mắt nhìn đi, trước mắt là một cái phong bế tiểu hẻm núi nhỏ, chiều dài không cao hơn 50 mét, hai bên trên núi còn có tuyết trắng, một giòng suối nhỏ từ trong sơn cốc chảy qua, trừ lần đó ra, bốn phía như cũ quang ngốc ngốc không có bất kỳ cảnh sắc, nhiệt độ đại khái ở hai ba độ bên cạnh (trái phải), xa hơn địa phương không nhìn thấy, phỏng chừng cùng tòa kia núi hoang không sai biệt lắm, cô đảo.

Bất kể, trước đào quáng lại nói, còn không biết khen thưởng bài tập có thời gian hay không hạn chế, nếu như không nhanh lên sợ rằng muốn khóc cũng không kịp, nói làm liên lụy, Dương Lăng nắm cái cuộc bắt đầu ở nước suối bên đào đứng lên.

Chỗ này cũng không có đất sét, đều là cát cùng trứng đá, đĩnh đĩnh đương đương đào gần mười phút, trong đầu mới nghe được "Keng ~!" Một tiếng, trên màn sáng biểu hiện đào được một khối Nhất cấp mỏ sắt bạch ngân mỏ, thuần độ 96, còn không chờ Dương Lăng kịp phản ứng, trước mắt trở nên hoảng hốt, người đã trở lại tiểu giữa sân, mặc danh kỳ diệu bốn phía nhìn một chút, trên đất để một khối lóc ngán huy đá.

"Ha ha ~", Dương Lăng nâng lên khối này như cũ tản ra khí lạnh ngăn quáng thạch không nhìn được ngửa mặt lên trời cười to, quả nhiên lão thiên không phụ ta, khối này mỏ bạc thuần độ cao như vậy,

Đoán chừng đại khái ba bốn kg, nói ít cũng đáng vạn thanh đồng tiền.

Vài chục phút đi qua, Dương Lăng như cũ cười không thể chọn chân, không đứng, là hộp bắt long chủy, hần đem ngân quáng thạch bung ở trong tay lập đi lập lại nhìn, đồ chơi này đĩnh chính mình năm ba tháng tiền lương.

Mừng rỡ sau khi, Dương Lăng thối lui ra hệ thống lấy điện thoại di động ra chuẩn bị chụp cái hình phát người bằng hữu vòng lấy le một chút, không nghĩ tới điện thoại di động lại hết điện, nguyên lai mấy ngày nay bận bịu đào quáng thẳng cấp, điện thoại cũng không để ý, đã tắt máy, cắm điện vào, mở máy, bảy tám cái tin tức nhảy ra.

Một cái là đại học phòng ngủ lão Tam cao văn đĩnh khuya ngày hôm trước phát tới, hỏi Dương Lăng gần đây đang bận rộn gì, nói chủ nhật có một bạn học từ Nam Kinh tới, nhưng cụ thể có hay không nói là ai, chỉ nói là muốn dành thời gian tụ một chút;

Một cái là chất đại học mập mập nhỏ Chu Tuấn phát tới, hỏi khi nào đi trường học tìm bọn hần chơi, thuận tiện có thể giới thiệu trường học đẹp để ôn nhu học muội cho Dương Lăng, Dương Lăng nhìn xong không khỏi bủi mủi một cái, địa chất viện giáo đều có mỹ nữ lời nói heo mẹ cũng sẽ lên cây.

Một cái là phòng tổng hợp phòng làm việc Hàn tỷ ngày hôm qua phát tới, hỏi Dương Lăng lúc nào có rảnh rồi, muốn đem mình cháu gái giới thiệu làm bạn gái cho hần, nhớ tới Hàn tỷ đáng vẻ, Dương Lăng trong lòng một trận lửa nóng, không tránh khỏi kẹp một chút chân.

Hàn tỷ kêu Hàn Tuyết, 32 tuổi, điển hình người vợ, nha! Là thiếu phụ, vóc người đầy đặn, da thịt rất trắng, ngực to, thành thực lại phong vận, bình thường đều thích xuyên thấp ngực giả bộ, kia vừa đi lay động giữa, quần áo bọc không dừng được vì ngực cùng trắng nõn thật sâu rãnh, đó là hai cái tay cũng không cầm được cảm giác nha! Mỗi khi nàng đi bộ thời điểm, toàn bộ phòng làm việc các nam nhân đều có biến hóa chó sói xung động, nhất là ngòi chính mình đối diện lão Lô, ánh mắt thật là có thể đưa đến nàng bên trong áo lót đi. Xem ra cần phải đi gặp một chút mặt, nói không chừng nàng cháu gái cũng rất vĩ ngạn a! Suy nghĩ một chút cũng đáng để mong chờ.

Còn lại Dương Lăng lòng không bình tĩnh nhìn xong, lại một cái một cái trả lời hơi thờ, lúc này mới bắt đầu chụp hình, chụp xong hình sau trực tiếp phát đến bằng hữu vòng, còn khoe khoang cộng thêm tựa đề: "Tổ Truyền một đại đồng bạc, gặp qua chưa? Gặp qua chưa?"

Không tới mười giây đồng hồ, tin tức nhắc nhở liên leng keng không thất truyền đứng lên, bằng hữu vòng nhất thời vô cùng náo nhiệt, khen ngợi, chạy nước miếng, ghen tị sinh hận, yêu cầu bao nuôi nói liên không dứt, Dương Lăng thật sự là cao hứng, cũng bắt đầu theo chân bọn họ nói chuyện phiếm đàm thỉ, đang trò chuyện vui mừng hát, một cú điện thoại gọi tới, Dương Lăng nhìn một cái, lại là phó đô cô làm đô cô Ngọc Khí Kim Lục Phúc đánh tới.

Kim Lục Phúc vốn là kêu kim Trường Phúc, bốn mươi lăm tuổi, trong nhà xếp hàng Hành lão lục, bởi vì dài phú thái, bằng hữu trong vòng cũng gọi hần Kim Lục Phúc, thời gian dài hần vốn tên là mọi người đến không phải là rất nhớ, so với hần Dương Lăng suốt đại hai mươi tuổi, lại vừa là người làm ăn, Dương Lăng một cái chút nào không có căn cơ tuổi trẻ thể nào cũng cùng hần kéo không tới đồng thời, chẳng qua chỉ là ba năm trước đây, khi đó Dương Lăng vẫn còn ở địa quáng cục thuộc hạ quáng vật sở nghiên cứu đi làm, có một ngày đụng phải người này, đang xách một cái rương hòa diên ngọc Nguyên Thạch tới sở nghiên cứu làm giám định, vừa vận Dương Lăng tuổi trẻ, còn không có dưỡng thành công chức thói quen, nhiệt tình giúp hần một chút, từ nay liền cài đặt quan hệ, mà Dương Lăng cái này công chức thân phận cũng là tất cả thương nhân nhiệt tình đối đãi nguyên nhân, ai cũng không nói được một ngày kia người trẻ tuổi này thì trở thành trong tay quyền lợi nhất phương đại quan, tương lai còn rất xa, thỉnh cấp cục cấp cũng

không phải là không thể được, tóm lại, loại này bằng hữu nhiều đóng mấy cái không sai, bình thường ăn một chút cơm uống chút rượu, như loại này nhân, mỗi người bằng hữu vòng nhất định sẽ có mấy cái.

"Dương lão đệ, ngươi đây là phát tài a!" Dương Lăng tiếp thông điện thoại còn chưa mở miệng, đối diện truyền tới một hùng hậu người trung niên thanh âm cười ha ha nói.

"Lục Phúc ca đùa gì thế, ta đây một mụn nhỏ, nơi nào đáng giá đặt ở ngươi trong khố mát!" Dương Lăng hưng phấn còn không có rút đi, cao hứng cười ha ha.

"Đừng ! Có không có tính toán xuất thủ, chỗ này của ta đang cần như vậy một khối đánh một bộ đồ ăn cần dùng gấp, nếu không chuyển cho Lục Phúc ca?"

Dương Lăng suy tư một chút, biết Kim Lục Phúc là hiểu chính mình hành vi, cũng ở cái vòng này lẫn lộn, ngầm hiểu lẫn nhau trợ giúp lẫn nhau mà thôi, "Đi! Ngược lại ta giữ lại cũng không cái gì dùng, là ta đưa tới cũng là ngươi chính mình tới lấy?"

"Ha ha, rất cảm tạ lão đệ, có rảnh rồi lời nói sẽ tới ta đây mà đi, ta ở trong tiệm, thuận tiện buổi tối đồng thời ăn một bữa cơm thế nào?"

"Được, cứ như vậy nói, ta lập tức đến!" Dương Lăng cúp điện thoại, cũng không lại lý bằng hữu vòng nào nhiệt, lật ra bản thân ba lô, đem ngân quang thạch trang sau đó công lấy sau lưng rồi phòng.

Hơn 20 phút sau khi, Dương Lăng ngồi xe đi tới vốn là đồ cổ Ngọc Khí thị trường so với khá nổi danh Chu Tước đường phố, nơi này cửa tiệm mọc như rừng, cơ hồ tập trung phụ cận địa khu phần lớn Ngọc Thạch đồ cổ giao dịch thương, nơi này đá vàng gỗ đào chế phẩm, chữ vẽ, Ngọc Khí bày la liệt, đủ loại hàng thủ công nghệ đeo đầy đường phố đều là, sạp ven đường cũng không ít, có vài người trên đất cửa hàng tầm ný lon tuyên bố liền có thể, tiện nghi mấy đồng tiền, đất mấy chục ngàn cũng có, bất quá chân chính thứ tốt, khẳng định đều tại thủy tinh đường hoàng bên trong cửa hàng, có lúc một tấm chữ vẽ, một khối Phi Thúy cũng có thể bán ra mấy triệu, Dương Lăng kẹp ở trong dòng người vừa đi vừa chép miệng, những thứ này cách mình quá xa, nếu là có thể tiếp cận mấy mươi vạn mua sáo phòng cũng liền hài lòng.

Đi tới kim phúc hiền cửa, liền thấy một cái hơi mập khỏe người trung niên đứng ở cửa, tinh thần rất tốt, hần nhìn thấy Dương Lăng, lập tức nhiệt tình đi lên ôm lấy Dương Lăng bả vai, "Ha ha, Dương lão đệ, nhìn ngươi tinh thần không tệ, có phải hay không có bạn gái!"

"Lục Phúc ca đừng chê cười ta, ta còn hi vọng nào ngươi đem trong tiệm em gái đẹp giới thiệu mấy cái cho ta đây!" Dương Lăng cười khổ nói.

"Được, lão đệ vừa ý cái nào trực tiếp mang đi, Ca, tuyệt đối cho ngươi hài lòng, đi thôi, bên trong nói!"

Hai người đi vào kim phúc hiền bên trong, ở Kim Lục Phúc phòng làm việc ngồi xuống, châm trà, hàn huyên mấy câu, Dương Lăng từ bên trong túi đeo lưng xuất ra khối kia ngân quang thạch, Kim Lục Phúc cầm ở trên tay nhìn mấy lần, lập tức con mắt trừng thật to.

"Dương huynh đệ, không đúng rồi, đây chính là một khối ngân quang thạch đi!"

Dương Lăng cười gật đầu một cái. "Không sai, Kim ca quả nhiên là chuyên gia, chạy không khỏi ngươi mắt!"

"Ê ~! Hiếm thấy, quá ít thấy, này cũng nhanh vượt qua thuần ngân, không biết cụ thể thuần độ rốt cuộc bao nhiêu?" Kim Lục Phúc một bên trách móc vừa dùng Kính Viễn Vọng lập đi lập lại xem xét tỉ mỉ.

"Ta đã ở đơn vị trắc qua, thuần độ 96." Dương Lăng một vừa uống trà vừa nói.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thẻ Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Thông Mạch Luyện Hồn Quyết

"Mẹ kiếp ~! Cao như vậy, Dương lão đệ thật nhật được bảo!" Kim Lục Phúc buông xuống Kính Viễn Vọng, "Xem ra ta kế hoạch đổi một chút, vốn là một người bạn trưởng bối đám cưới bạc niềm vui, để cho ta giúp hắn chế tạo một đôi khắc chữ ngân phúc chén làm quà tặng, bất quá nếu đây là quang thô, làm chén liền không có lợi lắm, liền loại này Nguyên Thạch bộ dáng tựa hồ càng đáng giá tiền, hắn đồ vật ta ngoài ra nghĩ biện pháp. Vừa vận cuối tuần ta muốn đi Tân Cương tham gia một cái trong nghề yêu nhà làm tiêu hình Nguyên Thạch hội triển lãm, ta mang đi xem một chút, nếu như đụng phải yêu nhà, một trăm ngàn tám chục ngàn cũng không là vấn đề, liền xem vận khí ngươi!"

"Cái này không tốt lắm ý tứ?" Dương Lăng mừng rỡ trong lòng, ngoài miệng lại nói.

"Người còn với lão ca khách khí cái gì, lại không phí sức, lúc trước đi qua mấy lần, cho tới bây giờ cũng chưa có đặc biệt đem ra được đồ vật, có người bảo bởi này, nói không chừng ta cũng còn đi theo mặt dài thòn." Kim Lục Phúc cắt đứt Dương Lăng lời nói, sau đó nhìn một chút đồng hồ nói tiếp, "Đi thôi, đã sáu giờ, trước đi ăn cơm, người này đóng bảo bối để cho ta để trước ta đây mà, cuối tuần đi xem kết quả, không yêu nhà vừa ý lời nói, lão ca ca ta năm chục ngàn khối hãy thu, sẽ không để cho người thua thiệt!"

Dương Lăng cũng không khiếu cách, hai người cũng không phải thứ nhất ăn cơm, vì vậy liền cùng rời đi tìm phúc hiên, ngồi lên Kim Lục Phúc đại bồn chạy thẳng tới một nhà Tư quán ăn.

Cơm nước xong, tiếp lấy lại ăn ma, về đến nhà, đã là mười một giờ đêm, Dương Lăng chóng mặt cả người thoải mái, suy nghĩ một chút chính mình chẳng qua chỉ là một cái không tới phó khoa cấp công chức nhỏ, tài sản mấy chục triệu Kim Lục Phúc nhưng xưa nay cũng không có sắp xếp qua bất kỳ cái giá, lần này vốn là cho là vạn thanh khối ngân quang thạch có thể bán được năm vạn trở lên, cũng là mình đoán không kịp, hẳn thấy là tiền lẻ, nhưng đối với chính mình mà nói hẳn là thật to phát một bút.

Này người và người a! Nhớ tới địa quảng cục đám kia đồng nghiệp mặt nhon, thật không giống nhau a!

Mặc dù nói rõ ngày phải đi làm, nhưng nhìn thời gian một chút, cách ngủ còn sớm, Dương Lăng dứt khoát tiến vào thợ mỏ hệ thống, hiểu một chút thẳng cấp đến một sao sau này có thay đổi gì.

Đi vào sân nhỏ, xuất ra tùy thân mang vào một cái ly nước ở bên cạnh giếng uống mấy hớp, nhất thời cả người thoải mái thông suốt, sau đó liền cầm lên cái cuốc, thấy hoa mắt, đã đứng ở Tiểu Thổ trên núi, bốn phía như cũ mê mê mông mông.

Xem ra ở tạm thời cũng sẽ không đổi chỗ, từng có vô số năm trò chơi kinh nghiệm hẳn biết, viên thứ hai ngôi sao tuyệt đối sẽ không giống như viên thứ nhất dễ dàng như vậy viên mẫn, suy nghĩ nhiều cũng vô ích, Dương Lăng chủ yếu là muốn hiểu rõ 1% mỏ sắt khen thưởng cùng cái gọi là vô ổn định giá trị mỏ sắt rốt cuộc là cái gì?

Hướng lòng bàn tay nhỏ một bãi nước miếng, Dương Lăng bày ra tư thế, vung cái cuốc đào đứng lên.

"Keng ~", Nhất cấp mỏ sắt, thuần độ 83, giá trị 0. 0 001;

"Keng ~", Nhất cấp mỏ sắt, thuần độ 85, giá trị 0. 0 001;

"Keng ~", Nhất cấp tích mỏ sắt, thuần độ 87, giá trị 0. 000 8

Đại khái đào chừng một giờ, Dương Lăng lấy điện thoại di động ra nhìn một chút, đã 12h qua, vì vậy bỏ lại cái cuốc rồi đi, trở lại sân nhỏ, lại phát hiện trên đất để một khối mỏ sắt, Ô! Chẳng lẽ đây chính là 1% khen thưởng? ? Dương Lăng không khỏi có chút sững sờ, nhặt lên mỏ sắt đỡ khóc dở cười, quá bầy cha đi, đồ chơi này có ích lợi gì, nhớ tới ban đầu lúc đi vào sau khi đầy đất mỏ sắt đáng vẽ, những thứ kia chắc là Trần Đoàn lưu lại khen thưởng.

Bỏ lại mỏ sắt, rời đi sân nhỏ trở về phòng, tắm nước nóng, hướng trên tay phun mấy cái Vân Nam bạch được sau đó đi nằm ngủ xuống, mơ mơ màng màng, ở đây đầu đầu là "Đỉnh đỉnh đỉnh keng" trong thanh âm vào mộng.

Ngày thứ hai, Dương Lăng giống như thường ngày ăn xong sữa đậu nành bánh bao đang ngồi ở phòng làm việc với mấy cái đồng nghiệp nói chuyện phiếm dả thí, chỉ nghe một trận giày cao gót vang lên, ngẩng đầu đã nhìn thấy Hàn Tuyết ưỡn ngực lác eo hướng hẳn đi tới, phòng làm việc không khí trong lúc bất chợt đông đặc xuống.

Mặc dù là tháng mười khí trời, buổi sáng hơi có chút lạnh, nhưng Hàn Tuyết hôm nay lại mặc một cái bẻ hoa liền thể váy ngắn, vừa mới che phủ đến bắp đùi, mặt đắp mông choáng váng, da thịt trắng nõn, bên trong xuyên bó sát người vòng tròn lớn dần chăm sóc, chướng bụng ngực bạch chói mắt. Nàng đi tới Dương Lăng bên cạnh, có chút cúi người xuống.

Dương Lăng chỉ nghe mặt bên bàn làm việc một tiếng thô trọng thờ dốc, ngay sau đó băng ghế lui về phía sau di động thanh âm, hẳn biết đó là Từ Gai tiểu từ kia nhìn thấy không nên nhìn đồ vật, ở Hàn Tuyết vênh cao cái mông thể công xuống toàn diện tháo chạy.

Dương Lăng nghiêng người sang đến, vừa vận hướng về phía cúi người xuống Hàn Tuyết, một cổ mùi thịt đập vào mặt, để cho Dương Lăng không nhận được hô hấp hơi chậm lại, vội vàng kẹp lại hai chân.

Nhìn Dương Lăng động tác, Hàn Tuyết mang theo sân cười lờm hẳn một cái, cơ thể hơi nhấc lên một chút, Dương Lăng lúc này mới thờ phào một cái, chính mình từ tốt nghiệp đại học cùng bạn gái sau khi chia tay đến mấy năm không chạm qua nữ nhân, như vậy trần truồng câu dẫn thật là hơi kém muốn hôn mệnh.

"Tiểu Dương, mấy ngày trước ta nói với người sự tình người cảm thấy thế nào, ta cái đó nhưng là cháu gái ruột, đại học mới vừa tốt nghiệp! Nhân cũng đẹp đề." Dừng một cái còn nói, "So với ta có thể đẹp đề nhiều!"

"Được a ~! Được a ~!" Dương Lăng nuốt hơi có chút phát khô cổ họng, "Hàn tỷ giúp ta an bài đi, ta nghe người."

"Cái này thì đối với ~!" Hàn Tuyết đặc ý đề xuống Dương Lăng bả vai đứng lên, "Liền thứ bảy này buổi tối đi, nhà chúng ta Lâm Lâm Friday mới về nhà, đến lúc đó ta điện thoại cho người, bảo đảm cho người hài lòng." Nói xong tựa hồ lo lắng an ủi săn sóc mình một chút cao vút ngực, sau đó dương dương đặc ý xoay người trở về nàng tổng hợp khoa đi.

Chờ Hàn Tuyết vừa ra khỏi cửa, phòng làm việc nhất thời một hồi náo loạn, mặt bên Từ Gai hú lên quái dị, "Lăng ~! Ta cứng rần!"

"Cút ~!" Dương Lăng một cước bay qua.

Đối diện lão Lô vội vàng duỗi quay đầu lại hỏi, "Nhìn thấy đi ~!", Dương Lăng không thể làm gì khác hơn là gật đầu một cái, lão Lô mặt đầy sắc hê hê bộ dáng thờ dài một hơi, "Tao thành như vậy, cũng không biết hần lão công chịu hay không chịu được!"

Bực bội ở góc tường nửa ngày không lên tiếng La Vân Cường đột nhiên toát ra một câu, "Lão Lô, từng cái người nghĩ ngày nữ thần phía sau, cũng có một cái ngày đến muốn ới nam nhân!"

Phòng làm việc một trận cười ầm lên, lão Lô không nói gì, không thể làm gì khác hơn là cúi đầu uống trà.

Lúc này, chủ nhiệm phòng làm việc Hoàng Vĩnh Minh đi vào, nhìn thấy ầm ầm đáng vẻ không khỏi tăng hăng một cái, mọi người lúc này mới an tĩnh lại.

Hoàng Vĩnh Minh năm mươi sáu tuổi, là mỗ vụ cục nổi danh người hiền lành, lẩn lộn vài chục năm, năm ngoài rớt cuộc nhắc tới chính khoa, phòng chừng cũng là lý lịch đủ lão, chỉ lát nữa là phải về hưu, mọi người cũng đều cho hần mặt mũi.

"Tiểu Dương, lần trước Cổ hằm mỗ khảo sát sự tình không xong sai, phải làm địa chính Phủ cùng địa quán cục lãnh đạo yêu cầu, người muốn viết một phần điều nghiên báo cáo, chuyện này coi như kết thúc, tuần sau một trước hoàn thành, không có vấn đề chứ?"

Nhìn Dương Lăng gật đầu, vàng vĩnh thanh liền xoay người rời đi, Dương Lăng cũng bắt đầu chuẩn bị tài liệu, trong lúc phòng chừng còn phải cùng địa chất đại học Thôi giáo sư trao đổi một chút, để bảo đảm song phương cung cấp báo cáo nhất trí tính, đây cũng là địa phương chính phủ mở mang Cổ hằm mỗ một cái bằng chứng.

Hôm nay đã Thursday, Saturday còn phải cùng Hàn Tuyết cháu gái gặp mặt, chủ nhật có đồng học từ Nam Kinh tới, bình thường tán loạn đầy đủ thời gian trong lúc bắt chợt có chút xúm lại, xem ra gần đây đào quán sự tình muốn chậm một chút.

Lu bù lên thời gian liền trải qua nhanh, lúc sắp tan việc, Dương Lăng mới đem báo cáo điều tra văn tự tính đồ vật làm xong, số liệu phương diện tài liệu còn phải liên lạc Thôi giáo sư, ở hằm mỗ mấy ngày đó thật ra thì chính mình liền trên căn bản tại đã tương du.

Về đến nhà tùy tiện ăn một chút mà đồ vật đang chuẩn bị tiến vào thợ mỗ hệ thống, điện thoại lại vang lên, móc ra phát hiện là mẹ đánh tới, mấy ngày nay ánh sáng hưng phấn bận rộn đào quán, hơn mười ngày không với trong nhà gọi điện thoại.

Tiếp thông điện thoại, mẹ hỏi có lạnh hay không a, cái này đã mùa thu phải chú ý nhiều mặc quần áo, một người bên ngoài không muốn với khi còn bé dạng khắp nơi dã, cùng đơn vị đồng nghiệp muốn giữ gìn mỗi quan hệ, tôn trọng lãnh đạo, nói lái nhai nói bảy tám phút, ở Dương Lăng nhiều lần dưới sự bảo đảm lúc này mới dừng lại, cuối cùng chính là thúc giục hần nhanh lên một chút tìm người bạn gái, nói cùng Thôn XX con đầu mấy ngày trước sinh cái đại tiểu tử mập, nhanh cúp điện thoại thời điểm lại nói một câu Tam thúc ngày hôm trước lên núi đồn củi té gãy chân, vẫn còn ở trần nằm bệnh viện, để cho hần có thời gian lời nói gọi điện thoại.

Cúp điện thoại Dương Lăng không khỏi âm thầm tự trách, ngồi ở trên giường phát một hồi ngây ngô, cho Tam thúc gọi điện thoại phiếm vài câu, nói có rảnh rồi trở về nhìn hần, sau khi kết thúc nhìn thời gian một chút, liền tiến vào thợ mỗ hệ thống.

Sân nhỏ như cũ an tĩnh, nước giếng ồ ồ không dứt, trong suốt lưu loát, trên đất hoa cỏ lại cao ra mấy cm, thảo điệp căn căn giãn ra, có chút đã bắt đầu rút ra hoa đài, không biết nở hoa hậu viện từ là cái bộ dáng gì, đại thụ lá cây lại một vòng to, rậm rạp chẳng chịt cơ bản cũng bả nhánh cây che tràn đầy, một ít nụ hoa đã tách ra, lộ ra trắng nõn cánh hoa, có chút thoang thoang xuyên thấu qua đi xuống, đáng tiếc nơi này không có thái dương, nếu như có lời nói, nhìn thấu qua lá cây lấm tấm quang sáng rơi vào trên cỏ, nghe này Thanh U mùi thơm, đây tuyệt đối là một loại nỷ hương thụ.

Nhặt lên cái cuốc, đứng ở Tiểu Thổ trên núi, Dương Lăng không nói hai lời liền bắt đầu đào lên.

Theo leng keng không dứt thanh âm, mỗ sắt một khối lại một khối ở trước mắt biến mất, hần dần dần quên ghi thời gian, giống như máy như thế thật nhanh vũ động cái cuốc, cho đến theo cái cuốc nhảy ra một đoàn lục sắc quang mang, này mới tỉnh ngộ lại.

"Đỉnh đỉnh đỉnh ~!"

Liên tục ba tiếng nhắc nhở, Dương Lăng ngẩng đầu nhìn màn sáng, chỉ thấy trên màn sáng biểu hiện: "Phát hiện đặc thù quán vật, dán kín trạng thái, có hay không giải mật?"

Dương Lăng có chút kích động, đây chính là phát hiện mới, vẫn còn có đặc thù mỗ loại, chính là không biết là cái quái gì, theo bản năng gật đầu một cái, đoàn kia lục quang chợt lóe, trung gian rơi xuống một quyển sách tối.

Trên màn sáng lại biểu hiện một hàng chữ: "Long Hi Tộc Phạm Cấp cơ sở Luyện Thể kỹ năng, vô cố định giá trị." Sau đó một tia sáng tám ảnh ở trong sách, sách liền hư không tiêu thất.

Ngọa tào ~!

Dương Lăng giật mình một cái vội vàng bỏ lại cái cuốc trở lại sân nhỏ, quả nhiên, trên đất trừ mấy khối mỗ sắt, còn có một vốn lam đạt được vàng chữ sách đóng buộc chỉ, vội vàng nhặt lên, chỉ thấy bìa dùng gai viết « Thông Mạch Luyện Hồn Quyết ».

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Bán mỗ sắt

Dương Lăng cả người phát run đặt mông ngồi dưới đất, lật ra trang sách, chỉ thấy phía trên viết:

"Nhân có Kỳ Kinh Bát Mạch, đây là nhóm người Mệnh Hồn ở vậy, phu Luyện Thể người, tất lấy kinh mạch làm trọng, kinh mạch quy tắc chung thần hồn kiện, thần hồn kiện là Mệnh Hồn lâu, nhân là Tiên Thiên linh loại, vạn linh dài vậy, Tiên Thiên khí thuận trước phải thông Nhâm Đốc, sau, lấy đang mang kỳ, lấy kỳ Phụ đang, tiến hành theo chất lượng, đợi bát mạch cụ quy tắc chung có thể ngày đi ngàn dặm, lực thua ngàn cân, đang kỳ tất cả quy tắc chung Vạn Tà Bất Xâm, Mệnh Hồn lâu dài."

Lui về phía sau nữa lật liền là tu luyện như thế nào này Thông Mạch Quyết phương pháp, Dương Lăng còn chưa xem xong liền kích động hơi kém đi tiêu. Chửi thề một tiếng! Chửi thề một tiếng! Chửi thề một tiếng! Nếu là ta thật có thể luyện thành chẳng phải là muốn thành tuyệt thế Vô Lâm Cao Thủ, ít nhất phải vượt qua trong tiểu thuyết Tiên Thiên Cao Thủ a, muốn kia Trần Đoàn lão tổ cũng nhất định là tại này thợ mỏ trong hệ thống đào ra tu luyện công pháp mới sống thời gian dài như vậy!

Vì vậy, hắn cũng không đào quá, liền không nhúc nhích ngồi dưới đất, điều chỉnh xong chính mình hô hấp, bày cái Ngũ Tâm Hướng Thiên tư thế, bắt đầu dựa theo Thông Mạch Luyện Hồn Quyết ngón giữa đạo phương pháp bắt đầu luyện.

Nhưng mà cho tới bây giờ chưa có tiếp xúc qua loại này trong truyền thuyết công pháp, Nhâm Đốc Nhị Mạch ở địa phương nào cũng không biết, mình tư khổ tưởng nửa giờ cũng không chút nào tiến triển, không thể làm gì khác hơn là đứng lên nắm sách rời đi săn.

Trở lại phòng ngủ, cầm trong tay sách thả vào trên bàn sách, mở máy vi tính ra, lên mạng tra một chút Kỳ Kinh Bát Mạch, nhất thời đủ loại hình ảnh văn tự giới thiệu đập vào mắt, có tiểu thuyết, có Y Thư, có công pháp, Dương Lăng nhất thời yên tâm, xem ra này « Thông Mạch Luyện Hồn Quyết » còn là địa cầu công pháp, tìm tới một cái so sánh nổi danh Trung y Website, cẩn kẽ hiểu một chút Kỳ Kinh Bát Mạch, thân thể con người Huyệt Đạo, nhất là Nhâm Đốc Nhị Mạch tại thân thể vị trí, thậm chí ở nhất thiên đạo gia Nội Công Tâm Pháp trung còn tìm được như thế nào chính xác trong tu luyện khí, đã thông Nhâm Đốc Nhị Mạch giới thiệu, ngược lại bất kể chính xác không chính xác, ít nhất loại chuyện này không phải là không có lừa làm sao có khó.

Dương Lăng một bên nhìn một bên nhớ, rậm rạp chẳng chịt viết mấy đại trang, lúc này mới nắm sách, ôm lấy chất ở trong phòng xó xinh bữa cơm đã ngoại đem tiến vào hệ thống sân nhỏ, trực tiếp đi vào nhà đá, đem bữa cơm đã ngoại đem bày ngồi xuống, mở ra « Thông Mạch Luyện Hồn Quyết » nữa đối tám ảnh trong tay ghi chép, Dương Lăng liền tiến vào trạng thái vong ngã, quên ăn quên ngủ nghiên cứu.

Cũng có lẽ là bởi vì nơi này nước giếng bồi bổ hiệu quả, có lẽ là hắn trời sinh thì có tu luyện thể chất, chỉ chốc lát sau, lại để cho hắn tìm tới một chút xú mà cảm giác, nhỏ nếu sợi tóc ấm áp khí lưu ở trong thân thể cái gọi là Nhâm Đốc Nhị Mạch trung chậm rãi rong ruổi, khi có khi không, cả người thể liền giống như ngâm trong suối nước nóng một dạng tựa hồ nhân ý thưởng thức đều cùng thân thể chia lìa, trở nên nhẹ nhõm.

Chờ đến Dương Lăng bừng tỉnh lúc thức tỉnh, đã không biết qua thời gian bao lâu, đứng lên giãn ra thân thể một chút, lúc này phát hiện cả người lại thần thanh khí sảng, cả người ấm áp, không chút nào ngồi lâu chết lạng cảm giác.

"Quả nhiên là đồ tốt nha!"

Dương Lăng nhìn trong tay sách không khỏi mặt mày hớn hờ, cứ như vậy luyện tiếp, nói không chừng ngày nào cũng sẽ trở thành trong truyền thuyết Trần Đoàn như vậy nhân vật thần tiên, đến lúc đó sau mọi người gặp mặt cũng phải gọi ta Dương Lăng lão tổ, nghĩ tới đây, không khỏi ngửa mặt lên trời cười như điên ba tiếng!

Rời đi sân trở lại phòng ngủ, nhìn thời gian một chút đã ba giờ sáng, nhưng là, Lão Tử thể nào một chút buồn ngủ cũng không có! Nằm ở trên giường, Dương Lăng lập đi lập lại không khỏi sùng sồ, luyện công đến lúc đó không cần, trong sách cũng nói luyện công không thể tham nhanh, muốn tiến hành theo chất lượng, mỗi ngày giữ một lần nhập định liền có thể, nhưng là không ngủ được làm sao bây giờ? Muốn hỏi lâu, hắn quyết định hay là đi đào đào quá coi là, nói không chừng còn có thể đào ra còn lại thứ tốt, nghĩ tới đây, trong lòng một hồi lửa nóng, lập tức lần nữa mặc vào một cái đại khó xải, đem điện thoại di động vụn xong đồng hồ báo thức, sau đó tiến vào hệ thống.

Lúc này đồi nhỏ cùng ban đầu khác biệt rất lớn, nhất là sườn núi vị trí, đã bị Dương Lăng không gián đoạn đào đào ra một cái không sai biệt lắm một người thâm, hơn 10m chu vi hồ to, số lớn đá đất sét tất cả cút rơi vào dưới chân núi, tán lác khắp nơi đều là.

Dương Lăng tinh thần phấn chấn nhảy vào trong hố, lập tức vung cái cuốc đào lên, có lẽ là luyện công duyên cớ, hôm nay lại phăng phất có chưa dùng hết khí lực, cái cuốc múa giống như bánh xe như thế,

Trong đầu "Đỉnh đỉnh đỉnh keng" thanh âm liên tục tới không ngừng qua, mò sắt, tích mò sắt từng khối từng khối liên tiếp không ngừng moi ra biến mất ở trước mắt, trên màn sáng chữ liên như là nước chảy lăn lộn không ngừng.

Chờ điện thoại di động đồng hồ báo thức vang lên thời điểm, Dương Lăng lúc này mới dừng lại, lúc này đã rạng sáng sáu giờ, lập tức ngay liền muốn phát sáng, hấn bỏ lại cái cuộc trở lại sân nhỏ, lúc này cả người mồ hôi ướt đẫm, tóc cũng dán vào trên da đầu, mặc dù như thế, nhưng Dương Lăng y theo lại nhưng cảm giác không phải là đặc biệt mệt nhọc, cầm lên giếng dọc theo lấy nước ly uống mấy ngụm nước, lúc này mới phát hiện trên đất lại nhiều hơn mười khối mò sắt, chính mình cũng không nhận được dọa cho giật mình, theo như tỷ lệ mà nói, chính mình ba giờ đào ra không sai biệt lắm một ngàn năm trăm khối mò sắt, đây cơ hồ là lấy một ngày trước thành tích.

Nhìn này chất mò sắt, Dương Lăng cũng có chút nhức đầu, những đồ chơi này mà bởi vậy cho nên không bao nhiêu tiền, nhưng càng chất càng nhiều cũng không phải chuyện, bỗng dưng vứt bỏ cũng đáng tiếc, xem ra cần phải nghĩ biện pháp xử lý.

Trở lại gian phòng của mình, Dương Lăng tắm nước nóng, mặc quần áo tử tế, nhìn thời gian một chút còn sớm, liền lấy cái hộp giấy đi vào hệ thống trong sân nhỏ, đem kia một nhóm mò sắt trang sau đó cố hết sức ôm về phòng của mình.

Tổng cộng có mười bảy khối mò sắt, trong đó mò sắt mười lăm khối, tích mò sắt hai khối, đều là thuần độ tương đối cao phẩm tương, mỗi khối ước chừng chén com lớn nhỏ, phỏng chừng cũng có ba bốn kg bộ đáng, lật xem một phen sau Dương Lăng suy tư chốc lát, lấy điện thoại di động ra bắt đầu cho mỗi một khối cũng chụp hình, phát đến bằng hữu vòng: "Tô Truyền mò sắt một nhóm, thuần độ cao phẩm quan hệ rất tốt, kỷ niệm cất giữ tặng quà giải phẩm, số lượng có hạn, muốn chính mình mang giới!"

Lúc này vẫn chưa tới sớm hơn bảy giờ, phỏng chừng phần lớn người cũng còn đang ngủ, bằng hữu vòng tĩnh lặng, Dương Lăng thu thập một chút đi xuống lầu dưới, lúc này sắc trời đã trắng xám, một tầng sương mù đem thế giới bọc mơ hồ, trên đường còn rất vắng lặng, suy nghĩ một chút mình đã thật lâu không có sớm như vậy lên qua giường, thốn thốn mây tiếng, ở bên đường tìm một cái bữa ăn sáng điểm ngồi xuống, điểm hai cái bánh tiêu một chén cháo một ly sữa đậu nành, sau đó từ từ ăn đứng lên.

Đã cuối tháng mười, khí trời hơi có chút lạnh, lục tục có học sinh trung học mặc đồng phục học sinh, đeo bọc sách đến mua nhiều chút sữa đậu nành bánh tiêu, cười cười nói nói rồi đi, nhìn của bọn hắn nhẹ nhàng bước chân, Dương Lăng không khỏi rất là cảm khái, chỉ chớp mắt chính mình từ trường học tốt nghiệp cũng bốn năm, lại luôn cảm giác vui vẻ thời gian cách mình đã cực xa, xa tựa hồ ở nơi này lưu động nhân nhân sương mù chỗ cực sâu, giống như mê ly cao ốc như vậy không chân thật.

Trên đường dòng người dần dần tăng lớn, có mắt lim dim buồn ngủ, có thần thái sáng láng, nam nam nữ nữ tất cả đều bước chân cũng vội vàng, Dương Lăng đem một miếng cuối cùng sữa đậu nành uống xong, nhìn thời gian một chút đã bảy giờ rưỡi, vì vậy chen lên sớm khai ban xe đi địa chất đại học đi.

Hôm qua đã cùng Thôi giáo sư hẹn xong buổi sáng khur thủ lần trước khảo sát số liệu tài liệu, vốn là máy tính truyền cái văn kiện là được, lão đầu nhi lại cố chấp rất, không muốn cho hắn tự đi lấy, Dương Lăng cũng không có cách nào tới trường học sau tìm nhiều cái học sinh mới hỏi đến Thôi giáo sư trụ sở, đây là một cái nhà còn rất mới đan nguyên lầu, leo đến lầu ba thấy rõ ràng biển số nhà đang chuẩn bị gõ cửa, "Loảng xoảng" một tiếng cửa bị đẩy ra, một cô gái hấp tấp từ bên trong lao ra đứng ở trên người hắn.

"Ồ kia ~!"

Theo nữ hài một tiếng thét chói tai, Dương Lăng lạnh tay lẹ mắt một chút đưa nàng đỡ, một cái tay khác bả một khối bay lên bánh bao sao ở trong tay.

"Phong nha đầu, lại xảy ra chuyện gì?" Trong căn phòng truyền tới một lão thái thái thanh âm.

"A ~! Không có gì không có gì?" Nữ hài đại ước chừng hai mươi tuổi, mặt trái soan chân mày lá liễu, da thịt trắng nõn, buộc tóc đuôi ngựa, trên người mặc bạch lam điều vân tuyến áo lót, thân dưới mặc quần jean, hai chân thon dài, dài rất đẹp, lúc này nàng sắc mặt lúng túng đứng vững, nói tiếng cảm ơn, còn nói tiếng xin lỗi, sau đó đi vòng Dương Lăng đang đang chạy nhanh xuống lầu dưới đi.

"Ai ~! Ngươi bánh bao!" Dương Lăng hướng về phía nàng bóng lưng kêu.

"Là ngươi bánh bao!" Cô gái cũng không quay đầu lại nói.

"Không phải là Ích Đạt sao?" Dương Lăng không khỏi nói lớn tiếng.

"Ha ha ~!" Dưới lầu truyền tới một trận như chuông bạc tiếng cười theo tiếng bước chân đi xa, Dương Lăng không khỏi nhìn trong tay bánh bao lắc đầu một cái.

Lúc này, phỏng bên trong đi ra một vị tóc hoa râm lão thái thái, ước chừng hơn sáu mươi tuổi, nhìn đứng ở cửa Dương Lăng không khỏi hỏi, "Ồ! Tiểu tử, ngươi tìm ai! Ta còn tưởng rằng ánh ánh nha đầu kia còn chưa đi sao?"

"Ồ ~! Ha ha, bà bà ngài khỏe chứ, ta gọi là Dương Lăng, xin hỏi Thôi giáo sư có ở nhà không?" Dương Lăng đang nắm bánh bao không biết nên để chỗ nào mà được, vì vậy không thể làm gì khác hơn là cầm trong tay lúng túng hỏi.

"Là tiểu Dương đi, mau vào!" Trong phòng truyền tới Thôi giáo sư thanh âm, lão thái thái liền không đang nói gì, để cho Dương Lăng vào nhà.

Mười phút sau, Dương Lăng nắm mấy tờ lấp đầy đồng hồ số Cách rồi đi địa chất đại học, vừa đi còn một bên gặm bánh bao, nhớ tới cái đó hấp tấp cô gái, không khỏi thả chậm bước chân, Thôi ánh ánh, để nghe biết bao tên a! Nhân đã lâu đẹp đẽ, đáng tiếc là một nữ hán tử.

Trở lại đơn vị, với thường ngày chênh lệch thời gian không nhiều, pha trà, sau đó nhìn một chút tân văn, đợi một hồi phòng làm việc nhân đến đông đủ sau khi, hẳn bắt đầu sửa sang lại tài liệu, chuẩn bị hôm nay bà khảo tra báo cáo hoàn thành.

Công việc vừa mới bắt đầu không lâu, điện thoại di động nhắc nhở sẽ không đoạn vang lên, chính mình phát mở sát hình ảnh lại đưa tới mọi người hứng thú, mở ra bằng hữu vòng, rậm rạp chẳng chút với thiệp tin tức, phần lớn cũng nói đùa mà tham gia náo nhiệt, ngay cả Kim Lục Phúc cũng đang trêu ghẹo Dương Lăng, có phải hay không đào đến lão tổ Tông Quang Mạch, còn có mấy cái âm thầm hỏi giá, Dương Lăng cũng lặng lẽ trở về tin tức, càng có mấy cái quan hệ tốt đồng học trực tiếp phát tới bao tiền lì xì, mở ra nhìn một cái, Dương Lăng hơi kém học máu, có một khối, có một lòng, thậm chí còn có một phần, nhất trí yêu cầu là tiền người đã nhận được, mời miễn cước phí!

Mang mang lục lục, một ngày đảo mắt liền đi qua, lúc sắp tan việc, Dương Lăng đem làm xong báo cáo in ra giao cho bên ngoài Liên nơi lãnh đạo, lúc này mới thu thập một chút chuẩn bị rồi đi, lúc ra cửa sau khi nhìn thấy Hàn Tuyết khoác một cái tiểu bốp đầm đứng ở tổng hợp khoa cửa trên hành lang.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Bắt ăn trộm

Hàn Tuyết hôm nay trên người mặc màu đỏ thắm cổ rộng tuyến áo lót, bên trong màu hồng thấp ngực bó sát người chăm sóc, bộ ngực cao vút miêu tả sinh động, trắng nõn thâm thúy rãnh hay lại là như vậy thoáng qua người nhìn cầu, hạ thân một cái quần jean, hai chân băng bó trắng tấp, cái mông đầy đặn vênh cao, nhìn Dương Lăng tựa như cười mà không phải cười, tựa hồ đặc biệt đang chờ hắn.

Mỗi lần thấy nữ nhân này, Dương Lăng đều có một loại cảm giác khác thường, hoặc như là khản trương hoặc như là dục vọng, tóm lại có chút không nói rõ ràng.

"Hàn tỷ, còn không tan việc về nhà?" Dương Lăng bỏ qua một bên chính mình nhìn quang, cường ép ấn chính mình dục vọng không nên nhìn nàng lộ ra trắng như tuyết đầy đặn ngực.

"Hi hi ~! Tiểu Dương, xem ra người mấy ngày trước đi ra ngoài tìm tới không ít bảo bối nha, đưa Hàn tỷ một khối thôi!" Hàn Tuyết Phong Tinh Vạn Chủng suy ngắm tóc, tựa hồ cố ý nghiêng người sang thể, để cho Dương Lăng nhìn rõ ràng hơn trước ngực vĩ nan.

"Hàn tỷ nói là cái này, không thành vấn đề, vừa vặn còn lại hai khối, ngày mai mang cho người đi!" Dương Lăng cũng không nhỏ mọn, vật này sau này nói không chừng muốn nhiều hơn dùng xe tải mới có thể kéo xong.

"Vậy thì tốt, ta chờ người tin tức tốt, nhớ hôm nay hẹn định!" Hàn Tuyết cười nói hoàn liền xoay người, túm đi xuống lầu dưới.

"Nữ nhân này, thật là lăng ló chịu bó tay, đáng tiếc chỉ có thể xem không thể ăn a!" Dương Lăng đứng tại chỗ, cho đến nhìn Hàn Tuyết thân ảnh biến mất thang lầu nơi khúc quanh mới mới như có điều suy nghĩ từ bên kia rồi đi.

Đơn vị trong tối đều đang đồn nói, nữ nhân này với cục trưởng có một chân, nếu không vì sao tuổi còn trẻ tự làm lên trưởng khoa, bất quá, Dương Lăng lại không loại ý nghĩ này, nữ nhân mà, đặc biệt là nữ nhân xinh đẹp, lên chức luôn sẽ có nhiều chút không tốt lời đồn đãi, mà cái lại lăng ló lại nữ nhân xinh đẹp, nhất định chính là địa quảng cục thịt hoa hồng, càng sẽ câu khởi mọi người bất quá dục vọng, chỉ cần có chút khả năng cùng đầu mối, lời đồn đãi tổng hội truyền bay đầy trời.

Về đến nhà, không sai biệt lắm năm giờ, Dương Lăng bả mở sát nhảy ra tới bỏ túi, đồ chơi này bền chắc, cũng không sợ té, tùy tiện dùng báo chí ny lon băng dán một dây dưa coi như OK, sau đó điện thoại kêu cái chuyển phát nhanh, chỉ chốc lát sau sẽ tới lấy đi, tính một chút thu nhập, trừ ra mấy người bạn học miễn phí, bán ra mười một khối, ngay cả bưu phí trung bình cũng liền một trăm khối bên cạnh (trái phải), tổng cộng có không tới một ngàn hai trăm đồng tiền, vẫn không tệ, tương đương với bạch kiểm, còn thừa lại hai khối ném trong túi đeo lưng chuẩn bị ngày mai đưa cho Hàn Tuyết.

Hết thấy giải quyết đã sáu giờ rưỡi, tùy tiện ăn một chút mà cơm tối, Dương Lăng liền tiến vào hệ thống, không nói hai lời trực tiếp cầm lên cái cuốc.

Viên thứ hai sao quả nhiên không phải là dễ dàng như vậy thỏa mãn, đứt quãng đã đào ra gần hai ngàn khối mỏ sắt, nếu như là viên thứ nhất sao, không sai biệt lắm một nửa cũng phát sáng, nhưng hôm nay một cái nhon cũng mới vừa phát ra yếu ớt bạch quang, Dương Lăng phóng chừng một chút, giá ít nhất là giai đoạn trước năm đến mười lần, được đào hết mấy chục ngàn khối mới được.

Bất kể, vô luận như thế nào hay lại là đào ra một quyển tu luyện bí tịch, vẫn là vô cùng đáng giá, có lẽ tiếp theo còn sẽ xuất hiện không tương được chỗ tốt, nghĩ tới đây, hẳn cũng sẽ không suy nghĩ lung tung, vui đầu đào quáng.

Tựa hồ bởi vì luyện công nguyên nhân, Dương Lăng thể lực kéo dài rất nhiều, lần này giữ vững thời gian dài hơn, từ hơn sáu giờ bắt đầu một mực đào được mười một giờ, hần quả thực cảm thấy đói không kiên trì nổi lúc này mới dừng lại, trở lại sân nhỏ uống nước nghỉ ngơi, lúc này cảm giác cả người cũng dính một tầng bóng mờ bạch hoa hoa muối, ngồi ở giếng dọc theo trên người thể nặng nề cũng không muốn động.

Lần này không có lại đào được đặc thù quảng vật, Dương Lăng cũng không nản chí, dù sao lúc này mới không tới một tuần lễ thời gian, hần mỗ này công phu hệ thống đã mang đến cho mình ít nhất hơn năm chục ngàn khối thu nhập, còn có một Bốn thần kỳ « Thông Mạch Luyện Hồn Quyết », thật ra thì tiền không trọng yếu, quyền này tu luyện công pháp mới là tối đại thu hoạch, chờ mình hoàn toàn tu luyện xong, ngày đi ngàn dặm, lực thua ngàn cân cũng không thành vấn đề, hần đây mẫu thân nhất định chính là nước Mỹ SuperMan, chỉ kém Phi Thiên Độn Địa.

Nhớ lại một bộ khoáng đạt cảnh tượng xuất hiện ở trước mắt, mình ngồi ở thật cao trên bàn thờ, vô số người rậm rạp chằng chịt quỳ ở trước mặt mình núi thờ "Dương Lăng lão tổ, thần công cái thế, thiên thu vạn tải, nhất thống giang hồ." Mà chính mình hai bên oanh oanh yển yển, Hàn Tuyết cũng ở trong đó, các nàng từng cái người khoác lụa mỏng,

Trắng tinh đồng thể như ẩn như hiện, đứng đưa, đều đang là bên trong không trung.

Lau! Suy nghĩ một chút, Dương Lăng không khỏi cười lên, không nhìn được lau một đem nước miếng.

Phục hồi tinh thần lại, trên mặt đất tán lạc một nhóm mỏ sắt, hần đếm một xuống, lại có 23 khối, xem ra chính mình tốc độ lại tăng trưởng không ít.

Lúc này trong sân nhỏ, những thứ kia hoa cỏ đã vừa được cao nửa thước lùn, trong đó còn nở rộ mấy đóa màu sắc rực rỡ đóa hoa, màu sắc diễm lệ, hoa văn Kỳ Dị, lại đều là mình cho tới bây giờ cũng chưa từng thấy phẩm loại, đáng tiếc đồ chơi này chính mình chỉ có thể nhìn lại mang không đi ra, nếu không như thế thể thể gian hiếm thấy hoa cỏ nói ít một gốc cũng phải mua mấy ngàn khối đi, mà bên cạnh giếng đại thụ đã là cao vút như nắp, đem cả viện cũng che lại, lá cây lớn như quạt lá, theo lá cây phiến động, từng điểm từng điểm óánh bạch như ngọc cánh hoa khi thì thoáng hiện, đầy sân thoang thoang.

Ở nước giếng bồi bỏ xuống, nghỉ ngơi một hồi, Dương Lăng cảm giác thân thể dần dần khôi phục, vì vậy rời đi hệ thống trở về phòng, tắm nước nóng, từ tủ lạnh tìm ra mấy quả trứng gà, sau đó sôi nấu một cái bồn lớn mặt, ăn đến chống đỡ không được mới ăn xong, ại! Nhìn tới vẫn là được tìm đàn bà mới được, đơn này thân cầu nhật tử không dễ chịu nha! Sau khi ăn xong nằm trên giường nghỉ ngơi nửa giờ, cảm giác tiêu hóa không sai biệt lắm lúc này mới lại tiến vào hệ thống, trực tiếp đi vào nhà đá, bắt đầu tu luyện « Thông Mạch Luyện Hồn Quyết »

Theo ý niệm chỉ dẫn, tâm thần từ từ đắm chìm đi xuống, một đạo yếu ớt dòng nước ấm ở Nhâm Đốc Nhị Mạch trung chậm chậm lưu động, sắp tới chừng một giờ, rốt cuộc hoàn thành một cái tuần hoàn, lúc này thân thể Uyên Như ngâm trong suối nước nóng một dạng thần hồn nói năng tùy tiện, thật giống như thấy được trong cơ thể mình kia hai cái mạc danh kỳ diệu tồn tại kinh mạch, bốn phía yên tĩnh an bình, ý nghĩ thông suốt bên dưới, phảng phất bên trong thạch thất bên ngoài hết thấy đều trở nên sống ba đứng lên, từng chút từng chút tồn ở trong đầu mình.

Bất tri bất giác thời gian trôi qua, lần nữa tỉnh hồn lại lúc, trực giác toàn thân thoải mái, thần thanh khí sảng, trước mắt hết thấy đều thông suốt trong sáng, cực kì mỉ, Dương Lăng thả ra trong tay « Thông Mạch Luyện Hồn Quyết », đứng lên dần gần cốt một cái đi ra Thạch Thất, nhìn trước mắt hết thấy cảm khái không dứt.

Rời đi sân nhỏ trở lại phòng ngủ, nhìn thời gian một chút không sai biệt lắm lại vừa là rạng sáng sáu giờ.

Hôm nay thứ bảy, cũng không cần không đi làm, nhìn ngoài cửa sổ một chút còn không quá sáng ngời, vì vậy nấu nước ngâm một ly trà nóng, mở máy vi tính ra lên mạng, kiểm tra một ít liên quan tới phương diện tu luyện đồ vật, đã biết phương diện kiến thức quả thực quá thiếu thốn. Trung Quốc từ xưa thì có tu chân cầu đạo truyền thống, đến xã hội hiện đại, dân gian vẫn có không ít người tôn trọng Tự Nhiên, tu chân luyện khí, hy vọng vượt qua sinh tử cầu Trường Sinh, tỷ như Thái Cực Quyền, Ngũ Cầm Hí, mười ba đoạn cầm văn vân, thổ nạp Luyện Thể, Dĩ Vũ Nhập Đạo, cũng có thể đạt tới kéo dài tuổi thọ tác dụng, chẳng qua là khoảng cách đạo gia muốn lấy được cảnh giới Trường Sinh chênh lệch rất lớn mà thôi, bất quá những công pháp này với « Thông Mạch Luyện Hồn Quyết » vừa so sánh với, nhất định chính là rác rưởi, chính mình cho tới bây giờ cũng không nghe nói cái nào trên thực tế đại sư đã thông qua Nhâm Đốc Nhị Mạch, biết cũng liền là trong tiểu thuyết tình tiết.

Bất tri bất giác thì nhìn ước chừng hai giờ, lúc này ngoài cửa sổ đã sáng choang, Dương Lăng lúc này mới đi xuống lầu ăn điểm tâm.

Mới vừa đi xuống lầu dưới, một cái hơn ba mươi tuổi nam nhân cười xe chạy bằng bình điện thật nhanh từ trước mặt mình tiến lên, tiếp lấy đã nhìn thấy phía sau khúc quanh một cái mặc đồ trắng quần áo thể thao nữ nhân chạy tới, vừa chạy còn một bên kêu: "Bắt ăn trộm, bắt ăn trộm!"

Trải qua không ít người, nhìn đã nhanh chóng đi xe chạy bằng bình điện người người lác đác, nữ nhân kia lại chút nào không buông tha, rất nhanh thì chạy đến Dương Lăng bên người, Dương Lăng thấy vậy lập tức thoải mái, thật nhanh hướng xe chạy bằng bình điện phương hướng đuổi theo.

Chỉ nghe bên tai tiếng gió vun vút xẹt qua, ven đường nhân cái này tiếp theo cái kia bị Dương Lăng quăng sau lưng, trước mặt xe chạy bằng bình điện tựa hồ tốc độ cũng không nhanh, bất quá một phút, liền bị hần đuổi kịp chỉ còn xa năm, sáu mét, Dương Lăng hít mạnh một hơi, đột nhiên phát lực, mấy bước liền nhào tới xe chạy bằng bình điện phía sau, bắt nam tử quần áo dùng sức kéo một cái, chỉ nghe "loảng xoảng" một tiếng, nam tử bị quăng lộn trên đất, xe chạy bằng bình điện cũng trên đất chạy ra xa bảy, tám mét đụng vào ven đường trên lối đi bộ.

Nam tử bò dậy chuẩn bị chạy nữa, Dương Lăng tiến lên một cước đá vào trên đùi hần, nam tử hi hục một tiếng, một cái chó găm cút nằm trên đất không thể động đậy, không sai biệt lắm nửa phút sau, phía sau nữ nhân mới đuổi theo, không nói hai lời hướng về phía nằm trên đất nam tử hạ bộ chính là một cước.

Chỉ nghe một tiếng kêu thê lương thảm thiết, nằm trên đất thân thể nam nhân cuộn thành một cái tôm bự bộ dáng.

Nhìn người đàn bà dừng mãnh động tác, ven đường xem náo nhiệt nam nhân cũng không nhận được hoa cúc căng thẳng, Dương Lăng cũng là xạm mặt lại, cảm giác mình tiểu đệ đệ đều đi theo thu nhỏ lại không ít, không mới vừa rồi như vậy khoe khoang.

"Hừ ~! Cho người trộm cô nãi nãi điện thoại đi động." Xuyên quần áo thể thao nữ nhân tựa hồ còn chưa hết giận, hướng về phía nam tử cái mông lại vừa là một cước, nam tử lần này không có kêu thảm thiết, chẳng qua là tượng trưng nhúc nhích một chút, nữ nhân cúi người xuống, ở nam tử trên người sờ tới sờ lui, cuối cùng móc ra một máy Apple kiểu mới điện thoại di động, lúc này Dương Lăng mới phát hiện, này trên tay nữ nhân sẽ cầm một cái màu trắng tai nghe.

Lúc này, xa xa truyền tới tiếng còi xe cảnh sát, đoán chừng là ven đường nhiệt tâm thị dân báo cảnh sát, chỉ chốc lát sau, một xe cảnh sát lái tới, đi xuống một nam một nữ hai cảnh sát, tách ra xem náo nhiệt thị dân đi tới.

Nhìn hiện trường tình hình, cũng biết thị dân báo cảnh sát trải qua, hai cảnh sát liền biết đạo chuyện gì xảy ra, tùy tiện hỏi mấy câu ai báo cảnh sát, sau đó cũng không thể nào để ý tới Dương Lăng hai người, nam cảnh sát tiến lên vỗ vỗ nằm trên đất nam tử, đàn ông kia biết rõ mình lần này tãi, cũng không quần quít liền chính mình bò dậy, bắt quả sắc mặt tái nhợt, mồ hôi lạnh trên trán toát ra, hai tay còn che hạ bộ, xem ra quần áo thể thao nữ nhân một kích này Đoạn Tử Tuyệt Tồn Cước uy lực mười phần, mức thương tổn to lớn.

Nam tử mang theo còng tay bị nam cảnh sát nhét vào trong xe cảnh sát, người nữ cảnh sát kia đi tới, hỏi Dương Lăng cùng nữ nhân mấy câu, sau đó nói, "Ăn trộm bắt, hai người các người là người trong cuộc, xin phối hợp chúng ta đến đồn công an ghi âm một chút khẩu cung ~!"

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Thần bí vô giá trị vật phẩm

Dương Lăng không khỏi cười khổ nói, "Cảnh quan, này cũng không cần đi! Bắt tên trộm mà thôi, ta còn không ăn điểm tâm đây?"

Nữ cảnh sát ước chừng hai mươi tuổi, chừng một thước sáu mươi lăm, lông mày xinh đẹp mắt tinh, một thân cảnh phục đưa nàng làm nổi bật anh khí bùng bùng, nàng tức giận trừng Dương Lăng liếc mắt, "Hừ! Người không ăn điểm tâm, ta còn không ăn điểm tâm đây ~! Đi thôi, đừng dãi dòng."

Dương Lăng không khỏi dở khóc dở cười, quay đầu nhìn một chút quần áo thể thao nữ nhân, nàng cũng đúng lúc nhìn Dương Lăng, nữ nhân này ước chừng chừng ba mươi tuổi, cũng không kém 1m65, ngũ quan tinh xảo, da thịt rất tốt, vóc người đều đặn, một thân bó sát người quần áo thể thao bao vây "chọc người liên tưởng, lúc này nàng ngượng ngùng đưa tay ra phóng khoáng nói, "Nhận thức một chút, ta gọi là Chân Điem, thật cảm ơn người nha, cho người thêm phiền toái! Một hồi mời người ăn điểm tâm đi!"

Cảnh sát ý chí không cho phép phản kháng, chịu đựng xi xào kêu loạn cái bụng, Dương Lăng không thể làm gì khác hơn là đi theo nữ cảnh sát còn có Chân Điem đồng thời chen chúc lên xe cảnh sát.

Từ đồn công an đi ra, đã sắp 9 điểm, lúc này Dương Lăng đã đói bụng đến trước ngực dán sau lưng, không thể làm gì khác hơn là ở ven đường tùy tiện tìm một cái quán ăn, một hơi thở muốn bốn cái bọc lớn, hai cái bánh tiêu, hai cái trứng luộc trong nước trà, một đại chén cháo, ngồi xuống lập tức ăn ngấu nghiến, ngồi ở phía đối diện Chân Điem lại chỉ muốn một ly sữa đậu nành cùng một cái bánh bột mì, nhai kỹ nuốt chậm, hai người bộ dáng nhất định chính là khác biệt trời vực, những thực khách khác nhìn chỉ thần thức trợn mắt, hai người này làm sao lại tiếp cận cùng nơi đây?

Nước chân com no, Dương Lăng rót cuộc sờ một cái cái bụng thờ một hơi dài nhẹ nhõm, trong lòng cũng không khỏi có chút kỳ quái, bình thường ăn com mình cũng không điên cuồng như vậy chứ? Chân Điem cười híp mắt nhìn hắn nói, "Dương Lăng, không nghĩ tới người chạy nhanh, ăn com cũng rất lợi hại, ta có chút hiếu kỳ, người mới vừa rồi làm sao có thể chạy nhanh như vậy?"

"Rất nhanh sao? Ta không cảm thấy a!" Dương Lăng không khỏi sửng sốt, chính mình dùng sức khí cùng bình thường chạy bộ không sai biệt lắm, lúc ấy còn tưởng rằng xe chạy bằng bình diện tốc độ không được, chẳng lẽ mình thật rất nhanh?

"Thật rất nhanh!" Chân Điem cắn sữa đậu nành thói quen gặm đầu một cái, "Phòng chừng Lưu Tường đều không người nhanh. Người không biết sao, lúc ấy một cái chớp mắt, liền đem ta quãng ra một trăm hai trăm thước, thật ra thì ta ngày ngày chạy bộ, đã chạy rất nhanh!"

"Thật sao? Ha ha, xem ra ta có làm người bay tiềm lực nha!" Dương Lăng không khỏi ha ha mấy tiếng che giấu chính mình lúng túng, âm thầm đoán chừng là chính mình tu luyện « Thông Mạch Luyện Hồn Quyết » duyên cớ, cộng thêm gần đây một mực đào quán uống nước giếng, thể chất biến hóa tốt không ít.

Hai người nói một hồi lời nói, lúc rồi đi lẫn nhau lưu phương thức liên lạc, Dương Lăng nhìn một chút thái dương lúc này đã lão Cao, vì vậy liền trực tiếp về nhà, phòng chừng Hàn Tuyết buổi sáng sẽ không cùng chính mình liên lạc, ngược lại nhàn rồi cũng là nhàn rồi, vì vậy liền đổi cái đại khổ xải, trực tiếp

tiến vào thợ mỏ hệ thống, bắt đầu là viên thứ hai sao viên mỡ cổ găng.

"Keng ~!", Nhát cấp tích mỏ sắt, thuần độ 87, giá trị 0. 001;

"Keng ~!", Nhát cấp mỏ sắt, thuần độ 92, giá trị 0. 0 001;

"Keng ~!", Nhát cấp tích mỏ sắt, thuần độ 84, giá trị 0. 0 007;

Dương Lăng vui đầu gian khổ làm ra, cái cuộc múa giống như quạt gió, dần dần quên mất thời gian, cũng không quá đi chú ý sao biến hóa, trên màn sáng nhắc nhở càng là nhìn cũng không nhìn, ngược lại cách viên mỡ còn sớm rất.

Chờ đến Dương Lăng cảm giác bụng lại xì xào kêu thời điểm, hân chuẩn bị rời đi đào quặng bài tập, theo cái cuộc nhảy ra mặt đất, một đoàn màu xanh da trời đồ vật lộ ra.

"Keng ~!", sinh vật loại mỏ sắt, vô giá trị; sau đó ánh sáng chợt lóe, màu xanh da trời đồ vật biến mất.

"Chửi thề một tiếng!"

Dương Lăng giật mình một cái, vội vàng bỏ lại cái cuộc trở lại sân nhỏ, quả nhiên, trên đất trừ ra nhiều mười mấy khối mỏ sắt, còn có một mảnh nhỏ toàn thân U Lam, cái mầm lớn nhỏ mảnh nhỏ trạng vật thể. Nhặt lên cầm trong tay, vật này có chút rút cảm giác thấy, đại khái bàn tay độ dày, trung gian hơi có chút lõm xuống, hình dáng quy tắc, bề mặt sáng bóng trơn trượt, nhìn kỹ nhưng là bán trong suốt trạng thái, bên trong phẳng phất có một mảnh xanh đậm biến khoi, thâm u xanh thẫm, còn có hoa văn kỳ dị phẳng phất như Tinh Thần lưu động, tản mát ra mông mông điểm điểm một cái ánh sáng màu vàng.

Bảo bối nha, bảo bối nha! Dương Lăng lúc này cũng không để ý chính mình cả người đại hân ướt đầm,

Càng bất chấp uống nước, mau rời đi sân nhỏ trở lại gian phòng của mình, lấy đèn pin ra cùng quan sát quặng vật tiêu bản kính mắt, đứng ở trước cửa sổ mặt từ mảnh nhỏ quan sát.

Lập đi lập lại nhìn hồi lâu, Dương Lăng có chút chắc chắn này là một khối sinh vật gì xác loại đồ vật, nhưng mình nhưng xưa nay cũng chưa từng thấy, loại này bán trong suốt màu xanh da trời Giáp Xác càng là nghe cũng chưa có nghe nói qua, xem ra chỉ có thể tìm người hỏi một chút, vì vậy dùng báo chí bỏ vật này bọc lại nhét vào ba lô, sau đó qua loa tắm mặc quần áo vào liền vội vàng vàng rời đi.

Sở dĩ Dương Lăng kích động như thế, chủ yếu vẫn là lần trước ngân quặng thạch màn khen thưởng hệ, đồ chơi này nhìn so với ngân quặng thạch cao lớn hơn thượng rất nhiều, hơn nữa rất thần bí, mọi người đều biết, mọi người đều thích những thần bí đồ khó lường hiểm thế cô phẩm, nhân văn cũng tốt, Tự Nhiên cũng tốt, càng kỳ lạ càng thừa thốt lại càng đáng tiền, mà vừa đẹp lại thừa thốt càng đáng giá tiền, tỷ như kim cương liền so với vàng rất cao thượng rất nhiều, giá trị cũng là vàng vô số lần, người có tiền cũng đều tốt một hộp này, trong tay có một cái cùng người khác bất đồng vật phẩm, đây chính là so với tiền càng khiến người ta nóng mắt, bằng hữu vòng cũng càng có mặt mũi không phải là.

Vốn là muốn bắt được quặng vật sở nghiên cứu tìm lúc trước đồng nghiệp hỗ trợ giám định một chút, nhưng ngay sau đó lại buông tha, đồ chơi này thần bí khó lường, giá trị phỏng chừng cũng không nhỏ, quan trọng hơn là nó không rõ lai lịch, nếu như là Trái Đất sản vật còn khá một chút mà, nếu như giám định ra tới nó không là trên địa cầu đồ vật, kia đùa giỡn coi như mở đại. Từ tiếp xúc hầm mỏ này công phu hệ thống bắt đầu Dương Lăng cũng biết, cái hệ thống này quá thần bí cũng quá tân tiến, tuyệt ép không là địa cầu khoa học kỹ thuật có thể làm được, tựa như cùng Trần Đoàn nói, đây là một việc Thần Vật.

Đứng ở bên lề đường đang suy nghĩ nên đi chỗ nào, điện thoại vang, lấy ra nhìn một cái là Hàn Tuyết đánh tới.

"Dương Lăng, người ở chỗ nào, đánh như thế nào mấy lần người đều không tiếp tục?" Điện thoại sau khi tiếp thông đối diện truyền tới Hàn Tuyết giận khi thông thông thanh âm.

"Cái này ~! Hắc hắc, Hàn tỷ, thật ngưng ngưng cấp, buổi sáng phát sinh ít chuyện, mới từ đồn công an trở lại đây!"

"Đồn công an?" Hàn Tuyết thanh âm dừng một cái, rất là không tưởng tượng nổi nói, "Tiểu tử người có phải hay không bà nhà nào cô nương làm nhục?"

"Hàn tỷ, đừng nói giỡn, ta còn muốn đây!" Dương Lăng không khỏi xạm mặt lại.

"Không nói, ta cùng Tiểu Lâm ở Lầu canh bên này, chúng ta buổi sáng đi dạo mệt mỏi, người lại dám thả chúng ta chìm bồ câu, cút nhanh lên tới, muốn mời chúng ta ăn cơm!" Đối diện Hàn Tuyết tựa hồ tức giận cúp điện thoại, Dương Lăng không thể làm gì khác hơn là cười khổ một tiếng, mở ra điện thoại ghi chép nhìn một cái, quả nhiên, từ chín giờ rưỡi sáng bắt đầu, Hàn Tuyết ước chừng đánh chính mình tám lần điện thoại, mà chính mình vẫn luôn ở trong hệ thống đào quặng căn bản cũng không biết, xem ra hôm nay một bữa cơm chưa chắc giải quyết.

Dương Lăng mặc dù không là người Trường An, nhưng từ đi học đến công việc, cũng ở cái thành phố này sinh hoạt bảy tám năm, địa phương ngược lại là vô cùng quen thuộc, Lầu canh cũng coi như vốn là trừ danh địa điểm du lịch, đồ ăn ngon (ăn ngon) thú vị đồ vật cũng nhiều, vì vậy ở ven đường ngoắc ngoắc tay, đón taxi chạy thẳng tới Lầu canh đi.

Lầu canh đối diện còn có một cái Chung Lâu, đóng lại gọi là lầu chuông, danh tự này Trung Quốc nói ít cũng có hơn mười, Trường An là một tòa cổ thành, ở Hoa Hạ trên bản đồ là Trung Nguyên trọng tâm chỗ, từ xưa phi thường nổi danh, văn hóa nội tình thâm hậu, lịch sử di tích không ít, xen lẫn ở mọc như rừng cao ốc trung, cổ hương cổ sắc kiến trúc cũng tùy ý có thể thấy.

Lầu canh bên này dân tộc Hồi tương đối nhiều, có rất nhiều đặc sắc trong sạch thực phẩm, nhưng Dương Lăng cũng không thích, bắt quả Hàn Tuyết là sinh trưởng ở địa phương người Trường An, ưa loại này khẩu vị, đợi một hồi Dương Lăng tìm tới các nàng hai người thời điểm, lúc này hai nữ nhân đang ngồi ở một người nướng trước sạp mặt trên bàn nhỏ uống thức uống, ăn thơm phún phún xâu thịt dê, mặt đầy đáng về hạnh phúc, không nhìn ra chút nào mệt mỏi cảm giác.

Bắt quả khi Hàn Tuyết nhìn thấy đi tới Dương Lăng thời điểm, trên mặt nhất thời trời u ám, giận khí thông thông đứng lên vung trong tay xâu thịt dê chỉ Dương Lăng, hận không được sở trường trung thịt cái thẻ đem hấn một chút đâm chết.

"Chết Dương Lăng, có phải hay không cảm thấy tỷ ta quá xấu, nhà ta Lâm Lâm ghen không được, cho nên thả chúng ta chim bồ câu ~!"

"Không phải là, tuyệt đối không phải ~!" Dương Lăng vội vàng đầu hàng, ngượng ngùng tìm cái băng ngồi ngồi xuống, phiết liếc mắt Hàn Tuyết cao vút nửa Lộ Tuyết bạch ngực trong đầu nghĩ, "Nơi đó có thể a! Ta rất chờ mong a! Quá vĩ đại, chà chà!" Không nhìn được có bốc lên nước miếng xung động.

Nữ nhân, là trên cái thế giới này thần kỳ nhất động vật, ai cũng có thể đắc tội, duy chỉ có không thể đắc tội nữ nhân, biết ư thượng từng có nhân hỏi: "Tại sao bây giờ nữ nhân đều không thể đắc tội?", một cái đình cao nhất thần trả lời nói như vậy: "Cái thế giới này lúc trước vốn là có hai loại nữ nhân, một loại có thể được tội, một loại không thể đắc tội, căn cứ Darwin tiến hóa lý luận, trước một loại đều bị nam nhân làm không sống nổi, vì vậy, cái thế giới này liền chỉ còn lại loại sau."

Hôm nay khí trời được, có thể là đi ra chơi, cho nên Hàn Tuyết xuyên tương đối tùy ý, trên người một bộ màu trắng thấp ngực đào dẫn chăm sóc, trắng như tuyết đầy đặn giữa hai vú một cái thâm thúy rãnh phá lệ dễ thấy, bên ngoài bảo bọc màu xanh nhạt đường dài áo lót, phía dưới mặc xanh nhạt cánh hoa tán hoa để trắng lồi ty váy ngắn, không có mặc tất chân, trắng bóc bắp đùi cơ hồ phơi bày đến phần gốc, trên mặt cũng không có trang điểm, đồ hộp hướng lên trời mặt mang đỏ ửng đáng về lộ ra sinh động mà mê người, chút nào không nhìn ra là một hơn ba mươi tuổi thiếu phụ. Đây lúc tức giận đáng về, bộ ngực cao vút cũng đi theo lên xuống không chừng, chướng bụng tựa hồ cũng phải đem thật mỏng áo lót bó sát người cho xanh bạo.

Mà ngồi ở Hàn Tuyết bên cạnh một cái chừng hai mươi tuổi thiếu nữ, mặc đơn giản rộng thùng thình chăm sóc cùng quần jean, trừ những thứ này ra, từ bề ngoài đến dung mạo nhất định chính là nàng hơn mười năm trước bộ dáng bán sao, cơ hồ giống nhau như đúc, chỉ bắt quả sắc mặt trắng nõn tinh xảo, trên trán nhiều vô hạn khí tức thanh xuân, không giống nàng như vậy thành thực cảm dỗ, hai người chung một chỗ, phòng chừng cũng cho là hai người là chị em gái.

Thiếu nữ nhìn Dương Lăng quần bách đáng về, không khỏi kéo một chút Hàn Tuyết làn váy, "Tiểu cô, đừng như vậy, hấn không phải là tới sao? Thật là nhiều người đều nhìn đây?"

"Cũng~! Ngươi một cái nha đầu chết tiết kia." Hàn Tuyết thờ phỉ phò ngồi xuống, đưa tay véo một chút thiếu nữ gò má, "Cái này còn không nói lên đâu rồi, bây giờ sẽ bắt đầu lấy tay bắt cá a, cô cô ta uống phí yêu thương ngươi." Vừa nói chỉ hai người, "Giới thiệu một chút đi, đây là ta Tam ca con gái Hàn Tinh Lâm, cái này không đáng tin cậy gia hỏa chính là Dương Lăng."

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Phố đồ cổ

Dương Lăng hướng về phía nữ hài gạt đầu một cái, trong miệng lại đã sớm không nhìn được hô to, "Ông chủ, tôi trước 20 chuỗi thịt dê mười chuỗi dê xếp hàng, đừng quá cay, trở lại một chai cô ca ~!" Hấn mới vừa rồi ở trên đường vẫn không cảm giác được, lúc này nghe thơm ngát nướng mùi thịt, Dạ Dày nhất thời kịch liệt táo động, lập tức cả người cũng không tốt.

"Ngươi! Ngươi ~!" Hàn Tuyết khí không khỏi sở trường chỉ đâm ở Dương Lăng trên ót, "Tiểu tử ngươi chúc heo đi, rốt cuộc là tới mời chúng ta ăn hay lại là cho ăn no chính mình?"

"Hàn tỷ, tha ta đi, ta còn không ăn điểm tâm đây! Đối đãi với ta trước viết vừa xuống bụng tử có được hay không?"

Chờ đến thịt nướng thời gian, Hàn Tuyết khí tức hơi chút bình tức một chút hỏi: "Mới vừa rồi không nói rõ ràng, chuyện gì âm ỉ đồn công an đi, còn đi lâu như vậy?"

Dương Lăng uống Pepsi bả buổi sáng chuyện phát sinh nói một lần, Hàn Tuyết sắc mặt cổ quái nói, "Lại là nàng?" Dừng một chút còn nói, "Như vậy thì đại một ít chuyện làm sao biết dùng lâu như vậy? Nói, ngươi có phải hay không với Chân Điem nữ nhân kia lâu lỏng đi?"

Hù dọa ~! Dương Lăng không nhìn được bả trong miệng Pepsi cũng phun ra ngoài, sắc mặt ghen đỏ bừng, "Hàn tỷ, ngươi nghĩ đến nơi đâu? Là thực

sự, là người nữ cảnh sát kia không để cho chúng ta đi, ta đã một cước kia tương đối nặng, ăn trộm cũng không nhúc nhích một dạng, hơn nữa, Chân Điem hơi kém bà tên kia làm đoạn tử tuyệt tôn, cảnh sát còn muốn chúng ta ra tiền thuốc thang đây?"

"Hừ hừ ~! Lần này coi như, tình huống đặc thù, sau này cách Chân Điem nữ nhân kia xa một chút!" Hàn Tuyết chỉ Dương Lăng mỉm cười nói.

"Hàn tỷ nhận ra Chân Điem?" Dương Lăng sắc mặt cổ quái hỏi.

"Thế nào không nhận biết, nàng so với ta tuổi trẻ, lại yêu đúc luyện, đáng vẻ được, da thịt được, tướng mạo được, vừa không có kết hôn, hừ hừ! Chúng ta phụ cận người đàn ông nào không nhận biết nàng!"

Dương Lăng không khỏi cười khanh khách, lòng dạ nữ nhân thật là không thể đoán, xem ra đều có cổ sự nhân, lúc này xâu thịt dê đi lên, Dương Lăng cũng không nói thêm gì nữa, vui đầu cuồng ăn, nhất định chính là con chuột khoét kho thốc ăn hạt bắp, đồng loạt giữa, 20 xuyến xâu thịt dê rất mau ăn xong, tiếp lấy dê đứng hàng đến, đồ chơi này phiền toái nhiều chút, Dương Lăng cũng là xích xích sát sát không ngừng nghỉ, lập tức dọn dẹp sạch sẽ.

Ăn xong lau miệng, hải lòng chuẩn bị uống hộp Pepsi xuyên xuyên miệng, giương mắt liền phát hiện hai nữ nhân cặp mắt trực câu câu nhìn mình, phảng phất như phát hiện tân đại lục.

"Quả nhiên ta nói không sai, người người này nhất định chính là trong nam nhân kẻ tham ăn, thùng com giới tinh anh." Hàn Tuyết không nói gì chỉ Dương Lăng trước mặt một nhóm tâm trực nói.

Hàn Tinh Lâm lúc này cũng là nín cười, sắc mặt đỏ bừng, Dương Lăng lúng túng vội vàng uống hộp Pepsi che giấu chính mình, thất sách thất sách, hôm nay mới vừa gặp mặt liền lưu lại một cái kẻ tham ăn ăn tương, xem ra chuyện này tám phần mười muốn vàng a! Đáng tiếc, như vậy một đại mỹ nữ, mọc lại vài năm há chẳng phải là với Hàn Tuyết như thế nhân thân cộng phần, nam nhân nhìn thấy cũng không sống nổi.

"Đừng, Hàn tỷ, tiếp theo chúng ta đi nơi đó?" Dương Lăng không chút tạp chất nói sang chuyện khác, lúc này trên đường người đến người đi, phi thường náo nhiệt.

"Nếu không chúng ta đi Đại Nhạn Tháp?" Hàn Tuyết do dự một chút.

Đại Nhạn Tháp là trong thành phố tương đối nổi danh phong cảnh, ở Từ Ân Tự bên trong, cao Thập Tầng, là đời Đường vật kiến trúc, lịch sử lâu đời, bắt quả chỗ đó Dương Lăng thật là muốn ỏi, nhớ đọc thời đại học cơ hồ mỗi tháng cũng sẽ cùng bất đồng đồng học đi một lần, cùng bạn đầu bạn gái cũng từng đi qua thật nhiều lần, nhớ tới bạn gái, nhất thời trong lòng một trận buồn rầu, thế sự cảnh đời, cũng không biết bạn đầu trước hoa dưới trăng thế non hện biển nữ nhân bây giờ nằm ở ai ôm trong ngực chính giữa?

"Ồ kia, tiểu cô, Đại Nhạn Tháp lại cái gì tốt chơi, ta từ nhỏ đã thường thường đi, cái đó địa phương rách đã sớm phiền!" Hàn Tinh Lâm kéo Hàn Tuyết cánh tay làm nũng nói.

"Vậy người nói đi chỗ nào, hôm nay hai người các người lớn nhất!" Hàn Tuyết cười quát Hàn Tinh Lâm mỉm cười nói.

"Dương Lăng, người nói sao?" Hàn Tinh Lâm hướng Dương Lăng nháy mắt mấy cái, "Người cảm thấy nơi đó chơi vui hơn mà, muốn với bình thường không giống nhau."

Với bình thường không giống nhau? Dương Lăng trong đầu nhất thời sôi trào ra một cái giường lớn cùng hai cổ bạch hoa hoa thể xác,

Nhất thời không nhận được kẹp một chút chân, Hàn Tuyết cau gợn khoét hấn liếc mắt, tựa hồ biết hấn ý nghĩ xấu xa.

"Nếu không chúng ta đi Đại Nhạn Tháp phụ cận phố đồ cổ, hôm nay Saturday mở Tào thị, bởi vậy cho nên chơi vui hơn mà, hơn nữa ta còn có kiện đồ vật cũng phải tìm người bằng hữu giám định một chút, thuận tiện đồng thời làm xong, buổi tối ta mời các người hai vị mỹ nữ ăn bữa tiệc lớn như thế nào?" Dương Lăng muốn từ bản thân trong túi đeo lưng thần bí vật phẩm, nhất thời có chủ ý.

"Được a được a ~!" Dương Lăng mới vừa nói xong, Hàn Tinh Lâm liền vỗ tay khen hay đứng lên, "Lớn như vậy ta còn chưa có đi qua thị trường đồ cổ đâu rồi, mỗi lần nghe gia gia nói Na nhi có thật nhiều kỳ kỳ cổ quái đồ chơi hay. Tiểu cô, đi mà ~!"

Hàn Tuyết cười lắc đầu một cái, "Xem ra hai người các người quả nhiên ăn ý, nếu như vậy, kia hãy đi đi ~!"

Ba người cũng sẽ không ma ký, đón xe rồi đi Lầu canh hướng Đại Nhạn Tháp phương hướng đi.

Đến phố đồ cổ lúc sau đã đến gần một giờ chiều chung, lúc này Tào thị cơ bản kết thúc, nhưng bởi vì là cuối tuần, vẫn dòng người nhộn nhạo, rộn rịp, trừ mở cửa hàng không nói, quán có ven đường mà cũng là cái này tiếp theo cái kia rậm rạp chẳng chịt, phía trên sắp xếp bỏ vào thứ kia cũng là bày la liệt ngũ hoa bát môn, ngôn ngang.

Đi ở thị trường đồ cổ bên trong, Dương Lăng hai bên trái phải mỗi người một cái tuyệt sắc đại mỹ nữ, quá nhiều người, lẫn nhau gạt ra để cho hấn cơ hồ là trái ôm phải ấp, hai nàng đầy đặn mềm mại ngực thật nhiều lần cũng chen chúc ở Dương Lăng trên cánh tay, loại cảm giác đó để cho hấn khô miệng khô lưỡi, tiểu đệ đệ đều có chút rục rịch, chọc bốn phía rất nhiều nam nhân hung hăng dùng con mắt trừng hấn, nếu như nhãn quang có thương hại đáng giá lời nói phỏng chừng lúc này hấn đã Tàn Huyết.

Bất quá hai nữ nhân lại tựa hồ như không có chút nào phát hiện, hứng thú dồi dào, cơ hồ toàn bộ gian hàng cũng phải đi nhìn, phát hiện thú vị đồ vật kêu la om sòm, đặc biệt là Hàn Tuyết, mỗi lần khẽ cong eo, đối diện Chủ Quán cũng sẽ không tự chủ được hai chân treo nguẩy, Dương Lăng không khỏi

trợn mắt, Chửi thề một tiếng ! Thiệt thối lớn, may Hàn Tinh Lâm xuyên tương đối bảo thủ, nếu không đều phải học máu, đây chính là tương lai mình bạn gái.

Mặc dù nói là thị trường đồ cổ, thật ra thì người sáng suốt đều biết nơi này cơ bản không tìm được đồ cổ, nói đồ cổ chỉ bất quá đều là hàng nhái, chẳng qua là nhìn bất chước niên đại, sớm một chút thế kỷ trước thập niên tám mươi chín mươi, trễ giờ mà nói không chừng sáng sớm hôm nay mới từ chỗ trú trong lấy ra, nhưng mỗi một người đều nói làm như có thật, phảng phất tổ tiên truyền lưu tám đời báu vật.

Người phải tin, người chính là cao nhất bồng chùy.

Ngắn ngủi đi không tới 200m, Dương Lăng đã thấy hơn mấy chục cái Minh Đại ĐÚC lò, hơn trăm cái gà hang ly, còn có không biết kia chỗ ngồi truyền xuống quan điều đồ sứ, cái nào trong gian hàng nếu là không bài mấy cái cũng ngại nói mình là bán đồ cổ, thật là giống như Trung Hoa năm ngàn năm cứ như vậy bình an đi tới, mọi người cũng tân phúc trải qua sáng chói văn minh cả đời, ngay cả cái triều hoán đại đều là như vậy văn minh lễ phép, ôn văn lễ độ nhường ngôi cho vương khác họ. Mà giống như phá bốn cũ loại này thậm tuyệt nhân hoàn, văn vật Đại Phá Toái sự tình, tuyệt ép phát sinh ở song song vũ trụ Dị Thế Giới trung.

Ngược lại đi ra chơi, ba người cũng không gấp, từ từ, Hàn Tinh Lâm cùng Dương Lăng lời nói cũng dần dần nhiều lên. Hai nữ nhân cơ hồ cái gì cũng tò mò, đối mặt những thứ kia ly kỳ cổ quái hàng thủ công nghệ, tay bả cái, sắp xếp chơi đùa cái, quai trụ chuỗi đeo tay vân vân, còn có Linh lang nơi nơi Trầm Hương Mã Nã (một loại đá quý), Ngọc Thạch thủy tinh, đơn giản là không có chút nào sức đề kháng, cái gì cũng muốn mua, may Dương Lăng đối với mấy cái này có chút biết, nếu không mua về một nhóm chuẩn thua thiệt đến học máu.

Ước chừng đi dạo hơn hai giờ, hai nữ nhân lúc này cũng đã cơ bản thỏa mãn, bất quá chỉ là Dương Lăng trong túi đeo lưng thật tốt nhiều đồ, phần lớn chỉ bất quá mấy khối mấy chục khối đồ vật, mua một cao hứng mà thôi, đi một ba người ngồi ở ven đường trên bậc thang nghỉ ngơi, Dương Lăng không ngừng vuốt chân mình cái, đây quả thực so với đào quá mệt mỏi nhiều.

"Đúng, người không phải nói tới nơi này còn có chuyện sao?" Hàn Tuyết mở rộng thân thể một chút, trước ngực cao vút hai ngọn núi miêu tả sinh động, chọc Dương Lăng trong lòng một trận lửa nóng.

"Ách ~! Người không nói ta còn thực sự hơi kém quên!" Dương Lăng một trận buồn rầu, đứng lên nói, "Thì ở phía trước không xa, ta một người bạn ở chỗ này mở tiệm bán đồ cổ, đi thôi!"

Ba người đi về phía trước không bao xa, một cái tên là Minh Ngọc hiện bảng hiệu xuất hiện ở trước mặt, đi vào cửa tiệm.

Minh Ngọc Hiền Chủ phải được doanh Ngọc Thạch chế phẩm, mới ngọc Cổ Ngọc, Phi Thúy cùng Điền, máu gà Điền Hoàng, hàng thật hàng nhái đều xem nhãn lực, Ngọc Thạch làm chủ dĩ nhiên cũng chiếu cố những vật khác.

Người bên trong không ít, Dương Lăng trực tiếp đi tới tận cùng bên trong trước một cái quầy mặt, bên trong một cái hơn ba mươi tuổi nam tử đang cúi đầu nhìn điện thoại di động, Dương Lăng gõ gõ quầy, "Cơ ca, đang làm việc hả?"

"Ồ! Là tiểu tử người?" Bên trong quầy nam nhân ngẩng đầu lên thấy Dương Lăng mặt đầy lộ ra nụ cười, lại gặp Dương Lăng sau lưng hai cái đại mỹ nữ không khỏi trừng mắt nói, "Ta nói đâu rồi, tiểu tử người không có chuyện gì không đến thăm Cơ ca, nguyên lai là mang theo thân nhân tới du lịch. Cũng chớ đứng, bên ngoài nhiều người, đi ra sau ngồi một chút!"

Nam tử chăm sóc một chút bên người một cái mỹ nữ trẻ trung xinh đẹp nhân viên tiệm, sau đó liền mang theo Dương Lăng cùng Hàn Tuyết ba người hướng cửa tiệm phía sau đi tới.

Xuyên qua một đạo tiểu môn, phía sau là một cái rộng rãi sân nhỏ, bày một ít thường thức đá, còn có một trương bàn đá cùng mấy bả cổ hương cổ sắc băng gỗ tử, đi dạo này không lâu, bây giờ đột nhiên cảm thấy cũng mệt mỏi không được, mấy người cũng không khách khí chia nhau ngồi xuống, chỉ chốc lát sau liền có một người mặc đồng phục làm việc cô gái bắt đầu vào tới mấy chén nước, Dương Lăng nhận lấy một ly tới mấy hớp cũng uống cạn, nhất thời sáng khoái thở một hơi dài nhẹ nhõm.

"Tiểu tử người ~!" Cơ ca dở khóc dở cười chỉ Dương Lăng, "Người tuyệt đối không phải đến xem ta, chính là đi dạo phố mệt mỏi tới tìm nước uống!"

"Ai nói, ta thật chẳng qua là tới thăm người một chút, thuận tiện có đồ xin người giúp một tay bàn tay chương nhân." Dương Lăng cười đem ba lô bỏ lên trên bàn, sau đó chỉ Cơ ca đối với Hàn Tuyết hai nữ nói, "Long trọng giới thiệu một chút, vị này là Phụng Hoàng Cơ Phụng lão bản, ta đều là kêu Cơ ca." Sau đó lại chỉ hai nàng nói, "Hai người mỹ nữ này đâu rồi, vị này là chúng ta đơn vị tổng hợp xử ." Lời còn chưa nói hết, chân bị Hàn Tuyết dùng sức giẫm đạp một chút, "Há, tổng hợp xử đồng nghiệp, ta Hàn tỷ Hàn Tuyết, này một vị là bằng hữu ta Hàn Tinh Lâm, cũng là Hàn tỷ cháu gái."

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Giám định

Thừa dịp Hàn Tuyết hai nữ cùng Cơ ca lẫn nhau bắt tay thăm hỏi sức khỏe thời gian, Dương Lăng mở túi đeo lưng ra bắt đầu ra bên ngoài móc đồ vật.

Mã Nảo (một loại đá quý) chuỗi, Đàn Mộc châu, sừng trâu lược, thủy tinh quai sức, Kim Cương Bồ Đề, còn có bên trong bao tràn đầy vô số sâu trùng Hồ Phách vân vân chất gần nửa bàn, nhìn Cơ ca xạm mặt lại, khòe miệng co quắp rút ra chỉ đầy bàn linh linh toái toái đồ vật, "Liên những thứ này?"

Hai nữ nhân cũng che miệng cười khê, Cơ ca nhìn Hàn Tuyết, không nhìn được cũng là nết hai mí trực nhảy, này một đôi nhẹ nhàng đung đưa hai ngọn núi nhất định chính là nhân gian đại sát khí.

Dương Lăng đem các loại ngổn ngang vật nhỏ tảo qua một bên, cuối cùng móc ra dùng báo chí bọc đồ vật đặt lên bàn trung ương, sau đó mở ra.

Bây giờ là ban ngày, cuối thu khí sáng, ảm áp sáng ngời ánh mặt trời từ sân trên đình chiếu xuống, vừa vẩy rơi vào đá trên bàn nhỏ, theo báo chí vén lên, một cổ thâm thúy U Lam ánh sáng nhất thời bộc phát ra, lan tràn cả cái tiểu viện tử, trong đó Kỳ Dị kim sắc ban văn hoảng như sóng nước rung động, trùng điệp dừng động, rạo rức ở trong mắt tất cả mọi người.

Tê ~!

Cơ ca hít mạnh một hơi đứng lên, trong tay ly nước rơi vào trên quần cũng không có cảm giác đến, trực tiếp nhào tới trên bàn nằm úp sấp ở phía trên, tựa hồ hận không được bả món đồ này nhét vào trong đôi mắt đi.

Hai nữ nhân lúc này cũng không dám định, mỗi người há hốc mồm mặt đầy không thể tin đáng vẽ.

"Thật là đẹp a ~!" Hàn Tinh Lâm che cái miệng nhỏ nhắn kêu lên.

Phải nói, nữ nhân liền cùng Tây Phương trong truyền thuyết Long Nhất dạng, đối với đủ loại tòa sáng lấp lánh bảo bối cũng không có gì sức đề kháng, hai nàng mỗi người cũng đi phía trước tiếp cận, muốn nhìn rõ ràng hơn một ít, Hàn Tuyết toàn bộ ngực cũng đề ở trên bàn đá, hai cái cơ hồ lộ ở bên ngoài đại bạch thỏ bị ép nghiêm trọng biến hình lại hồn nhiên không cảm giác.

"Bảo bối nha, bảo bối nha ~!" Cơ ca một bên nhìn một bên miệng không ngừng nhắc tới, vốn là đưa tay chuẩn bị cầm lên nhìn, muốn xuống lại đứng dậy đi tới viện bên một cái cửa nhỏ đi vào, chỉ chốc lát sau mang bao tay trắng, nắm Kính Viễn Vọng cùng đèn pin đi ra.

Hắn bả báo chí chuyển qua trước mặt, mở đèn pin lên dùng Kính Viễn Vọng xem xét tỉ mỉ mảnh này màu u lam vật phẩm, hoàn toàn không có chú ý tới Hàn Tuyết trước ngực một đôi đại sát khí lúc này hoàn toàn bại lộ ở trước mắt hắn.

Cơ ca một bên nhìn, vừa dùng bao tay lau chùi Dương Lăng lưu ở phía trên mồ hôi, trên căn bản một tác một tác nhìn, ước chừng nhìn mười phút, lúc này mới buông xuống công cụ chậm rãi ngồi xuống, ánh mắt có chút si ngốc cùng mê ly, .

Hàn Tuyết lúc này cũng lui về, dùng đầu ngón tay vẩy Dương Lăng cánh tay một khối nhỏ da thịt tựa như cười mà không phải cười hỏi: "Cái này chẳng lẽ cũng là nhà của người Tổ Truyền?"

"Tê ~! Hàn tỷ đừng nhẹ ~!" Dương Lăng đau chi chà xát răng, gật đầu một cái nói, "Đúng nha đúng nha ~! Nhà ta tổ tiên nghe nói là Thanh Triều một cái Bối Lặc nhà thương khổ quân gia, mấy trăm năm lưu rơi xuống, liền còn dư lại món bảo bối này!"

"Tin người mới là lạ!" Hàn Tuyết lờm hẩn một cái, sửa sang lại quần áo một chút thu hẹp lằn vẩy ngồi xuống, Hàn Tinh Lâm cũng quay đầu nhìn hắn, cả mặt đều là tiểu tình tình bay lượn, "Không nghĩ tới nhà người còn có loại bảo bối này, thật xinh đẹp, ta lớn như vậy cho tới bây giờ cũng chưa từng thấy."

Thật ra thì ta cũng chưa từng thấy qua, Dương Lăng tâm lý nói, Cơ ca lúc này cũng trong lòng rỗng giần, các người mới bây lớn, ta lớn như vậy thấy qua vô số bảo bối, cũng cho tới bây giờ chưa thấy qua loại vật này.

"Cơ ca, ngài chừng nhần xong, nhìn ra chưa?" Dương Lăng cẩn thận từng li từng tí hỏi.

Cơ ca từ từ thư một hơi thở, thu hồi mê ly ánh mắt nghĩ một hồi nói; "Món đồ này từ hình dáng hay là phẩm chất, nhìn bởi vậy cho nên là con đòi mỗi Giáp Xác, bất quá niên đại phi thường xa xôi, đã hoàn toàn ngọc biến hóa, ta ở cái nghề này mặc ba cón đá hơn mười năm, gặp qua không ít con đòi mỗi vật phẩm, cổ đại hiện đại đều gặp, nhưng xưa nay liền chưa có nghe nói qua còn có loại này màu xanh da trời con đòi mỗi, nhất là trong lúc này kim sắc ban văn tựa hồ vẫn sống như thế, nhất định chính là kỳ tích."

Dương Lăng nghe đến đó trong lòng cũng thả xuống một tảng đá, xem ra vật này còn là địa cầu sản vật không sai, chẳng qua là một khối thần kỳ một ít con đòi mỗi, vì vậy hỏi: "Thật là trị giá bao nhiêu tiền?"

"Tiền! Tiền! Tiểu tử người chui tiền trong mắt đầu?" Cơ ca tức giận nguyền hẩn một cái,

"Đồ chơi này có tiền phỏng chừng cũng không mua được, người nếu là thiếu tiền lời nói, bán cho ta, một triệu như thế nào?"

Cái gì?

Hai nàng không khỏi mở to hai mắt, mặt đầy không thể tin. Dương Lăng cũng thiếu chút nữa mà một hơi thở không trở về được, chóng mặt chỉ trên bàn

đồ vật hỏi: "Đồ chơi này giá trị một triệu?"

"Ít nhất!" Cơ ca gạt đầu một cái, "Bất quá ta vẫn là không có hiểu rõ nó rốt cuộc là thứ gì, dù sao ta chỉ là một gã mờ, xem ra còn phải tìm một lợi hại hơn nhân bản tay chuông nhân mới được, không được, cái này thì đi tìm sư phụ ta." Nói xong cũng đứng lên, dùng báo chí bả khối kia Giáp Xác gói kỹ nhét vào Dương Lăng ba lô, ước lượng một chút, lại từ trong túi xách móc ra hai khối đồ vật nhìn một cái là mỏ sắt, giận khí thông thông ném xuống đất trợn mắt nhìn Dương Lăng.

Dương Lăng vội vàng đem mỏ sắt nhặt lên nhét vào Hàn Tuyết trong tay, "Hàn tử, này hai khối mỏ sắt là tặng cho ngươi!"

Hàn Tuyết dờ khóc dờ cười nhìn trong tay đá, tiện tay liền bắt bọn nó vứt trên đất, sản nghiêm mặt nói: "Ta hiện tại đang quyết định, muốn ngươi trong túi xách đồ vật, ngươi có cho hay không!"

"Cho, cho ~!" Dương Lăng vừa nói nhanh chóng xoay người đuổi kịp Cơ ca, kéo lại hắn, "Ai ~! Cơ ca vân vân, vật này xuất ra đi rốt cuộc có được hay không, ta ý là có thể hay không rước lấy phiền toái?"

"Làm sao biết? Lão sư ta là Âu Dương Thanh Bình, Trung Quốc Ngọc Thạch giới ngôi sao sáng nhân vật, chúng ta tình hiệp hội ngọc thạch hội trường, cấp quốc gia ngọc điều đại sư, sẽ có phiền toái gì, hắn giám định công nhận sau mở một câu miệng, ngươi nói không chừng lập tức tài sản mấy triệu." Cơ ca vừa nói vừa đi, lôi kéo Dương Lăng rất mau rời đi Minh Ngọc hiền, lái xe chạy thẳng tới tây giao đi.

Mercedes-Benz 320 rời đi thị khu sau cong cong lượn quanh lượn quanh, cuối cùng lái vào một mảnh liên miên không dứt bên trong ngọn núi nhỏ, lúc này cuối tháng mười, thu ý đang nồng, khắp núi Hồng Hoàng sắc sỡ phá lệ mê người, trên xe bốn người câu có không một câu trò chuyện, ai cũng không có tâm tư nhìn ngoài cửa sổ mê người phong cảnh.

Không sai biệt lắm sau bốn mươi phút, xe hơi quẹo vào một mảnh khu biệt thự, nơi này Dương Lăng nghe nói qua, gọi là Tây Sơn cư, là một mảnh sa hoa biệt thự, lác đác hơn hai mươi tòa độc lập tiểu viện liền núp ở phong cảnh như tranh vẽ Thu trong rừng, 0 9 năm bắt đầu phiên giao dịch lúc thì đến được gần ba chục ngàn một huê thước, bây giờ đã sớm có tiền mà không mua được, có tiền cũng không mua được, bên trong ở tuyệt ếp đều không phải là nhà giàu mới nổi, mà là thân phận địa vị cũng tương đối cao một đám người.

Cuối cùng xe hơi ở giữa sườn núi một cái nhà sân trước dừng lại, Cơ ca theo như mấy tiếng kèn, chỉ chốc lát sau cửa sân chậm rãi tự động mở ra, xe hơi liền lái vào sân nhỏ.

Dừng xe xuống xe, nhìn trước mắt cổ hương cổ sắc nhà ở, rộng rãi vô cùng sân nhỏ mảng lớn thu cúc nở rộ, trắng như tuyết sư tử, lá thông, kim sắc long tu, thơm tho Lê, còn có long thỏ châu, mực mẫu đơn vân vân tranh kỳ đấu điểm, trong lúc còn xen lẫn mấy khối hơn hai thước cao thợ Sơn Thạch, cộng thêm nhà ở chung quanh Hồng Hoàng xuôi ngược thu lâm núi sắc, khiến cho toàn bộ biệt thự tràn đầy Thu thú. Dương Lăng không khỏi đại phát cảm khái, này người so với người phải chết, hàng so với hàng được vẫn, thế nhân không lẫn được ta vậy! Chính mình cũng không biết phấn đấu bao nhiêu năm mới có thể ở địa phương này mua được một ngôi biệt thự.

"Đừng xem, vào đi thôi!" Cơ ca vội vã kéo Dương Lăng đi vào trong, hai nàng cũng là y theo rạp khuôn theo ở phía sau, lúc này biệt thự trong cửa lớn đi ra một vị hơn 70 tuổi, tóc bạch kim, tinh thần cũng không tệ lắm lão đầu nhi, lão đầu nhi đại khái không tới 1m7, mặc lông dẫn đường trang, trong tay niép động một chuỗi màu đậm chuỗi hạt châu.

"Tiểu Phương, ngươi không trong cửa hàng ngây ngốc, chạy thế nào nơi này?" Lão đầu nhi sắc mặt cổ quái nhìn Dương Lăng một đám người, cũng không có biểu hiện nhiệt tình cùng lạnh lùng.

Cơ ca mấy bước tiến lên đỡ lão đầu nhi, một bên vào nhà vừa nói, "Sư phó, ta người bạn này có một kiện đồ vật, ta không nắm chặt được, đặc biệt dẫn tới người xem nhìn!"

"Hừ ~!" Lão đầu nhi một chút cũng không dẫn Cơ ca tình, ngay trước người ngoài mặt cũng không cho hắn mặt mũi, "Nhiều năm như vậy cũng cái gì tiến bộ, mặt đều bị người ném sạch!"

Cơ ca cũng không để ý, hắc hắc cười khan mấy tiếng, vài người liền cùng đi vào biệt thự phòng khách, phòng khách rất lớn, trải rần chắc sàn gỗ, đồ gia dụng cùng trang sức nhưng cũng cổ hương cổ sắc, chia nhau ngồi ở Hồng Mộc ghế sa lon trên ghế, lão đầu nhi khoát khoát tay đối với vài người nói: "Hôm nay cuối tuần, người nhà cũng đi dạo phố đi phơi nắng, ta lười động, liền ở nhà một mình, mấy vị tiểu bằng hữu muốn uống nước cái gì tự mình động thủ."

Cơ ca nhưng là tựa như quen chạy đi máy nước uống cạnh đảo tới mấy chén nước, này mới khiến Dương Lăng bả trong túi xách lấy các thứ ra, theo Dương Lăng ở dưới ngọn đèn bả kia mảnh nhỏ xác lấy ra, lòng có chút không yên lão đầu nhi đột nhiên tinh thần chấn động, đục ngầu trong đôi mắt tựa hồ đột nhiên bộc phát ra một ánh hào quang.

Lão đầu nhi không có tiếp lấy nhìn, chẳng qua là đứng lên nói: "Nơi này không thấy rõ, đi theo ta!"

Vì vậy đoàn người không thể làm gì khác hơn là lại nổi lên thân đi theo lão đầu nhi đi tới phía sau biệt thự một gian rộng rãi trong căn phòng, mở đèn, chỉ thấy căn này bốn mươi năm mười thước vuông căn phòng ba mặt đều là to tú gỗ lớn, bên trong rậm rạp chằng chịt nhét đầy sách vở cùng đủ loại đá, ngọc điều bãi kiện, trung ương một tấm rộng lớn rần chắc bàn gỗ từ đàn tử, phía trên bày đầy đủ loại công cụ.

Lão đầu nhi ngồi xuống, sau đó trải lên một khối mềm mại miên bố, lúc này mới nhận lấy Dương Lăng đồ trong tay, dọn xong, mở ra đèn bàn, mang theo mắt kính, đeo bao tay vào, cầm lên một cái Kính Viễn Vọng, cũng không để ý tới nữa vài người, vô thanh vô tức nghiên cứu.

Lão đầu nhi khí tràng quá lớn, tất cả mọi người không thể làm gì khác hơn là đứng ngơ ngác cũng không dám phát ra âm thanh, lần này lâu hơn, ước chừng hơn 20 phút đi qua, lão đầu nhi lúc này mới thả tay xuống bắt đầu làm việc cụ nhìn chăm chăm nó im lặng không nói.

"Sư phó!" Cơ ca nhẹ nhàng kêu một tiếng, hồi lâu, lão đầu nhi mới ngẩng đầu nhìn Dương Lăng, "Tiểu bằng hữu, có thể hay không nói cho ta biết kiện đồ vật từ đâu mà lấy được?"

"Chuyện này..."

Nhìn Dương Lăng muốn nói lại thôi bộ dáng, lão đầu nhi khoát khoát tay nói: "Là ta mạo muội! Món đồ này hẳn là Viễn Cổ Thời Đại một loại con đòi mỗi khoa bảng xác Tàn Phiến, niên đại xa xưa, đã hoàn toàn ngọc biến hóa, nhưng ngọc biến hóa quá trình phi thường phức tạp, cho nên sinh ra một ít thần bí khó lường hiện tượng kỳ dị. Để cho ta trước hết nghĩ nghĩ, ta tựa hồ nhớ ở một bản cổ tịch thượng gặp qua lác đác không rõ mấy câu ghi chép." Vừa nói, lão đầu nhi đứng lên đi tới một hàng trước tủ sách không ngừng lật xem, ước chừng qua hơn mười phút, lúc này mới xuất ra một quyển tàn phá thô hoàng sắc sách đóng buộc chỉ, lật xem mấy tờ đi tới vài người trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Phát tài

"Đây là « Hải Châu Dị Chí ghi âm », một cái tên là Tiết Lưu Nhân sở trữ, niên đại đã không thể kiểm tra, nhìn đoạn này." Lão đầu nhi ở dưới ngọn đèn mở ra trang sách chỉ trong đó thẳng đứng mấy dòng chữ, phía trên dùng chính giai Phồn Thể viết: Nam Hải chi nam, ngoài vạn lý, hữu hải tề yên, sâu không lường được, biển Dân vị chi Quy Khư vậy, lời đồn đãi kỳ hạ thông Địa chi chung cực, gặp đêm trăng tròn, bên trong có Lam Quang bùng ra, kỳ sắc sáng quắc, uyển như sao, đêm tẫn mặt trời mọc lúc, gặp đại thú qua lại, giống như Phù Đảo, Thôn Nhật Hi mà chìm, cuối cùng không cũng biết vậy."

Nhìn xong mọi người cũng sắc mặt cổ quái, lão đầu nhi giải thích nói, "Đây là ta biết duy nhất cùng tiểu bằng hữu món đồ này có liên lạc ghi lại, vật này bởi vậy cho nên liền là một loại màu xanh da trời con đòi mỗi Giáp Xác, bất quá hẳn phi thường hiếm thấy, ngược lại ta làm cả đời đồ cổ Ngọc Khí, cũng cho tới bây giờ chưa thấy qua. Đứng dám hỏi tiểu bằng hữu có hay không xuất thủ dự định?"

"Ngài ý là người dự định mua nó?" Dương Lăng không khỏi hỏi.

"Ừ ~!" Lão đầu nhi trong mắt phảng phát toát ra nóng nảy trào dâng mong đợi, cẩn thận từng li từng tí đem con đòi mỗi xác cầm trong tay, "Ta sống cả đời, mắt thấy qua không vài năm liền muốn vào đất theo bạn già mà đi, nhưng vẫn không cam lòng, cả đời cùng Ngọc Thạch giao thiệp với, lại không được qua một món có thể làm cho chính mình thu nãi tác phẩm, tiểu bằng hữu món đồ này thế gian hãn hữu, nếu như nói giá trị, vậy hẳn là là giá trị liên thành không thể đo lường, nhưng lão đầu nhi ta cả gan nói một chút, nếu như tiểu bằng hữu nguyện ý xuất thủ, ta có thể bắt ta biệt thự này trao đổi."

"Cái gì ~?"

Dương Lăng hù dọa giật mình, ngay cả bên cạnh Cơ ca cũng không nhận được nhảy cồm lên, hai nữ nhân càng là không chịu nổi, che miệng không thể tin nhìn lão đầu nhi.

"Không nên hoài nghi nó giá trị!" Lão đầu nhi nhẹ khẽ vuốt vuốt trong tay con đòi mỗi xác, phảng phát làm bầm lều bầu một dạng "Cho tới bây giờ cảnh giới này, coi như là dùng mạng đi đổi, đối với ta mà nói cũng đáng."

Nhìn lão đầu nhi si mê trầm luân đáng vẻ, phảng phát như một chiếc ánh nến sắp chôn vùi, Hàn Tinh Lâm nhẹ nhàng kéo một chút Dương Lăng tay, nhu nhược hơi ẩm còn dư lại để cho Dương Lăng phục hồi tinh thần lại, vội vàng lác đầu nói: "Không ~! Không ~! Cái này không đi!"

Cơ ca cũng ở bên cạnh nói: "Sư phó, cái này không quá thích hợp chứ?"

"Người biết cái gì, cút qua một bên đi!" Lão đầu nhi giận khí thông thông trừng liếc mắt Cơ ca, quay đầu lại thành khẩn nhìn Dương Lăng.

"Ấu Dương lão sư, biệt thự này quá quý trọng, ta có thể không chịu nổi, ngài muốn quả thực thích, dùng đừng đổi đi!" Dương Lăng nghĩ một hồi, nhìn lão đầu nhi đáng vẻ cũng rất là làm rung động.

Thật ra thì hẳn đối với vật này không có gì yêu, chính mình cất giữ hoàn toàn không thể nào, chỉ vì là thợ mỏ trong hệ thống moi ra, hiểu rõ lai lịch nguyên nhân chỉ bất quá cũng là muốn nhiều đổi ít tiền thôi, dưới mắt tức có thể đổi được tiền, vừa có thể để cho cái này gần đất xa trời ông già yêu cầu trong lòng an ủi, đối với chính mình mà nói cũng là lưỡng toàn kỳ mỹ sự tình, thợ mỏ hệ thống mất cấp bậc xuống mới hai trái tim tự ra đáng tiền như vậy đồ vật, sau này còn không biết sẽ cho ra cái gì nghịch thiên ngoạn ý nhi, nếu như đều lưu lại đến, chỉ có thể xem không thể ăn, chính mình còn không muốn diên mất.

Nghe Dương Lăng nguyên ý xuất thủ, lão đầu nhí nhất thời mừng rỡ, vội vàng đem con đồi mồi ôm vào trong ngực, nghĩ một hồi nói: "Nếu tiểu bằng hữu không quan tâm ta bộ phòng này, ta cũng không có cang vật quý trọng để đổi, chỉ có thể cho ngươi thua thiệt, như vậy đi, ta ở trong thành phố tử đằng núi còn có một tòa ba tầng ngay cả xếp hàng biệt thự, bây giờ cũng không người ở, ta sẽ dùng nó tới trao đổi, ngoài ra ta lại tiếp tế ngươi 160 vạn tiền mặt, đây đã là ta toàn bộ gia sản, ngươi thấy thế nào?"

"Tiền mặt cũng không cần chứ?" Dương Lăng khoát tay lia lia từ chối, thật ra thì tâm lý đã sớm cao hứng vui nở hoa, tử đằng núi biệt thự a, đây chính là thị khu vàng khu vực, phú nhân tụ tập, nhà nhỏ ba tầng diện tích đến gần ba trăm thước vuông, nói ít cũng đáng ngàn thanh vạn.

Nhìn Dương Lăng dáng vẻ, lão đầu nhí không chút do dự nói: "Liên quyết định như vậy, tóm lại không thể để cho ngươi quá thua thiệt, lại nói tiền vật này, đối với ta cái này mau vào đất lão đầu tử mà nói thì dụng cũng không có, nhìn ta một chút này khắp phòng đá, cái này so với tiền đáng quý nặng nhiều, chuyện còn lại ngươi sẽ không bận tâm, ta sẽ an bài nhân toàn bộ chuẩn bị xong.

Dưới mắt chúng ta trước tiên cần phải viết một cái hợp đồng, tiểu Phuong cùng ngươi này hai cái bằng hữu làm người chứng kiến đồng thời ký tên đi!"

Lão đầu nhí không kịp chờ đợi tìm đến giấy bút, vừa nói một bên để cho Cơ ca viết, viết xong mọi người xem nhìn đều không nghi vấn, vì vậy nhất thức hai phần, song phương chữ ký, cộng thêm Cơ ca, Hàn Tuyết, đồng thời ký tên, khoản này ngàn vạn cấp mua bán coi như hoàn thành.

Nắm Dương Lăng ký xong hợp đồng, lão đầu nhí ôm con đồi mồi xác như thằng bé con từ lấy được Tâm Nghi món đồ chơi tựa như cười hợp bất long chuy, tự mình cười ngáy ngổ.

Gần đến giờ phân biệt, lão đầu nhí lúc này mới trịnh trọng nói với Dương Lăng: "Lần nữa cảm tạ Dương tiểu hữu bỏ những yêu thích, ngươi yên tâm, bảo bối này ta tuyệt đối sẽ không bán đi, ta muốn đem nó làm thành ta thu núi làm, đối đãi với ta lúc chết sau khi, ta đem hán quyền cho bác vật quán, cũng để cho đời nhân hậu còn nhớ Ngọc Thạch giới có ta lão đầu tử này cũng liên thỏa mãn."

Ngồi xe từ chỗ khác rời đi, tất cả mọi người đều là sắc mặt cổ quái, phảng phất giống như nằm mơ.

Hàn Tuyết ngồi ở Dương Lăng bên cạnh, đầy đặn ngực theo xe hơi lắc lư cọ sát hán cánh tay, váy ngắn căn bản là che không kín át được chân ngọc, lộ ra như ẩn như hiện một vết xuân sắc, nhưng Dương Lăng lại chóng mặt không chút nào phát hiện, trong tay còn nắm tử đằng núi chìa khóa biệt thự, trên mặt mang cười ngổ ngáo.

"Hừ ~!" Nhìn hán dáng vẻ, Hàn Tuyết ở trên đùi hán véo một chút, ngồi ở tận cùng bên trong Hàn Tinh Lâm căn bản cũng không có phát hiện hai người động tác, mờ ra xe Cơ ca cũng còn đang khiếp sợ chính giữa, trong miệng một bên nhắc tới, "Ta còn là tuổi quá trẻ a, cách cục quá thấp a ~!" Cũng không biết là hối hận hay lại là cảm khái.

Cơ ca bà ba người bọn họ đưa đến tử đằng núi khu biệt thự, nhìn hai nữ một nam si ngốc ngơ ngác bộ dáng, len lén nhìn chăm chăm Hàn Tuyết thân thể Mạnh nhìn mấy lần, nhìn được nước miếng, phỏng chừng suy nghĩ ba người này tại biệt thự cuốn ga trải giường bộ dáng, trong lòng càng là nóng nảy trào dâng, cũng không dừng lại thêm chào hỏi liền trước thời hạn rời đi.

Ở an ninh tiểu khu dưới sự chỉ dẫn, ba người tìm tới cửa biệt thự bằng số, mở cửa, nhất thời một cổ nguy nga lộng lẫy kiểu tây phương sang trọng sửa sang căn phòng liền phơi bày ở trước mặt.

Nhìn thấy sắp xếp trong phòng khách to sô pha lớn, một mỗi nửa ngày hai nữ nhân hoan hô một tiếng, không có chút nào hình tượng thực nữ chạy tới lăn xuống ở rộng sô pha lớn thượng, Hàn Tinh Lâm còn khá một chút mà, xuyên tương đối bảo thủ, mặc dù vóc người rất tốt, nhưng với Hàn Tuyết so với, lại hiển nhiên không phải là loại này phong vận thành thực người vợ có thể so sánh, Hàn Tuyết thân thể vốn là đầy đặn, quần áo lại xuyên ít, này lần một vòng càng là quần áo tán loạn, lộ ra thật là lớn mấy miếng bạch hoa hoa thể xác, trắng như tuyết đùi thon dài hoàn toàn trần truồng đi ra, nửa cái mông đầy đặn vênh cao, nhìn Dương Lăng khô miệng khô lưỡi, cũng không dám nhìn lâu, mượn đi nhà cầu cơ hội nhanh đi bình tức một chút trong lòng lửa nóng.

Ba người tại biệt thự nghỉ ngơi một hồi, sau đó đem lầu trên lầu dưới toàn bộ căn phòng cũng đầy xem một phen, nhìn xong căn phòng, Dương Lăng nhìn thời gian một chút, đã sắp sáu giờ, vì vậy ba người khóa lại môn, tìm địa phương đi ăn cơm tối.

Do ở hôm nay chuyện phát sinh quá ly kỳ, ba người cơm nước xong, Hàn Tuyết liền tâm sự nặng nề kéo Hàn Tinh Lâm rời đi, Dương Lăng cũng cảm giác hôm nay phảng phất như giống như nằm mơ, mơ mơ màng màng trở lại chính mình thuê lại nhà ở, nằm ở trên giường hồi lâu mới chậm rãi tỉnh hồn lại, sờ đeo trên cổ thể kim loại.

"Xem ra chính mình hay lại là quá khinh thường hăm dọa này công phu hệ thống!"

Từ tự cầm đến cái hệ thống này tới hôm nay cũng bất quá mới bảy tám ngày, dĩ nhiên cũng làm có gần ngàn vạn thu nhập, bất quá cẩn thận suy nghĩ lại một chút, cũng là đúng dịp gặp phải Âu Dương lão đầu mà một cái như vậy cuồng nhiệt người yêu thích, nếu không con đồi mồi chắc chắn sẽ không giá trị nhiều tiền như vậy, vì vậy cũng liền thư thái, đợi ngày mai Âu Dương giáo sư tiến vào tài khoản, chính mình khoảng thời gian này khẳng định cũng sẽ không lại thiếu tiền, mất phòng hạng thấp cũng có, xem ra sau này lại đào được đồ vật cũng quyết không thể như vậy qua loa lấy ra, thỉnh thoảng một lần cũng còn khá, nếu như nhiều nhất định sẽ đưa tới người khác chú ý, nếu là vạn nhất bị cái gọi là Đặc Thủ Bộ Môn để mắt tới, chính mình nhảy xuống Hoàng hà cũng không nói rõ ràng, phỏng chừng sẽ bị đội trên đầu bộ kéo dài tới cái nào trong núi lớn thái mông nghiên cứu, làm thành tiêu bản cũng khó nói.

Thay đã bản thủ đào quặng đại khổ xải, Dương Lăng lần nữa đi vào hệ thống trong sân nhỏ, trước mắt hoa nghiêng xanh lá, lá cây khẽ gió lên, đầy sân thoang thoang, nước giềng rơi là chả, nếu như bà thơ ráp nhà đá đổi thành một cái nhà cổ hương cổ sắc nhà gỗ nhỏ, trở lại chút thái dương tinh Tinh

Nguyệt phát sáng, nhất định chính là tiền gia đất lành, cùng tu chân trong tiểu thuyết Giới Tử Động Thiên không có khác nhau.

Uống mấy cái giếng nước, như cũ Cam Điền mát lạnh, cả người sáng khoái, sau đó nhặt lên cái cốc, tiến vào bài tập trạng thái.

Lúc này đòi nhỏ trải qua Dương Lăng liên tục mấy ngày tốc độ cao đào, ước chừng có 10% diện tích bị đào ra, biến thành một người bao sâu hố to.

Thẻ kim loại thượng viên thứ hai sao, chỉ có một người trong đó giác gần phân nửa nhọn biến sáng, nhìn tới vẫn là gánh nặng đường xa, Dương Lăng cũng không nản chí, thật ra thì coi như là bây giờ buông tha cái hệ thống này, hẳn được đúng lúc đã nghịch thiên, ít nhất nếu như tiếp tục tu luyện « Thông Mạch Luyện Hồn Quyết » lời nói, chính mình khẳng định cũng có thể đạt tới rất cảnh giới cao, sống hơn một trăm tuổi không có vấn đề, mà hôm nay con đòi mỗi cùng mấy ngày trước ngân quang thạch mang đến cho mình thu nhập đủ chính mình tốt cuộc sống thoải mái, nhưng Dương Lăng cảm thấy, chính mình cần phải cố gắng một chút, hẳn muốn hiểu rõ rốt cuộc là nguyên nhân gì để cho Trần Đoàn buông tha cái hệ thống này, đem nó Phong tồn giấu ở Chung Nam Sơn bên trong.

Vui đầu đào quang, thời gian trôi qua đặc biệt nhanh, đợi một hồi Dương Lăng cảm giác đói không thể động đậy sau khi, trở về phòng lúc, thời gian đã sắp đêm khuya Zero, như thường nấu một nồi mì sợi ăn no, sau đó nghỉ ngơi, lại tiến vào sân nhỏ nhà đá bắt đầu tu luyện « Thông Mạch Luyện Hồn Quyết »

Bởi vì mấy ngày trước tu luyện, hẳn rất nhanh thì tiến vào trạng thái nhập định, cộng thêm trong máy vi tính tra được một ít hiện đại tu luyện khí công phương pháp, kết hợp « Thông Mạch Luyện Hồn Quyết » hướng dẫn, về này yếu ớt khí lưu cũng bộc phát lớn mạnh, lưu động tốc độ cũng mau mấy phần, hẳn biết chỉ muốn kiên trì như vậy đi xuống, cách tu luyện thành công cũng sẽ không rất lâu, chỉ cần Nhâm Đốc Nhị Mạch đã thông, còn sót lại mạch cũng sẽ theo thời gian tích lũy nước chảy thành sông.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Bả nước giếng lấy ra

Khi tỉnh dậy vẫn là chừng sáu giờ, thần thanh khí sảng, phảng phất có dùng không hết tinh thần sức lực, ngược lại ăn cơm còn sớm, Dương Lăng cũng không có trở về phòng, trực tiếp cầm lên cái cốc tiến vào đòi nhỏ bắt đầu đào quang, đợi một hồi bụng đói ục ục, mồ hôi đầy người hẳn trở về phòng lúc, đã sắc trời sáng choang, nhìn một chút điện thoại di động cũng sắp 9 điểm.

Tắm, mặc quần áo, xuống lầu ăn cơm.

Hôm nay là chủ nhật, khí trời Tinh được, tựa hồ vẫn chưa tới đi dạo phố thời gian, người đi đường cũng không nhiều, thuận tiện tìm một nhà tiệm ăn sáng muốn cháo bánh bao, suy nghĩ chuyện hôm qua, Dương Lăng trong lòng vẫn là không nhìn được mong đợi, vốn là nghĩ tới hôm nay đòi đến biệt thự ở, nhưng suy nghĩ nhà ở còn không có sang tên, hơn nữa hôm nay còn có một cái đồng học muốn tới, vì vậy suy nghĩ một chút cũng không tính, dứt khoát qua mấy ngày lại nói.

Đang đang ăn cơm, bỗng nhiên nghe điện thoại di động một cái nhắc nhở, móc ra nhìn một cái, lại là công hành tin nhắn ngắn, nhắc nhở chính mình trong trương mục đi vào một khoản khoản, đếm kia một chuỗi dài con số, quả nhiên là 160 vạn.

Số tiền lớn a! Dương Lăng nhất thời kích động cơm cũng ăn không trôi, bả trước mặt bánh bao cháo qua loa nhét vào trong miệng, sờ một cái miệng nhanh đi ngân hàng. Đứng ở tự động thủ khoản cơ trước lần nữa đếm một vừa đếm chữ, nhất thời tim bịch bịch nhảy loạn, lớn như vậy, lần đầu tiên thấy chính mình trong trương mục có nhiều như vậy số không, hơn nữa còn là xếp hàng ở phía sau.

Đang lúc này, điện thoại vang, sau khi tiếp thông truyền tới Âu Dương lão đầu mà thanh âm, "Dương tiểu hữu, căn cứ hợp đồng, khoản tiền kia đã để cho nhân viên mới cho người xoay qua chỗ khác, người chú ý kiểm tra và nhận một chút, còn có nhà ở vấn đề ngày mai làm xong thủ tục sau sẽ có người liên lạc với người, lão đầu từ ta cũng không cách nào lại cảm tạ người cái gì, nếu như sau này gặp phải cái gì giải quyết không sự tình, có thể tới tìm ta, ta bộ xương già này còn nhận ra vài người, cũng tùy thời hoan nghênh người đến chỗ của ta làm khách, ngoài ra chờ ta bả cái này tác phẩm hoàn thành, cũng sẽ mời người tới giám định!"

"Ha ha, nhìn ngài nói, hẳn là ta chiếm tiện nghi, ngài nói chuyện ta nhớ ở, cảm ơn ngài á!" Hai người ở trong điện thoại hàn huyên mấy câu cúp điện thoại, Dương Lăng lúc này tâm còn chưa thờ bình thường lại, suy nghĩ một chút lại đem tạp cảm vào máy, hướng cha tài khoản chuyển năm chục ngàn khối, sau đó phát cái tin nhắn ngắn cho hắn, lúc này mới cả người nhẹ nhõm đi trở về.

Về đến nhà, pha một ly trà, ngồi ở trước cửa sổ trên ghế, lúc này xinh đẹp ánh mặt trời từ cửa sổ chiếu vào, từng đạo minh tích quang đái phơi bày ở trước mắt, nhìn nhẹ nhàng phiêu vũ tro bụi, thân thể lại từ từ tiến vào một loại rất Kỳ Dị trạng thái, hồn phách phảng phất rời đi thân thể, đi theo tro bụi một loại nổi bông bành giữa không trung, cả phòng tựa hồ cũng trống rỗng, trong đầu là một loại không cách nào ngôn ngữ miêu tả yên lặng cùng linh

hoạt kỳ ảo.

Như vậy không biết qua bao lâu, hắn bị một hồi chuông điện thoại thức tỉnh, nhìn một chút lại là mẹ đánh tới, cũng không nói gì, chính là hồi một chút khoản tiền kia lại lịch, sau đó lại dặn dò hắn chú ý thân thể vân vân, Dương Lăng không thể làm gì khác hơn là qua loa vài câu lừa gạt mẹ, lúc này mới phát hiện pha trà đã sớm lạnh như băng, thời gian đã là mười giờ rưỡi.

Dương Lăng cảm thấy mặc danh kỳ diệu, chính mình tại sao sẽ đột nhiên liên tiếp vào thời gian dài như vậy gần người trạng thái, nhớ tới trong truyền thuyết có ngũ Tiên chi danh hiệu Trần Đoàn lão tổ, mình tới thời điểm có thể hay không cũng giống như hắn dài ngủ không nổi, một ngủ mấy tháng, suy nghĩ một chút nhất thời cảm thấy có chút kinh khủng.

Lần nữa pha một ly trà, sau đó cho lão Tam gọi điện thoại, hỏi một chút tình huống cụ thể, sau đó nhìn thời gian một chút còn sớm, vì vậy lại cho Hàn Tinh Lâm gọi điện thoại, ai này nha đầu này còn đang ngủ giấc thẳng, phỉm vài câu cũng liền treo, nhớ tới tối ngày hôm qua trên ghế sa lon Hàn Tuyết đầy đặn phơi bày thân thể, trong lòng nhất thời lửa nóng, tiêu đệ đệ cũng có chút rục rịch, lại ngẫm lại thanh xuân tịnh lệ, lúc này ở trong chăn ngũ Hàn Tinh Lâm bộ dáng, chẳng lẽ mình có thể hai cái đồng thời, cảm thú a ~ cảm thú, Dương Lăng không khỏi ở trong lòng khinh bỉ một lần chính mình.

Suy nghĩ lung tung một trận,, còn tiếp tục nghiên cứu một chút thợ mỏ hệ thống đi! Đồ chơi này thần bí với Ngoại Tinh Nhân không sai biệt lắm, mình tới bây giờ cũng vẫn là không có hoàn toàn hiểu rõ.

Tiến vào sân nhỏ, trên đất hoa cỏ càng tươi tốt, đều dài hơn đến cao cỡ nửa người, thành phiến đóa hoa nở rộ, đủ mọi màu sắc rất là hi nhân. Mà đại thụ lúc này đã sớm mùa hè chói chan bộ dáng, lá cây tầng tầng lớp lớp,

Về xanh biếc dồi dào, lá cây giữa oánh bạch cánh hoa đã từ từ héo rút, từng cái trứng gà đại lãnh đạm trái cây màu vàng xuất hiện ở trong đó.

Dương Lăng hướng về phía tay ới mấy hóp nước miếng, sau đó dùng cả tay chân, phí nửa ngày tinh thần sức lực rốt cuộc leo đến trên cây, ngồi cười lên một cây to lớn trên cành cây, đại thụ thân cây cầu kết, vỏ cây căng mịn, phía trên trường mẫn rậm rạp chẳng chịt hoa văn kỳ dị, hắn đem gần đây một mảnh lá cây kéo tới trước mặt mình, lá cây này thành Phong Diệp hình, phiến lá như to bằng quạt hương bồ, độ dày ước hai li, diệp mạch rõ ràng, nhìn kỹ trong đó tựa hồ có lục sắc quang mang đang lưu động chậm chậm, mà cuống lá không sai biệt lắm có năm dài 10 cm, nếu như dài trên đất giống như cây nhỏ một dạng nhìn phi thường thần bí.

Lấy tay bài một chút, lại không có bài động, Dương Lăng phỏng chừng một chút hiện tại tại chính mình khí lực, nhẹ nhàng thoái mái mang lên hơn 100 cân không có bất cứ vấn đề gì, nhưng lá cây này lại giống như mọc rễ nảy mầm như vậy dài trên tầng cây, mà những thứ kia lãnh đạm trái cây màu vàng quả chuôi càng là dọa người, trên căn bản với trái cây như thế to, từng cái kiểu hầy cùng chính mình rạng sáng tiêu đệ đệ không sai biệt lắm đáng về, chộc người liên tưởng, phỏng chừng Hàn Tuyết loại nữ nhân này thích vô cùng, nghĩ tới đây, không khỏi thô bỉ cười to mấy tiếng, nhưng không biết những thứ này trái cây thành thực sau hình dáng gì? Có thể ăn được hay không?

Nhảy xuống cây, Dương Lăng lại nghiên cứu một chút hoa cỏ, quả nhiên với đại thụ lá cây như thế, căn bản là rút ra bất động, thử mấy lần không thể làm gì khác hơn là buông tha, cuối cùng lại đến bên cạnh giếng, nước giếng như cũ ồ ồ chảy xuôi, chảy dài không ngừng, cũng không biết nguồn cũng không biết đi thật sự, hầy cùng cái hệ thống này như thế mặc danh kỳ diệu, cuối cùng quả thực không có cách, dứt khoát rút mấy cái giếng nước thối lui ra sân nhỏ.

Đứng ở trong phòng, Dương Lăng không khỏi định trụ, lúc này còn ngâm trong miệng nước giếng lại không có đổi chất, nuốt xuống vẫn thanh đạm ngon miệng.

Này ~! Đây chẳng lẽ là cái Bug?

Dương Lăng mừng rỡ, vội vàng tìm một tiểu ny lon túi, lần nữa tiến vào sân nhỏ giả bộ ước chừng một cái nước ngâm trong miệng, sau đó thối lui ra, ném thử một chút, lại trở nên nhạt nhẽo vô vị, Dương Lăng chưa từ bỏ ý định, lần nữa tiến vào sân nhỏ, trực tiếp dùng miệng ngâm một hóp lớn lui ra ngoài, sau đó phun tới trong ly, lại ném thử một chút, lại không có đổi chất, hay lại là nước giếng mùi vị cùng cảm giác.

Ha ha ha ~!

Hắn không nhìn được ngửa mặt lên trời cười to ba tiếng, giếng này nước thả ở trong hiện thực sinh hoạt ý nghĩa thật là không thể đo lường, tình huống đặc biệt xuống tuyệt đối sẽ đưa đến tác dụng cực lớn, bất quá chỉ là quá không vệ sinh, bây giờ cũng không đoái hoài tới, ngược lại cũng là nhân rồi, đào quáng loại chuyện đó liên quan (khô) thời gian dài cũng khô khan, vì vậy liền lập đi lập lại ra vào sân nhỏ, đem mang ra ngoài nước giếng ỏi ở một cái chai nước suối trong, cho đến làm tràn đầy một chai mới dừng lại, nắp chặt thả vào trong tủ lạnh bảo tồn.

Ngay tại Dương Lăng làm xong chuyện này, điện thoại lại vang lên, lại là Kim Lục Phúc đánh tới, điện thoại vừa tiếp thông người này tựa như cùng súng máy, "Dương lão đệ, ngươi không có phúc hậu a, vừa mới nghe Phương Hoàn Cơ tên kia nói ngươi lấy được một cái giá trị liên thành bảo bối, loại chuyện này ngươi thế nào lừa gạt đến ta ư ? Quá không có suy nghĩ, đồ vật đến một cái Âu Dương tiên sinh chỗ ấy, chúng ta làm sao còn có cơ hội, lần sau a, lần sau nếu là còn có thứ tốt gì, thứ nhất thông báo ca ca ta nha! Còn nữa, lần sau nhớ phải giữ bí mật, thứ tốt không nên để cho Phương Hoàn Cơ cái đó son phảo biết."

"Không biết, nhất định sẽ không, lần này ta cũng không biết nó là cái thứ gì nha, Cơ ca còn chưa phải là nhìn sót, không thể trách ta, nếu không phải ngươi đi Tần Cương, ta thứ nhất khẳng định đưa cho ngươi chừng nhân a ~! Ân ân, cứ như vậy, ngươi bận rộn, trở lại trò chuyện tiếp ~!" Cúp điện thoại, Dương Lăng nhất thời buồn bực, cái này Phương Hoàn Cơ nhất định chính là cái gieo họa a, lại khắp thế giới rêu rao, nếu là xảy ra chuyện gì chính mình nên giải thích như thế nào? Bất quá suy nghĩ một chút mua người là Âu Dương Thanh Bình, lại có chút yên lòng, lão đầu nhi này là Trung Quốc Ngọc Thạch giới ngôi sao sáng, chuyện gì hắn tổng hội che giấu đi, suy nghĩ nhiều cũng vô ích.

Nhớ tới trong sân nhỏ còn có một chút cỏ dại, mà thôi sau càng ngày sẽ càng nhiều, cũng không thể cũng chổng chát tại kia trong đi, ném cũng lạ đáng tiếc, xem ra cần phải tìm một lâu đài con đường xử lý mới được, bán cho đã luyện xương khẳng định không thực tế, nghĩ tới đây, mở ra điện thoại đi động danh bạ, dừng lại ở một cái tên thượng.

Đậu Văn Đào, chính mình đại học phòng ngủ Lão Ngũ, là Tần Lĩnh địa khu một cái hẻm lách hương thôn đồng học, bọn họ lão gia Dương Lăng đi qua một lần, núi cao đường dốc, ban đầu năm thứ ba đại học nghỉ hè, Đậu Văn Đào nói bọn họ lão gia có một tòa Hán Triều Cổ Mộ, mời mọi người đồng thời thám hiểm phát tài, trừ ra lão đại tán gái không rảnh, kết quả phòng ngủ sáu người đi năm cái, tất cả mọi người trang bị đầy đủ hết, tràn đầy phấn khởi đi theo hẻm đi, kết quả còn cách hẻm lão gia hơn mười dặm, trùng điệp Đại Sơn thiếu chút nữa mà anh em kết nghĩa mấy cái mệt mỏi suy sụp, Cổ Mộ không có, trừ vài toà khô mộ phần thì tìm khắp đến, ngược lại cho hẻm nhà bài mấy ngày bắp, lúc trở về huynh đệ mấy cái cũng gây một vòng lớn, vì thế, hữu tình cũng hơi kém tấn.

Sau đó năm thứ tư đại học tốt nghiệp, huynh đệ mấy cái đều có tương lai riêng, năm nay mới nghe nói Lão Ngũ mở một nhà vòng điểm, doanh số bán hàng mà bọn họ chỗ ấy đặc sản địa phương cũng được liệu, tình hình không quá biết, nhưng Dương Lăng biết bọn họ chỗ ấy núi cao đường xa, đồ vật tuyệt đối không dễ dàng vận đi ra.

Gọi thông điện thoại, hồi lâu sau mới kết nối, "Vị nào?" Nghe đối diện truyền tới thanh âm quen thuộc, Dương Lăng không khỏi vành mắt có chút đỏ lên, mặc dù tốt nghiệp gần mười năm, nhưng có vài người lại giống như cách cả đời, chỉ có chôn ở đáy lòng cảm tình che giấu không.

"Lão Ngũ, là ta!" Dương Lăng sửa sang một chút tâm tình, nhất thời lại trở nên dễ dàng hơn, dù sao cũng còn trẻ, mọi người cũng đều tự bình bác đến, không phải sao?

"Chửi thế một tiếng! Người là lão Nhị?" Đối diện truyền tới tiếng vui mừng thanh âm.

"Người mới là lão Nhị, cả nhà các người đều là lão Nhị ~!" Dương Lăng ác cảm rằng nghiêng lợi, "Nói bao nhiêu lần, kêu tên ta!"

"Được, lão Nhị!" Đối diện truyền tới Đậu Văn Đào nghiêm trang thanh âm.

Có vài người vô luận phân biệt bao lâu, thật ra thì gặp mặt còn giống như hôm qua như vậy thân thiết, có một số việc vô luận bao lâu, nhớ tới còn Uyển Như đang ở trước mắt.

Đồng học phân biệt quá lâu, đột nhiên liên lạc, đều có chút hưng phấn, nói lời nhai, kể một ít tình trạng gần đây, càng nhiều nhưng là ở lẫn nhau nhớ lại đã trôi qua không nữa trí nhớ, những thứ kia ngủ ở giường trên huynh đệ, những thứ kia phân cho ta hút thuốc huynh đệ, những ma thú kia cùng trò chơi, những thứ kia trong phòng ngủ nói chuyện phiếm dã thú. Trò chuyện một chút lại nói nửa giờ, Dương Lăng này mới chậm rãi hỏi tới mở vòng điểm sự tình.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Thật là lớn 1 đồng

"Không phải là quá tốt!" Đậu Văn Đào yên lặng một chút nói, "Nguyên lai muốn quá mỹ hảo, mình làm thời điểm mới phát hiện hết thấy đều không phải là tương tượng đơn giản như vậy, trong núi đồ vật rất khó lấy ra, lại có là chất lượng tốt xấu lẫn lộn, đều là ta một người ở đào sức, ta đang suy nghĩ gần đây bả vòng điểm đóng lại, đến tình thành nhờ cậy người thì sao?"

"Thật như vậy khó khăn?" Dương Lăng không khỏi có chút kinh ngạc, "Không phải là khắp nơi đều đang nói mở vòng điểm rất kiếm tiền sao?"

"Ta lúc ấy cũng là như vậy nghe nói, cũng là như vậy cho là!" Đậu Văn Đào buồn bực nói.

"Mẹ kiếp, ta còn chuẩn bị hợp tác với người một chút đây?" Dương Lăng càng là buồn rầu.

"Hợp tác, lão Nhị, người có phải hay không có cái gì tốt hạng mục, kéo huynh đệ một cái chứ sao." Đậu Văn Đào có chút kích động.

"Như vậy đi, chúng ta thêm một vị tín, có vài thứ điện thoại không nói rõ ràng, nếu như người có hứng thú chúng ta bày ra một chút, là một lâu đài hạng mục, nhưng cũng là một vòng rất hẹp đồ vật."

Dương Lăng cúp điện thoại, ở vị tín trung cộng thêm Đậu Văn Đào điện thoại, tìm ra một cái "Đại Sơn hải từ yêu muội kiều" tên, mí mắt không nhịn được nháy mấy cái. Người này, phỏng chừng ở trong núi cũng sắp nghẹn thành nội thương.

Rất nhanh vị tín liền nghiệm chứng thông qua, Dương Lăng đề cho Đậu Văn Đào nhìn một chút chính mình lần trước phát mỏ sắt dằm, sau đó nói một

chút lần trước thu nhập tình huống, bởi vì đều là phòng ngủ huynh đệ, Dương Lăng cũng không có quá lừa gạt hẳn, chỉ nói một cái làm mỏ sắt bằng hữu lâu dài có hàng, nguồn hàng hóa tương đối cố định nhưng tạm thời đo sẽ không quá lớn, phỏng chừng một ngày cũng liền mười mấy 20 khối đáng về, thật ra thì nếu như này mười mấy 20 khối mỗi ngày đều bán đi lời nói cũng rất tốt, trung bình mỗi nhanh mỏ sắt coi là một trăm khối lời nói, mỗi ngày cũng có gần hai ngàn khối thu nhập, đào lên ngón ngang chi phí, một tháng cũng có ít nhất năm chục ngàn khối, một năm cũng chính là năm sáu trăm ngàn, nhưng làm ăn không phải là tính như vậy, có lẽ bắt đầu sẽ không nhân mua, có lẽ hòa mấy ngày sẽ không, tóm lại, mỏ vòng điểm, tựa hồ không phải là suy nghĩ một chút trung tốt đẹp như vậy.

Đậu Văn Đào rất nhanh thì nhìn xong, thần phục một chút thu nhập, cũng có chút buồn bực nói quảng vật chủng loại quá ít, nếu là nhiều hơn nữa hơn vài chục người người phẩm loại, mở ra vòng điểm tới liền không có áp lực gì, tóm lại Đông Phương không sáng Tây Phương phát sáng, nói không chừng cũng có thể từ từ lớn mạnh.

Nhìn hẳn nói lái nhai, Dương Lăng cũng là lắc đầu cười khổ, là hơn mấy cái phẩm loại cũng không biết phải chờ đến không biết năm tháng nào, còn mấy chục, bất quá cũng không đã kích hẳn, nói mở bò bánh mì đều sẽ có, nhưng bắt đầu được thăm dò đường một chút không phải là.

Đậu Văn Đào lại lật đến cái kia cái ngân quang thạch dán, không nhìn được cảm khái một phen, nói là trên tay mình còn có một miệng lưỡi công kích sản vật núi rừng không xử lý xong, hơn nữa làm chuyện này phải tới tỉnh thành, núi góc không quá thực tế, qua mấy ngày làm xong liền trực tiếp tới tỉnh thành lại nói.

Dương Lăng nhìn thời gian một chút, đã sắp buổi trưa, vì vậy mặc lên chuyên nghiệp đào khoáng đại khổ xải chui vào hệ thống, bắt đầu đào khoáng đại nghiệp, dù sao mình vẫn tính là một tên Ngoại Tinh công nghệ cao thợ mỏ không phải là, hơn nữa còn là một học trò cấp bậc.

"Keng ~", Nhất cấp tích mỏ sắt, thuần độ 87, giá trị 0. 000 8;

"Keng ~", Nhất cấp tích mỏ sắt, thuần độ 82, giá trị 0. 0 007;

"Keng ~", Nhất cấp mỏ sắt, thuần độ 86, giá trị 0. 0 001;

...

Trong đầu leng keng không dứt, hẳn cũng lâm vào một loại gần như trạng thái nhập định, thân thể cơ hồ giống như máy một loại nhanh chóng ở Tiểu Thổ trên núi Mãnh đào.

Thời gian bất tri giác trôi qua, Dương Lăng lại hồn nhiên không cảm giác.

"Keng ~", Nhất cấp tích mỏ sắt, thuần độ 81;

"Keng ~", Nhất cấp tích mỏ sắt, thuần độ 81;

Liên tục hai lần nhắc nhở, cái cuộc xuống lại không có nhảy ra một tảng đá, Dương Lăng lúc này mới đột nhiên từ trong trạng thái thức tỉnh, ngẩng đầu nhìn một chút màn sáng, phía trên lại không có biểu hiện mỏ sắt giá trị, hẳn không khỏi có chút ngạc nhiên, loại tình huống này nhưng cho tới bây giờ cũng chưa bao giờ gặp.

Chẳng lẽ hệ thống xấu? Nhưng suy nghĩ một chút lại không quá có thể.

Dương Lăng vô cùng kỳ quái, cầm cái cuốc bả mặt đất đất cát cục đá đào lên, phát hiện phía dưới lại là một tảng lớn cứng rắn màu xám bạc đá, lõm sâu ở trong đất cát, cũng không biết rốt cuộc có bao nhiêu, hẳn không khỏi tinh thần đại chấn,

Nhìn lại đào được cùng người khác bất đồng đồ vật, vì vậy hoa sắp tới một giờ, mới đem đá lớn chung quanh đất cát toàn bộ đào lên, một bên đào, trong đầu một bên leng keng âm thanh không ngừng, cuối cùng hoàn toàn lộ ra thời điểm, lộ hiện tại ở trước mặt hẳn là một khối ước chừng cao hai mét, thể tích phỏng chừng sáu cái thước khối siêu cấp lớn mỏ sắt, căn cứ tích mật độ, hẳn đánh giá coi một cái không khối hù dọa chính mình giật mình, đồ chơi này đại cảm khái có hơn bốn mươi tấn.

Phát đạt, phỏng chừng lần này Nhị Cấp liền không sai biệt lắm muốn viên mãn đi!

Nhìn trước mắt mỏ sắt, Dương Lăng hưng phấn có chút toàn thân run rẩy, vì vậy không chút do dự ở mỏ sắt dưới chân Mãnh đào đứng lên, lại vừa là hơn mười phút đi qua, theo cuối cùng "Keng ~" một tiếng, một đạo bạch quang xuất hiện, theo sát tích mỏ sắt hư không tiêu thất.

Trên màn sáng: Nhất cấp tích mỏ sắt, thuần độ 81, giá trị 9. 3;

Dương Lăng nhìn một chút viên thứ hai sao, quả nhiên lúc này chỉ còn một cái góc nhỏ nhọn hay lại là màu xám, mấy có lẽ đã viên mãn.

Hồ ~!

Dương Lăng mỏ hôi đầm đìa ngồi dưới đất, cũng không để ý đầy đất bùn cát, nhìn trước mắt cái này 2m thâm hố to không khỏi cảm khái, trong lòng cũng là hưng phấn không thôi, vốn đang cho là được đào thượng cả tháng mới được, không nghĩ tới hệ thống thật không ngờ ra sức, lần này muốn tiết kiệm không ít thời gian.

Đứng lên, Dương Lăng mới phát hiện mình có chút nương tay chân nhũn ra, đau nhức toàn thân, nhìn một chút viên thứ hai sao, ngược lại cũng không

kém này một ít thời gian, vì vậy bỏ lại cái cốc trở lại sân nhỏ.

Hắn vừa vào sân nhỏ liền sững sờ, trên mặt đất tán loạn chất đầy đầy đất tích mỡ sắt, đại khái phỏng chừng một chút chừng hơn một trăm năm mười viên, xem ra cần phải làm giả đi năm nhanh lên một chút, buồn rầu sau khi lại thăm tự có chút vui mừng, may hệ thống không có tưởng thưởng thành một tảng lớn tích mỡ sắt, nếu không nặng hơn 400 kg chính mình chỉ có thể giương mắt nhìn.

Uống mấy cái giếng nước khôi phục một chút, sau đó rời đi sân nhỏ trở về phòng, nhìn thời gian một chút đã một giờ rưỡi chiều, đói cũng sắp bất tỉnh hẳn qua loa hưởng tắm rửa, sau đó mặc quần áo quần liền chạy dưới lầu quán ăn đi.

Vọt vào quán ăn, đồng quầy hô to một tiếng, "Lưu thúc, nhanh, tới hai cái đại phần cơm xào trứng!"

Lúc này giờ cơm mà sớm qua, quán ăn liền hai ba người thực khách, đợi không được ba phút, nhìn hai đại bàn cơm chiên bùng lên, Dương Lăng cũng không kịp nói cảm ơn, trực tiếp nắm đũa vui đầu khổ lắm, lúc này hắn cảm giác mình chính là một bụng đói ăn quảng heo, hoàn toàn không để ý đến ông chủ cùng thực khách ánh mắt, hô hô lạp lạp trực quần hưởng trong miệng viết, một mâm rất mau ăn hoàn tiếp lấy lại kéo qua một cái khác bàn, ăn đang vui mừng, lại không phát hiện bên người trong lúc lơ đãng nhiều đình đình ngọc lạp nữ nhân.

Chờ hai bàn cơm chiên giải quyết, Dương Lăng lúc này mới hài lòng sờ bụng một cái, bùng lên một ly nước hướng trên lưng ghế dựa dựa vào một chút chuẩn bị tiêu cơm một chút, vừa vận nhìn thấy tựa như cười mà không phải cười đứng ở bên cạnh nữ nhân.

"Chân tỷ ~! Ngươi tại sao lại ở đây mà? Mới vừa rồi còn không nhìn thấy ngươi?" Dương Lăng không khỏi kinh ngạc, cảm giác mình sờ bụng động tác có chút bất nhã, có chút lúng túng nói.

Nữ nhân rất thành thực, cũng đẹp đẽ, cùng lần trước chạy bộ xuyên quần áo thể thao hoàn toàn là hai cái dáng vẻ, hôm nay mặc một món liền thể màu vàng nhạt tuyến áo váy giả bộ, vừa vận che kín cái mông, quần áo tương đối thiếp thân, vóc người đường cong dị thường ưu mỹ "chân dài thon thả, thật mỏng tất chân xuống mơ hồ lộ ra trắng nõn da thịt, ngực cũng rất no tràn đầy, đem tuyến áo lót giấy khóa kéo cũng đỉnh khai chút ít, hiện ra một vệt thâm thủy trắng nõn, trên cổ bọc một cái màu tím nhạt khăn lụa, hơi cuộn lỉnh đạm mái tóc dài màu vàng phi trên vai, cười lên rất ưu nhã cũng rất mê người.

"Ngươi là mấy ngày chưa ăn cơm? Đói thành như vậy?" Chân Diễm nhìn Dương Lăng dáng vẻ, cười tựa hồ có hơi ngạc nhiên.

"Không ăn điểm tâm, buổi sáng có một số việc bận rộn lại quên cơm trưa." Dương Lăng vội vàng uống một hớp nước nuốt xuống nói.

"Ta cũng vậy từ nơi này đi ngang qua, thấy một người giống như đói ba ngày dáng vẻ, vì vậy liền vào tới xem một chút là ai? Không nghĩ tới là trợ giúp ta Đại Anh Hùng, như vậy sao được, có muốn hay không ta lại mời ngươi ăn một bữa tiệc lớn?" Chân Diễm nhìn Dương Lăng dáng vẻ trêu ghẹo nói.

Hắc hắc, Dương Lăng cười khan mấy tiếng, sau đó chỉ đối diện một nhà nước đi nói, "Hay lại là miễn, ngươi đây là giúp một tay sao, thuận túy là mưu sát được rồi! Ăn nữa ta liền muốn bạo nổ! Hay là ta xin ngươi đi đối diện uống một ly nước đi!" Vừa nói từ trong túi quần móc ra hai mươi đồng tiền đặt lên bàn đứng lên, trong lòng đột nhiên nghĩ tới Hàn Tuyết lời nói, nhất thời dùng khác thường ánh mắt quan sát đàn bà trước mắt này mấy lần

"A lô Uy, ngươi đây là cái gì ánh mắt?" Chân Diễm dậm chân một cái đuổi theo Dương Lăng.

Nửa giờ sau từ nước đi đi ra, đứng ở cửa, nhìn yếu điệu thướt tha đi xa Chân Diễm, Dương Lăng trong lòng không khỏi có chút lửa nóng, chẳng lẽ mình ở đi số đào hoa? Trừ đơn vị lãng lơ mê người Hàn Tuyết đột nhiên muốn cho mình giới thiệu bạn gái, ngay cả cái này đột nhiên nhô ra Chân Diễm cũng là như vậy kiều mỹ tận xương, nhìn để cho nhân muốn ngừng cũng không được.

Thật ra thì Dương Lăng chính mình cũng không biết mình thuộc về loại người như vậy, có chút nhà nhỏ, nhưng cũng không phải đặc biệt yêu thanh tĩnh, nhìn thấy nữ nhân xinh đẹp cũng sẽ không nhịn được, không thích gây chuyện, nhưng cũng không sợ chuyện, thô bỉ trung ẩn chứa công chính năng lượng, dám làm việc nghĩa loại nguy hiểm này động tác cũng không bài xích. Tóm lại, mình chính là thuộc về rất đại chúng như vậy, tràn đầy thực tế lại thỉnh thoảng thanh cao, nội tâm Cao Khiết lại thỉnh thoảng im lìm, tuyệt đối là thời đại mới thanh niên giai mô.

Trở về phòng, Dương Lăng nằm dài trên giường nghỉ ngơi một chút, nói thật ra, sáng hôm nay đào quá cường độ hơi lớn, cộng thêm ăn quá ăn no, lúc này lại không nghĩ động, vì vậy Tĩnh Tĩnh nhắm mắt, suy tư một chút gần đây chuyện phát sinh, cũng phải hoạch định một chút tương lai.

Hiện tại tại chính mình đột nhiên có một số tiền lớn, còn lại lấy được một bộ sa hoa biệt thự, cộng thêm trong tay thần bí thợ mỏ hệ thống, mình rốt cuộc còn muốn tiếp tục hay không đi làm, còn có phụ mẫu hai người ở nông thôn, tuổi tác cũng càng ngày càng lớn, lúc trước không có điều kiện vì bọn họ cân nhắc, bây giờ thế nào cũng phải thay đổi một chút bọn họ hoàn cảnh sinh hoạt cùng trạng thái. Về phần cùng Hàn Tĩnh Lâm lui tới, cái này hoàn toàn nhìn phát triển, chính mình cũng không bài xích nặng, hơn nữa nhìn ra được, nàng cũng là một cái khá vô cùng cô gái.

Suy nghĩ một chút, cả người lại từ từ tiến vào một loại phi thường Kỳ Dị trạng thái, thần hồn nói năng tùy tiện, bốn phía linh hoạt kỳ ảo, phảng phất một loại không khỏi yên lặng đem bốn phía cũng ngưng đọng.

Chương 13: Cửu Cung tuyệt sắc đại lớp trưởng

"Cạch cạch cạch cạch "

Đột nhiên dưới lầu một trận tiếng phá cửa thanh âm đem Dương Lăng thức tỉnh, nhìn ngoài cửa sổ một chút nhất thời thất kinh, lúc này thiên đồ sắp tối.

Ta sát! Chuyện gì xảy ra, chính mình bất quá nằm một lát đi! Thế nào đột nhiên liền đen, đáng chết, xem ra là « Thông Mạch Luyện Hồn Quyết » công pháp này có vấn đề, tiếp tục như vậy rất khủng bố a!

Thật nhanh bò dậy nhìn một chút điện thoại di động, đã sắp sáu giờ, mới vừa sửa quần áo ngay ngắn, Cao Văn Phong điện thoại liền đánh tới, nói "Hải Khoát Thiên Không" liền cúp điện thoại, Dương Lăng cũng không trì hoãn nữa, xuống lầu đánh xe chạy thẳng tới Hải Khoát Thiên Không Đại Từ Lâu đi.

Cao Văn Phong ở một nhà hàng thủ công nghệ công ty thiết kế đi làm, đặc biệt thiết kế cổ đại một ít bất chúc dụng cụ, nghe nói lẫn lộn không tề, mà hẳn là như vậy Beyond bước bình fan ca nhạc, cơ hồ nhạc đội mỗi một ca khúc cũng hát dứt đưa loạn thực, hơn nữa bất chúc cũng giống vô cùng, kể từ khi biết vốn là có một kêu "Hải Khoát Thiên Không" từ lâu, mỗi lần hẳn chủ đạo tụ họp cho tới bây giờ sẽ không đi nơi khác, tốt ở nơi đó thái phẩm mùi vị cũng không tề lắm, nếu không đã sớm bị nhét dưới gầm giường.

Đến mục đích, mới vừa xuống xe, liền thấy đứng ở ven đường Cao Văn Phong, bên cạnh còn đứng một cái đình đình ngọc lập nữ tử, nhìn kỹ một chút, lại là chính mình đại học bạn học cùng lớp, hoa hậu lớp Tôn Hiểu Tĩnh.

"Ô kia, nguyên lai là chúng ta ông chủ hoa! Đã lâu không gặp, muốn chết ta!" Dương Lăng cũng không để ý Cao Văn Phong, tiến lên một nắm chặt Tôn Hiểu Tĩnh tay, khi Cao Văn Phong ở phía sau gầm thét, "Khá lắm lão Nhị, trọng sắc khinh bạn, tức chết ta."

Tôn Hiểu Tĩnh cười lên rất đẹp mắt, đầm tĩnh lạnh nhạt, một thân ngang gồi bệ hoa quần dài có vẻ hơi Thanh U độc lập, lúc này nàng mặc cho Dương Lăng kéo tay nàng, trên mặt hơi có chút mắc cỡ đỏ bừng, "Dương Lăng, người cũng đã lâu không gặp, có khỏe không ~!"

"Được, đương nhiên được, có hoa hậu lớp đại lớp trưởng phù hộ, thật là thần quý tránh Dịch, Sở Hường Vô Dịch, theo ta được biết, ký thác người phúc, lớp chúng ta tất cả mọi người rất tốt."

Tôn Hiểu Tĩnh ôn nhu mà nhìn kỹ Dương Lăng nói, "Người chính là với ở trường học giống nhau như đúc, bất quá dài càng đẹp trai đây!"

"Thật sao?" Dương Lăng rút tay về sờ chính mình mặt, quay đầu nhìn Cao Văn Phong, "Lão Tam, có phát hiện không, trưởng lớp hay lại là trước sau như một thích nói thật."

"Hi hi ~!" Tôn Hiểu Tĩnh cúi đầu che miệng cười khẽ.

Cao Văn Phong nhưng là bữu môi một cái nói, "Mộng đẹp dễ dàng tỉnh, tốt lời không thể nghe, thế gian ngu nhất / ép sự tình chính là lừa mình dối người, đuổi mau vào đi thôi!"

"Liên ba người chúng ta?" Dương Lăng hơi kinh ngạc hỏi.

"Còn có Phó Long Đông cùng Du Cường, mấy cái khác đều không rảnh, bọn họ biết địa phương." Nói xong dẫn đầu hướng bên trong từ lâu đi.

Ngôi từ lâu này rất lớn, cộng bốn tầng, sửa sang cũng nguy nga lộng lẫy, phẩm cách không thấp, lúc này chính là giờ cơm tối, không ngừng có thực khách ra ra vào vào, lượng người đi lớn vô cùng, ba người đi thẳng đến lầu ba một cái ghế lô ngồi xuống.

Nhìn ngồi an tĩnh, thảnh thỏa mỉm cười nói mấy câu Tôn Hiểu Tĩnh, Dương Lăng luôn có một loại ảo giác, cảm giác mình cái này đại học trưởng lớp giống như một cái từ cổ đại đi tới nữ tử, ôn uyển nhu mỹ, hoàn toàn cùng mình những thứ này thô nhân hoàn toàn xa lạ.

Phải nói đầu rồi, nàng giống như một cái kỳ tích, đột nhiên liền xuất hiện ở lịch sử học viện khảo cổ chuyên nghiệp trong phòng học. Ban đầu Tôn Hiểu Tĩnh còn chưa tới trước, lớp học tổng cộng 23 học sinh, chỉ có ba nữ sinh, ba nữ sinh Dương Lăng cũng còn nhớ, không thể nói dạng không đứng đắn đi, cũng tựa như cùng chính mình như thế, ném ở trong đám người tuyệt đối vừa nắm một bó to loại hình, cho đến năm thứ nhất đại học học kỳ kế, nàng đột nhiên tự ra hiện tại, ban lịch sử mỹ nữ cũng không nhiều, mà Tôn Hiểu Tĩnh tuyệt đối chính là cái loại này thứ nhất là Giang Bà Tử phẩm loại, tướng mạo thanh thuần, tính cách ôn uyển, đối với mỗi người đều rất tốt, nói chuyện nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ liên tục ôn nhu, để cho nhân như mộc xuân phong.

Cho nên, nàng việc nhân đức không nhường ai thành lịch sử học viện viện hoa, ở toàn bộ trường học cũng là đứng ở địa vị cao nhất đưa chính giữa, bây cái viện hệ chín cô gái đẹp, được xưng Cửu Cung tuyệt sắc, gần bốn năm cho tới bây giờ không có xuống bảng, đã từng chọc cách vách Vật Lý Học viện một bang những tên háo sắc gào khóc hồi lâu, còn từng tuyên bố phải đem nàng cướp đi, dĩ nhiên ở lịch sử học viện nam sinh dưới sự bảo vệ chưa thành công mà thôi,

Đương nhiên, người một nhà cũng không nhân thành công, sau đó sống chung ba năm rưỡi, tốt nghiệp, lại đường ai nấy đi, đến đây lại cũng không có liên

lạc.

Ba người vừa uống thức uống, vừa ôn trường học cùng hiện tại mỗi người chuyện phát sinh, bất quá mười phút, Du Cường nắm một cái cặp táp đi vào, hàn huyền trung Phó Long Đông cũng đẩy cửa vào, sau lưng còn mang theo một nữ nhân, trang trí mát lạnh, vóc người cũng rất tốt, chính là nhân ảnh về rất nặng, để cho Dương Lăng thoáng cái không thấy chuẩn ánh mắt của nàng rốt cuộc ở địa phương nào.

Sau khi ngồi xuống, Phó Long Đông bả vài người cùng nữ nhân bên cạnh giới thiệu một lần, Nhân viên tạp vụ liền bắt đầu mang thức ăn lên, uống rượu ăn cơm trực nhiệt liệt hơn, mọi người lời nói cũng liên nhiều lên.

Phó Long Đông ở khu cục Dân Chính đi làm, lẩn lộn không tề, nghe nói đều là phó khoa, ở bây giờ mấy người bạn học trung coi như là tối giỏi một cái, bởi vì hần cha là một người khác khu hoàn bảo cục phó cục trưởng, thiên nhiên ở lúc hàng bắt đầu thượng. Nhìn một chút tự mình ở ngành mỏ cục, đến nay còn là một chân chạy nhân vật, thật là không thể so sánh. Tuy nói đều tại ngành chính phủ đi làm, nhưng Dương Lăng cũng không yêu giao thiệp với hần, người này con mắt lớn lên ở ốt trên đỉnh, xem người đều là xuống phía dưới, ở trường học cũng không với Dương Lăng bọn họ một bang chân đất đi ra lẩn lộn.

Du Cường hay lại là liên quan (khô) đối khẩu công việc, ở thành phố văn vật cục đi làm, nhân không tề, thích cổ điển thi từ, nhân hơi chút trầm muộn một ít, bình thường nói chuyện cũng là về nho nhã, cùng Dương Lăng Cao Văn Phong bình thường quan hệ không tề.

Bất kể nói thế nào, cùng học một trường, mọi người trò chuyện vẫn là rất dễ dàng, vừa nói vừa nói, liền hàn huyền tới Dương Lăng khối kia ngân quảng thạch thượng.

"Ta thế nào không biết?" Tôn Hiểu Tĩnh kinh ngạc chu cái miệng nhỏ nhắn, có chút u oán nhìn Dương Lăng.

Dương Lăng không thể làm gì khác hơn là lúng túng cười cười, bởi vì sau khi tốt nghiệp không Tôn Hiểu Tĩnh phương thức liên lạc, cho nên mình cũng không thêm qua nàng vì tín, Tự Nhiên không thấy, vì vậy liền lấy điện thoại di động ra cộng thêm, bả bài post phát cho nàng xem.

Dương Lăng cùng Tôn Hiểu Tĩnh là sát nhau ngồi, lúc này hai người dựa chung một chỗ xì xào bàn tán đáng về, để cho đối diện Phó Long Đông sắc mặt có chút u ám, mà hần nữ nhân bên cạnh lại chán ở trên người hần không ngừng cho hần gấp thức ăn, hần làm bộ cười ha hả nói: "Dương Lăng, người đang ở đây địa quảng cục đi làm, chẳng lẽ là ở nơi nào trung gian kiếm lời túi tiền riêng? Lớn như vậy một khối ngân quảng thạch, chỉ có đại ngành mỏ công ty mới khai thác ra đi!"

Trên bàn mấy người đều là thần sắc biến đổi, bầu không khí cũng đi theo ngưng đọng, Cao Văn Phong lập tức trợn mắt nhìn Phó Long Đông, "Đồng tử, com có thể ăn lung tung, có mấy lời không thể nói bấy bạ Haaaa...!"

"Hắc hắc, chỉ đùa một chút mà thôi." Phó Long Đông san chē cười, giờ ly rượu lên che giấu chính mình lúng túng, hướng về phía Tôn Hiểu Tĩnh nói, "Hôm nay là đại lớp trưởng đón gió, ta mời người một chén, hy vọng đại lớp trưởng càng ngày càng đẹp đề!"

Du Cường như có điều suy nghĩ cũng giờ ly rượu lên, "Nói cũng vậy, chỉ chớp mắt liền bốn năm qua đi, có vài người đang thay đổi, có vài người sẽ không thay đổi, dù nói thế nào chúng ta cũng là cùng học một trường, gần cửa sổ giờ ngọn đèn, Quan Ngoại Tản Xuyên, Mộc trắng non, Tương Kiến Hoan, cùng uống một ly, là nữ thần của chúng ta đón gió!"

Vì vậy, tất cả mọi người đồng thời đứng lên uống một ly, Phó Long Đông sắc mặt cũng sắp u buồn chảy ra nước.

Sau đó ăn ăn uống uống, cũng lại không có phát sinh còn lại không vui, nhưng bầu không khí rõ ràng đã phát sinh biến hóa, cho đến cuối cùng com nước no nê, Cao Văn Phong mới nói: "Hôm nay cứ như vậy đi, lão Nhị, trả tiền!"

Đang nói chuyện với Tôn Hiểu Tĩnh Dương Lăng mê mang ngẩng đầu lên, "Ngọa tào! Vì sao là ta? Không phải là người nên trả tiền sao?"

"Có ý kiến?"

"Không có!"

Nhìn hai người giống như gà chọi, Tôn Hiểu Tĩnh che miệng cười khế, Dương Lăng không thể làm gì khác hơn là buồn rầu kêu Nhân viên tạp vụ thanh toán, đi xuống lầu dưới, mấy người hàn huyền mấy câu, Phó Long Đông liền ôm bạn gái lái xe rời đi, Du Cường nhìn nhanh chóng đi xe hơi đèn sau lắc đầu một cái, Cao Văn Phong giận dữ nói, " người này càng ngày càng phách lối!"

Dương Lăng ngược lại không để ý đến, nhìn Tôn Hiểu Tĩnh nói: "Đại lớp trưởng, lần này tới chúng ta này thăm son cùng cốc không có gì tốt chiều đãi, tiếp theo hay là ta làm chủ, ca hát khiêu vũ, giết người phóng hỏa, người an bài!"

Tôn Hiểu Tĩnh lắc đầu một cái nói: "Hôm nay cứ như vậy đi, ta ngồi cả ngày xe lửa, hay là trở về nhà khách nghỉ ngơi một chút, ngược lại ta còn muốn ở chỗ này ở mấy ngày, ngày mai lại tìm người vị chơi a ~!"

Ba nam nhân cũng không ý kiến, liền đem Tôn Hiểu Tĩnh đưa về nhà khách, sau đó Du Cường cũng ly khai về nhà, Dương Lăng cùng Cao Văn Phong hai người cũng không nóng nảy, dọc theo đường phố từ từ đi trở về.

"Lão Tam, lần này có thể rất tốt nắm chặt cơ hội, không nên để cho trưởng lớp lại Phi, nhớ năm đó, người buổi tối nằm mơ đều tại kêu Tĩnh Tĩnh!"
Dương Lăng trêu ghẹo nói, bởi vì ở trường học thời điểm, Tôn Hiểu Tĩnh chính là phòng ngủ toàn bộ nam sinh nữ thần, Cao Văn Phong cũng là âm thầm thích không được.

Cao Văn Phong cúi đầu yên lặng không nói, hồi lâu ngẩng đầu lên đột nhiên nói: "Nàng thích là người."

Cái gì ~!

Dương Lăng cảm giác giống như vừa ra cửa liền bị heo đụng một cái, đầu ngẩn ra đột nhiên đứng lại, "Người người nói trường lớp yêu thích ta?"

"Ừ ~! Chẳng lẽ người không phát hiện, nàng nhìn thấy người, cười với đóa hoa mà tựa như!" Cao Văn Phong lườm hắt một cái nói.

"Thì, đây cũng là lý do, đầu người bị kẹt cửa đi ~!" Dương Lăng nhất thời dở khóc dở cười, "Đồng học gặp mặt đều không thể cười?"

"Không phải là, người biết ta là làm sao biết trường lớp muốn tới sao?" Cao Văn Phong móc ra một gói thuốc lá, rút ra một cây đưa cho Dương Lăng, mình cũng là đốt một cây, lặng lẽ hút thuốc, "Là Tề Ngọc Quốc nói cho ta biết, bọn họ ở cùng một cái thành phố công việc, lần này nàng bỏ ra kém, vốn là ai cũng không biết, ta cũng vậy lấy dừng khi tìm Tề Ngọc Quốc muốn nàng điện thoại cùng với nàng liên lạc nói đi tiếp tục nàng, nàng bắt đầu vốn là cự tuyệt, sau đó nghe nói người cũng ở nơi này công việc, nàng lại đổi lời nói nói cùng nhau tụ tập."

"Đây cũng không phải là lý do chứ! Có lẽ nàng cảm thấy nhiều người náo nhiệt chút đây?" Dương Lăng do dự một chút nói.

"Người không phải là ba tuổi đưa trẻ đi, liền thông minh này?" Cao Văn Phong thật dài phun ra một cái khói mù, nhìn trên đường qua lại không dứt xe hơi, vẻ mặt rất là cô đơn, "Chủ yếu nhất là, Tề Ngọc Quốc nói có lần đi nàng công ty, ở nàng trên bàn làm việc nhìn thấy một tấm hình, trong hình người cùng nàng hai người, là năm thứ ba đại học chúng ta đi Tây Sơn du lịch mùa thu lúc tấm ảnh, hai người các người ai rất gần, tựa vào vách núi tảng đá bên cạnh, kia chữ người hẳn còn nhớ."

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thệ Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Đào đoạn cái cuộc

Lần này Dương Lăng không nói gì, yên lặng hút thuốc, hẳn dĩ nhiên còn nhớ lần đó du lịch mùa thu, lớp học phần lớn bạn học đều đi, Tây Sơn là Tàn Lĩnh một cái dư mạch, cách thị khu không xa, đến một cái mùa thu, khắp núi Hồng Diệp, phong cảnh tuyệt trắng, là một cái không tẻ hưu nhân nghỉ phép địa phương tốt.

Tây trong núi có một khối to lớn vách núi, thẳng tắp dốc, sáng bóng như gương, phía trên có khắc "Người hữu tình cuối cùng thành quyến thuộc" mấy chữ, truyền thuyết là Minh triều hai cái yêu nhau nam nữ tình đầu ý hợp, đang nhận được đôi người Phương gia phản đối, hai người trải qua khổ nạn bỏ trốn đến đây, ở dưới vách núi kết lư ẩn cư, tương thân tương ái đến chết cũng không đổi, sau đó hai người sau khi qua đời, phụ cận nhân đem bọn họ hợp táng ở bên dưới vách núi, đại tài tử Giải Tấn biết chuyện này sau viết lưu niệm "Người hữu tình cuối cùng thành quyến thuộc", hậu nhân Ma Nhai trên đó, ngay tại lúc này tình nhân cốc tảng đá.

Lần đó du lịch mùa thu, tất cả mọi người ở chỗ này lưu lại học hỏi, cũng không thiếu đồng học ở bên dưới vách núi chụp hình kỷ niệm, bởi vì học là khảo cổ, Dương Lăng cũng đứng mấy cái chữ cảm thấy hứng thú vô cùng, xem trong quá trình lại cùng Tôn Hiểu Tinh hai người tụ chung một chỗ, chuyện tốt các bạn học cũng kêu hai người bọn họ cũng tấm ảnh một tấm, chắc hẳn phải vậy, có thể cùng lớn như vậy một đóa được xưng Cửu Cung tuyệt sắc hoa khôi chụp chung, Dương Lăng chắc chắn sẽ không cự tuyệt, mà một mực Tình Tình độc lập, ai cũng không tiện thỉnh cầu chụp chung Tôn Hiểu Tinh lại xấu hổ đáp ứng, vì vậy cũng liền có tấm hình kia, mà Dương Lăng trong nhà, cũng có một tấm giống vậy chụp chung, chỉ bất quá bị hắt dè ở đáy rung.

Chuyện này đi qua cũng liền quên. Sau đó nghiên cứu qua Giải Tấn thư pháp Dương Lăng chắc chắn, kia chữ căn bản cũng không phải là Giải Tấn chính tay viết, đoán chừng là hậu nhân ngụy tạo.

"Phòng chừng hẳn chỉ là ưa thích mấy cái chữ mà thôi." Dương Lăng sức lực không dùng được nhỏ giọng nói.

"Người cho ta là heo ~!" Cao Văn Phong tức giận, đem tàn thuốc nhét vào dưới chân dùng sức đạp tắt.

Dương Lăng nhìn Cao Văn Phong, cảm thụ hẳn tức giận cùng cô đơn, thần sắc trả lời ngày thường bộ dáng, "lão Tam, nói thật với người đi, ta đã có bạn gái, ta cùng trường lớp là không quá có thể, người thích nàng, có thể tiếp tục cố gắng, nếu không cuối cùng sẽ bị khác heo cùng xuống, hối hận liền buổi tối."

"Thứ cảm tình này, miễn cưỡng không đến, ta nhìn ra nàng xem người ánh mắt cùng tất cả mọi người đều không giống nhau, rồi hãy nói!" Cao Văn Phong nói xong thở dài, tâm tình tựa hồ cũng thả lỏng một ít.

Mà lúc này trong tân quán, Tôn Hiểu Tinh đứng ở trước cửa sổ cầm điện thoại di động, nhìn Dương Lăng vì tín cấp trên giống như hình, mấy phần kích động, mấy phần ưu thương, ở trong bóng tối Tinh Tinh độc lập, Uyển Như điểm điểm Bách Hợp, Thanh U thêm lạnh nhạt.

Về đến nhà, Dương Lăng ngờ ngác ngồi ở trước cửa sổ, sau một hồi lâu đột nhiên hét lớn một tiếng: "Lão Tử muốn phát tiết ~!" Sau đó nhảy cõn lên thay đại khối xài chui vào thợ mỏ hệ thống, đối với lên trước mắt Tiểu Thổ núi cuồng đào lên.

Dương Lăng điên cuồng đào đến, hoàn toàn là bả lực khí toàn thân đều dùng ở trên cái cuốc.

"Keng ~", Nhất cấp tích mỏ sắt, thuần độ 83, giá trị 0. 000 6;

"Keng ~", Nhất cấp mỏ sắt, thuần độ 90, giá trị 0. 0 001;

"Rắc rắc "

Một cái âm thanh kỳ quái truyền vào lỗ tai hắn, thanh âm gì? Ngẩng đầu nhìn chung quanh, trước mắt Tiểu Thổ trên núi trừ chính mình cũng chỉ còn lại có cỏ hoang Thổ Thạch, tìm một cái không phát hiện gì hết, vì vậy cúi đầu lại đào, mới vừa giờ cái cuốc lên, cái cuốc bả lại tận gốc đứt rời.

Giời ạ ~! Tình huống gì, Dương Lăng sững sờ, như vậy cũng được?

Này đây cũng quá bầy cha chứ ? Hắn giờ quang ngốc ngốc một cái cái cuốc bả ngờ ngác không biết đạo làm thế nào mới tốt, công cụ cũng làm cho mình đào đoạn, tiếp theo thế nào phá?

Nhìn một chút viên thứ hai sao, mấy có lẽ đã không thấy được màu xám, phỏng chừng lại đào mấy chục khối thì thành công, nhưng này nên làm cái gì? Dương Lăng một cái lão huyết giấu ở trong cổ họng, đầu đều cảm thấy chóng mặt.

Trên màn sáng xuất hiện một hàng chữ: Công cụ hư hại, lần nữa hỏi đòi yêu cầu giá trị 0. 1 mỏ sắt, có hay không hỏi đòi?

Đòi cho người muội! Giá trị 0. 1 mỏ sắt cũng chính là một ngàn khối mỏ sắt, mà một ngàn khối mỏ sắt nói ít cũng phải bán mấy chục ngàn đồng tiền, suy nghĩ một chút tính không ra, đặc biệt là lập tức phải thăng cấp,

Nói không chừng sẽ có một ít biến hóa, muốn mấy phút, dứt khoát lấy tay đi! Dương Lăng nhặt lên không có đem cái cuốc, cắn răng nghiêng lợi bắt đầu quỳ dưới đất đào lên, thật may cái cuốc còn có thể dùng, bất quá chỉ là chậm rất nhiều, trung bình ba bốn phần chung mới có thể đào được một khối.

"Keng ~", Nhất cấp mỏ sắt, thuần độ 88, giá trị 0. 0 001;

"Keng ~", Nhất cấp tích mỏ sắt, thuần độ 89, giá trị 0. 000 9;

Rốt cuộc ở Dương Lăng cũng sắp buông tha thời điểm, một khối mỏ sắt bị moi ra, lơ lửng trên không trung thợ mỏ bài bộc phát ra lúc thì trắng ánh sáng, phía trên viên thứ hai sao hoàn toàn viên mãn, phía sau lại toát ra một viên màu xám sao đồ án, lúc này trên màn sáng một hàng chữ hiện ra: "Thợ mỏ học đồ, cấp bậc Nhị Tinh, đến tiếp sau này bài tập hữu hiệu lợi nhuận 2%, toàn bộ vô ổn định giá trị mỏ sắt thuộc về người cảm được, cũng giải đặc biệt lệ Nhất cấp đường hầm bài tập một lần, thu nhập thuộc về thợ mỏ hệ thống người cảm được."

Màn sáng phía dưới cùng biểu hiện: Có hay không lập tức tiến vào khen thưởng bài tập?

"Hô ~!"

Dương Lăng thật sự là mệt mỏi không được, bỏ lại trong tay cái cuốc liền lui về sân nhỏ, nằm ở giếng dọc theo thượng một trận mãnh quán, uống cho đến bả bụng chống đỡ ăn no mới bỏ dậy.

Nghỉ ngơi một hồi, cảm giác thân thể trả lời rất nhiều, hắn này mới nhìn nằm trên đất biến thành hai tiết cái cuốc, cũng sắp học máu, đi tới nhặt cuốc lên, Dương Lăng đang suy nghĩ có phải hay không có thể xuất ra đi sửa chữa một chút, trên cổ thợ mỏ bài đột nhiên đầu xạ ra một màn ánh sáng, phía trên hiện ra một hàng chữ: Đang ở sơ thủy hóa bài tập phụ trợ

Trước mắt một đạo bạch quang thoáng qua, trên trời đột nhiên rơi xuống một cái Thập Tự hạo nện ở Dương Lăng trước mặt.

Giời ạ ~! Muốn không nên như vậy, Dương Lăng bị dọa sợ đến lui về phía sau mấy bước, nếu như bị đập đến, nói không chừng chính mình thành cái hệ thống này thứ nhất bị hệ thống công cụ đập chết thợ mỏ, vậy thì quá oan uổng. Bất quá ngay sau đó rồi lập tức cao hứng, xem ra chính mình đoán không tệ, thăng cấp sau hệ thống quả nhiên đổi mới công cụ, hơn nữa còn duy nhất thăng cấp thành đôi tay Thập Tự làm, như vậy sau này đào lên há chẳng phải là nhanh hơn, nhìn trên màn sáng phía dưới cùng có hay không tiến vào khen thưởng bài tập nhắc nhở, nghĩ một hồi hay lại là đi vào, dù sao bây giờ bắt được mới công cụ, hơn nữa khen thưởng bài tập thời gian cũng không lâu.

Phơi bày ở Dương Lăng trước mặt là một mảnh kiến trúc phế tích, đồ nát thê lương, khắp nơi phơi bày cốt sắt, còn có vô số mảnh kim loại tán lác trong đó, hơn mười chiếc nhìn là lạ xe hơi Hải Cốt, giống như đột nhiên gặp phải vũ trang tập kích một loại ngón ngang chen chúc ở một nhóm, cũng không biết có phải hay không là trên địa cầu.

Cái này thế nào đào?

Ngây ngô mấy phút, Dương Lăng lúc này mới giờ lên Thập Tự hạo hướng về phía một khối đất trống đào lên, lần này ước chừng đào hai mươi phút, thì

đều không đào được, chuyển sang nơi khác, lại đào vài chục phút, còn là không có thứ gì, Dương Lăng buồn rầu, bốn phía nhìn một chút, lại tìm một khối sập đổ vách tường đào lên, vài chục phút đi qua, vẫn là không có. ,

Đang lúc này, trước mắt trên màn sáng cho thấy một cái mười phút đào kể thì.

Dương Lăng nhìn chung quanh, trực tiếp vào một nhóm xe hơi Hải Cốt trung, đình đình đương đương tức giận đập loạn, đào kể thì con số quét quét phiên động, rất nhanh liền chỉ còn lại không tới một phút, Chửi thề một tiếng ! Dương Lăng tức giận luân lên Thập Tự hạo, theo một khối khí kiếng xe bị đào bề, đào kể thì kết thúc, "Keng ~!" Trong đầu tiếng vang mới vừa vang lên, Dương Lăng thấy hoa mắt, liền phát hiện mình đã đứng ở tiểu giữa sân.

Nhìn đất trống, trừ mỏ sắt không có thứ gì, Dương Lăng có chút ừ ừ cúi đầu, đáng tiếc nha! Xem ra lần này khen thưởng lãng phí, đến bây giờ cũng không làm rõ ràng kia đến tốt cùng là cái địa phương quý gì? Đang thờ dài đang lúc, trước mắt màn sáng lại lóe lên một hàng chữ: Khoa học kỹ thuật quảng vật, mã hóa trạng thái, đang đang tiết lộ , ngay sau đó lại biểu hiện một hàng chữ: Đang ở chuyển đổi

Ngay tại Dương Lăng kinh ngạc lúc, nhất đạo lục quang trống rỗng xuất hiện, bên trong xuống một khối kẻ lớn chừng bàn tay cái hộp nhỏ, đem nó nhặt lên lập đi lập lại nhìn mấy lần, món đồ này phương phương chính chính, giống như một khối sạc điện bào, vừa giống như một cái TV cái hộp, mặt bên thậm chí còn có một cái USB chen miệng.

Nắm vật này, Dương Lăng như có điều suy nghĩ trở về phòng, nhìn một chút chính mình cả người đất sét cùng mồ hôi, chênh lệch thời gian không nhiều mười giờ rưỡi tối, vì vậy liền đem máy tính mở máy, nước nóng ấm mở ra, sau đó đi tắm trước, tắm xong đi ra nước vừa vận cũng đốt lên, vì vậy không chút hoang mang rót ly trà, lúc này mới ngồi vào trước máy vi tính mặt, tìm một cái dây nối điện từ kết nối với cái hộp nhỏ.

Quả nhiên, tiếp nối sau, chỉ nghe "Tì ~" một tiếng, cái hộp bốn cái góc trên phân biệt sáng lên một chiếc màu xanh da trời đèn, sau đó một khối thật mỏng trong suốt màn sáng ở cái hộp trên đỉnh treo trời lên, màn sáng nửa thước lớn nhỏ, rậm rạp chằng chịt ký tự dòng chảy tựa như không ngừng lăn, không sai biệt lắm nửa phút sau khi, trên màn sáng nhảy ra một hàng chữ: TS 707 thành công chạy, kiểm tra đến Sơ Cấp con số dụng cụ liên tiếp, đang ở thích phân phối

Mấy giây sau khi, trên màn sáng lại nhảy ra một hàng chữ: Liên tiếp Sơ Cấp con số dụng cụ thích phân phối thành công, đang ở thiết trí

Mà lúc này, trong máy vi tính cũng biểu hiện kiểm tra đến mới ngành kiện (hardware), đang ở gần khởi động trình tự, chỉ chốc lát sau, màn ảnh máy vi tính đột nhiên lóe lên mấy cái lại mở lại, lại sau đó, tiến vào hệ thống sau mặt bàn nhiều TS 707 đồ án, mở ra sau chỉ có một rất đơn giản mặt tiếp xúc, mấy cái Menu tin tức: Bắt chước huấn luyện, lái tự động, tầm xa truyền tin, trở ngại kiểm tra, bản ghi nhớ.

Đẩy dùng con chuột điểm một chút, trước mặt máy cái cũng nhảy ra một cái nhắc nhở: "Không kiểm tra đến bất kỳ dụng cụ", chỉ có bản ghi nhớ có thể mở ra, bên trong chỉ có hai cái ghi chép, điều thứ nhất là "Tăng Tử Dương nghi hệ bài tập." ; điều thứ hai là "MP3 388 hình văn trượt cấu tạo nguyên lý và khởi động"

Dương Lăng tò mò một chút mở điều thứ nhất, nội dung rất đơn giản, chính là một cái mừng hai học sinh nghi hệ bài tập an bài, không là rất nhiều, trong đó có hạng nhất là biết một cái trong cuộc sống thường gặp công cụ công việc nguyên lý. Mở ra điều thứ hai, chính là một cái kêu MP3 388 hình văn trượt kết cấu cùng công việc nguyên lý đồ, thậm chí tài liệu tương quan cùng công nghệ thiết kế đều có, phòng chừng cũng là ở nơi nào sao, cảm giác giống như Baidu bách khoa giới thiệu, rậm rạp chằng chịt mấy trăm ngàn chữ. Muốn tới đây chính là hải từ kia nghi hệ bài tập, Dương Lăng không khỏi đau răng tựa như hít hơi, mà để cho Dương Lăng hưng phấn là, cái này văn trượt lại là một cái từ trôi lơ lửng văn trượt, nhất thời hứng thú , vừa uống trà bên nhìn xuống.

Theo Dương Lăng biết, trên thế giới bây giờ trôi lơ lửng văn trượt còn thuộc về đen khoa học kỹ thuật, trừ Google cùng lời khắc tất từ ngoài công ty, còn không có công ty nào phát hành qua loại này tin tức, mà cho dù là hai nhà này siêu cấp lớn công ty, từ trôi lơ lửng cũng hay lại là dừng lại ở lý luận trạng thái, phòng thí nghiệm trạng thái cũng không thành công, chớ nói chi là đưa ra thị trường.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thệ Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Phi hành văn trượt

Cười ngửa xem hoa rất nhanh thì nhìn xong, chủ yếu là bên trong đại đoạn đại đoạn lý luận, bản vẽ, kết cấu, tài liệu, tám chip vân vân căn bản là xem không hiểu, mà phía sau khởi động càng là nhìn hai mắt tối tối, nhưng chuyện này cũng không hề có thể ngăn cản Dương Lăng hưng phấn tâm tình, nếu như đồ chơi này thật có thể nghiên chế ra được, chính mình đi lên nó ra phổ, lập phong thám, thật là ngạo mạn không cách nào hình dung.

Lui trở về mặt bàn, Dương Lăng lại lên mạng tra một chút liên quan tới từ trôi lơ lửng văn trượt tin tức, quả nhiên Trái Đất khoa học kỹ thuật hay lại là như vậy tọa, Google cuối cùng phát hành một cái liên quan tới từ trôi lơ lửng văn trượt tin tức hay lại là năm trước, mà lời khắc tất từ năm nay ngược lại

phát hành qua một cái phòng thí nghiệm sản phẩm, nhưng bị đại đa số chuyên gia cùng bạn trên mạng nghi là làm giả, bây giờ còn náo bay là tà.

Dương Lăng lần nữa mở ra TS 707 bản ghi nhớ, đem bên trong thật sự liệt kê một ít tài liệu nguyên kiện cùng chức năng tám chip đợi một hồi nói rõ sao chép đi xuống, phân biệt tồn trữ vào mấy cái bất đồng văn kiện chính giữa.

Chờ làm không sai biệt lắm sau nhìn thời gian một chút, đã sắp mười hai giờ khuya, vì vậy tắt máy vì tính tiến vào thợ mỏ hệ thống, hôm nay cũng không đào quá, trực tiếp tiến vào nhà đá, bắt đầu tu luyện « Thông Mạch Luyện Hồn Quyết ».

Một đêm trôi qua rất nhanh, Dương Lăng như thường không sai biệt lắm ở rạng sáng sáu giờ thanh tỉnh, toàn thân thư thái, thần thanh khí爽, mắt nhìn tới chỗ hết thấy đều là rõ ràng như vậy mình, mà trong thân thể mơ hồ có một cỗ âm áp khí lưu ở Nhâm Đốc Nhị Mạch trung tự động lưu chuyển, trải qua hồi lâu không ngừng.

Lúc này trời còn chưa sáng, Dương Lăng có chút buồn chán, nhưng lại không nghĩ sớm như vậy đi hi hục hi hục đào quá, thật sự là quá khô khan, đứng ở bên cạnh giếng cảnh đẹp ý vui nhìn một hồi hoa cỏ, lúc này mới thôi lui ra sân nhỏ trở về phòng mở máy vì tính ra, đem ngày hôm qua sao chép đi xuống mấy cái phải dùng đến Chip điện tử nói rõ phát đến lão Lục QQ hôm thư, để cho hắn hỗ trợ hỏi thăm một chút nơi đó có bán, đồ chơi này chính mình hoàn toàn không hiểu.

Lúc trước phòng ngủ sáu người, Đinh Thông nhỏ nhất, xếp hàng Hành lão lục, sau khi tốt nghiệp không có ở tỉnh thành tìm việc làm, đi thẳng đến đại ca hắn ở Đông Hoàn hằng điện tử đi làm, chủ yếu sinh sản tổ chứa một ít đề đoan điện thoại di động, tháng trước còn với Dương Lăng còn liên lạc qua, nói mấy năm này làm ăn không tốt lắm lắm, hằng điện tử ông chủ chạy trốn không ít.

Mấy cái khác văn kiện đồ vật cũng không thiếu, một ít vật lý tài liệu phòng chừng cũng không phải hằng điện tử giải quyết được, đặc biệt là hoạt động bằng từ tính trong hệ thống một cái tên là Vi thị xoay ngược lại Từ Trường hệ thống đẩy nòng cốt đồ vật, đoán chừng phi thường chuyên nghiệp nhân tài đi, mặc dù có bản vẽ, nhưng mình xem không hiểu. Dương Lăng pha một chén trà, lên mạng hướng về phía danh sách tra tìm, nhìn một chút những thứ đó là bây giờ có, mua được hoặc là có người có thể làm đều được, chính mình từ từ tiếp cận, vạn nhất gộp đủ thành công vậy coi như là ngao mạn đại phát.

Chờ nhìn không sai biệt lắm, Dương Lăng đuổi người một cái đứng lên, lúc này sắc trời đã sáng choang, nhìn thời gian một chút đã sắp tám giờ, vì vậy cho Tôn Hiểu Tĩnh gọi điện thoại, biết được nàng hôm nay công ty còn có nhiệm vụ, vì vậy phỉm vài câu liền chính mình xuống lầu ăn cơm.

Ma ma tức tức đến phòng làm việc, không sai biệt lắm 9 điểm, với thường ngày pha trà, nhìn tân văn, đám người đến không sai biệt lắm mới bắt đầu một ngày công việc.

Phải nói Dương Lăng chưa tính là một cái quá lười nhàn, nhưng là đơn vị vài năm công việc, 9h đi 5h về, nhàn lại trở nên lười biếng đứng lên, luôn cảm thấy làm gì cũng nói không được tinh thần sức lực, cho dù là có một cái thần kỳ thợ mỏ hệ thống, hắn là như vậy một chút cũng không nóng nảy, đào quáng mặc dù có chỗ tốt, nhưng quá mệt mỏi, nhất là chính mình tu luyện quyển kia « Thông Mạch Luyện Hồn Quyết » mấy lần làm cho mình tiến vào không cách nào tự khống chế quái trạng thái, để cho Dương Lăng rất là lo lắng, nhưng buông tha lời nói cũng không thực tế, dù sao mình đã thiết thiết thật thật ở trong đó đạt được chỗ tốt to lớn.

Sắp đến buổi trưa thời điểm, Dương Lăng nhận được một nữ nhân điện thoại, tự xưng là Âu Dương lão đầu con gái mà, nói là Từ Đăng Sơn biệt thự bắt động sản thủ tục sang tên đã làm xong, để cho hắn đến nào đó một cái địa phương tới lấy, nghe giọng không phải là quá tốt, Dương Lăng cũng không để ý, vì vậy với đối diện lão Lô nói một tiếng tự ra môn đón xe rồi đi.

Đến mục đích, cùng gặp mặt hắn là một cái hơn 40 tuổi cô gái trung niên, xuyên rất giàu đất, dài cũng rất giàu thái, sau khi xác nhận thân phận rất không cam tâm cầm trong tay một cái túi đưa cho Dương Lăng, chăm sóc cũng không đánh liền xoay người thượng một chiếc Mercedes nhanh chóng đi.

Nhìn rồi đi xe hơi, Dương Lăng trong bụng có chút hiểu lầm, đoán chừng là Âu Dương lão đầu mà cử động để cho người nhà rất không hiểu, suy nghĩ một chút cũng phải, hơn mười triệu bất động sản cùng tiền mặt liền mua một khối mạc danh kỳ diệu đồ vật, hơn nữa vật này lão đầu nhi rõ ràng nói sẽ quyền cho bác vật quán, người nhà đi sản cũng không được chia, không cam lòng cũng là bình thường.

Hắn trực tiếp đánh xe đi tới Từ Đăng Sơn tiểu khu, tìm tới vật Quán Công ty lần nữa ghi danh một chút nhà / Chứa tin tức, lúc này mới tiến vào biệt thự, ngồi ở rộng rãi bên trong phòng khách Tĩnh Tĩnh nhìn bốn phía, trong bụng cảm khái, thật là giống như nằm mơ như thế, chính mình bây giờ đã ngồi biệt thự này chủ nhân.

Giữ lại tốt như vậy nhà ở không dùng được là muốn bị sét đánh.

Dương Lăng nghi ngại một hồi, đến trên đường tùy tiện ăn một chút mà đồ vật, trực tiếp trở lại chỗ ở, đem chính mình vật phẩm thu thập một chút, thật ra thì cũng không thứ gì, trừ mấy bộ quần áo cùng máy tính, sau đó chính là linh linh toái toái một ít gì đó giả bộ hai cái hộp giấy dọn vào thợ mỏ hệ thống sân nhỏ, còn sót lại chân, nôi chén gáo chậu cũng không muốn, ngược lại sang trọng sửa sang trong biệt thự cái gì cũng có, sau khi cho chủ nhà gọi điện thoại, đem cửa phòng chìa khóa giao cho dưới lầu quán ăn Lưu thúc để cho hắn hỗ trợ chuyển giao cho chủ nhà, cuối cùng liếc mắt nhìn chính mình ở sắp tới bốn năm địa phương liền trực tiếp rồi đi.

Thoải mái ~! Lần nữa trở lại biệt thự, nằm ở phòng khách rộng lớn sofa lớn thượng, nhìn sáu mươi tấc dịch tinh đại TV, Dương Lăng thỏa mãn cũng sắp không biết rõ làm sao hình dung, thật không nghĩ tới mình còn có như vậy hào một ngày.

Ngay tại hắn hạnh phúc không tìm được bắc thời điểm, điện thoại vang, lại là Hàn Tuyết đánh tới.

"Hàn tử, chuyện gì?"

"Tiểu Dương, người không ở phòng làm việc, đi chỗ nào?" Đối diện truyền tới Hàn Tuyết thanh âm.

"Còn chưa phải là cái chuyện lần trước, hôm nay giấy bắt động sản bắt được, ta đang dọn nhà đây!" Dương Lăng cũng không lừa gạt nằng, dù sao lần trước sự tình nằng và Hàn Tinh Lâm hai cái nhưng là từ đầu tới cuối đều biết.

"Ồ! Xem ra người chính là rất nhanh nha ~! Nhanh như vậy liền qua chủ nghĩa tư bản mục nát sinh hoạt, rất thoải mái đúng không!" Hàn Tuyết có chút ghen tị nói.

"Hắc hắc! Hàn tỷ muốn là ưa thích, cũng có thể dời tới ở cùng nhau a! Ta một người rất cô độc." Dương Lăng trêu chọc nói.

"Phi ~! Người cũng là Tiểu Sắc Lang một cái, đàn ông các người tất cả đều một cái đức hạnh, ăn trong chén suy nghĩ trong nồi, tỷ tỷ dời tới này bởi phân coi như loạn, người nhưng là nhà ta Lâm Lâm bạn trai ~!" Hàn Tuyết sản cười mắng.

"Đừng, Hàn tỷ, buổi chiều giúp ta xin nghỉ, ta có một bạn học từ vùng khác đến, ta có thể phải theo nằng đi dạo xuống." Dương Lăng suy nghĩ một chút đơn vị cũng không có chuyện gì, dứt khoát mượn cớ cũng lui đi.

"Cái này không thành vấn đề, gần đây Lâm Lâm đều tại nhà, người một người đàn ông, muốn chủ động chút, cũng đừng tâm địa gian xảo muốn đem nhà ta Lâm Lâm vậy, nếu không ta tha cho không người!" Hàn Tuyết dặn dò mấy câu liền cúp điện thoại, Dương Lăng không khỏi đầy đầu hắc tuyến, lúc này mới nơi đó với nơi đó, hai người cũng chỉ bắt quá mới gặp một lần mà thôi, mặc dù có hảo cảm, nhưng là còn chưa nói tới Nam Nữ Bằng Hữu giai đoạn chứ? Lòng dạ nữ nhân coi là thật không thể dùng người bình thường suy nghĩ đi tìm hiểu.

Mới vừa cúp điện thoại, điện thoại di động có tin tức nhắc nhở, nhìn một cái là lão Lục Đình Thông phát tới, nói là Đông Hoàn bên này xưởng rất nhiều, trừ máy tính CPU không làm được, thứ gì đều có thể chế tạo, qua mấy ngày hỏi thăm tốt cho mình tin tức.

Tin tức này không tệ, Dương Lăng cao hứng hơi kém nhảy cồm lên, xem ra chính mình lập phong từ trôi lơ lửng ván trượt phi thường có thể thành công a! Đáng tiếc chính là cái đó trọng yếu nhất hoạt động bằng từ tính hệ thống nòng cốt trang bị còn không có xếp đặt, một khi cái vật kia giải quyết, từ trôi lơ lửng phi hành liền thật khoảng cách thành công không xa.

Một người mặc đồ bó sát người màu đen, đồ thẩm áo khoác ngoài, tóc dài phát phới đẹp trai nam nhân, chân đạp một khối ánh sáng bắn ra bốn phía ván trượt bay đột nhiên từ rộng lớn không trung bay qua, đón gió một cái trùng lăng đại quay về, tiêu sái dừng lại ở cách mặt đất ba thước địa phương, trước mặt vô số tuổi trẻ mỹ nữ hết sức phấn khởi kêu, "Dương Lăng! Dương Lăng! Dương Lăng ~!" Thậm chí còn có mấy cái vóc người bạo nỏ hảo mỹ nữ đột nhiên cởi áo ra, lộ ra sóng mãnh liệt đỉnh núi, xông lên ôm lấy hắn, dầy xéo hắn.

"Hô ~!" Ngồi ở trên ghế sa lon Dương Lăng giật mình một cái tỉnh hồn lại, chùi chùi miệng thượng chảy nước miếng, "Chửi thề một tiếng, quá kích thích, hơi kém tỉnh không được. Bất quá, thật to lớn nha ~!", con mắt còn nửa khép lấy ngây ngô nửa phút đột nhiên mở ra lăm lăm lâu bầu nói: "Ai! Chúng vọng tưởng càng ngày càng nghiêm trọng, xem ra là được tìm người bạn gái, rốt cuộc là Hàn Tinh Lâm đây hay lại là đại lớp trưởng đây? Nếu không Chân Diễm, dường như Hàn tỷ cũng rất thích hợp ta nha ~!"

Thiên Mã Hành Không suy nghĩ lung tung một trận, lại có nhiều chút chán đến chết, nhớ tới từ tối hôm qua lên tới viên thứ ba ngôi sao, chính mình còn chưa tiến vào qua, vì vậy trực tiếp tiến vào thợ mỏ hệ thống.

Sân nhỏ không đặc biệt lớn gì biến hóa, chính là hoa cỏ cao hơn càng diễm lệ, trên đất tán lạc một nhóm một nhóm mỏ sắt, Dương Lăng không khỏi cau mày một cái, đồ chơi này xử lý rất phiền toái, bất quá dưới mắt còn không gấp, vì vậy dứt khoát cầm lên Thập Tự hạo.

Trước mắt thoáng một cái, trước mặt hắn không còn là tòa kia Tiểu Thổ núi, mà là đứng ở một mảnh vải tràn đầy đá vụn thấp nghiêng dưới núi nhỏ, núi không cao lắm, quang ngóc ngóc không có bất kỳ thực vật, diện tích giống như sân bóng đá lớn nhỏ, càng xa xăm vẫn mê mê mông mông không thấy rõ.

Đã đổi chỗ, xem ra mỏ sắt chủng loại cũng sẽ không quá giống nhau, Dương Lăng nghĩ một hồi liền trực tiếp bắt đầu ở đồi mặt phẳng nghiêng thượng đào lên, Thập Tự hạo so với cái cuốc, dùng thật là lại không thể thường ngày mà nói, buông lỏng một chút liền xuống mỏ nửa thước, hòn đá nhỏ cái gì căn bản là không ngăn được, liền nghe "Keng" một tiếng, một khối màu đen mỏ sắt bị nhảy ra đến, trên màn sáng biểu hiện: Nhất cấp Chì mỏ sắt, thuần độ 85, giá trị 0. 001.

Thoải mái! Đây mới gọi là đào quáng, dùng cái cuốc món đồ kia chỉ có thể gọi là đào, Dương Lăng bụng mừng rỡ, thoải mái đào lên.

"Keng ~", Nhất cấp Chì mỏ sắt, thuần độ 84, giá trị 0. 001;

"Keng ~", Nhất cấp Chì mỏ sắt, thuần độ 83, giá trị 0. 001;

Theo không ngừng đào, hắn cảm giác bên trong thân thể có một cỗ ám áp khí tức đang lưu động chậm chậm, không nhìn thấy Nhâm Đốc Nhị Mạch giống như động mạch như thế đang không ngừng Bác động đè ép, dường như muốn bả thứ gì nặn đi ra, loại hiện tượng này lúc trước cho tới bây giờ cũng chưa từng có, rất thần bí cũng rất Kỳ Dị, mà linh hồn phảng phất cũng rất an tĩnh trôi lơ lửng ở trên trời, nhìn mình hết thấy, phảng phất chính là một người khác chính mình, không chán thật lại không thể nào hiểu được.

Chương 16: Cứu người

Tại loại này mặc danh kỳ diệu dưới trạng thái, Dương Lăng không cảm giác được bất kỳ mệt mỏi, giống như đào quang không phải mình, mà chính mình lại nổi bông bên giữa không trung lạnh lùng nhìn phía dưới một người cánh tay trần gơ Thập Tự hạo đang vui đầu gian khổ làm ra, đổ mồ hôi như mưa, cái trạng thái này rất quý dị, Dương Lăng không nhận được trong lòng hỏi: "Thằng ngốc kia / ép chính là mình?"

Ngay tại hần nghĩ tới vấn đề này thời điểm, đột nhiên thân thể trầm xuống, trong tay Thập Tự hạo, còn có tim đập, thở dốc, cùng với theo mồ hôi nháy ra tới trong đầu "Leng keng" tiếng nhắc nhở cũng bỗng nhiên trở lại chính mình cảm giác chính giữa.

"Ta mẹ kiếp ~! Thế nào đột nhiên mệt như vậy?" Liền trong chớp nhoáng này, Dương Lăng cảm giác thân thể trước đó chưa từng có mệt mỏi, bụng cũng đói xi xào kêu, không nhận được dừng lại đào động tác, nhìn chung quanh một chút, phát hiện bất tri bất giác chính mình lại đào ra nửa người bao sâu, mười mét chu vi một cái hố to.

Mình rốt cuộc đào thời gian bao lâu? Cảm giác thời gian bởi vậy cho nên rất ngắn ả? Dương Lăng có chút kỳ quái, lúc này cũng mệt mỏi không nghĩ động, bỏ lại cái cuộc trở lại sân nhỏ, nhìn một chút trên đất lại nhiều hơn để tới gần tám mươi khối Chỉ mỏ sắt, không khỏi hù dọa giật mình, nói cách khác mình cũng sắp tới đào ra bốn ngàn khối mỏ sắt, đến bên cạnh giếng rót mấy chén nước, vội vàng thói lui ra hệ thống trở lại phòng khách.

Lúc này ngoài cửa sổ sắc trời đã rất tối, nhìn một chút điện thoại di động cũng đã là chạng vạng tối sáu giờ, mà trên điện thoại nhiều năm sáu cái hô vào đây số cùng bảy tám cái tin nhắn nhỏ, có hai điện thoại là Tôn Hiểu Tĩnh đánh, là hơn bốn giờ chiều, còn có hai cái tin nhắn ngắn, còn lại đều là Cao Văn Phong, tin nhắn ngắn tất cả đều là mắng hần, rõ ràng lão Tam đã giận dữ.

Tê đại nha! Bầy cha hệ thống!

Dương Lăng bất chấp mệt nhọc vội vàng cho hai người trả lời điện thoại, sau đó vọt vào phòng vệ sinh hướng tắm rửa, thay đổi y phục ra ngoài, chờ hần vội vàng vàng chạy tới nhà khách lúc, thấy Tôn Hiểu Tĩnh đang cùng Cao Văn Phong hai người đang đứng ở cửa nhà khách.

Tôn Hiểu Tĩnh hôm nay mặc màu trắng tuyến áo lót cùng màu xanh da trời quần jean, đem vóc người làm nổi bật thon dài cao gầy, đường cong cũng là phi thường cảm dỗ, nhìn vội vàng vàng xuống xe Dương Lăng, trên mặt lộ ra nhàn nhạt mỉm cười. Mà Cao Văn Phong nhưng là thờ hần hần chỉ hần mũi nửa ngày không nói ra lời.

"Ô kìa, lão Tam đừng nóng giận, đơn vị có chút việc gấp, điện thoại di động quên phòng làm việc!" Dương Lăng vội vàng kéo Cao Văn Phong nhẹ tay khẽ vuốt sờ mấy cái, làm Cao Văn Phong cả người nổi da gà loạn điện.

"Lão Từ tin người chính là cái bông chùy!" Cao Văn Phong chịu đựng buồn nôn nắm tay ở trên y phục lau mấy cái, bực tức nói.

"Văn đình đừng nóng giận, chúng ta cũng không đợi một hồi thời gian bao lâu a ~!" Tôn Hiểu Tĩnh ở bên cạnh nói.

"Hừ, tóc cũng không làm, trời mới biết buổi chiều với người đàn bà nào lâu lẳng đi?" Cao Văn Phong đột nhiên văng ra một câu, Tôn Hiểu Tĩnh thân thể nhẹ nhàng run rẩy một chút, sắc mặt cũng có chút tái nhợt, Dương Lăng nhất thời tê dại móng, hần cảm nhận được Tôn Hiểu Tĩnh động tác, trong lòng Thảo Nê Mã nhảy loạn, này lão Tam na hồ bất khai đề na hồ, hoàn toàn là cái bông chùy.

"Đại lớp trưởng, đừng nghe hần nói bậy bạ, buổi chiều đơn vị đại tảo trừ, ngày mai muốn nghênh đón kiểm tra, làm một thân mồ hôi, hắc hắc, ta đây không cho mới vừa tắm thay quần áo, Phần Hương cầu nguyện mới tới nghênh giá mà!" Dương Lăng vội vàng đem hoảng tròn thượng, lại kéo xuống đi phòng chừng lần này hồi lâu không thấy sung sướng đồng học tụ họp liên phao thang.

Cao Văn Phong lúc này cũng tỉnh táo lại đến, bình thường đùa giỡn một chút không sao, ở Tôn Hiểu Tĩnh trước mặt loại này đùa giỡn sẽ gây phiền toái, hần chính là biết rõ đại lớp trưởng là ưa thích Dương Lăng, vì vậy chuyển khẩu nói: "Dám để cho đại lớp trưởng chờ người lâu như vậy, tiểu tử người hôm nay chuẩn bị xong chày máu nhiều đi!"

"Không thành vấn đề, để bày tỏ ta thành ý, ta quyết định mời đại lớp trưởng đi Bá Lăng Sơn Trang ăn nướng toàn bộ dê." Dương Lăng hào khí chỉ một cái nam phương, sau đó quay đầu cẩn thận từng li từng tí nói với Tôn Hiểu Tĩnh, "Như thế nào đây? Đại lớp trưởng?"

"Được a ~! Nếu là ăn không ngon không thể được!" Tôn Hiểu Tĩnh trên mặt lộ ra một tia hiếm thấy đáng yêu, tựa hồ mới vừa rồi khói mù cũng đều tan thành mây khói.

"Này còn tạm được ~!" Cao Văn Phong nhất thời cảm giác nước miếng xuống ngay.

Bá Lăng Sơn Trang ở ngoài thành, trước cửa có một dòng sông nhỏ, trên bờ sông xếp thành một hàng tám chín cái lộ thiên lửa than lò nướng, mà cửa sơn trang xây cất một hàng nhà gỗ nhỏ,

Khách nhân đều ở trong nhà gỗ nhỏ đi ăn cơm, phi thường hưởng thụ.

Nướng toàn bộ dê rất chậm, nếu như không có đặt trước lời nói, giống như là không có ai tới ăn, hôm nay chỉ có ba người, cho nên Dương Lăng muốn một chỉ hai mươi cân bên cạnh (trái phải) dê nhỏ, nhưng phỏng chừng cũng phải chừng hai giờ.

Ba người vây quanh bàn uống thức uống trò chuyện, nhiệt độ trong phòng dần dần lên cao, Tôn Hiểu Tĩnh trên mặt nhiệt độ bùng, vì vậy đứng lên đi mở cửa sổ ra.

"Oa, thật là đẹp, lại có thể thấy sao!" Tôn Hiểu Tĩnh phát ra mừng rỡ than thở, Dương Lăng cũng ngẩng đầu hướng một chút ngoài cửa sổ, quả nhiên là Mãn Thiên Tinh Đẩu.

"Chúng ta đi ra ngoài một chút đi! Thời gian thật dài cũng không thấy qua như vậy bầu trời đêm, chúng ta chỗ ấy ban ngày đều là tối tăm mờ mịt!" Tôn Hiểu Tĩnh quay đầu nhìn một chút hai tên nam sinh.

"Coi là, ta sợ lạnh, ta yêu cầu hòa dễ chịu mới có thể còn sống, lão Nhị theo đại lớp trưởng đi cảm thụ đêm lạnh và xinh đẹp đi ~!" Cao Văn Phong theo bản năng thật chặt quần áo, lấy điện thoại đi động ra bắt đầu chơi.

"Được rồi, tiểu tử ngươi coi trọng môn, khác ăn trộm a!" Dương Lăng qua loa lấy lệ một câu, liền bồi Tôn Hiểu Tĩnh đi tới ngoài nhà.

Lúc này, trên bờ sông trừ thịt nướng lò dăng lên hỏa hồng, trong không khí trôi giạt một cỗ nóng nảy trào dâng nướng mùi thịt, vài người tụ tập đang nướng chiếc cạnh vừa nhìn Sơn Trang đầu bếp nướng thịt dê, cũng có tụ năm tụ ba người đang bờ sông tản bộ. Sâu thẳm bầu trời đêm, Nguyệt Nha như câu, tản ra nhàn nhạt thanh huy, đầy trời sao, ở thâm thúy Ngân Hà minh minh diệt diệt.

Hai người đi ở bờ sông, nhưng lại yên lặng không nói gì, rất sợ vừa mở miệng liền phá hư này nồng đậm thu sắc. Viễn viễn cận cận sơn loan, ở dưới bóng đêm hóa thành yên lặng, Tuyên Cô trùng điệp Tĩnh Tĩnh đứng sừng sững, loáng thoáng một ca khúc, từ chỗ cực xa truyền tới, bắt chước nếu là ở đầu đứt quãng.

Đêm qua đất,

Đêm qua Địa Cầu Thần đã rơi xuống,

Biến mất ở kia xa xôi Ngân Hà,

Muốn nhớ lại vốn lại đã quên,

Phần kia yêu,

Đổi lấy là tịch mịch.

Yêu là không thay đổi Tinh Thần,

Yêu là Vĩnh Hằng Tinh Thần,

Tuyệt sẽ không ở Ngân Hà trung rơi xuống,

Thường Ân đến phần kia tình phần kia yêu,

Tối nay Tinh Thần,

Tối nay Tinh Thần vẫn lóe lên.

...

"Bài hát này thật là dễ nghe." Tôn Hiểu Tĩnh trong bóng đêm từ từ đi, trong mắt lóe một vệt vui mừng cảm khái nói, "Chỉ chớp mắt, tốt nghiệp liền bốn năm, thời gian trôi qua thật nhanh nha ~! Bây giờ tất cả mọi người biến hóa rất lớn, nhưng là ngươi lại không có thay đổi gì đây!"

"Thật sao? Ha ha, ta chỉ là một tục nhân, ăn một chút cơm, tốt nhất ban, ta thích loại này Ngồi ăn rồi chờ chết sinh hoạt mà thôi!" Dương Lăng cười nói.

"Thật ra thì như vậy cũng rất tốt, mỗi người đều có cuộc sống mình, ta ngược lại thật ra rất hướng tới loại người như ngươi tự nhiên, đáng tiếc ta không làm được, mặc dù quá khứ, có vài người có một số việc, hồi tưởng lại, phảng phất thật giống như ngay tại giống như hôm qua, buồn chán thời điểm sẽ trở về nghĩ lúc đó trường học một ít chuyện, luôn cảm thấy như vậy không tốt, nhưng lại không nhận được suy nghĩ, có lẽ là cuộc sống thực tế cùng ta lý tưởng cách quá xa chứ?" Tôn Hiểu Tĩnh có chút cô đơn vừa đi vừa nói.

"Cái này không có gì không được, nhân không nghĩ tới bỏ tới sẽ nhớ bây giờ, không nghĩ bây giờ sẽ muốn tương lai, lý tưởng thật ra thì rất xa đần, ta tiểu học còn muốn mở trò chơi Sảnh đầu rồi, hy vọng chơi game đánh tới chết già, bây giờ nhìn lại, nếu quả thật thực hiện phỏng chừng ta sẽ buồn chán học máu mà chết, đứng đại lớp trưởng, còn không hỏi ngươi lần này tới làm gì đây?" Dương Lăng nhìn trước mắt cái này nói chuyện nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ, phảng phất như cô đại đi ra nữ nhân, cũng không muốn đi sâu vào thảo luận những thứ này nặng nề đề tài.

"Không muốn lão gọi ta đại lớp trưởng có được hay không, cũng tốt nghiệp nhiều năm như vậy, gọi tên ta đi, bằng không kêu Hiểu Tĩnh cũng được." Tôn Hiểu Tĩnh quay đầu Bạch Dương lẳng liếc mắt, "Ta ở Bắc Kinh văn hóa cục thuộc hạ cổ văn vật sở nghiên cứu công việc, Trường An cổ đại bảo vệ văn vật làm rất tốt, sở nghiên cứu an bài ta tới học tập mấy ngày, hi hi, ta chính là đi ra giải sầu một chút, học tập thần mã nhân tiện mà thôi."

"Ha ha, học tập để cho hần đi gặp quý mấy ngày nay ta xin nghỉ mang người khắp nơi đi dạo một chút, để bù đắp ta hiện ngày sai lầm, ông chủ... Ách! Hiểu . . Hiểu Tĩnh, như thế nào đây?" Dương Lăng rất lúng túng đổi lời nói, cảm giác phi thường không được tự nhiên, Tôn Hiểu Tĩnh trên mặt hiện ra một vết đỏ ửng, nhẹ nhàng ừ một tiếng.

"Đừng, Dương Lăng, bạn gái người đây? Ta nhớ được người ở trường học có một ngoại ngữ học viện bạn gái!" Tôn Hiểu Tĩnh đột nhiên hỏi.

"Sớm cũng không biết đến nơi đâu, phỏng chừng đều được mẹ xấp nhỏ!" Dương Lăng sờ mũi một cái, đang không biết nên nói thế nào thời điểm, sau lưng bãi sông đột nhiên truyền tới một trận ồn ào, một cái nhà gỗ nhỏ chạy đến một đám người, tựa hồ xảy ra chuyện gì.

"Đi thôi! Đi xem một chút xảy ra chuyện gì?" Hai người cũng sẽ không nói chuyện phiếm, xoay người hướng thịt nướng điểm chạy đi.

Sau khi đi qua mới phát hiện, nguyên lai đang dùng cơm một bàn người trung đột nhiên có một cái đồng bạn đã hôn mê, cho nên một đám người hoảng hốt, có đang đánh cầu cứu điện thoại, có tựa hồ đang thông báo thân nhân, có đang hô hoán Sơn Trang nhân viên làm việc, còn có đang kêu phụ cận có hay không thầy thuốc, ngược lại hiện trường cố gắng hết sức hỗn loạn, trong lúc nhất thời, cơ hồ thật sự có mấy cái nhà gỗ nhỏ thực khách cũng vậy lại.

Chỗ này ở ngoài thành, gần đây bệnh viện đều có bảy tám cây số, nơi này rất nhiều người cũng có xe, Sơn Trang cũng có, nhưng ai cũng không dám đi di động bệnh nhân, Dương Lăng chen chúc vào xem một chút, phát hiện một cái chừng ba mươi tuổi nam nhân nằm trên đất, vóc người rất khôi ngô, lúc này lại sắc mặt trắng bệch, môi tím bầm, cả người co quắp, chung quanh tất cả mọi người đều bó tay toàn tập.

Dương Lăng cảm giác người này không lập tức cấp cứu phỏng chừng chẳng mấy chốc sẽ xong đời, nhất thời nhớ tới hôm nay dọn nhà thời điểm còn có một bình chính mình dùng miệng ngâm đi ra nước giếng còn nhét vào sân nhỏ hộp giấy trong, vì vậy thừa dịp người chung quanh không chú ý, len lén chạy đến phụ cận nơi bóng tối, trực tiếp đi vào trong sân bả bình kia nước lấy ra.

Chờ hần lần nữa chen vào thời điểm, nằm nam sắc mặt người bạch giống như một trang giấy, trên căn bản đã không có hô hấp, Dương Lăng đem người nam nhân kia đầu thoáng nâng lên một chút thả tại chính mình trên chân, sau đó mở bình ra hướng trong miệng hần rót mấy hớp.

Chung quanh có thật nhiều nhân, nhưng lúc này cũng không ai biết làm sao bây giờ, đột nhiên một người xa lạ tới dứt mấy ngụm nước, mọi người cũng không cảm thấy cái gì không được, dù sao ngựa chết làm ngựa sống Y không phải là, ngược lại cũng không được, vạn nhất cứu lại đây! Cho nên tất cả mọi người Tĩnh Tĩnh nhìn Dương Lăng, căn bản cũng không có nhân tới ngăn cản.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoảng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Cứu nhân cứu đao để

Không nghĩ tới nước rót hết không qua mấy giây, hôn mê nam nhân đột nhiên ho khan mấy tiếng, lại mở mắt, mà sắc mặt hần cũng dần dần khôi phục bình thường.

"Ồn ào", bốn phía nhớ tới một trận tiếng vỗ tay, người nam nhân kia mấy người đồng bạn cũng vây quanh Dương Lăng ngó ý cảm ơn, tất cả mọi người đều cảm thấy không tưởng tượng nổi, rõ ràng nhìn đã đều phải chết đi nhân, bị hần rót mấy ngụm nước cứu sống, đây không phải là kỳ tích là cái gì.

Người nam nhân kia bị hần những đồng bạn đỡ dậy, sơn trang lão bản tới nắm Dương Lăng tay ngó ý cảm ơn, nhân viên làm việc cũng đồng thời vỗ tay, Dương Lăng ngượng ngùng bả nước thu, sau đó phát tay một cái nói: "Tất cả mọi người trở về tiếp tục, vị lão huynh này mạng lớn, xem ra Diêm Vương cũng không có pháp, cái gọi là Đại nạn không chết tất có Hậu phúc, vị lão huynh này xem ra là muốn phát nha! !"

"Ha ha! Đừng a! Đừng a! Chúc mừng vị huynh đệ kia, lập tức sẽ phát nha!" Tất cả mọi người lập tức cười to, đồng thời tăng bốc mấy câu sau đó mỗi người từ từ tản đi, tiếp tục trở về mỗi người phỏng nhỏ nhậu nhẹt, nói chuyện phiếm đá thí, chỉ bất quá hôm nay ăn cơm trưa sau nhiều một cái cổ sự mà thôi.

"Dương Lăng, người rất lợi hại nha!" Tôn Hiểu Tĩnh nhìn từ trong đám người đi ra xú thí nam nhân, kích động vô cùng nói. Mà nhìn hần ánh mắt lại nhiều mấy phần biệt dạng tâm tình.

"Chửi thề một tiếng ! Hôm nay mới phát hiện, người rất trâu bò a!" Cao Văn Phong một chương vỗ ở Dương Lăng ngực, thiếu chút nữa không bắt hần

cho chụp tắt hơi.

Như vậy nháo trò, hai người cũng cũng không có nhìn sao hứng thú, trở lại nhà gỗ nhỏ hơn lửa nói chuyện phiếm, Cao Văn Phong nhìn Dương Lăng trong tay một cái chai nước suối nghi hoặc không thôi, nhưng là không nghĩ quá nhiều.

Cũng không lâu lắm, Sơn Trang nhân viên làm việc đưa bọn họ thi tốt đề toàn bộ mang tới tới đặt ở bàn đá trên cái giá, ông chủ bọn họ cũng cùng theo một lúc đi vào, lần nữa nắm Dương Lăng tay ngỏ ý cảm ơn, cũng biểu thị hôm nay cái này đề liền miễn phí, coi như là Sơn Trang cảm ơn, đồng thời còn đưa cho ba người mỗi người một tấm thẻ khách quý, nói sau này tới ăn bớt hai chục phần trăm.

"Mẹ kiếp ~! Lão Nhị, người này mấy ngụm nước kiếm bọn!" Đợi một hồi Sơn Trang nhân đều đi ra ngoài sau, Cao Văn Phong nhìn trong tay tinh xảo thẻ khách quý cảm khái không thôi.

Dương Lăng cũng không khỏi cao hứng, cười ha ha nói: "Đó là, ta đây chính là Tổ Truyền thần tiên nước, Hoạt Tử Nhân thịt bạch cốt, cứu loại này đầu thống nào nhiệt bệnh nhẹ nhất định chính là lăng phí."

"Dương Lăng, nhà người Tổ Truyền cũng thật nhiều!" Tôn Hiểu Tĩnh mặt mày hớn hở nhìn Dương Lăng, nhớ lần trước thấy khối kia ngân quang thạch bài post cũng là viết Tổ Truyền hàng.

"A ~! Hắc hắc, ta tổ tiên tục truyền là Mãn Thanh một Bối Lạc Gia Đại quân gia, thứ tốt dĩ nhiên là không ít!" Dương Lăng vừa nói, một bên từ nướng thịt dê thượng cật lấy mềm nhất một cái thịt thả vào Tôn Hiểu Tĩnh trong khay, làm một mời thủ thế.

"Thì! Nhà người tám đời đều là nông dân, nghèo đến rút mỏng toi, các người lão gia cái đó chim không ỉa phân địa phương Lão Tử cũng không phải là không đi qua, còn Bối Lạc Gia, giờ 30 năm trước chân cũng không có!" Cao Văn Phong bĩu môi một cái, cũng không để ý phong độ, bắt đầu xé thịt dê gặm lấy gặm đề.

Tôn Hiểu Tĩnh ăn đồ ăn rất chậm, miệng nhỏ cắn một chút đến, nhìn phi thường văn nhã, động tác nhìn Dương Lăng da mặt quá thẳng tới rút ra, với đại lớp trường cùng nhau ăn cơm rất có áp lực nha! Tôn Hiểu Tĩnh ngẩng đầu nhìn hướng chính mình ngăn người Dương Lăng không khỏi mặt hơi đỏ lên, lờ mờ hán một cái nói: "Người tự nhiên chờ ra làm gì? Ăn mau đi a, ăn thật ngon."

"Ồ! Nha!" Dương Lăng mình cũng kéo xuống một khối nhỏ thả vào trong miệng. Đây cũng là Tân Cương một loại sữa đông dê loại, nướng rất thơm, thịt cũng rất nhỏ, bởi vì là dê nhỏ, cho nên đặc biệt non, không mập không ngán vào miệng tan đi, không có chút nào cùi chát cảm giác, miệng đầy vị lời nhất thời rộng mở, không nhịn được liền gặm lấy gặm đề.

Ba người vừa ăn vừa nói chuyện, vui vẻ hòa thuận, ngay tại ba người ăn ngon nghiêng thời điểm, phòng nhỏ cửa bị đẩy ra, một người nam nhân đi tới, ba người không khỏi cũng nhìn sang, mới phát hiện đi vào chính là mới vừa rồi té xỉu người nam nhân kia, chỉ thấy hán đi thẳng tới Dương Lăng trước mặt, "Phốc thông" một tiếng liền quỵ xuống.

"Ách ~! Vị đại ca kia, làm gì vậy, mau dậy!" Dương Lăng thất kinh, hù dọa phải mau bật qua một bên, đưa tay phải đem đến nam nhân kéo lên.

Nam nhân không nhúc nhích,

Đột nhiên "Oành" một tiếng hướng về phía Dương Lăng đập đầu đầu mới nói: "Đại ân không lời nào cảm ơn hết được, nhưng dù sao cũng phải bày tỏ một chút, người cứu mạng ta, ta cũng không biết nên báo đáp thế nào, ta bắc phương hán tử có sao nói vậy, ta trên có già dưới có trẻ, người một nhà sinh hoạt toàn dựa vào ta, nếu như ta chết, vợ con già trẻ đều không nhân chiếu cố, người cứu mạng ta, chính là cứu chúng ta cả nhà mệnh, ta gọi là Cung Toàn Thịnh, sau này huynh đệ có ích lợi gì phải của ta phương cứ mở miệng, vô luận trong nước trong lửa, núi đao chảo dầu, ta may cũng không nhả chút nào."

"Cung đại ca, người chính là trước đứng lên rồi hãy nói, nếu không chúng ta đồng thời cả hai chén?" Dương Lăng thần sắc có chút lúng túng đem Cung Toàn Thịnh kéo lên, còn bên cạnh Cao Văn Phong cùng Tôn Hiểu Tĩnh cũng là trở mắt nhìn nhau, tình tiết này thấy thế nào đều giống như giang hồ tiểu thuyết, phi thường màu mỡ.

Cung Toàn Thịnh người này cao to lực lưỡng đại khái 1m8 nhiều, vóc người cũng rất khôi ngô, nhìn hơn ba mươi tuổi, nhưng trạng thái tinh thần rất tốt, một chút cũng không nhìn ra mới vừa rồi hơi kém ợ ra rầm đáng về.

"Hôm nay sẽ không quấy rầy huynh đệ tụ họp, ngày mai ta làm chủ cảm tạ ba vị, dám hỏi huynh đệ xưng hô như thế nào?" Cái này Cung Toàn Thịnh nhìn rất có khí tức giang hồ, nói chuyện cường tráng trực tiếp, cũng không biết làm gì kinh doanh.

"Ta gọi là Dương Lăng, hai vị này là bằng hữu ta Cao Văn Phong cùng Tôn Hiểu Tĩnh, cung đại ca, ngày mai sẽ coi là, ta còn có chuyện, hôm nay đây cũng là một cái nhắc tay, không cần để ở trong lòng." Dương Lăng khoát khoát tay sau đó có chút kỳ quái hỏi, "cung đại ca, nhìn thân thể người không tệ, làm sao biết xảy ra chuyện như vậy, lúc trước phát sinh qua sao?"

Cung Toàn Thịnh cuống cuống nói: "Vậy cũng không được, đối với Dương huynh đệ mà nói là một cái nhắc tay, với ta mà nói người chính là ta tái sinh phụ mẫu, nếu huynh đệ ngày mai không có ở không, cấp độ kia ngày nào có rảnh rồi chúng ta tái tụ. Ta cũng biết một bữa cơm không có nghĩa là cái gì, chẳng qua là một chút xíu tâm ý mà thôi, Dương huynh đệ vạn vạn không nên từ chối, nếu không sau này ta cũng không mặt biết người." Nói xong do dự một chút lòng vẫn còn sợ hãi nói, "Về phần thân thể nguyên nhân, không dối gạt ba vị, ta nguyên lai là lính đặc biệt, kỹ lưỡng hơn không thể nói, đây là bảo mật nguyên tắc, mấy năm trước ta xuất ngoại lúc thi hành nhiệm vụ sau khi bị thương nặng, vị trí trái tim bị đạn bắn trúng, mặc dù bị cấp cứu lại được, sau đó mấy lần giải phẫu cũng rất thành công, cơ bản khỏi hẳn, nhưng các người cũng biết, tim vật này lưu lại bệnh táo sau rất khó thanh trừ, như vậy vài năm đều tốt, mới vừa rồi lúc uống rượu sau khi đột nhiên cảm giác tim liên không cách nào nhảy lên!"

Khó trách! Dương Lăng cùng Cao Văn Phong không khỏi nhìn nhau một cái, người này là lính đặc biệt, xuất ngoại chấp hành nhiệm vụ còn bị vết thương đạn bắn, phỏng chừng bộ đội lai lịch không nhỏ, Dương Lăng nhìn một chút trên bàn còn dư lại nước giếng, do dự một chút đưa nó đưa cho Cung Toàn Thịnh, "Cung đại ca, chai này nước đầu rồi, nó không phải là phổ thông nước, lai lịch giống vậy bảo mật, không thể cho người nói, nhưng người nên có cảm giác, nơi này còn lại một ít, lấy về, mỗi ngày trước khi ngủ uống một hớp, đợi một hồi uống xong thời điểm, phỏng chừng người tim sẽ cường tráng giống như lão hồ như thế, nhưng là nhớ lấy, nước này sự tình không thể nói cho bất luận kẻ nào, cũng không thể tiết lộ theo ta quan hệ."

"Thật ~!" Cung Toàn Thịnh nhận lấy chai nước suối, sắc mặt đỏ lên, kích động cả người run rẩy, hẳn là lính đặc biệt, thường thường bị thương, đối với Từ Vong cũng không mạch sinh, chết tại trên tay hẳn đối thủ cùng chết ở bên cạnh hẳn chiến hữu cũng không ít, chai này nước hẳn uống qua, mặc dù là ở trạng thái hôn mê xuống, nhưng nước kéo dài tác dụng bây giờ còn đang tiếp tục, tuyệt đối không phải hẳn tiếp xúc qua bất kỳ thuốc chữa thương vật có thể so sánh với, xưng là tuyệt thể thần dược cũng bất quá phần.

Trao đổi phương thức liên lạc sau đưa đi Cung Toàn Thịnh, Dương Lăng mặt đầy lạnh nhạt ngồi xuống lần nữa ăn. Cao Văn Phong cùng Tôn Hiểu Tĩnh cũng Tĩnh Tĩnh nhìn chằm chằm Dương Lăng, "Nói đi, lão Nhị, người rốt cuộc đang lộng cái trò gì, kia chai nước suối có cái gì chỗ mả bí mật, nhanh lên một chút thành thật khai báo!"

"Cũng không bí mật gì, ta tới tìm các người trên đường gặp phải một ông lão vác mấy chai nước thuốc ở bên đường bán, được xưng bị thương, không có bầu không dục, đủ loại nghi nan tạp chứng vô bệnh không trị, thuốc đến bệnh trừ, thổi với Tiên Đan tựa như, ta xem hẳn xuyên rách rách rưới rưới, phỏng chừng cũng chính là đi giang hồ kiếm miếng cơm ăn, vì vậy liền hai mươi đồng tiền mua một chai, chỉ coi kính lão, cũng không nghĩ tới thật đúng là có thể chữa bệnh, thật là không tưởng tượng nổi." Dương Lăng thuận miệng nói lão.

"Thì! Người mới vừa rồi có thể không phải như vậy nói!" Cao Văn Phong mặt đầy không tin nói, cho dù điểm tĩnh lạnh nhạt Tôn Hiểu Tĩnh cũng là gắt đầu liên tục, đối với Dương Lăng lời nói tràn đầy hoài nghi.

"Hù dọa ~! Đây chẳng qua là qua loa lấy lệ Cung Toàn Thịnh mà thôi, nếu không hẳn đến cảm thấy hiệu quả tốt khắp nơi miệng rộng nói, ta đi chỗ nào với hẳn làm, lại nói, cho dù là thật thánh dược chữa thương, lão đầu nhi kia nhìn một cái sẽ không là người bản xứ, đi đâu mà đi tìm." Dương Lăng từ chối cho ý kiến nói, miệng vẫn còn ở đại tước không ngừng, còn xé một khối kẹo đặt ở Tôn Hiểu Tĩnh trước mặt, "Đại kóp trưởng mau ăn, nướng lão liên không thể ăn."

"Người uống qua không có?" Tôn Hiểu Tĩnh đẹp đẽ mắt to nhìn Dương Lăng.

"Ta nào dám uống, trời mới biết giả bộ là cái gì nước?" Dương Lăng lắc đầu một cái.

"Ngọa tào, người không đem hẳn độc chết thật là vận khí, nếu là tên kia hôm nay treo, đến bệnh viện vừa cới đào là bị người độc chết, ta chỉ có hàng năm đi mộ phần cho người hoá vàng mà!" Cao Văn Phong bực tức kéo xuống một cái thịt dê nhét vào trong miệng.

Ba người ăn ăn uống uống, một mực sắp đến 11:30 mới kết thúc, còn lại chưa ăn xong kêu phục vụ viên bỏ túi, sau đó xách liền đi ra nhà gỗ nhỏ, ai ngờ ra ngoài nhìn một cái, Cung Toàn Thịnh cùng hẳn hai người đồng bạn liền đứng ở bên ngoài.

"Dương huynh đệ ăn xong?" Cung Toàn Thịnh mau tới trước hỏi.

"Ồ ~! Cung đại ca còn chưa đi, có chuyện gì?" Dương Lăng cũng cảm thấy kỳ quái, người này mới vừa rồi cũng sắp treo, lúc này vẫn chưa về nhà nghỉ ngơi, thật coi mình là vô địch lính đặc biệt, có Bất Từ Chi Thân.

"Dương huynh đệ không lái xe tới đi, vừa vặn chúng ta cũng chuẩn bị trở về thị khu, ta đưa các người đoạn đường." Cung Toàn Thịnh nhiệt tình không phải, mặc dù coi như là người thô hào, nhưng tâm tư lại mịn, đoán chừng là hỏi qua nhân viên làm việc, biết Dương Lăng bọn họ là đón xe tới.

Dương Lăng cũng không tiện từ chối, không thể làm gì khác hơn là thượng bọn họ một chiếc biệt khắc xe thương vụ. Sau hai mươi phút, xe hơi ngừng ở Từ Đăng Sơn cửa tiểu khu, Dương Lăng ba người xuống xe, với Cung Toàn Thịnh hẳn huyền mấy câu, đưa mắt nhìn xe thương vụ sau khi rời đi lúc này mới mang theo Cao Văn Phong cùng Tôn Hiểu Tĩnh hướng bên trong tiểu khu đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Đả thông Nhâm Đốc 2 Mạch

"Lão Nhị, người không phải là ở Ngự Long đường phố ấy ư, thế nào mang chúng ta tới đây trong!" Cao Văn Phong nhìn trước mắt một cái nhà tòa núp ở vườn hoa như vậy cảnh sắc trung liên bài Tiểu Dương lầu kinh ngạc hỏi.

"Ta mới vừa dời tới nơi này ở, mang bọn người tới nhận thức nhận thức đường, sau này tìm ta liền trực tiếp tới chỗ này!" Dương Lăng tìm tới chính mình nhà ở, sau đó mở cửa, theo điện đèn sáng lên, Cao Văn Phong thật là liền bị tình hình trước mắt kinh ngạc đến ngây người, nhìn rộng rãi phòng khách lớn cùng xoay tròn lên cao thang lầu, còn có xa hoa trang sức cùng nguy nga lộng lẫy thiết kế, hần xoa xoa con mắt, hoài nghi mình là nhìn lầm hoặc là đang đang nằm mơ.

Tôn Hiểu Tĩnh cũng bị hù dọa, ban đầu lúc đi học nàng là trường lớp, đối với mỗi người bạn học trong nhà tình huống vẫn có thật sự biết, Dương Lăng tuyệt đối là nông thôn đi ra, bối cảnh gia đình phi thường một dạng nhưng trước mắt thấy biệt thự này, tác đất tác vàng vị trí không nói, liền mi này tích cùng sửa sang tiêu chuẩn, không có hơn mấy triệu tuyệt đối không giải quyết được.

"Ngọa tào! Lão Nhị, chẳng lẽ người tìm tới một cái cùng người khác bất đồng khẩu vị Kiên Đa?"

"Cút ~!" Dương Lăng một cước đem Cao Văn Phong đạp phải trên ghế sa lon nằm xuống.

"Vậy chẳng lẽ thật với Phó Long Đông tên khốn kiếp kia nói như thế? Người tham ô nhận hối lộ, biến thành chúng ta cấp bậc dịch nhân, nhân dân sâu mọt?" Cao Văn Phong quay đầu theo dõi hần, Tôn Hiểu Tĩnh cũng là Tĩnh Tĩnh ngồi xuống, đôi mắt đẹp không nhúc nhích nhìn Dương Lăng.

"Khác đoán, chỉ một mình ta chân chó khoa viên, cái nào ăn nhiều hối lộ ta." Dương Lăng cầm trong tay nướng thịt dê thịt nhét vào phòng bếp tủ lạnh, mở nước ấm đốt lấy nước, sau đó đến trên ghế sa lon ngồi xuống, chuyện này xem ra cần phải giải thích một chút, vì vậy nói; "Các người đều biết mấy ngày trước ta phát mở sắt bài viết, ta biết một cái khai thác mỏ núi ông chủ, lúc trước làm quảng vật khám tra thời điểm nhận biết, mấy tháng trước ta đi công tác đi bọn họ quảng sơn kiểm tra, bọn họ công nhân từ hầm mỏ nhặt ra một kiện đồ vật, rất kỳ quái giống như là một loại hóa đá, nhìn cũng rất đẹp, ta chỉ muốn mua lại chính mình chơi, kết quả lão bản kia liền trực tiếp đưa ta, mấy ngày trước ta trong lúc vô tình nhớ tới, vì vậy đến phổ đồ cô đưa cho một người bạn hỗ trợ nhìn một chút có đáng tiền hay không, ai biết lại tìm vận may, gặp một cái tên là Âu Dương Thanh Bình lão đầu nhĩ, nói món đồ kia là cái gì Viên Cổ con đòi mỗi ngọc biến hóa mở sắt, nhất định phải cầm căn nhà này theo ta đổi, ta lại không phải người ngu, tại chỗ liền đổi, cứ như vậy, ta bây giờ cũng là ở biệt thự nhất tộc cao cấp phú nhân, người sau này nói chuyện với ta thời điểm cẩn thận một chút, nếu không ta dùng tiền đập chết người."

"Cứ như vậy?"

Cao Văn Phong cùng Tôn Hiểu Tĩnh hai người cảm giác giống như nghe thiên phượng dạ đàm như thế.

"Ừ, đây chính là cuối cùng bản lý do, ta cất giữ giải thích quyền!" Dương Lăng gật đầu một cái.

"Thật là không tương tượng nổi nha ~!" Tôn Hiểu Tĩnh ngờ ngạc nhìn căn phòng hết thấy, một hồi nữa nói, "Âu Dương Thanh Bình, danh tự này thế nào nghe quen thuộc như vậy?"

"Ta cũng rất giống nghe nói qua!" Cao Văn Phong như có điều suy nghĩ nói.

"Đại lớp trưởng nghe nói qua còn có thể, người nghe nói qua cái rắm, sau đó ta mới biết, lão đầu nhĩ kia là cả nước trứ danh ngọc điêu đại sư, tài sản cự phú, ngạo mạn không phải, ta nghe nói hần ở tại Tây Sơn cư, Từ Đẳng Sơn với Tây Sơn vừa so sánh với, nhất định chính là nông thôn."

"Nông thôn cũng có phú ông!" Cao Văn Phong đột nhiên nhảy cồm lên thật nhanh chạy lên lầu, "Lão Nhị, Lão Từ quyết định, ngày mai sẽ dời tới ở."

"Thế nào, ở biệt thự Đại Phú Ông, không mang theo ta thăm một chút người phòng mới sao?" Tôn Hiểu Tĩnh mở mắt to, tựa như cười mà không phải cười nhìn Dương Lăng.

Nửa giờ sau, Tôn Hiểu Tĩnh cùng Cao Văn Phong rời đi, Dương Lăng không nói hai lời chui vào sân nhỏ, ngồi ở nhà đá đất trên nệm, ngờ ngạc nhìn trong tay quyền kia « Thông Mạch Luyện Hồn Quyết » do dự bất quyết, buông tha đi có chút không cam lòng, nhưng tiếp tục luyện thật không biết sẽ có cái gì hậu di chứng, muốn hỏi lâu, cảm giác mình muốn hiểu rõ cái hệ thống này vẫn không thể buông tha, vì vậy bày ra Ngũ Tâm Hướng Thiên tư thế, loại bỏ nghĩ bậy, bắt đầu tu luyện.

Có lẽ là buổi chiều đào quá cái loại này Kỳ Dị trạng thái ảnh hưởng, hần rất cũng nhanh tiến vào trạng thái, một cỗ so với bình thường lớn hơn nhiều áp khí lưu ở Nhâm Đốc Nhị Mạch trung lưu động, cuối cùng hội tụ đến ngực huyệt Thiên trung vị trí,

Không ngừng bay lượn đụng, bông bọt lực lượng để cho hần cảm giác cả người đều theo Bác động, bất tri bất giác, Dương Lăng đột nhiên cảm thấy trong đầu "Oanh" một tiếng vang thật lớn, huyệt Thiên trung mạnh mẽ nhảy, giống như mở cống kênh nước một dạng cuộn cuộn khí lưu hóa thành nóng bông nước sôi một loại muốn nổ tung lên, để cho hần không nhìn được gào thét bị thương một tiếng té xuống đất, mà cỗ khí lưu này cũng không có ngừng nghỉ, từ huyệt Thiên trung bên trong lao ra, dọc theo Nhâm Đốc Nhị Mạch không ngừng tuần hoàn qua lại, một ít nhỏ bé kinh mạch cũng ở đây Dương Lăng trong cảm giác từ từ xuất hiện.

Mà lúc này té xuống đất Dương Lăng nhưng không có biện pháp gì khống chế thân thể, nóng bỏng khí lưu để cho hần cảm giác toàn thân cũng đang cháy, cả người lỗ chân lông cũng bài tiết ra một loại màu nâu xám dầu trạng vật.

Cũng không biết quá lâu dài, trong cơ thể khí lưu chậm rãi thờ bình thường lại, Dương Lăng mới chậm rãi khôi phục đối với thân thể khống chế, lúc này hần mới phát hiện thân thể vô cùng nhẹ nhàng, đầu cũng là vô cùng thanh tỉnh thông suốt, mở mắt, trước mắt hết thấy đều là rõ ràng như vậy mình, phẳng phất căn phòng mỗi một chỗ cũng tại chính mình tầm mắt bên dưới.

"Thứ gì thú vị như vậy?" Khôi phục cảm giác, Dương Lăng đột nhiên ngửi được một cỗ quái vị mà, chuẩn bị đứng lên, mới phát hiện mình cả người sền sệt,

từ đầu phát đến bàn chân bàn phát ra đĩnh một tầng bóng mỡ đồ vật, tản ra dị thường mùi khó ngửi.

"Ngọa tào ~! Chẳng lẽ ta đột phá, đạt tới trong truyền thuyết phạt mao tẩy tủy cảnh giới?" Dương Lăng ngừng lúc hưng phấn, nhắm mắt lại vận hành một lần công pháp, quả nhiên, Nhâm Đốc Nhị Mạch thông suốt, ảm áp khí lưu dừng động, giống như giòng suối nhỏ một loại Tự Nhiên lưu loát, còn có mấy cái đi thông cánh tay cùng chân kinh mạch mơ hồ xuất hiện ở Nhâm Đốc Nhị Mạch lực lượng chủ yếu thượng.

"Ha ha ha ~!" Dương Lăng không nhịn được đứng lên cười to ba tiếng, "Bắt đầu từ hôm nay, Lão Tử cũng là một cái trong truyền thuyết Tiên Thiên Cao Thủ!"

Hắn hưng phấn sau một lúc dương dương đắc ý thối lui ra hệ thống, mỹ mỹ giặt rửa một cái tắm nước nóng, thân thể trần truồng ngồi ở trên giường, nhìn trắng nõn như ngọc da thịt nhất thời có chút đỏ khốc đỏ cười, lúc trước đen sẫm vẫn còn tương đối có nam nhân vị mã, lần này nhìn da thịt so với nữ nhân đều được, vừa trắng vừa mềm giống như một đũa bé sơ sinh, cái này gọi là Lão Tử ngày sau như thế nào ra ngoài, nếu là đi bơi lội còn không bị người chết cười, thuận tiện nhìn một chút giữa hai chân, ài, ngay cả Tintin cũng béo trắng, thật là vô cùng thâm, bất quá cũng không có cách nào da thịt tốt chính là tự do phóng khoáng, không thể làm gì khác hơn là để cho người khác ghen tị đi.

Nhìn thời gian một chút, vẫn chưa tới rạng sáng bốn giờ, lúc này một chút buồn ngủ cũng không có, phải xem tivi, cảm giác không ý gì, dứt khoát mặc vào đại khố xái tiến vào hệ thống, tiếp tục đào quặng đại nghiệp.

Vừa mới đã thông Nhâm Đốc Nhị Mạch, trải qua nội khí phạt mao tẩy tủy Dương Lăng, lúc này cảm giác trong tay Thập Tự hạo giống như một nhĩ đồng món đồ chơi như thế, dùng nhẹ nhõm, đứng ở sườn núi nghiêng hồ đất trung, hai cánh tay hắn múa thật nhanh, từ xa nhìn lại giống như một cái toàn quay chong chóng.

"Keng ~", Nhất cấp Chi mô sắt, thuần độ 85, giá trị 0. 001;

"Keng ~", Nhất cấp Chi mô sắt, thuần độ 86, giá trị 0. 001;

"Keng ~", Nhất cấp Kẽm mô sắt, thuần độ 86, giá trị 0. 007;

...

Trong đầu "Leng keng" thanh âm giống như phát dây pháo tựa như liên miên bất tuyệt, hơn nữa còn xuất hiện dị chủng kẽm mô sắt, nói cách khác bây giờ Dương Lăng trên tay có bốn loại mô sắt, mô vồng điểm nguồn hàng hóa lại đầy đủ nhiều chút, vì vậy sức mạnh đầy đủ hơn, bỏ hoang Thổ Thạch theo sườn núi nghiêng cút lẩn xuống đi, giống như nước sông lưu động căn bản là không dừng được.

"Leng keng ~ "

Đào đang vui mừng Dương Lăng trong đầu đột nhiên liên tục hai tiếng nhắc nhở, nhất thời đột nhiên ngừng đầu, chỉ thấy cái cuốc một khối kể màu xám không sót mấy đá nhảy ra sau đó biến mất, trên màn sáng biểu hiện: Nhất cấp Kết Tinh mô sắt, thuần độ 96, vô giá trị.

Dương Lăng mừng rỡ trong lòng, vội vàng bỏ lại cái cuốc trở lại sân nhỏ, nhìn tìm hồi lâu, mới ở một nhóm mô sắt trung tìm ra một khối bụi bản đá, quả đầm lớn nhỏ, vào tay cũng rất nhẹ, không giống như là mô kim loại thạch, vì vậy đi tới bên cạnh giếng dùng nước rửa không chút tạp chất, cũng vẫn là không có nhìn ra rốt cuộc là cái thứ gì, vì vậy cũng không tâm tình tiếp tục đào.

Hắn nhớ trên màn sáng biểu hiện là Kết Tinh mô, thiên nhiên Kết Tinh mô sắt rất nhiều loại, nhưng đại đa số là thuần độ tương đối cao đơn độc mô loại, tỷ như ba đường hóa hai Nhôm tạo thành Cuồng Ngọc loại, si-líc tạo thành thủy tinh loại, còn có hai phát biến hóa Canxi tạo thành huỳnh thạch, còn có Kirara (Vân Mâu), điện khí thạch, xanh trụ thạch loại quặng vật muối hoặc là đường hóa nguyên tố tụ tập thể, những thứ này đại đa số đều có rất cao giá trị thường thức, thuần độ càng cao càng tốt, nếu như còn chứa nguyên tố đất hiếm, là một loại sẽ lộ ra màu sắc bất đồng, chứa Đất Hiếm Tộc nguyên tố càng hiếm hoi càng tốt, những thứ này cũng tục xưng là bảo thạch, căn cứ màu sắc chia làm Hồng Bảo Thạch, Hoàng Bảo Thạch, Lam Bảo Thạch vân vân, dĩ nhiên, coi như địa quặng cục công việc nhân sĩ chuyên nghiệp Dương Lăng mà nói, tên không trọng yếu, trọng yếu là đáng tiền hơn, dĩ nhiên càng đáng tiền càng tốt.

Xem ra là núp ở bên trong, bên ngoài có một tầng cái gọi là da, Dương Lăng nghĩ tới đây dứt khoát nắm mô sắt, ôm tan ca cụ hộp giấy thối lui ra sân nhỏ trở lại biệt thự thư phòng, mở ra đèn bàn, từ hộp giấy trung xuất ra một cái cái giữa, ngồi ở trước bàn đọc sách nhẹ nhàng xay, quả nhiên, mài đi ước chừng nửa cm, mơ hồ lộ ra một màn màu đỏ, vội vàng lấy đèn pin chiếu một chút, nhất thời một cổ đậm đà hồng quang xuyên thấu qua bắn ra.

Dương Lăng hạnh phúc thật là muốn hít thở không thông, căn cứ cùng mô sắt giao thiệp với kinh nghiệm, khối này đá quý màu đỏ ít nhất có trứng gà năm thứ nhất đại học viên, cho dù là một viên phổ thông Hồng Bảo Thạch, lớn như vậy một viên cũng rất đáng giá tiền, mặc dù dưới mắt chính mình cũng không thiếu tiền, nhưng người nào cũng sẽ không ngại tiền của bản thân nhiều không phải là.

Ta mài ta mài ta mài mài mài!

"Người là ta tiểu nha Tiểu Bình quả" Dương Lăng cao hứng hừ "Tiểu Bình quả", một bên dùng sức mài, theo đá mặt ngoài da đá dần dần bị mài xuống, lộ ra màu đỏ diện tích càng ngày càng lớn, ước chừng một giờ sau, Dương Lăng trong tay chỉ còn lại một viên lớn chừng quả trứng gà, toàn thân đỏ thẫm, trạng như giọt máu màu đỏ Tinh Thể, mở ra đèn pin, bắn trong suốt trong tinh thạch bộ, xuyên suốt ra một loại đỏ không cách nào hình dung hào quang óng ánh, đem cả phòng ánh chiếu mộng ảo vô cùng.

Chương 19: Người bồi điện thoại di động ta

Thật hần / mẩu thân / đẹp mắt! Dương Lăng nhất thời có chút si ngốc, sau một hồi mới thanh tỉnh lại, bà bảo thạch bắt được phòng bếp thanh tẩy một chút, lúc này mới phát hiện tay mình lại bị mài ra mấy cái đại thủy ngâm đến, xem ra chính mình cũng phải chuẩn bị một ít chuyên nghiệp một chút mà công cụ mới được, thợ mỏ hệ thống sau này có lẽ sẽ xuất hiện càng nhiều giá trị rất cao quặng vật, chỉ dùng tay đi mài lời còn không chết vì mệt.

Lại thường thức một hồi, hần cũng lười tiếp tục đào quặng, suy nghĩ một chút mình cũng thật lâu không ngủ qua, hơn nữa phòng tân hôn đang lúc thế nào cũng phải mở bao, vì vậy tắm một cái leo đến trên giường mơ Chu Công đi.

Sáng sớm nơi tay máy đồng hồ báo thức tiếng chuông trung tính lại, sắc trời đã sáng choang, đuổi người một cái bò dậy, bà còn đặt ở đầu giường Hồng Bảo Thạch ném vào ngăn kéo, rửa mặt xong tắt ra ngoài ăn điểm tâm, đi trên đường muốn từ bản thân có phải hay không nên mua một xe, như vậy sau này cũng thuận lợi, bằng lái hai năm trước cũng bắt được, thỉnh thoảng mấy lần lái xe cũng là địa quặng cục ngoại ra khám tra dùng Trường Thành Bì Táp, món đồ kia giảm xóc rất kém cỏi, ở trên đường núi lái liên tục bật bật xe không sai biệt lắm, lái lên một ngày cảm giác cả người đều muốn tán giá.

Nghĩ tới đây, vì vậy cho lão Lô gọi điện thoại, để cho hần giúp mình xin nghỉ, đi tới tiểu khu phụ cận tìm một quán mì ăn tô mì, lúc này mới cho lão Tam gọi điện thoại, người này hôm nay phải đi làm, lại cho Tôn Hiểu Tinh gọi điện thoại, nàng sáng hôm nay vẫn là phải đi bác vật quán học tập, suy nghĩ hồi lâu, cho Hàn Tinh Lâm gọi điện thoại, nàng còn đang ngủ giấc thẳng, không khỏi có chút khóc không ra nước mắt, chẳng lẽ khắp thiên hạ liền chính mình một cái người rảnh rỗi, hơn nữa còn là rảnh rỗi trúng đầu cái loại này, căn bản là không có bằng hữu? Suy nghĩ một chút quả thực không có cách, lật điện thoại di động tìm hồi lâu, dứt khoát cho Chân Điem gọi điện thoại, muốn cho nàng giúp mình tham mưu xuống.

"Tiểu đệ đệ, nghĩ như thế nào tới cho tỷ tỷ gọi điện thoại?" Điện thoại mới vừa vang lên, đối diện liền truyền tới một nữ nhân thờ hồng học thanh âm, Dương Lăng không khỏi có chút kinh ngạc, chẳng lẽ nữ nhân này buổi sáng vẫn còn ở làm không thích hợp thiếu nhi vận động.

"Chân tỷ, không... Không quấy rầy người tốt chuyện chứ?" Dương Lăng không khỏi kẹp một chút chân, có chút khô miệng khô lưỡi hỏi.

"Nha ~! Người người chết, muốn đến nơi đâu, lão nương đang chạy bộ, chạy bộ." Đối diện truyền tới Chân Điem thờ hỏn hỏn thanh âm.

"Ồ! Vậy thì tốt vậy thì tốt!" Dương Lăng không khỏi lau một chút cái trán, cảm giác lạnh mồ hôi tất cả đi ra, mình là không phải là quá không thuần khiết.

"Tốt cái đầu người, chẳng lẽ ta lại không thể làm chút gì! Người ở địa phương nào, chờ đó cho ta, lão nương tới bóp chết người!" Chân Điem tựa hồ tức giận, mới vừa rồi còn ở danh hiệu tỷ tỷ, đảo mắt liền bôi phận thẳng cấp.

"Hắc hắc, kia hay là không đánh nhiều người vận động, ta chính là muốn quan tâm người một chút mà thôi." Dương Lăng vội vàng cúp điện thoại, căn cứ Darwin tiến hóa lý luận, trên thế giới bây giờ chỉ còn lại một loại nữ nhân, hơn nữa điểm nộ khí rất cao nữ nhân vẫn không thấy mặt được, nếu không khó giữ được cái mạng nhỏ này.

Tìm ai đây? Dương Lăng lật điện thoại di động, đang lúc này điện thoại vang, lại là Hàn Tuyết, Dương Lăng có chút nhức đầu, gần đây hần có chút không muốn gặp nữ nhân này, quá cảm dỗ, thấy nàng một lần chính mình dục vọng giá trị sẽ chậm chậm tăng lên, không mấy giờ còn tiêu không đi xuống, hơn nữa mấy ngày nay Tôn Hiểu Tinh cũng ở đây một bên, Dương Lăng cũng không muốn để cho nàng biết.

"Tiểu Dương, thế nào chậm như vậy mới nghe điện thoại?" Sau khi tiếp thông, đối diện truyền tới Hàn Tuyết ôn nhu mềm mại thanh âm, Dương Lăng trong mắt phảng phất như xuất hiện một cục cảm dỗ thể xác.

"Hàn tỷ, chuyện gì, ta ở ăn điểm tâm đây!"

"Mới vừa rồi nghe nói người lại xin nghỉ, người có phải hay không không tính đi làm?" Hàn Tuyết có chút tức giận hỏi.

"Không có, ta buổi sáng dự định đi mua cái xe, cho nên mời nửa ngày nghỉ. Bất quá..." Dương Lăng không có tính toán lừa gạt nàng,

Suy nghĩ một chút còn nói, "Hàn tỷ người cũng biết, ta hiện tại ở cái tình huống này rất đặc thù, thăng chức phỏng chừng cũng không tới phiên ta, cho dù là đến phiên ta, mà ta gần đây lấy được khoản tiền này, cũng sẽ trở thành ngày sau ta tiếp tục thăng chức chương ngại, lại nói, ta một chút hậu trường cũng không có, còn có thể thăng đi đến nơi nào? Cho nên tiếp tục đi làm cũng không có ý gì."

Đối diện yên lặng hồi lâu mới truyền tới một tiếng ung dung thờ dài, "Tiểu Dương, ta biết người đã sớm không tâm tư trên đất mỏ cục đi làm, nói thật ra, người rồi đi lời nói ta cũng rất ủng hộ, cộng thêm mấy ngày trước sự tình, ta thì có dự cảm, chính là quá đáng tiếc, địa quặng cục bên này giống như người vậy có thể làm liên trên căn bản không có, cả ngày đều ở lục đục với nhau, ta cũng đã sớm chán nản, đi, chính người nghĩ xong là được, Hàn tỷ ủng hộ người, đúng người muốn mua xe có thể mang theo Lâm Lâm đồng thời nha!"

"Ta gọi điện thoại cho nàng, nàng nói muốn ngủ nướng, lên quá sớm dễ dàng lão, ta đang chuẩn bị một người đi đây?" Dương Lăng cười khò lắc đầu một cái.

"Cái gì ~? Cái này nha đầu chết tiệt kia." Đối diện truyền tới Hàn Tuyết tức giận dị thường thanh âm, chỉ nghe "Ừ ừ" âm thanh âm vang lên, Hàn Tuyết đã đem điện thoại treo.

Qua không tới hai phút, Hàn Tuyết điện thoại lại đánh tới, "Tiểu Dương, Lâm Lâm mấy ngày nay có chút không thoải mái, nếu không Hàn tỷ tới cùng người đi xem xe, bất quá ta cũng không phải rất hiểu, nhiều nhất giúp người xem một chút bề ngoài!"

Dương Lăng mới chột hiểu ra, nguyên lai Hàn Tinh Lâm là thân thích Đại Di Mục đến, khó trách hai ngày này cũng không muốn ra ngoài, không khỏi có chút cười khò, xem ra chính mình vẫn còn độc thân quá lâu quá không cẩn thận, bất quá ngược lại nữ nhân bệnh này cũng không được chữa, lão dĩ nhiên là được, cái gọi là Đạo Pháp Tự Nhiên, đây là quy luật tự nhiên, không dứt chính mình sở thích là đời đi.

Cự tuyệt Hàn Tuyết hảo ý, Dương Lăng trên điện thoại đi động tra một chút đường gầy, phát hiện cách mình không xa liền có một chuyến xe buýt trải qua hơn nữa còn là thẳng tới xe hơi thành.

Lúc này còn tạm được chính là giờ làm việc, cho nên xe buýt chen chúc giống như cá mòi, thật vất vả chen lên xe, cũng căn bản cũng không có vị trí, Dương Lăng không thể làm gì khác hơn là một chân đứng ở cửa trên bậc thang, một cái tay kéo mặt bên tay vịn, bốn phía đều là đầu người, nam nam nữ nữ già trẻ lớn bé, vẫn còn có một người đàn ông trung niên kẹp ở trong đó ăn dè bánh bao thịt, về này bức người mùi vị thật là hơi kém để cho hắn bà mới vừa ăn mị phun ra.

Xe buýt vừa đi vừa nghỉ, đi làm nhân cũng từ trên xuống dưới, qua bảy tám đứng, trên xe mới hơi chút dễ dàng một chút, Dương Lăng rút cuộc ở cửa sau tìm tới một cái đặt chân vị trí, mới vừa đứng ngay ngắn, trước mặt tài xế nhắc nhở hành khách nhìn hảo chính mình ba lô cùng vật phẩm, Dương Lăng trong lòng một hồi, nhắc mắt nhìn đi, liền thấy hai cái gầy teo người đàn ông trung niên từ hành lang chen qua đến, các hành khách cũng hùng hùng hổ hổ, hai người kia cũng không để ý, thẳng chen đến Dương Lăng bên cạnh, sau đó dừng lại bốn phía nhìn một chút liền bắt đầu nói chuyện phiếm.

Dương Lăng không khỏi có chút hiếu kỳ, lại làm cho mình gặp phải trong truyền thuyết xe buýt tên móc túi, lúc trước chẳng qua là nghe nói, còn chưa thấy qua thật, mà hai người kia bên cạnh chính là một cái công lấy sau lưng ba lô nhỏ gầy teo yếu ớt đáng yêu tiểu nữ sinh, đang mang theo tai nghe nhìn ngoài cửa sổ nghe ca nhạc, Dương Lăng cũng lấy điện thoại đi động ra làm bộ nhìn tân văn, ánh mắt lại len lén nhìn chăm chăm này hai nam tử.

Quả nhiên, sắp đến trạm kế tiếp thời điểm, hai nam nhân cố ý bên cạnh (trái phải) gạt ra nữ sinh, thừa dịp xe buýt chân phanh thời điểm, một người trong đó rất bí mật đem bàn tay vào nữ sinh ba lô đem một cái điện thoại đi động trộm ra, mà lúc này cửa sau vừa vận mở ra, hai người thừa dịp trên dưới xe hỗn loạn chuẩn bị một chút xe. Dương Lăng kia có thể như vậy lơ đãng nhìn ăn trộm được như ý, không chút do dự đưa tay đem giấu nghề mấy đàn ông kia bắt, hô to một tiếng "Bắt ăn trộm!", cửa xe nhất thời hỗn loạn lung tung, tên trộm kia thấy sự tình bại lộ, dùng sức giằng giằng liều mạng hướng dưới xe chen chúc, bốn phía nhân cũng tranh thủ thời gian để cho mở, trong nháy mắt trống đi một tảng lớn.

"Tiểu tử ngươi tìm chết, rêu rao bậy bạ cái gì?" Một người đàn ông khác cũng nhân cơ hội chen đến Dương Lăng thân vừa đưa tay mưu toan bả đồng bạn kéo ra ngoài, nhưng hai cái này tay chân lẻo khoẻo mà không phải Dương Lăng loại này đã đạt tới cái gọi là Tiên Thiên Cảnh cao thủ đối thủ, Dương Lăng tay trái tay phải phân biệt bắt một cái đột nhiên phát lực, chỉ nghe "Ồ kia" hai tiếng, hai tên trộm liền bị té xuống cửa xe, Dương Lăng thuận thế nhảy xuống xe, một cái dã man Hồ Phác, liền đem hai nam tử dè xuống đất không thể động đậy.

Người chung quanh tựa hồ còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra, Dương Lăng ngẩng đầu lên bên cạnh xem náo nhiệt một người trẻ tuổi nói, "Bạn thân đây, tới giúp ta đè lại một cái!" Người tuổi trẻ kia do dự một chút rất trên sự hưng phấn đến sử giả tinh thần sức lực một người trong đó vững vàng bám lên, Dương Lăng lúc này mới lấy điện thoại đi động ra báo cảnh sát.

"Ồ ào ~!"

Người chung quanh lúc này mới hiểu, nguyên lai Dương Lăng bắt hai tên trộm, nhất thời náo nhiệt lên, lập tức bảy tám cái nam nhân xông lên giúp ấn ở hai tên trộm, còn có liền dứt khoát quơ lên lão quyền bắt đầu luyện bao cát, trong lúc nhất thời gào kêu đau tức giận mắng, bịch bịch đùng đùng một hồi náo loạn, cuối cùng bả Dương Lăng cũng chen chúc ra ngoài vòng tròn, nhìn hắn dờ khóc dờ cười.

Chính sở vị thường tại đi bờ sông sao có thể không ướt giày, thường thường đi đường đêm khó tránh khỏi gặp phải quỷ, thường thường ngồi xe buýt có mấy người không có bị ăn trộm chiếu cố qua? Vì vậy cũng là thống hận nhất ăn trộm, cho dù là thường thường nói giết người phóng hỏa người cận kề, hay lại là cướp ngân hàng trộm vợ hảo hán, cũng không bằng ăn trộm tích lũy oán khí đại, cho nên mấy phút trôi qua, đợi một hồi hai cảnh sát lúc tới sau khi, trên đất hai tên trộm cũng sắp không còn hình người, mà lúc này, chung quanh đã bị vây xem nhân ngăn nước chảy không lọt.

Hai cảnh sát vội vàng hò hét tiếp viện, đợi một hồi bảy tám phút hậu nhân bầy bị giải tán, đường xe chạy thông suốt, lúc này hỗ trợ mấy vị giang hồ hảo hán đã sớm không biết tung tích, phỏng chừng cũng xách bánh bao sữa đậu nành đi làm, hiện trường chỉ để lại Dương Lăng đứng ở hai tên trộm bên cạnh đón gió xóc xếch, còn có một cái vành mắt hồng hồng nữ sinh vừa kéo vừa kéo, ngo ngắc nhìn trong tay mới nhất khoản Apple điện thoại đi động, điện thoại đi động lúc này đã khanh khanh oa oa, màn ảnh cũng vỡ vụn giống như mạng nhện như thế, biết trừ chủ khóc nói với Dương Lăng: "Người... Người theo điện thoại đi động ta!"

Từ đồn công an đi ra, đã mười giờ rồi, Dương Lăng không khỏi ngửa mặt lên trời thở dài một tiếng, "Lão Từ đây là chiêu ai chọc ai, thế nào cũng phải như vậy trừng phạt ta, không phải là bắt hai tên trộm ấy ư, không cho ta thêm tiền thưởng vẫn bằng coi như, còn để cho ta bồi tiền thuốc thang, thiên lý ở chỗ nào, chẳng lẽ là ta dài quá tuần tú, lão thiên á! Người mau mau một cái sét đánh chết ta coi là!"

"Người bồi điện thoại đi động ta!" Đứng sau lưng hắn, một cái tiểu nữ sinh vành mắt hồng hồng.

Dương Lăng lao đảo một cái hơi kém đánh ngã xuống trên mặt đất, quay đầu ngửa trọng tâm trường nói: "Tiểu muội muội, cảnh sát không phải nói ấy ư, người muốn tìm ăn trộm bồi nha ~!"

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Mua xe sóng gió

"Nhưng là nói ăn trộm không có tiền!" Tiểu nữ sinh không tha thứ.

"Vây cũng không thể tìm ta nha, ta cũng vậy người bị hại, ta còn bồi ba trăm khối tiền thuốc thang đây! Nếu không người về lại đi tìm bọn họ, có lẽ bọn họ gãy bên trong còn ăn tăng mấy ngàn đồng tiền?" Dương Lăng có chút khóc không ra nước mắt, không thể làm gì khác hơn là lắc lư năng.

"Không ~!" Tiểu nữ sinh cũng không mắc lừa, đưa tay dắt Dương Lăng quần áo, "Nếu như không phải là người bắt ăn trộm, điện thoại di động ta cũng sẽ không bê!"

"Nhưng là..." Dương Lăng đã muốn khóc, "Nhưng là ta không bắt ăn trộm, điện thoại di động của người cũng đã không có ở đây a!"

"Ta bắt kể, kia ít nhất nó hay lại là được, đó là ta sinh nhật cậu đưa, người bồi ta!" Tiểu nữ sinh y theo rập khuôn đi theo Dương Lăng, từ đồn công an đại môn đi thẳng đến đường lớn thượng.

"Nói, cậu người là ai?" Dương Lăng hung tợn nhìn chằm chằm tiểu nữ sinh, trong lòng đại hận, mẩu thân, làm gì mua mắc như vậy điện thoại di động, mua một cái ít nhất được bảy, tám ngàn khối nha, hai tháng tiền lương, biết hân là ai, Lão Tử thế nào cũng phải giết chết hân.

Nửa giờ sau, từ một nhà điện thoại di động tiệm đi ra, tiểu nữ sinh hết sức phấn khởi phiêu nhiên nhi khứ, chỉ để lại Dương Lăng đứng ở cửa, nhìn trong tay rách rách rưới rưới Apple điện thoại di động, trong lòng Huyết Tích hơn mấy ngàn CC.

Ngay tại Dương Lăng ủ rũ cúi đầu chuẩn bị đón xe rời đi, một chiếc Audi màu đen A4 từ trước mặt lái qua, nhưng ở phía trước không xa đột nhiên chân phanh sau lại từ từ đỗ về đến, cửa xe mở ra, xuống tới một người vóc dáng to con người tuổi trẻ, lưng hùm vai gấu, bản thốn mặt vuông, nhìn chính là một cái đánh tám cái cái loại này.

"Dương ca ~!" Người tuổi trẻ đi thẳng tới Dương Lăng trước mặt, tựa hồ có hơi kinh hi, Dương Lăng nhất thời cảm thấy một cổ cùng người khác bắt đồng khí thế ác liệt, có chút không xác định chỉ lỗ mũi mình kinh ngạc nói: "Người biết ta?"

"Dương ca người khỏe, ta gọi là Quách Bằng, là cung Ca, bằng hữu, tối ngày hôm qua ăn nướng thịt dê ta cũng ở đây, vừa mới làm việc đi qua nơi này, còn tưởng rằng nhìn lầm đây? Người bây giờ muốn đi nơi nào, muốn không lên xe ta đưa người?" Trên mặt người tuổi trẻ mang theo tôn kính thần sắc nói.

"Há, chào người chào người!" Dương Lăng vội vàng đưa tay ra bắt tay, hàn huyền mấy câu, cũng cũng không chút nào từ chối lên xe, sau khi lên xe, Quách Bằng cho Cung Toàn Thịnh gọi điện thoại, nói vài lời liền treo.

"Dương ca, cung Ca, hỏi hôm nay người có rảnh rồi hay không, buổi trưa ăn chung cái cơm?" Quách Bằng cẩn thận từng li từng tí hỏi.

"Cung Ca, chắc bề bộn nhiều việc, ăn cơm coi như, người đem ta đưa đến xe hơi thành là được!" Dương Lăng cũng không nguyên ý quá phiền toái người khác, vừa nghĩ tới mỗi ngày buổi tối Cung Toàn Thịnh một cái Đại lão gia uống chính mình nước miếng đáng về, nhất thời cả người đánh bệnh sốt rét, vội vàng lắc đầu một cái, này chung quy sự tình không thể nghĩ, quá không được tự nhiên.

Quách Bằng cũng liền không nói thêm gì nữa, hết sức chuyên chú lái xe, nửa giờ sau, hai người tới xe hơi cửa thành.

Nơi này là vốn là lớn nhất xe hơi thị trường giao dịch, diện tích mấy ngàn mẫu, đủ loại nhãn hiệu 4S tiệm mở mấy chục nhà, Dương Lăng cũng còn không có quyết định chủ ý mua cái gì xe.

"Dương ca là muốn mua xe?" Quách Bằng bả sau khi xe dừng lại đi xuống.

"Ừ ~! Mua một xe bình thường mở, ra ngoài cũng thuận lợi, chính là còn không quá biết, nha ~! Quách Bằng người đi giúp đi! Cũng không cần theo ta, chính ta đi dạo một chút, hôm nay cảm ơn người." Dương Lăng sau khi xuống xe đứng ở ven đường mờ mịt nhìn chung quanh.

"Dương ca theo ta đừng khách khí, người nhưng là cứu cung Ca, tánh mạng, này một ít bận rộn tính là gì?" Quách Bằng nghĩ một hồi nói, "Ta bên này nhận biết một cái bản xe bằng hữu, thì ở phía trước, nếu không ta cùng người đi xem một chút? Có hài lòng hay không lại nói, về phần giá cả ngài yên tâm, cung Ca, sẽ hỗ trợ giải quyết!"

"Vậy được, liền đi xem một chút đi!" Dương Lăng cũng là không có đầu mối chút nào, đi theo đi xem một chút cũng được, cũng không trở thành chính mình con ruồi không đầu như vậy khắp nơi loạn chuyên.

Hai người vì vậy lại lái xe đi về phía trước, bảy tám phút sau liền thấy một nhà JEEP xe hơi cửa hàng, sửa sang rất dã man, giá thép đột ngột, sa mạc nhiều màu sắc mặt ngoài, nhìn một cái chính là quân sự khí tức rất nặng cái loại này phong cách, Quách Bằng đậu xe xong gọi điện thoại, chỉ chốc lát sau đi tới một cái tinh thần phấn chấn, người mặc sa mạc đồ rằn ri người đàn ông tóc húi cua, chừng ba mươi tuổi,

Thân cao đại khái 1m8, cũng là khôi ngô hùng tráng, đi lên đường tới hồ hồ sinh phong.

"Tiểu Quách, làm sao người tới?" Người đàn ông tóc húi cua đi tới dùng sức vỗ một cái Quách Bằng bả vai.

Quách Bằng cũng là ý cười đầy mặt vỗ vỗ người đàn ông tóc húi cua bả vai, né người chỉ Dương Lăng: "Hùng ca, vị này là Dương Lăng, cung Ca, bạn tốt, hôm nay muốn tới xem một chút xe, ta liền mang tới người nơi này đến, trước hết để cho hắn nhìn một chút có hay không hài lòng, nếu như có, cung Ca, sẽ cùng người nói giá Cách!"

"Cung Ca, bằng hữu?" Hùng ca ngây ngô một chút, từ trên xuống dưới quan sát Dương Lăng một lần, lúc này mới đưa ra phủ đầy vết chai tay nói: "Dương huynh đệ, nhận thức một chút, ta gọi là vương tử hùng, cung Ca, bằng hữu cũng liền bằng hữu của ta, ta đây liền mang người vào xem một chút, để ý coi thường cũng không đáng kể, xin mời!"

Vương tử hùng cũng là lỗi lệ phong hành, nói thẳng tiếp đất đạo, nói xong xoay người liền đi vào bên trong, Dương Lăng cùng Quách Bằng theo ở phía sau.

Thép cấu đại sảnh rất rộng rãi, cao mười mấy mét xà thép thượng treo mấy hàng đại bản đèn, bà dừng ở trong đại sảnh bảy tám chiếc xe việt dã tẩm ảnh rõ ràng rành mạch, bên trong phòng khách nhân không nhiều, trừ xuyên nhiều màu sắc đồng phục nhân viên làm việc, cũng chỉ còn lại lác đác năm sáu cái trông xe nhân, cơ hồ cũng là nam nhân.

Vốn là Dương Lăng chính là muốn mua cái việt dã xa, JEEP vừa vặn cũng là hắn thích bằng hiệu, vì vậy ở Quách Bằng cùng đi, đây xem, vương tử hùng cũng theo bên người không ngừng giới thiệu, cảm thấy hứng thú Dương Lăng cũng sẽ ngồi vào buồng lái cảm thụ một phen, không sai biệt lắm nửa giờ, toàn bộ xe trên căn bản cũng biết một lần, tự do khách, tự do ánh sáng, mới nhất khoản đại cắt Nokia, cuối cùng ba người trở lại một chiếc Tử Môn bản mục mã nhân bên cạnh, chiếc xe này là Dương Lăng hài lòng nhất, vốn đang nhìn trúng một chiếc đôi môn bản mục mã nhân, nhưng không gian phía sau cũng không chân, nhiều người không ngồi được.

Đây là mới nhất khoản Robin Hood hệ liệt, xếp hàng đo 3. 6 thăng, trước đưa bốn khu, tay tự nhất thể, kiểu xe lạng gác rõ ràng, bấp thịt cảm giác mười phần, màu xanh da trời lấp rập nhìn cũng rất chừng chạc, nhìn gần 55 vạn chỉ đạo giới, Dương Lăng có chút không quyết định chắc chắn được, vốn là bắt đầu chỉ tính toán mua một hai ba trăm ngàn xe, nhưng trước mắt cái này chính mình lại có gắng hết sức thích.

Vương tử hùng có chút kinh ngạc, Dương Lăng nhìn bất quá hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi, mặc cũng không giống là rất có tiền đáng vẽ, vốn là lấy là nhiều nhất mua chiếc tự do ánh sáng không nổi, vì vậy hỏi: "Dương huynh đệ nhìn trúng cái này?"

Dương Lăng gật đầu một cái, Quách Bằng nhìn Dương Lăng do dự bất quyết đáng vẽ nói: "Dương ca nếu vừa ý kia là chiếc này đi, về phần giá cả ta sẽ cùng cung Ca, nói, bởi vậy cho nên còn có thể tiện nghi không ít." Vừa nói móc điện thoại ra liền chuẩn bị cho Cung Toàn Thịnh gọi điện thoại,

Đang lúc này, trước mặt trông xe vài người xoay người đi tới, đi tuốt ở đằng trước một người tuổi còn trẻ nam nhân, vóc người cao gầy, Âu phục, tóc chải bóng loáng tỏa sáng, bên cạnh hắn một cái nữ kéo cánh tay hắn, đại khái mười tám mười chín, trang điểm tương đối nồng, mặc cô gắng hết sức bại lộ, đủ ép tiểu váy ngắn, trên người một món tiểu cổ tròn màu xanh nhạt ni tú quần áo mùa đông, rộng mở trong quần áo lộ ra hơn nửa trắng như tuyết đỉnh núi.

Vài người đi tới hoàn toàn không để ý đến Dương Lăng ba người, người nam tử trẻ tuổi kia đối với nữ nhân bên cạnh nói, "Liền cái này tốt không tốt?"

"Phong ca, chỉ cần người thích liền có thể, chiếc này cũng rất đẹp mắt đây!" Nữ nhân chán ở nam tử ngực, ở trên mặt hắn hôn một cái.

"Vậy thì cái này đi! Đi bà nhân viên làm việc kêu đến." Nam tử hướng về phía bên cạnh vài người nói.

Quách Bằng lúc này hướng về phía vương tử hùng hỏi: "Hùng ca, xe này trước mắt có mấy chiếc?"

Vương tử hùng sắc mặt có một chút biến hóa nói: "Tồn kho liền chiếc này, tiếp theo miệng lưỡi công kích đoán chừng tháng sau đạt được.

Quách Bằng nhất thời không làm, tiến lên một bước đưa tay ngăn mấy người nói: "Thật xin lỗi mấy vị bằng hữu, chiếc xe này là chúng ta xem trước tiến lên!"

"Các người vừa ý?" Đàn ông trẻ tuổi ngăn người một chút, bữu môi một cái nói, "Người là kia viên hành, người xem thượng nhằm nhò gì, cút qua một bên đi ~!"

Quách Bằng nhất thời giận dữ, vén tay áo lên liền muốn động thủ, đàn ông trẻ tuổi bên người vài người nhất thời xông tới, tình cảnh hơi không khống chế

được, vương tử hùng đuổi ôm chặt lấy Quách Bằng, Dương Lăng cũng mau tới trước một bước ngăn ở đàn ông trẻ tuổi trước mặt.

"Chà chà! Các người này là chuẩn bị đánh nhau." Đàn ông trẻ tuổi nhẹ nhàng đem trong ngực nữ nhân đẩy ra, chỉ lỗ mũi mình nói: "Mấy vị gan thật mập, còn không biết ta là ai chứ?"

"Mấy vị hay lại là nhìn khác xe đi, Phong ca là Luru phó thị trưởng công tử, khác gây phiền toái cho mình!" Đàn ông trẻ tuổi bên người có một nhìn hơi chút già dặn một ít nam nhân nói.

Luru phó thị trưởng?

Cuộc sống ở cái thành phố này, phổ thông đại chúng mặc dù không quá biết chính phủ, nhưng ở vào quyền lợi tầng chót nhất vài người ít nhiều gì đều có chỗ nghe thấy, chớ nói chi là giống như Dương Lăng loại này vốn là thân ở chính phủ đơn vị nhân viên công vụ, càng là rõ rõ ràng ràng, tuy nói cấp bậc tầng thứ cũng chưa tới, nhưng không ngăn được quán mảnh này mà lãnh đạo ngày nào có linh cảm đi xuống thị sát xuống.

Vốn là cũng chỉ có một họ Luru phó thị trưởng, đó chính là quản an toàn sinh sản Luru dài biển, vừa vặn cũng là ngành mỏ cục trực thuộc lãnh đạo, cho nên Dương Lăng vô cùng rõ ràng, dưới mắt cái này du đầu phần diện, ngạo mạn hồng hồng gia hỏa chắc là con của hắn không sai, hai người ít nhất có ba phần tương tự.

Nghe được cái này kết quả, Quách Bằng từ từ buông xuống quả đấm, vương tử hùng cũng là đầu đầy đồ mồ hôi kéo hẳn lui về phía sau. Lão bách tính tối sợ cái gì? Thật ra thì chính là quyền lực giai cấp, có câu nói cánh tay xoay bắt quả bắp đùi, có lúc một chuyện nhỏ liền có thể làm người cửa nát nhà tan, nhưng bọn hắn thường thường đánh rắm không có, cho nên, rất nhiều người đều là liều mạng chuyên doanh, mưu toan đạt được càng nhiều quyền lợi, để cho mình lạng lách ở khác đầu người thượng, chỉ trích phương tù, nhìn bằng nửa con mắt chúng sinh.

Dương Lăng cũng lui về phía sau mấy bước, mua chiếc xe mà thôi, không cần phải cho mình cho bằng hữu gây phiền toái, huống chi, chính mình xài nhiều tiền như vậy cũng có chút thương tiếc, cha mẹ mất hướng hoàng thổ lưng hướng lên trời, khổ cực một năm cũng mới mấy ngàn khối thu nhập, gặp mùa màng không được, càng là làm không công.

"Ha ha ha ha ~!" Nhìn Dương Lăng mấy người nhận tưng đáng vẻ, nam nhân trẻ tuổi không nhịn được phách lối cười ha ha, "Tê đại, mấy cái không biết nơi đó chạy đến dã chủng, cũng dám theo ta cướp đồ, hôm nay Lão Từ tâm tình tốt, không so đo với các người, mau rút!"

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Từ chức

"Ba ~ "

"Loảng xoảng ~ "

Ngay tại tất cả mọi người đều cho là sự tình kết thúc thời điểm, Dương Lăng Mạnh đi phía trước mấy bước, một cái tát ở Luru Vân Phong trên mặt, lực lượng khổng lồ đem cả người hắn cũng phiến bay lên, nặng nề đụng ở phía sau mục mã nhân thượng, sau đó lại lăn đến trên đất.

Tất cả mọi người thoáng cái cũng kinh ngạc đến ngây người, Dương Lăng không nói hai lời, tiến lên một cái nhấc lên Luru Vân Phong, trở tay "Ba" lại một cái tát, chỉ thấy Luru Vân Phong ngoác miệng ra, mấy viên mang huyết nha răng lẳng không bay ra ngoài.

"Tê đại! Người lại vừa là kia viên hành, cho người mặt mũi không biết xấu hổ, không phải là miệng tiện, Lão Từ lại không ăn cha người đồ vật!" Dương Lăng đem đầu óc quay cuồng Luru Vân Phong vứt trên đất, xoay người đón xông lên mấy nam nhân dùng dùng mấy quyền, "Phốc thông phốc thông" "Mấy tiếng toàn bộ đánh ngã trên đất, sau đó một cước giẫm đạp ở trên người một người chỉ lỗ mũi mình khinh miệt nói: "Các người lại có biết hay không lão tử là ai?"

Sung mặt sung mũi nằm trên đất vài người đều lộ ra sợ hãi ánh mắt, bọn họ có thể cảm nhận được người trẻ tuổi trước mắt kia phách lối, càng đáng sợ hơn là thân thủ a, thật là quá nhanh, còn không thấy rõ tự rút trên đất, tuyệt đối không phải cao thủ bình thường đơn giản như vậy.

"Xe này Lão Từ xem trước thượng, mấy vị có thể mang theo chủ tử các người biến, còn nữa, Lão Từ nhớ người là Luru phó thị trưởng con trai, lần sau đừng để cho Lão Từ đụng phải, gặp một lần đánh một lần, rút ~!" Dương Lăng phách lối cực kỳ, trên đất vài người vội vàng bỏ chạy, mang Luru Vân Phong cuống quýt rời đi, uy hiếp lời cũng không dám lưu một câu, nữ nhân kia cũng hoa dung thất sắc đi theo chạy.

Nơi này động tĩnh quá lớn, 4S tiệm tất cả mọi người đều bị kinh động, tất cả mọi người đều trợn mắt hốc mồm nhìn Dương Lăng, không biết cái này một

bộ quần áo không cao hơn ba trăm năm người tuổi trẻ đến tốt cùng là nhóm thần tiên nào, ngay cả Lưu phó thị trưởng con trai cũng đánh choáng váng, đặc biệt là thấy Dương Lăng động thủ nhân, càng là vô cùng khiếp sợ, lúc ấy, xuất thủ Dương Lăng tựa hồ chính là một mảnh bóng dáng, sau đó cũng chưa có sau đó.

"Ha ha, là ta xung động, sẽ không cho Hùng ca mang đến phiền toái chứ?" Nhìn Lưu Văn Phong một đám người hoảng hốt chạy ra 4S cửa tiệm, Dương Lăng lúc này mới quay đầu lại nhìn sắc mặt si ngốc Quách Bằng cùng vương tử hùng.

"Không sẽ không! Ông chủ chúng ta sẽ giải quyết!" Vương tử hùng nửa ngày mới phục hồi tinh thần lại, từ trên xuống dưới nhìn chăm chăm Dương Lăng nhìn nhiều lần.

"Vậy thì tốt, vậy thì tốt, cho ngài gây phiền toái!" Dương Lăng lúc này mới thở phào một cái, Quách Bằng lúc này nhào lên kéo tay hắn, "Dương ca, người thu không thu học trò, quét sân trải giường chiếu xếp chăn ta đều sẽ làm, chỉ cầu người đem mới vừa rồi công phụ dạy ta!"

Dương Lăng nhất thời trên đầu toát ra mấy đạo hắc tuyến, người này mới vừa rồi lại lịch thượng còn giống như trầm mặc ít nói sư tử, trong chớp mắt lại còn kém quỳ xuống đất biến hóa sùng vật thêm đầu ngón chân.

Nửa giờ sau, Dương Lăng mở ra chiếc này uy vũ ngang ngược, màu sắc lập phong mục mã nhân rồi đi 4S tiệm, cũng không biết Cung Toàn Thịnh cùng cái tiệm này ông chủ quan hệ thế nào, làm xong phòng chừng muốn sáu trăm ngàn xe Dương Lăng chỉ trả bốn mươi vạn liền giải quyết, về nhà trên đường cho Tôn Hiểu Tinh gọi điện thoại, vì vậy hắn không có trực tiếp về nhà, mà là lái xe lừa gạt đến thành phố bắc vật quán cửa, không có chờ bao lâu, đã nhìn thấy Tôn Hiểu Tinh cùng một người tuổi còn trẻ nam nhân từ bên trong đi ra, hai người cười cười nói nói tựa hồ còn rất thân mật, Dương Lăng nhất thời hơi kinh ngạc, ngay sau đó tâm lý một trận phản nộ, mủn thân, lại dám ăn trộm chúng ta đại lớp trưởng, này như thế nào được?

"Đại lớp trưởng, nơi này!" Dương Lăng đứng ở cửa xe bên tao bao phát tay một cái, Tôn Hiểu Tinh sau khi nhìn thấy yếu điệu thướt tha đi tới, Dương Lăng làm một mời tư thế nói: "Đại lớp trưởng, đi thôi, ta mời người ăn cơm trưa!"

Nhìn thấy Dương Lăng ngồi vào buồng lái, Tôn Hiểu Tinh này mới kinh ngạc nhìn hắn nói: "Hôm nay người nhìn rất không giống nhau à? Người trang điểm, thế nào da thịt trắng như vậy?"

"À? Ha ha!" Dương Lăng ngẩn người một chút phục hồi tinh thần lại, "Ta một mực rất trắng có được hay không, người xem, đây là ta mới vừa mua xe mới, soái đi! Có xe bình thường ra ngoài cũng dễ dàng một chút! Đi thôi, hôm nay ta dẫn người đi Lầu canh!" Nói xong đạp cần ga như một làn khói liền đi, đem một cái hào hoa phong nhã nam nhân nhét vào ven đường, chọc Tôn Hiểu Tinh chỉ oán trách,

"Người người này, ta còn không với sư huynh nói gặp lại sau đây!"

"À? Ngượng ngùng, tâm lý thật cao hứng thật không có chú ý, nếu không chúng ta ngược trở lại?" Dương Lăng sau khi thông qua coi kính nhìn rõ ràng, tâm lý một trận thoải mái, người nha đáng đời!

"Coi là, ngày mai giờ học ta lại theo hắn nói xin lỗi đi!" Tôn Hiểu Tinh thanh âm nói chuyện rất nhẹ, mềm nhũn, trên mặt mãi mãi cũng bình yên yên lặng, tựa hồ hết thảy đều rất lạnh nhạt ảm áp.

Mở ra xe mới, mang theo mỹ nữ, Dương Lăng rất đắc ý, buổi chiều chuyện gì cũng không làm, liền bởi Tôn Hiểu Tinh đầy phố chạy, khuya về nhà đều đã mười một giờ.

Nằm trên ghế sa lon nhìn một hồi tân văn, cho lão Tam gọi điện thoại hỏi hắn lúc nào dời tới ở cùng nhau, Cao Văn Phong lại nói phải ra kém nửa tháng, chỉ làm cho hắn bả lớn nhất căn phòng ngủ kia để lại cho hắn là được.

Dương Lăng khinh bỉ nói cho hắn biết, lớn nhất kia đang lúc đã biến thành chính mình phòng làm việc, bên cạnh nhà cậu kia đang lúc mặt hướng biển khơi, xuân về hoa nở, chính thích hợp hắn loại này thận hư đi tiểu tần, thường thường đi tiểu đêm nhân.

Ở Cao Văn Phong mãnh liệt nhất nguyên rửa đại pháp trung cúp điện thoại, Dương Lăng suy nghĩ một chút quả thực buồn chán, vì vậy trở lại phòng ngủ một con chui vào hệ thống sân nhỏ.

Sân hoa hoa thảo thảo đều cơ hồ đã vừa được cao một thước, chỉ có thể dùng điên cuồng để hình dung, mà trên cây to trái cây hai ngày này lại bành một vòng to, mỗi một người đều to cỡ nắm tay, lãnh đạm màu vàng nhạt nhìn giống như là ngọc thạch trong suốt sáng bóng, mơ hồ tản ra một loại làm người ta tâm thần sáng khoái Kỳ Dị mùi thơm.

Trên đất đủ loại cỏ sát tán lác khắp nơi đều là, đông một nhóm tây một nhóm, Dương Lăng không khỏi cười khổ lắc đầu một cái, sau đó đến bên cạnh giếng cầm lên ly nước rót mấy chén nước, đem hôm nay ăn hết đủ loại ăn vật tiêu hóa xuống.

Cầm lên Thập Tự hạo, Dương Lăng lần nữa đứng ở núi nhỏ trên sườn đồi, hướng hai tay ới một ngụm nước miếng, quen việc dễ làm bắt đầu đào lên.

"Keng ~", Nhất cấp kẽm mủ sắt, thuần độ 85, giá trị 0. 007;

"Keng ~", Nhất cấp Chi mủ sắt, thuần độ 87, giá trị 0. 001;

Chính sở vị Yamanaka vô Giáp Tử, ngày lại càng không biết năm, ở chỗ này địa phương, Dương Lăng cũng là dần dần quên ghi thời gian, bất quá, tự từ hôm qua đã thông Nhâm Đốc Nhị Mạch, chính mình tựa hồ đối với thân thể khổng chế cường rất nhiều, không có lần nữa lâm vào cái loại này Kỳ Dị trạng thái ngủ.

Từng khối từng khối mò sát theo cái cuốc xuất hiện lại biến mất, thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn một chút màn sáng, thứ ba giờ học sao có một giác đã lộ ra từng tia màu trắng, Dương Lăng phỏng chừng một chút, viên thứ ba ngôi sao nếu như muốn viên mãn, ít nhất đào gần trăm vạn đola mò sát, một khối mò sát Tam Công cân bên cạnh (trái phải), đó chính là gần 3000 tấn, suy nghĩ một chút đều cảm thấy kinh khủng, nhưng hắn cũng có nhiều thời gian, hắn chỉ là ưa thích loại này phong phú vận động, hơn nữa, thỉnh thoảng kinh hi cũng có thể để cho hắn mê muội, dù sao những thứ kia khen thưởng đồ vật thật sự là nghịch thiên đến để cho hắn không cách nào cự tuyệt.

"Leng keng ~!"

Cùng người khác bất đồng liên tục hai tiếng nhắc nhở, Dương Lăng đột nhiên dừng lại, chỉ thấy cái cuốc xuống nhảy ra bóng đá một khối to màu vàng nhạt đồ vật, tiếp lấy bạch quang chợt lóe liên biến mất không thấy gì nữa. Ngẩng đầu nhìn màn sáng, phía trên biểu hiện: Sinh vật tụ hợp quang vật, thuần độ không biết, vô cô định giá trị;

"Mẹ kiếp ~! Lại ra bảo bối!"

Dương Lăng hưng phấn bỏ lại Thập Tự hạo, lác mình xuất hiện ở trong sân nhỏ, quả nhiên một khối tròn vo, màu vàng nhạt vật hình cầu nằm ở mỏ trong đồng đá, vào tay nhẹ nhõm, vẫn còn có nhiều chút co dãn, bắt được bên cạnh giếng thanh tẩy một chút, cũng không nhìn ra đồ chơi này rốt cuộc là cái gì quý, hắn có chút buồn bực, dùng sức dùng đầu ngón tay đào một chút, lại đào xuống một khối nhỏ đến, bên trong lộ ra ánh bạch giống như thịt một vật, người mũi vị là lạ, có chút giống như nấm lại mang chút thanh đạm.

Ôm cái này trách quái đồ thôi lui ra hệ thống, nhìn thời gian một chút đã là ba giờ sáng, vì vậy lấy điện thoại di động ra vỗ xuống vài tấm hình phát đến bằng hữu vòng: "Tô Truyền báo bối, có ai biết là cái gì, đoán trúng có thưởng!"

Sau đó tắm thay quần áo, lần nữa tiến vào hệ thống sân nhỏ, trực tiếp tiến vào nhà đá bắt đầu tu luyện « Thông Mạch Luyện Hồn Quyết », thời gian chớp nhoáng mà qua, đợi một hồi tỉnh hồn lại lúc, đều đã sắc trời sáng choang.

Ăn xong điểm tâm, Dương Lăng lái xe đi tới địa quán cực, lúc này đã sắp mười giờ, toàn bộ thấy người khác kinh ngạc há to mồm, không nghĩ tới bình thường nghèo tía (to) chân chạy nhân viên, lại mở ra mấy trăm ngàn sang trọng mục mã nhân tới làm, nhất thời rất nhanh thì ở đơn vị truyền ra.

Dương Lăng cũng không để ý, trực tiếp đi vào phòng làm việc với mấy cái đồng nghiệp chào hỏi, sau đó trước máy vi tính ngồi xuống, sửa sang một chút suy nghĩ, sau đó bắt đầu đánh chữ, sau mười mấy phút nhất thiên đơn từ chức liền in ra, hắn nắm đơn từ chức đi vào nhân sự nơi.

Từ địa quán cực đi ra, Dương Lăng không khỏi đại thư một hơi thở, tựa hồ cũng buông xuống dần xuống đáy lòng một tảng đá lớn, có một số việc buông xuống, tâm tình mới có thể buông lỏng, cái này công chức thân phận để cho hắn đã từng kích động mấy ngày ngủ không yên giấc, nhưng bây giờ, lại càng giống như là một đạo gông xiềng, buông xuống bỗng nhiên mới cảm giác trước mắt quang minh, Hải Khoát Thiên Không.

Dương Lăng tin ngựa do cương lái xe, bắt tri bắt giác lại đi tới Tây Sơn, lại tiến vào trong mở mấy cây số, loáng thoáng lại thấy khối kia đứng sừng sững Thạch Bích, đó là tình nhân cốc tạc đá, Dương Lăng không khỏi ngây người, từ từ đem xe ngừng ở ven đường ngăn người, đã biết là thế nào? Như vậy lại đột nhiên chạy đến nơi này? Chẳng lẽ mình đáy lòng thật đối với Tôn Hiểu Tĩnh có ý tưởng, nhưng mình nhưng xưa nay cũng không có phát hiện qua?

Lúc này đã cuối mùa thu bắt đầu mùa đông, khắp núi cây cối giờ cao lưa thưa chỉ điều ở nhỏ đung đưa trong gió, phốc phốc mà rơi hoàng diệp đem mặt đường che giấu, thỉnh thoảng có gió lướt qua, hoàng diệp phấp phới, hóa thành đầy trời khô diệp, trôi giạt đi xa, nhận nhận ánh mặt trời xuyên thấu qua đầu cành, soi ở yên tĩnh sơn lâm, mấy tiếng chim hót phá vỡ núi tịch tịch, ục ục đi xa, chỉ để lại mây miêng đọng rơi Thu Hàn.

Ánh mắt theo chim tung tích đi xa, bốn phía sau khi xuống ung dung vắng vẻ, mà tâm tình lại đột nhiên thư sướng, ở trên xe ngồi yên lặng, Dương Lăng này mới thật sự giãn ra chân mày, có lẽ, đây mới là mình muốn sinh hoạt đi, chẳng có mục đích bồng bênh, không kèm chế được mà tự do.

Nói chuyện cũng tốt, rốt cuộc giải phóng, chính là phụ mẫu chỗ ấy còn phải che giấu một chút, đợi một hồi mùa xuân lúc về nhà sau khi rồi hãy nói! Nghĩ lúc đó chính mình thì đầu công chức thời điểm, trong nhà nhưng là mang lên tiệc rượu mời toàn thôn lão thiếu gia môn, bây giờ âm thầm buông tha, còn không biết hai lão già có thể hay không tiếp nhận.

Dương Lăng nghĩ tới đây, lần nữa cho xe chạy, dọc theo đường tới trở lại, động cơ nổ ầm ở trên không tịch tịch trong rừng núi vang vọng, xa xa cuốn lên một đạo lá rụng vết tích, sau đó lại từ từ trầm tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 22: Long ly

Về đến nhà, Dương Lăng thấy còn đặt ở thư phòng dưới đất viên kia kỳ quái đồ, vì vậy mở ra bằng hữu vòng, phát hiện tin tức không ít, nhưng cơ hồ đều nói chưa thấy qua, mấy cái quen thuộc bạn xấu càng là khuyên hấn găm mấy hộp nhìn một chút là không phải là cái gì siêu cấp lớn khoai tây, còn có nói là cắt ra xào cái hâm lại thịt thử một chút, thậm chí có người ta nói có thể là Thần Thú trứng, để cho hấn ngủ ngày ngày bụng bít đến trong chần, nói không chừng ngày đó ấp ra một con thần long.

Dương Lăng bĩu môi một cái, những người này thật là quá không đáng tin cậy, vì vậy mở máy vi tính ra tìm tới một cái tên là kỳ đàm khách Website, ở bài viết trong phát một cái yêu cầu nhận ra dán, cũng bỏ xung hình.

Cái này kỳ đàm khách Website chơi rất khá cũng rất náo nhiệt, bên trong người đàn ông hoa bát môn, công việc gì đều có, xuống đến tảo đường phố công nhân làm vệ sinh, lên tới Thần Thuyền Phi Thuyền thợ, nhìn gương mặt coi là chữ bát, lẫn lộn giang hồ bán thuốc chuột vân vân và vân vân, cho dù là người cái gì cũng không biết, chỉ nói một câu "Không biết là vật gì, nhìn ăn thật ngon đáng vẽ?" Cũng có thể có người cho người tìm tới câu trả lời. Mỗi ngày đều có vô số nhân ở bên trong yêu cầu nhận, yêu cầu chân tướng, đủ loại kỹ thuật dán không cùng tầng xuất, tỷ như "Dạy người ở trên xe buýt như thế nào phát hiện ăn trộm?" Cùng "Bản vẽ xe buýt hệ thống thượng trộm vì tiền kỹ thuật mấu chốt." Các loại.

Bài post để lên không bao lâu, dính dán liền bắt đầu, tựa hồ lẫn lộn trang web này nhân cũng thật rảnh rỗi, hơn nữa đặc biệt nóng tâm, suốt ngày hứng thú với trợ giúp người khác.

Quả nhiên, mấy phút sau khi, một cái được xưng "Trung Quốc Trung y thuốc phòng nghiên cứu thâm niên nghiên cứu viên" ba mươi tám vô cùng với thiếp viên với thiếp danh hiệu, vật này chính là một cái Thái Tuế, là đồ tốt, thiên nhiên khó gặp, có thể nấu canh uống cũng có thể cứ như vậy ngâm nước uống, có tư âm Bổ Khí, bổ thận ích gan tác dụng, phía sau phát mấy cái Thái Tuế liên tiếp, mở ra nhìn quả nhiên cùng Dương Lăng vật này không sai biệt lắm, nên với thiếp cuối cùng nhắc nhở, bình thường tốt nhất ngâm dưới nước, vật này liên quan (khô) thời gian dài liền hoại tử.

Dương Lăng nhìn xong cao hứng không phải, thợ mỏ xuất phẩm tất chúc tình phẩm, không nghĩ tới đồ chơi này thật là đồ tốt nha, vì vậy đi phòng bếp tìm một cái thùng nước, đem Thái Tuế bỏ vào trong thùng nước, chuẩn bị thả vào nước thời điểm suy nghĩ một chút, dứt khoát nhắc tới thợ mỏ hệ thống sân nhỏ, đánh một thùng nước giếng cua, nước giếng tác dụng so với nước uống, đây chính là một ở đất bằng phẳng một ở trên trời.

Nhìn thời gian một chút còn sớm, Dương Lăng dứt khoát thay đại khó xái cảm lên Thập Tự hạo bắt đầu đào quảng đại nghiệp. Dương Lăng bây giờ tốc độ đại cảm khái một giờ có thể đào không sai biệt lắm một ngàn khối đáng vẽ, dứt quảng một ngày không sai biệt lắm đào thượng năm, sáu tiếng, một triệu khối, ít nhất được đào thượng hai trăm ngày, nếu như muốn lên tới Cửu Cấp hoặc là Thập cấp, cũng không biết phải đào đến không biết năm tháng nào đi.

Trong đầu leng keng không ngừng vang lên, trên màn sáng nhắc nhở cũng là như nước chảy lăn, chờ đến Dương Lăng cảm giác có chút đói thời điểm, nhìn một chút viên thứ ba tiểu tinh tinh, sừng nhọn thượng màu trắng thật giống như lại nhiều chút.

"Leng keng ~ "

Liên tục hai tiếng nhắc nhở vang lên, cái cuộc xuống nhảy ra một đoàn đen thui đồ vật, còn không thấy rõ liền biến mất, chỉ thấy trên màn sáng biểu hiện: Văn minh quảng vật, chế biến sản phẩm, vô giá trị.

Ha ha ~! Dương Lăng hết sức phấn khởi bỏ lại cái cuộc trở lại sân nhỏ, ở đây đất mỏ sắt trung tìm tới cái vật kia, vật này nhìn chính là một cái đen thui ly, dính đầy đất sét, mặc dù không có chút nào hư hại, nhưng là phi thường tầm thường, ly hình dáng rất kỳ lạ, phương không phương có tròn hay không, vào tay rất nặng, chất liệu lại không nhìn ra, nhưng tuyệt đối không phải kim loại, bên ngoài bọc đất sét che kín diện mục thật sự, Dương Lăng đi tới bên cạnh giếng chuẩn bị giặt rửa một chút, nhưng ngay sau đó tỉnh ngộ lại, nắm ly trực tiếp trở về phòng, tìm một cái bàn chải nhỏ đem phía trên đất sét quét không chút tạp chất, lại dùng không chút tạp chất tuyên bố đưa nó lau chùi một phen, lúc này mới từ mảnh nhỏ quan sát.

Ly đại khái cao hai mươi centimet, đường kính khoảng mười centimet, toàn thể có hình vuông, nhưng mặt bên bốn cái góc cạnh cũng mài thành hình cung, mà bên trong kính cũng có bảy tám cm, mở miệng tương đối lớn, đi xuống dần dần co rúc lại đến năm sáu cm đáng vẽ, cho nên cái để nhìn rất thâm hậu, đặt lên bàn phi thường vững chắc. Lập đi lập lại nhìn hồi lâu, trên ly không có bất kỳ dấu hiệu, lại không thấy Lạc Khoản cũng không có hoa văn, nhưng cẩn thận dùng Kính Viễn Vọng vẫn có thể nhìn ra căng mịn mịn đường vân,

Trong đó mơ hồ xen lẫn từng tia kim sắc, giống như gỗ vừa giống như ngà voi tê giác loại chất liệu.

Xem ra là một Cổ Đại Văn vật, nhưng không phân biệt được, hấn mặc dù học khảo cổ, nhưng cũng chỉ có thể theo văn chữ đồ án dạng thức đợi một hồi ký hiệu tới nhận ra vật phẩm niên đại, sản địa vân vân, hơn nữa còn là một gà mờ, sau khi tốt nghiệp ngay tại với mỏ sắt giao thiệp với, như loại này độc thân Cổ Đại Văn vật, chính mình là được người mù, hai mắt tối thui.

Tôn Hiểu Tĩnh không phải là ở Bắc Kinh cổ văn vật sở nghiên cứu đi làm sao? Có lẽ nàng nhận ra. Dương Lâm nghĩ tới đây, liền cho Tôn Hiểu Tĩnh gọi điện thoại, biết được nàng buổi sáng học tập đã kết thúc, cũng không muốn Dương Lăng đi đón nàng, nói mình lập tức đi nhờ xe tới, Dương Lăng suy nghĩ một chút liền đi tắm trước, mới vừa rồi đào đến gần hai giờ, trên người đã sớm ướt mồ hôi.

Mình là không phải là gần đây vận khí thay đổi xong? Từ hôm qua tới hôm nay, đã liên tục đào ra ba cái khen thưởng vật phẩm, Dương Lăng một bên tắm một bên đắc ý, ngay sau đó lại tỉnh ngộ, căn bản cũng không phải là chính mình vận khí thay đổi xong, mà là mình đào quảng tốc độ tăng nhanh, lúc mới bắt đầu sau khi một ngày chỉ có thể đào mấy trăm khối, sau đó một ngày hơn một ngàn khối, mà bây giờ một giờ liền muốn đào hơn một ngàn khối, nếu như vậy coi là đi xuống, cơ hồ mỗi ngày đều sẽ không có cùng khen thưởng vật phẩm xuất hiện, tâm tình ngừng lúc hưng phấn.

Tắm xong ngồi ở phòng khách sân thượng trên ghế mây phơi nắng, lúc này vào buổi trưa, nhân nhật ánh mặt trời chiếu trên người, an bình, ấm áp, tâm vô ràng buộc, uống một hớp mới vừa rót trà ngon, nghe phòng khách âm hưởng truyền tới âm nhạc, nhân sinh như thế, còn cầu mong gì.

"Đỉnh đông ~ "

Chuông cửa vang lên, Dương Lăng từ trên ghế nhảy cõn lên nhanh đi mở cửa, dưới ánh mặt trời, Tôn Hiểu Tĩnh đứng ở cửa, nhìn thấy Dương Lăng, mắt cười lông mi cong cong.

"Dương Lăng, người đâu không đi đi làm?" Tôn Hiểu Tĩnh đi vào phòng khách, đem bọc nhỏ thả ở trên ghế sa lon, nhận lấy Dương Lăng đưa tới ly nước.

"Ta đã từ chức!" Dương Lăng cũng không giấu giếm, "Trong đơn vị ngày ngày lục đục với nhau, một chút cũng không thích hợp ta thứ người như vậy."

"Như vậy à?" Tôn Hiểu Tĩnh có chút kinh ngạc, đi theo Dương Lăng đi tới sân thượng ngồi xuống, buổi trưa ánh mặt trời, xuyên thấu qua lư thưa chỉ điều, soi ở nàng tinh xảo trên khuôn mặt, da thịt trắng nõn mơ hồ hiện ra ánh sáng óng ánh, bối kiêu duỗi ngựa biện, màu trắng len sợi y, hai tay bụng ly nước liến an tĩnh như vậy ngồi, Dương Lăng ngờ ngác nhìn nàng, không khỏi làm trên mặt nàng dâng lên đỏ ửng.

"Người nói phát hiện một cái cổ đại bảo bối, ở nơi nào, để cho ta thay người bàn tay chương nhân!" Tôn Hiểu Tĩnh buông xuống ly nước đối với hắn liếc một cái.

Dương Lăng xoay người từ phía sau trên bàn trà cầm lên cái đồ đen thui ly đưa cho nàng, "Chính là cái này, ta xem nửa ngày cũng không biết rõ, người nên lợi hại hơn ta a, nhớ năm đó lúc đi học, ta giờ học cơ bản cũng đang buồn ngủ."

"Ai bảo người không đi học cho giỏi, sách đến thời gian sử dụng phương hạn ít, lần này hiểu chưa?" Tôn Hiểu Tĩnh nhận lấy ly, bình tĩnh lại bắt đầu lật qua lật lại tra xét, mấy phút sau cũng là lắc đầu một cái, "Xem ra ta không nên nói người, ta cũng không nhìn ra là vật gì. Bất quá nó bởi vậy cho nên là cái ly không sai, nếu là ly bởi vậy cho nên có thể đựng nước, nếu không chúng ta chứa nước nhìn một chút."

"Hù dọa ~, ta thế nào không nhớ ra được." Dương Lăng có chút ảo não đứng lên đi nói bình nước.

Ly nước đặt ở trên bàn trà, Dương Lăng cẩn thận từng li từng tí bỏ nước đổ vào, ngay tại nước nhanh rót đầy thời điểm, đột nhiên từ trong chén nước bộc phát ra từng luồng ánh sáng màu vàng, này sao lù lù ánh sáng màu vàng theo trong ly nước rạo rục, trên không trung cùng ánh mặt trời dây dưa tới lui tuần tra, phảng phất pháo hoa, mà theo trong ly nước dần dần ngừng, trong không khí những ngôi sao kia lù lù ánh sáng màu vàng cũng dần dần ổn định, hóa thành một cái kim sắc sôi sục muốn bay hình rồng đồ án, Long Thể thân dài ba mươi phân, lập thể phơi bày, miếng vảy trùng điệp, câu móng râu dài, tài hoa xuất chúng, trông rất sống động, ở ánh mặt trời chiếu xuống, tựa hồ muốn phá không đi.

"Thật là đẹp! Thật là quá thần kỳ!" Tôn Hiểu Tĩnh mở to hai mắt, không khỏi che miệng kêu lên.

Mà Dương Lăng chính là trợn mắt hốc mồm nhìn hết thấy các thứ này, thật là không thể tin chính mình con mắt, há to miệng đứng lên, vây quanh bàn uống trà nhỏ từ từ đi một vòng, phát hiện này hình rồng đồ án ở phương hướng khác nhau nhìn mỗi người bất đồng, thật là có thể nói Thần Tích.

Dương Lăng chưa từ bỏ ý định, bỏ trong ly nước đồ xuống, sau đó nhìn ly, bình thường không có gì lạ, bên trong trống rỗng, sau đó dội lên nước, lại cùng mới vừa rồi giống nhau như đúc, Nhất Điều Long từ từ rõ ràng hiện lên ánh mặt trời bên trong.

"Dương... Dương Lăng, người rốt cuộc là ở nơi nào lấy được cái ly này?" Tôn Hiểu Tĩnh bình thường lạnh nhạt điềm tĩnh thần thái lúc này cũng không có, kinh ngạc cái miệng nhỏ nhắn cũng không thể chẹn.

"Ta nói là Tổ Truyền người có tin hay không?" Dương Lăng không khỏi trái tim nhỏ mà một trận run lấy bầy.

Những thứ này chính mình thật không nói ra được trải qua, cho dù là nói ra, ai tin thì sao? Chủ yếu nhất là, một khi thợ mở hệ thống bí mật bại lộ ra, phỏng chừng toàn thế giới cũng sẽ đại loạn, chiến tranh hạt nhân cũng không nhất định chống đỡ được, như vậy, mình chính là nhân loại địa cầu kẻ hủy diệt, là tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) Cô tội nhân.

"Ta tin người cái Đại Đầu Quỷ!" Tôn Hiểu Tĩnh trợn mắt nhìn đại mắt to, hung hăng khoét hắc trắng nhợt mắt Nhân.

"Hắc hắc!" Dương Lăng san chề cười đem trong ly nước đồ xuống, như có điều suy nghĩ hỏi, "Đại lớp trưởng, người nói nếu là bán lời nói, trị giá bao nhiêu tiền?"

"Bán?" Tôn Hiểu Tĩnh từ Dương Lăng trong tay đoạt lấy ly, "Người là chui vào tiền trong mắt đi đi? Nhìn một chút người bây giờ, ở Đại Biệt Thự, mở ra xe sang trọng, người thiếu tiền sao?" Nàng có chút nghĩ một hồi ánh mắt có chút mê ly nói, "Món đồ này là thần kỳ như vậy cùng thần bí, có thể nói Quốc Bảo, tuyệt đối không thể bán."

"Không thể bán? Nói như vậy đồ chơi này chỉ có thể xem không thể ăn, ta giữ lại nó có ích lợi gì?" Dương Lăng khổ não nói ra tặc, đột nhiên ánh mắt sáng lên, "Đại lớp trưởng, nếu không ta tặng nó cho người đi!"

"Đưa cho ta?" Tôn Hiểu Tĩnh nhất thời thân thể một bờ cõi, trợn to đôi mắt đẹp nhìn Dương Lăng, "Người có biết hay không nó giá trị rốt cuộc có bao nhiêu, cứ như vậy đưa cho ta?"

Chương 23: Về nhà (một)

"Quản nó bao lớn, ngược lại ở lại trên tay ta thì đều vô dụng" Dương Lăng có chút buồn bực nói.

"Không được, ta không thể nhận!" Tôn Hiểu Tĩnh lắc đầu một cái bả ly thả vào trên bàn trà, tỉ mỉ nhìn chăm chăm nó, "Món đồ này tạm thời không thể để cho bất luận kẻ nào biết, chờ ta trở về Bắc Kinh thật tốt tra một chút nó lai lịch, có lẽ đem nó quyên cho quốc gia là tốt nhất nơi quy tụ!"

"Cái gì?" Dương Lăng nhất thời nhảy cõn lên, "Quyên cho quốc gia, đại lớp trưởng, người... Đầu người bị lừa đá chứ?"

"Người nói thế nào đây?" Tôn Hiểu Tĩnh lờ mờ hấn một cái, "Món đồ này quá quý trọng, lưu ở trên tay là một năng thủ son dụ, người suy nghĩ một chút, một khi có người biết trên tay người có một món đồ như vậy có thể nói Quốc Bảo trân bảo hiếm thế, bao nhiêu người biết đánh vỡ đầu túi tới cướp? Chớ nói chi là còn có trên quốc tế những thứ kia ẩn núp ở trong bóng tối Thần Bí Tổ Chức, một khi để cho bọn họ để mắt tới, người nhà người, người bằng hữu cũng sẽ ở vào vô cùng nguy hiểm tình cảnh, loại sự tình này ở giới sưu tầm thấy quá nhiều, an ninh sâm nghiêm đại anh bác vật quán người biết chưa, Van Gogh vẽ người biết chưa, còn chưa phải là bị người đi vào trộm đi, coi như không sợ kẻ gian trộm, cũng hầu như là sợ kẻ gian nhớ, người sinh hoạt sẽ hủy diệt."

Tê đại nha! Còn tưởng rằng lấy được một cái bảo bối, không nghĩ tới lại là một khối than lửa, phồng tay a! Dương Lăng nhất thời khổ não thẳng hao tóc, một luồng một luồng đi xuống hao, quá tổn thương thần.

"Phốc xuy ~!"

Nhìn Dương Lăng mất hết hồn vía đáng vẻ, Tôn Hiểu Tĩnh cảm giác mình đùa giỡn mờ có chút đại, đưa cái này nguyên lai ban trên thần kinh thô to nhất nam nhân buồn thành như vậy, thật sự là thật cao hứng, không nhịn được cười lên.

Dương Lăng nâng lên đều nhìn cái này cười để cho nhân diện đảo tâm thần nữ nhân, có chút lúng túng nói: "Đại lớp trưởng, làm sao bây giờ, ta đều buồn chết, người còn cười được?"

"Được rồi ~! Nhìn đem người bị dọa sợ đến, ta cứ như vậy nói một chút, chuyện này chỉ có hai người chúng ta biết, liền khi chúng ta hai bí mật đi!" Nói tới chỗ này, Tôn Hiểu Tĩnh mặt dâng lên một tia đồ ửng, "Cái gì người trước giấu kỹ, chờ ta trở về Bắc Kinh lại phải nghĩ thế nào giúp người xử lý, bán thật không quá có thể, người trước chết cái ý niệm này đi! Thế nào, ta giúp người xử lý chuyện này, người phải thế nào cảm ơn ta?"

"Vậy thật cảm ơn người, làm như thế nào tạ đây?" Dương Lăng đột nhiên con mắt tròn to chỉ mình nói, "Đem ta tặng cho người như thế nào đây? Giặt quần áo nấu cơm, trải giường chiếu xếp chăn, nhất định chính là toàn năng vô địch Tiểu Quân nhà."

Tôn Hiểu Tĩnh có chút dờ dẩn giương cái miệng nhỏ nhắn, thật là bị cái này vô si gia hỏa đánh bại, đứng lên hung tợn nói: "Ta đói, muốn ăn cơm, người xem đó mà làm!"

...

Thời gian bắt chước như nước chảy, trong lúc lơ đãng phút chốc đi xa, đợi quay đầu nhìn sang, nắm tứ tay, nhân lưu dư hương.

Đứng ở trạm xe trong làn sóng người, nhìn yên lặng lạnh nhạt cười ngọt ngào đến trời giạt đi xa Tôn Hiểu Tĩnh, Dương Lăng có một loại nhân nhạ thất lạc, nữ thần trở về Bắc Kinh đi, đi nàng lời muốn nói cái đó tràn đầy màu xám mai, Âm Vô Thiên Nhật Hoàng Đô, nhưng mình lại mơ hồ có chút hối hận, không nên thỉnh thoảng đùa giỡn một chút nàng, hẳn đã cảm giác Tôn Hiểu Tĩnh lúc rời đi cái loại này chôn ở đáy lòng lưu luyến không rời, nhưng là, trưởng lớp nàng vì sao lại yêu thích ta, tự mình ở trường học thời điểm chính là một cái khiêm tốn đến dưới đất tàng 2 nhân vật, cái này không khoa học nhỉ?

Đây đã là từ chức sau ngày thứ tư, Tôn Hiểu Tĩnh rời đi, lão Tam cũng đi đi công tác, chính mình đột nhiên trở nên cô độc đứng lên, lúc trước ở đơn vị, thế nào cũng còn có mấy cái dường như cùng chung chí hướng đồng nghiệp, còn có thể nói chuyện phiếm đàm thí, thỉnh thoảng còn có thể thấy làm cho mình bùng ra, tiêu đề đề kiểm bặt nô trương thịnh hoa hồng Hàn Tuyết, nhưng bây giờ, đột nhiên, những thứ này cũng theo gió đi xa, phảng phất như trong thiên địa liền còn sót lại cô linh linh bản thân một người.

Ai ~! Nhìn tới vẫn là đi tiếp tục làm cái đó khổ ép thợ mỏ đi!

Nhìn trống rỗng căn phòng lớn, Dương Lăng chán đến chết chui vào hệ thống, sân nhỏ đầy đất đủ loại cỏ dại, cũng sắp không chỗ đặt chân, một cái màu đỏ thùng nước đặc biệt làm người khác chú ý, Dương Lăng đứng ở thùng nước trước mặt, nhìn ngâm ở bên trong cái đó vàng không rồi kỳ vật hình cầu.

Nghe nói uống cái này nước có thể cường thân Bỏ Khí, kéo dài tuổi thọ, Dương Lăng con người chuyển động mấy cái, từ giống dọc theo nơi đem ra ly

nước,

Múc ra một ly nước do dự nửa ngày, hay lại là lấy dùng khí uống một hớp nhỏ.

Chép miệng một cái, ừm! Cửa vào miên ngọt êm ái, cái lưỡi đều mang miên nhu cảm giác, trở về chỗ vĩnh cửu, so với nước giếng thanh đậm cam liệt, khẩu vị càng hơn một bậc, mà thân thể cảm giác cũng là càng rõ ràng, phảng phất một cỗ năng lượng thẳng đến thiên trung khí hải, hóa thành Nhâm Đốc Nhị Mạch trung cuộn cuộn khí lưu trung một tia.

Quả nhiên là đồ tốt nha! Dương Lăng nhìn một chút ly trong tay từ mấy hớp trút xuống bụng, sau đó như có điều suy nghĩ lại múc một ly thối lui ra sân nhỏ.

"Ha ha ha ha ~!"

Trống rỗng trong phòng khách truyền tới Dương Lăng không ức chế được cười như điên, hần giờ ly nước thật là hạnh phúc muốn điên đi qua, ngay mới vừa rồi, bị hần bùng ra nước, lại cùng tại không gian trung giống nhau như đúc, hoàn toàn không có đổi chất, đây quả thực để cho hần mừng rỡ như điên.

Muốn hỏi lâu, hần rốt cuộc chắc chắn, nước giếng không có đổi chất nguyên nhân chủ yếu chính là cái đó Thái Tuế, phỏng chừng mặc định của hệ thống bị thay đổi nước giếng đã không phải là nước giếng.

Ngay tại hần đắc ý vênh vào thời điểm, trên bàn điện thoại reo đến, cầm lên nhìn một cái, là Kim Lục Phúc, Dương Lăng đoán chừng là lần trước khối kia ngân quảng thạch sự tình, bất quá bây giờ hần đã không thêm để ý kia mấy chục ngàn đồng tiền.

"Lục Phúc ca người khỏe, người đã về rồi!" Dương Lăng kết nối trực tiếp hỏi.

"Dương huynh đệ, ngưng ngưng, ta ngày hôm qua vừa trở về, người khối kia ngân quảng thạch đã bị một người đồng hành lấy đi, 95,000 đồng tiền, người xem là tới lấy hay là ta trực tiếp vạch đến người trên thế." Kim Lục Phúc thanh âm như cũ nhiệt tình.

"Rất cảm tạ Lục Phúc ca, tiền trước không vội vàng, ta nghĩ rằng để cho Lục Phúc ca giúp ta một chuyện!" Dương Lăng vốn là cũng chuẩn bị mấy ngày nay liên lạc Kim Lục Phúc, tự mình nghĩ mua một bộ mài mỏ sắt công cụ, vốn là mấy ngày nay lại lục tục có mấy thứ phần thưởng, trong đó có một khối Kết Tinh mỏ sắt, nhưng mình thật sự là lười dùng cái giữa đi mài, còn nhét vào hệ thống sân trong nhà đá.

"Người đây là thái độ gì? Với ca ca ta khách khí cái gì? Nói đi, ta khẳng định làm được?" Kim Lục Phúc trực tiếp cắt đứt hần lời nói.

"Ta nghĩ rằng Lục Phúc ca giúp ta mua một bộ mài Ngọc Thạch công cụ! Tiểu hình cái loại này là được, thả trong nhà dùng." Dương Lăng nghĩ một hồi nói.

"Liên cái này? Đơn giản, ta biết nhiều cái làm nghề này, hôm nay sẽ có thể giúp người giải quyết, ừ, một máy tiểu hình máy cắt, mài đánh bóng máy, mỏ lỗ khí, tay chui, còn làm việc dài, còn lại linh linh toái toái một bộ đầy đủ Ngọc Thạch chế biến khí giới, đoán chừng hai chục ngàn ra mặt, bà địa chỉ phát đến điện thoại di động ta thưởng, qua mấy ngày liền đưa tới!" Kim Lục Phúc quen đường, rất nhanh thì muốn thất thất bát bát, so với Dương Lăng cái này gà mờ có thể quen thuộc nhiều.

"Kia rất cảm tạ Lục Phúc ca, khoản tiền kia để trước chỗ người, làm xong cùng tính một lượt, còn sót lại rồi hãy nói!" Dương Lăng cảm kích nói.

"Cần gì phải phiền toái như vậy, một hồi ta cho người chuyển bảy chục ngàn đi qua đi, còn sót lại coi như là tiền hàng, nhiều coi như là mời ta uống rượu!"

"Được, Lục Phúc ca an bài, đợi một hồi vô ích đi xuống ta mời người ăn cơm!"

"Tiểu tử người cũng dùng thả ta chim bồ câu, ta chờ bữa cơm này cấp, nghe nói người bây giờ đều đã giàu có đến mức nứt đồ đồ vách, ha ha ~!" Kim Lục Phúc cười cúp điện thoại.

Dương Lăng bà địa chỉ phát cho Kim Lục Phúc, trong lòng cũng là thả cái tiếp theo chuyện, nhìn thời gian một chút, vì vậy cho Lão Ngủ cái gọi điện thoại hỏi mấy câu, biết được cái kia biên sự tình đã xử lý xong, vốn là cha mẹ của hần để cho hần sau mùa xuân mới đi ra, nhưng hần đã không nhận được, lại hai ngày nữa sẽ tới tỉnh thành.

Lúc này đã tháng mười một, bên ngoài khí trời giá rét hà hơi thành sương, tối hôm qua còn cuộc kế tiếp mưa, trên đất đều là băng tra từ, Dương Lăng trên người xuyên trừ đại khó xái, nhưng trong thân thể hần thời thời khắc khắc cũng đang dừng động một cỗ ấm áp, chút nào không cảm giác được giá rét.

Đi vào sân nhỏ, Dương Lăng cao hứng vô cùng bà chứa Thái Tuế thùng nhắc tới dưới cây lớn để tốt, không nhận được lại múc một ly nước uống vào bụng, hần quyết định sau này liền uống đồ chơi này, so với nước giếng mạnh hơn, phỏng chừng coi như là không luyện « Thông Mạch Luyện Hồn Quyết », thường xuyên uống đồ chơi này, cũng có thể Cường Thân kiện thể, kéo dài tuổi thọ, sống 180 tuổi không áp lực chút nào.

Bên cạnh nước giếng ồ ồ chảy dài không ngừng, Dương Lăng lại cảm thấy dễ dàng không ít, nước giếng vật này tốt thì tốt, nhưng muốn cho hần phát huy càng mãnh liệt dùng nhưng phải bốc lên không nhỏ nguy hiểm, lần trước dùng nước giếng cứu Cung Toàn Thịnh sau là hần biết nước này ở trong hiện thực sinh hoạt giá trị, muốn vượt qua xa chính mình tưởng tượng, chớ nói chi là này gia cường phiên bản, nhưng bây giờ có cái này Thái Tuế, cho dù là sau này dùng đến, (www.uukanshu.com) mình cũng hần có thể đẩy một cái hai năm sáu, bà tác dụng quy kết đến trên đầu thái tuế, Cổ Văn không thể

động thổ trên đầu thái tử, ta động chút nước hẩn không có vấn đề chứ?

Hắn nhớ tới lần trước Tam thúc chân té đoạn nằm viện sự tình, mặc dù nhưng đã qua nửa tháng, nhưng có câu nói thương cân động cốt một trăm ngày, nếu như uống chút mà cái này nước phòng chừng rất nhanh thì được, còn có cha mẹ thường xuyên làm lụng, thân thể cũng không phải quá tốt, trong nhà cũng hẩn phòng bị một ít để cho bọn họ điều dưỡng thân thể, bây giờ mình đã Từ đi công tác, cũng không cần chờ đến mùa xuân, dứt khoát trước về nhà một chuyến, ngược lại Lão Ngũ muốn ngày hôm sau mới tới.

Nghĩ tới đây, hẩn dứt khoát đi ra ngoài tìm mấy cái chai nước suối đi vào trang bị đầy đủ tràn đầy mấy chai, sau đó đem thùng nước nước lần nữa rót đầy, hẩn lần nữa thối lui ra sân nhỏ, đổi một bộ quần áo, nhìn thời gian một chút cũng mới mười giờ sáng nhiều, vì vậy liền đem trang bị đầy đủ chai nước suối dùng túi ny lon nhấc tới trên xe, lái xe ra ngoài, lại đang tiêu khu phụ cận siêu thị mua nhiều chút trái cây bánh bích quy còn có một chút mạng cho thân thích hàng xóm lễ vật, liền trực tiếp hướng lão gia lái đi.

Từ tỉnh thành hướng An thị, có chừng hơn hai trăm cây số, bất quá bây giờ đều là tốc độ cao, lái cũng rất nhanh, không tới ba giờ. Mà Dương Lăng lão gia ở an khang còn phải đi tây nam một cái vùng núi, cách an khang thành phố còn có bảy tám chục cây số, đều là đường núi, chỉ có một cái tỉnh đạo, thường xuyên bị siêu trọng đại xe hàng nghiền ép, cộng thêm lâu năm không tu sửa bảo dưỡng không được, đã sớm khanh khanh oa oa gập gềnh không bằng phẳng, rất nhiều nơi chính là một cái một cái hố to, dọc theo đường đi, liền thấy không ít xe con bị vùi lấp ở trong hố không ra được.

Cũng may mục mã nhân để bàn cao mã lực đại, bền chắc nhẫn nại, dọc theo đường đi vui vẻ bá bá, thuận tiện còn ở trên đường hỗ trợ kéo mấy lần xe, đúng là vẫn còn ở bốn giờ chiều bên cạnh (trái phải) thời điểm lái đến thôn khẩu.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Về nhà (hai)

Nhìn đứng sừng sững ở đầu thôn kia mấy cây vai u thịt bắp cao lớn cây ngân hạnh, lúc này đã khắp cây vàng óng, còn có chỗ xa xa trên dãy núi kia cùng nhau xem đứng lên giống như Hùng Ưng Ưng Chủy mồm đá, tựa hồ đang trong gió rét lạnh lạnh giương cánh muốn bay, chỉ chít son lam, Hồng Hoàng lần lượt thay nhau, xen lẫn từng mảnh từng mảnh bích lục thanh từng, đem son lam nhuộm đậm ngũ thải tân phần, trước mắt quen thuộc hết thấy, Dương Lăng nhất thời tâm tình có chút không khỏi thương cảm kích động, nhớ tới lúc đó sinh hoạt từng ly từng tí, nhắm mắt, giống như có một đám ánh sáng Mông đít hài đồng, giờ thật cao hoa lau, dọc theo đường núi chơi đùa chạy băng băng, đỉnh đỉnh đương đương trâu chuồng ở trong rừng núi vọng về.

"Đích đích ~!"

Nhìn một cái từ cửa thôn chỗ cua quẹo cổng lấy sau lưng cái gùi tập tễnh tới đại gia, Dương Lăng theo như ấn còi từ cửa sổ xe thò đầu ra, "Trương Ngũ Bá, ngài đây là đi chỗ nào?"

"Người người là vốn thuận thân nhân láng tử?" Trương Ngũ Bá ánh mắt có chút không được, chỉ nhìn thấy một chiếc cho tới bây giờ chưa thấy qua đại bên trong xe một người với chính mình chào hỏi, nhìn nửa ngày mới kích động nói.

"Đúng nha, ta là Tiểu Lăng tử, ta vừa trở về, ngài đây là đi chỗ nào?" Dương Lăng nhìn thấy cố nhân, cũng rất là kích động.

"Ho khan ~! Đây không phải là thừa dịp khí trời được rồi, người năm thím nói phải qua năm, ta đi trên núi nhặt nhiều chút vỏ cây thông trở về làm chút bã đậu, người đi về trước đi, mới vừa rồi ta còn nhìn thấy cha người, ngày mai nhớ tới nhà của ta ăn bã đậu cấp ~!" Trương Ngũ Bá nói xong cũng là mấy bước vừa quay đầu lại đi về phía trước, trong miệng tựa hồ vẫn còn ở nhắc tới cái gì.

Nhớ tới bã đậu, Dương Lăng nhất thời miệng lưỡi sinh tân, món đồ kia thật giống như cũng bảy tám năm chưa từng ăn qua, mấy năm này thức ăn phong phú, hết năm người trong thôn cũng không nguyện ý nấu nước đường làm thuốc hoa đường, lạc đường bánh bột, bã đậu loại vật này làm đứng lên phiền toái, lại không tốt gìn giữ, cho nên càng là không người nguyện ý làm, huống chi, trong thôn người tuổi trẻ phần lớn đều tại bên ngoài đi làm, trong thôn liền mấy cái lão nhân tiêu hài, cũng không tâm tình không phải là, ngược lại làm cũng không nhân ăn, bất quá, mùi vị đó xác thực được, nghĩ tới đây nhất thời mặt đầy mong đợi, xem ra lần này trở về có lộc ăn.

Từ tốt nghiệp đến tỉnh thành sau khi vào sở, hàng năm cũng chính là mùa xuân trở lại một chuyến, cách hơn ba trăm cây số, đường xá quá kém, qua lại thì phải hai cả ngày, nhân cũng phi thường bị tội, cộng thêm công việc, cho nên Dương Lăng bình thường cũng lười trở lại, cho dù là mùa xuân trở lại, qua lại cũng liền một tuần lễ thời gian, nhìn một chút cha mẹ đi thăm người thân, ngay cả khi còn bé chính mình quen thuộc thôn cũng xem không toàn bộ, chớ nói chi là nhân, cái gọi là niên niên tuế tuế hoa tương tự, tuế tuế niên niên nhân bất đồng, ông già qua đời, tân sinh mệnh sinh ra, đi ra ngoài đi làm tiêu tử mạng về một cái Hà Nam con cháu, bốn thôn nha đầu cũng đến Phúc Kiến đi, tóm lại, với Dương Lăng bạn cùng lứa tuổi, Thôn trong cơ bản sẽ không tìm được, huống chi càng nhỏ một chút nửa Đại tiểu tử, hẩn càng là ngay cả tên cũng không gọi nổi.

Ít tiểu Ly gia lão đại trở về, giọng quê vô đôi tóc mai suy, nhi đồng gặp nhau không quen biết, cười hỏi khách từ nơi nào đến? Mặc dù còn không có đến nước này, nhưng nghĩ đến cũng đã không xa.

"Đích đích ~!" Dương Lăng một đường đi theo ven đường mấy ông già chào hỏi, chậm chậm hoa hai mươi phút mới mở đến cửa nhà mình, mẹ lúc này đã đứng ở cửa, nhìn từ trên vết dãi xa đi xuống Dương Lăng, nhất thời mắt đục đỏ ngầu, trách cứ nói: "Người không phải đã nói năm trở lại sao? Thế nào này lại đột nhiên trở lại, xa như vậy, đói chứ? Còn nữa, thế nào mặc ít như thế quần áo, vội vàng đi vào nướng hơ lửa, ta nấu cơm cho người đi!"

Mẹ vội vã chuẩn bị đi trở về nấu cơm, Dương Lăng vội vàng kéo lại nói: "Mẹ, người xem cũng mấy giờ, đợi một hồi trễ giờ mà cùng nhau ăn cơm tối đi, ta ở trên đường ăn rồi đồ vật, vẫn chưa đói!" Nói xong cũng từ xe trên hướng xuống khuôn đồ, bao lớn bao nhỏ chừng mấy túi, mẹ nhất thời không vui, "Trở về thì trở về, mua những thứ này làm gì, xài tiền bậy bạ, ta và người cha lại ăn không!"

"Mẹ, hoa này không bao nhiêu tiền, cái này có chút là đưa cho chú thím, tháng trước ta cùng một người bạn làm ăn kiếm ít tiền, hơn mấy triệu đâu rồi, người xem, ta còn mua một xe, sau này liền có thể thường thường trở lại!" Dương Lăng đắc ý vỗ vỗ ngực mà nhân bèn chắc động cơ nắp nói.

"Cái gì? Đây là người mua xe?" Mẹ nửa ngày cũng không khép miệng ba,

"Người một cái từ oa từ, chờ người cha trở lại người hảo hảo nói với hân, ta bắt kè, ta đi trước nấu cơm!" Mẹ dùng sức nguyền hán một cái, xoay người đi vào nhà.

Dương Lăng cũng là cười khổ lắc đầu một cái, lúc này bên cạnh (trái phải) mấy nhà nhân cũng lục tục có người tới, Dương Lăng cũng là nhiệt tình thúc thúc bác thím ông nội bà nội réo lên không ngừng, hơn nữa bà mua xong lễ vật phân chia cho bọn hân, mấy đứa trẻ từ liêu mạng hướng trên xe trèo, Dương Lăng cũng không ở ý, mở cửa xe để cho bọn họ bò vào đi chơi mà, lại mở ra một túi kẹo phân chia cho bọn hân ăn, mấy cái ông già sợ hãi đem xe làm bẩn, trách mắng đi xuống ô, chộc mấy đứa trẻ mà gào khóc kêu loạn, mấy cái chó cũng nhân cơ hội ở trong đám người chui tới chui lui, thậm chí còn có một bầy gà cũng thật nhanh chạy tới, trên đất nhặt nhiều chút hạ xuống kẹo đồng cặn bả.

Nhất thời an bình hồi lâu thôn trong nháy mắt náo nhiệt lên, Dương Lăng cười nhìn trước mắt hết thấy, với người chung quanh trò chuyện, cảm giác đã lâu quen thuộc.

"Ta nói buổi sáng thế nào đầu thôn trên cây to chim khách réo lên không ngừng đây?" Trương Tam gia Xứ đến ba tong vui tươi hơn hờ nói, "Jeep, lạng oa từ xe này không tệ, uy vũ ngang ngược, nhớ năm đó ta làm lính thời điểm, Doanh Trường xe cũng là này tám bản, còn không bằng cái, chỉ có một ánh sáng chiếu chiếu."

"Tam gia gia nói sai, buổi sáng kêu rõ ràng là con quạ từ, ta nhìn thấy!" Một cái nửa Đại tiểu từ đứng ở cửa xe bên lớn tiếng kêu.

"Người một cái từ oa từ nói gì thế?" Một người trung niên thím một cái tát vỗ vào tiểu hài nhi trên ót, hân rục cổ lại chui vào buồng lái cũng không dám... nữa ló đầu.

"Ha ha!" Người chung quanh cũng cười lên, Trương Tam gia gia phần rỗng con người chỉ cổ, ba tong trên đất đùng đùng giẫm không ngừng.

Đang đang nói đùa đang lúc, một cái hơn năm mươi tuổi người trung niên đi tới, tất cả mọi người cho hân tránh đường ra, Dương Lăng nhìn một cái vội vàng thu liễm thần sắc, "Ba ~!"

"Ừ ~! Vừa trở về?" Dương vốn thuận vóc dáng không cao, so với Dương Lăng thấp hơn một ít, nhưng lại khí tràng mười phần, đó là Dương Lăng khi còn bé ngay tại trong đầu hân tạo thành Tinh Thần Hệ công kích áp lực, khi đó nghịch ngợm càn quấy bị đòn không ít.

"Vốn thuận kia, Tiểu Lăng từ không tệ, đều đã mua lên xe, nhà ta Tiểu Phong cũng công việc sáu bảy năm, năm ngoái trở lại tìm ta xin tiền mua phòng ốc đây?" Cách vách Trương Nhị Bá không ngừng hâm mộ trách trách miệng.

"Đúng vậy đúng a!" Người chung quanh cũng thất chủ bất thiết khen ngợi Dương Lăng, Dương vốn thuận nhìn chiếc xe này cũng là cặp mắt sáng lên, tâm tình cố gắng hết sức thoải mái.

"Tiểu Lăng từ đây coi như là thôn chúng ta đầu một phần, xe này đẹp mắt, ít nhất được hơn 20 vạn."

"Hơn 20 vạn khẳng định không chỉ, lần trước tới thu sản vật núi rừng gia hỏa trâu hồng hồng không phải nói hân xe hơn 20 vạn, làm hư không thường nổi sao? Xe kia với Tiểu Lăng từ xe so với, nhất định chính là một đồng cứt trâu. Ta phỏng chừng, xe này ít nhất 300,000 đến bốn mươi vạn."

Mặc dù nói dân quê kiến thức không nhiều, nhưng thường thức tài nghệ vẫn có, so sánh một chút đại khái cũng có thể đoán được, nam nhân đều chuyển tới cái đề tài này thượng, nữ nhân Lão Thái Bà vị đều tụ ở một chỗ cũng là mỗi người vừa nói tự mình ở bên ngoài con trai Tôn Tử, so sánh Dương Lăng, cũng tràn đầy cảm xúc, bất quá đều là một cái Thôn, cộng thêm phần lớn hay lại là thân thích, cho nên cũng không có ai âm dương quái khí, nhiều nhất ở đây lòng hâm mộ ghen tị xuống.

Đứng ở bên ngoài trò chuyện một hồi, Dương Lăng cha nói bên ngoài lạnh lẽo, kêu mấy cái thúc thúc bác đợi một hồi thể hệ trước đi vào hơ lửa uống trà, các cô gái là rất nhanh thì mỗi người về nhà làm cơm tối đi, mà tiểu hài từ vẫn ở chỗ cũ trên xe kêu la om sòm chơi đùa phi thường cao hứng, Dương Lăng cũng không để ý, mỗi người đại nhân đều dặn dò qua, hân không có vấn đề gì, lại nói, xe này chắc nịch, tối đa cũng liền làm bẩn chút.

Từ trên xe xuất ra một cái Trung Hoa, Dương Lăng đi vào vây lò lửa các trưởng bối tán một vòng thuốc lá, sau đó nói đi nhìn một chút ông nội bà nội còn có Tam thúc, liền xách túi đi.

Họ Dương ở trong thôn coi như là một họ lớn, ban đầu ông nội bà nội hướng ứng tổ quốc "Nhiều người sức mạnh lớn" hiệu triệu, tổng cộng sinh ra Dương Lăng cha bọn họ bói bảy cái, bốn con trai ba cô con gái, Dương vốn thuận là xếp hàng Hành lão nhị, cho nên Dương Lăng còn có một cái đại bá cùng hai cái thúc thúc, ba cái cô cô cũng gả ở cách vách mấy cái thôn, cách không phải là quá xa. Mà kế hoạch hoá gia đình chính sách xuống, Dương Lăng bọn họ đồng lứa cũng chỉ nhiều hai cái, đại bá Dương quyền sách một đứa con trai một đứa con gái, đều đã kết hôn, con trai Dương Thành ba mươi một tuổi, hai vợ chồng đều tại duyên hải đi làm, chỉ có một sáu tuổi con gái ở nhà đi học, Dương Lăng chính là con trai độc nhất, như cũ xếp hàng Hành lão nhị. Tam thúc Dương vốn phúc có con trai Dương Húc, mấy ngày trước nằm viện thời điểm đã trở lại mấy ngày lại đi, hẳn còn có một mười một ở học trung học, Từ thúc Dương vốn vui chỉ có một con trai kêu Dương đồng, cũng đang học trung học đệ nhị cấp, hai cái cô cô một trai một gái, bất quá gặp mặt rất ít, thỉnh thoảng vài năm mới thấy được một lần, khi còn bé còn thường thường chơi với nhau mà, bây giờ lớn lên đều có chút xa lạ.

Dương Lăng xách túi ny lon lớn hướng trong thôn đi, đại khái 300~400m liền đến, khí trời rất lạnh, Tam thúc đứng ở cửa một người có mái tóc hoa râm lão nãi nãi, Dương Lăng mau tới trước đỡ nói lớn tiếng, "Nãi nãi, lạnh như vậy làm gì đi ra, mau vào đi hơ lửa!" Vừa nói liền đỡ nãi nãi đi vào nhà.

"Quả thật là hai oa tử, mới vừa rồi còn cho là bọn họ nói đùa mà ~!" Nãi nãi cao hứng dùng thô ráp tay yên lặng Dương Lăng đầu, "Nghe nói người là mở ra xe lớn trở lại?"

"Là ~! Tháng trước mới vừa mưa, chờ lát nữa ta mang ngài mở hai vòng!" Dương Lăng cảm thụ kia thô ráp mà ấm áp tay, nhớ tới khi còn bé sự tình, nhất thời vành mắt có chút đỏ lên, chỉ chớp mắt, nãi nãi cũng lão nhanh không nhúc nhích.

"Được a được a! Hai oa tử có tiền đồ á!" Lão thái thái cao hứng trực điểm đầu, kéo Dương Lăng vào đến phòng hơ lửa, Tam thúc trên chân còn bó thạch cao, ngồi ở trên ghế nhìn thấy Dương Lăng đi vào cũng là cao hứng đất chăm sóc Tam Thâm rót nước, mà gia gia đang ngồi ở tận cùng bên trong trên ghế, cúi đầu có chút ngáy khò khò.

"Tam thúc, Tam Thâm, Ồ! Gia gia ngủ?" Dương Lăng chào hỏi, nhìn ngủ gia gia hơi kinh ngạc.

"Ừ, thời tiết này lạnh, gia gia của người gần đây thân thể không tốt lắm, thường thường rơi vào mơ hồ, mới vừa rồi nghe nói người trở lại còn không phải là qua được nhìn người, ta đi bộ không có phương tiện sẽ không để cho hắn đi, lúc này mới lập tức lại ngủ." Tam thúc nhìn mình chân cười khổ nói, sau đó chuẩn bị đưa tay đi bả gia gia đánh thức.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Về nhà (ba)

"Đừng, Tam thúc, để cho gia gia ngủ đi!" Dương Lăng vội vàng kéo Tam thúc tay, sau đó đem túi ny lon mở ra, xuất ra một ít quà vặt rượu thuốc lá đưa cho bên cạnh Tam Thâm, lại lấy ra mấy túi sữa bột cùng một ít mềm mại nhu ăn vặt đưa cho nãi nãi.

"Nhìn người đưa bé này tử, trở lại một chuyến không dễ dàng, còn mang vật gì? Lại nói trong thành vật giá cao, cái gì cũng phải tiêu tiền, muốn giữ lại chính mình dùng, chúng ta một bang lão già kia còn tốn kém cái gì!" Tam Thâm nói lải nhải, nãi nãi lại mặt mày hớn hờ, tựa hồ mặt mũi nhăn nheo cũng thư triển ra.

Dương Lăng móc thuốc lá ra đưa cho Tam thúc một cây, "Tam thúc, tháng trước nghe nói chân người té bị thương, ta cũng không không trở lại, như thế nào đây? Bây giờ rất nhiều chứ?"

"Tốt không sai biệt lắm, bất quá vẫn là không thể dùng lực, nếu muốn khôi phục ít nhất mùa xuân sau này, ai, mấy ngày nay đang dòi tòi cây cải dầu, còn phải truyền bá tiểu mạch, đơn giản là..." Tam thúc hút thuốc khổ não nói.

"Thì trách người! Người lớn như thế, chém cái củi cũng có thể té gãy chân, cũng không biết tâm nhãn dài ở nơi nào?" Tam Thâm tức giận nói, một bên bả rót trà ngon bụng đến Dương Lăng trước mặt.

Dương Lăng từ túi ny lon bên dưới móc ra hai chai nước suối đưa cho Tam thúc, ở vài người mặc danh kỳ diệu trong ánh mắt nói, "Tam thúc, đây là ta tìm một cái lão Trung y phân phối hai chai nước thuốc, nghe nói là Thái Tuế ngâm, đối với thân thể khôi phục phi thường mới có lợi, người mỗi ngày uống một hớp, vài ngày sau liền có thể đi bộ làm việc!"

"Thật ~?" Tam thúc có chút ngạc nhiên nhận lấy nhìn trong suốt trong suốt chai nước suối, phi thường nghi ngờ, đồ chơi này nhìn chính là một chai thành thành thật thật nước suối, Dương Lăng cũng không nói mình, chỉ nói uống một hớp nhìn một chút cũng biết.

Tam thúc dĩ nhiên không có cự tuyệt, nói thế nào Dương Lăng cũng là tốt bụng, vì vậy mở nắp bình ra tiến tới mép nhẹ nhàng uống một hớp nhỏ, ngay tại nước cửa vào trong nháy mắt, chỉ thấy Tam thúc cả người rung một cái, thần sắc cũng trở nên rất quái dị, tiếp lấy không chút do dự lại uống một hớp,

sau đó nhắm mắt lại không ngừng chép miệng .

"Người một cái từ đồ vật, hai oa không phải là cho người chỉ uống một hớp sao?" Tam Thảm nhìn Tam thúc mặt đầy say mê đáng về nhất thời tức giận nói.

"Không việc gì!" Dương Lăng khoát khoát tay, "Loại dược thủy này phối trí khá là phiền toái, cho nên đo không là rất nhiều, không dễ dàng lấy được, ta ý là từ từ uống hiệu quả khả năng tốt hơn một chút, một lần uống nhiều một chút mà cũng không cái gì!"

"Hai oa từ, ta cảm giác thân thể ấm áp, giữa hai chân mặt cũng là nóng hổi, tựa hồ thật rất hữu hiệu." Nhị thúc ngạc nhiên hai bình nước, tâm tình cao hứng dị thường.

"Nước này ta cũng biết không nhiều, này có hai bình, ông nội bà nội mỗi ngày cũng uống một chút mà, đối với thân thể rất mới có lợi, Tam Thảm cũng có thể đi theo uống chút. Chờ lần sau có cơ hội ta cho các người thêm mấy chai." Dương Lăng vừa nói nắm ly, cho nài nài cùng Tam Thảm một người đảo gần nửa ly, làm cho các nàng uống vào.

Nài nài uống xong sau cười mặt đầy nở hoa, không ngừng khen ngợi Dương Lăng, nói nước này hãy cùng thân tiên nước tựa như, uống vào cả người đều tại nóng lên, so với hơi lửa mạnh hơn, Tam Thảm chính là mặt đầy kích động, thật giống như đột nhiên trẻ mấy tuổi. Lúc này gia gia cũng bị vài người đánh thức, Dương Lăng ngược lại cũng một chén nhỏ để cho hần uống vào, lão gia từ tinh thần không tốt lắm, uống vào sau khi đục ngầu ánh mắt lại thanh minh rất nhiều, là hết lại muốn uống một ly, cốc sữa sữa mắng mấy câu sau khi buồn buồn không vui, quay đầu chỉ với Dương Lăng nói chuyện phiếm, ai cũng không để ý.

Về đến nhà, ngày đã hoàn toàn đen, nguyên lai tự ở bên cạnh lò lửa thúc thúc bác vị cũng sớm liền về nhà ăn cơm tối đi, lúc này chỉ có cha mẹ ngồi ở bên cạnh lò lửa một bên, thức ăn đã sớm dọn xong, lò củi lửa phát ra lóe lên hồng quang, yên lặng ấm áp.

"Thế nào đi lâu như vậy?" Dương vốn thuận cau mày một cái, cầm trong tay chai rượu mở ra, cho Dương Lăng còn có chính mình các rót một ly, "Khí trời lạnh, uống ly rượu ấm áp một chút!"

Dương Lăng cũng không khách khí, một năm hiếm thấy với cha mẹ trao đổi, đặc biệt là sau khi lớn lên càng là thường xuyên không ở nhà, cảm giác cùng cha mẹ càng ngày càng xa lạnh, bây giờ đột nhiên nghĩ đến, lại áy náy không dứt, sau khi ngồi xuống, Dương Lăng cho mẹ ngược lại cũng hơn nửa ly, "Mẹ, người cũng uống chút, tối ngủ cũng ấm áp!"

"Người đưa bé này từ!" Mẹ khẩn trương xoa một chút tay,

"Cha con các người hai uống đi, ta ăn cơm, nếu không một hồi uống say đùa bốn rượu điên, cha người vẫn không thể đem ta vứt xuống ngoài cửa đi."

"Cha, người không thể nào, Lão Phu Lão Thê nhiều năm như vậy vẫn như thế không ôn nhu!" Dương Lăng không khỏi reu reo, " lại nói, đại buổi tối, một hồi ta rửa chén. Đứng..." Dương Lăng đột nhiên vỗ đầu một cái đứng lên, đi tới đại trên bàn vuông mở ra chính mình nói trở lại mấy cái túi, sau đó lấy ra một chai nước suối.

"Đến, phụ mẫu, các người hôm nay uống cái này!" Dương Lăng mở bình ra, tìm ra hai cái ly cho cha mẹ các rót một ly.

"Tiểu tử người, khi để Lão Từ không từng va chạm xã hội đúng không, nước suối có cái gì tốt uống?" Dương vốn thuận nhất thời bị Dương Lăng động tác khí cái trán bốc khói, nếu như không phải là gần một năm không gặp mặt, hận không được một cái tát đem hần phiến đến trên tường đi, khi còn bé loại sự tình này cũng không phải chưa từng làm.

"Cha, đây cũng không phải là một loại nước suối, đến, uống một hớp thử một chút, tuyệt đối so với rượu trắng tốt ~!" Dương Lăng biết cha tính khí, vội vàng giải thích, Dương vốn thuận phi thường nghi ngờ nhìn một chút Dương Lăng, nhưng vẫn là bụng lên giống như uống rượu như thế nài nài một hớp nhỏ, cơ thể hơi một hồi, lại ngửa cổ một cái liền đem một ly nước toàn bộ rót vào trong miệng, sau đó nhắm mắt lại trở về chỗ đứng lên, dùng hồi lâu đột nhiên mở mắt, nhìn Dương Lăng mẹ trước mặt nước từng hai mắt nói, "Nhanh lên uống, là đồ tốt!"

Dương Lăng mẹ lúc này mới cẩn thận từng li từng tí bụng lên.

Nhìn mẹ cha cũng uống xong, Dương Lăng lúc này mới đặc ý nói: "Thế nào, phụ mẫu, ta không lừa các người đi, đây chính là ta từ một cái lão Trung y chỗ ấy thật vất vả lấy được, nghe nói là dùng Thái Tuế ngâm, không chỉ có thể tăng cường thể chất, tư âm Bổ Khí, nghe nói còn có thể chữa bệnh đau rồi, mới vừa rồi ta chính là cho ông nội bà nội còn có Tam thúc đưa hai bình, phỏng chừng mấy ngày nữa, Tam thúc cũng có thể làm sống!"

"Ừ, liên quan (khô) không tệ, là đồ tốt, bất quá chỉ là ngọt không tuyệt diệu, để cho mẹ người uống nhiều một chút mà, đến, chúng ta tiếp tục uống rượu!" Cha vẫn còn ở chép miệng, bụng chén rượu lên.

Người một nhà bầu không khí hòa hợp , vừa ăn nói chuyện phiếm, chủ yếu là Dương Lăng kể một ít chuyện mình, dĩ nhiên từ chức sự tình hần cũng không có nói, nhìn một chút qua một thời gian ngắn lại tìm một cơ hội, nếu không sợ hãi chọc cha mẹ mất hứng, một bữa cơm ăn không sai biệt lắm một giờ, mẹ thu thập bàn, hai cha con là ngâm một bình trà ngồi ở lò lửa bên tiếp tục trò chuyện.

"Người đưa bé này cũng thật là, tốt như vậy đồ vật dĩ nhiên cũng làm như vậy đặt ở trong túi nhựa, mới vừa rồi hơi kém bị ta lấy cho mấy cái tiểu bé thò lò mũi từ uống." Mẹ Bạch Dương lẳng liếc mắt, cẩn thận từng li từng tí bảo bối không phải đem mấy chai nước suối thu.

"Ừ, thuốc này thật không tệ, ta nguyên lai trật khớp lưng đến một cái trời giá rét liền khó chịu, hiện tại cũng ấm áp dễ chịu!" Cha cũng là rất ngạc nhiên.

"Vật này không nhiều, ta trên xe còn có một chút, đợi lát nữa cầm vào, phụ mẫu hai người các người mỗi ngày uống một chén nhỏ, hiệu quả sẽ rất tốt." Đối với cha mình mẹ ngược lại không để ý, đồ chơi này sau này chính mình muốn bao nhiêu có bấy nhiêu, mỗi ngày rộng mở khi nước uống cũng không có vấn đề gì, nhưng không thể để cho người khác biết quá nhiều, nếu không sinh hoạt không có cách nào qua.

Tại chính mình khi còn bé ngủ qua căn phòng một đêm ngủ đến đại trời sáng, dậy sớm đuổi người một cái, lúc này ngoài cửa sổ gà trống hót, đinh đinh đương đương mấy tiếng trâu chuông thông thả truyền tới, đi tới ngoài nhà, sương mù hòa hợp, núi xa gần cây đâm chìm trong yên lặng an tường bên trong, nhàn nhạt khói bếp từ nhà nhà trên nóc nhà lượn lờ dâng lên, đem tiêu tiêu sơn thôn nhuộm đắm linh động hoạt bát.

Sau nhà một viên cây hồng thượng, lá cây đã tan mất, chỉ để lại mấy cái đò bồng trái hồng giống như Tiểu Tiểu đèn lồng màu đỏ một loại treo thật cao ở đầu cành, hai con chim nhỏ riu ra riu rít ở phía trên nhảy tới nhảy lui, thỉnh thoảng hướng về phía một viên trái hồng Mãnh mỗ mấy hớp, nhìn Dương Lăng ánh mắt quắt thẳng tới rút ra.

Quá lãng phí, Dương Lăng tìm tới một túi ny lon đeo vào một cây trên cây trúc, thật cao giờ lên trên cây, hướng về phía một viên trái hồng một trận Mãnh đảo, chỉ nghe "Phốc" một tiếng, viên kia trái hồng liền rớt tại túi chính giữa.

Ha ha ~! Dương Lăng không khỏi mặt mày hớn hớn, đem trái hồng lấy ra xé ra thật mỏng da, Mãnh hít một hơi, băng ngọt mềm mại thịt quả liền bị hút tới trong miệng, đang ăn vui vẻ, từ trong nhà đi ra mẹ nhìn thấy nhất thời một trận oán trách, "Người cái này từ oa từ, bụng trống ăn cái gì trái hồng. Đi kêu cha người tới ăn điểm tâm."

Lúc này cha cũng xách búa từ cũi lều phương hướng tới, trên trán đều là mồ hôi, nhìn tinh thần rất tốt, đi bộ cũng hồ hồ sinh phong.

Người một nhà ăn xong điểm tâm, lúc này sương mù dần dần tan đi, một vòng đỏ bồng thái dương từ sơn loan trên đỉnh dâng lên, một đám chim sẽ từ sơn lâm trên xẹt qua, tán lác đến trong ruộng hoang.

Nhìn trước mắt hết thấy, Dương Lăng nhất thời có một loại từ nay ở không muốn đi dục vọng, đại thành thị, ngàn người bốn năm cũng đã làm cho hấn chán nản. Nhưng sinh hoạt còn phải tiếp tục, có một số việc cũng không phải là người không muốn đi làm liền không cần làm, mà Dương Lăng cũng không muốn bà cha mẹ mang tới thành phố, đến chỗ ấy, bọn họ sẽ nghiêm trọng không có thói quen, cái loại này xa lạ cùng cô độc, không phải là một cái quen thuộc tả lẩn hữu xá, gia trưởng lý đoãn, sơn lâm Điền Dã Libero có thể chịu được, cho dù là Dương Lăng chính mình, cũng hay lại là cảm thấy mình linh hồn đối mặt loại này tự do vô câu vô thúc cuộc sống điên viên hướng tới, đó là lưu động ở trong thân thể cấp độ sâu huyết mạch gien kêu gào, mặc cho người xa hoa truy lạc, chỉ say mê vàng son, Quan to Lộc hậu, thanh sắc khuyến mãi đều không cách nào ngăn trở.

Lái xe đi ở đi thông tình thành trên đường, trên xe chất đầy mẹ nhét vào đồ vật, mấy túi gạo, thịt muối rau cải, còn có Tam thức đưa hai cái hong gió thổi hoang, Trương Ngũ Bá nhà đưa bã đậu, cách vách mấy nhà đưa Sơn Dã điền viên thổ sản, Dương Lăng suy nghĩ lại xe Mercedes luân thượng càng bay càng xa, mờ ra âm hưởng, ung dung đất đai, mãnh liệt mà thô lương.

Ở đó nhiều chút xanh ngắt trên đường,

Trải qua khắp bao nhiêu bị thương,

Ở đó Trương Thương bột nở thượng,

Cũng ghi lại phong sương,

Gió thu Thu Vũ độ nhạt,

Là thanh xuân thời niên thiếu,

Vạn bất đắc dĩ nói lời từ biệt không nói gặp lại sau

Nhìn lại ở hôm qua xứ lạ cửa kia trước

Thôn thức cảm khái mỗi năm,

Nhưng mặt trời lặn mặt trời mọc vĩnh không biến thiên.

Khắc này đang nhìn cha nụ cười lúc,

Cũng bất tri bất giác e rằng nói,

Để cho mặt trời lặn Mộ Sắc thấm tràn đầy hai mắt ngấn lệ.

...

Chương 26: Siêu tiên khoa học kỹ thuật

Trở lại Từ Đẳng Sơn, sắc trời đã gần đen, đợi một hồi Dương Lăng bá bao lớn bao nhỏ đồ vật để cử vào nhà ở, cũng không tránh khỏi mệt mỏi một đầu mồ hôi, nhìn bày đây phòng bếp một đồ vật này nọ, trên trần cũng là toát ra mấy cái hắc tuyến, xem ra chính mình không nổi lửa nấu cơm không được, những thứ này đủ chính mình ăn một tháng, bất quá cũng còn khá, phòng bếp nổi chén gạo chậu cũng đầy đủ hết, chỉ cần mua nữa chút dầu muối tương dấm liền có thể.

Liên với hai ngày lái xe đi đường, cho dù là Dương Lăng cũng cảm giác hơi có chút mệt mỏi, với là cái gì cũng không liên quan (khô), liền tắm nước nóng, nằm trên ghế sa lon nhìn một hồi tân văn và bạn vòng tin tức, sau đó chui vào hệ thống sân nhỏ, trực tiếp tiến vào nhà đá bắt đầu tu luyện « Thông Mạch Luyện Hồn Quyết ».

Từ lần trước đã thông Nhâm Đốc Nhị Mạch sau khi, Dương Lăng càng phát ra cảm giác thân thể biến hóa, loại biến hóa này là một loại cấp độ sâu thay đổi, phảng phất trong thân thể có một máy động cơ như thế, thời khắc không ngừng đem năng lượng thật lớn chuyển vận đến chính mình mỗi một cái tế bào bên trong, cho nên, cả người tràn đầy một cỗ thời khắc muốn phát tiết xung động, mà mấy ngày gần đây tu luyện, có một cái mạch cũng ở đây cuộn nhiệt lưu dưới sự xung kích có một tí phá vách tường cảm giác, tựa như lúc nào cũng có thể đã thông.

Nhân có lực phủ ngũ tạng, Nhâm Đốc Nhị Mạch Chủ Nội, tuần hoàn trong lòng gan Tỳ phổi thận này ngũ tạng bên trong, cân đối Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Ngũ Hành, là mạch sống chỗ, mà còn lại mạch, là thông dạ dày, mật, ruột già, ruột non, tam tiêu, Bàng Quang này lục phủ, này lục phủ lại liên thông thân thể con người tay chân đầu, Chứa xúc giác, thị giác, thính giác, khứu giác, cảm giác, đọc thấy, là hồn mạch chỗ, một khi Kỳ Kinh Bát Mạch thông suốt, là Mệnh Hồn an khang, tinh thần bén nhạy.

Một đêm chớp nhoáng mà qua, tỉnh lại chính là rạng sáng, tinh thần sung mãn, toàn thân thư thái, Dương Lăng uống mấy chén trong thùng nước nước, tinh thần phấn chấn, ngồi ở bên trong nhà đá nghiên cứu mấy ngày trước mọi ra khen thưởng, một khối màu xám Kết Tinh mò sất, phòng chừng bởi vậy cho nên cùng khối kia Hồng Bảo Thạch không sai biệt lắm, không biết bên trong rốt cuộc là cái gì, nhưng cũng sẽ không quá kém, một loại không có chút giá trị nào hệ thống sẽ không nhắc nhở; một cái đất chén sành, cũng không biết niên đại nào, nhìn phi thường thô ráp nguyên thủy; một tiết xương, toàn thân ónh bạch như ngọc, nửa thước dài, cũng không biết là động vật gì trên người; còn có một viên đen thùi hạt châu, không phải vàng không phải ngọc, vào tay lạnh như băng, cầm trong tay cảm giác linh hồn cũng sẽ bị đông lại, càng làm cho hắn không dám đụng chạm. Mà đất trên nệm, lần trước cái đó thần bí lý để cho hắn càng không nói tiếng nào, đồ chơi này hắn không thể thả ở bên ngoài, chỉ có thể nhét vào bên trong nhà đá, chỉ có chờ Tôn Hiểu Tinh tin tức.

Suy nghĩ hồi lâu, không thể làm gì khác hơn là cầm lên Thập Tự hạo tiến vào đào quáng bài tập, hi hục hi hục liên tục đào không sai biệt lắm hai giờ, lưu cả người mồ hôi, lúc này mới hài lòng rời đi hệ thống, trở về phòng tắm đánh răng.

Bởi vì không cần đi làm, Dương Lăng nhất thời không có lấy trước kia loại cảm giác cấp bách, ăn xong điểm tâm, chậm chậm pha một chén trà nóng ngồi trên ghế sa lon ở phòng khách, trống rỗng căn phòng rất vắng vẻ à! Hắn có chút bất đắc dĩ, nhớ tới cái đó từ trôi lơ lửng vẩn trượt sự tình, lấy điện thoại di động ra cho lão Lục Đình Thông gọi điện thoại, hỏi thăm một chút những tâm phiền kia sự tình, điện thoại vừa mới vang lên kết nối, đối diện truyền tới Đình Thông thanh âm, tựa hồ vẫn còn ở ăn điểm tâm.

"Lão Nhị, sớm như vậy!"

"Lần trước hỏi người sự tình như thế nào đây?" Huỳnh đệ mấy cái cũng lười nói nhảm, Dương Lăng trực tiếp hỏi.

"Ta đã hỏi không sai biệt lắm, bởi vì chắc không vấn đề, lão Nhị, người rốt cuộc muốn làm cái thứ gì? Nếu không bà bản về mạch điện đồng thời phát cho ta, ta dùng trong xưởng dụng cụ rửa cho người cái cơ sở bản đi ra?" Đình Thông chần chờ một chút nói.

Hành nghề điện tử là một cao cấp nghề, nhưng cũng là cái không dễ dàng bảo thủ bí mật nghề, cạnh tranh tương đối kịch liệt, nghiên cứu rất khó, nhưng son trại đứng lên thật là có thể nói cùng ăn cơm uống nước không sai biệt lắm, bó lớn bó lớn vật lý điện tử nhân sĩ chuyên nghiệp ở bên trong mạc ba còn đã, chỉ cần là một loại có chút tiềm lực cùng phương hướng sản phẩm, rất nhanh thì chuẩn bị cho người bay đầy trời, tựa giống với ban đầu MP3, MP4, còn có điện thoại di động, thời gian mấy tháng, liền toát ra mấy trăm nhãn hiệu, chớ nói chi là còn có số lớn giả mạo nhãn hiệu, mà giống như kỹ thuật hàm lượng thấp hơn USB những thứ này, thật là một cái gia đình xưởng một tháng cũng làm cho người ra mấy ngàn mấy vạn. Cho nên, một loại có một tốt một chút mà sáng tạo sản phẩm,

Mọi người cũng không muốn xuất ra thiết kế đồ chỉ để cho tiểu điện tử nhà máy nhìn, một cái sơ sẩy, mấy triệu nghiên cứu chi phí liền cho người khác làm áo cưới.

Nhưng những thứ này đối với Dương Lăng những lời ấy không có áp lực chút nào, cho dù là mạch điện thiết kế đồ lưu lạc đi ra ngoài, không có nòng cốt kia cái gì Vì thị xoay ngược lại Từ Trường hệ thống đầy trang bị cũng là trăm dụng.

Dương Lăng đáp ứng một tiếng, một là hắn tin tưởng lão Lục, thứ nhì là nòng cốt trang bị còn làm không chu đáo, ai biết rõ mình kết quả có thể hay không làm ra đến, mình cũng chẳng qua là ôm có táo không táo gõ một gậy dự định, vạn nhất thành công coi như lập phong không một bên, cúp điện

thoại Dương Lăng liền mở máy vì tính ra bà lần trước sao chép đi xuống bàn về mạch điện phát đến già Lục hòm thư, chỉ nói cho hân phải giữ bí mật liền xong.

Kết quả không tới mười phút, Đinh Thông điện thoại đánh liền đi vào, mở miệng liền nói: "Chửi thế một tiếng, lão Nhị, người đây là người nào thiết kế, thật là ngạo mạn đến không một bên, chúng ta bên này công nghệ sư lại xem không hiểu, còn nữa, người phía trên nhắc tới Cacbon mật độ cao 3D Nano cơ bản là cái gì quý?"

"Ách ~! Cái này, cái này, nói thật ra, lão Lục, ta cũng không biết là cái thứ gì, điện tử đồ chơi này quá rất cao thượng, ta căn bản là không có này té bào a, đây là ta trong lúc vô tình lấy được một vật, chỗ này của ta còn có một chút tài liệu tương quan, là theo cái đó đồng thời, nếu không ta đồng thời phát cho chính người nghiên cứu, nói không chừng liền làm rõ ràng người nói thế nào cái gì đàn của quý cơ bản, nhưng người ngân vạn lần ** phải giữ bí mật, không nên tiết lộ đi ra ngoài." Dương Lăng cũng không tiết, xem ra chính mình muốn quá mức đơn giản, vì vậy bà trừ nòng cốt trang bị ra tất cả mọi thứ đồng thời phát cho Đinh Thông, hân biết này cất giấu trong đó rất nhiều vượt quá thời gian giá giá trị, dù sao từ trời lơ lửng loại này khoa học kỹ thuật hàm kim lượng thật sự là quá cao, nghĩ lúc đó Trung Quốc điều thứ nhất từ trời lơ lửng đoàn xe khiêu khích toàn thế giới bao nhiêu con mắt, chính phủ Trung Quốc càng là tận hết sức lực tuyên truyền, cái này thì đại biểu Trung Quốc có thể nắm giữ trên thế giới tới khoa học kỹ thuật đỉnh cao lực lượng.

Dương Lăng phát tới sau ngược lại không để ý tới nữa, tâm tình buông lỏng giống như một chiếc lá rụng, nhưng lúc này ngồi ở Đông Hoàn một cái hăng điện tử nhỏ phòng làm việc Đinh Thông nhưng là trong lòng dâng lên con sóng thần, hướng về phía màn ảnh máy vi tính ngẩn người, trong miệng tựa hồ còn nói lầm bầm. Thật ra thì hân là bị Dương Lăng phát tới văn kiện kinh ngạc đến ngây người, hân mặc dù không là học điện tử công trình, nhưng vài năm tại tuyên mục đích nhiệm đi xuống, đối với đương kim Trung Quốc cùng trên thế giới khoa học kỹ thuật phát triển vẫn là vô cùng rõ ràng, trong này mỗi một cái đơn bày ra, cơ hồ cũng sẽ ở đương kim điện tử vật lý giới đưa tới sóng to gió lớn, những tài liệu kia, công nghệ, thiết kế, lý luận không khỏi là vượt qua đương kim khoa học kỹ thuật một mảng lớn đồ vật, rất nhiều cũng chưa có nghe nói qua, thỉnh thoảng nghe nói qua cũng còn chỉ tồn lưu ở không hoàn chỉnh lý luận nghiệm chứng giai đoạn, khoảng cách đạt tới thượng đẳng còn có trăm lẻ tám ngàn dặm, tám ảnh trước mắt Trái Đất khoa học kỹ thuật phát triển, chưa tới ba chục năm chục năm cũng không nhất định có thể thành công.

"Muốn là chúng ta xứng có thể hoàn toàn nắm giữ những thứ này, vậy..."

Đinh Thông nghĩ tới đây đột nhiên cả người đánh bệnh sốt rét, kích động hô hấp cũng sắp dừng lại, bất quá chỉ chốc lát sau lại tỉnh táo lại, cười khổ lắc đầu một cái, những thứ này không nên cũng tuyệt đối không thể xuất hiện tại chính mình trong xương, nếu không nói không chừng chính là di thiên đại họa, nghĩ tới đây, Đinh Thông lần nữa bà này hơn trăm ngàn Tự Văn cái nhìn một lần, cố nén đáy lòng kích động cùng tiếc nuối, đem không liên quan tới mạch điện bộ thiết kế phân chia toàn bộ thủ tiêu sau, đem thi được một cái USB thượng, sau đó thanh trừ QQ hòm thư, cách thức hóa nganh bàn (hard disk), suy nghĩ một chút còn chưa bảo hiểm, dứt khoát đem máy tính nganh bàn (hard disk) lấy ra, cũng tìm đến một cái lang đầu.

Ngay tại hân tấp nganh bàn (hard disk) thời điểm, cửa phòng làm việc bị đẩy ra, ca ca hân đình cường đi vào, nhất thời giận, "Đinh Thông, người điên, làm gì bà nganh bàn (hard disk) đập?"

Đinh Thông rất nhanh mấy cái bà trên đất nganh bàn (hard disk) đập nát bấy, sau đó tức giận nói, "Trong máy vi tính Virus, không giết chết được, không thể làm gì khác hơn là đập."

"Cái gì? Người... Người..." Đinh cường không khỏi tràn đầy đầu hắc tuyến, há miệng chỉ Đinh Thông không nói ra lời, cả người quất thẳng tới rút ra.

Ngay tại Dương Lăng đào mấy giờ mò đi ra, tràn đầy phấn khởi nắm một khối khen thưởng mở sắt khê hát uống trà thời điểm, Đinh Thông gọi tới một cú điện thoại.

"Lão Nhị, người đi làm cái gì, thế nào một mực không nghe điện thoại?" Đối diện truyền tới Đinh Thông thanh âm phần nộ.

"Đề làm chi? Ca ca ta đang ở đức luyện thân thể, mới vừa rồi đồ vật không cũng phát cho người sao? Cái gì cũng đừng hỏi ta, (www. uukanshu. com) không hiểu nổi chính mình nghiên cứu!" Dương Lăng rất tức giận, này lão Lục cũng vậy, một chút chuyện nhỏ cũng như vậy mà kị.

"Người... Người tức chết ta." Trong điện thoại truyền tới Đinh Thông thở hổn hển thanh âm, "Người rút cuộc có hay không dài suy nghĩ, người biết phát cho ta những thứ đó lưu truyền ra đi gặp có hậu quả gì không sao? Còn nữa, người có hay không đem nó phát cho người khác nhìn!"

Dương Lăng có chút mặc danh kỳ diệu, nhưng vẫn là tại hân mấy lần xác nhận không có gọi cho cho người khác sau Đinh Thông mới có chút yên tâm nói: "Lão Nhị, ta không biết người ở chỗ nào lấy được những thứ này, nhưng nhớ, lập tức từ trong máy vi tính đem nó xóa bỏ, đơn độc dùng cái USB trang, đồ chơi này một khi lưu lạc đi ra ngoài, toàn thế giới cũng sẽ loạn sáo."

"Có nghiêm trọng như thế?" Dương Lăng có chút khó tin, vốn là cảm thấy cho dù là lưu truyền ra đi cũng sẽ không có cái gì, Dante thông giọng cũng quá nghiêm túc phản ứng quá kịch liệt.

"Ừ, vô cùng nghiêm trọng, cơ hồ có thể lập tức thay đổi kiếp trước giới khoa học kỹ thuật thế cục, nếu như chính phủ Trung quốc bắt được những thứ này, trong vòng mười năm ít nhất có thể vấy nước Mỹ mấy con phố, nếu như bị người Mỹ bắt được, Trung Quốc / tương lai liền xong đời.

Cái gì? Dương Lăng nhất thời trợn mắt hốc mồm, chần chờ hồi lâu mới không cam lòng hỏi: "Ý người là muốn ta bà những thứ này giao cho quốc gia?"

"Ta không nói, ta chỉ là để cho người biết, những thứ này không thể lưu lạc đi ra ngoài, đóng không giao là người chuyện! Còn nữa, người từ đâu mà lấy được những thứ này?" Đinh Thông chưa từ bỏ ý định hỏi.

"Ta nói là Tổ Truyền người tin không?" Dương Lăng cười khổ nói.

"Lão Tử tin người chính là cái bồng chùi!" Đinh Thông rống to, chần chờ một chút còn nói, "Lão Nhị, có thể hay không nói cho ta biết người muốn làm đạt được là cái thứ gì?"

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Điểm Huyệt đại pháp

"Hắc hắc, ta cho người biết người có thể ngàn vạn lần chớ nói đi ra, chính là một món đồ chơi mà thôi, có thể bay đứng lên, rất lạ phong cái loại này!" Dương Lăng mua một quan từ.

"Xa / không / máy bay? Nhưng là chưa dùng tới cao lớn như vậy thượng khoa học kỹ thuật hàm lượng chứ ?"

"Thì, người liền này một ít trí tưởng tượng, là một từ trôi lơ lửng ván trượt, khoa huyền điện ảnh « Back to the Future » trung cái loại này!" Dương Lăng tức giận nói.

"Cái gì? Người là nói có thể dẫm lên trên Phi cái loại này?" Đinh Thông mới vừa thấy tim mình đột nhiên bị nín lại, trong thời gian ngắn lại không có cách nào hô hấp.

"Tân quả! Đoán đúng, nhưng không có tưởng thưởng." Dương Lăng gõ ngón tay, dùng một chút có chút khổ não nói, "Nhưng còn có một cái nòng cốt trang bị tạm thời không có cách nào giải quyết, nếu quả thật có thể lấy ra, người nói, có thể hay không rất lạ phong!"

"Là rất lạ phong, nhưng là... Ta phỏng chừng Quốc An Cục rất nhanh sẽ biết mời người đi uống trà!" Đinh Thông cắt đứt hần lời nói.

"Sợ cái rắm, ta vừa không có phạm pháp, dựa vào cái gì?" Dương Lăng bĩu môi một cái, "Lão Lục, người có hứng thú hay không, nếu không chúng ta đồng thời làm, đến lúc đó phân chia một mình người?"

"Người để cho ta suy nghĩ một chút, ta còn là xem trước xem có thể hay không đem người bán vẽ mạch điện lấy ra, còn nữa, người yêu cầu đồ vật rất nhiều bây giờ ta đều không làm được, tài liệu, công nghệ cũng không qua đóng, đặc biệt là điện lực khởi động bộ phận, nếu như là ván trượt phóng chừng yêu cầu thể tích nhỏ, đặc biệt mật độ cao đại sức chứa pin mới có thể khởi động, nhưng trước mắt pin công nghệ cũng không được, trước chuẩn bị tâm lý thật tốt, đến lúc đó cho dù có thể làm ra đến, chi sợ không phải một khối ván trượt, mà là một chiếc to lớn thuyền tam bản."

"Cái gì?" Dương Lăng trong mắt nhất thời hiện lên một khối che khuất bầu trời tấm ván gỗ lớn trôi ở trên trời đáng sợ, nhất thời tràn đầy đầu lưu mồ hôi lạnh, nom nớp lo sợ nói; "Lão Lục, người có thời gian trước làm làm xem đi, quả thực không được thì coi là."

Cúp điện thoại, Dương Lăng nhất thời có chút mất hết ý chí, xem ra chính mình ván trượt mơ muốn tan biến, không nghĩ tới đồ chơi này kỹ thuật như thế này mà siêu tiên, rõ ràng đây chỉ là một học sinh trung học nghỉ hè bài tập nha! Vì vậy, mới vừa rồi đào được khen thưởng mở sắt hưng phấn cũng rất nhanh biến mất, lười biếng ngồi ở phòng khách sạn thượng trên ghế mây, ánh mắt lảng lảng ngẩn người, hồi lâu sau, hần lúc này mới mở máy vi tính ra, bả lần trước sửa sang lại văn kiện dùng một cái USB bản chính đi ra, sau đó thủ tiêu máy tính văn kiện, dựa theo Đinh Thông phân phó khôi phục hệ thống máy vi tính.

Chuyện này dưới sự đã kích, Dương Lăng tinh thần có chút uể oải không dao động, xế chiều đi trạm xe đón trở về Lão Ngũ Đậu Vân Đào, buổi tối thời điểm, lần trước tiền ủy thác Lục phúc hỗ trợ mua công cụ cũng đều vận chuyển tới, làm xong những thứ này, tâm tình của hần mới dần dần chuyển biến tốt.

Hần và Đậu Vân Đào trao đổi một chút mở vòng điểm sự tình, chuyện này chủ yếu là Đậu Vân Đào phụ trách, hần chỉ cần bả mở sắt lấy được là được, lợi nhuận phân chia 5:5 trưởng, còn sót lại hần cũng không vô ích quản, mà Đậu Vân Đào nói ở tại biệt thự giao hàng không có phương tiện, vì vậy hai người lái xe tại thị khu quanh đi quản lại, cuối cùng tìm tới ngoại ô phụ cận một cái tiểu viện tử, hơn hai trăm thước vuông, còn có một tòa hai tầng tiểu học cao đẳng lầu, thoáng cho mướn chỉ cần 800 khối, ngay cả ăn mạng ở cũng rất dễ giải quyết, vì vậy Đậu Vân Đào liền xách hành lý vào ở, Dương Lăng lấy ra hai chục ngàn đồng tiền đưa cho hần, để cho chính hần mua máy tính, đồ dùng hàng ngày còn có khai thông băng thông rộng cái gì, sau này kiểm tiền lại kết toán.

Chuyện này giải quyết, Dương Lăng đại thư một hồi thư, hệ thống trong sân lục tục chất bảy tám trăm khối mở sắt, toàn bộ bán đi chính là hết mấy chục ngàn, mà bây giờ chính mình mỗi ngày ít nhất còn có thể khen thưởng năm mươi khối bên cạnh (trái phải), nguồn hàng hóa tạm thời là sẽ không thiếu, nhưng chính là chủng loại quá ít, cái này quả thực không có biện pháp.

Bận rộn một ngày, lúc về nhà đã rất khuya, Dương Lăng theo thường lệ tiến vào hệ thống, trong sân nhỏ bây giờ đã xa hoàn toàn không phải ban đầu đáng sợ, hoa cỏ cơ bản đều dài hơn đến bộ ngực hần, có chút đóa hoa đã héo tàn, phía trên kết xuất một chuỗi một chuỗi màu sắc khác nhau mầm

móng, mà trên cây to trái cây lại một vòng to, từng cái thật giống như đầy đặn muốn nứt mở tựa như.

Hắn ngồi ở bên trong nhà đá, Ngũ Tâm Hương Thiên, ngưng thần tĩnh khí, bắt đầu mỗi ngày công khóa tu luyện, theo tâm thần yên lặng, trong cơ thể Nhâm Đốc Nhị Mạch trung khí lưu cuộn cuộn, thật giống như suối vẫn chảy không ngừng, một cái nổi thẳng tay trái mạch như ẩn như hiện, đang giằng giụa dưới sự xung kích có chút rung rung.

Rạng sáng tỉnh lại, uống mấy ngụm nước, theo thường lệ cầm lên Thập Tự hạo bắt đầu đào quáng bài tập, khối kia dốc núi nhỏ sườn núi nơi hỏ to càng mở rộng, chu vi gần 300m đều bị đào ra, nếu Lão Ngũ đã tới, Dương Lăng cũng càng thêm hăng hái mười phần, không phải vì chính mình, mà là vì (làm) huynh đệ, hy vọng hắn có thể dùng những thứ này đối với chính mình không chỗ dùng chút nào mở sắt kiếm được tương lai.

"Keng ~", Nhất cấp Chi mô sắt, thuần độ 86, giá trị 0. 001;

"Keng ~", Nhất cấp Chi mô sắt, thuần độ 83, giá trị 0. 001;

"Keng ~", Nhất cấp Kẽm mô sắt, thuần độ 87, giá trị 0. 00 8;

...

Từ Nhâm Đốc Nhị Mạch đã thông sau, Dương Lăng đào quáng cơ hồ cũng chưa có cảm thấy mệt mỏi, vốn là hơn mười kg Thập Tự hạo trong tay hắn giống như một chiếc dưa, hai tay luân tròn múa thật nhanh, tựa như cùng năm đó đánh trò chơi điện tử, phản đối diện mặt đất Mãnh điểm, trong đầu liên "Leng keng" âm thanh không dứt, trên màn sáng nhắc nhở liên như là nước chảy lán, từ hắn đi vào liên chút nào không tự đình chỉ qua.

Ở chỗ này, thời gian đối với hắn mà nói liên không có ý nghĩa, đó là cùng tu luyện « Thông Mạch Luyện Hồn Quyết » như thế, chính là tiến vào một loại rất trông liên trạng thái nhập định.

"Đỉnh đỉnh đỉnh "

Dương Lăng đột nhiên thức tỉnh, chỉ thấy cái cuộc xuống nhảy ra một đoàn lục sắc quang mang, ngẩng đầu nhìn màn sáng, chỉ thấy phía trên biểu hiện: Phát hiện đặc thù quáng vật, mã hóa trạng thái, có hay không giải mật?

Dương Lăng mừng rỡ như điên, loại chuyện này hắn chỉ đụng phải một lần, chính là quyền kia « Thông Mạch Luyện Hồn Quyết » bị moi ra thời điểm, xem ra lần này lại phải ra nghịch thiên đồ vật, cơ hồ là theo bản năng gập đầu một cái, chỉ thấy đoàn kia lục quang chột lóe, trung gian rơi ra một quyển sách.

Trên màn sáng lại biểu hiện một hàng chữ: "Long Hi Tộc Phàm Cấp cơ sở công kích kỹ năng, vô cố định giá trị." Sau đó một tia sáng tám ảnh ở trong sách, sách liên hư không tiêu thất.

Ngoa tào ~! Chẳng lẽ lại là một quyển tu luyện công pháp, Dương Lăng hưng phấn bỏ lại Thập Tự hạo lác mình trở lại sân nhỏ, quả nhiên, cùng lần trước như thế, đầy đất mỏ trong đồng đá nằm một quyển lam nhạt được chữ viết nhảm sách đóng buộc chỉ, nhặt lên, chỉ thấy sách bìa viết « thiên tâm chú Huyệt thuật » mấy chữ, kiểu chữ thời cổ, già dặn vô cùng.

Nhớ mới vừa rồi trên màn sáng biểu hiện là cơ sở công kích kỹ năng, Dương Lăng ngừng lúc hưng phấn dị thường, với hắn mà nói, bây giờ Nhâm Đốc Nhị Mạch đã thông, đạt tới trong tiểu thuyết nói Tiên Thiên Cảnh Giới, phảng phất như có chưa dùng hết khí lực, tốc độ càng phi thường nhanh, nhưng cho dù là một cái có thể đánh tám cái, thật ra thì đều là loạn quyền đánh chết tài xế, một chút chương pháp cũng không có, nếu như đụng phải một ít cao thủ võ thuật, chính mình phỏng chừng chỉ có giương mắt nhìn, nghĩ tới đây trực tiếp đặt móng ngồi vào mỏ trên đồng đá, lật xem.

"Nhân có Thập Nhị Chính Kinh, bên trong thông Phủ Tạng, bên ngoài tiếp tục gân cốt, phạm nhân người, thể tồn bảy trăm hai mươi huyệt khiếu, là vì kinh mạch giao hội nơi, trong đó có 36 Huyệt, thông ngũ tạng, là vì Thiên Cung mệnh Huyệt, đánh chỉ tắc tử, có... khác bảy mươi hai Huyệt, thông lục phủ, là vì Địa Sát Hồn Huyệt, đánh chỉ tắc mê mị tê dại mất hoa, còn lại các huyệt, hoặc thông khí, hoặc giấu máu, hoặc khí huyết đối trừ, phụ Luyện Thể đạt đến Sát Mạch cảnh, là có thể khí là mây, Dẫn Khí độ với nhóm người huyệt khiếu, nhất định Thần Đình, hóa khí máu, người sống tại nguy nan, gặp địch lúc, đánh kỳ huyệt khiếu, cũng có thể nhắm kỳ khí huyết, trong nháy mắt chế địch vậy."

Ngoa tào! Quý Hoa Điểm Huyệt Thủ a!

Dương Lăng mừng rỡ trong lòng, cũng không để ý cả người mỏ hỏi cùng đất sét, vội vàng lui về phía sau lật xem, quả nhiên, phía sau chính là giới thiệu như thế nào ứng dụng chân khí trong cơ thể, thông qua ngón tay kinh mạch phát ra Điểm Huyệt nói rõ, nhìn bất quá lác đác mấy tờ, nhưng trong mắt hắn, nhất định chính là trong truyền thuyết Lục Mạch Thần Kiếm bản sao, một khi chính mình Kỳ Kinh Bát Mạch toàn bộ đã thông, ứng dụng đến cảnh giới cao thâm, xuất thủ lúc, có thể lạng không đánh Huyệt, lấy tánh mạng người ta.

Vì vậy tiếp đó, Dương Lăng mỏ cũng không đào, bắt đầu hết sức chuyên chú nghiên cứu quyển này « thiên tâm chú Huyệt thuật » .

Hơn một tiếng sau khi, Dương Lăng mới thối lui ra sân nhỏ trở lại phòng ngủ mình, hơi có chút tiếc nuối, chủ yếu là trước mắt hắn trừ Nhâm Đốc Nhị Mạch, còn lại kinh mạch cũng còn không có đã thông, bất quá cũng mau, hy vọng cơ hồ gần ngay trước mắt, mặc dù mình cách cách không Điểm Huyệt còn xa, nhưng dùng ngón tay đi đâm vẫn có biện pháp, cũng không cần nội khí chống đỡ, nhưng dưới mắt chủ yếu nhất chính là luyện tập như thế nào đâm trúng Huyệt Vị, mà hắn đối với cái này khối, nhất định chính là ngu si, vì vậy, tắm đánh răng ăn cơm, sau đó mở máy vi tính ra bắt đầu ở trên mạng lục soát rất nhiều người thể kinh mạch Huyệt Vị văn chương, đối với mình thân thể lục lọi.

Thời gian thoáng một cái, thái dương liên dâng lên lão Cao, Đậu Văn Đào gọi điện thoại tới nói máy tính đã mua xong, bằng thông rộng xế chiều hôm nay

cũng có thể gần, thúc giục hắn vội vàng đem mỏ sắt làm một ít đi qua, Dương Lăng nhìn thời gian một chút không khỏi có chút đỏ mặt, lại nhanh buổi trưa, hắn thu thập một chút, đến phụ cận siêu thị mua mấy cái hộp giấy, ở trên xe lên lên chui vào hệ thống trong sân nhỏ, bả trên đất mỏ sắt tùy tiện lay mấy rương, trực tiếp kéo đến Đậu Văn Đào chỗ ấy, để cho chính hắn làm.

Kết quả trên đường trở về, lại nhận được Cung Toàn Thịnh điện thoại, Dương Lăng không khỏi có chút buồn bực, từ lần trước mua xe sau, hai người còn không có liên lạc qua.

"Cung Ca., chuyện gì?" Dương Lăng đem xe ngừng ở ven đường.

"Ha ha, cũng không có việc gì, Dương huynh đệ, bắn súng người có hứng thú hay không?" Cung Toàn Thịnh cười ở trong điện thoại hỏi.

"Cái gì? Bắn súng?" Dương Lăng ngừng lúc hưng phấn, nói thật ra, lớn như vậy còn không có đánh súng, đã phi cơ ngược lại thường thường liên quan (khó).

"Đúng a! Có hứng thú ta hiện ngay có thể dẫn người đi sân tập bắn luyện một chút." Cung Toàn Thịnh bên kia tựa hồ đang trên xe, nghe thấy xe hơi tiếng nổ.

"Được a được a!" Dương Lăng vội vàng trả lời, bắn súng nhất định chính là mỗi người đàn ông mơ mộng, bây giờ có cơ hội này, kẻ ngu mới có thể không đáp ứng, hơn nữa Cung Toàn Thịnh trước kia là lính đặc biệt, có phương diện này điều kiện cũng không kinh ngạc.

Hai người nói vài lời, cúp điện thoại sau Dương Lăng thật hưng phấn hướng Cung Toàn Thịnh công ty bọn họ phương hướng lái đi, Cung Toàn Thịnh mở ra một nhà công ty bảo an, bình thường chủ yếu tiếp tục một ít diễn xuất, triển lãm triển hội an ninh nhiệm vụ, cũng có một cái kinh doanh an ninh dụng cụ cửa hàng bán lẻ, tên công ty liền kêu "Toàn Thịnh an ninh".

Dương Lăng ở Toàn Thịnh an ninh cửa dừng xe, nhìn cái chiều bãi này có chút buồn cười, đang lúc này, phía sau một chiếc đại cát Nokia nhanh chóng lái tới, còi kết một tiếng ngừng ở Dương Lăng phía sau xe, Cung Toàn Thịnh từ trên xe ý cười đầy mặt đi xuống, lúc này hắn tinh thần sung mãn, thần thái sáng láng, đi bộ hô hô sinh phong, thật là cùng lần trước thấy muốn treo bộ dáng khác biệt trời vực; buồng lái cũng nhảy xuống tới một người, lại là Quách Bằng, tiểu tử này vừa nhìn thấy Dương Lăng nhất thời kích động hú lên quái dị liền nhào lên, ôm Dương Lăng bập đầu, "Dương ca, ta thật mười phần thành ý, người thu ta làm đồ đệ đi!"

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 28: Bắn súng

Dương Lăng trong lòng cười khổ, ngay sau đó mặt đầy nghiêm túc bả Quách Bằng đẩy ra, để cho hắn nghiêm đứng ngay ngắn, vây quanh hắn đi một vòng nói, "Tiểu Quách tử, thu người làm đồ đệ cũng không phải không được., như vậy, ta gần đây đang luyện tập một môn cao thâm Điểm Huyệt công phu, ta đâm người một chút, nếu như người bị, ta hãy thu người, nếu như người gào khóc quái kiêu, vậy sau này cũng không cần tìm ta."

"Thật?" Quách Bằng hưng phấn dị thường hỏi.

"Dĩ nhiên, chúng ta giang hồ hảo hán có sao nói vậy, một cái phun nước miếng cái hồ, thế nào, người dám thử một lần sao?" Dương Lăng từ chối cho ý kiến nói.

"Đến đây đi, người sẽ chờ ta gọi là sư phó đi!" Quách Bằng lập tức căng thẳng thân thể, hướng về phía Dương Lăng móc ngoéo.

Dương Lăng bày ra một cái chỉ tốt ở bề ngoài tư thế, sau đó từ từ đưa tay phải ra ngón giữa, sắc mặt ghen đỏ bừng, xem ra giống như thật ở vận khí như thế, bất quá nhìn càng giống như là đi ị.

Mà Cung Toàn Thịnh đứng ở bên cạnh nhìn, hắn nghe Quách Bằng nói qua mấy lần Dương Lăng ở 4S tiệm một cái đánh một đám cổ sự, mặc dù cảm thấy Quách Bằng cách nói có chút phóng đại, nhưng Dương Lăng có thể thân thủ cũng không tệ, giống như Lưu Văn Phong loại này con nhà giàu, thế chất còn không bằng một cái bàn chuyên dân công, để cho Quách Bằng loại này làm lính mà nói, cũng là tùy tiện một cái đánh một đám, đối với chính mình mà nói, càng là một cái tay có thể hoàn thành.

"Dương ca, đòi một ngón tay đi, quá tà ác!" Quách Bằng mặt đầy cười khổ.

"Bớt nói nhảm, xem chiêu!" Dương Lăng con mắt ở Quách Bằng trên người nhanh như chớp quét qua mấy lần, hay lại là đòi một ngón tay, ra tay như điện, đâm ở Quách Bằng ngực huyệt Kỳ Môn vị trí, nói thật ra, mỗi người Huyệt Đạo vị trí cũng có khác biệt, tuyệt đối sẽ không tượng đồ mảnh nhỏ

thượng đơn giản như vậy, mà Dương Lăng cũng bắt quá là sáng hôm nay mới bắt đầu nghiên cứu, chứ nói chi là chính xác nhận thức Huyệt. Nhưng để cho nhân sừng sờ là, bị đâm trúng sau, Quách Bằng sắc mặt phi thường cổ quái, bắt đầu trắng bệch, sau đó cả người run rẩy một chút, lại giống như loạn nhuyển bột như thế mềm nhũn ngã xuống.

"Ngọa tào, tiểu Quách tử, ngươi muốn nịnh nọt ta không cần biểu hiện kịch liệt như vậy có được hay không, quá rõ ràng." Dương Lăng ngón tay còn ngây ngốc đâm ở trong không khí, có chút sừng sờ nhìn té xuống đất Quách Bằng, sắc mặt rất kinh ngạc.

Bên cạnh Cung Toàn Thịnh cũng là nhìn nửa phút, lúc này mới phát hiện tình huống có chút không đúng, vội vàng đi tới nhìn Quách Bằng, chỉ thấy Quách Bằng cặp mắt vô thần, sắc mặt trắng bệch, hô hấp cũng trở nên cấp kỳ yếu ớt, cả người liền giống bị đòn nghiêm trọng hôn mê.

"Tiểu Quách, tiểu Quách ~" Cung Toàn Thịnh nhất thời sắc mặt đại biến, vội vàng đem Quách Bằng đỡ ngồi dậy.

Nhìn Quách Bằng trạng thái, rõ ràng không phải là làm bộ, Dương Lăng nhất thời cũng sừng sờ, vội vàng ngồi chồm hổm xuống kiểm tra Quách Bằng tình trạng.

Hai người lại vừa là ấn huyệt nhân trung - giữa mũi và miệng lại vừa là đâm bóp ngực, ước chừng qua hơn một phút đồng hồ, Quách Bằng mới thở ra một hơi dài, sắc mặt từ từ khôi phục như cũ, nhưng ánh mắt vẫn còn có chút mờ mịt, nửa ngày mới tỉnh hồn lại.

"Nói đi! Mới vừa rồi chuyện gì xảy ra?" Cung Toàn Thịnh nhìn chằm chằm Quách Bằng nói.

Quách Bằng lúc này mặc dù tỉnh hồn lại, nhưng vẫn là sờ bộ ngực mình vị trí lồng vẫn còn sợ hãi, "Ta cũng không biết chuyện gì xảy ra, Dương ca đâm trúng ta thời điểm, ta cảm giác sức lực toàn thân phảng phất thoáng cái đều bị dành thời gian, ngay cả tim đều phải ngưng đập, thật sự là thật đáng sợ!"

Dương Lăng ngơ ngác nhìn mình ngón tay, không tránh khỏi tự lẩm bầm, cái này không khoa học nha, chính mình chẳng qua là nhẹ nhàng đâm một chút mà thôi, không thần kỳ như vậy đi, không nhận được đưa tay đâm mình một chút huyệt Kỳ Môn vị trí, cũng không có cảm giác đến bất kỳ khác thường gì.

"Dương huynh đệ, tới đâm ta một chút thử một chút!" Cung Toàn Thịnh đứng ngay ngắn, sắc mặt có chút nghiêm túc nói với Dương Lăng, hẳn thường xuyên kiến quán sinh tử, biết mới vừa rồi Quách Bằng trạng thái xác thực không phải là làm bộ, mà là thật bị kịch liệt đã kích mới có hiện tượng.

"Được!" Dương Lăng cũng không khách khí, hẳn cũng phi thường hy vọng biết rõ vừa mới phát sinh sự tình đến cùng phải hay không Điểm Huyệt nguyên nhân, ít nhất bây giờ nhìn lại, Quách Bằng chẳng qua là tạm thời mất đi năng lực hành động, phỏng chừng sẽ không ra nhân mạng.

Dương Lăng đưa ngón tay ra, hít sâu một hơi, dùng mới vừa rồi không sai biệt lắm lực đạo đâm ở Cung Toàn Thịnh huyệt Kỳ Môn vị trí, ngón tay tiếp xúc sau, mặt đầy nghiêm túc Cung Toàn Thịnh đột nhiên hít sâu một hơi, sắc mặt Hồng Bạch lần lượt thay nhau một chút,

Không nhận được đằng đằng lui về phía sau hai bước, cũng không có ngã xuống.

Hồ ~! Ước chừng bảy tám giây sau khi, Cung Toàn Thịnh mới thở ra một hơi dài, Dương Lăng vội vàng hỏi; "Cung Ca., như thế nào đây? Cảm giác gì?"

Cung Toàn Thịnh lại giống như thấy quỷ như thế từ trên xuống dưới đánh giá Dương Lăng, sau đó mới sắc mặt cổ quái nói: "Dương huynh đệ, ngươi có phải hay không luyện võ qua công? Tay này tinh thần sức lực quả thực quá lớn, hơi kém đem ta đâm tắt hơi, tiểu Quách mới vừa rồi đoán chừng là quá sợ là, một loại ở hoàn toàn không có phòng bị dưới điều kiện bị ngươi đâm như vậy một chút, phỏng chừng phần lớn nhân cũng sẽ với tiểu Quách như thế."

"Không phải là Điểm Huyệt nguyên nhân!" Dương Lăng bưng tỉnh đại ngộ, nguyên lai là như vậy, ta còn tưởng rằng là Điểm Huyệt nguyên nhân đây! Chính mình tu luyện Thông Mạch Luyện Hồn Quyết, bây giờ đã đã thông Nhâm Đốc Nhị Mạch, trong cơ thể khí lưu thời khắc cũng đang vận chuyển, khí lực khẳng định lớn vô cùng, giờ lên một trăm hai trăm kg nhất định là không thành vấn đề, đầu ngón tay tùy tiện đâm một cái, người bình thường khẳng định bị không.

"Ngươi thật đúng là luyện qua Điểm Huyệt?" Cung Toàn Thịnh không nhận được hỏi.

"Ha ha, ta xem qua một quyển Điểm Huyệt sách, không biết nơi đó đến, cũng không biết thật giả, không có chuyện gì liền luyện chơi, cung đại ca có biết hay không trên thế giới là có hay không có chút Huyệt loại công pháp này?" Dương Lăng nói láo, không tránh khỏi vẫn còn có chút nghi ngờ hỏi.

"Nghe nói hẳn là có, nhưng ta chưa thấy qua, chúng ta ở bộ đội thời điểm, ngược lại luyện qua Ngành Khí Công cùng một ít Ngoại Gia võ công, tỷ như Thiếu Lâm La Hán Quyền, Bát Quái Quyền các loại, những thứ này võ công luyện đến chỗ cao thâm, phách gạch đá vụn, phi cước đoạn mộc đều là khả năng, nhưng phải nói Điểm Huyệt tổn thương người loại này thần bí võ công, truyền thuyết chỉ có Nội Gia cao thủ mới có thể làm được, mà loại người như vậy, ai cũng chưa từng thấy qua." Cung Toàn Thịnh rất là bất đắc dĩ nói.

Hai người nói một hồi, ngồi dưới đất Quách Bằng lúc này mới đứng lên, hẳn mặt đầy nghiêm túc nói với Dương Lăng, "Dương ca, mới vừa rồi ta không gào khóc đi, ngươi nói chuyện được giữ lời thu ta làm đồ đệ."

"Đi ~! Nhìn ngươi như vậy thành kính phân thượng, sau này hãy cùng ta lẫn lộn, bắt quá luyện không luyện thành thì nhìn chính ngươi." Dương Lăng cũng không phải một cái tiêu chầy sắp xếp dẫn người, hướng chỉ Thông Mạch Luyện Hồn Quyết chính mình yêu cầu tìm một người tới thử một chút, nếu như người ngoài thật có thể tu luyện, đối với Trung Quốc mà nói, cũng là một chuyện tốt, chính mình sẽ không để ý truyền bá ra ngoài, đặc biệt là bộ đội, người Trung Quốc ở thể chất thượng với người Âu châu người Mỹ kém nhau quá nhiều.

"Cũng~!" Quách Bằng hưng phấn vùng vung nắm đấm, lần trước nhìn Dương Lăng đánh nhau liền cảm thấy cố gắng hết sức đáng sợ, mới vừa rồi Điểm Huyệt càng làm cho hắn đau đến không muốn sống, hơi kém liền treo, có như vậy một cái lợi hại sư phó, chính mình chỉ cần học được một ít da lông, tại Trung Quốc cũng coi như một cao thủ.

"Được, chúng ta lên đường đi!" Cung Toàn Thịnh nhìn đồng hồ đeo tay một cái, thời gian bắt tri bắt giác đều đi qua nửa giờ, vì vậy chăm sóc Dương Lăng lên xe, ba người hai bộ xe liền hướng ngoại ô Tần Lĩnh phương hướng đi tới.

Dương Lăng lái xe đi theo đại cát Nokia phía sau dần dần rời đi thị khu, từ quốc lộ chuyển tỉnh đạo, lại từ tỉnh đạo chuyển tới một cái hẹp hòi đường xi măng, cong cong lượn quanh lượn quanh, đại khái chạy đến gần một giờ, cuối cùng đến một đại đội dẫn đường cũng không tìm tới bên trong sơn cốc, tiếp tục đi vào trong ước chừng hai mươi phút, một cái đứng gác trạm gác xuất hiện ở ven đường, giữa đường còn có vòng rào, ven đường thậm chí còn bày bao cát làm thành bãi chướng ngại.

Ta sát! Làm một yêu thích vũ trang người mà nói, những thứ này đều giống như trong phim ảnh như thế, Dương Lăng ngừng lúc hưng phấn, một cái sân tập bắn mà thôi, làm thần bí như vậy, xem ra hôm nay thật có thể thỏa nguyện một chút.

Cung Toàn Thịnh ở trước mặt với trạm gác nhân trao đổi mấy câu, cũng móc ra một cái giấy chứng nhận, trạm gác nhân viên trực cũng là quân nhân trang phục, vô cùng trẻ tuổi, cuối cùng còn đổi với Cung Toàn Thịnh nghiêm kính cái lễ, trên đường vòng rào chậm rãi dời đi, hai chiếc xe nối đuôi mà vào, tiếp tục hướng bên trong sơn cốc lái đi.

Hai bên sơn thế phi thường dốc, cơ hồ là thẳng tắp hướng lên, trời xanh trên đầu chỉ lộ ra một đường tia, đường xi măng cũng là dọc theo sơn cốc vòng tới vòng lui, ước chừng lại vừa là mấy phút, trước mặt lại vừa là một cái trạm gác, sau khi thông qua lại qua mấy phút, lại vừa là một đạo trạm gác, ngay tại Dương Lăng ác ý suy đoán lúc, trước mặt đột nhiên sáng lên, một cái rất rộng đất trống xuất hiện ở trước mặt, Dương Lăng lái xe theo ở phía sau, nhìn trước mặt cảnh tượng không khỏi chắc lưỡi hít hà, cái này đất trống rõ ràng không phải là thiên nhiên, hình như là nhân tạo đào bới, diện tích đại khái mười mấy mẫu lớn nhỏ, bên tay trái có một hàng màu xanh lá cây doanh trại, doanh trại phía sau một hàng sơn động, cửa hang rộng cao chừng ba mươi mét, cửa đóng chặt, cũng không biết bên trong thứ gì, bên phải là một cái sân tập bắn, chiều dài ít nhất có bảy, tám trăm mét, Cung Toàn Thịnh trực tiếp đem lái xe đến sân tập bắn bên trực Đình dừng lại, Dương Lăng cũng chỉ đành dừng lại theo.

Mới vừa dừng xe, doanh trại bên kia liền chạy tới năm sáu thân Xuyên Sơn lâm nhiều màu sắc quân nhân, trên vai đều có lon cầu vai, hẳn không phải là giả.

Cung Toàn Thịnh nghênh đón cùng mấy cái quân nhân lẫn nhau chào cũng hàn huyên mấy câu, sau đó chỉ Dương Lăng đối với một người trong đó tuổi tác hơn ba mươi tuổi treo Trung Ủy quân hàm người ta nói, "Lão Ngô, ta lần này mang người huynh đệ này tới luyện tay một chút, vội vàng, đem các người trâu bò nhất trang bị cũng dời ra ngoài."

Dương Lăng cũng là mau tới trước chào hỏi, giới thiệu lẫn nhau một phen, cái đó kêu Ngô Bản Trung Ủy liền bắt đầu an bài, bên cạnh hắn mấy tên thủ hạ đi dời súng ống đạn dược, mà Cung Toàn Thịnh ôm Ngô Bản bà vai hai người rì rầm nửa ngày, Ngô Bản mặc dù bắt đầu sắc mặt không tốt lắm, nhưng lập tức mặt mày hơn hớn,

"Ha ha, Dương huynh đệ, nơi này người khẳng định không biết đi!" Cung Toàn Thịnh đứng ở sân tập bắn vị trí bắn không khỏi cười ha ha, tựa hồ đối với cái hoàn cảnh này rất hưng phấn.

Dương Lăng gật đầu một cái, mặc dù mình ở tỉnh thành sinh hoạt bảy tám năm, nhưng xác thực không biết ngay tại Tần Lĩnh bên trong còn cất giấu một cái như vậy sân tập bắn, mà từ tình huống bốn phía đến xem, không hề chỉ là một sân tập bắn đơn giản như vậy.

Chỉ chốc lát sau, mấy người lính lái một chiếc xe ba gác tới, từ phía trên nghiêng xuống bốn cái mộc điều cái rương, mở ra, Dương Lăng nhất thời trợn cả mắt lên, chảy nước miếng nhìn của bọn hắn cây súng lục, súng trường, súng máy hi lý hoa lạp sắp xếp một bàn, cuối cùng lại từ một cái rương khác xuất ra một hộp một hộp đạn và băng đạn, thậm chí còn từ một cái cặp trong kéo ra một đầu dài dài dây đạn "Rắc rắc" một tiếng treo vào súng máy buông đạn.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Bí mật tiết lộ

"Thử súng!" Ngô Bản khoát khoát tay, mấy người trẻ tuổi binh lính liền mỗi người đều đầu vào đẩy cầm lên một khẩu súng bắt đầu loay hoay, răng rắc răng rắc thượng đạn kéo cò súng, sau đó nhắm xa xa bá vị, ùng ùng bắt đầu bắn.

"Báo cáo, Nhất Hào bá vị bình thường!"

"Báo cáo, số 2 bá vị bình thường!"

Nhìn nước miếng đều phải chảy ra Dương Lăng, Ngô Bân cảm giác trên mặt rất có hào quang, hướng về phía Cung Toàn Thịnh nói, "Thế nào, hôm nay chiêu đãi vẫn là có thể chứ?"

"Lão Ngô, ít kéo những thứ này, có hài lòng hay không còn phải xem Dương huynh đệ nói thế nào." Cung Toàn Thịnh quay đầu, "Dương huynh đệ, từ đâu mà bắt đầu?"

Dương Lăng đã sớm nhao nhao muốn thử, cũng không từ chối, tùy tiện cầm lên một cây súng lục, sau đó ở bên cạnh binh lính dưới sự chỉ đạo bắt đầu bắn đứng lên, đứng ở bên cạnh Quách Bằng nhìn một hồi, tựa hồ cũng không nhìn được ngựa tay, cầm lên một cái súng máy bán tự động thuần thực lên cò, dùng dùng đánh.

Mà lúc này, nơi trong sơn động một cái giam không thất bên trong, có ba người đang đứng ở to lớn giám thị bình thường khán bên ngoài tình cảnh, một cái hơn 40 tuổi quân nhân, vóc người khôi ngô, mắt to mày rậm, trên vai đeo cấp bậc Trung tá, cái mũ bị hấn ném đang không chế trên đài, nhìn sân tập bắn tình huống im lặng không nói, bên cạnh một cái hơn hai mươi tuổi tuổi trẻ Thiếu Úy, vóc người trắng, còn có một cái mặc Jacket người trung niên, mang mắt kính, vóc người hơi có chút mập ra, nhưng là về mặt chuyên chú nhìn trong tay một phần bằng giấy tài liệu, phía trên là một người giới thiệu, nhìn kỹ lời nói, tầm hình chính là Dương Lăng.

Nhìn máy theo dõi thượng thần tình phần khởi, bận rộn phi thường cao hứng Dương Lăng, tuổi trẻ Thiếu Úy bĩu môi một cái nói, "Người này cơ bản cũng là cái súng mù, không biết phía trên vì sao đối với hấn như vậy coi trọng, huống chi chúng ta nơi này tình huống đặc thù, đem hấn mang vào có thể hay không có gì không ổn?"

Trung Tá quay đầu nguyệt hấn một cái nói: "Tiểu Triệu, đây là phía trên an bài, không nên nghị luận, chúng ta chỉ phải phục tùng mệnh lệnh là được."

"Phải!" Thiếu Úy có chút không cam lòng có chút đứng nghiêm một cái.

Ước chừng nhìn vài chục phút, cho đến nhìn thấy Dương Lăng bày ra súng máy, cuồng tiếu bóp cò, chỉ thấy vỏ đạn bay múa đầy trời, đạn như tạt nước như vậy phát xạ ra ngoài, Trung Tá mắt nhìn giác quát thẳng tới rút ra, rất là buồn rầu ngồi xuống, hướng về phía bên cạnh người trung niên nói: "Lão Lâm, có thể hay không nói cho ta biết rốt cuộc là chuyện gì xảy ra mà, chúng ta nơi này cũng coi là trọng điểm cơ mật đơn vị, người trẻ tuổi này rốt cuộc có bí mật gì giá trị cho chúng ta như vậy chiêu đãi?"

"Thiếu Lăng, sự tình bây giờ còn không thể nói, ta chỉ có thể cáo ngươi, người trẻ tuổi này trên người một loại đồ vật, dù chúng ta hoa bất kỳ giá nào tới đến." Người trung niên thả ra trong tay tài liệu, đỡ một chút mắt kính, nhìn màn hình lớn bên trên cái đó điên cuồng kêu to người tuổi trẻ, vỏ đạn tung tóe cảnh tượng tựa hồ để cho hấn đã lâm vào không thể tự kiềm chế cuồng nhiệt bên trong.

"Bất kỳ giá nào? Có phải hay không quá khen, hấn có bí mật gì trực tiếp mời đi uống mấy ly trà cũng giải quyết." Trung Tá rất không hiểu móc ra một điều thuốc đốt.

"Ngươi nha ~! Ngươi cho rằng là bây giờ còn là thế kỷ trước những năm 80." Người trung niên phục hồi tinh thần lại lắc đầu một cái, "Liên tục mấy giới chính phủ đều tại đại lực đẩy tới Trung Quốc cải cách, thảo luận theo luật trị quốc, theo luật trị quân, quân đội chúng ta cũng phải rất nhanh thức thời, không thể kéo chính phủ chân sau, mà gần đây quân đội phản hủ cùng chế độ cải cách cũng ở đây đao to búa lớn cấp tốc đẩy tới, nói cho cùng, chúng ta hay lại là nhân dân quân đội, có vài thứ, muốn từ gốc rễ đi lên nhận biết, đối với dân chúng, càng là không thể tùy tiện vận dụng quyền lợi, nếu không, cải cách sẽ không đạt tới mục đích, mà quyền lợi, khi nào mới có thể bị nhốt vào cái lồng?"

Trung Tá yên lặng hút thuốc không nói thêm gì nữa, cầm lên lão Lâm sắp xếp đang không chế trên đài phần tài liệu kia nhìn, chỉ chốc lát sau kính ngạc nói: "Tiểu tử này gần đây đi cái gì chó / cứt vận, lại kiếm gần ngàn vạn tài sản! Chẳng lẽ là vì vậy?"

Lão Lâm lắc đầu một cái, "Thiếu Lăng, tiền loại vật này, cho dù là hấn trộm được giành được cũng không tới phiên quân đội chúng ta để ý tới đi, tên tiểu tử này đoạn thời gian gần nhất hai lần bắt ăn trộm còn chính mình bỏ tiền bồi người khác điện thoại di động, thậm chí ở 4S tiệm còn bỏ Lưu dài biển con trai cho đánh súng mặt súng mũi,

Có thể thấy hấn còn tâm tư đơn thuần, tâm tồn thiện niệm, hơn nữa nguồn gốc thuần khiết, nếu không chúng ta cũng không lại ở chỗ này chiêu đãi hấn, chỉ hy vọng Cung Toàn Thịnh cái đó ngu biểu diễn có thể đủ tốt chút, một lần thành công."

Lúc này, sân tập bắn thượng Dương Lăng tựa hồ chơi chán súng máy, mấy người lính lại đẩy ra một môn súng cao xạ, nhìn ngồi ở súng cao xạ thượng Dương Lăng, cử động nòng súng hướng về phía mấy ngàn mét ra ngoài trên sườn núi một cây nhỏ một hồi bắn điên cuồng, chỉ thấy đá vụn bay loạn, bụi mù văng khắp nơi, viên kia cây nhỏ rất nhanh thì biến thành đồng cặn bã.

Giam không thất ba người đều là sắc mặt tối đen, khóe mắt co quắp, Trung Tá trong miệng tàn thuốc cũng hơi kém rơi đến trên đứng quân.

"Dương huynh đệ, thế nào, hôm nay sáng khoái chứ?" Trở về thời điểm, Dương Lăng ngồi ở đại cất Nokia thượng, lái xe là Cung Toàn Thịnh, mà Quách Bằng mở ra mục mã nhân theo ở phía sau.

"Sáng khoái, quá sáng khoái!" Dương Lăng không nhìn được còn có chút hưng phấn nói, "Cung Ca., hôm nay thật sự là cảm tạ a, lớn như vậy luôn muốn bắn súng, hôm nay coi như là qua chân nghiệm."

"Ha ha, hài lòng liền có thể." Cung Toàn Thịnh thật cao hứng, cười một hồi đột nhiên nói, "Dương huynh đệ, ta có chuyện muốn nói với ngươi."

Dương Lăng trong lòng không khỏi động một cái, chần chờ một chút nói, "cung đại ca, người nói có đúng hay không liên quan tới bình kia nước sự tình?"

Cung Toàn Thịnh mặt nhất thời đỏ, sửa sang một chút tâm tình nói: "Dương huynh đệ, thật thật xin lỗi, lần trước cam kết người sự tình ta không làm được, ta một cái cấp trên cũ, lúc trước cũng bị vết thương đạn bắn, thương ở xương sống, vốn là ở xe lăn bảy tám năm, mỗi lần ta đi nhìn hán cũng phi thường thống khổ, lần trước người cho ta bình kia nước ta còn dư lại một nửa, ta liền ta liền nhờ nhân cho hán đưa đi, không nghĩ tới, hán uống hai ngày, dĩ nhiên cũng làm có thể xuống đất đi bộ, vì vậy bị bộ đội bệnh viện biết, lại sau đó bị bộ đội lãnh đạo biết."

"Ai ~!" Dương Lăng ở đáy lòng thở dài một tiếng, loại chuyện này quả nhiên là sớm muộn phải xuất hiện, từ lần trước cứu người bắt đầu chính mình thật ra thì liền đã làm tốt chuẩn bị, bất quá không nghĩ tới lại đến như vậy nhanh.

Nhìn Dương Lăng buồn bực sắc mặt, Cung Toàn Thịnh rất là áy náy nói: "Dương huynh đệ, chuyện này là ta làm kém, người muốn đánh phải không đều có thể, nhưng người cũng biết, chúng ta làm lính, đầu cũng đứng tại trên thất lưng quân, chết thì chết, một trăm, nhưng nằm ở xe lăn trên giường bệnh sống hết đời, thật là sống còn khó chịu hơn chết, mỗi lần thấy những thứ kia đã từng sinh long hoạt hổ huynh đệ bây giờ Hoạt Tử Nhân như thế, lòng ta đặt được liền khó chịu, liền đau, giống như một cây đao ở tâm trạng của ta dùng sức đâm." Cái này 1m8 khối ngó hán tử vừa nói vừa nói, dứt khoát đem xe dừng ở trên đường gào khóc.

"Cung đại ca đừng nói, ta hiểu!" Dương Lăng cũng không phải bụng dạ hẹp hòi nhân, nhìn hán tử này khóc tan nát tâm can, đáy lòng cũng là dị thường kiểm chế, cắt đứt Cung Toàn Thịnh lời nói, "Chuyện này thật ra thì cũng không có gì, chỉ bất quá ta vẫn chưa nghĩ ra xử lý như thế nào, các người đã đã biết, ta cũng với người giao một đạt được đi, vật kia không thể nào số lớn cung ứng, ta cũng không có biện pháp sinh sản, ta sau khi trở về cho người một kiện đồ vật, người đưa cho lãnh đạo, nói cho bọn hán biết đồ chơi này toàn thể giới phòng chừng cũng là Tuyệt Phẩm, tìm không tìm được muốn xem bọn hán bản lĩnh."

Cung Toàn Thịnh chuyển buồn làm vui, vội vàng liền tiếp nói cảm ơn, Dương Lăng cũng không nguyên ý thảo luận lại chuyện này, đợi một hồi xe hơi lái đến cửa tiểu khu, sau đó xuống xe để cho bọn họ chờ ở bên ngoài một hồi, vì vậy đi vào biệt thự phòng bếp, cầm lên một cái đại thủy chậu đi vào thợ mỏ hệ thống sân nhỏ, bả trong thùng nước Thái Tuế lấy ra cắt nửa dưới đặt ở trong chậu, sau đó lại đem trong thùng nước đổ ra một nửa ở trong chậu, lại đem thùng nước trang bị đầy đủ nước giếng, bả một nửa kia Thái Tuế nhét vào trong thùng, lúc này mới thở dài thối lui ra hệ thống, xách thùng nước đi tới cửa tiểu khu.

"Cung đại ca, đây chính là nước kia bí mật, chính ta yêu cầu lưu một bộ phận, còn lại đều ở chỗ này, đồ chơi này kêu Thái Tuế, người hán nghe nói qua, là ta một lần vùng núi khám tra trong lúc vô tình phát hiện, thật ra thì ta lúc ấy cũng không nghĩ tới sẽ có tốt như vậy hiệu quả, người đem hán nộp lên đi, chuyện này cũng hy vọng đến đây chấm dứt, cũng không hy vọng bởi vì chuyện này sau này ảnh hưởng đến ta sinh hoạt." Dương Lăng đem thùng nước giao cho Cung Toàn Thịnh sau liền mở ra chính mình mục mã nhân vào tiểu khu.

"Cung Ca., sư phó thật giống như tức giận!" Quách Bằng nhìn Dương Lăng xe lái vào tiểu khu, có chút buồn bực nói.

"Ai ~! Điều tại ta, hán cứu mạng ta, ta lại" Cung Toàn Thịnh ảo não nói.

"Cũng không coi vậy đi, sư phó nhân không tệ, miễn cưỡng khí phỏng chừng cũng không tính, nhưng người chuyện này đối kháng, ta sẽ ủng hộ người!" Quách Bằng do dự một chút kiên định nói.

"Hy vọng hán sẽ không nhớ hận ta đi! Bất quá vật này xác thực thần kỳ, cũng hy vọng những người lãnh đạo nói lời giữ lời, nếu không ta chết cũng sẽ không tha thứ chính mình." Cung Toàn Thịnh ngồi trên xe, nhìn đặt ở ngai kế bên tài xế thùng nước, cái đó trôi trong nước, Ngoại Hoàng bên trong bạch Cổ quái đồ, trong bụng nhưng là mừng thầm, khóc một trận, rốt cục thì bả chuyện này giải quyết, may Dương huynh đệ trượng nghĩa, nếu không còn không biết thế nào với lãnh đạo giao phó, xem ra chỉ có sau này lại những phương diện khác bồi thường, suy tư hồi lâu sau, mới cho xe chạy rồi đi.

Chuyện này cuối cùng tạm thời, Dương Lăng ngồi trên ghế sa lon ở phòng khách, thật ra thì hán tâm lý vẫn là rất cao hứng, cũng hy vọng quốc gia thật có thể từ trong nghiên cứu ra được một ít gì đó, đối với cứu tử phù thương mà nói chính là tuyệt cơ hội tốt, nếu quả thật có thể thành công, Trung Quốc y tế tài nghệ tuyệt đối sẽ dẫn trước thế giới một mảng lớn.

Buông xuống chuyện này, Dương Lăng đi vào thà trần đầy công cụ căn phòng, đây là lâu ba lớn nhất một căn phòng ngủ, bị hán cải tạo thành phòng làm việc, trung ương một tấm to lớn bàn làm việc, phía trên để máy cắt, đánh bóng máy, điều khắc máy, cái đục cương tòa đèn bàn Kính Viễn Vọng các thứ, hán mở ra đèn bàn, cầm trong tay một khối bụi bần mỏ sắt đặt ở máy cắt thượng cố định lại, sau đó mở ra điện cơ, bắt đầu cẩn thận từng li từng tí cắt.

Màu xám đá ở máy cắt tốc độ cao xoay tròn xuống, bị cắt mở nửa centimet thâm một khối nhỏ, dâng lên tro bụi cùng đá vụn ngay sau đó trên chấn chày xuống giọt nước giải khai, theo đá cắt ra, ở đèn bàn chiếu xuống, một cổ thúy lục sắc từ vết cắt nơi bộc phát ra.

Chương 30: Song mỹ huê hành

Dương Lăng gỡ xuống đá, giờ tay lên đèn pin cùng Kính Viễn Vọng, đối chiếu từ quan sát kỹ một phen, sau đó cầm lên bút máy ở đá mặt ngoài vẽ ra rất nhiều ký hiệu, lúc này mới lại đem đá cố định đến máy cắt thượng, hết sức chăm chú cắt, sau mười mấy phút, cả tảng đá mặt ngoài đã có hồ đều bị cắt xuống, cầm trong tay biến thành một khối bất quy tắc nhiều mặt Tinh Thể, lúc này mặc dù mặt ngoài vẫn chưa có hoàn toàn dọn dẹp sạch sẽ, nhưng ở ánh đèn chiếu rọi xuống, chợt lóe đến làm người ta say mê Thủy Lục, đem phòng này cũng nhuộm đậm xinh đẹp dị thường, sau đó chính là dùng cương tóa nghỉ dưỡng sức, lại sau đó cẩn thận mài có chút đánh bóng, không tới hai mươi phút, một khối trứng gà đại hình bầu dục thủy đá quý màu xanh lục liền có hiện tại trong tay hắn, bề mặt sáng bóng trơn trượt thấu triệt, toàn thân tinh khiết không tỳ vết, Thủy Lục màu sắc từ bảo thạch thượng tán mát ra, rạo rực ở trong cả phòng, giống như thiên địa tinh hoa, tràn đầy sinh cơ.

Dương Lăng xem hồi lâu, hài lòng đem nó dùng vài bao vây lại, thả vào phòng trong một két an toàn, mà bên trong, còn nằm một khối trạng như giọt máu đá quý màu đỏ, ở hệ thống bên trong nhà đá, còn có một khối khen thưởng Kết Tinh mỏ sắt, nhưng không biết là cái gì, nhưng dưới mắt, hắn không tính cũng coi ra, ngày sau, loại vật này còn sẽ có, đợi một hồi lúc cần sau khi lại nói.

Nhìn ngoài cửa sổ một chút sắc trời đã tối, hắn liền thu thập một chút trên bàn công cụ, đến phòng bếp tùy tiện làm chút đồ vật nhét đầy cái bao tử, sau đó chui vào thợ mỏ hệ thống, sân nhỏ trên đất mỏ sắt ít một chút, nhưng vẫn là có không ít, hắn cũng lười quản, trực tiếp đi vào nhà đá, bắt đầu luyện tập thiên tâm chú Huyệt thuật cùng Thông Mạch Luyện Hồn Quyết, trời sáng khi tinh dậy đào quảng.

Không đi làm thời gian, đơn giản phong phú, thoáng một cái, thời gian liền đi qua chừng mấy ngày, mà hắn trừ đang đào mỏ thời điểm lại đào ra mấy món khen thưởng mỏ sắt, có sọ Vô Hi cái loại này, có không nhận biết, có chính là Kết Tinh mỏ, mà đề cho hắn cao hứng là, ngay tại ngày hôm qua, cánh tay phải kinh mạch rốt cuộc bị đã thông, ngay tại khi lưu thông suốt trong nháy mắt đó, hắn phảng phất cảm giác chỉ cần mình dùng sức vừa ra quyền, vách tường cũng sẽ bị hắn đào ra một cái lỗ thủng.

Hôm nay khí trời tốt, Dương Lăng xuyên trừ đại khổ xái từ hệ thống lui ra ngoài, từ cửa sổ chiếu vào ánh mặt trời cơ hồ thoáng qua hắn không mở mắt nổi, theo thường lệ tắm đánh răng ăn cơm, sau đó lững thững đến tiểu khu đi bộ một vòng, phơi nắng, khẽ hát, cảm giác mình có chút lên mốc thân thể tựa hồ đang tỉnh lại.

Từ Đàng Sơn tiểu khu rất lớn, hắn từ dời đến nơi này đến từ sau cho tới bây giờ cũng chưa có ở bên trong tiểu khu đi dạo qua, cây xanh thấp thoáng trên đường mòn, tụ năm tụ ba nhân cũng đang tản bộ phơi nắng, hai bên đường là từng hàng ba tầng liên hợp biệt thự, cong cong lượn quanh lượn quanh đi mấy phút, trước mặt lại xuất hiện một cái hồ nhỏ, mặt hồ không lớn, đại khái bảy tám mẫu bộ dáng, trong hồ mới trồng Liên Ngẫu cùng lau sậy, nhưng lúc này đã sớm điều linh khô héo, chỉ còn lại cỏ linh linh một ít cành khô xen vào trong nước, trong hồ xây dựng có một cái bằng gỗ hành lang, rất nhiều trẻ nít cũng ở trên hành lang chơi đùa, mà một vài lão nhân ở ven hồ trên đất trồng luyện Thái Cực, chơi cờ tướng, mà thảo trong đất còn có một cái sân quần vợt, có hai cái học sinh trung học đệ nhất cấp đang ở phía trên đánh cầu lông.

Dương Lăng đi tới một cái luyện Thái Cực lão đầu nhi bên cạnh, hết sức chuyên chú nhìn, từ bắt đầu luyện công sau khi, Dương Lăng đối với bất kỳ võ công gì loại cũng cảm thấy hứng thú vô cùng, Thái Cực Quyền loại vật này, nói là võ công còn không bằng nói là một loại thể thao, chú trọng tâm tư yên lặng, khí tức êm dịu, mang theo một chút đơn giản luyện khí ý tứ, nhưng tùy tiện luyện thể nào, tuyệt đối không đạt tới đã thông kinh mạch tầng thứ, nhiều nhất chính là đúc luyện thân thể.

Trước mắt đến ông già hơi thở dài lâu, thân hình vững chắc, giờ tay nhắc chân tất cả Tự Nhiên lưu loát, xem ra đã luyện không thiếu niên, hắn một bộ quyền pháp đánh xuống, trên ông cũng hơi có chút nóng lên, nhìn bên cạnh vẻ mặt chuyên chú Dương Lăng, mỉm cười nói: "Tiểu tử, ngươi cũng đúng cái này cảm thấy hứng thú?"

Ngay tại Dương Lăng chuẩn bị trả lời thời điểm, nghe được phía sau "Phốc thông" một tiếng, tiếp lấy mấy đứa trẻ mà oa oa kêu loạn, "Cứu mạng a!" "Tiểu hài nhi xuống trong nước đi!" Ngay sau đó nghe tiếng hét hoảng kêu lên, bờ hồ nhất thời loạn thành nhất đoàn, Dương Lăng thật nhanh xoay người, mấy giây chạy nước rút liền chạy nhanh tới giữa hồ rơi xuống nước vị trí, không nói hai lời một cái bay vọt liền nhảy vào lạnh như băng trong nước.

Mặt hồ mặc dù không lớn, nhưng giữa hồ nước vẫn là rất thâm,

Nhảy xuống nước Dương Lăng hai chân lại không có rơi vào đáy được, lúc này rơi xuống nước tiểu hài nhi cách hắn không xa, may là mùa đông, tiểu hài nhi mặc vũ nhung phục, lúc này còn trôi ở trên mặt nước, tựa hồ bị sắc mây ngưng nước, đang trong nước giãy giụa, Dương Lăng phải đi mấy cái sẽ đến tiểu hài nhi bên cạnh, đưa tay đem tiểu hài nhi hướng trên hành lang ký thác, lúc này, trên hành lang đã chen đầy nhân, mọi người ba chân bốn cẳng bả trẻ nít kéo lên đi, còn có mấy con tay nói ra Dương Lăng, đem hắn cũng kéo lên.

Người chung quanh đều bận rộn nhìn trẻ nít đi, Dương Lăng cũng vội vàng chen chúc về nhà thay quần áo, mới vừa tắm xong mặc quần áo tử tế, điện thoại liền vang, cầm đi tới nhìn một chút, lại là Hàn Tinh Lâm, hắn không khỏi có chút kỳ quái, từ lần trước gặp mặt một lần sau khi, chính mình ước qua nàng hai lần, nàng cũng chưa ra, sau đem so sánh bận rộn, liền lại cũng không có liên lạc qua, thỉnh thoảng chuyển động cùng nhau, cũng là ở bằng hữu vòng yên lặng điểm cái đáng khen mà thôi.

Điện thoại kết nối, đối diện truyền tới Hàn Tinh Lâm thanh âm, "Dương Lăng, hôm nay có ở không không?"

"Đương nhiên có rãnh, đại mỹ nữ có cái gì an bài?" Dương Lăng nhớ tới cô gái này bản Hàn Tuyết, nhất thời trong lòng có chút lửa nóng.

"Hôm nay cuối tuần, khí trời cũng tốt, chúng ta đi ra ngoài leo núi chứ ?" Hàn Tuyết thật giống như tâm tình không tệ, đây cũng là nàng lần đầu tiên chủ động cho Dương Lăng gọi điện thoại.

Dương Lăng ngừng lúc hưng phấn, trước mắt một cái cảnh tượng, rừng núi hoang vắng, rừng sâu thảo mật, cô nam quả nữ, lâu lâu ôm ấp, sau đó

"A lô Uy ~! Dương Lăng, tại sao không nói chuyện, người rớt cuộc có đi hay không?" Điện thoại truyền tới Hàn Tinh Lâm thanh âm đưa hân từ ức tưởng trưng thức tỉnh, "Tê ~", hân Mãnh hút một bãi nước miếng, ô kia! Lão tử là không phải là trở nên càng ngày càng không thuần khiết.

"Leo núi a! Ta thích. Hắc hắc, liền hai người chúng ta?" Dương Lăng sắc hê hê hỏi.

"Còn có ta tiểu cô, chúng ta còn chuẩn bị tốt hơn nhiều đồ ăn ngon (ăn ngon), người lái xe tới đón chúng ta chứ ?" Hàn Tinh Lâm nói cho hân biết một cái địa chỉ liền cúp điện thoại, Dương Lăng không khỏi buồn bực, mình rớt cuộc là đang ở với Hàn Tinh Lâm nói bằng hữu hay là đang cùng Hàn Tuyết nói bằng hữu, thế nào mỗi lần hai người đều phải chen đến cùng nơi, bất quá vừa nghĩ tới cái đó đại mỹ nữ người vợ, nhất thời trong lòng lửa nóng liền không áp chế được, Nhị đệ trong nháy mắt liền nghịch ngợm đứng lên, Dương Lăng rất là buồn rầu đem nó đổi một phương hướng.

Chờ Dương Lăng lái xe tới đến Hàn Tinh Lâm nói phương, ngay cả một Quý Ảnh Tử cũng không thấy, không thể làm gì khác hơn là đem xe ngừng ở ven đường gọi điện thoại thúc giục một chút, lại ước chừng qua hai mươi phút, hai nữ nhân mới xách bao lớn bao nhỏ từ tiểu khu đi ra, cách thật xa liền hướng về phía hân vẫy tay, Dương Lăng không thể làm gì khác hơn là buồn rầu chạy tới.

Hai nữ nhân hôm nay cũng ăn mặc đẹp vô cùng, đứng chung một chỗ giống như một đôi hoa tỷ muội.

Hàn Tuyết trên người mặc màu trắng vũ nhung phục, bên trong bó sát người màu hồng áo lông, cổ áo như thường mờ rất thấp, lộ ra nửa trắng như tuyết Sơn Khâu, một cái tinh xảo giây chuyền bạch kim, dây chuyền vừa vặn rơi vào thâm thùy rãnh bên trong, mà Hàn Tinh Lâm lại đơn giản hơn nhiều, rộng mở màu vàng vũ nhung phục, bên trong là cổ tròn màu xanh nhạt áo lông, màu xanh da trời quần jean, giày thể thao, đơn giản lại có vẻ kiều mỹ thanh thuần.

"Nhìn cái gì? Còn không nhanh lên hỗ trợ mang đồ!" Hàn Tuyết nhìn nhìn mình chằm chằm ngực ngẩn người Dương Lăng không khỏi có chút tối thâm đắc ý, cũng hơi có chút lửa nóng.

Hàn Tinh Lâm ngược lại không có cảm giác gì, chính là thấy có chút đàn độn Dương Lăng che miệng buồn cười.

"Ồ ~! Rất tốt" Dương Lăng bả trong tay các nàng bao nhận lấy, xách vút xuống xe cốp sau, hai nàng cũng không khách khí, sau khi lên xe mỗi người xé ra một bọc quà vặt bắt đầu ăn, Dương Lăng ngồi ở buồng lái có chút bất đắc dĩ cười khổ, quay đầu hỏi: "Ta nói hai vị đại mỹ nữ, trên xe không thích hợp leo núi, chỉ thích hợp làm chút mà xa cách nói đi, hôm nay dự định trèo kia ngọn núi?"

Hàn Tinh Lâm vừa ăn vừa nói: "ta đây muốn đi trèo Tây Sơn, tiểu cô muốn đi trèo Thúy Bình sơn, Dương Lăng, nếu không người nói địa phương? Ngược lại người lái xe, người nói coi là?"

Dương Lăng không khỏi xạm mặt lại, đối với hai cái này nhìn cố gắng hết sức nữ nhân xinh đẹp đã hoàn toàn bại phục, nhìn thời gian một chút đã 9 điểm qua, suy nghĩ một chút nói: "Hôm nay cuối tuần, khí trời có được, trên núi phụ cận phóng chừng nhân cũng nhiều, nếu không chúng ta chạy xa một chút mà, đi Hắc Hà công viên cây cối um tùm?"

"Được a được a! Thật ra thì ta cũng muốn đi chỗ đó." Hàn Tinh Lâm vỗ tay đồng ý, Hàn Tuyết cũng không ý kiến, vì vậy Dương Lăng cũng không trì hoãn, trực tiếp lái xe lên đường.

Hắc Hà công viên cây cối um tùm khoảng cách tỉnh thành ước chừng tám mươi km, trực tiếp đi quốc lộ là được, hôm nay khí trời dị thường quang đăng, ánh mặt trời chiếu khắp, mặc dù nhưng đã là tháng mười một, nhưng gió thổi vào mặt cũng không chút nào cảm thấy giá rét, ba người ở trên xe cười cười nói nói, ăn ăn uống uống, vừa đi vừa nhìn hai bên đường cảnh sắc mùa thu phong cảnh, dù sao cũng đi ra chơi, cũng không gấp đi đường, chờ đến đạt đến mục đích địa lúc, đã sắp buổi trưa.

Nhìn trước mắt vô biên vô hạn liên miên chập chùng núi non trùng điệp, lúc này thu ý chưa hết, sơn sắc đang nồng, khắp núi vàng óng lần lượt thay nhau, giống như thiên đường.

"Thật xinh đẹp nha ~!" Hàn Tinh Lâm không khỏi nhảy cẫng hoan hô, khắp nơi chạy tới chạy lui.

Hàn Tuyết cũng là giống như tiểu nữ sinh một loại đi một chút nhảy nhót, trước ngực rộng lớn mạnh mẽ đung đưa nhảy, dường như muốn từ bó sát người trong áo lông nhảy ra một dạng thảnh thoả còn bất chợt khom người nhặt lên một mảnh lá cây, hái một đóa cúc đại hoa, đầy đặn êm dịu cái mộng mẩn mê, triển lộ một vết đáy quần rạn rờ, Dương Lăng nhất thời cảm giác tâm cảnh thoải mái, phơi ánh mặt trời, tắm Thanh Phong, nhìn trắng lè núi sông, còn có hai vị tuyệt sắc đại mỹ nữ làm bạn, nhân sinh như thế, còn cầu mong gì.

Công viên cây cối um tùm lớn vô cùng, chưa được mấy ngày phóng chừng cũng chuyển không xong, vào núi sau khi, ba người cũng không có đi đặc biệt tìm những thứ kia phong cảnh, mà là ở rơi khắp cây lá giữa núi rừng du đăng, cãi nhau âm i cười cười nói nói, Dương Lăng cũng là làm không biết mặt, thuận tiện kéo kéo tay nhỏ, đi từ từ cánh tay, thảnh thoả cũng sẽ có thân thể cấp độ càng sâu tiếp xúc, kia mềm mại, kia vênh cao, cũng không khỏi để cho hân tâm viên ý mã, nhiệt huyết sôi trào.

Chương 31: Bắt cóc

Bò qua một tòa núi nhỏ, trước mắt là một giòng suối nhỏ, nước suối trong suốt, róc rách chảy tới dưới sườn núi mặt một cái đầm nước nhỏ bên trong, bên đầm nước thượng là một mảnh hòn đá nhỏ than, trải rộng đá cuội, bốn phía hạ xuống lá cây thật dày phủ kín trên đất, Hồng Hoàng xuôi ngược, Uyển Như một tảng lớn tinh mỹ thâm.

"Ồ kia ~! Chỗ này thật là thật đẹp! Không được, ta không đi, ta phải ở chỗ này chết già!" Hàn Tinh Lâm hoan hô chạy nhanh tới dưới núi, thoáng cái ngửa mặt nằm ở thật dày lá rừng thượng, tươi đẹp ánh sáng mặt trời chiếu ở trên người nàng, vận động sau gò má khí sắc đỏ thắm, dưới ánh mặt trời lóe lên một loại tia sáng kỳ dị, mà cao ngất đầy đặn ngực cũng là theo khí tức lên xuống, Dương Lăng nhất thời nhìn khô miệng khô lưỡi.

Hàn Tuyết cũng là hưng phấn không thôi, mới vừa rồi leo núi thân thể có chút nóng lên, lúc này dứt khoát bả vũ nhưng phục cỡi xuống, liền trực tiếp một chút nằm trên đất, tán loạn lán vấy, cao vút đỉnh núi, Dương Lăng cảm thấy cả người khí huyết sôi sùng sục, Nhị đệ càng là không chút khách khí một cái lý ngư đá đỉnh giờ lên đến, hần vội vàng kẹp lại chân chậm chậm ngồi xuống tới.

"Dương Lăng, ngươi làm sao rồi?" Hàn Tuyết quay đầu, nhìn động tác có chút cổ quái Dương Lăng, lúc này vừa vận nghiêng người, cổ áo cơ hồ hoàn toàn rộng mở, hai hạt đậu đen như ẩn như hiện, bên trong rạn rờ nhìn một cái không sót gì, hần nhất thời cảm giác Kỳ Kinh Bát Mạch trung chân khí tán loạn, máu mũi cũng hơi kém chảy xuống.

"Ách ~! Không có gì, đi có chút mệt mỏi." Dương Lăng cố nén dòi đi ánh mắt, mờ ra trong tay nước suối mảnh quán mấy hóp, lạnh như băng dưới nước bụng, lúc này mới tốt hơn một chút.

"Thật sao? Ta cũng cảm thấy có chút mệt mỏi." Hàn Tuyết tựa hồ hồn nhiên không cảm giác, lại đưa tay xé ra cổ áo phiến quạt gió, Dương Lăng không tránh khỏi ở đáy lòng gào thét bị thương một tiếng, cái yêu tinh này, còn muốn hay không để cho người sống.

"Dương Lăng, ta đói, nhanh bả lấy các thứ ra ăn!" Nằm một hồi Hàn Tinh Lâm ngồi dậy, Dương Lăng cũng vội vàng từ trên người Hàn Tuyết dòi đi ánh mắt, từ trong túi đeo lưng lấy ra một cái bữa cơm dã ngoại đậm, sau đó đem bả đủ loại quả vật ăn vặt móc ra mang lên.

"Ồ ~! Dương Lăng, ngày thường không chú ý, nguyên lai ngươi da thịt tốt như vậy, lấy cái gì đồ trang điểm?" Ăn quả vật, Hàn Tuyết đột nhiên nhìn Dương Lăng trắng nõn như tay ngọc nói.

"Trang điểm? Ca, cũng không phải là cô nàng, ta đây là trời sinh, từ nhỏ đã thiên sinh lệ chất, nghiêng nước nghiêng thành." Dương Lăng bữu môi một cái, phi thường đắc ý nói.

Thu ánh sáng son sắc, lá rừng giòng suối, gió tập tập, nước róc rách, Dương Lăng ăn lấy trong tay, nhìn trong nôi, nha ~ không, nhìn trước mắt hai cô gái đẹp thiếu nữ xinh đẹp, trong lòng chỉ có một ý tưởng, nhưng không thể cùng ngoại nhân nói, cái gọi là chỉ hiểu mà không diễn đạt được bằng lời vậy.

Ba người một mực chơi đùa đến hơn bốn giờ chiều, mắt thấy trong rừng núi Mộ Sắc tương khởi, rừng mình đánh tới, lúc này mới lưu luyến rời đi, trở lại trong thành phố, sáng sớm liền đen, tìm một chỗ tùy tiện ăn một chút mà cơm tối, bởi vì hai nàng chơi quá mệt mỏi, cho nên Dương Lăng liền đem các nàng đưa đến cửa tiểu khu thật sớm chia tay mỗi người về nhà.

Dương Lăng trừ trong lòng lửa nóng ra, không có bất kỳ mệt nhọc cảm giác, theo thường lệ chui vào thợ mỏ hệ thống hoàn thành mỗi ngày môn học, luyện công, đào khoáng, một đêm chớp nhoáng mà qua.

Sáng sớm ăn xong điểm tâm, Dương Lăng nhớ tới ngày hôm qua Hàn Tuyết nằm ở bên người đáng vẻ, nhất thời tư tưởng không nhịn được làm một sớm đúc luyện, phục hồi tinh thần lại đột nhiên nghĩ đến Lão Ngũ còn một thân một mình ở tại ngoại ô, cũng không biết hai ngày này mỏ sắt mỏ bán không có, phản chính tự mình cũng không có việc gì, vì vậy hần liền lái xe liền hướng Đậu Văn Đào thuê lại địa phương đi.

Ở cửa viện theo như mấy tiếng kèn, Đậu Văn Đào ngâm bàn chải đánh răng chạy đến mở cửa, Dương Lăng đem xe lái vào sân dừng lại xong, từ ngòi kế bên tài xế xuất ra hai cái bánh bao một túi sữa đậu nành, Đậu Văn Đào nhất thời mặt mày hớn hờ nhận lấy đi.

"Làm như thế nào đây?" Dương Lăng đi vào lầu một căn phòng, nhìn bày ra trên bàn hai bộ tiệm máy vi tính mới cùng máy in hỏi.

"Hôm qua mới treo lên, hỏi nhân không nhiều, bắt quá vẫn là bán đi ba khối, bắt quá cũng lúc trước khách quen cũ." Đậu Văn Đào vừa ăn bánh bao vừa nói.

"Cũng không tệ lắm a, ít nhất khai trương." Dương Lăng ngồi trước máy vi tính mặt liếc nhìn cửa tiệm Website, phía trên đáng thương chỉ có bốn loại hàng hóa, bắt quá giá cả có chút khiến Dương Lăng rất ngạc nhiên, mỏ sắt 99 nguyên, tích mỏ sắt 109 nguyên,

Chỉ mỏ sắt cùng kèm mỏ sắt theo thứ tự là 139 cùng 159, "Yết giá có thể hay không quá cao?"

"Tạm được đi! Mỏ sắt đồ chơi này trên mạng bán cũng không ít, nhưng đều là nhỏ vun món nhỏ, giống chúng ta loại này thuần độ cao, to con nơi khác không có, vì vậy giá cả cao điểm mà cũng bình thường." Đâu Văn Đào quen thuộc vòng điểm kinh doanh, máy hóp cầm trong tay bánh bao giết chết, sau đó xoa một chút tay cùng miệng ở một cái khác máy vì tính trước ngồi xuống, đánh mở một cái Website, "Lão Nhị, người xem, ta chuẩn bị mua một ít loại gỗ này cái hộp, sau đó phối hợp mỏ sắt đồng thời bán."

Dương Lăng chuyển qua cái ghế đi xem, nhưng là một ít cổ hương cổ sắc gỗ cái hộp, nhất thời cũng hứng thú nói, "Người nói chúng ta nếu là bỏ mỗi khối mỏ sắt cũng mài ra một khối nhỏ mà bằng phẳng địa phương, sau đó khắc lên số thứ tự sẽ như thế nào?"

Đâu Văn Đào nghĩ một hồi gật đầu nói, "Cái ý nghĩ này không tệ, nhưng chúng ta có thể căn cứ khách hàng nhu cầu làm, không nhất định thể nào cũng phải khắc lên số thứ tự, hơn nữa ngoài ra được thêm tiền!"

"Đúng, cũng là người muốn chu đáo, ta tìm người mua một bộ mài điều khắc công cụ, người đem những này cũng thêm ở mỏ sắt nói rõ trung đi!" Dương Lăng cũng không làm phiền, trực tiếp lại cho Kim Lục Phúc gọi điện thoại, để cho hắn hỗ trợ mua.

Hai người thương lượng một chút những ý nghĩ khác, sau đó Đâu Văn Đào liền thúc giục Dương Lăng vội vàng nhiều làm mấy loại mỏ sắt đến, ngay tại Dương Lăng khổ não nhận lời thời điểm, điện thoại đột nhiên vang lên, móc ra nhìn một cái là Hàn Tuyết đánh tới.

Dương Lăng sắc mặt có chút cổ quái, hắn bây giờ thậm chí có chút sợ hãi cùng với nàng gặp mặt, mỗi lần đều bị trêu chọc muốn `hòa phần thân, tối hôm qua tiêu đệ đệ cũng kiêu một đêm, đào mấy giờ mỏ mới rất không cam tâm cúi đầu. Bất đắc dĩ kết nối, còn chưa mở miệng, trong điện thoại lại truyền tới một trận lộn xộn bừa bãi thanh âm, tựa hồ còn có mấy nam nhân nói chuyện, nhưng quá huyền ảo, căn bản không nghe rõ, ngay tại hắn cho là Hàn Tuyết tộp sai điện thoại chuẩn bị treo máy thời điểm, một người nam nhân thanh âm truyền tới.

"Tiểu tử, người hai nữ nhân ở trên tay ta, muốn muốn cứu bọn hắn, liền đến thành bắc bỏ hoang nhà máy nhiệt điện đến, nhớ, ngàn vạn lần không nên báo cảnh sát, nếu không người sẽ hối hận, còn nữa, thời gian chỉ có nửa giờ, quá hạn không chờ, hai cái này nữ nhân xinh đẹp có thể liền không nói được, ha ha!" Dương Lăng còn chưa kịp nói chuyện, đối diện liền đem điện thoại treo.

Dương Lăng cọt đứng lên, cũng không kịp chào hỏi, lái xe Phi mau rời đi sân nhỏ, Đâu Văn Đào theo ở phía sau hồ cái gì cũng không lý tới biết.

Tê đại! Để cho Lão Từ biết các người là ai, các người chết chắc! Dương Lăng sắc mặt trở nên xanh mét.

Từ nơi này đến bắc giao nhà máy điện, chừng mười mấy cây số, nếu như không kẹt xe cũng còn khá, kẹt xe lại nói một giờ cũng đến không, vì vậy cần rằng đạp mạnh cần ga, ở trên đường phố chạy như bay, liền tiếp xông qua bảy tám cái đèn đỏ, quẹo vào một cái đi thông bắc giao đường chính, nhìn thời gian một chút, mới qua không tới một bán thời gian, Dương Lăng lúc này mới nhỏ khế thở phào một cái.

Rốt cuộc là ai muốn phải đối phó ta? Dương Lăng nghĩ tới nghĩ lui, thoáng cái nghĩ đến mua xe lần đó gặp phải Lưu Văn Phong, trong lòng nhất thời hơi hồi hộp một chút, trừ chính hắn gần đây bởi vậy cho nên không có đắc tội qua những người khác, lần trước đầu đánh hắn một trận, mặc dù lúc ấy hắn không biết mình thân phận, nhưng làm một có như thế bối cảnh cha, phải tìm được chính mình còn chưa phí cái gì trắc trở, xem ra chính mình hay lại là quá ơ là à!

Dương Lăng lúc này căn bản là không để ý tới quy tắc giao thông, một đường đạp mạnh cần ga Mãnh ấn còi, xe hơi như là dã thú ở trên đường xông ngang đánh thẳng, rất nhanh thì đến bỏ hoang nhà máy điện cửa.

Cái này nhà máy điện là thế kỷ trước những năm 80 xây cất, nguyên lai cách thị khu rất xa, nhưng mấy năm nay theo thành phố khuếch trương, cộng thêm phát điện nhiệt điện ô nhiễm ngày càng nghiêm trọng, cái này lao khổ công cao nhà máy điện cũng đến tháo bỏ bên bờ, đã đình công đến mấy năm, nghe nói đất đã sớm bán cho một nhà Hồng Kông công ty địa ốc, sau này nơi này muốn sửa một cái Đại Thương Nghiệp hạng mục.

Vậy mà lúc này, bỏ hoang nhà máy điện đại môn thấp sụp, hai cây cao cao đứng vững gạch đỏ ống khói cô linh linh đứng sừng sững trong gió rét, xưởng rách nát không chịu nổi, to lớn ống sắt ngón ngang lên đỉnh đầu xuyên qua, khắp nơi đều là đen thui tro than, trên mặt đất đá vun nát gạch khắp nơi, cỏ dại hoang vu, rất hiếm vết người.

Dương Lăng cũng không suy nghĩ nhiều, lái xe vọt thẳng vào nhà máy điện, đi vào trong mở đại khái mấy trăm mét, ở một cái bỏ hoang cửa kho hàng miệng, thấy một chiếc không có biển số xe van, vì vậy không chút do dự dừng xe lại.

Tựa hồ nghe thấy Dương Lăng xe hơi thanh âm, trong kho hàng đi ra hai cái mặc quần áo màu đen nam nhân, một cái chừng ba mươi tuổi, vóc người khôi ngô, trên mặt còn có một vết sẹo, ánh mắt rất là sắc bén, một cái khác hơn hai mươi tuổi, tóc nhuộm đỏ vàng hỗn loạn, cả những côn đồ đầu đường bộ dáng.

"Chính là các người bắt bằng hữu của ta?" Dương Lăng sắc mặt tỉnh táo nhìn hai người kia.

"Ha ha, không nhìn ra, tiểu tử này gan thật mập." Tên côn đồ kia bộ dáng nam tử cười lạnh nói.

"Có gan liền vào đi!" Nam tử khôi ngô cũng không để ý, xoay người tiến vào thương khố, Dương Lăng sắc mặt dễ dàng theo ở phía sau, bây giờ đối với hắn mà nói, đối thủ bất kể có mấy cái, chỉ cần không cầm súng, muốn đánh đến hắn vẫn rất khó, nhất là loại này côn đồ các kẻ bộ dáng sức chiến đấu là nằm cận kề tới một ngay cả cũng vô dụng.

Nhà thương khố này rất lớn, nhưng bị xi măng cách thành mấy cái khu vực, vào cửa thì nhìn bảy tám cái vóc người bèn chắc nam nhân phân tán đứng ở bốn phía, có mấy cái trên tay còn cầm dài nửa thước dao phay, mà Hàn Tuyết cùng Hàn Tinh Lâm hai nàng bị từ trên nóc nhà rủ xuống tới sợi dây treo tay đứng, trên người cũng bị sợi dây bó mấy đạo, quần áo xốc xếch, miệng dán băng keo, mặt đầy nước mắt thần sắc cố gắng hết sức kinh hoàng,

nhưng lại cũng không có bị tổn thương gì, Dương Lăng nhất thời hơi yên lòng một chút.

Một người tuổi còn trẻ nam nhân đang đứng ở hai nàng trước mặt, sắc mê mê nhìn Hàn Tuyết bị giấy từng ghim chặt lộ ở bên ngoài trắng như tuyết Nhũ ` đình, người này chính là Lưu Vân Phong.

Lưu Vân Phong quay đầu nhìn thấy Dương Lăng, cái miệng lộ ra mấy viên kim lác lự răng, cười gần lấy tay ở Hàn Tuyết trên ngực nhào nặn mấy cái, "Tiểu vương bát đần, thật không nghĩ tới người vận khí không tệ, lại có xinh đẹp như vậy hai nữ nhân, bất quá xem ra cũng chỉ có tiện nghi ta, ha ha ha ha ~!"

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Giải cứu

Dương Lăng cách bảy tám mét đứng lại, nhìn không ngừng giấy giữa hai nữ nhân, ánh mắt Lãnh Khả sợ, "Lưu Vân Phong, nếu như người không muốn chết liền thả các nàng, nếu không Lão Tử không ngại lần nữa đánh rụng người miệng đây Cầu Nha!"

"Ha ha! Đến chỗ này, người còn cảm thấy có lần trước cơ hội." Lưu Vân Phong từ trong túi móc ra một cái bình nhỏ, một cái xé ra Hàn Tinh Lâm trên miệng băng dán.

"Dương Lăng, đi mau, bọn họ có súng!" Ngay tại xé ra băng dán trong nháy mắt Hàn Tinh Lâm hô to.

Lưu Vân Phong lại không có ngăn cản nàng, một tay nắm nàng cầm hướng trong miệng nàng rút mấy hóp, lại bắt chước làm theo, cho Hàn Tuyết cũng rút mấy hóp, lúc này mới đem chai vứt trên đất, nhìn hai nàng giấy giữa hô to, Lưu Vân Phong ánh mắt lộ ra thâm ` đằng ánh sáng, vô cùng hưng phấn nói, "Tiếp tục giấy giữa nha, một hồi các người sẽ yêu cầu ta an ủi các người. Ha ha!" Sau đó quay đầu hướng về phía người chung quanh nói, "Chăm sóc hân!" Nói xong lại từ trong túi móc ra một cái bình nhỏ, đổ ra hai hạt màu xanh da trời Dược Hoàn nhét vào trong miệng mình.

Trong kho hàng bảy tám nam tử lập tức xông lên, trong tay dao phay ở nóc phòng sót xuống tới dưới ánh mặt trời lóe lên hàn mạng.

"Người tốt nhất không nên động!" Ngay tại Dương Lăng chuẩn bị lúc động thủ sau khi, sau lưng một cái ngạnh bang bang đồ vật dính tại chính mình trên móng phương.

Súng! Dương Lăng nhất thời cả người căng thẳng, nhưng nếu như chính mình bất động, nhất định sẽ bị chặt vô cùng thê thảm, vì vậy làm bộ rũ tay xuống cánh tay, ngay tại một cây đao sắp chém đến đỉnh đầu thời điểm, đột nhiên nhào tới trước một cái, duỗi tay nắm lấy chém tới lưỡi đao, lòng bàn tay một trận đau nhói, bất quá liền trong chớp nhoáng này, Dương Lăng cả người đột nhiên phát lực, chỉ nghe dạt băng một tiếng, trong tay dao phay bị hấn gãy, cũng không thèm nhìn tới trở tay dùng sức vỗ tới, chỉ nghe sau lưng truyền tới hét thảm một tiếng, nhưng lúc này hân đã bất chấp nhìn hiệu quả, thân thể hóa thành một đạo tàn ảnh tả trùng hữu đột, hướng về phía xông lại vài người dựng thẳng lên ngón giữa phải một trận Mãnh đảm, sau đó chỉ nghe mấy tiếng thê lương kêu gào, theo "Leng keng leng keng" mấy tiếng, đợi một hồi Dương Lăng dừng lại thời điểm, trên mặt đất ngón ngang nằm đầy đất, có vẫn còn ở hừ hừ, có đã hôn mê bất tỉnh, mà phía sau cầm súng cái tên kia lúc này tay trái đã tận gốc đứt rồi, sắc mặt tái nhợt nằm trên đất lăn lộn hét thảm, hiện máu giống như suối phun như thể từ chỗ cổ tay phun mạnh ra đến, rơi vãi đầy đất, mà trên đất, một cái đứt rồi trong bàn tay còn nắm lấy một thanh đen nhánh súng lục.

Trong nháy mắt, giữa sân chỉ có Dương Lăng còn đứng, lúc này hân xoay người, ánh mắt lạnh như băng nhìn Lưu Vân Phong.

"Người... Người..." Lưu Vân Phong hù dọa liên tiếp lui về phía sau, giống như gặp quỷ như thế nhìn Dương Lăng, "Người... Không nên tới, nếu không cha ta nhất định sẽ giết chết người!"

"Chó ` ngày, Lão Tử nhìn người cha làm sao làm từ ta!" Dương Lăng xông lên trước bay lên một cước, đem Lưu Vân Phong đá lộn mào trên đất, sau đó lại từng thanh hân nhắc tới tả hữu khai cung, chỉ nghe "Ba ba ba ba" một trận bạt tai, nhất thời nước miếng máu tươi xen lẫn rụng rã bay xuống khắp nơi đều là, đợi một hồi Dương Lăng đem hân vứt trên đất thời điểm, người này đã thần chí mơ hồ, đầu đã sưng vù đầu heo không sai biệt lắm.

Làm xong hết thấy các thứ này, Dương Lăng lúc này mới đi tới hai nàng trước mặt, đưa tay cời ra treo các nàng sợi dây, sau đó vừa buông ra bỏ trên người giấy từng, làm những khi này, hai nàng vẫn luôn là ngẩn người trạng thái, trừ mới vừa rồi những người đó giờ dao phay tấn công thời điểm hai nàng rít gào lên trời ra, cho tới bây giờ, các nàng vẫn luôn là tình hình như thế.

"Hàn tử, ngôi sao Lâm ~!" Dương Lăng ngay cả này kêu nhiều lần, hai nữ nhân mới phục hồi tinh thần lại, giống như nhìn thấy quái vật theo dõi hân, thậm chí ngay cả trên người tán loạn quần áo đều không đi sửa sang lại, Dương Lăng không thể làm gì khác hơn là tốt đưa tay trước giúp Hàn Tinh Lâm kéo thuận quần áo, lại giúp Hàn Tuyết bả mẽ mẽ đắp lại, hai nàng mới sắc mặt đỏ bừng khóc đồng thời nhào lên ôm lấy hân.

Hai cổ thân thể mềm mại ôm thật chặt chính mình, Dương Lăng nhất thời trái tim nhỏ ùm ùm nhảy loạn, quả nhiên anh hùng cứu mỹ nhân không tệ nha, này hạnh phúc tới quá đột ngột, nhưng chính là tình tiết quá khúc chiết quá nguy hiểm, nghĩ đến cây sủng kia, hấn trong lòng nhất thời giật mình một cái, vội vàng đẩy ra hai nàng, quay đầu trên đất tìm tới cây sủng lục kia, một cước đem nó đá xa xa.

Hai nàng lúc này cũng không tiện lại ôm hấn,

"Dương Lăng, ngươi không sao chứ?" Hàn Tuyết vịn phần khăn trương hai cái tay ở trên người hấn một trận sờ loạn, thậm chí cố ý chiếu cổ một chút tiểu đệ, ở phía trên xuống sờ đến mấy lần.

"Tê ~" Dương Lăng không tránh khỏi Mãnh hít một hơi hơi lạnh, chính mình chỗ này tốt vài năm cũng chưa có bị nữ nhân chiếu cổ qua, đột nhiên đến như vậy mấy cái, thật muốn thân mệnh.

"Không việc gì không việc gì." Dương Lăng vội vàng đem Hàn Tuyết tay đẩy ra, lúc này Hàn Tinh Lâm cũng đứng ở một bên nhìn mình, làm đi xuống chính mình sẽ không hảo giao thay mặt.

"Chúng ta đây làm sao bây giờ? Muốn báo cảnh sát chưa?" Hàn Tinh Lâm sớm đã không có chủ kiến, Hàn Tuyết ngược lại thành thực rất nhiều, dù sao cũng là một gặp qua không ít cảnh đời cán bộ quốc gia.

"Hôm nay cho các ngươi chịu khổ, chuyện này toàn bộ oán ta!" Nhìn mặt mang nước mắt, mắt hết hồn vía hai nữ nhân, Dương Lăng cảm thấy cố gắng hết sức áy náy.

Nhìn thêm chút nữa đầy đất ngổn ngang nhân, còn có cơ quắp trên mặt đất rút ra rút ra Lưu Vân Phong, hấn không khỏi cố gắng hết sức khổ não, chuyện này báo cảnh sát không nhất định có kết quả tốt, Lưu Vân Phong lại lịch quá lớn, không phải là tình công an thánh phòng chừng còn không đề xuống được, nhưng mình Thảo Dân một cái, cũng nhận biết không tới cao lớn như vậy thượng nhân vật không phải là, không báo cảnh phiền toái hơn, đến lúc đó tự mình nói cũng không nói rõ ràng, nghĩ tới nghĩ lui, đột nhiên nghĩ đến Cung Toàn Thịnh, vì vậy không chút do dự lấy điện thoại đi động ra.

"Ngươi nói cái gì?" Bên đầu điện thoại kia Cung Toàn Thịnh nghe xong Dương Lăng lời nói thần sắc kinh hãi, chỉ nghe loảng xoảng một tiếng, tựa hồ cái gì rơi xuống đất rớt bẽ, "Ngươi sẽ ở đó mà chờ đi, ta lập tức tới ngay." Cung Toàn Thịnh rất nhanh thì cúp điện thoại.

Dương Lăng cúp điện thoại, mặt đầy bất đắc dĩ, hy vọng Cung Toàn Thịnh năng lượng quá lớn, có thể đem chuyện này giải quyết tốt đẹp, nếu không sẽ để lại cho mình một cái đại phiền toái, quay đầu nhìn Lưu Vân Phong, trong lòng suy nghĩ có phải hay không dứt khoát hoặc là không làm không thì làm triệt để giết chết hấn coi là, nếu không lấy người này tính tình, nói không chừng sau này còn sẽ không ngừng tìm chính mình phiền toái, chung quanh vài bằng hữu cũng không an toàn.

Nghĩ tới đây, Dương Lăng đi tới Lưu Vân Phong trước mặt, đem hấn nhắc tới, Lưu Vân Phong nhìn mặt đầy dữ tợn Dương Lăng, gương sừng miệng rộng phát ra tiếng lách tách thanh âm, thân thể run lên, một cổ Hoàng Thủy theo kho quản chảy xuống.

Nằm ` cái máng ~! Dương Lăng không nhịn được che mũi, nhìn một chút người này hạ bộ, gồ lên thật là lớn một đống, nhớ tới mới vừa rồi hấn ăn hai mảnh Dược Hoàn, nhất thời giận sôi gan sôi ruột, bắn ra tay trái một ngón tay giữa, hướng về phía Lưu Vân Phong lưng nơi huyết thận du mạnh mẽ đâm, chỉ nghe rên lên một tiếng, Lưu Vân Phong ngẹo đầu đã hôn mê, Dương Lăng chán ghét đưa hấn vứt trên đất, sau đó nhặt lên trên đất một cái bình nhỏ, đây là Lưu Vân Phong mới vừa rồi Uy hai nàng uống đồ vật.

"Các ngươi uống vào có không có gì không đúng cảm giác?" Dương Lăng tựa hồ đoán được lúc này cái quái gì.

"Không có!" Hai nàng đồng thời lắc đầu, Hàn Tinh Lâm khả năng cái gì cũng không biết, nhưng lại không gạt được Hàn Tuyết, nàng bởi vậy cho nên đoán được.

Thật ra thì, từ mới vừa mới động thủ đến bây giờ, cũng bắt quả vừa mới qua đi không tới năm phút, lúc này đầy đất hiến máu, cái đó tay bị chặt xuống gia hỏa đã sớm đã hôn mê, phỏng chừng máu cũng mau chảy khô, còn lại mấy cái đều bị Dương Lăng dùng thiên tâm chú Huyết thuật trọng điểm chiếu cổ, mặc dù phần lớn không có đâm trúng Huyết Đạo, nhưng bị Dương Lăng nặng như vậy đánh, cho dù là xương sườn phỏng chừng cũng sẽ gãy. Mùi nước tiểu khai xen lẫn gay mũi mùi máu tanh, phi thường khó ngửi, Dương Lăng liền phụng bồi hai nàng đi ra thương khố ngồi trên xe nghỉ ngơi.

Đại khái qua hai mươi phút, năm chiếc nhiều màu sắc quân bài viết đã xa gào thét vọt vào nhà máy điện, cuối cùng kéo kẹt kẹt một hàng ngừng ở cửa kho hàng miệng, cửa xe mở ra, thật nhanh ầm ầm xuống hơn hai mươi cái toàn bộ đã chiến vũ trang binh lính, rất nhanh thì bả thương khố đại môn còn có Dương Lăng bọn họ đồng thời bao vây lại, cũng ngay sau đó vang lên rằng rắc rắc rắc một hồi kéo cò súng thanh âm

Dương Lăng tròn mắt hốc mồm nhìn những quân nhân này, đầu có chút không đủ dùng, cũng không dám lộn xộn, rất sợ những thứ này binh lính vị không cẩn thận tẩu hỏa, mà đồng thời, trên chiếc xe cuối cùng, Cung Toàn Thịnh cùng một cái hơn hai mươi tuổi treo cấp bậc Thiếu úy quân nhân phi thường nghiêm túc mở cửa xe đi ra.

"Cung đại ca, ngươi đây là cái gì chiến trận?" Dương Lăng cười khổ nhìn đi tới Cung Toàn Thịnh.

"Ô kia ~! Dương huynh đệ, ta tới trị, ngươi không việc gì liền có thể, những người đó đây?" Cung Toàn Thịnh từ trên xuống dưới bả Dương Lăng quan sát một bên lúc này mới nắm tay hấn lắc mạnh một hồi.

"Vào xem đi, đều ở bên trong!" Dương Lăng lỏng ngón tay ra đến bên trong kho hàng, Thiếu Úy gạt đầu một cái, nhất thời bảy tám cái quân nhân ghì súng vọt vào, hai bên cửa các còn lại hai cái đề phòng.

Dương Lăng cuối cùng mới phụng bồi Thiếu Úy cùng Cung Toàn Thịnh đi vào, lúc này toàn bộ quân nhân nhìn nằm tràn đầy đất nhân cũng mắt lớn trừng mắt nhỏ, hấn đây ` mẫu thân ` cùng mới vừa rồi nhận được mệnh lệnh không giống nhau a, không phải nói có một đám cùng hung cực ác cảm thương vũ trang phân tử uy hiếp ba người chất sao?

"Chuyện này... Đây đều là người liên quan (khô)?" Thiếu Úy cảm giác có chút thiếu đường, trên đất còn rơi xuống này bảy tám bả sáng loáng dao phay, dưới ánh mặt trời dị thường nhức mắt, nhìn thêm chút nữa Dương Lăng thân thể nghiêm túc hỏi.

"Không sai, cái tên kia là Lư phó thị trưởng con trai, lần trước với hấn phát sinh qua một chút mâu thuẫn, không nghĩ tới hôm nay hấn lại uy hiếp ta hai cái bằng hữu, ta không thể làm gì khác hơn là tới cứu bọn họ, không nghĩ tới bọn họ không chỉ có đao, vẫn còn có súng lục, mới vừa rồi hơi kém liền treo ~!" Dương Lăng chỉ Lư Văn Phong, sau đó lại chỉ bị hấn đá xa xa súng lục.

Nhìn súng lục thượng còn có một cái tay, coi như là những binh lính này cũng đều Mãnh hít một hơi khí lạnh, giống như nhìn quái vật nhìn Dương Lăng.

"Cung đại ca, chuyện này để xử lý sao? Ta hai vị kia bằng hữu bị dọa dẫm phát sợ, ta phải lập tức đem các nàng đưa về nhà đi." Dương Lăng có chút sờ không trúng, do dự một chút hỏi, mới vừa rồi đang đợi trong thời gian, hai nữ nhân bị Lư Văn Phong rút vào Dục Thủy phát tác, ở khi ghé sau xe thượng riu rít nhìn nhìn còi quần áo lẫn nhau bắt đầu vuốt ve, nhìn hấn máu mũi hơi kém chảy ra ba lít, quả thực quá kích thích tâm can cũng quá có thương tích phong hóa, vì vậy không nhìn được không thể làm gì khác hơn là ở các nàng huyết ngủ thượng mỗi người nhẹ nhàng đắp một chút, bây giờ còn đang nằm ở trong xe ngủ mê man.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Sinh mệnh khoáng thạch

Cung Toàn Thịnh hướng về phía Thiếu Úy gật đầu một cái, Thiếu Úy phát tay một cái, các binh lính tạm thời đều lui ra thương khố, chỉ còn dư lại ba người bọn họ.

"Dương huynh đệ, chuyện này xử lý không khó, cũng sẽ không đối với người có ảnh hưởng gì, nhưng ta muốn hỏi hỏi người ý tưởng!" Cung Toàn Thịnh nói.

"Cái gì? Ta còn có thể phát biểu ý kiến?" Dương Lăng nhất thời đầu không đủ dùng, cái này đã siêu xuất dự toán a.

"Ừ, Dương huynh đệ, người là cho ta quốc quân đội làm ra qua cống hiến to lớn nhân, chỉ điểm mà yêu cầu không quá phận, lúc tới sau khi lãnh đạo đã lên tiếng." Cung Toàn Thịnh gật đầu một cái tựa như cười mà không phải cười nhìn hấn.

"Cái đó cái đó có thể hay không làm hấn cửa nát nhà tan, lao đề tọa xuyên, trọn đời không thể bật đi ra tới tìm ta phiên toái?" Dương Lăng do dự một chút, đã có cơ hội này, không dùng liền uống phí a, yêu cầu đề cao chút cũng tốt trả giá. Mà Lư Văn Phong người này bình thường phòng chừng cũng xấu đến hết thuốc chữa, không biết hại bao nhiêu người cửa nát nhà tan.

"Như vậy à?" Cung Toàn Thịnh do dự một chút nói, "Người đã nguyện ý bỏ qua cho hấn, vậy thì tầm ảnh ý người đến đây đi, vốn là người này chết một trăm lần cũng không đủ. Đến khi hấn Phó thị trưởng cha, người cứ yên tâm, nhất định sẽ cửa nát nhà tan." Nói xong lấy điện thoại di động ra thông qua một cái mã số, chỉ nói một câu liền treo.

"Này cái này thì hoàn?" Dương Lăng tròn mắt hốc mồm, cảm giác suy nghĩ có chút thiếu đường, yêu cầu một người muốn Tĩnh Tĩnh.

"Ừ, còn sót lại người liền đem tâm thả vào trong bụng trở về tiếp tục đi làm ngủ, qua mấy ngày người cũng biết kết quả, bây giờ người liền có thể bả bằng hữu đưa trở về, có muốn hay không ta phái người đi theo người?"

"Không cần, không cần, kia cung đại ca, liền làm phiền người, ta đi trước!" Dương Lăng với hai người chào hỏi, Phi mau rời khỏi thương khố, lái xe tán nhanh rời đi.

Lúc này từ kính chiếu hậu thấy, khí ghé sau xe thượng, hai cái áo quần xốc xếch nữ nhân đều là hô hấp gấp gáp, sắc mặt triều ` đỏ, hôn mê còn đang không ngừng vận động hai chân, hai tay ở bộ ngực mình Tư ` nơi vuốt ve, nhìn hấn khí huyết tán loạn, hô hấp cũng không trôi chảy, mấy lần hơi kém giẫm đạp sai chân ga.

Nửa giờ sau, Dương Lăng mới rốt cục trở lại biệt thự, đem xe đỗ vào nhà để xe dưới hầm, vội vàng đem hai nữ nhân đẩy ra ngoài vác lên vai chạy vào giữa phòng phòng tắm, lúc này hai nữ nhân đã thân thể đều bắt đầu đỏ lên, sắc mặt tươi đẹp cũng sắp chảy ra nước, Dương Lăng chịu đựng khô miệng

khô lười dục vọng, đem hai nữ nhân bóc hết sạch ném vào bồn tắm, sau đó mức độ hảo thủy nhiệt độ mở vòi nước bắt đầu xối nước, đợi một hồi hai nữ đều bị ngâm nước đến sau lúc này mới ở các nàng sau lưng vị trí đám bóp xoa bóp mấy cái, trợ giúp bọn họ giữ đầu khí huyết trót lọt, nếu không sau khi tỉnh lại đầu sẽ phi thường đau.

Hai cái bạch ` hoa hoa thân thể trong bồn tắm quấn quýt lấy nhau, lẫn nhau va chạm, hai cái màu hồng cái lưỡi đình hương cũng quấn quýt chung một chỗ, yếu điệu lung tung thờ dốt, để cho Dương Lăng cả người khí huyết cuộn cuộn, tiểu đệ đệ càng là kiếm bặt nỗ trương, hận không được xông lên đem hai nữ nhân giải quyết tại chỗ.

Như vậy không phải là biện pháp, Dương Lăng chợt tỉnh ngộ, cũng không biết Lưu Vân Phong cho các nàng uống là một loại gì xuân ` thuốc, thật không ngờ mãnh liệt, hơn nữa thời gian cũng là như thế dài, âm thầm ngăn chặn chính mình dục vọng, suy tư một chút, thối lui ra phòng tắm, tiến vào hệ thống sân nhỏ, ở trong chậu nước mức ra một ly nước lui ra ngoài, sau đó không để ý hai nàng ở trên người mình khắp nơi sờ loạn, cố nén cho các nàng phân biệt trút xuống mấy hớp.

Chỉ chớp lát sau, hai nàng trên người triều ` đỏ bắt đầu từ từ giảm bớt, động tác cũng dần dần vô lực, cuối cùng cũng lâm vào trong mê ngủ.

"Hô ~" Dương Lăng không khỏi đại thư một hơi thở, cảm khăn lông xoa một chút đầu đầy đỏ mồ hôi, này mới phân biệt đem hai nữ nhân từ trong bồn tắm vớt lên, qua loa lau khô thân thể, đưa bọn họ vớt xuống khách trên giường ngủ đắp kín mền.

Một mình ở lại ngồi trên ghế sa lon ở phòng khách, ngay cả tay trung nước trà biến hóa lạnh cũng không biết, nhớ tới thật là giống như nằm mơ như thế, mà hai cô quấn quýt lấy nhau bạch hoa hoa thịt ` thể không ngừng trong đầu lẫn lộn, lẫn lộn, để cho hắn hoàn toàn không tỉnh tâm được.

Nhiều cơ hội tốt nha! Ta làm sao biết làm một cái vạn người phi nhô chính nhân quân từ đây? Chính ta cũng khinh bỉ chính mình, hai cái tiểu nhân trong đầu kịch liệt cãi vã,

Để cho hắn hận không được một cái tát đập chết chính mình, cúi đầu nhìn một chút như cũ nhô lên lều vải, chẳng qua là khổ Nhị đệ.

Thời gian trôi qua hồi lâu, Dương Lăng đột nhiên xoa một chút nước miếng đứng lên, nhìn một chút điện thoại di động, đã buổi chiều nhanh một chút, vì vậy gọi điện thoại ở phụ cận kêu ba phần thịt bò bít tết bán bên ngoài, hắn phòng chừng hai nữ nhân chẳng mấy chốc sẽ tỉnh.

Quả nhiên, bán bên ngoài đưa tới sau, Dương Lăng đang một thân một mình ngồi ở phòng ăn ăn ngón nghiêng, một người vóc dáng nở nang nữ nhân bóc cái mền xuất hiện ở trước mắt hắn, "Hàn Hàn tỷ, người tỉnh?" Dương Lăng tay chân luống cuống bỏ đao trong tay xuống xiên.

Hàn Tuyết sắc mặt đỏ ửng nhìn hắn, khỏe mắt xuân sắc tràn ngập, cũng sắp chảy ra nước, "Người người này lại một người ăn một mình, còn không mau đi bá y phục của ta đem ra, chẳng lẽ để cho ta như vậy phụng bồi người ăn cơm?"

"Được !" Dương Lăng chạy mau đến phòng tắm, bà hai nàng quần áo đồng thời ôm tới giao cho Hàn Tuyết, cửa phòng ngủ, ở Hàn Tuyết hóa thủy mất Nhân trung, Dương Lăng tháo chạy, vội vàng chạy vào phòng ăn tiếp tục hung hăng đối phó khối kia năm phần thực thịt bò bít tết.

"A ~!"

Dương Lăng đang ăn, đột nhiên căn phòng cách vách một tiếng siêu high-decibel nữ nhân hét chói tai, Dương Lăng vội vàng bỏ lại dao nĩa vọt vào phòng, tiếp lấy lại vừa là càng high-decibel hét chói tai, "A ~! Người thể nào đi vào, mau đi ra, còn nữa, y phục của ta đâu rồi, người người làm gì ta?" Lúc này, che chắn người trần truồng trần ` thể ngồi ở trên giường Hàn Tinh Lâm nước mắt cũng sắp chảy ra.

Dương Lăng lần nữa hoảng hốt tháo chạy, tông cửa xông ra. Lúc này, Hàn Tuyết ôm Hàn Tinh Lâm quần áo đi vào phòng, hai người ở trong phòng nói lời nhai nói gì, một hồi nữa, hai nàng mới chậm rãi đi ra, Hàn Tuyết ngược lại không có gì, Hàn Tinh Lâm lại sắc mặt có chút tái nhợt, hung hăng khoét hân trắng nhợt mắt, sau đó mới tức giận đi tới phòng ăn ngồi xuống, bắt đầu ăn thịt bò bít tết.

"Ngôi sao Lâm, hôm nay chuyện ta" Dương Lăng vẫn là không nhận được muốn giải thích một chút, dù sao mình chỉ dính cái danh tiếng, thật ra thì bận trước bận sau cái gì cũng không làm.

"Đừng nói, ta đều biết, hôm nay cảm ơn người!" Hàn Tinh Lâm sắc mặt một chút biến hóa đến đỏ bừng, mau đánh đoạn hắn lời nói, ăn thịt bò bít tết cũng không dám ngừng đầu.

Dương Lăng cũng không tiện nói gì nữa, ba người lúng túng ăn xong thức ăn, hai nữ nhân tựa hồ một khắc cũng không ở nổi, vội vã yêu cầu rời đi, Dương Lăng không thể làm gì khác hơn là lái xe đem các nàng đưa trở về.

Đưa mắt nhìn hai nàng bóng lưng biến mất ở bên trong tiểu khu, Dương Lăng mới thở dài lần nữa cho xe chạy, thật là quá lúng túng, lần gặp mặt sau cũng không biết mở miệng thế nào, chẳng lẽ nói "Ta nhìn thân thể các người, các người nhìn trở lại tốt." Minh là không ý kiến, các nàng chưa chắc tình nguyện.

Trở về trên đường, cho Đậu Văn Đào trở về điện thoại, tùy tiện tìm cái lý do giải thích mấy câu, xe hơi lái vào Từ Đàng Sơn tiểu khu, Dương Lăng mới vừa đem xe dừng lại xong xuống xe, bên cạnh một người trung niên nam nhân lập tức xông lên một bà cầm tay hắn Mạnh rung, mặt đầy kích động nói: "Dương huynh đệ, cảm ơn người cảm ơn người!"

"Ách ~" Dương Lăng một trận mơ hồ, "Vị đại ca kia, người nhận lầm người chứ ?"

"Không có không có, khẳng định không sai, bảo an đều đã điều tra theo dõi, buổi sáng chính là người cứu nữ nhi của ta!" Trung niên nam nhân phi thường khẳng định nói.

Nha, nguyên lai là chuyện này. Dương Lăng bưng tỉnh đại ngộ, cố gắng đem tay rút ra cười nói: "Vị đại ca kia, ta cũng vậy đừng dịp mà thôi, đảm đương không nổi tạ!"

"Không! Không! Muốn cảm ơn, nhất định phải tạ!" Người đàn ông trung niên phi thường chân thành nói xong sau đó ngoắc ngoắc tay, sau lưng một người tuổi còn trẻ thiếu phụ dắt một cái ba tuổi khoảng chừng Tiểu Nữ Hải Nhi đi tới, "Ta gọi là Viên biển Thần, đây là ta người yêu chúc na, còn có ta con gái Viên di, đến, cũng tới cảm ơn ân nhân!"

Chúc na nhìn hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, vóc người rất tốt, mặc rất thời thượng, bần trứ tóc, mặt trái soan, ngũ quan tinh xảo, nhìn sinh hoạt bởi vậy cho nên rất tốt, nàng cũng là phi thường chân thành cảm tạ mấy câu, mà Tiểu Nữ Hải Nhi là dài trắng ngần đẹp vô cùng, phi thường nhu thuận non nớt kêu một tiếng "Tạ ơn thúc thúc!"

"Được, Viên đại ca, này cảm ơn ta nhận được, việc rất nhỏ, ngài có chuyện gì cũng có thể đi bận rộn đi!" Dương Lăng cười sờ một cái tiểu cô nương đầu đối với Viên biển Thần nói.

"Này nơi đó đi?" Viên biển Thần vội vàng bãi đầu, "Dương huynh đệ, buổi tối ta làm chủ tiệc mời người, quán rượu cũng đặt được, hai chúng ta liền một đứa con gái như vậy, ân cứu mạng một cái tạ chữ một bữa cơm cũng quả thực biểu đạt không cái gì, người có thể ngàn vạn lần không nên từ chối!"

Dương Lăng nhìn giương mắt một nhà ba người, cũng chỉ đành đáp ứng, đưa đi người một nhà này, Dương Lăng lúc này mới lắc đầu cười khổ đi vào biệt thự, thời gian bây giờ vừa vặn ba giờ chiều, khoảng cách ăn cơm tối còn sớm, vì vậy đi vào phòng ngủ, tiến vào thợ mỏ hệ thống.

Buổi sáng bị hai nữ nhân người trần trường trần ` thể nháo trò, chính mình đến bây giờ còn khí huyết không bình ổn, cần gấp một lần niềm vui trần trụi kịch liệt thể lực hoạt động một chút tới bình tức, đó chính là đào quang.

Trước mặt dốc núi nhỏ đã bị đào đi đại khái 10%, đứng ở to lớn đáy hố, Dương Lăng thập phần lo lắng phía trên đất đá sụp đổ xuống đem mình chôn, vì vậy một loại đều là hướng hai bên đào, cho nên hầm lại càng ngày càng rộng, đòi giống như trương cái khó coi miệng rộng.

Nhìn một chút trên màn sáng thứ ba giờ học sao, mặc dù nhưng đã liên tục đào hơn mười ngày, nhưng vẫn chỉ có một giác tiểu nhon sáng lên màu trắng, những địa phương khác vẫn là màu xám, xem ra như cũ gánh nặng đường xa a!

"Phi phi ~ "

Dương Lăng hướng lòng bàn tay ói hai nước miếng, xoa xoa tay nâng lên cái cuốc, vui đầu khổ làm.

"Keng ~", Nhất cấp Chi khoáng thạch, thuần độ 88, giá trị 0. 001;

"Keng ~", Nhất cấp kẽm khoáng thạch, thuần độ 85, giá trị 0. 00 6;

"Keng ~", Nhất cấp kẽm khoáng thạch, thuần độ 87, giá trị 0. 007;

Trong đầu "Leng keng" nhắc nhở không ngừng vang lên, hần cũng lười xem hết tron màn, thật ra thì hần cũng đã có một ít kinh nghiệm, nếu như là đặc thù quảng vật, một loại thanh âm nhắc nhở sẽ có nhiều chút bất đồng, liên tục hai tiếng hoặc là ba tiếng, một loại chỉ có trừ đặc thù nhắc nhở, hần mới có thể ngừng đầu nhìn một chút trên màn sáng tin tức.

Từ lần trước đã thông Nhâm Đốc Nhị Mạch, thân thể của hần lại cũng không có tiến vào cái loại này không có thể không chế trạng thái, mặc dù mỗi lần đào lên sẽ quên ghi thời gian, nhưng mình cũng tùy thời đều biết mình đang làm gì, thời gian, liền trong lúc lơ đãng chạy mất, Dương Lăng thoáng đánh giá coi một cái đại khái sắp tới ba giờ, lúc này mới chuẩn bị kết thúc công việc, đang lúc này, trong đầu giống như đại đồng hồ treo một loại "Coong" một tiếng nổ âm, bị dọa sợ đến hần hơi kém đặt mộng ngồi dưới đất, mà cái cuốc xuống ngay sau đó nhảy ra một khối to bằng đầu nắm tay màu xanh nhạt khoáng thạch, còn chưa kịp thấy rõ ràng, một đạo bạch quang thoáng qua, màu xanh lá cây khoáng thạch biến mất, lúc này hần mới tỉnh ngộ lại tới vội vàng xem hết tron màn, chỉ thấy trên màn sáng biểu hiện: "Nhất cấp sinh mệnh khoáng thạch, thuần độ 27, giá trị 1300."

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Tam tinh khen thưởng

Cái gì? Dương Lăng đầu có chút đương cơ, sinh mệnh khoáng thạch là tôn thước đồng đồng? Còn chưa kịp suy nghĩ nhiều, huyền phù tại không trung thẻ kim loại đột nhiên bộc phát ra lúc thì trắng ánh sáng, vốn là mới sáng lên một cái tiểu nhon viên thứ ba ngôi sao trong nháy mắt viên mãn, tiếp lấy phía

sau hiện ra viên thứ tư ngôi sao cũng có một cái tiểu nhon toát ra màu trắng.

Trên màn sáng cũng ngay sau đó biểu hiện: Thợ mỏ học đồ, cấp bậc ba sao, đến tiếp sau này bài tập hữu hiệu lợi nhuận 3%, toàn bộ vô ổn định giá trị khoáng thạch thuộc về người cảm được, cũng giải đặc biệt lệ Nhất cấp đường hàm bài tập một lần, thu nhập thuộc về thợ mỏ hệ thống người cảm được."

Màn sáng phía dưới cùng biểu hiện: Có hay không lập tức tiến vào khen thưởng bài tập?

Cái này thì ba sao? Dương Lăng có chút không tin tự lắm lắm, nghi ngờ đưa tay ở trên chân bóp một chút, đau vô cùng, nhất thời mừng rỡ như điên bỏ lại cái cuộc trở lại sân nhỏ, nằm ở đây đất mỏ trong đồng đá tìm, cao như vậy giá trị đồ vật, bởi vậy cho nên là có khen thưởng.

Quả nhiên, Dương Lăng ở khoáng thạch trung lay hồi lâu, rốt cuộc tìm được hai khối to bằng móng tay màu xanh nhạt đồ vật, này hai khối đồ vật nhìn một cái thì không phải là kim loại vật chất, giống như Ngọc Thạch vừa giống như xương, có chút bán trong suốt, mặt ngoài trong suốt bóng loáng, tản ra lãnh đạm lãnh đạm lục sắc quang mang, thả ở lòng bàn tay có một loại nhàn nhạt ôn hòa cảm giác, một cổ yếu ớt khí tức xuyên thấu qua da thịt chui vào trong thân thể, sau đó từ từ lưu động đến toàn thân, cả người nhất thời ảm áp phi thường thoải mái, liền cùng mình luyện tập « Thông Mạch Luyện Hồn Quyết » nhập định sau cảm giác không sai biệt lắm, nhưng tựa hồ lại càng hơn một bậc.

"Bảo bối tốt nha!" Dương Lăng không khỏi mừng rỡ, vật này nếu như bình thường đeo ở trên người giống như đang không ngừng luyện công, mặc dù không nhất định có thể tăng cường công lực, nhưng nhất định có thể để cho thân thể trở nên khỏe mạnh hơn, nghĩ tới đây, lập tức không cam lòng đứng lên, giá trị 0. 001 khoáng thạch đào thượng một trăm khối còn khen thưởng một khối đầu rồi, quả đảm lớn một đồng dĩ nhiên cũng làm khen thưởng nhỏ như vậy hai khối, vì vậy lại nằm trên đất đây một viên một viên khoáng thạch lật, công phu không phụ người có lòng, cuối cùng hẳn lại tìm đến một khối, bất quá hơi nhỏ một chút, nhưng chức năng lại không kém chút nào.

Ha ha, Dương Lăng hưng phấn nắm này ba khối phần thưởng thối lui ra hệ thống trở lại phòng ngủ, giống như chỉ phát tình mèo hoang lâu trên lầu dưới tràn đầy nhà ở tán loạn, mặt đầy cười ngây ngô, thật là không biết mình nên liên quan (khô) tài năng gì bình tức một chút hưng phấn trong lòng.

Cuối cùng vẫn là một trận tiếng chuông cửa đem hắn từ trong trầm mê thức tỉnh, nhìn ngoài cửa sổ một chút đã gần đen, nhất thời nhớ tới Viên biển Thần một nhà muốn mời chính mình com nước xong sự tình, vì vậy vội vàng đem ba khối phần thưởng bỏ vào túi sắt, suy nghĩ một chút cảm thấy không an toàn, dứt khoát lại tiến vào hệ thống bỏ vào nhà đá, lúc này mới lui ra ngoài đi mở cửa.

"Ồ ~! Dương huynh đệ, người đây là đang làm gì?" Cửa Viên biển Thần nhìn Dương Lăng đại khó xái, mồ hôi đầy người, còn tới nơi dính đất sét, phi thường kinh ngạc.

"A ~!" Dương Lăng này mới tỉnh ngộ lại, vội vàng lúng túng nói: " Xin lỗi, Viên đại ca chờ một chút ta một hồi, ta trước đi tắm thay quần áo khác."

Giải quyết đi ra, chỉ mặc quần jean cùng chăm sóc thêm áo sơ mi Dương Lăng để cho Viên biển Thần cảm khái không dứt, tiểu tử chính là thân thể khỏe mạnh, nhìn một chút đã biết trên người vũ nhưng phục không khỏi lắc đầu cười khò.

Một hồi com tới trở lại, đã 21h nhiều, Dương Lăng ợ một cái, hơi có chút men say, pha một chén trà ngồi trong công việc đang lúc, bả ba khối khen thưởng sinh mệnh khoáng thạch than ở lòng bàn tay im lặng không nói, nhàn nhạt lục quang đưa bàn tay nhuộm đậm thành một loại sinh động màu sắc, có chút khí tức phát ra, liền phảng phất một loại vô cùng sinh mệnh ở bông bột sinh trưởng, đồ chơi này hệ thống lại cho ra cao như vậy giá trị, nhất định là vượt qua phổ thông nguyên tố khoáng thạch phạm vi, chỉ bất quá nó rốt cuộc là chất liệu gì?

Hy vọng sau này sẽ có được câu trả lời chứ ?

Quan sát sau một hồi, hắn mở ra điêu khắc máy, mặc lên một cây một cm bên cạnh (trái phải) lưỡi khoan, nhẹ nhàng ở ba khối khoáng thạch thượng chui ra một cái tiểu lỗ thùng nhỏ, sau đó lại mở máy vì tính ra ở trên mạng mua một ít dây đeo, hắn quyết định đem vật này làm thành quả truy đưa cho cha mẹ, để cho bọn họ ngày thường đeo ở trên người.

Làm xong chuyện này, Dương Lăng thay đại khó xái tiến vào hệ thống, bây giờ ba sao đã viên mãn, khen thưởng nhiệm vụ còn không có làm, hắn cũng rất chờ mong lần này khen thưởng, cầm lên Thập Tự hạo, nhìn trên màn sáng tiến vào khen thưởng bài tập nhắc nhở, hít sâu một hơi.

Trước mắt là cái sụp đổ son động, cửa hang hơn phân nửa đều bị chôn, tất cả lớn nhỏ đá tán lạc khắp nơi đều là, hoang vu mà tịch mịch, sương mù mờ mịt tràn ngập ở bốn phía.

Hắn hút lấy lần trước giáo huấn, chung quanh thoáng nhìn một bên, xác nhận mục tiêu nhất định là son động không thể nghi ngờ, vì vậy vùng Thập Tự hạo bắt đầu ở trước cửa hang mặt đào đứng lên, bây giờ Dương Lăng, thể lực phảng phất vô cùng vô tận, cánh tay giờ lên ba trăm kg không có vấn đề chút nào, cho nên, rất nhanh cửa hang liền bị dọn dẹp ra đến, lộ ra cao ba bốn thước son động.

Cả cái son động thật giống như bị lực lượng khổng lồ đập bể như thế, bên trong như thường đồng đá vụn tích không sai biệt lắm cao một thước, thời gian từ từ chạy mất, trong lúc bất tri bất giác, hắn liền đào được trong son động bảy tám mét vị trí, ngay tại trên màn sáng nhảy ra mười phút đảo kế thì con số thời điểm, theo cái cuộc nhảy ra một cái đen thui lù lù chai nhỏ, trong đầu vang lên "Leng keng" hai tiếng, Dương Lăng vẫn chưa hoàn toàn kịp phản ứng, trước mắt thoáng một cái cũng đã đứng ở trong sân nhỏ.

Không trung nổi lơ lửng một cái to bằng trứng gà màu đen chai nhỏ, mà trên màn sáng biểu hiện: Tam cấp thực vật mỏ, mầm móng loại, tác dụng không biết, giá trị vô.

Điều này phía dưới rất nhanh lại biểu hiện một hàng chữ: Có hay không trồng trọt?

Dương Lăng có chút mặc danh kỳ diệu gật đầu một cái, không trung nhất đạo lục quang thoáng qua, lơ lửng chai phát ra "Phốc" một tiếng hóa thành bột rơi xuống, một viên màu xám viên châu tử rơi vào giếng nước cùng đại thụ giữa trên đất trống biến mất không thấy gì nữa.

Cái này thì hoàn? Dương Lăng khu khu da đầu, cảm thấy có chút buồn rầu, khen thưởng lại là một viên không biết mầm mống, cũng không biết rốt cuộc là cái thứ gì, kết quả? Nở hoa? Thường thức? Ăn? Chơi đùa? ... Suy nghĩ hồi lâu cũng không nghĩ ra cái ẩn nấp mớ mớ, hay lại là nắm giếng dọc theo thượng lý cho khối kia chu vi nửa thước đất trống đầy tưới một lần nước, bất kể như thế nào, thực vật chung quy yêu cầu lượng nước, mà trong lòng của hắn, hoặc nhiều hoặc ít vẫn còn có chút mong đợi.

Khen thưởng bài tập cũng làm xong, nhìn một chút cấp bậc phía sau viên thứ tư sao, cũng mới sáng lên có chút một cái tiểu nhon, vì vậy cũng không muốn tiếp tục đào quáng, dứt khoát đi vào trong nhà đá ngồi xuống, bắt đầu tu luyện.

Thợ mỏ hệ thống cho tới bây giờ cấp bậc, nếu như không có vận khí tốt, muốn thăng một cấp nhất định là muôn vàn khó khăn, có lẽ phải hai ba năm mới được, Dương Lăng cũng sẽ không cuống cuống, vì vậy khôi phục ngày xưa chậm rãi sinh hoạt trạng thái, đêm khuya luyện công, có rảnh rỗi liền đào đào quáng, trong lúc lại về nhà một chuyến, bả lần trước làm xong quả truy mang về cho cha mẹ, lại đem Thái Tuế ngâm nước giếng cho nhà nhân cũng mang nhiều chút.

Từ uống lần mang về nước giếng, phụ mẫu thân thể khỏe mạnh rất nhiều, tựa hồ dáng vẻ cũng tuổi trẻ không ít, Tam thúc lui chân đã hoàn toàn khôi phục, ông nội bà nội cũng đều khí sắc đỏ thắm, cả ngày ở trong thôn bạn trước bạn sau, không bao giờ nữa là cái loại này chiến chiến nguy nguy bộ dáng.

Nhìn những thứ này, Dương Lăng cao hứng vô cùng, liền dành thời gian bả đã từ chức sự tình cho cha nói đầy miệng, cha cũng không nói gì, chỉ nói là nhân cũng lớn như vậy, tự làm chủ, vì vậy, Dương Lăng rất thích ý tại gia tộc ở một tuần lễ mới hài lòng trở lại tỉnh thành.

Trở lại biệt thự, nhất thời lạnh tanh rất nhiều, nhìn trống rỗng căn phòng, Dương Lăng có chút bất đắc dĩ, một người ở lớn như vậy một căn phòng, thật là lãng phí tới cực điểm, vì vậy cho lão Tam gọi điện thoại.

"Lão Tam, lúc nào dời tới ở?"

Cao Văn Phong do dự một chút nói; "Ta còn là không tới coi là, đi làm quá xa."

"Thì ~!" Dương Lăng có chút tức giận.

"hắc hắc, chủ yếu là ta mới vừa đóng một người bạn gái, ở tại chỗ người không có phương tiện." Cao Văn Phong có chút thô bỉ cười gian nói.

Dương Lăng nhất thời minh bạch, người này sợ hãi chính mình quấy rầy hai người bọn họ thế giới, cúp điện thoại khó ép nhìn mình đầy quần, xem ra chính mình phải nỗ lực, là Nhị đệ tìm một cùng chung chí hướng bạn lữ, nếu không lâu dài đi xuống, bạch hạt một cái khí vũ hiên ngang hào hán.

Buồn rầu thật lâu, nhớ tới lần trước Lưu Văn Phong sự tình, lại gọi thông Cung Toàn Thịnh điện thoại, muốn hỏi thăm một chút cuối cùng kết quả xử lý.

"Cung Ca, người khỏe, cái chuyện lần trước xử lý như thế nào đây?" Dương Lăng có chút do dự hỏi.

"Người không biết?" Cung Toàn Thịnh có chút kinh ngạc hỏi.

"Ta không nghe nói a ~?" Dương Lăng cảm thấy mặc danh kỳ diệu.

"Tiểu tử người không nhìn tân văn TV đúng không? Đã sớm đi ra, Lưu Văn Phong bởi vì mấy lần cưỡng gian nữ nhân, thậm chí còn chỉ sử hán nhân đem người đánh cho thành tê liệt tạo thành trọng thương, thêm lần trước nữa bắt cóc người bằng hữu, đã bị xử không hèn, cha của hắn Lưu dài biên cũng cho là tham ô nhận hối lộ số lượng to lớn bị xử mười bảy năm, bây giờ đều tại ngục giam ngày ngốc đầu rồi, người yên tâm, bọn họ đời này phỏng chừng cũng không ra được!" Cung Toàn Thịnh đơn giản giải thích một chút, Dương Lăng lúc này mới yên lòng, "Đúng, cung Ca,, lần trước món đồ kia đóng sau khi đi lên là phản ứng gì?"

"Phản ứng?" Cung Toàn Thịnh tựa hồ ngây ngô một chút, "Dương huynh đệ ngưng ngưng, ta cấp bậc quá thấp, đã tiếp xúc không tới phương diện này, phỏng chừng còn đang nghiên cứu đi, chuyện này người cũng đừng quản, cũng không tới phiền ta người bạn tâm, đúng người mấy ngày nay ở nhà chứ, có món đồ ta muốn đưa cho người, chờ ta trở về tỉnh thành điện thoại cho người."

"Thứ gì thần bí như vậy? Chẳng lẽ là đồ tốt?" Dương Lăng nghi ngờ hỏi.

"Ha ha, là đồ tốt, chờ ta mua một quan tử, ta bây giờ đang ở Bắc Kinh, trở lại sẽ liên lạc lại người, cứ như vậy, treo!" Cung Toàn Thịnh rất nhanh thì cúp điện thoại, Dương Lăng còn cầm điện thoại di động mặc danh kỳ diệu.

Biết được Lưu Văn Phong không sai biệt lắm cửa nát nhà tan, Dương Lăng trong lòng nhất khẩu ác khí cũng tan theo mây khói, người này lại dám bắt cóc chính mình nữ nhân, ách ~, mặc dù còn chưa phải là, nhưng mình coi như là, hơn nữa mình cũng xem qua các nàng trần truồng thân thể, nam nhân, phải phụ trách không phải là! Trọng yếu nhất là, người này lại dám để cho nhân cảm sủng đình chính mình cái mồng, hại chính mình hơi kém hoa cúc khó giữ được, thật là chết không có gì đáng tiếc.

Nhìn sắc trời một chút còn sớm, lại cho Lão Ngũ gọi điện thoại, sau đó liền lái xe ra ngoài, chuẩn bị đi cái kia mà nhìn một chút, hiểu một chút khoáng thạch mua bán tình huống, dù sao Lão Ngũ là mình khuyên khích đến, mình không thể vung tay bất kể, nếu như kiếm không tới tiền cũng quá tổn thương cảm tình, huống chi, lên tới viên thứ tư ngôi sao sau, lại thêm ra tới Wolfram khoáng thạch cùng Nhôm khoáng thạch, mình cũng phải đưa đi một ít, mặc

dù còn không nhiều, cũng hầu như có thể tăng thêm mấy cái chủng loại, phong phú một chút tồn kho.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Hoa tỷ muội

Khi Dương Lăng đem xe lái vào Lão Ngũ văn phòng sân nhỏ thời điểm, hần lại kính ngạc phát hiện trong sân trừ Đậu Văn Đào bên ngoài còn có hai nữ nhân, một cái mười tám mười chín, mặc một bộ ngang gối màu trắng vũ nhung phục, bộ dáng xinh đẹp đáng yêu, trên đầu lại còn buộc thể kỷ trước lưu hành hai cái ma hoa biện, một cái khác hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi đáng vẻ, mặc màu đỏ thẫm cao cổ áo lông, tóc dài sỗ vai, mày liễu mắt hạnh, mũi quỳnh ngọc quai hàm, vóc người miêu điều, lúc này ba người đang trong sân nhỏ đánh cầu lông.

Đậu Văn Đào vui tươi hơn hồ dừng lại, hai nữ nhân cũng là phi thường kính ngạc nhìn chiếc này uy vũ ngang ngược mới tinh việt đã xa. Dương Lăng mở cửa xe đi xuống, cười đầm Đậu Văn Đào một quyền, "Tiểu tử ngươi không siêng năng làm việc mà, đùa bốn an nhàn nha!"

"Hắc hắc." Đậu Văn Đào cười không thể chọn chân, ách ~ là cười hợp bất long chủy, "Khí trời lạnh, rèn luyện một chút thân thể, lão Nhị, ta giới thiệu cho ngươi một chút, hai vị này ngụ ở cách vách sân, cũng là mở vòng điểm, chẳng qua chỉ là mua quần áo, vị này là Tiết Ngọc Cầm, vị này là Tiết Ngọc Dung, các nàng là hai tỷ muội."

Dương Lăng cùng các nàng nhẹ nhàng cầm một chút tay, lúc này mới phát hiện, hai nữ nhân xác thực dài có chút giống như, chính là trang phục khác biệt rất lớn, thoáng cái không nhìn ra.

"Có muốn tới hay không một mâm?" Đậu Văn Đào vung trong tay vợt cầu lông nói.

"Được!" Dương Lăng cũng không từ chối, lúc trước ở trường học thời điểm cũng thích vô cùng cái này vận động, lúc ấy lịch sử học viện bóng đá bóng rổ đều rất cận bã, thường thường bị những học viện khác đội ngũ ngược không tìm được bác, vận động hội trung liên so với trung văn học viện cường một tí tẹo như thế, chỉ có bóng bàn cầu lông còn đem ra được, bất quá còn lại lý học viện công nghiệp nam sinh đều rất khinh bỉ bọn họ, cô nàng chơi cũng không cảm thấy ngại lên đài biểu diễn, với là tất cả lịch sử học viện nam sinh đều rất tự ti, nhưng đây đều là chuyện cũ, cái gọi là chuyện cũ nghĩ lại mà kinh đại khái chính là ý này.

Bốn người vì vậy thay nhau ra trận, Đậu Văn Đào người này có chút mập giả tạo, chỉ chốc lát sau liền mệt mỏi đầu đầy mồ hôi ngồi dưới đất không chịu đứng lên, hai nữ nhân cũng là mặt đầy đỏ bừng, áo khoác đều cởi đi, lộ ra giã vóc người đẹp, nhìn Đậu Văn Đào thẳng nuốt nước miếng.

Đương nhiên, này một ít lượng vận động quả thực quá không đáng nhắc tới, bốn người đánh không sai biệt lắm một giờ lúc này mới kết thúc, hai nữ nhân nghỉ ngơi một hồi đi trở về, Đậu Văn Đào nhìn các nàng biến mất ở cửa viện mới quay đầu lại.

"Thế nào? Lão Ngũ, ngươi mùa xuân tới?" Dương Lăng trêu ghẹo nói.

"Mùa đông cũng đến, mùa xuân sẽ còn xa sao?" Đậu Văn Đào sắc mê mê nói, "Ngọc Cầm dài thật không tệ, Ngọc Dung cũng không tệ, ta nên chọn cái nào đây? Thật khó nào a!"

"Ngươi tại sao không đi chết!" Dương Lăng đá hần một cước, "Mới nhận biết mấy ngày thì phải sát thượng, nói một chút tại sao biết?"

"Có sự rất ly kỳ, tình tiết rất khúc chiết, nghe ta chậm rãi kể lại."

Đậu Văn Đào nói, "Thật ra thì liền là ngày hôm qua chuyện, ta nghe thấy cách vách sảo sảo nháo nháo, vì vậy không nhịn được đi xem, kết quả phát hiện các nàng hai tỷ muội đang cùng chuyển phát nhanh công ty nhân cãi nhau, nguyên lai các nàng mấy ngày trước phát ra ngoài mấy bộ quần áo cũng mặc danh ký diệu mắt, khoái đệ viên cũng không nguyên ý bởi, vì vậy liền cãi vã, ta liền lên đi khuyên giải, vì vậy nhận biết."

"Đơn giản như vậy?"

"Chỉ đơn giản như vậy, mở vòng điểm cái nào tháng không gặp được mấy lần ném hàng sự tình, thật là liền không bình thường, các nàng hai tỷ muội vừa mới bắt đầu mở tiệm, phỏng chừng còn chưa phải là rất quen thuộc nghề này, ta nói vài lời, làm cho các nàng bá khoái đệ viên đuổi đi." Đậu Văn Đào giải thích nói.

"Đễ dàng như vậy ném hàng?" Dương Lăng có chút kính ngạc, loại chuyện này ngược lại nghe nói qua, nhưng mình mua trên nết qua không ít thứ, cho tới bây giờ cũng không có ném qua.

"Không tính là dễ dàng đi, nhưng đi đêm nhiều khó tránh khỏi sẽ gặp phải quỷ, phát mấy mươi trăm thanh đơn ném một cái tính toán bình thường, chủ yếu là xem vận khí, các nàng chẳng qua là vận khí không tốt lắm đâu!" Đậu Văn Đào thở dài, phòng chừng cũng là gặp được không ít lần, cũng là đồng hành, cũng chỉ có thể tiếc cho một chút mà thôi.

"Đúng, khoáng thạch bán như thế nào?" Dương Lăng nhớ tới chính sự tới.

"Tạm được, ngày hôm qua còn bán mười hai khối, nhưng trung bình đứng lên mỗi ngày có bảy tám khối đáng vè,

Thu nhập so với nguyên lai mua thổ sản mà nói muốn tốt không ít, cũng dễ dàng không ít, ít nhất đồ chơi này đóng gói dễ dàng, không sợ té, chỉ cần không ném thì không có sao.

"Vậy là được, cái này được từ từ đi, ta trước tiên đem trên xe khoáng thạch dời xuống đến, lần này lại lấy thêm hai loại!" Dương Lăng nói xong mở ra vết dã xa cốp sau, phía trên cây số đến thật chính tề sáu cái hòm gỗ lớn, những thứ này cái rương là trở về quê quán để cho trong thôn trưởng Nhị Bá giúp làm, đều là lão Lê Mộc, cốt sắt cũng đập bất lạn, một rương có thể giả bộ không sai biệt lắm một trăm khối khoáng thạch, chừng hơn ba trăm kg, 1 tấn nhiều khoáng thạch chồng chất tại phía sau xe, nếu không phải xe này tự trọng đại, nói không chừng đầu xe đều phải nhếch lên tới.

Nhìn Dương Lăng nhẹ nhàng thoái mái dời xuống tới một rương, Đậu Văn Đào cũng tiến lên hỗ trợ, kết quả dùng sức một cái, hơi kém một con Xừ trên cái rương không lên nổi, "Lão Nhị, thế nào nặng như vậy, nhìn người cảm thật dễ dàng nha!"

Dương Lăng phết hần liếc mắt, rất là nghiêm trọng tâm trường nói, "Lão Ngũ, không có chuyện gì nhiều rèn luyện một chút thân thể, đừng cứ mãi ở khi không có ai sau khi đã phi cơ, nhìn một chút người, nhỏ như vậy một cái cặp cũng không giải quyết được, ngày nào bị nữ nhân đẩy tới cũng chỉ có thể giương mắt nhìn!"

"Ngọa tào! Lão Tử khẳng khẳng không tin!" Đậu Văn Đào lần nữa bắt một rương đột nhiên dùng sức, nhất thời mặt đỏ tới mang tai, gân xanh nổi lên, cuối cùng vẫn là trở mặt nhìn Dương Lăng nhẹ nhàng thoái mái dời xuống một rương lúc này mới tháo chạy.

Dương Lăng bả cái rương cũng dời vào phòng để tốt, lúc này mới nói: "Được, đừng tự ti, tiểu vén đi tình, đại vén tổn hại sức khỏe, tường mái chèo tan tành mây khói, du trú điểm nhi, ta mấy ngày trước tìm một cái lão Trung y phân phối chút cường thận kiện thể Dược Thủy, một hồi cho người lưu hai bình, người uống mấy ngày là khỏe."

Đậu Văn Đào ngờ ngác đứng ở bên cạnh, thời gian thật dài mới ung dung thở dài, "Ai ~! Xem ra thật là muốn giới vén, nếu không Ngọc Cẩm Ngọc Dung hai tỷ muội, ta ở trên giường thế nào giải quyết được?"

Hai người vừa trò chuyện trời đánh thối, một bên động tác trên tay không ngừng, rất nhanh thì bả mới đến Wolfram khoáng thạch cùng Nhôm khoáng thạch hình văn tự cũng biên tập tốt phát đến vòng điểm, Đậu Văn Đào trả lại cho Dương Lăng biểu diễn một lượt lần trước mua mài điều khắc dụng cụ, thật ra thì đồ chơi này cùng Dương Lăng trong nhà không sai biệt lắm, chỉ bất quá hơi hơi lớn một ít, Dương Lăng rất nhanh cũng liền thuận thực, phân biệt xuất ra một ít khoáng thạch mài ra một khối Tiểu Tiểu bằng phẳng khu vực, lấy thuận lợi bán thời điểm căn cứ khách hàng yêu cầu khắc chữ.

Lu bù lên, một buổi xế chiều rất nhanh thì đi qua, nhìn thời gian một chút đã sắp sáu giờ, hai người quyết định đi trước ăn cơm tối, còn không có ra ngoài đã nhìn thấy Tiết Ngọc Dung từ đại môn đi vào.

"Ồ! Hai người các người chuẩn bị đi ra ngoài?"

"Đúng vậy, Ngọc Dung, chúng ta đi cơm nước xong, các người đã ăn chưa?" Đậu Văn Đào vội vàng hỏi.

"Chúng ta hôm nay mua rất nhiều thức ăn, tỷ tỷ đang làm đầu rồi, ta chính là tới gọi các người đi qua ăn cơm, các người có đi hay không?" Tiết Ngọc Dung hơi có chút ngượng ngùng nói.

"Thật tốt, chúng ta đi." Đậu Văn Đào mừng rỡ, trên mặt cười với Hoa nhi tựa như, Dương Lăng không nói gì nhìn hẩn, nội tâm khinh bỉ vô số lần, bất quá cũng rất tò mò, hai cái này hôm qua mới nhận biết nữ bối vì sao đối với Đậu Văn Đào nhiệt tình như vậy.

Cách vách sân với bên này mà không sai biệt lắm, nhà hình cũng giống nhau như đúc, đoán chừng là trong thôn thống nhất thiết kế, đi vào thời điểm, phòng bếp đèn sáng, một nữ nhân đang ở bên trước bên sau, trong phòng ăn bày một cái lò lửa tử, phía trên chung một cái mở ra cái nồi lớn, trong nồi nấu thịt cá, còn có nấm, mộc nhĩ, đậu hủ đậu da loại, ngửi rất thơm, xem ra cũng là ăn ngon vô cùng đáng vè.

Hai người mới vừa ngồi xong, mặc khăn choàng làm bếp Tiết Ngọc Cẩm liền bung một giỏ rửa sạch sẽ món ăn thơm cùng một chậu cắt gọn cái trắng đi vào, tiện tay thả ở bên cạnh trên bàn, lúc này mới xoa một chút tay cụp một chút bên tai tóc cười duyên nói; "Phòng chừng hai người các người đại nam nhân cũng sẽ không nấu cơm, ta liền mua thêm một chút mà thức ăn, loại này gọi đất nồi lẩu, chúng ta lão gia bên kia phương pháp ăn, cũng không biết các người có thích hay không."

"Thích, thích!" Đậu Văn Đào tựa như gà con mổ thóc dùng sức gật đầu, chọc Dương Lăng lại khinh bỉ một lần, bất quá ngoài miệng lại nói, "Lối ăn này rất mới mẻ a, lại nói mùa đông ăn như vậy cũng nóng hổi, cũng không sợ thức ăn lạnh, rất tốt rất tốt!"

Bốn người vây quanh lò ngồi vào chỗ của mình, Dương Lăng cùng Đậu Văn Đào cũng không khách khí, đều là người tuổi trẻ không để ý nhiều như vậy, nắm đũa liền mở cả, thức ăn vừa vào miệng, Dương Lăng cũng không tránh khỏi Mạnh gật đầu, mùi vị thật không tệ, thức ăn rất mới mẻ, thịt cá cũng rất non nớt, mặc dù chỉ là đơn giản hầm chung một chỗ, nhưng cảm giác càng tươi đẹp, cửa vào miệng đầy sáng khoái.

"Đồ ăn ngon (ăn ngon) đồ ăn ngon (ăn ngon)!" Đậu Văn Đào phòng chừng đoạn này lúc đó đang lúc đều ở ăn mì gói, lúc này hận không được bả nồi

cũng nuốt đến trong bụng đi, lang thôn hồ yết lổ ỉn phi thường chặt vật, chọc Tiết Ngọc Dung che miệng cười khê, Tiết Ngọc Cầm cũng là không nhận được khuyên hấn ăn từ từ.

Ăn được một nửa, Tiết Ngọc Cầm đứng lên không biết từ đâu mà đem ra một chai Lô Châu lão hằm, cũng tìm ra hai cái ly nói: "Trước viết lấp bao tử, vào lúc này có thể uống chút mà rượu, như vậy mới không dễ dàng say, chai rượu này hay lại là lần trước chuẩn bị đưa cho thôn cán bộ, kết quả còn dư lại một chai, hai người các người nam nhân uống đi."

Dương Lăng không khỏi đối với nữ nhân này nhìn với cặp mắt khác xưa, vóc dáng rất khá, dài cũng đẹp dễ, trọng yếu nhất là rất gấp qua sinh hoạt dễ nam nhân, tuyệt đối là ở nhà tốt bạn lữ, chẳng qua là không biết công phu trên giường thế nào, nếu là vậy cũng rất tốt, nhất định chính là Tuyệt Phẩm lão bà phẩm loại a!

Nhận lấy chai rượu, hai nam nhân cũng không khách khí, mỗi người rót một ly vừa uống vừa ăn, rất nhanh chai rượu thấy đáy, trong nồi thức ăn cũng thu thập không còn một mống, bất quá phần lớn đều là bị Đậu Văn Đào giết chết.

Ăn uống no đủ, rút lui hết nồi lẩu, Tiết Ngọc Cầm chị em gái thu thập xong chén đĩa, bốn người cũng không nhàn rỗi, bày ra bàn bắt đầu đánh bài xì phé tiêu khiển, lò lửa đỏ bùng, bên trong nhà ấm áp như xuân, hai nữ nhân cũng cũng cởi áo khoác xuống, sắc mặt đỏ bừng, nhìn cảm dỗ vô cùng, bốn người một mực chơi đùa đến gần mười một giờ mới ra đám, ai về nhà nấy tìm mẹ của mình.

"Thật sự sáng khoái!" Trở lại chính mình sân, Đậu Văn Đào còn nấc rượu, trên mặt rượu choáng váng còn không có biến mất, "Lão Nhị, người nói các nàng tại sao phải mời chúng ta ăn cơm?"

Dương Lăng nghĩ một hồi nói: "Hai cô gái trẻ ở bên ngoài đánh liều gây dựng sự nghiệp, không có căn cơ, chưa quen cuộc sống nơi đây, mời chúng ta ăn cơm cũng chính là muốn làm quan hệ tốt, hy vọng có chuyện thời điểm có thể giúp sức một chút đi! Ủ~, Lão Ngũ, người cũng muốn đi ở trong lòng, có chuyện gì không có chuyện gì quan tâm nhiều hơn nữa, nữ nhân mà luôn là thiếu cảm giác an toàn, nói không chừng người còn có thể giải quyết chung thân đại sự, cái đó Tiết Ngọc Cầm khá vô cùng!"

"Lão Nhị, người phải cùng ta cướp Ngọc Cầm?" Đậu Văn Đào lập tức mùi rượu dâng trào, hung tợn nói.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Đào Mộ Tặc

"Lão Từ cướp người mất đây!" Dương Lăng mặt đen lại, một cái tát đem hấn chụp tới trên ghế, "Ta nói là người." Hai người đi tới viết dã xa bên cạnh, Dương Lăng mở cửa xe, từ chỗ ngồi kế bên tài xế xuất ra hai chai nước suối đưa cho Đậu Văn Đào, "Đây là hai bình lão Trung y phối trí tuyệt thế thần dược, cường thân kiện thể, giải rượu nâng cao tinh thần, vội vàng uống một hóp, nhớ a, một ngày uống một hóp là được, cứ như vậy, ta trở về!"

Dương Lăng nói xong cũng không để ý Đậu Văn Đào nắm hai chai nước suối ngăn người, đánh lửa phát động, thối lui ra sân nhỏ nhanh chóng đi.

Khu vực này thuộc về ngoại ô, cũng chính là thành hương kết hợp bộ, người ngoại lai nhiều vô cùng, một ít đi làm nông dân công phu chuyển nhà đặc biệt thích loại địa phương này, tiền mướn tiện nghi, mua thức ăn thuận lợi, chủ yếu nhất là hài tử đi học cũng dễ dàng. Cùng lúc đó, các hành các nghiệp nhân vật đều có, thành phần phức tạp, lúc này trời tối người yên, khí trời giá rét, đường phố hẹp đi lên nhân thưa thớt, hai bên đường phố nhà ở cửa sổ lộ ra ánh đèn cũng không rõ lắm phát sáng, cho nên cảm giác phi thường lạnh tanh.

Dương Lăng lái xe cũng không nhanh, chủ yếu là địa hình không quá quen thuộc, thỉnh thoảng còn có mấy cái Dạ Du Dã Cầu cụp đuôi từ trong ánh đèn xuyên qua đường phố, để cho hấn không thể không lên tinh thần tới.

Liên ở quẹo cua một cái giao lộ, đèn xe hơn choáng váng trung loáng thoáng một cái bóng đen thoáng qua, hấn nghe được "Oành" một tiếng cảm giác đụng vào cái gì, vì vậy vội vàng chân phanh đi xuống kiểm tra, quả nhiên, đầu xe bên trái một bóng người trên đất giằng giằng đứng lên.

Giời ạ ~! Đụng vào nhân, Dương Lăng nhất thời trong lòng căng thẳng, mau tới trước, lúc này giao lộ tối lửa tắt đèn, Dương Lăng cũng không dám khinh thường, mở điện thoại di động lên đèn pin, phương mới nhìn rõ là người đàn ông, tóc hỗn loạn, quần áo cũng là bẩn thỉu phá chừng mấy khối, trên mặt trên người tựa hồ có không ít lau treo vết thương.

"A lô ~, huynh đệ, người không có chuyện gì chứ, có muốn hay không ta báo cảnh sát kêu xe cứu thương." Dương Lăng thăm sấn mình mở cũng không nhanh, quẹo cua cũng liền mười mấy tốc độ, phòng chừng bởi vậy cho nên cũng không phải quá nghiêm trọng, nhưng người này rõ ràng cho thấy bị thương, nhìn chung quanh một chút hoàn cảnh, cũng sợ là gặp phải người già bị đụng gia hỏa.

Người kia lại khập khễnh chạy tới bắt Dương Lăng quần áo vội vàng nói, "Nhanh giúp ta một chút, có người muốn giết ta!"

"Cái gì?" Dương Lăng thất kinh, lúc này mới mượn điện thoại di động ánh đèn nhìn thấy, người này cả người vết thương, quần áo cũng là rách rách rưới rưới, nhưng tuyệt đối không phải mới vừa rồi xe đụng bị thương.

"Van cầu người nhanh lên một chút, buổi tối liền không kịp!" Người đàn ông này rất nóng lòng, Dương Lăng trong bụng thay đổi thật nhanh, tựa hồ nghe thấy viễn truyền truyền tới tiếng bước chân mơ hồ, lập tức khoát khoát tay nói tiếng "Lên xe", liền lập tức chui vào buồng lái, mà người nam nhân kia cũng không nói hai lời bỏ vào kế bên người lái.

Một đường đập mạnh cần ga, vết dĩa xa rất nhanh thì trở lại thị khu, cuối cùng dựa vào ven đường ngừng ở một đoạn tương đối phồn hoa bên lề đường.

"Giải thích một chút đi!" Dương Lăng từ đồ lật vật rung nháy ra một gói thuốc lá, ném cho nam tử một cây, mình cũng đốt một cây.

Nam tử yên lặng chừng nửa phút, hít sâu một cái thuốc lá lúc này mới nói: "Ta gọi là Vội Canh, là một đào bảo." Nam tử tựa hồ cười khổ một tiếng nói tiếp, "Tổ Truyền, truyền tới ta đây mà cũng không biết bao nhiêu thay mặt."

Đào bảo nhân, nhưng thật ra là bọn họ tự xưng, cũng chính là Đào Mộ Tặc, cả nước khắp nơi đều có, là một cái rất Thiên Môn cũng rất thần bí nghề, nhưng số người tuyệt đối không thể nói ít, Trường An là truyền thừa mấy ngàn năm danh lam thắng cảnh cổ đô, bốn phía các triều đại hoàng cung quý tộc, phú hào đại cổ phần mộ không biết mấy phần, đừng nói trên đời đều biết được gọi là thế giới thứ tám Đại Kỳ Tích Tần Thủy Hoàng Tượng Binh Mã, càng là còn có một ngôi chôn sâu dưới đất, thần bí khó lường Ly Sơn Hoàng Lăng địa cung, vì vậy, chỗ này cho tới bây giờ cũng không thiếu Đào Mộ Tặc, từ xưa đến nay, đánh Tần Thủy Hoàng Lăng Tẩm chủ ý Đại Tặc ăn trộm, trong và ngoài nước tổ chức, Thảo Khẩu quân phiệt nhiều không kể xiết, dĩ nhiên càng ít hơn không phát khẩu Bàn Sơn Đào Mộ phần tử, từ dụng nước sơ kỳ cho tới bây giờ thái bình thịnh thế, Trộm đào Hoàng Lăng bị chính phủ nhốt ở ngục giam cao thủ người kém cỏi không biết mấy phần, chỉ bắt quả cũng không thể nào thành công mà thôi, nếu không, nhất định sẽ bị Quan thượng một người Trung Quốc trừ danh chuyên gia khảo cổ đầu hàm nổi danh trên đời, sau đó lĩnh hàm đối với Ly Sơn Hoàng Lăng mở mạng bảo vệ.

Dương Lăng không nói gì, đối với ở thành Trường An gặp phải một cái Đào Mộ Tặc là một chút cũng không kinh ngạc,

Trong thành phố thành phố bên ngoài kia tất cả lớn nhỏ đồ chơi văn hoá thị trường giao dịch bên trong, tùy tiện ném cục gạch cũng có thể đập trúng mấy cái, trên mặt nổi nghiêm trang đạo mạo, khi trời tối liền thay y phục dạ hành nắm Lạc Dương xích kết bè kết đội ra ngoài Tầm Bảo đi, mà cái nghề này, Tổ Truyền chiếm đa số, nghe nói là trong đó môn biết không ít, người ngoài không học được.

"Nửa năm trước, trong vòng bí truyền một tin tức, Ly Sơn đồng có một cái đời Đường Vương sau khi đại Mộ, bắt quả bởi vì cách Tần Lăng quá gần thật sự đề bảo vệ rất tốt, không thể nào gặp phải phá hư, bởi vì nhà ta thế đại cư ngụ ở Ly Sơn phụ cận, nghe nói tổ tiên hay lại là Lưu Bang Ngự Phong Tần Lăng người thủ mộ, vì vậy đối với mảnh này mà tương đối quen thuộc, chính phủ đối với chúng ta dân bản xứ cũng quản không phải là nghiêm khắc như vậy, vì vậy mấy người đồng hành liền tìm tới ta." Với canh cầm trong tay tàn thuốc vút xuống phía ngoài cửa xe, ung dung thở dài, "Liền vào tháng trước, chúng ta rút cuộc tìm được kia tòa cổ mộ, cũng thuận lợi mở ra, mộ thất không nhỏ, nhưng lại vô ích trống rỗng, lại không thấy quan tài cũng không có vật chôn theo, chính là một tòa vô ích Mộ, chúng ta chưa từ bỏ ý định, ở bên trong đào ba thước đất, cuối cùng lại phát hiện một cái nổi thẳng lòng đất thẳm nói, mà cái thẳm nói..." Nói tới chỗ này, với canh lại đột nhiên dừng lại, trong ánh mắt lộ ra một tia tinh quang lại lập tức âm trầm, trở nên phi thường sợ hãi.

Dương Lăng cũng là nghe cố gắng hết sức nhập thần, không khỏi hiếu kỳ hỏi: "Điều này thẳm nói sao?"

Vội Canh lần nữa đốt lên một điếu thuốc, trầm tư hồi lâu, ngay tại thuốc lá cũng sắp muốn cháy hết thời điểm mới nói: "Điều này thẳm nói rất dài rất dài, cơ hồ có tới mấy cây số, chúng ta nhiều lần đi vào mới đại khái hiểu rõ, điều này thẳm nói lại là đi thông Tần Lăng địa cung."

"Cái gì ~!" Dương Lăng bị dọa sợ đến run lên, trong tay tàn thuốc rơi đến trên đùi quần, vội vàng luống cuống tay chân nhặt lên vút xuống ngoài cửa sổ.

"Ha ha, dọa sợ chứ!" Với canh cười khan mấy tiếng, "Chúng ta cũng dọa hòng! Ta lúc ấy liền quyết định thối lui ra, mấy cái khác cũng không liên quan (khô), nói cũng đến nơi này, thế nào cũng phải đi vào nhìn một chút, ta vừa chạy ra ngoài, bọn họ liền đem ta bắt lại, bởi vì sợ ta báo cảnh sát, liền đem ta nhốt ở thuê lại trong nhà dân, mấy người bọn họ lần lần đi vào mấy lần, thật giống như cũng mang ra khỏi mấy thứ đồ, ngay hôm nay sau khi trời tối, trong nhà dân tới hai cái nói Việt ngữ người Hương Cảng, tựa hồ muốn giao dịch những thứ này, ta thừa dịp bọn họ không chú ý khiêu mở cửa sổ nhảy cửa sổ chạy trốn, lại bị bọn họ bắt, bị đau đánh một trận, cái đó người Hương Cảng móc ra một cây súng lục muốn giết ta, bị một người khác ngăn trở, nói là chỗ này dễ dàng mang đến phiền toái, cho nên bọn họ chuẩn bị chuyển sang nơi khác giao dịch, phỏng chừng cũng muốn giết chết ta, cho nên ta thừa dịp bọn họ ăn khuya thời điểm lại chạy đến, liền gặp người."

"Khúc chiết như vậy?" Dương Lăng có chút tròn mắt hốc mồm, nếu như nhớ lại một chút thật là liền cùng xem phim tựa như, mà chính mình, tuyệt ép chính là trong phim ảnh cho nội dung cốt truyện mang đến khúc khuỷu chủ lực nhân vật a! Hắn thoáng nghĩ một hồi nói, "Vậy người chuẩn bị làm sao bây giờ?"

"Còn có thể làm sao, chạy càng xa càng tốt đi!" Với canh cố gắng hết sức hối tiếc nói.

"Không, không thể chạy, những người này phỏng chừng cùng bên ngoài biên giới buôn lậu thế lực có quan hệ, bọn họ nếu như tiếp tục nữa, nói không chừng ngày nào Tần Thủy Hoàng địa cung liền bị Trộm ánh sáng!" Dương Lăng lập tức cảm thấy không được, đặc biệt là đối với hán loại này đã từng thi đấu công chức, cũng là một gã ưu tú đoàn viên thanh niên cộng sản, thế đáp đền tổ quốc lại đầy lòng tràn đầy đối với kim tiền khát vọng chính nghĩa thanh niên, còn không hy vọng lão tổ tông lưu lại không nhiều di sản cứ như vậy chạy mất.

"Vậy làm sao bây giờ?" Với canh cũng là phi thường khổ não cúi đầu, đối với bọn hán thứ người như vậy mà nói, một mực chính là đi ở hắc ám bên bờ, bọn họ tin điều chính là nhất gan cần thận, không dính nhân quả.

"Báo cảnh sát đi, còn có thể làm sao? Huống chi người chính là trên danh nghĩa Ngự Phong người thủ mộ, cũng không thể tro mắt liền nhìn như vậy lão tổ tông một chút bảo bối bị bọn họ làm không còn một mống đi."

"Nhưng là..."

"Không nhưng là, chuyện này chỉ có chính phủ ra mặt, chỉ có bà mấy tên kia bắt, người cũng mới có thể qua được an sinh phải không?" Dương Lăng cắt đứt hán lời nói, cầm điện thoại di động lên chuẩn bị báo cảnh sát, sau khi suy nghĩ một chút nhảy ra địa chất đại học Thôi ngọc Gai Giáo sư điện thoại.

Lúc này cũng sắp mười hai giờ khuya, điện thoại vang hồi lâu mới kết nối, đối diện truyền tới một ông già thanh âm, tựa hồ rất tức giận.

"Vị nào?"

"Thôi giáo sư, ta là địa quán cục tiểu Dương, ngài còn nhớ chứ?" Dương Lăng có chút xuất mồ hôi trán, cảm thụ được đối diện tức giận, muốn là mình đại mùa đông ngủ chính hương bị điện thoại đánh thức, ít ngày nữa hán tám đời coi như ban cho.

"Há, tiểu Dương a, trẻ như vậy già vò ta một ông già, có chuyện gì?" Thôi giáo sư giọng tốt hơn rất nhiều.

Dương Lăng cũng không nói nhảm, vào khoảng canh nói chuyện đại khái nói một lần, "Người nói cái gì?" Đối diện Thôi lão đầu mà tựa hồ từ trên giường nhảy cõn lên, còn đồng thời truyền tới Tintin khoanh tròn thanh âm, tựa hồ ly hay lại là bình nước xuống trên đất, nhưng giọng lại trở nên rất gấp gáp, "Tiểu Dương, người nói là thật?"

"Hắn không sai, chúng ta bây giờ không biết nên làm sao bây giờ, cho nên không thể làm gì khác hơn là hỏi một chút ngài?" Dương Lăng cẩn thận từng li từng tí nói.

"Như vậy đi, các người trước đến cửa trường học chờ ta, ta lập tức liên lạc một chút văn hóa cục cùng bác vật quán kia mấy lão già, chuyện này vô cùng trọng yếu, thiết mặc truyền bá ra ngoài." Thôi lão đầu mà rất nhanh thì cúp điện thoại, Dương Lăng cũng cho xe chạy hướng địa chất đại học lái đi, lúc này đã đêm khuya, trên đường xe hơi rất ít, hai người rất nhanh thì đến đại học cửa, đợi không được năm phút, một cô gái mà phụng bồi một ông lão mà vội vã đi ra, lão đầu nhi chính là Thôi giáo sư, mà cô bé kia chính là lần trước gặp phải Thôi oánh oánh, cũng là Thôi giáo sư cháu gái, Dương Lăng nhất thời nhớ tới lần trước cái bánh bao kia, vì vậy cười cùng với nàng chào hỏi.

Hai người sau khi lên xe, Thôi giáo sư mới vừa nói một tiếng: "Đi thành phố bác vật quán", nhưng ngay sau đó điện thoại di động reo đến, hán kết nối ừ mấy tiếng phủ lên nói, "Đi trước cục công an thành phố, kia mấy món văn vật khả năng lúc này còn ở trong thành phố, phải mau!" Sau đó có chút mệt mỏi xoa xoa mặt nói: "Ài, nhân lão chính là không tránh khỏi già vò, này hơn nửa đêm, mạng già đều phải ném"

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thệ Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Vây bắt

"Gia gia, người nói cái gì vậy?" Thôi Oánh Oánh lung lay Thôi giáo sư cánh tay, sau đó hướng về phía Dương Lăng tức giận nói, "Người cũng thật là, chuyện gì ngày mai nói không được sao?"

Dương Lăng không khỏi lắc đầu cười khổ, đợi ngày mai, rau cúc vàng đã sớm lạnh, vì vậy cũng không tiếp lời chuyên tâm lái xe.

Rất nhanh xe liền lái đến thành phố cửa cục công an, lúc này cục công an đã đèn đuốc sáng choang, hơn mười chiếc xe cảnh sát mở ra đèn báo hiệu nối đuôi mà ra đều ngừng ở ven đường, mấy người mặc cảnh phục nhân nhìn thấy Dương Lăng đậu xe xuống vội vàng vây lại.

Bốn người sau khi xuống xe, Thôi giáo sư cũng không có nói nhiều, chỉ Dương Lăng cùng với canh đối với mấy cái lãnh đạo bộ dáng cảnh quan nói: "Văn cục trưởng, vị này là tiểu Dương, chính là hán cung cấp tình huống, vị này chính là người xem cùng người trong cuộc, các người nhanh lên đi, trễ giờ mà nói không chừng không kịp."

Ngay tại Văn cục trưởng vài người vây quanh Dương Lăng cùng với canh hỏi rõ tình huống thời điểm, lại vừa là ba chiếc xe đậu ở cửa cục công an, đi xuống già trẻ lớn bé bảy tám người, Thôi giáo sư đi lên giao thiệp với bọn họ, phỏng chừng chính là bác vật quán cùng Văn Hóa cục nhân, đêm hôm khuya khoắc, cục công an lớn như vậy chiến trận, người đi đường ban đêm đều không khỏi dừng bước lại ở phía xa chỉ chỉ trỏ trỏ xem náo nhiệt suy đoán.

Không tới hai phút, Văn cục trưởng cùng với canh ngồi vào thứ một xe cảnh sát thượng, theo còi cảnh sát kéo vang, nhất thời ngừng ở ven đường xe cảnh sát cũng một trận nổ ầm, nhanh như điện chớp đi theo xếp hàng thành hàng dài rời đi. Mà cùng lúc đó, Thành Đông giao trong đồn công an cũng là đèn đuốc sáng choang, bốn năm chiếc xe cảnh sát gào thét lao ra đồn công an sân, trong nháy mắt liền phân tán tiến vào bốn phương thông suốt hương thôn Công Lộ, chỉ chốc lát sau, phụ cận các Thôn phối hợp phòng ngự đội trị an cũng bắt đầu xách đèn pin bắt đầu từng nhà gõ cửa, nhất thời chu vi mây dậm náo loạn, lòng người bàng hoàng.

Dương Lăng ngược lại nhàn rỗi không chuyện gì, cùng ngồi trên xe Thôi giáo sư câu có không một câu trò chuyện, lái xe đi theo cảnh phía sau xe, còn lại mấy chiếc xe cũng theo ở phía sau, lớn như vậy nửa đêm bỏ dẫy nói mấy câu liền về ngủ cũng quá không đáng giá làm, vô luận già trẻ lớn bé, lúc này ít nhiều gì cũng có chút hưng phấn, nếu như buổi tối thật bá mấy cái Đào Mộ phần tử bất, có phải hay không liền có thể thật thấy từ Tần Lăng bên trong cung điện dưới lòng đất moi ra đồ vật, Tần Lăng địa cung truyền thuyết cơ quan nặng nề thần bí khó lường, mấy ngàn năm qua nơi đây Trộm động vô số nhưng xưa nay không người đào xuyên qua, nếu như lần này là thật, đây chính là thể gian cơ hội khó được, ai cũng không muốn bỏ qua, đặc biệt là bác vật quán những lão đầu này mà, bất cứ thời khắc nào không ở vật óc tìm mưu kế muốn quang minh chính đại bá Tần Thủy Hoàng từ trong mộ moi ra triền lăm, đây chính là Trung Hoa văn minh sử thượng Thiên Cổ Đế Nhất Đế, tùy tiện lộ cái mặt đời này cũng đều hải lòng.

Dương Lăng cũng không những ý nghĩ này, nhiều lắm là buồn chán thêm hiếu kỳ, nhưng là không dám với quá gần, dù sao ngồi trên xe Thôi giáo sư cùng Thôi Oánh Oánh, vạn nhất thật đụng phải kia một nhóm người, tùy tiện nà một phát súng, hậu quả khó mà lường được, theo ở phía sau xe tựa hồ cũng không ngốc, cũng là chậm chạp.

Đại khái khoảng hai mươi phút, xe cảnh sát liền đến gần lúc trước Dương Lăng gặp phải với canh vị trí, cảnh tốc độ xe rõ ràng thả chậm, cho nên bầu không khí trở nên có chút khẩn trương, theo lao xuống xe cảnh sát cảnh sát đem một cái nhà dân phòng bao vây, phía trước truyền tới một trận huyên náo tiếng bước chân, sau đó là tiếng đập cửa thanh âm, mấy phút sau, cảnh sát lại toàn bộ lui ra ngoài.

Xem ra nhóm người kia là đã chạy, suy nghĩ một chút cũng phải, không có kia kẻ ngu biết rõ sự tình đều phải bại lộ sẽ còn ngây ngốc ở chỗ này ăn khuya, hơn mười chiếc xe cảnh sát rất nhanh thì phân tán ra, dọc theo bốn phương thông suốt hương thôn Công Lộ tìm kiếm, Đài phát thanh cùng điện thoại vô tuyến không ngừng truyền ra thanh âm nói chuyện, dĩ nhiên Dương Lăng không biết những thứ này, hắn đang lái xe hướng Đậu Văn Đào sân nhỏ đi, bởi vì này dạng chẳng có mục đích đi theo còn không bằng đến sân nhỏ nướng hồ lửa sưởi ấm, thuận tiện các loại tin tức là được, vạn nhất đội không được Thôi lão đầu mà cũng có thể dễ dàng một chút mà không phải là.

Rất nhanh thì đến Đậu Văn Đào sân nhỏ trước cửa, xuống xe lại nhìn thấy Đậu Văn Đào khoác một cái mền đứng ở cửa, hắn nhìn thấy Dương Lăng xe, vội vàng đem cửa sắt lớn đẩy ra, Dương Lăng liền đem xe từ từ lái vào sân nhỏ.

"Lão Nhị, người tại sao lại trở lại, xảy ra chuyện gì?" Đậu Văn Đào có chút mặc danh kỳ diệu hỏi.

Dương Lăng đem xe thượng Thôi giáo sư cùng Thôi Oánh Oánh gọi xuống đi trong căn phòng hồ lửa,

Bốn người đóng cửa lại, hắn lúc này mới đem vừa mới phát sinh chuyện đơn giản nói một chút, Đậu Văn Đào bình tĩnh đại ngộ, rất quý dị nhìn Dương Lăng liếc mắt nói: "Ta nói mới vừa ngủ chán còn không có bụng bít nóng hỏi đầu rồi, một bang từ liên phòng đội nhân sẽ tới gõ cửa, chỉ nói để cho chúng ta để phòng người xa lạ chú ý an toàn, nguyên lai là như vậy."

"Khác che chắn, đi ngâm chút trà tới ấm áp một chút!" Dương Lăng nhìn đông sắc mặt hơi trắng bệch Thôi Oánh Oánh, vội vàng đối với Đậu Văn Đào phân phó, vài người giới thiệu lẫn nhau một chút, ngâm trà nóng uống mấy hớp, Thôi lão đầu mà cùng Thôi Oánh Oánh sắc mặt mới phải chút.

Bốn người góp sưởi ấm khi nói chuyện, thoáng xa xa còi cảnh sát tựa hồ đang hướng phương hướng này tới, vài người cũng không để ý, mới vừa rồi đều đã có một xe cảnh sát lái qua, phỏng chừng hay là ở lục soát.

Ngay tại Dương Lăng hỏi tới cách vách hai nữ nhân tình huống lúc, chỉ nghe phía bên ngoài viện "Oánh" một tiếng vang thật lớn, tựa hồ cái gì đụng vào trên tường, ngay cả căn phòng đều đi theo thoáng qua động một cái, vài người còn chưa kịp phản ứng, chỉ nghe thấy cách vách vang lên hai nữ nhân thét chói tai, Dương Lăng trong lòng kinh hãi, ý vị bước kéo cửa ra xông ra.

Lúc này, chỉ nghe cách vách vang lên mấy nam nhân thanh âm, ngay sau đó nghe nữ nhân kêu thảm thiết, mà bên ngoài viện tiếng còi xe cảnh sát đột nhiên phóng đại, "Cót két" một tiếng dừng lại, tiếp lấy vang lên cảnh sát hô to không được nhúc nhích thanh âm.

Dương Lăng nhất thời đầu xuất mồ hôi, mẹ già, những người này thật liền chạy tới nơi này đến, vì vậy quay đầu hướng Đậu Văn Đào bọn họ làm thủ thế, để cho bọn họ lui trở về phòng đi.

Cách vách tựa hồ lâm vào tình trạng giằng co, không có tái phát ra thanh âm gì, chỉ chốc lát sau vô số còi cảnh sát từ xa đến gần, rất nhanh thì tựa hồ bá cách vách sân nhỏ bao vây, Dương Lăng lúc này mới rón rén đi đẩy cửa ra, quả nhiên, bên ngoài bảy tám hai xe cảnh sát toàn bộ ngổn ngang ngăn ở cách vách tiểu cửa viện, mấy chục cảnh sát cũng núp ở cảnh phía sau xe móc súng lục ra trận địa sẵn sàng đón quân địch, đèn báo hiệu lóe lên phát ra Hồng Lam xuôi ngược ánh sáng, đem trọn địa phương nhuộm đậm dị thường khẩn trương.

Ngay tại Dương Lăng mở cửa đồng thời, hai cảnh sát cũng đúng lúc đứng ở cửa, đột nhiên nhìn thấy một người nhô ra, không hẹn mà cùng giơ tay lên cướp nhắm ngay Dương Lăng.

"Đừng động, là ta!"

Từ đã thông Nhâm Độc Nhị Mạch, Dương Lăng ánh mắt trở nên tốt vô cùng, cho dù là đêm tối cũng có thể nhìn rõ rõ ràng, lúc này cũng không tránh khỏi đột nhiên giơ hai tay lên, sau lưng toát ra một trận mồ hôi, có câu nói võ công cao hơn nữa cũng sợ dao bầu, bây giờ dao bầu hắn cố nhiên

không sợ, nhưng đạn hấn vẫn không ngăn được, thân thể cũng còn không có đạt tới li lợm cảnh giới, lần trước là từ Lưu Vân Phong chỗ ấy cứu Hàn Tuyết hai nàng, đã từng tay không vào dao găm tay không bắt dao phay, bàn tay cũng bị cắt vỡ da.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Xuất thủ

"Là người?" Hai cảnh sát lấy đèn pin chiếu vào Dương Lăng trên mặt, sau khi thấy rõ thả tay xuống súng cũng là có chút kinh ngạc hỏi, "Người thể nào ở chỗ này?"

"Hừ ~" Dương Lăng làm một chó có lên tiếng thủ thế, né người để cho hai cảnh sát đi vào, nhẹ nói: "Ta một người bạn ở nơi này, Thôi giáo sư cũng ở trong đó, các người tân tiến đến, chúng ta có thể leo đến tường viện nhìn lên nhìn tình huống."

Hai cảnh sát gật đầu một cái, ba người đến gần cách vách tường viện, đồng thời leo đến Dương Lăng mục mã nhân trên mũ xe, chỉ nghe kéo kẹt kéo kẹt có chút tiếng vang, mục mã nhân nóc xe lại lồm đi xuống mấy khối, nhìn Dương Lăng trong lòng chỉ nhỏ máu.

Tường viện bất quá cao ba mét, đứng ở trên mũ xe, đối diện sân nhìn một cái không sót gì, chỉ là tất cả trong căn phòng cũng tối lửa tắt đèn, một chiếc xe con đụng vào cách vách sân đại môn mặt bên, cửa sắt bị đụng ra sau tà tà treo ở một bên, lúc này vô số đèn pin Quang Trụ bả mấy phòng tường ngoài tấm ảnh giống như ban ngày, bên trong viện không có bất kỳ ai, phòng chừng đều là tránh ở trong phòng.

Cảnh sát lúc này nắm loa lớn đứng ở cảnh phía sau xe hô to, "Người bên trong mau ra đây, các người đã bị bao vây, uy hiếp con tin là trọng tội, bây giờ đi ra còn có thể từ nhẹ xử phạt..."

Nhưng trong căn phòng lại một chút thanh âm cũng không có, tùy ý cảnh sát la rách cổ họng cũng không người xuất hiện thân, Dương Lăng phỏng chừng Tiết Ngọc Cẩm hai tỷ muội hẳn là bị đánh ngất xỉu hoặc là bị che miệng.

Hai cảnh sát thoáng nhìn mấy lần liền thối lui ra sân nhỏ, tựa hồ là tìm lãnh đạo thương lượng đi. Dương Lăng là nghĩ một hồi, chuồn xuống xe đi thẳng tới cạnh mình sân cửa phòng bếp, sau đó nói giọng, nhảy cõn lên kéo mái hiên lật tới trên nóc nhà, nóc nhà cửa hàng là cái loại này khối lớn cơ chế miếng ngói, dẫm lên trên cảm giác phi thường bền chắc, hần ngồi rón rén từ từ đến gần cách vách nhà ở, cuối cùng leo đến cách vách sân một gian phòng trên đỉnh.

Lúc này rất nhiều đèn pin Quang Trụ đối diện nhà ở gác xó xinh roi, bên ngoài cảnh sát đột nhiên phát hiện trên nóc nhà nhiều lén lút lút bóng người, nhất thời có chút xôn xao, Dương Lăng hướng về phía bên ngoài cảnh sát đưa ra hai ngón tay làm một cây kéo tay hình dáng, sau đó chút nào không một tiếng động ả núp đến nóc nhà phía sau, hần lớn mặt biểu hiện không khỏi làm bên ngoài cảnh sát cũng trợn mắt hốc mồm, Văn cục trưởng càng là gần xanh nổi lên, quả đấm cầm rắc rắc chỉ vang, ngọn lửa cũng sắp từ trong mắt phun ra ngoài, hần đã nhận ra là Dương Lăng, trong lòng không khỏi rùng rợn: "Tiểu vương bát đản, đợi một hồi sẽ ra Lão Tử thể nào cũng phải giết chết ngươi!"

Lúc này hần đã sớm thông báo Đặc Cảnh điều động, phòng chừng chưa tới mười phút sẽ đến, đến lúc đó Đặc Cảnh xuất thủ cứu ra con tin nắm chặt cũng rất nhiều, không nghĩ tới lại đột nhiên toát ra một cái như vậy lẳng đầu thanh, thật là phối đều sắp tức giận nổ, nhưng lúc này cũng không thể lộ ra, vạn nhất đám người này phát hiện Dương Lăng, một phát súng đi xuống, hần người cục trưởng này phỏng chừng cũng liền đến cùng, chính quyền thị ủy BOSS vị cũng mặc kệ trải qua, chỉ nhìn kết cục, người chết, đặc biệt là một cái người không liên quan lại chạy vào đi chết, đó chính là hiện trường lực không chế không đủ, là nghiêm trọng không làm tròn bổn phận độc chức.

Dương Lăng có thể không quan tâm những chuyện đó, hần thập phần lo lắng thời gian quá lâu đám người này chớ cùng đường quay lại cắn bả Tiết Ngọc Cẩm hai tỷ muội cho rắc rắc, coi như là không có chết làm một cụt tay gãy chân cũng không tiện, vì vậy hần nằm ở nóc phòng, lỗ tai dán mảnh ngói, bây giờ hần thính lực thị lực vô cùng cường đại, chỉ cần tập trung tinh thần, một chút xú tiếng hít thở cũng không chạy khỏi lỗ tai hần, dùng một hồi di động một hồi, chờ hần leo đến căn phòng thứ ba giờ Tý sau khi, bên trong căn phòng truyền tới tám người nhỏ nhẹ tiếng hít thở, hần nhất thời mừng rỡ, từ từ chạy tới nơi cửa sau, nghe phía dưới thịt Hữu Nhược vô tiếng hít thở, lặng lẽ thò đầu đi xuống nhìn một cái, quả nhiên một bóng người dựa vào ở nơi cửa sau, đang ra bên ngoài nhìn.

Dương Lăng đưa tay phải ra ngón giữa, thăm vận chân khí, một cổ ảm áp khí lưu trong nháy mắt từ Nhâm Đốc Nhị Mạch trung vọt tới chỗ đầu ngón tay, búng ngón tay một cái, trong không khí có chút phát ra "Phốc" một tiếng, đứng ở cửa bóng người cả người dao động một cái, mềm nhũn dựa vào tường ngồi xuống.

Thành! Hần hưng phấn hướng về phía ngón giữa phải lỗ thổi khí, bắt mái hiên nhẹ nhàng nhảy xuống, lúc này, trong căn phòng còn sót lại nhân căn bản cũng không biết phía sau đã thất thủ, như cũ vô cùng khẩn trương núp ở vách tường phía sau, con mắt trên căn bản đều là chú ý sân đại môn phương hướng.

Hết thấy các thứ này Dương Lăng tránh ở cửa sau nhìn rõ rõ ràng ràng, ngây ngô ước chừng mười giây đồng hồ sau đó hít mạnh một hơi, thân hình thoát một cái, ở trong bóng tối hóa thành một cái bóng vọt vào phòng, sau đó chỉ nghe "Phốc phốc đùng đùng" liên tiếp nhỏ nhẹ thanh âm, kèm theo mấy tiếng hốt hoảng hô to, sau đó trong phòng khôi phục an tĩnh.

Bên ngoài cảnh sát cũng nghe thấy căn phòng động tĩnh, nhất thời hoảng loạn lên, Văn cục trưởng sắc mặt đỏ bừng lên, cầm trong tay kèn cũng bóp biến hình, ngay tại bốn cảnh sát cũng vô kể khả thi thời điểm, trong sân một căn phòng đột nhiên ánh đèn sáng lên, sau đó cửa bị mở ra, lại sau đó, ở vô số cây súng lục họng súng, một người trẻ tuổi đi ra, trên mặt mang tràn đầy cần ăn đòn biểu tình, sau đó hấn móc ngoéo, nói lớn tiếng: "Giải quyết, mau vào thu thập."

Chờ thị cục các đặc cảnh vô trang đầy đủ lúc chạy đến, chiến đấu đã không có chút nào khói súng kết thúc, ngổn ngang nằm ở trong phòng nhóm người trộm mộ cùng hai cái Hồng Kông buồn lậu phân tử toàn bộ được mang ra đi, bất quá cũng nghiêm trọng hôn mê bất tỉnh nhân sự, Tiết Ngọc Cẩm hai tỷ muội miệng đều bị băng keo dán, lúc này không tổn thương chút nào, chẳng qua là bị to lớn kinh sợ, bị phía sau chạy tới xe cứu thương đưa đi bệnh viện.

Một cái bản thủ trong rương da, để thật dày báo chí bọc mấy món văn vật, cái này làm cho bác vật quán cùng Văn Hóa cục một đám người hết sức phần khởi, nếu như không phải là phạm tội vật chứng, hẳn không được ngay lập tức sẽ mang về tới nghiên cứu kỹ, nhưng lúc này, cũng chỉ có thể đơn giản giám định một chút sau đó trở mắt nhìn cảnh sát lấy đi.

Quá trình rất kinh hiểm, kết cục rất hoàn mỹ, nhưng chính là bốn cảnh sát đều rất bức bối, từng cái sắc mặt hôi hôi.

"Văn cục trưởng, Văn cục trưởng, là ta không đúng, ngài chớ đi a, ta xe bị giẫm đạp xấu, ngài được an bài cho ta thanh toán đi!" Dương Lăng đưa tay dùng sức kéo Văn cục trưởng xe cảnh sát môn không muốn buông tay, mà ngồi ghế cạnh tài xế Văn cục trưởng nhưng là sắc mặt tối đen, khóe mắt còn đang không ngừng rút ra rút ra, nói lớn tiếng: Dương đại hiệp, người công lực thông thiên, một khi công liền chụp đứng lên." Sau đó nghiêng đầu hướng về phía lái xe cảnh sát rống giận, "Còn không đi, đợi một hồi thức ăn a ~!"

"Là ~!" Cảnh sát đạp cần ga, xe hơi nổ ran đi phía trước vọt, Dương Lăng bị phún một mũi màu xám, ngo ngác đứng ở ven đường nhìn Văn cục trưởng nhất ký tuyệt trần, còn lại xe cảnh sát cũng đều đánh mở đèn cảnh sát, Ural Ural xếp thành Đội một nghênh ngang mà đi.

Dương Lăng ở trong lòng hướng về phía đi xa xe cảnh sát yên lặng giờ lên vô số cây ngón giữa, ngày mai, có lẽ sẽ có tin tức trọng đại, "Trưởng cục công an thành phố ngủ ngày thả đêm khuya an bài binh lực, điều động Đặc Cảnh cùng cảnh sát phối hợp, nhất cử đánh rụng lâu dài chiếm cứ ta thành phố nhóm người trộm mộ bảy người, cũng bắt được tham dự bên ngoài biên giới văn vật buôn lậu hai gã người hiểm nghi, hiện trường thu được văn vật quý giá vài kiện, cho ta nước văn hồi tồn thất to lớn."

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Quốc gia khen thưởng

Cảnh sát cũng sau khi rời đi, mấy cái thôn cán bộ đáng nhân tới an ủi Đẩu Văn Đào mấy câu, sau đó liền ngáp về ngủ đi, trong lúc nhất thời, giá rét dưới bóng đêm, trống rỗng chỉ để lại hai nam nhân đứng ngẩn người.

"Như vậy thì đi?" Đẩu Văn Đào cố gắng hết sức không hiểu, Dương Lăng cũng là lắc đầu một cái, nhìn thời gian một chút đã một chút qua, vì vậy nói, "Coi là, ta cũng không đi, thì ở cách vách cho hai tỷ muội trông coi nhà ở đi, người cũng sớm một chút trở về ngủ một giấc."

Một đêm yên lặng, đối với Dương Lăng mà nói, cũng chẳng qua là nhập định một lát a. Sau khi trời sáng không lâu, hai tỷ muội thì trở lại, nhìn sụp đổ cửa sân khóc không ra nước mắt, Dương Lăng chỉ đề nghị hay các nàng trước dời đến Đẩu Văn Đào sân ở cùng nhau mấy ngày, đợi một hồi chủ nhà sau khi sửa xong lại nói, có người dĩ nhiên là đồng ý thì diên mà thì diên mà, mặt cười giống như đóa hoa bìm bìm.

Mà vô luận là Hoàng Lăng địa cung hay lại là Đào Mộ phân tử, cũng không tới phiên Dương Lăng tới bận tâm, về phần với canh, tuy nói cũng tham dự Đào Mộ hành động, nhưng phản bội trở mặt thậm chí cuối cùng báo cảnh sát lập công, nghĩ đến bởi vậy cho nên không có chuyện gì.

Chuyện này rất nhanh thì đi qua, Dương Lăng cũng không ở để ở trong lòng, sau khi trở về như thường không có chuyện làm, đào đào quáng, luyện một chút công, quả không có tìm không có phôi cuộc sống nhàn nhã.

Tháng mười một thoáng qua rồi biến mất, tháng mười hai vừa mới bắt đầu, khí trời trở nên phi thường giá rét, Bắc Phong chặt thổi, liên tục xuống chừng mấy ngày tuyết rơi nhiều, diện tích đất đai tuyết ước chừng hơn một thước thâm, Dương Lăng lại mặc áo mỏng, tràn đầy phần khởi với một bang tiêu hài nhi ở tiểu khu bờ hồ chất người tuyết ném tuyết.

Ngay tại hán cao hứng phi thường cao hứng thời điểm, điện thoại di động reo đến, móc ra nhìn là Cung Toàn Thịnh.

"Cung Ca., người trở lại?"

"Dương huynh đệ người tốt a, ta mấy ngày trước thì trở lại, có ít chuyện bận rộn mấy ngày, người bây giờ ở nhà chứ?"

"Ta ở nhà."

"Vậy được, ta ngay tại các người cửa tiểu khu, người đi ra ngoài một chút, có món đồ phải giao cho người." Cung Toàn Thịnh nói xong cũng cúp điện thoại, Dương Lăng nhớ tới lần trước hán nói chuyện, không thể làm gì khác hơn là hướng cửa tiểu khu đi tới.

Cửa đậu một chiếc ba Cú ầu việt dã xa, treo quân bài, Dương Lăng cũng không khỏi có chút buồn bực, người này không phải là đã sớm giải ngũ ấy ư, làm sao vẫn ngày ngày đi theo bộ đội giao thiệp với, Cung Toàn Thịnh mở cửa xe để cho hán đi lên, nhìn hán thần bí bí đáng vẻ, Dương Lăng không thể làm gì khác hơn là lên xe, trên xe trừ Cung Toàn Thịnh cùng tài xế, còn có một cái mặc âu phục màu đen người trung niên, hán không khỏi có chút buồn bực, người trung niên sắc mặt có chút nghiêm túc, nhìn Dương Lăng ngồi xong, từ trong túi công văn rút ra mấy tờ giấy đưa cho hán, "Người chính là Dương Lăng? Ở những văn kiện này thượng chữ ký là được rồi."

Dương Lăng mặc danh kỳ diệu nhận lấy, phía trên nhưng là một phần Trung Hoa nhân dân cộng hòa Quốc Công Dân phục dịch xác nhận sách, phía dưới nhất phân là quân nhân thường ngày hành vi quy tắc, cuối cùng là một phần bảo mật hiệp định, qua loa nhìn một lần, sắc mặt hán cổ quái nhìn Cung Toàn Thịnh, "Cung Ca., đây là ý gì?"

"Hắc hắc, không có ý gì, bởi vì người lần trước chủ động nộp lên đồ vật, vì quốc gia Quốc Phòng xây dựng làm ra công hiến to lớn, quốc gia quyết định cấp cho người nhất định khen thưởng, chỉ cần người ký phần văn kiện này, người khen thưởng liền đến tay." Cung Toàn Thịnh đỏ mặt cười khan mấy tiếng nói.

"Thì ~!" Dương Lăng cầm trong tay văn kiện đưa trả lại cho người trung niên, từng hai mắt nhìn Cung Toàn Thịnh, một bộ người cho ta bạch ` si biểu tình.

"Người không ký?" Người trung niên hơi kinh ngạc.

"Ta tại sao phải ký? Ta lại không muốn làm lính, huống chi ta cũng qua động viên tuổi tác, lại nói, ta... Là sinh viên, quốc gia công chức, không có ở đây phục dịch trong phạm vi." Dương Lăng bất mãn hết sức nói.

"Người... Người biết người là đang làm gì sao?" Người trung niên sắc mặt phi thường nghiêm túc.

"Ta đương nhiên biết, ta còn biết pháp, không cần dọa ta một cái tiểu, nói đi, người rốt cuộc là lai lịch gì?" Dương Lăng khinh bỉ nhìn người trung niên, phảng phất không nhìn thấy sắc mặt hán.

"Dương Lăng! Người quá mức." Người trung niên Bác nhưng giận dữ.

"Cũng ~! Người tính khí thật hươg, ta là một cái biết điều bổn phận Trung Hoa nhân dân cộng hòa Quốc Công Dân, không phải là tội phạm, cũng không phải đối địch phân tử,

Ngài tính khí đại, ta chiêu đãi không nổi, cáo từ!" Dương Lăng đẩy ra cửa xe nhảy xuống, sau đó hướng về phía Cung Toàn Thịnh nói: "Cung Ca., ta đi, không có chuyện gì đừng tới tìm ta nữa."

Nhìn giẫm ở trong tuyết đi xa Dương Lăng, người trung niên sắc mặt khí trắng bệch, trong tay văn kiện run hi lý hoa lạp, Cung Toàn Thịnh nhưng không có lên tiếng, cũng không lý tới sẽ người trung niên, sắc mặt rất bình tĩnh móc ra một điều thuốc đốt, một điều thuốc hút xong mới đối với tài xế nói, "Đi thôi, đi về trước."

Trở lại biệt thự, Dương Lăng ngơ ngác nhìn ngoài cửa sổ, tuyết trắng trắng ngần, Tuyết, tuyết đọng đè hàng cây bên đường chi điều, từng cây một phảng phất như Ngọc Thụ Quỳnh Hoa, Tự Nhiên mà yên lặng.

Xem ra chính mình lần trước cách làm cũng không có được cao tăng thường thức, ngược lại đào tạo (tạo nên) một loại khủng hoảng, bọn họ vội vàng muốn dùng một cái thân phận tới giam cầm chính mình, lần này không được, còn có lần sau, hạ hạ lần, ta quả nhiên chính là đứng ở sau đèn thì tối, muốn quá đơn giản.

Đột nhiên, hán có một loại Thê Hồ Quán Đỉnh hiểu ra, đầy đủ mọi thứ, tựa hồ cũng là xây dựng ở chính mình một phía tình nguyện cơ sở trên, chính mình nhiệt tình quốc gia này, cũng thành lập chỉ phải đi phục vụ nó thay đổi nó, nhưng tuyệt đối không phải bây giờ, chính mình lực lượng quả thực yếu ớt đến có thể bỏ qua không tính, khiếm tốn cũng là một loại Nguyên Tội, nghĩ tới đây, hán trực tiếp tiến vào thợ mỏ hệ thống.

Sân nhỏ bộ dáng cũng không có bao nhiêu biến hóa, hoa hoa thảo thảo kết xuất rất nhiều đủ mọi màu sắc mầm mống, mà lần trước trông mầm mống xuống khỏi kia đất trống, ở Dương Lăng cần cù sau khi tưới nước đã lớn lên cao hơn một thước một cây nhỏ mầm, cành khô vai u thịt bắp, lá cây lại tàn ra lãnh đạm màu vàng nhạt vàng sáng, xem ra phẩm loại tuyệt đối bất phẩm, chính là không biết cuối cùng sẽ là vật gì.

Có chút ở sân ngây ngô nửa phút, hán cầm lên Thập Tự hạo tiến vào bãi tập trạng thái, chỗ này đã không phải là nguyên lai dốc núi nhỏ, mà là một khối sa mạc hoang vu, diện tích chân có vài chục mẫu lớn nhỏ, đá sỏi đất cát hỗn tạp, nhưng sớm bị hán đào ra một cái hố to.

Ngẩng đầu nhìn một chút lơ lửng trên không trung thể kim loại, còn có đã thấp sáng một cái tiểu nhon viên thứ tư ngôi sao, trong lòng nhất thời vén lên một cô hùng tâm trắng chỉ, thần bí như vậy Thần Khí nơi tay, chỉ cần mình cố gắng không buông tha, một ngày nào đó chính mình sẽ đứng ở nhân loại đỉnh cao nhất mắt nhìn xuống cái thế giới này, mà vũ trụ mịt mờ Tinh Thần biến khơi, đó mới là chính mình phấn đấu phương hướng, tuyệt sẽ không là trước mắt này một ít Tiểu Tiểu khen thưởng.

Từ hôm nay trở đi, Lão Từ muốn tức giận phần đầu!"Phi phi", Dương Lăng hung hăng hướng hai tay ới mấy nước miếng, sau đó quơ múa cái cuốc.

"Keng~", Nhất cấp Wolfram khoáng thạch, thuần độ 87, giá trị 0. 0 1;

"Keng~", Nhất cấp Wolfram khoáng thạch, thuần độ 83, giá trị 0. 0 1;

"Keng~", Nhất cấp Wolfram khoáng thạch, thuần độ 88, giá trị 0. 0 1;

...

Chuyện lần này, để cho hắn có một loại cần cố gắng dục vọng, hắn căn bản là không ra khỏi cửa hai môn không bước, trừ ăn uống ngủ nghỉ chính là ở tại trong hệ thống đào quảng cùng luyện công.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Tặng quà

Thỉnh thoảng cũng sẽ có khen thưởng, hắn cũng lười quản, những thứ này Tiểu Tiểu khen thưởng, hắn đã không để ở trong lòng, nhiều nhất chính là một mỗi thời điểm đi mở trong đồng đá bắt bọn nó tìm ra, sau đó ném vào Thạch Thất, hơn nữa cũng chưa từng xuất hiện để cho hắn động tâm vật phẩm.

Kim tiền hắn tạm thời không thiếu, càng chưa nói tới địa vị, nhưng thực lực cá nhân lại là phi thường tiến bộ lớn, trừ tay trái kinh mạch, lại đã thông một cái tay phải kinh mạch, còn có đùi phải kinh mạch cũng là như ẩn như hiện, hắn phi thường vội vàng mong đợi Kỳ Kinh Bát Mạch toàn bộ đã thông sau cảnh giới, phỏng chừng khi đó chính mình không người làm gì được đi!

Đến gần liên tục một tháng mỗi đêm ngày đào quảng, hắn cơ hồ quá gần cách với đời sinh hoạt, trong lúc cho Lão Ngũ đưa qua một lần khoáng thạch, sẽ thấy cũng không ra khỏi môn, 3% khen thưởng xuống, trong sân đã sớm chất đầy khoáng thạch, ít nhất có hơn mấy ngàn khối, nhưng trong mắt hắn đã không có bất kỳ giá trị gì, bọn họ tồn tại lý do chẳng qua là cho Đậu Văn Đào một cái tương lai hy vọng mà thôi.

Ngày này, Dương Lăng đào quảng tắm xong đi ra, trên bàn điện thoại di động kêu, hắn cầm lên nhìn một cái, lại là Tôn Hiểu Tĩnh đánh tới, từ nàng lần trước trở về Bắc Kinh sau khi hai rất ít người liên lạc, thỉnh thoảng ở vì tin thượng phẩm vài câu, tháng gần nhất, Dương Lăng còn không có cùng nàng trao đổi qua.

"Đại lớp trưởng, nghĩ như thế nào ta?" Dương Lăng thật cao hứng tiếp thông điện thoại, nữ nhân này, là hắn không nhiều thích đối mặt nhân, đơn giản, yên lặng, bao dung, ôn nhu thêm có tri thức hiểu lễ nghĩa.

"Dương Lăng, thế nào luôn gọi ta trưởng lớp." Tôn Hiểu Tĩnh tựa hồ có hơi tức giận.

"À? Ha ha, thói quen, Hiểu tĩnh, các người chỗ ấy có lạnh hay không? Trường An đã xuống chừng mấy tràng tuyết rơi nhiều." Dương Lăng không thể làm gì khác hơn là một thoại hoa thoại che giấu mình một chút lúng túng.

"Tạm được đi, ta không sao mà cơ bản cũng ngây ngô ở trong phòng không ra khỏi cửa, cũng thật ấm áp, đúng ta gọi điện thoại cho người là muốn nói với người cái lý kia sự tình, khả năng có chút mặt mũi!"

Dương Lăng nhất thời có chút lúng túng khu khu da đầu nói: "Người không nói ta hơi kém cũng quên, người tra được nó lại lịch? Phòng chừng phí không ít công phu chứ?"

"Ừ, lần trước ta trở về Bắc Kinh sau, dành thời gian chạy nhiều cái thư viện cùng bác vật quán, cũng kiểm tra không ít cổ văn điển tịch, rốt cuộc ở một quyển kêu « Thương Chu. Dật chí » trong cổ thư thấy một ký lục, đại khái ý tứ chính là chu diệt thương trước, Trụ Vương tập thiên hạ báu vật với Lộc Thai, có Bò phượng quốc nhân tiến cống một Thần Khí, nói là Thiên Thực ngày, bỗng nhiên trên trời hạ xuống Thần Hỏa, rút với trong đầm sâu, lúc ấy đầy trời Quang Hoa lóng lánh, Thần Long hiện ở không trung, mấy ngày mới vừa giấu, Bò phượng Quốc chủ mấy lần ở đầm sâu trung mò vớt, cuối cùng vớt lên một cái đen nhánh ly, vì vậy liền đem ly cống hiến cho Thương Trụ Vương. Phía sau mặc dù nói không rõ ràng, nhưng ít nhất có thể thấy được một chút đầu mối, đó chính là hình rồng còn có ly, đây cũng là ta có thể tìm được tối tương cận chứng cứ." Tôn Hiểu Tĩnh tựa hồ có hơi đắc ý, gắt giọng:

"Dương Lăng, thế nào, ta rất lợi hại chứ ?"

"Phải phải, ngươi lợi hại nhất được rồi!" Dương Lăng vội vàng nịnh hót, nữ nhân loại sinh vật này, muôn ngàn lần không thể đắc tội.

"Được, nói như vậy giả, ta nghe đến cũng nhục ma!" Tôn Hiểu Tĩnh cười hi hi nói, "Cái ly kia ngươi định xử lý như thế nào?"

"Xử lý?" Dương Lăng nhất thời trong lòng trầm xuống, suy nghĩ một chút có chút nghiêm túc nói: "Hiểu tĩnh, vật này ta trước thu đi, chờ ta nghĩ xong lại nói, đúng ta có một kiện đồ vật tặng cho ngươi, ta phát một chuyển phát nhanh, ngươi chú ý kiểm tra và nhận!"

"A! ? Ngươi muốn đưa ta đồ vật, không phải là cái ly kia đi, ta cũng không thể muốn." Tôn Hiểu Tĩnh tựa hồ có hơi giật mình nói lớn tiếng.

"Không phải là vật kia, là một cái quả trứng, có thần kỳ tác dụng, ngươi nhận được cũng biết, tốt nhất tùy thời đeo ở trên người, bất quá nhớ phải giữ bí mật, không nên để cho người khác biết." Dương Lăng vẫn là không có vòng vo, mặt còn không nhịn được dặn dò một câu, sinh mệnh khoáng thạch có ba khối, trong đó hai khối đưa cho phụ mẫu, hơn một khối kế vốn chính là muốn đưa cho Tôn Hiểu Tĩnh, nhưng một mực không tìm được một cái nói chuyện cơ hội, chính mình tùy tiện đưa một món như thế tư mật vật phẩm, cũng không tốt lắm, nhưng vật này quả thực quá thần kỳ, có thể nói trên đời đều không, người có tiền hoa vài tỷ mấy tỉ cũng không mua được,

Một khi bị người khác phát hiện, sẽ gây ra ngày đại phiền toái.

"Thật nhĩ?" Tôn Hiểu Tĩnh có chút kinh hi nói, "Muôn vạn lần chó gạt ta, nếu là ta biết ngươi ở đâu cái hàng vỉa hè mà thượng mấy đồng tiền mua, ngươi sẽ chết định."

"Làm sao biết? Dương thị xuất phẩm, tất chúc tinh phẩm, cái này là có Long ly làm bảo đảm." Dương Lăng vỗ ngực nói.

Hai người lại tán gẫu vài chục phút, Tôn Hiểu Tĩnh mới lưu luyến không rời cúp điện thoại, lúc này nàng đang ngồi ở trước cửa sổ, nhìn ngoài cửa sổ bay lượn đầy trời tuyết trắng, không nhịn được cúi đầu nhìn một chút ngực, trên mặt không khỏi bay lên một vệt đỏ ửng.

Mà Dương Lăng còn cầm điện thoại di động, vừa nghĩ tới đại lớp trường đeo nó lên, quả trứng vừa văng rơi vào bạch `` non vĩnh cao đôi ` đình giữa, nhất thời lỗ mũi có chút nóng lên, không nhịn được kẹp một chút chân, khinh nhòn a, khinh nhòn a, đại lớp trường có thể không phải mình cái này tục nhân xứng với.

Bất quá cùng Tôn Hiểu Tĩnh nói một hồi lời nói, hẳn cảm giác mình trong lòng gần đây tích lũy lệ khí cũng bình tức rất nhiều, tâm tình nhất thời cũng tốt, cao hứng chui vào sân nhỏ.

Sân nhỏ biến hóa không lớn, hoa cỏ mầm mống đã bắt đầu trở nên màu sắc thâm thúy dày đặc, từng viên đủ mọi màu sắc Uyển Như Mã Nào (một loại đá quý), trên cây to trái cây cũng đều vừa được trái bưởi lớn nhỏ, lộ ra nhàn nhạt nhá nhem, tản ra một loại làm người ta say mê, miệng lưỡi sinh tân đậm đà mùi thơm, mà trên đất, trừ khoáng thạch nhiều không ít, chính là kia cây nhỏ đã vừa được cao hơn hai mét, chạc cây vai u thịt bắp cao ngất, lóe vàng óng vàng sáng là cây từng mảnh từng mảnh còn như ngọc thạch điêu khắc mà ra, mà một ít cuống lá nơi, đã lộ ra Tiểu Tiểu kim sắc nụ hoa.

Hắn đi vào nhà đá, cầm lên đặt ở đất trên nệm một cái hộp gỗ nhỏ, mở ra, bên trong đến chính là ít hơn khối kia sinh mệnh khoáng thạch làm thành quả trứng, lãnh đạm màu xanh nhạt, màu đỏ dây đeo, nhìn đơn giản, cũng không phải vật phẩm. Nắm hộp gỗ trở lại gian phòng của mình, tìm một cái hộp giấy nhỏ bỏ vào, sau đó ra ngoài.

Trời u u ám ám, trong không khí tràn ngập một cỗ làm cho không người nào có thể hô hấp màu xám mai, lái xe, Dương Lăng ánh mắt lại nhìn chằm chằm kính chiếu hậu, một chiếc màu xám bạc xe con từ hắn ra ngoài vẫn theo ở phía sau, một loại tức giận không thể đề nén từ trong thân thể kết mọc ra, để cho hắn ánh mắt cũng biến hóa đến mức dị thường lạnh giá.

Nhưng hắn vẫn không để ý đến, hắn đem xe một mực lái đến Đậu Văn Đào sân nhỏ, lúc này Đậu Văn Đào đang ở trong sân đóng gói khoáng thạch, còn có một cái đôn hậu bên chắc tiểu tử cũng ở đây bận trước bận sau hướng về phía trên tay biên lái dán chuyển phát nhanh đơn.

Nghe quen thuộc xe hơi thanh âm, Đậu Văn Đào cũng không ngần ngại nói, "Ồ, lão Nhị, hiếm thấy gặp lại ngươi tới chiếu cố a, ta còn tưởng rằng ngươi treo!"

Dương Lăng nhảy xuống xe hướng về phía Đậu Văn Đào cái móng nhẹ nhàng đá một cước nói: "Treo cái đầu ngươi, ca ca ta dưới mắt đang tu luyện một môn tuyệt thế thần công, chẳng qua là ngăn ngủi bế quan mà thôi."

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Cảm ơn

"A! Thiện cái tai, nguyên lai là Dương thiếu hiệp giá lâm, Bản Đạo không có từ xa tiếp đón, A di đà phật!" Đậu Văn Đào đưa tay lay một nhóm hộp gỗ hộp giấy tới, "Nhanh lên hỗ trợ, hôm nay này mấy chất khoáng thạch cũng phải phát ra ngoài, trễ nữa liền không kịp."

"Nhiều như vậy?" Dương Lăng không khỏi thất kinh, đại khái mấy cái ít nhất có bảy tám chục khối, mà gói kỹ cũng có hai ba chục khối, "Bây giờ một ngày có thể bán ra nhiều như vậy?"

"Làm sao có thể, mỗi ngày nếu là cũng có thể bán nhiều như vậy, người sẽ trực tiếp ở sau gáy thấy ta rằng, đây là Kim Lăng Địa Chất Học viện học sinh bỏ túi mua." Đậu Văn Đào tay chân không ngừng, lên một lượt cũng hơi mạo hiểm mồ hôi, Dương Lăng cũng vội vàng giúp, dưới mắt cũng sắp bốn giờ chiều, vượt qua năm giờ một loại chuyển phát nhanh công ty đều không thu đơn.

Ba người tay chân không ngừng, không sai biệt lắm trước ở khoai đệ viên tới thu đơn thời điểm vừa vặn làm xong, Dương Lăng cũng thừa cơ hội này, bà muốn gọi cho Tôn Hiểu Tinh đồ vật cũng dùng giống vậy cái hộp giả trang tốt lẫn lộn ở chính giữa đồng thời phát đi, nhìn chuyển phát nhanh công ty xe van lái ra sân nhỏ, Đậu Văn Đào mới xoa một chút mồ hôi trán nói lớn tiếng, "Mẹ kiếp ~! Một chết lão nạp."

Dương Lăng từ trên xe lấy ra hai bình nước ném nói cho hắn: "Ta xem người khí sắc rất nhiều, ta lại chuẩn bị cho người hai bình, tiết kiệm chút uống, sau này ta khả năng đến lúc không nhiều, có chuyện gì lưu cho ta nói."

Đậu Văn Đào liếc hắn một cái, "Lão Nhị, người một mực thần thần bí bí, gần đây cũng rất ít đến, cách vách cô em gái niệm tình người thật nhiều lần, có phải hay không xảy ra chuyện gì, bây giờ người lại không đi làm, không đến nói bận rộn như vậy chứ?"

Dương Lăng yên lặng một chút nói, "Là phát sinh một ít chuyện, người cũng đừng bận tâm nhiều như vậy, bà vòng điểm chuẩn bị xong là được, tám ảnh cái bộ dáng này phát triển tiếp, cách hai năm người cũng có thể ở tỉnh thành mua sáo phòng."

Đậu Văn Đào gật đầu một cái trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười, gần đây làm ăn xác thực tốt hơn rất nhiều, dựa theo tỷ lệ đi xuống, hắn không sai biệt lắm trung bình một ngày cũng có hơn một ngàn thu nhập, một năm qua ba bốn trăm ngàn không thành vấn đề, cái này đã vượt xa khỏi ban đầu dự trù.

Tên tiểu tử kia cho Dương Lăng bụng qua tới một ly trà nóng, Dương Lăng nói tiếng cảm ơn, hắn đã nghe Đậu Văn Đào nói qua, tên gọi Lý Tiểu Trụ, bình thường cũng kêu cây cột, với Đậu Văn Đào là cùng Thôn, lúc ấy nghe Đậu Văn Đào nói bao ăn bao ở mỗi tháng 3000 khối, nhà hắn nhân cũng làm rung động không được, hận không được làm một tấm gỗ bài khắc lên Đậu Văn Đào tên cùng.

Ba người đang uống trà tán gẫu, Tiết Ngọc Dung từ cửa sân đi vào, vừa nhìn thấy Dương Lăng nhất thời kinh hi chạy tới, "Dương Lăng ca ca cũng tới, thật lâu không thấy đây! Tỷ tỷ của ta đang nấu cơm, vừa vặn cùng đi ăn cơm." Nói xong kéo Dương Lăng tay hoạt bát đi ra ngoài, tựa hồ bà hai người khác cũng quên.

Đậu Văn Đào cùng cây cột cũng không chậm lại, bà trên đất còn lại đồ vật thu thập vào phòng, sau đó cùng đi đến cách vách, phòng bếp một cái xinh đẹp nữ bóng dáng hay là ở bên trước bên sau, Tiết Ngọc Dung đi phòng bếp hỗ trợ, ba người đi tới phòng ăn vây quanh lò lửa ngồi xong, hay lại là kia cái nồi lớn, trong nồi chung một đại nồi thịt dê, trong đó còn có nấm hương, măng tre, đậu da, củ cải trắng, mùi thơm cuốn cuộn theo hơi nước tản mát ra, vài người nhất thời cảm giác bụng xì xào chỉ gọi, miệng cũng toát ra nước chua.

"Thật là quá mỹ vị."

Đậu Văn Đào không nhịn được lấy tay nặn ra một khối dê xếp hàng găm đứng lên, vừa ăn phát ra "Híz-khà zz Hí-zzz" hấp khí thanh thanh âm, hắn và này hai tỷ muội đã rất quen, cũng thường thường tới chùa cơm, cho nên căn bản cũng không chú trọng.

"Đậu Văn Đào, người lại đang lấy tay." Ngay tại Đậu Văn Đào ăn xong một khối thêm tay thời điểm, Tiết Ngọc Dung nắm chén đưa đi vào, nhìn thấy nhất thời tức giận nói lớn tiếng.

"Hắc hắc!" Đậu Văn Đào ngượng ngùng cười ngậy ngô mấy tiếng vội vàng nghiêm trang ngồi xuống, theo ở phía sau đi vào Tiết Ngọc Cầm cười tươi rói lườm hắn một cái, bà rửa sạch rau cải bỏ lên trên bàn với lúc này mới Dương Lăng chào hỏi.

Đóng cửa lại, năm người vây quanh lò lửa ngồi xong, hồng hồng ngon lửa liếm đáy nồi, bốc hơi lên hơi nóng bà toàn bộ phòng ăn cũng tràn ngập Uyển Như ở mỏng trong sương mù, hỗn tạp mê người tươi mới mỹ vị đạo, vài người cũng sẽ không khách khí, mỗi người bụng chén xối cơm mỡ cả.

"Vẫn là như vậy ăn sáng khoái,

Nhiều người cũng náo nhiệt!" Dương Lăng mấy khối thịt dê xuống bụng, thân thể ấm áp dễ chịu không khỏi cảm khái.

"Dương đại ca thích ăn có thể thường tới nha! Chúng ta có lúc cũng cảm thấy hai người ăn cơm quá cô đơn!" Tiết Ngọc Dung hết sức cao hứng nói, không chỉ có một đôi mắt to thỉnh thoảng nhìn chăm chăm Dương Lăng, vẫn còn không ngừng hướng hắn trong chén gấp thức ăn, để cho Dương Lăng khách khí cũng không kịp, không thể làm gì khác hơn là không ngừng vui đầu ăn nhiều.

"Cô em, có thể hay không cho đậu ca ca chứa chút mà!" Đậu Văn Đào nhìn Dương Lăng trong tay chất đầy tràn đầy một chén thịt trâu ghẹo nói.

"Còn nói, nhìn một chút trước mặt xương, người nơi này nhiều nhất!" Tiết Ngọc Dung cũng là tức giận hung hăng khoét hắn liếc mắt.

Cây cột thật thà trên mặt mang màu đỏ vui đầu ăn không nói lời nào, Tiết Ngọc Chăm nhìn vài người ồn ào, tựa hồ cũng rất hưởng thụ loại này không khí, trên mặt một mực treo nụ cười nhàn nhạt, nhưng ánh mắt sâu bên trong, lại tựa hồ như có một loại không nói ra sâu bí, Dương Lăng tình cờ liếc thấy, đáy lòng cũng không gần sưng sờ, cũng âm thầm lưu ý.

Com ăn được một nửa, Tiết Ngọc Chăm đứng dậy lấy tới một chai rượu, Dương Lăng nhìn một cái lại là một chai 1573, nhất thời có chút kinh ngạc, rượu này có thể không tiện nghi, được hơn một ngàn khối, một bữa com nhạt cũng không trở thành hoa lớn như vậy giá, nhất là không năm không tiết.

Nhìn Dương Lăng hơi nghi hoặc một chút đáng vẻ, Tiết Ngọc Chăm nhẹ khẽ cười nói: "Dương Lăng, người lần trước cứu tỷ muội chúng ta hai cái, chúng ta cũng còn chưa kịp nói tiếng cảm ơn, vốn là chuẩn bị xin người đi quán rượu ăn muốn lộ ra chân thành nhiều chút, nhưng là sợ quấy rầy đến người, Vân Đào cũng nói đối với người không cần như vậy lãng phí, huynh đệ các người đều là khó gặp người tốt, tỷ muội chúng ta cũng là không hiểu lắm những ân tình này thế cố, liền đơn giản như vậy chiêu đãi hy vọng người bỏ qua cho, này cũng chỉ có thể chỉ biểu đạt một chút chúng ta tâm ý đi, chai rượu này là ta cố ý mua, không phải là tặng người sau lưu lại." Nói xong xuất ra ly rượu tràn đầy rót một ly thả vào Dương Lăng trước mặt, cho mình cùng muội muội ngược lại cũng hơn nửa ly, sau đó hai tỷ muội đồng thời đứng lên giờ ly rượu lên nói: "Cảm ơn người!"

Hai tỷ muội đồng thời ngửa đầu nâng cốc uống cạn, trong nháy mắt trắng nõn trên gương mặt dâng lên mê người đỏ ửng.

Dương Lăng cũng chỉ đành đứng lên ực một cái cạn, sau đó sau khi ngồi xuống mới có hơi cảm xúc nói: "Tất cả mọi người bên ngoài đánh liều không dễ dàng, sau này khác hừ như vậy phí, ta là tục nhân cũng là một thô nhân, phổ thông rượu thịt, ăn no liền có thể, này cảm tạ các người cũng nói, ta cũng nhận lấy, sau này hay lại là giống như trước đây, ngàn vạn lần chớ khách khí với ta, mà ta nếu như có rảnh rỗi, cũng sẽ không khách khí tới chùa com."

Hai nàng lúc này mới mặt mày hớn hở ngồi xuống, Tiết Ngọc Chăm bả trên bàn chai rượu đưa tới Đậu Vân Đào trong tay, Đậu Vân Đào phảng phất đột nhiên giật mình tỉnh lại, con mắt ngơ ngác nhìn nàng.

"Ngọc Chăm, người mới vừa nói ta là người tốt?"

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Tiết Ngọc Chăm tâm sự

"Đúng nha!" Tiết Ngọc Chăm nghi ngờ nói.

"Nhưng là, ta . . Ta không muốn làm người tốt!" Đậu Vân Đào sắp khóc.

Tiết Ngọc Chăm tựa hồ thoáng cái công khai, trên mặt đỏ ửng nồng hơn, tươi đẹp tươi đẹp phảng phất chảy ra nước, vì vậy... Nàng hung hăng đối với Đậu Vân Đào liếc một cái.

Tiết Ngọc Dung nhưng là tức giận nói, "người người này, không muốn làm người tốt liền làm cái bại hoại được!" Nhất thời chọc Dương Lăng hơi kén đem com phun ra ngoài.

Nóng hổi, ẩm ẩm áp áp, bầu không khí hòa hợp, com nước no nê thời điểm, thời gian đã sắp tám giờ tối, Tiết Ngọc Dung giống như một cái vui vẻ tay mơ, hoạt bát ngâm nga bài hát quét sân, Tiết Ngọc Chăm thu thập chén đĩa đi vào phòng bếp, Dương Lăng do dự một chút cũng với đi ra ngoài.

"Tiết Ngọc Chăm, có phải hay không xảy ra chuyện gì?" Cửa phòng bếp, nhìn bận bịu rửa chén nữ nhân, Dương Lăng hơi nghi hoặc một chút hỏi.

Tiết Ngọc Chăm cả người run lên, từ từ đứng lại quay đầu lại cười nói: "Không phát sinh cái gì a! Chúng ta cũng rất tốt."

"Đừng gạt ta, ta nhìn ra." Dương Lăng lắc đầu một cái, sắc mặt biến hóa rất ngưng trọng nhìn chăm chăm nàng, "Chúng ta quen biết thời gian mặc dù không là rất dài, nhưng cũng coi là bằng hữu đi, một ít chuyện cũng có thể trợ giúp lẫn nhau, có thể hay không nói cho ta biết rốt cuộc xảy ra chuyện gì?"

Tiết Ngọc Chăm phảng phất thoáng cái bị đánh sập, vành mắt đỏ lên, bỏ lại chén đĩa phục nhóm bếp thấp giọng khóc lên, nhìn trước mắt chịu đựng tiếng khóc vừa kéo vừa kéo nữ nhân, Dương Lăng vô nhẽ nhẹ chụp bả vai nàng nhẹ nói: "Nhiều người sức mạnh lớn, có lẽ chúng ta có thể giúp thượng chút gì? Rốt cuộc là chuyện gì?"

Tiết Ngọc Chăm khóc một hồi đứng lên dùng tay áo lau lau nước mắt, "Ngày hôm qua cha ta gọi điện thoại mà nói, mẹ ta được ung thư gan, đã là thời kỳ cuối cùng khước tán đến phổi, bây giờ đang nằm ở bệnh viện, thầy thuốc nói phỏng chừng hết năm cũng đợi không được sẽ... , mà ta cũng không dám bả chuyện này nói cho muội muội, sợ hãi nàng bị không." Nói tới chỗ này, trong mắt lại nhấn không ngừng chảy ra nước mắt.

Dương Lăng búng tỉnh đại ngộ, bệnh ung thư loại bệnh này, trước mắt là một thể giới tính y học vấn đề khó khăn, trừ phát hiện sớm có thể no thủ chữa trị, một khi trung thời kỳ cuối khuếch tán đến thân thể nơi khác, trên căn bản sẽ không cứu, nhỏ thì mấy tuần lễ, lâu thì mấy tháng sẽ chết, hẳn do dự một chút nói: "Ta biết một cái lão Trung y, có thể chế biến một loại rất thần kỳ Dược Thủy, đối với bệnh ung thư có rất tốt chữa trị tác dụng, lúc trước ta một người bạn ung thư bao tử liền bị chữa khỏi, nếu không ta đi giúp người làm một ít người mang về thử một chút?"

"Thật?" Tiết Ngọc Cầm nhất thời ngẩng đầu lên, hai tay cũng không khỏi bắt Dương Lăng cánh tay.

"Ừ! Hiệu quả nghe nói rất không tồi, như vậy đi, ta ngay lập tức sẽ đi tìm thầy thuốc kia, người cũng vội vàng mua vé, sáng mai ta liền đem Dược Thủy đưa tới." Dương Lăng cũng không cần phải nhiều lời nữa, xoay người ra phòng bếp, với Đậu Văn Đào ba người chào hỏi liền rời đi, để cho bọn họ sờ cái đầu không biết rõ xảy ra chuyện gì.

Sáng sớm ngày thứ hai, Dương Lăng dùng một cái đại chai cô ca tử trang bị đầy đủ tràn đầy một chai Thái Tuế ngâm nước giếng, sau khi lên xe cho Tiết Ngọc Cầm gọi điện thoại hỏi nàng nhóm mua xong không có, biết được đến nàng lão gia Trương Tây nhóm không mua được, chỉ có thể mua được Trương Sa, Dương Lăng nghĩ một hồi nói: "Coi là, người không muốn mua vé, dứt khoát ta lái xe đưa người trở về." Nói xong cho xe chạy hướng Tiết Ngọc Cầm mua vé địa phương lái đi.

Thấy Tiết Ngọc Cầm thời điểm, nàng đang đứng ở một cái đường sắt vé điểm bên ngoài, trên người mặc màu đỏ vũ nhung phục, hạ thân tu thân quần jean, tóc chấm thành tóc thắt bím đuôi ngựa vậy ở sau ót, mang theo một cái bọc lớn, sắc mặt lộ ra cố gắng hết sức tiêu tụy, khi nàng nhìn thấy Dương Lăng chiếc kia ngang ngược việt dã xa lúc, trên mặt mới có chút thanh tỉnh lại.

"Đi thôi ~!" Dương Lăng đẩy ra ghế phụ môn, Tiết Ngọc Cầm đem bao ném ở phía sau, sau đó chui đem tới, nhất thời cảm giác một luồng hơi lạnh tràn ngập, Dương Lăng đem đại chai cô ca tử đưa cho nàng, "Đây chính là lão Trung y phối trí Dược Thủy, chúng ta vội vàng lên đường đi!"

Tiết Ngọc Cầm ôm chai có chút ngẩn người, Dương Lăng cười nói: "Thuốc này rất thần kỳ, người có thể uống một hớp nhìn một chút liền sẽ phát hiện nó cùng người khác bất đồng."

Tiết Ngọc Cầm cẩn thận từng li từng tí mở nắp bình ra, nhất thời một cổ nhàn nhạt thanh đậm mùi vị ịch ra,

Không nhìn được uống một hớp nhỏ, nước vừa vào miệng, lập tức cảm giác được một cổ thần kỳ ấm áp chảy vào thân thể của mình, sau đó rất nhanh di tán đến mỗi một xó xỉnh, mỗi một tế bào, cả người phảng phất một chút tăng thêm vô cùng sinh cơ cùng lực lượng.

"Thật là quá thần kỳ!" Nàng có chút không thể tin, lâm bảm nói. Dương Lăng cũng sẽ không nói nhảm, đập mạnh cần ga, mục mã nhân nổ ran xồng ra, rất nhanh thì biến mất ở cuộn cuộn trong dòng xe cộ.

Từ Trường An đến Trương Tây, toàn bộ hành trình đến gần một ngàn năm trăm cây số, bất quá bây giờ đều có tốc độ cao, phóng chừng không sai biệt lắm hai chừng mười giờ liền có thể đến tới, hơn nữa Dương Lăng bây giờ cũng không có chuyện gì, coi như ra ngoài du lịch, huống chi bên kia còn có một Trương gia giới, mình cũng cho tới bây giờ không đi qua, nói không chừng thuận tiện cũng có thể kiến thức một phen.

Xe hơi chạy thượng xa lộ, hai người thảnh thơi phiếm vài câu, rất nhanh Tiết Ngọc Dung chỉ dựa vào chỗ ngồi ngủ. Dương Lăng không thể làm gì khác hơn là đem mình ném ngồi ở đằng sau thăm cho nàng đồ lên, mà Dương Lăng chính mình, từ đã thông Nhâm Đốc Nhị Mạch sau khi tinh thần cùng thể xác đều được thay đổi cực lớn, hiện tại hẳn hầu như không cần ngủ, bình thường cũng chính là luyện công, một cái nhập định tỉnh lại liền tinh thần dư thừa, bây giờ « Thông Mạch Luyện Hồn Quyết » đã luyện đến cơ hồ đại thành, chỉ kém cuối cùng ba đường kinh mạch không có đã thông, cho nên tinh thần bén nhạy, tai mắt thông minh, năng lực khống chế không ai sánh bằng, lái xe loại này đơn giản sự tình cơ hồ không có nửa chút áp lực, cho dù là liên tục mở thượng ba ngày ba đêm cũng sẽ không cảm thấy phi thường mệt mỏi.

Việt dã xa ở trên đường cao tốc vừa đi vừa nghỉ, cố gắng lên ăn cơm đi nhà cầu, trừ lần đó ra cơ hồ đều là lấy tầng trên cùng nhất tốc độ đang chạy vội, cho dù là trong đêm tối, hẳn cũng có thể nhìn rõ rõ ràng, cho nên không chút nào trì hoãn thời gian, đến cát thành phố thời điểm, thời gian mới đến mười giờ rưỡi tối, ngủ mấy thức tỉnh lại Tiết Ngọc Cầm phát hiện Dương Lăng vẫn thần thái sáng láng, tinh thần sung mãn.

Xe hơi đã lái vào đèn đuốc sáng trưng, chính là sinh hoạt ban đêm bắt đầu cát thành phố, Dương Lăng hỏi: "Chúng ta là trực tiếp đi bệnh viện hay là thế nào làm?"

Tiết Ngọc Cầm giờ cao ăn no ` đầy ngực bộ đuổi người một cái nói: "Ta còn là trước gọi điện thoại.", nói xong lấy điện thoại di động ra gọi điện thoại, sau khi tiếp thông nói vài lời, sau đó xin lỗi nói, "Thầy thuốc nói ở tại bệnh viện cũng không có chỗ dùng, mẹ ta ngày hôm qua liền từ bệnh viện trở về quê quán!"

Dương Lăng hỏi rõ địa phương, cũng không nói nhiều lời, quay đầu xe.

Quốc lộ chuyển tỉnh đạo, tỉnh đạo lại chuyển lên một cái Nhị Cấp Công Lộ, một đường quanh đi quẩn lại vui vẻ bá bá, lại vừa là sau bốn tiếng, xe hơi lái vào một cái thôn nhỏ trong, xe hơi tiếng nổ chọc tỉnh lạnh cô tịch thôn, trong đêm tối sáng lên hi hi lạp lạp ánh đèn, Đông Tây Nam Bắc đều có tiếng chó sủa truyền tới, Dương Lăng đại khái nhìn một chút, toàn thôn ngay tại quần sơn bao bọc bên trong, so với chính mình lão gia tựa hồ còn phải thiên về tránh rất nhiều, bốn phía đều là trùng điệp đứng sừng sững Đại Sơn, Uyển Như ngăn cách với đời quang cảnh.

Chương 43: Thời gian chảy trở về

Ở Tiết Ngọc Cầm dưới sự chỉ huy, Dương Lăng đem xe ngừng ở một cái nhà bằng gỗ nhà sàn trước mặt, lúc này cũng đã thức tỉnh người nhà nàng, căn phòng ánh đèn sáng lên, ra tới một khoắc áo bông dày người trung niên, khi hắn thấy từ khí trên xe xuống Tiết Ngọc Cầm thời điểm, cả người cơ hồ cũng ngậy người.

Tiết Ngọc Cầm không kịp từ trên xe bắt lại bọc, xuống xe xông lên ôm lấy người trung niên khóc lớn.

"Người một cái ngốc oa tử, gấp gáp như vậy chạy trở lại làm gì, này đêm hôm khuya khoắc không thấy rõ, trên đường nên nhiều nguy hiểm?" Người trung niên xòe bàn tay ra lau qua Tiết Ngọc Cầm trên mặt nước mắt.

"Mẹ đây? Nàng như thế nào đây?" Tiết Ngọc Cầm buông tay ra cánh tay cuống cuồng hỏi.

"Có phải hay không Cầm nhi trở lại?" Trong căn phòng truyền tới một thanh âm nữ nhân, lộ ra rất là kích động.

"Mẹ ~!" Tiết Ngọc Cầm lau nước mắt vọt vào trong căn phòng, sau đó bên trong vang lên hai nữ nhân tiếng khóc.

Lúc này, người trung niên mới nhìn thấy từ trên xe bước xuống Dương Lăng, nhất thời ngại nói: "Cho người chê cười, còn làm phiền người xa như vậy đưa tiểu Cầm trở lại"

Dương Lăng mau tới trước, "Tiết đại thúc không cần khách khí, ta gọi là Dương Lăng, là Ngọc Cầm bằng hữu, bên ngoài lạnh lẽo, hay lại là vào trong nhà đi nói đi!"

"Người xem, ta đều hồ đồ." Người trung niên sờ trường ở trong mắt xoa một chút, sau đó phụng bồi Dương Lăng vào nhà, từ phòng bếp ôm một ít củi lửa đi ra cây đuốc chậu lần nữa đốt.

Đây là một cái nhà Thổ Gia Tộc thường gặp treo chân lều gỗ, nhìn lâu năm lâu ngày, rất nhiều địa phương đều bị hun khói đen nhánh, vách tường cùng sàn nhà đã là loang lổ bác bác, ở một chiếc hoàng hôn bên dưới đèn điện, lộ ra cổ xưa thần bí.

Cũ kỹ trong chậu than thiêu đốt vật liệu gỗ, phát ra hỏa hồng ánh sáng, một cái đèn thui dính đầy bụi mù nước thép ẩm treo ở từ nóc phòng trên xà ngang rũ xuống tới trên móc sắt, treo ở trên ngọn lửa phương, miệng bình phát ra nhỏ nhẹ "Phốc phốc" âm thanh.

Trên xà ngang còn treo móc mấy khối thịt muối cùng mấy chuỗi tịch tràng, thường xuyên khói lửa hun đúc xuống màu sắc biến thành màu đen, tựa hồ như nói năm tháng trôi qua cùng tang thương.

Một mực đại hoàng mèo không biết từ đâu mà chui ra ngoài, dựa vào chậu than trắng nằm ở Dương Lăng dưới chân, lười biếng liếm lông bàn chân.

Nước mở, miệng bình toát ra kịch liệt bạch khí, người trung niên đứng dậy cầm tới một thiếu nửa miệng bình đào bình trà sứ, lại từ trên ngăn tủ một cái đào trong lon móc ra một cái lá trà, sau đó ngâm, theo hơi nóng lẫn, trong căn phòng lộ ra sinh động.

Ngay tại Dương Lăng nhận lấy người trung niên đưa tới nóng hổi nước trà thời điểm, Tiết Ngọc Cầm đỡ một cái sắc mặt vàng khè cô gái trung niên từ căn phòng đi ra.

"Thật sự là rất cảm tạ người, lớn như vậy nửa đêm còn đưa tiểu Cầm trở lại!" Nữ nhân lau nước mắt ngồi xuống, trên mặt lại triển lộ ra một nụ cười châm biếm.

"A di đừng khách khí, ta cũng vậy thuận đường, còn chuẩn bị hôm sau đi Trương gia giới chơi đùa mấy ngày đây!" Dương Lăng vội vàng đứng lên, bà để ở một bên đại chai cô ca tử đề cập tới tới đưa cho Tiết Ngọc Cầm, "A di, đây là ta tìm một cái lão Trung y phối trí Dược Thủy, nghe nói đối với ngài loại bệnh này có rất tốt hiệu quả, ngài bây giờ liền vội vàng uống mấy hớp, nói không chừng qua mấy ngày là khỏe đứng lên."

"Hay, hay!" Nữ nhân thật cao hứng nhìn Dương Lăng, trong mắt lộ ra một loại khác thường thần thái, nhận lấy Tiết Ngọc Cầm rót ở trong ly nước giếng đặt ở mép nhấp một hớp, tựa hồ tinh thần đột nhiên phấn chấn một chút, mấy hớp bà nước uống xong.

Bốn người phiếm vài câu, sau đó Tiết Ngọc Cầm liền đem nữ nhân đỡ vào phòng nghỉ ngơi, sau đó để cho nàng cha cũng đi nghỉ ngơi, lúc này mới đẩy Dương Lăng ngồi xuống, chậu than lóe lên hồng quang ánh chiếu ở nàng trắng nõn trên khuôn mặt, nhàn nhạt sâu bi vậy không đi.

Dương Lăng nhẹ nhàng nói: "Yên tâm, thuốc này rất tác dụng, mẹ người rất nhanh sẽ biết khang phục."

"Dương Lăng, cảm ơn người." Tiết Ngọc Cầm quay đầu, mỹ lệ mắt to nhìn hắn, "Nếu như không phải là người, ta thật không biết nên làm thế nào mới tốt, người mở thời gian dài như vậy xe, cũng rất mệt mỏi, ta đi cấp người trải giường chiếu, người cũng nghỉ ngơi một chút đi!"

Ở Dương Lăng trong ánh mắt, Tiết Ngọc Cầm trên mặt dâng lên một tia hơi đỏ choáng váng, cúi đầu rất nhanh đi vào một căn phòng ngủ, không lâu sau liền đi ra, kéo Dương Lăng tay đi vào,

"Đây là ta căn phòng, ta từ nhỏ hãy ngủ ở chỗ này trong, cho đến tốt nghiệp trung học, sau đó học đại học, công việc, trở lại cũng rất ít, bất quá hàng năm mùa xuân vẫn sẽ về nhà ở mấy ngày, hôm nay người đi nằm ngủ nơi này đi, chăn mặc dù đều là ta ngủ qua, nhưng mẹ của ta giặt rửa rất sạch sẽ, ta ngủ cách vách muội muội ta căn phòng." Nói xong nhẹ nhàng nói âm thanh ngủ ngon liền rời đi.

Ánh đèn mờ tối xuống, bằng gỗ ghé ngồi, bằng gỗ giường lớn, bằng gỗ vách tường, sàn nhà cùng trần nhà, hẹp cửa sổ nhỏ cùng gỗ chạm hoa khung cửa sổ, vài tia mạng nhện treo ở xó xỉnh.

Đầu giường trên tường còn treo móc một cái tương khung, một đôi tuổi trẻ vợ chồng cùng hai cái mặc trang phục dân tộc Tiểu Thiên thật lãng mạn Tiểu Nữ Hải Nhi, mơ hồ có thể thấy Tiết Ngọc Cầm chị em gái bộ dáng.

Một bên trên vách tường còn dán vô số văn bằng, có cả cũ kỹ không nhìn ra màu sắc, cửa sổ bên trái, dán một tấm đại đại nhân vật hải báo, phía trên là một cái mang theo tà tà nụ cười anh tuấn nam tử, dưới poster còn có mấy cái chữ "Thất lý hương, Châu Kiệt Luân Tương Tây ca nhạc hội", mà cửa sổ bên phải, treo một bộ thi từ lịch treo tường, thời gian lại là năm 2005.

Hết thấy đều rất cũ kỹ, phảng phất năm tháng ở mười mấy năm trước đột nhiên liền dừng lại.

Dương Lăng ngồi ở trên giường, sắc mặt cổ quái có chút thờ dài, tắt đèn, ngồi xếp bằng, Ngũ Tâm Hưởng Thiên, thổ nạp nhập định.

Trời vừa không rõ, cửa sổ nhỏ xuống đột nhiên vang lên liệu lượng gà trống hót, Dương Lăng cũng vừa tốt từ trong nhập định tỉnh lại, đẩy ra nhỏ hẹp khung cửa sổ, sương mù nặng sớm ban mai, đập vào mắt đều là liên miên bất tuyệt dãy núi, xa xa một vệt trắng nhợt hiện lên trên núi, đó là tuyết động ánh sáng.

Dương Lăng lặng lẽ đi ra nhà sàn, giương mắt chung quanh, bảy tám tòa lầu gỗ núp ở trong rừng núi, lúc này hắn mới phát hiện, nguyên lai cái này tiểu thôn lạc cũng không phải là ở dưới chân núi, mà là ở sườn núi bên trong, đi xuống nhìn lại, sương mù lượn lờ bốc hơi lên, mê mê mông mông, phảng phất thế ngoại Tiên Cảnh.

Hắn đứng ở lầu gỗ trước trên đất trống mở ra cánh tay, nhấc chân vặn eo, chậm chạp đánh một bộ Thái Cực Quyền, đây là hắn ở bên trong tiểu khu với lão đầu nhi kia học, chiêu thức chỉ tốt ở bề ngoài, nhưng trong cơ thể khí tức dừng động, xương thịt giãn ra, không sai biệt lắm nửa giờ, trên trán cũng toát ra một vệt mồ hôi, lúc này sắc trời đã từ từ chuyển phát sáng, theo sau lưng "Két" một tiếng, chuyển phía sau, đã nhìn thấy Tiết Ngọc Cầm đỉnh đỉnh ngọc lập đứng ở nhà sàn dài dọc theo thượng, đang không chớp mắt theo dõi hắn.

"Chào buổi sáng a ~!" Dương Lăng khẽ mỉm cười từ từ thu công.

Tiết Ngọc Cầm cũng giãn ra thân thể một chút từ từ duỗi người một cái, triển lộ ra đầy đặn kiều vóc người đẹp, trên mặt lộ ra vẻ thẹn thùng, "Người dậy sớm như vậy, có phải hay không ngủ không có thói quen."

"Kia đến không phải là, chẳng qua là ta thói quen dậy sớm giường mà thôi!" Dương Lăng dùng tay áo xoa một chút mồ hôi trán nói: "Như thế nào đây? Theo ta đi một chút, nhìn một chút người từ nhỏ đến lớn địa phương?"

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Băng Tinh khoáng thạch

Lúc này, sương mù sáng sớm dần dần tiêu tan, cảnh sắc núi rừng xanh sẫm, một vòng mặt trời đỏ từ từ hiện lên đỉnh núi, chiếu đỉnh núi tuyết động, tán mát ra trong suốt bạch quang.

Bốn phía nhánh cây Ngưng Sương, viễn viễn cận cận gà gáy, tiểu tiểu sơn thôn chậm rãi từ trong yên lặng tỉnh hồn lại, hai người dọc theo thôn đường mòn chạy một vòng, lúc trở về, trên nóc nhà đã toát ra khói trắng.

Tiết đại thúc đang ở nỗi lửa, mà để cho Dương Lăng kinh ngạc là, Tiết Ngọc Cầm mẫu thân lúc này cũng đã thức dậy, bận trước bận sau ở trù hoạch điểm tâm, nhìn tinh thần, tựa hồ tốt hơn rất nhiều, mà trên mặt, lại lộ ra một tia nhân nhật đỏ ửng.

"Mẹ ~! Người thế nào cũng đứng lên? Sớm như vậy, cũng không ngủ thêm chút nữa?" Tiết Ngọc Cầm vội vàng trước đi hỗ trợ, cúi đầu oán trách.

"Cầm nhĩ, mẫu thân hôm nay cảm giác rất nhiều, cái đó thuốc thật rất hữu hiệu, đêm qua ngủ khỏe không." Nữ nhân nói lời nhai, Tiết Ngọc Cầm kéo mẫu thân tay nhìn trái phải một lần, trên mặt lộ ra kinh hãi. Hai nữ nhân tay chân không chậm, chỉ chốc lát sau liền đem cháo lạc bính bụng lên bàn tử, còn có mấy thứ ướp chút thức ăn, nhất thời để cho Dương Lăng khẩu vị mở rộng ra.

Nước giếng tác dụng không nghi ngờ gì nữa, mà trải qua Thái Tuế chế biến nước giếng càng hơn một bậc, này tràn đầy một bình lớn uống vào, Tiết Ngọc Cầm mẫu thân bởi vậy cho nên sẽ hoàn toàn khôi phục, vì vậy, ăn xong điểm tâm, Dương Lăng liền quyết định rời đi, hắn chuẩn bị đi Trương gia giới chơi đùa mấy ngày, cũng cố ý dặn dò thuốc này nước sự tình muôn ngàn lần không thể nói ra, lúc này mới lái xe nghênh ngang mà đi.

Một nhà ba người nhìn việc đã xa biến mất ở cửa thôn, cha mẹ lúc này mới đồng thời nhìn Tiết Ngọc Cầm, nhìn trên mặt nàng cái loại này nhân nhật thất lạc hay là còn có mong đợi.

"Cầm nhĩ! Dương Lăng có phải là người hay không bạn trai?" Nữ nhân kéo Tiết Ngọc Cầm tay, tựa như cười mà không phải cười nhìn nàng.

"Mẹ ~, người nghĩ đến nơi đâu?" Tiết Ngọc Cầm hờn dỗi, sắc mặt dâng lên mấc cỡ đỏ bừng, đỡ nữ nhân rời rã rời rầm đi trở về.

Dương Lăng nhưng không biết những thứ này nhạc đệm, hắn mở xe ra thượng dẫn đường, tra rõ đường đi, sau đó giữa đường trực tiếp quẹo vào một cái quốc lộ hướng Trương gia giới phương hướng đi, từ nơi này đến Trương gia giới không tới hai trăm cây số, quốc lộ đường xá vẫn không tệ, không sai biệt lắm hơn ba giờ bên cạnh (trái phải), cũng đã đến Trương gia giới thành phố.

Đây là một cái thành phố du lịch, còn không có vào thị khu, kia vô số du lịch quảng cáo liền bày la liệt, hắn thẳng đem xe lái đến công viên cây cối um tùm phụ cận bãi đậu xe, sau đó mua vé, liền một người như vậy một mình ưu tai du tại ở công viên cây cối um tùm trong đi dạo đứng lên.

Thật ra thì mỗi một người Trung Quốc trừu danh khu du lịch đều giống nhau, ở Bằng Đại Nhân miệng cơ sở xuống, cảnh khu bên trong trừu người hay là nhân, phong cảnh cố nhiên ưu mỹ, nhân càng nhiều, cũng liền cảm thấy bức bối, vì vậy, trong lòng tức giận hận không được ngày sụp xuống giết chết một nửa, hắn ` mẫu thân `, những người này quả rảnh rồi, nhưng chưa từng nghĩ, chính hắn cũng là Trung Quốc cực kỳ rảnh rồi trong đám người kia một cái, thậm chí ngay cả cái công việc đảng hoàng cũng một hữu, lão thiên gia muốn chụp lời nói cũng là trước hắn bả đập chết.

Công viên cây cối um tùm rất lớn, sơn thế Hùng Kỳ, rừng đá chọc trời, suối khe núi cốc, thương tùng thú bách, khô đằng thủy Nhai, cổ thụ Kỳ Phong xuôi ngược lộn xộn Uyển Như mê cung, rất nhiều nơi cũng không có mở mang, ngay cả con đường cũng không có, Dương Lăng cũng không có vấn đề, dù sao cũng đi ra giải sầu, vì vậy hắn tận tâm tìm những thứ kia du khách thừa thốt, sơn thế hiểm yếu địa phương chui, cứ như vậy có đường đi bộ, không có đường leo núi, cả người đều đắm chìm ở nơi này thiên nhiên quý phù thần công tạo hóa bên trong, đợi một hồi mặt trời xuống núi, bốn phía Mộ Sắc thâm trầm lúc, hắn mới đột nhiên tỉnh ngộ lại, giương mắt chung quanh, cũng không biết mình đã đến nơi nào, lấy điện thoại đi động ra, cũng đã không có tín hiệu.

Ngoa tào ~! Lại lạc đường, Dương Lăng trong bụng đại hận, không nhận được sờ một cái cái trán, lớn như vậy vẫn là lần đầu tiên lạc đường.

Mùa đông ban ngày ngắn đêm dài, ngay tại hắn hoa nửa giờ dùng cả tay chân leo đến một tòa dốc cao vút trên ngọn núi quan sát tình hình lúc, sắc trời đã hoàn toàn tối lại,

Hắn trong lòng cũng là âm thầm có chút ảo não, tự lại ánh mắt bốn phía nhìn, rốt cuộc phát hiện đối diện trong bãi đá mơ hồ có một tí Lam Quang lộ ra, nhất thời cao hứng, đoán chừng hắn là trong công viên thiết thi hoặc là sơn dân trụ sở, vì vậy không do dự nữa, chạy xuống núi đỉnh hướng chỗ ấy đi tới.

Khúc khuỷu, thật ra thì căn bản cũng không có đường, hắn tổn sức dốc hết sức lực bình sinh rốt cuộc đến cái vị trí kia, để cho hắn ngạc nhiên là, trước mặt sáng lên không phải là nhà ở cũng không phải Hải Đăng, mà là một cái cao bảy tám thước sơn động, cửa hang cây mây quấn quanh, có cây che giấu, căn bản là một mấy trăm năm không có ai đã tới nguyên thủy vắng lặng địa phương, có chút Lam Quang từ trong sơn động lộ ra, một loại quý dị tới cực điểm bầu không khí để cho hắn cả người tóc gáy đều dựng lên tới.

Dương Lăng ở cửa sơn động ước chừng ngây ngô mấy phút, mới đưa tay xé ra cửa hang phụ cận cỏ cây, từ từ chui vào, lấy hắn bây giờ công lực, cho dù là lão hổ sư tử cũng uy hiếp không hắn, yêu ma quỷ quái cái gì, càng là truyền thuyết mà thôi, bên trong sơn động rất rộng rãi, nhưng lại đầy đất đá vụn bụi đất, trên vách động còn hi hi lạp lạp nằm một ít khô bại mảnh nhỏ cây mây, một cỗ khí tức băng hàn từ sơn động sâu bên trong tản mát ra.

Sơn động nghiêng về xuống phía dưới không sai biệt lắm có 30 độ, Dương Lăng cẩn thận từng li từng tí thất thiếu hướng trong sơn động đi tới, ánh sáng màu lam càng ngày càng mạnh mẽ, mà bốn phía nhiệt độ cũng đang không ngừng hạ xuống, đi sâu vào hơn 10m sau, trên vách núi đều đang treo sương lạnh, nhưng mà, sơn động tựa hồ giống như không có cuối như thế, hắn một mực đi sâu vào gần 500m, lúc này cả cái sơn động đều đã kết lên thật dày tầng băng, đem phía trước đường ngăn nghiêm nghiêm thật thật, ở ánh sáng màu lam chiếu rọi, trong suốt lóe lên, Uyển Như thân tại một cái to lớn Lam Bảo Thạch bên trong, khí lạnh tận xương, lúc này ngay cả hắn đều cảm giác được thân thể có bị đông cứng cảm giác, ngay tại hắn do dự có muốn hay không lui ra ngoài thời điểm, đeo trên cổ thợ mỏ bài đột nhiên lơ lửng, một màn ánh sáng đầu bắn ra, phía trên biểu hiện: Phát hiện đặc biệt mô loại, có hay không tiến vào bài tập trạng thái?

"Cái gì?" Dương Lăng cả người rung một cái, nhất thời trợn mắt hốc mồm, không nghĩ tới trên thực tế cũng sẽ tìm được quặng vật, theo bản năng gật đầu một cái, đột nhiên một cái Thập Tự hạo xuất hiện ở trong tay mình, trước mắt màn sáng cũng chuyển hóa thành bài tập trạng thái: Thợ mỏ học đồ, cấp bậc ba sao, bài tập trung...

Ở một lúc, Dương Lăng chắc chắn mình đã ở trong hiện thực sinh hoạt tiến vào đào quặng trạng thái, vì vậy cầm lên cái cuốc, cẩn thận từng li từng tí hướng về phía gần trong sơn động Bằng Tinh đào xuống đi, mấy phút sau, theo một khối lớn chừng quả trứng gà màu xanh đậm khối băng bị moi ra lại hư không tiêu thất, trong đầu "Keng" một tiếng, trên màn sáng biểu hiện: Bằng Tinh khoáng thạch, thuần độ 36, giá trị 100; mà đồng thời, viên thứ tư chỉ phát sáng cái tiểu nhon sao đột nhiên phát sáng không ít.

Ngọa tào! Phát đạt, Dương Lăng trong lòng không khỏi mừng rỡ, hướng lòng bàn tay ỏi hai nước miếng, xoa xoa tay, cũng không để ý sắp lạnh cóng thân thể, vung cái cuốc Mãnh đào lên.

"Keng ~", Băng Tinh khoáng thạch, thuần độ 40, giá trị 110;

"Keng ~", Băng Tinh khoáng thạch, thuần độ 38, giá trị 100;

...

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Tứ tinh khen thưởng

Loại này Băng Tinh khoáng thạch xuất hiện tỷ số cũng không cao, có lúc mấy phút một khối, có lúc vài chục phút mới một khối, nhưng Dương Lăng nhưng là hưng phấn dị thường, mặc dù còn không biết cái này Băng Tinh khoáng thạch là cái gì quý, nhưng là một khối đỉnh 1 vạn tề Chi khoáng thạch, cứ như vậy đào xuống đi, rất nhanh viên thứ tư sao sẽ viên mãn, vì vậy trong tay cái cuốc múa xe gió như thế.

Ngăn trong son động khối băng bị hấn đào ra đập bể, sau lưng chất đầy màu xanh da trời tảng băng, sau lưng quanh co son động rồi đi mới vị trí ước chừng tiến tới bảy mươi, tám mươi mét. Giá rét thấu xương bên trong hấn lại cả người mồ hôi đầm đìa, quần áo ướt đầm, hấn cũng không biết mình kết quả đào bao lâu, chẳng qua là nhìn viên thứ tư sao đã một nửa biến thành màu trắng, vì vậy hăng hái đầy đủ hơn.

"Keng ~", Băng Tinh khoáng thạch, thuần độ 56, giá trị 300;

...

"Keng ~", Băng Tinh khoáng thạch, thuần độ 68, giá trị 400;

...

"Keng ~", Băng Tinh khoáng thạch, thuần độ 76, giá trị 500;

...

Theo không ngừng đi sâu vào, Băng Tinh khoáng thạch thuần độ càng ngày càng cao, khi đào khoáng cách sinh không nhiều hơn 100m sau khi, theo một khối xanh đậm biến thành màu đen Tinh Thê nhảy ra đến, lơ lửng thợ mỏ bài thượng đột nhiên tuôn ra lúc thì trắng ánh sáng, viên thứ tư sao rốt cuộc viên mãn, mà phía sau cũng ngay sau đó toát ra viên thứ năm màu xám sao đồ án, lúc này trên màn sáng một hàng chữ hiện ra: "Thợ mỏ học đồ, cấp bậc Tứ Tinh, đến tiếp sau này bài tập hữu hiệu lợi nhuận 4%, toàn bộ vô ổn định giá trị khoáng thạch thuộc về người cảm được, cũng giải đặc biệt lệ ngẫu nhiên đường hầm bài tập một lần, thu nhập thuộc về thợ mỏ hệ thống người cảm được."

Màn sáng phía dưới cùng biểu hiện: Có hay không lập tức tiến vào khen thưởng bài tập?

"Ngẫu nhiên đường hầm?"

Đây cũng là Dương Lăng lần đầu tiên tiếp xúc khái niệm, dưới sự hưng phấn hấn là như vậy ngây ngô hồi lâu, âm thầm cô một chút, cũng không biết sẽ ngẫu nhiên đến một cái thứ gì, nếu là mỏ sắt coi như lỗ lớn! Nhìn trước mắt son động còn cũng không có đào được đâu, dứt khoát tiếp tục đào đi xuống xem một chút rốt cuộc có vật gì xuất hiện, nói không chừng ngay cả viên thứ năm ngôi sao mới cũng có thể viên mãn, vì vậy không có xác nhận tiến vào khen thưởng bài tập, mà là tiếp tục quơ múa Thập Tự hạo bắt đầu đào lên.

Nhưng mà ngay tại cái cuộc đụng phải băng thể thời điểm, trên màn sáng đột nhiên biểu hiện một hàng chữ: "Có hay không xác nhận buông tha lần này khen thưởng bài tập?"

Dương Lăng nhất thời cả người xù lông vội vàng đem cái cuốc nhấc tới, đại gia, xem ra vẫn không thể tiếp tục đào loại này Băng Tinh khoáng thạch, mà là trước hết hoàn thành khen thưởng bài tập, vì vậy không thể làm gì khác hơn là xác nhận tiến vào khen thưởng bài tập.

Thân thể thoáng một cái, xuất hiện ở trước mắt hấn là một phi thường xóc xệch to lớn phong bế không gian, cao mấy trăm thước trần nhà có một cái hư hại lỗ lớn, bốn phía vách tường kim loại thấp sụp, rì bang lỏ, đứt gãy to lớn băng chuyển từ giữa không trung thông xuống, mặt đất ngổn ngang tán lác đủ

loại máy linh kiện, bất quá đều là lớn vô cùng, một cái bánh xe đều có cao bảy tám thước.

Rất địa phương thần bí a! Dương Lăng bốn phía có chút nhìn một bên, bởi vì không gian quá lớn, chỗ cao khẳng định cũng đi không, hắn không thể làm gì khác hơn là giống như con ruồi không đầu một nửa vùng Thập Tự hạo làm việc không kế hoạch đào lên, thời gian từng giây từng phút không từng dứt đoạn đi, hắn cũng có giáo huấn, căn bản cũng không ở một chỗ đào, một bên đào một bên bốn phía kiểm tra, người cuối cùng phảng phất đài điều khiển đồ vật xuất hiện ở phía trước, to lớn trên bình đài khanh khanh oa oa, vô số nút ấn cùng màn ảnh, nhưng cũng rách nát không chịu nổi.

Bởi vậy cho nên chính là chỗ này chứ ? Dương Lăng nhảy lên bình đài, ở phía trên một trận Mãnh đảo, "Đùng đùng" tiếng vang không ngừng, rất nhiều nút ấn cùng màn ảnh bị hắn đào bễ nát rơi, ngay tại đảo kế thì đã qua hơn năm phút thời điểm, đột nhiên trong đầu "Leng keng" hai tiếng vang lên, trước mắt thoáng một cái, hắn phát hiện mình đã xuất hiện ở sơn động chính giữa. Trước mắt trên màn sáng biểu hiện: "Nhất cấp khoa học kỹ thuật quảng vật, đang ở giải tỏa..."

Đột nhiên không trung một đoàn lục quang thoáng qua, một viên gạch như đầu tiểu phương phương chính chính màu bạc vật phẩm rớt xuống, Dương Lăng nhanh đi cầm, lại không nghĩ rằng vật này nặng vô cùng, cuối cùng hắn hai cái tay mới ôm, đánh giá một cái sờ ít nhất có năm trăm kg bên cạnh (trái phải), người bình thường đừng nói cầm, khiêu cũng khiêu bất động, cái hộp phi thường quý giá, phương phương chính chính,

Mặt ngoài phủ đầy nhỏ xú rậm rạp chẳng chút vậy cá trạng đường vân, phảng phất vật này chính là một tầng một tầng miếng vậy trạng đồ vật tạo thành, một mặt ngay chính giữa một cái màu xanh da trời nút ấn trạng có chút nhô ra, hắn không nhìn được ấn vào, đột nhiên nút ấn bộc phát ra một cỗ lãnh đạm ánh sáng màu xanh nhạt, trên không trung đầu xạ ra một cái lập thể 3D màn sáng, sáng lên một hàng chữ: "KW0 55 hình công nghiệp người máy đang ở sơ thủy hóa..."

Cách mấy phút, ngay tại Dương Lăng cho là vật này chết máy thời điểm, biểu hiện trên màn ảnh: "Sơ thủy hóa thành công, đang ở quét xem hoàn cảnh..." Mà lần này cũng không bao lâu, không sai biệt lắm mấy giây, trên màn ảnh lại biểu hiện: "Hoàn cảnh không cách nào bị phân biệt, có hay không tiến vào trạng thái làm việc?" Dương Lăng nhìn vật này nửa ngày, nhẹ nhàng gõ đánh một chút "Dạ", trên màn ảnh lại biểu hiện: "Vô năng nguyên cung cấp, không cách nào tiến vào trạng thái làm việc."

Sau đó tùy ý Dương Lăng lập đi lập lại thế nào đâm, trên màn ảnh từ đầu đến cuối lại không có phản ứng, mấy phút sau, màn ảnh chợt lóe liền biến mất không thấy gì nữa.

Thật là ngày chó!

Dương Lăng có chút tức giận thấy trong tay cái này nặng chịch hình vuông cái hộp ngăn người, hồi lâu đi qua mới nhớ tới chính mình còn ở trong sơn động, vì vậy lách mình tiến vào hệ thống sơn nhỏ, vật này ném vào Thạch Thất.

Sân nhỏ vẫn là như cũ, bất quá trên đất lại nhiều hơn không sai biệt lắm sáu mươi khối màu xanh đậm Băng Tinh khoáng thạch, Dương Lăng hiếu kỳ cảm lên một khối, đột nhiên cả người một cái run rẩy kịch liệt, chỉ thấy từ bàn tay bắt đầu, một tầng màu xanh da trời băng sương theo cánh tay thật nhanh lan tràn ra, trong nháy mắt đem hắn nửa người đông lại, bị dọa sợ đến hắn vội vàng vận lên « Thông Mạch Luyện Hồn Quyết », Kỳ Kinh Bát Mạch trung cuộn cuộn âm áp khí lưu nhanh chóng tuần hươu cánh tay, sau đó bàn tay run lên, đem khoáng thạch ném lên mặt đất, lúc này, cánh tay vẫn giả rét giống như cột băng, chân khí lập đi lập lại cọ rửa nhiều lần mới đưa mặt ngoài băng sương hòa tan.

Trời ạ! Hơi kém liền treo, hắn nhìn dưới mặt đất Băng Tinh khoáng thạch, vội vàng nhảy ra một chút, rất sợ không cẩn thận dính vào, ngay cả của quý cũng đông lại coi như khóc không ra nước mắt, chính mình quả thực không dám mạo hiểm như vậy.

Lòng vẫn còn sợ hãi thối lui ra sơn nhỏ, thợ mỏ bài như cũ huyền phù tại không trung, trên màn sáng như cũ biểu hiện: "Phát hiện đặc thù mỏ loại, có hay không tiến vào bài tập trạng thái?"

Dương Lăng yên lặng gật đầu xác nhận, trên màn sáng đột nhiên nhảy ra một hàng chữ: "Đang ở sơ thủy hóa bài tập công cụ ." Mấy giây sau hắn cảm giác trong tay đột nhiên trầm xuống, mới phát hiện trên tay nhiều to lớn đánh vào chui, cái này đánh vào chui lớn vô cùng, ít nhất có hai trăm cân, hai tay nắm ở năm tay, trước mặt thân cân khoan cánh tay lớn bằng, lưỡi khoan giống như ba khối quạt máy phiến lá, lại có gần mười phân dày, sắc bén lưỡi dao ở Lam Quang xuống lóe lên hàn quang.

Chưa ăn qua thịt heo cũng đã gặp heo chạy, huống chi trên đất mỏ cục khám tra thời điểm hắn còn dùng qua đánh vào chui, chỉ bất quá không có như vậy uy vũ a.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Trở lại

Nhấn một cái nắm tay bên cạnh nút màu đỏ, to Đại Chấn Động từ cánh tay truyền ra, cả người cũng theo lay động, xoay tròn lưỡi khoan vừa mới tiếp xúc lớp băng, ở sắc bén lưỡi dao xuống, vô số bề tan thành tảng băng bị vòng xoay như vậy từ thân thể bốn phía vấy rơi ra đi, hóa thành một cỗ mặt mờ khí lưu đọng vào vách núi chung quanh.

Theo lưỡi khoan cấp tốc đẩy tới, cơ hồ cách mỗi hơn mười giây trong đầu sẽ vang lên "Keng ~" một tiếng, trên màn sáng chữ viết lẫn, viên thứ năm ngôi sao mới liền lóe lên xuống.

Quá thoải mái, Dương Lăng không khỏi há to mồm rống giận dùng sức đi phía trước đây, đánh vào chui ở trên tay run rẩy dữ dội, bề tan thành khối băng bốn phía bắn nhanh, rất nhanh thì đi phía trước đào ra sâu mấy chục mét.

"Keng ~", Băng Tinh khoáng thạch, thuần độ 82, giá trị 600;

"Keng ~", Băng Tinh khoáng thạch, thuần độ 86, giá trị 630;

...

Theo Băng Tinh khoáng thạch không ngừng bị khám phá ra, viên thứ năm sao cũng dần dần trở nên càng ngày càng sáng, khi trước mắt đã không còn tảng băng toát ra thời điểm, hần này mới đột nhiên phát hiện, son động đã đến đầu, đang trùng kích chui uy lực còn lại bên dưới, nham thạch vách núi đều bị hần đào hết một tầng lớn.

"Leng keng", trong đầu liên tục hai tiếng nhắc nhở, một khối to bằng đầu người, Thất Thái trong suốt trong suốt đá bị lưỡi khoan mang ra ngoài, lẫn xuống ở Dương Lăng dưới chân, hần không khỏi đóng lại đánh vào chui, trước mắt trên màn sáng biểu hiện: "Kết Tinh khoáng thạch, thuần độ không biết, giá trị vô."

Hần đem đánh vào chui vút trên đất, do dự một chút nhật lên tảng đá này, vào tay mặc dù lạnh như băng, nhưng không chút nào Băng Tinh khoáng thạch cái loại này kinh khủng rừng mình, lập đi lập lại nhìn mấy lần, toàn thân óng ánh trong suốt, bảy loại màu sắc tầng thứ rõ ràng, giống như một đoạn rơi xuống cầu vòng.

Hần bả khối khoáng thạch này ném vào sân nhỏ, sau đó xách đánh vào chui, hoa gần hai giờ, lại đem son động tới lui lui làm ruộng như thể đào nhiều lần, xác nhận lại cũng đào không ra Băng Tinh khoáng thạch lúc này mới dừng lại, lúc này viên thứ năm sao chỉ còn lại một cái Tiểu Tiểu đỉnh nhọn không có chút phát sáng, không khỏi làm hần tiếc nuối không dứt.

Lúc này hần cả người sớm đã ướt đầm, dứt khoát xách đánh vào chui vào sân nhỏ, cởi hết quần áo đang dùng nước giếng tắm, lại đem rách rách rưới rưới quần áo cũng thanh tẩy một chút lượng ở cây nhỏ thượng, rót mấy chén Thái Tuế ngâm nước, liền thân thể trần truồng ngồi ở nhà đá đất trên nệm bắt đầu tu luyện.

Sau khi tỉnh lại mặc vào đã vỡ thành đường thứ quần áo, hần cười khổ thôi lui ra hệ thống, trong son động tảng băng phủ kín một tầng thật dày, nhưng nhiệt độ lại không có ban đầu lạnh, hần dọc theo son động đi ra ngoài, ngay tại hần bước ra son động trong nháy mắt, một cỗ phảng phất đã lâu ánh sáng mặt trời chiếu ở trên người, ảm áp để cho hần không tránh khỏi rên rỉ mấy tiếng, một chút nằm trên đất, ước chừng phơi nửa giờ mới đứng lên, tìm rồi núi đường.

Công viên cây cối um tùm lối vào, lui tới du khách đều giống như gặp quỷ như thể nhìn một người quần áo lam lũ, trên đầu dính đầy khô héo cỏ dại người tuổi trẻ thần tình kích động từ bên trong chạy đến, người này chính là Dương Lăng, đây đã là hần tiến vào công viên sau ngày thứ ba, lúc này hần đã sớm đối trước ngực dán sau lưng. Hần cũng không để ý người khác ánh mắt, vọt vào một cái quán ăn, không sai biệt lắm sau bốn mươi phút, hần mới ở quán ăn một nhóm nhân trọn mắt hốc mồm nhìn soi mói sờ cái bụng hải lồng đi ra, từ từ tìm tới ngừng ở phụ cận xe hơi, mở cửa xe thoải mái ngồi xuống, không nhìn được còn ợ một cái, hơi kém bả mì sợi từ trong lỗ mũi phun ra ngoài.

Đánh đốt hỏa, đem điện thoại di động chen vào sạc điện, mở máy, nhất thời mười mấy điện thoại nghe hực cùng một nhóm nhần lại Huru Huru hô ra, phần lớn đều là Tiết Ngọc Cẩm, còn có một cái là Đậu Văn Đào, hần đều nhất nhất trở về tin nhắn ngắn, lúc này mới lái xe từ từ rời đi cảnh khu, ở trong thành phố tìm tới một nhà tiệm bán quần áo thay đổi y phục, lúc này mới đại thư một hơi thở, nhớ tới mới vừa rồi vào tiệm bán quần áo thời điểm hương dẫn mua em gái thần tình kinh ngạc, không nhìn được hay lại là mặt già đồ lên, lúc ra cửa sau khi lại một hơi thở mua xong mấy bộ quần áo, lúc này mới ở em gái kích động dưới ánh mắt, vung một phát ống tay áo nghênh ngang mà đi, tiêu sái chỉ lưu xuống một cái ót cùng phòng thứ quần áo một nhóm giẻ lau dạng áo quần.

Lần này tới ra ngoài có thể nói là thu hoạch to lớn, không chỉ Tứ Tinh viên mãn, viên thứ năm sao cũng sắp viên mãn, đặc biệt là khen thưởng nhiệm vụ lấy được cái đó công nghiệp người máy, hần cảm giác nhất định sẽ mang đến cho mình không tưởng được thu hoạch,

Về phần khối kia Thất Thái Tinh Thạch, hần thấy chính là một thêm đầu, dưới mắt cũng không có gì trứng dưng.

Hai ba giờ sau, mặt trời chưa lặn, hần lần nữa lái xe xuất hiện ở Tiết Ngọc Cẩm lão gia nhà sàn trước dừng lại, thần thái sáng láng nhảy xuống xe thời điểm, Tiết Ngọc Cẩm nhưng là con mắt đỏ ngầu đi tới kéo hần không muốn buông tay.

"Cái này... Cái này... Ta cũng không phải cố ý, ở trong núi điện thoại di động ném hỏng!" Dương Lăng lúng túng không biết nên làm sao bây giờ, không thể làm gì khác hơn là nói: "Bây giờ ta không phải là thật tốt trở lại sao?"

"Người chính là không chịu trách nhiệm, đem ta cũng dọa hỏng, mỗi ngày gọi điện thoại đều không tiếp tục, tin nhắn ngắn cũng không trở về! Ta... Ta... ."
Tiết Ngọc Cẩm nói tới chỗ này, lại ưỡn khuất một đầu đâm vào Dương Lăng trong ngực khóc rống lên, ngón tay vẫn còn ở hần thất lưng trên tổ vẹo xuống.

"Hi!" Dương Lăng đau hít mạnh một hơi, nhưng lại không tiện đem nằng đẩy ra, cảm thụ hai luồng đầy đặn mềm mại đỡ lấy chính mình lồng ngực, tiểu đệ đệ nhất thời giật mình một cái đứng lên, không thể làm gì khác hơn là lúng túng đứng bất động.

Mà nằng cha mẹ lại cười khanh khách đứng ở trước cửa xem náo nhiệt, tựa hồ có chút cười trên nỗi đau của người khác, vừa tựa hồ có chút lão quái đại úy, đặc biệt là mẹ của nằng, lúc này nằng trong ánh mắt càng nhiều hạnh phúc cùng vui vẻ yên tâm, ánh mắt kia, phảng phất... Mẹ vợ nhìn con rể, nhất thời để cho Dương Lăng không nhận được cả người run lên, thật đáng sợ, được mau rời đi chỗ này.

Tiết Ngọc Cầm tựa hồ khóc đủ, mới chậm rãi ngẩng đầu lên, trắng nõn tinh xảo trên gương mặt, còn treo móc nhàn nhạt nước mắt, để cho Dương Lăng cũng là không nhận được đáy lòng một trận có chút sợ hãi.

Thổ Gia Tộc con gái, lớn mặt ôn nhu, mặc dù hai bên còn không là rất quen tất, nhưng ở Tiết Ngọc Cầm đáy lòng, một loại tình cảm lại trong ba ngày qua sinh trưởng đến cũng không còn cách nào phai mờ, cảm kích, lo lắng, ràng buộc thậm chí còn có một loại để cho nằng cả người bần rần tràn đầy e lệ dục vọng, nhắm mắt lại, chính là một cái không phải là rất tuần tú nhưng tràn đầy ánh mặt trời mặt mũi, vậy không đi, giờ phút này lại cũng không nguyện ý buông tay, rất sợ buông lỏng một chút tay, sẽ thấy cũng không bắt được.

"Được, nhìn người khóc Tiểu Hoa Miêu như thế, cũng lớn như vậy nhân!" Dương Lăng có chút tay chân luống cuống, sắc mặt hồng hồng không biết tay nên đi nơi đó thả, Tiết Ngọc Cầm "Phốc xuy" một tiếng bật cười, lòng ra ôm tay hẩn lau khô nước mắt.

"Dương Lăng người xem, mẹ của ta tốt hơn rất nhiều, cảm ơn người!" Nằng kéo Dương Lăng tay đi tới mẹ của nằng trước mặt.

Ba ngày trôi qua, người trung niên này nữ nhân khí sắc tốt hơn nhiều, thật là với người bình thường không khác nhau gì cả, trên mặt vàng khè sưng vù đã biến mất, tán ra một loại bình thường đỏ thắm hào quang, sẽ không ai tin tưởng cả nằng ba ngày trước còn là một bệnh thời kỳ chột sắp ly thể bệnh ung thư người mắc bệnh. Dương Lăng cũng là cao hứng vô cùng, thần kỳ nước giếng lần nữa kiến công, ít nhất nó cho người một nhà lần nữa hạnh phúc cơ hội, mà tương lai cũng sẽ trở nên không giống nhau.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Tức giận

"A di khôi phục rất tốt, đợi một hồi thuốc uống xong sau tốt nhất đi bệnh viện kiểm tra một chút, nếu như hoàn toàn khang phục, tất cả mọi người yên tâm!" Dương Lăng cười nói, sau đó quay đầu nhìn Tiết Ngọc Cầm, "Ta phải đi về, người là theo ta trả lại hết là đợi một hồi mấy ngày?"

"Người phải đi?" Tiết Ngọc Cầm cả người nhẹ nhàng run một chút, khẩn trương đôi nắm tay hẩn cánh tay, "Không, hôm nay người không cho phép đi, xa như vậy tới một chuyến, ta đều còn không có mời người ăn một hồi quê hương thức ăn."

Hai lão già cũng là mau tới tiền lập ở hẩn, căn bản cũng không cho hẩn lên xe cơ hội, Dương Lăng không thể làm gì khác hơn là cười khổ bị bọn họ đẩy tới nhà sàn, Tiết Ngọc Cầm thậm chí còn trở lại nhờ ra chia khóa xe, cũng không biết nằng giấu đến nơi đâu.

Nhiệt tình từ chối không hết, Dương Lăng cũng liền bình yên tiếp nhận, tận lực từ chối ngược lại sẽ thương người khác tâm, đây chẳng phải là lễ phép mà là tàn nhẫn, có câu nói ân cứu mạng khi Dũng Tuyền tương báo, Dương Lăng không chỉ nhìn các nằng một nhà có thể cho mình báo đáp gì, nhưng ít nhất một bữa cơm cũng có thể làm cho các nằng đáy lòng có chút còn dễ chịu hơn nhiều chút, đây cũng là đối nhân xử thế trung thiện tâm.

Lúc này thái dương ngã về tây, treo ở trùng điệp trên triền núi, ảm áp mà ánh sáng sáng ngời chiếu xéo đến sườn núi nhà sàn, rụng sạch lá cây cây táo ta, bò tới trên tường gỗ khô héo cây mây và giấy leo, thừa thốt ánh, sam soa thác lạc rơi trên mặt đất, cũ kỹ mà sặc sỡ, năm tháng cùng thời gian tựa hồ đông đặc, một sát na này, phảng phất Vĩnh Hằng chưa từng biến hóa qua.

Dương Lăng dời căn băng ghế nhỏ ngồi ở lầu gỗ dài dọc theo thượng, nhìn trước mắt hết thấy, phảng phất nhập định, đây là một loại quen thuộc, lại là một loại xa lạ, giống như trong mộng đã từng tới, nhưng mà lại lại chưa từng chân chính xuất hiện ở tánh mạng mình trong.

Một người tuổi còn trẻ xinh đẹp nữ nhân, chặt theo sát hẩn ngồi, trên mặt tràn đầy Diễm Diễm nụ cười, trong ngực ôm một cái đại hoàng mèo, tựa hồ cũng rất hưởng thụ loại này mùa đông hiếm thấy ảm áp, híp mắt, có một chút không một xuống liếm tay nữ nhân đầu ngón tay.

Mặt trời lặn, gió nổi lên, ánh chiều tà le lói.

Khói bếp lượn lờ, cơm mùi tức ăn thơm bá Dương Lăng giựt mình tỉnh lại, trong bụng dâng lên huyền thuyên tiếng kêu, không khỏi làm miệng hẩn nước tràn ra, không nhận được nói: "Thật là đói nha ~! Thật là thơm!"

"Hi hi ~! Ta còn tưởng rằng ngươi muốn ngồi vào trời sáng đây?" Nữ nhân nhẹ nhàng cười lên, trong ngực đại hoàng mèo nhảy ra nằng ôm trong ngực thật nhanh chui vào trong nhà, nằng đứng lên, kéo Dương Lăng cũng đi vào phòng, tối tăm dưới bóng đêm, hết thấy đều trở nên yên lặng tịch mịch, một vòng nhân nhạ Nguyệt Nha, treo ở thiên mạc.

Tiết Ngọc Cầm muốn lưu lại theo mẹ của nàng mấy ngày, còn phải đi bệnh viện làm kiểm tra, cho nên sáng sớm ngày thứ hai, Dương Lăng liền một mình lái xe chạy trở về, chờ hần trở lại Trường An thời điểm, cũng đã là hơn mười một giờ khuya, lúc này tiểu khu trời tối người yên.

Nhưng ngay tại hần đẩy ra cửa biệt thự thời điểm, bèn nhảy cảm giác để cho hần nhanh chóng phát hiện, trong nhà đã từng đi vào người khác, hơn nữa còn khắp nơi lục soát qua thứ gì, mặc dù khôi phục che giấu rất tốt, nhưng mình nhà, chính mình rõ ràng nhất, hần lập tức bỏ lại đồ trong tay chạy đến lầu ba phòng làm việc, quả nhiên, nơi này cũng có bị lục soát qua vết tích, mở ra đặt ở góc tường tủ sắt, bên trong cũng từng bị lật xem qua, nhưng hần thả ở bên trong hai khối Hồng Lục bảo thạch cũng không có bị lấy đi.

Hần nhất thời có chút nổi trận lôi đình, lấy điện thoại di động ra gọi thông Cung Toàn Thịnh điện thoại, mới vừa vang hai tiếng liền đường giây được nối.

"Cung Ca., các ngươi rốt cuộc là ý gì?" Dương Lăng không chút khách khí hỏi, chuyện này, hần quả thực không nghĩ tới người khác.

Đối diện yên lặng bảy tám giây mới vang lên Cung Toàn Thịnh thanh âm trầm thấp: "Dương huynh đệ, chuyện này là ta xin lỗi ngươi, nhưng xin ngươi yên tâm, sau này sẽ không có loại sự tình này phát sinh!"

"Ha ha!" Dương Lăng cười lạnh mấy tiếng, "Ta bất kể các ngươi muốn tìm cái gì, nếu như các ngươi tiếp tục như vậy, ta không ngại đem nó hủy diệt, còn nữa, các ngươi muốn lục soát mọi quang minh chính đại đến, nếu không lần sau chỉ sợ sẽ có không tốt hậu quả, tự xông vào nhà dân ta nhưng là có hợp pháp phòng vệ quyền lợi."

"Dương huynh đệ, ngàn vạn lần chớ tức giận, hiện tại ở phía trên cũng là cãi vã tương đối hung, nhưng hần rất nhanh là có thể bình tĩnh, làm như vậy cũng chỉ là một lão lĩnh đạo ý tứ, thật là nhiều người đều không đồng ý, cho nên xin ngươi tin tưởng, chuyện này sẽ trôi qua rất nhanh.

"Cung Toàn Thịnh tựa hồ cũng là rất bất đắc dĩ nói.

"Kia có thể hay không nói cho ta biết rốt cuộc phát sinh cái gì? Còn nữa, tại sao phải giám thị ta?" Dương Lăng cũng biết trợn chọi đá, quốc gia ý chí không thể bị chống cự, nhưng ngoài mặt cũng không thể như vậy chẳng quan tâm, mà là phải làm lộ ra chính mình tức giận.

Cung Toàn Thịnh cảm thụ được Dương Lăng tức giận, thờ dài nói: "Ai ~! Ta còn là tiết lộ một chút đi, lần trước ta đem ngươi cho ta đồ vật nộp lên sau, quốc gia hội tụ quốc nội quân đội, xã hội, nghiên cứu khoa học viện thật sự các phương diện hơn mười vị nhất lưu sinh vật, hóa học, chuyên gia y học tiến hành bí mật nghiên cứu, lâm sàng y tế hiệu quả tốt Giản thẳng làm cho người ta không cách nào tin nổi, có thể nói Thần Tích cũng không quá đáng, nhưng khi bọn hần bà kia nửa thùng lượng nước phân phối xong sau, lại vô luận như thế nào cũng không phân biệt ra được trong đó hữu hiệu thành phần cùng nguyên tố, vô luận dùng ra sao mấy móc phân tích, nó cũng chỉ là phổ thông nước mà thôi, mà cái đó Thái Tuế ngâm đi ra còn lại nước, đã cơ hồ hoàn toàn không có hiệu quả. vì vậy phía trên phát sinh tranh chấp, có cho rằng ngươi còn cất giấu thứ gì, có lại cho rằng giống như ngươi nói, vật này chính là một cái Tuyệt Phẩm, trên đời khó tìm, nhưng có một cái chung nhau ý là, bây giờ ngươi còn phải bị nhất định giám thị, nhưng Dương huynh đệ, xin ngươi yên tâm, tuyệt đối sẽ không ảnh hưởng đến ngươi sinh hoạt."

Những thứ này đã sớm ở Dương Lăng trong dự đoán, thật ra thì công hiệu hay lại là nước giếng tác dụng, Thái Tuế chỉ là một cấp độ càng sâu thôi hóa mà thôi, thợ mỏ hệ thống không biết là cái so với Trái Đất khoa học kỹ thuật mạnh hơn gấp bao nhiêu lần văn minh ở tinh cầu khác sáng tạo ra, nó đồ bên trong, bằng Trái Đất bây giờ trình độ khoa học kỹ thuật, thì như thế nào có thể phá giải?

Dương Lăng trực tiếp cúp điện thoại, ngồi trong công việc phía trước bệ ngây ngơ hồi lâu, sau đó gọi thông lão Lục điện thoại.

"Lão Nhị! Trễ như vậy gọi điện thoại tới?" Microphone truyền tới Đinh Thông thanh âm.

"Ta chính là hỏi một chút lần trước phát cho ngươi cái gì ngươi không có đầu mối, làm như thế nào đây?" Dương Lăng cũng không khách khí, bây giờ suy nghĩ một chút, chuyện này đối với chính mình rất trọng yếu, nếu như một khi thành công, toàn thế giới cơ hồ cũng sẽ đem mình cung quỳ lạy.

"Khó khăn! Phi thường khó khăn!" Đối diện Đinh Thông chần chờ mấy giây phun ra liên tiếp khó khăn, "Ban đầu ta nhìn thấy thiết kế đồ, hay lại là muốn quá đơn giản, có thể là xương chúng ta quá nhỏ, tầng thứ quá thấp, ánh sáng dựa vào chúng ta cơ hồ là không cách nào chế tạo, bản vẽ mạch điện cũng không phân tích ra được, nếu như ngươi yên tâm lời nói ta liên lạc mấy cái lớn một chút mà hãng điện tử thử nhìn một chút."

"Phiền toái như vậy!" Hai người lại trao đổi mấy câu cúp điện thoại, Dương Lăng không khỏi khổ não thẳng hao tóc, ngây ngơ mấy phút chui vào thợ mỏ hệ thống, bà cái đó khen thưởng lấy được công nghiệp người máy lấy ra, phương phương chính chính vẫn là như cũ, đem nó thả ở trên bàn làm việc đưa tay ấn vào trung ương nút ấn.

Chương 48: Công nghiệp người máy

Ánh sáng màu lam đầu xạ ra lập thể máy chiếu 3D màn ảnh, phía trên biểu hiện:

"KW0 55 hình công nghiệp người máy chạy thành công. Đang ở quét xem hoàn cảnh..."

Sau đó trên màn ảnh đột nhiên "Tất tất tất" rậm rạp chằng chịt lẫn lộn ra vô số tin tức:

"Phát hiện đề đoan xử lý dữ liệu trang bị, đang ở phân tích..."

"Phát hiện đề đoan số liệu tồn trữ trang bị, đang ở phân tích..."

"Phát hiện đề đoan vô tuyến tín hiệu xử lý dụng cụ, đang ở phân tích..."

"Phát hiện cấp thấp năng lượng vận hành lối đi, đang ở liên thông..."

"Phát hiện vô mã hóa vô tuyến tín hiệu, đang ở tiếp thu..."

"Phát hiện có thừa mặt vô tuyến tín hiệu, đang ở tiếp thu..."

"Phát hiện đề đoan năng lượng khởi động dụng cụ, đang ở phân tích..."

...

Đột nhiên màn ảnh chuyển động một cái, cả phòng toàn bộ vật phẩm thu nhỏ lại vô số lần phơi bày ở Dương Lăng trước mặt, sau đó từng cái chấm tròn màu đỏ dấu hiệu lên đường hiện tại vật phẩm, trong đó máy tính, mài máy, đèn bàn đèn điện, máy điều hòa không khí vân vân đều bị ngọn thương đủ loại đề đoan dụng cụ danh xưng, trong đó hai hạng là ở trên người mình, một là điện thoại di động, một là trong túi USB.

Dương Lăng có chút trợn mắt hốc mồm nhìn trước mắt phát sinh hết thảy, lúc này trên màn ảnh hiện lên một hàng chữ: "Phân tích xong, dưới đây dụng cụ có thể tiến hành sửa chữa xử lý, có hay không tiến vào công việc kiểu?" Tiếp lấy chấm tròn màu đỏ biến mất không ít, chỉ còn lại máy tính, máy điều hòa không khí, điện thoại di động, USB các loại.

Dương Lăng suy nghĩ một chút đưa tay điểm xác nhận tiến vào công việc kiểu, chỉ thấy này cục gạch đại cái hộp nhỏ mặt ngoài miếng vảy trắng đồ vật bắt đầu ngoa nguẩy, giống như rậm rạp chằng chịt con kiến một loại bốn phía lẫn lộn lan tràn, bất quá mười mấy giây đồng hồ, liền chiếm cứ gần phân nửa bàn làm việc, biến thành một cái phương phương chính chính bình thai bộ dáng, màn sáng cũng không có biến mất, tiếp lấy biểu hiện: "Không gian có giới hạn, Nhất cấp công việc kiểu, mời bỏ vào đội sửa chữa dụng cụ..."

Dương Lăng từ trong túi móc ra USB nhét vào đến trên bình đài, nhất thời USB bốn phía rậm rạp chằng chịt miếng vảy trắng bắt đầu ngoa nguẩy, rất nhanh thì bả USB bao vây lại, chính giữa bình đài giống như một cái gò lên tới quả cầu, không tới mười giây đồng hồ, bình thai trở về hình dáng ban đầu, USB một lần nữa xuất hiện ở trước mắt, bề ngoài không phát sinh biến hóa gì, nhưng Dương Lăng chắc chắn nó đã không phải là nguyên lai USB, bởi vì nó trở nên tinh xảo nhiều.

Ngay tại Dương Lăng chuẩn bị đi cầm USB thời điểm, "Tất" một tiếng, trên màn sáng biểu hiện, "Tồn trữ trang bị trung phát hiện mười bảy phần thiết kế đồ chi, đang ở dẫn nhập..." Ngay sau đó lại biểu hiện, "Nhất cấp công việc kiểu không cách nào hoàn thành sinh sản, có hay không tiếp tục sửa chữa còn lại dụng cụ?"

Dương Lăng hưng phấn miệng đều phải rách đến sau ót, xem ra cái này công nghiệp người máy đã ngạo mạn đến nghịch thiên bước, tựa hồ lại có thể sinh sản từ trôi lơ lửng vẩn trược, hẳn hưng phấn bả USB lấy xuống, lại bả điện thoại di động của mình để lên, quả nhiên, vô số miếng vảy rất nhanh thì đem điện thoại di động cũng bao vây lại, không sai biệt lắm nửa phút trôi qua, điện thoại di động hiện ra, một cái vô cùng tinh xảo điện thoại di động xuất hiện ở trên bình đài, Dương Lăng cười không thể chọn chân... Miệng vội vàng lấy xuống.

Bề ngoài không có thay đổi gì, chẳng qua là trình độ chắc chắn biến hóa rất lớn, sức ngoài dự tính xác biến thành một loại không biết tài liệu, đề xuống nút mở máy (power button), trên màn ảnh điện thoại di động biểu hiện:

"Dụng cụ truyền tin đang ở sơ thủy hóa..."

"Phát hiện 61 loại vô tuyến số liệu lối đi, đang chọn chọn..."

"Tin đạo kết nối trung, đang ở phá giải..."

"Tín hiệu kết nối, đang ở mã hóa..."

...

Dương Lăng trợn mắt hốc mồm nhìn trên tay điện thoại di động, hẳn đây ` mẫu thân hay là ta điện thoại di động sao? Cứ gọi vạn năng vô địch máy bộ đàm coi là.

"Tắt" điện thoại di động cuối cùng phát ra một tiếng đặc ý nhắc nhở, quen thuộc mặt bàn xuất hiện ở trên màn ảnh, hẳn tự tay phui đi mấy cái, lúc này mới thờ phào một cái, cũng còn khá cũng còn khá, ứng dụng đồ án đều còn ở, ngay cả tương sách người trung gian tồn vô số mỹ nữ hình ảnh đều không một tấc không ít.

Dương Lăng gọi thông Đậu Văn Đào điện thoại,

Vang bảy tám âm thanh mới kết nối, đối diện truyền tới rõ ràng thanh âm: "Lão Nhị, trẻ như vậy chuyện gì?"

"Hắc hắc, không có chuyện gì, chính là gọi điện thoại nhìn người ngủ không có?" Dương Lăng cười gian nói.

"Ngọa tào, lão Nhị, Lão Tử hận người ~" theo một tiếng điện cuồng rống giận, trong điện thoại truyền tới "Tút tut tut đô" thanh âm.

Nói chuyện điện thoại chất lượng quả nhiên tốt không ít, Dương Lăng đặc ý bỏ điện thoại nhét vào trong túi, nhìn trước mắt bình thai, đưa tay click một chút màn ảnh dưới góc phải tắt hệ thống, Lam Quang chợt lóe, màn sáng biến mất, bình thai nhanh chóng giống như nước thủy triều thu về, chỉ chốc lát sau lại biến thành tấm gạch bộ dáng.

Thợ mỏ xuất phẩm, quả nhiên bất phàm!

Dương Lăng cao hứng đem khối này cục gạch màu trắng đem ra tới chui vào hệ thống sân nhỏ, cẩn thận từng li từng tí bỏ vào Thạch Thất, căn phòng một góc, đông mấy chục dạng kỳ kỳ quái quái đồ vật, đều là đào quặng moi ra khen thưởng vật phẩm, trong đó có một ít Kết Tinh khoáng thạch, hẳn cũng cau mày một cái, nên tìm cái thời điểm từ bỏ những thứ này xử lý xong.

Trong sân, trên mặt đất tán loạn đồng ngổn ngang khoáng thạch, còn có kia mấy chục khối băng tinh quặng thạch, hẳn cũng không dám tới liếc, không thể làm gì khác hơn là dùng Thập Tự hạo bắt bọn nó tộp vào một cái hộp giấy dờn được tường viện bên cạnh đây kín, cũng không biết làm như thế nào xử lý.

Từ lần trước trong sơn động lên tới Tứ Tinh viên mãn, hẳn còn không có ở trong hệ thống đào quặng mỏ, nghĩ một hồi, dứt khoát nhắc lên đại trùng đánh chui.

Trước mắt thoáng một cái liền xuất hiện ở một cái vắng lặng trong thung lũng, thung lũng diện tích không lớn, bốn phía đều là núi cao, xa hơn ra mê mê mông mông không thấy rõ, hẳn hít sâu một hơi, đề chột mở xuống, cánh tay đột nhiên chấn động, tốc độ cao xoay tròn lưỡi khoan bị hẳn dùng lực đè vào trên vách núi, theo lưỡi khoan điên cuồng đẩy tới, kịch liệt vang lên âm âm, thân thể cũng đi theo run rẩy dữ dội, vô số nham thạch bị lưỡi khoan đánh nát bấy sau đó từ thân thể bốn phía phun ra, bị xa xa ném ra...(đến) sau lưng.

"Keng ~", Nhất cấp Niken khoáng thạch, thuần độ 83, giá trị 0. 1;

"Keng ~", Nhất cấp Niken khoáng thạch, thuần độ 85, giá trị 0. 1;

"Keng ~", Nhất cấp mỏ đồng thạch, thuần độ 81, giá trị 0. 6;

...

Đá vụn bay loạn, bụi đất văng khắp nơi, dùng dùng sao Hỏa xen lẫn lưỡi khoan phát ra kịch liệt nổ âm, Dương Lăng trong đầu "Đỉnh đỉnh đỉnh keng" thanh âm liên miên không dứt vang lên, trước mắt ánh sáng màu trắng tuyến cơ hồ luyện thành một mảnh, lóe lên ở lưỡi khoan bốn phía, bả moi ra khoáng thạch không biết đưa đi chỗ nào.

Loại này sáng khoáng trước đó chưa từng có, Dương Lăng cảm thụ cánh tay truyền tới chấn động, tựa hồ để cho cả người hẳn đều tại nhảy bay lượn, chờ hẳn cả người ướt đầm đề xuống nút close thời điểm, mình đã đứng ở một cái sâu mấy chục mét trong sơn động.

Bỏ lại trong tay đánh vào chui trở lại sân nhỏ, trên đất rậm rạp chẳng chừa lại phủ kín một tầng khoáng thạch, yên lặng phảng phất một chút, không khỏi nhưng hẳn thất kinh, ít nhất nhiều hơn tới bảy tám trăm khối, dựa theo 4% tỷ lệ, trước đây bài tập lại đào ra gần hai chục ngàn khối khoáng thạch, hẳn ở mỏ trong đồng đá lục soát mấy cái, tìm ra mấy khối khen thưởng đặc thù khoáng thạch, ném vào nhà đá sau uống vài chén nước, sau đó xếp bằng ngồi dưới đất trên nệm bắt đầu luyện công.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 49: Cho mượn xương

Cho tới bây giờ, « Thông Mạch Luyện Hồn Quyết » đã luyện đến chỉ còn cuối cùng hai cái kinh mạch không có đả thông, cả người khí tức phồng lên, trong cơ thể dòng nước âm dâng trào phảng phất một con sông liên miên bất tuyệt, sinh sôi không ngừng, đây là một loại không cách nào miêu tả cảm thụ, bên trong thân thể giống như có một máy siêu công suất lớn động cơ, đem một loại không biết lực lượng thần bí chuyển vận đến Tử Chi Bách Hải.

Tinh thần sung mãn sau khi tĩnh lại, tiếp lấy lại đào hai đến ba giờ thời gian mở, thôi lui ra sân nhỏ, cầm điện thoại di động lên thời điểm mới phát hiện tới hôm qua 12h qua Tôn Hiểu Tĩnh từng đánh tới qua một cú điện thoại, nhưng lúc đó mình đã đang đào mỏ.

Dương Lăng gọi thông Tôn Hiểu Tĩnh điện thoại, vang chừng mấy âm thanh mới kết nối, bên trong nhẹ nhàng truyền tới một tiếng thanh âm: "Dương Lăng, người thế nào sớm như vậy gọi điện thoại cho ta? Ta còn đang ngủ đây!"

Sớm sao? Dương Lăng nhìn ngoài cửa sổ một chút đã sáng choang, cười nói: "Cái này còn sớm? Thái dương cũng phơi cái mông, chẳng lẽ hôm nay người không có lên ban?"

"Người nha! Trải qua không biết thời gian đi, hôm nay Saturday ai còn đi làm?" Tôn Hiểu Tĩnh sáng giọng.

"A ~, ha ha, cái này... Ta còn thực sự làm quên!" Dương Lăng không sờ một cái cái trán ngượng ngùng cười khan mấy tiếng, từ từ chức sau chính mình còn thật không có quan tâm tới thứ mấy.

"Hừ ~! Sớm như vậy quá rầy ta mộng đẹp, người làm như thế nào bởi thường ta." Lười biếng đến mức tận cùng thanh âm ôn nhu truyền tới, Dương Lăng nhất thời nhớ tới đại lóp trưởng còn ở trong chăn, có lẽ không mặc quần áo, ô kìa, nhất thời trong lòng nóng lên miệng đầy đồ cùi nói: "Hôm nay chính là trong ngày mùa đông khó gặp khí trời tốt, nếu không tiểu tới hầu hạ nương nương thức dậy thay quần áo, đi ngoại ô Đạp Tuyết phần thưởng ô mai, cũng không cô phụ này thật tốt thời gian."

Nằm ở trên giường Tôn Hiểu Tĩnh nhất thời mặt như Đào Hoa, tay nhẹ nhàng sờ treo ở trước ngực màu xanh nhạt dây chuyền, hai tòa trắng như tuyết Sơn Khâu đình đình ngọc lập, đầu ngón tay phất qua đứng thẳng yên hoa anh đào đỏ, nhất thời không nhận được cả người một trận nhẹ nhàng run rẩy, cắn môi nói: "Ta tới hôm qua gọi điện thoại cho người chính là muốn nói cho người biết, người gửi tới đồ vật ta đã nhận được."

"Nhận được liền có thể!" Dương Lăng không khỏi thở phào, vốn đến chính mình còn chuẩn bị gọi điện thoại hỏi một chút, vật này quá quý trọng, ném coi như phiền toái lớn.

"Ừ, cảm ơn người, ta rất thích, bất quá nó thật thật thần kỳ nha, đeo ở trên người, thật thoải mái, ta không mặc quần áo đều cảm giác cả người ấm áp."

Ách ~, Dương Lăng nhớ lại một chút hình ảnh, nhất thời lỗ mũi nóng lên, không nhận được kẹp một chút chân, màn này quá thơm kiều điểm ướt át kích thích, tiểu đệ đệ cũng lập tức đứng lên, nhất thời ngơ ngác nửa ngày không lên tiếng.

"Người... Người đang suy nghĩ gì?" Tôn Hiểu Tĩnh đại thẹn thùng, trên mặt đỏ cũng sắp nhỏ máu, gắt giọng: "Người chính là tên đại bại hoại, ta không nói cho người, bái bai!"

"Tút TUT TUT DO ~" trong điện thoại di động truyền tới một trận âm thanh bận, Dương Lăng lau một đem nước miếng, cười gian khê hát đi tắm đánh răng.

Ăn xong điểm tâm, Dương Lăng bả mạng cho Tiết Ngọc Dung đồ vật nhắc tới trên xe, lại đem tới hôm qua moi ra hai loại mới khoáng thạch nhật một nương, lúc này mới ưu tai du tai hướng Đậu Văn Đào chỗ ấy lái đi.

Đi thời điểm, Đậu Văn Đào còn đang ngủ giấc thẳng, trong sân cây cột cùng Tiết Ngọc Dung hai người đang đánh cầu lông, nhìn thấy Dương Lăng xe, Tiết Ngọc Dung cao hứng chạy tới kêu tỷ tỷ, kết quả phát hiện chỉ có Dương Lăng một người ở trên xe, nhất thời có chút thất vọng.

"Dương đại ca, tỷ tỷ của ta đây?"

Dương Lăng xuống xe, từ chỗ ngồi phía sau nói đi xuống hai cái túi lớn, "Tỷ tỷ người còn phải ở nhà ở mấy ngày, đến, đây là ba ba mụ mụ của người để cho ta mang cho người đồ vật."

"Thật nha ~!" Tiết Ngọc Dung cao hứng mở túi ra nhìn mấy lần, lập tức không nhận được kêu, "Ồ kìa, Toan Tảo liên quan (khô), hồng khô, còn có núi cây mơ liên quan (khô), quá tốt!"

"Nơi đó? Ở nơi nào?" Chỉ nghe phía sau "Lạch cạch" một tiếng cửa bị đẩy ra, Đậu Văn Đào quần áo xốc xếch chạy đến, không chút khách khí từ trong túi sờ mấy cái, vớt ra một khối màu vàng kim hồng khô Mãnh căn một cái, nhắm nửa con mắt hanh hanh tức tức, "Thật sự là quá mỹ vị, hay lại là khi còn bé mùi vị, vẫn là ban đầu cách điều chế."

"Đậu Văn Đào ~!" Tiết Ngọc Dung hét lên một tiếng, vội vàng đem túi ôm vào trong ngực hướng chính mình sân chạy đi.

"Ai ~ ai ~ Ngọc Dung cô em, người được cho ca ca lưu lại mấy khối a!" Đậu Văn Đào dậm chân hô to, lại trở mắt nhìn miêu điều bóng lưng biến mất ở cửa viện.

"Đào ca thích ăn đồ chơi này?" Cây cột có chút mặc danh kỳ diệu, ngu ngơ hỏi.

"Dĩ nhiên, ta khi còn bé thích ăn nhất vật này." Đậu Văn Đào máy hóp bả hồng khô giết chết, trở về chỗ liếm liếm miệng, "Nhà ta không cây hồng, chỉ có Cừu Mẩu nhà có, cho nên hàng năm đi chúc tết cũng sẽ đưa cho ta một cái túi hồng khô, đáng tiếc mấy ngày liền ăn xong."

"Đào ca nói sớm a! Nhà ta đồ chơi này phần nhiều là, mẹ hàng năm đều phải phơi mấy ngum lớn túi, đáng tiếc ta không thích ăn loại vật này, lại ngọt vừa mềm, quá khó khăn ăn." Cây cột tiếc nuối nói.

"Tiểu tử ngươi biết cái gì, thượng sương hồng khô là trên cái thế giới này tối thức ăn ngon, ngọt, mềm mại nhu nhu, ngon miệng không dính răng, với ngươi mẫu thân nói, năm nay giúp ta lưu mấy hộp túi, sang năm tặng lương cho ngươi." Đậu Văn Đào phiên trừ bạch nhãn liếc về cây cột liếc mắt.

"Thật?" Cây cột mừng rỡ.

"Không phải là chung chẳng lẽ là nấu?" Đậu Văn Đào bên trừ quần áo vừa nói, cây cột cao hứng thí diện thí diện mà đi hỗ trợ đào nước rửa mặt cầm bàn chải đánh răng.

Thừa dịp Đậu Văn Đào đánh răng rửa mặt công phu, Dương Lăng đem xe thượng khoáng thạch dời xuống đến, đợi một hồi Tiết Ngọc Dung lúc trở về, hẳn đã lái xe đi.

Dương Lăng lái xe ở phụ cận mấy cái Thôn đi một vòng, tìm tới một nhà quảng cáo cho mướn xưởng nhỏ phòng, vì vậy liên lạc chủ nhà, không lâu chủ nhà liền cười cái mở to tới, mở cửa sắt ra, bên trong có cái tiểu viện tử, bên trái là một cách đại khái hai trăm thước vuông thép cấu dãn kín Đại Bằng, bên phải một cái nhà Tứ Môn hai tầng gạch đỏ tiểu lâu, thu thập cũng không tệ lắm, không có còn lại đồ lặt vặt, công nghiệp dùng điện hơi nước tam thống, Dương Lăng rất hài lòng, hỏi một chút, nơi này nguyên lai là một tiểu xưởng đồ gia dụng, mấy tháng trước sẽ không làm, hai người thảo luận một hồi nói tốt giá cả, 1800 một tháng, một lần ít nhất một cái quý độ, Dương Lăng không nói hai lời dùng điện thoại di động cho chủ nhà chuyển ba tháng tiền mướn phòng, cầm xong chìa khóa, chủ nhà liền thật cao hứng lưu lại một trương viết tay hợp đồng sau đó cười mở to như một làn khói chạy.

"Người này chó không là một tên lường gạt chứ?" Dương Lăng cái trán toát ra mấy cái hắc tuyến, suy nghĩ một chút hay lại là thu cát hợp đồng, ngược lại chỉ có ba tháng mà thôi.

Đem xe lái vào sân nhỏ, sau đó đóng lại cửa sắt, đi vào xưởng lều bốn phía tra nhìn một chút, không có phát hiện bất cứ dị thường nào, lúc này mới cẩn thận chui vào thợ mỏ hệ thống sân nhỏ, từ bên trong nhà đá xuất ra kia cục gạch bộ dáng công nghiệp người máy, để dưới đất đè nút ấn xuống.

3D hình chiếu phim nổi hiển hiện ra.

"KW0 55 hình công nghiệp người máy thành công chạy, đang ở quét xem hoàn cảnh..."

"Phát hiện cấp thấp năng lượng vận hành lối đi, đang ở liên thông..."

"Phát hiện vô mã hóa vô tuyến tín hiệu, đang ở tiếp thu..."

"Phát hiện có thừa mặt vô tuyến tín hiệu, đang ở tiếp thu..."

Sau đó hình chiếu phim nổi chuyển động một cái, hiển hiện ra xưởng bên trong hình lập thể, tiếp lấy nhảy ra: "Không kiểm tra đến hư hại dụng cụ, có hay không tiến vào trạng thái làm việc?"

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Cấp 2 mô thức

Dương Lăng đưa tay ở hình chiếu thượng nhẹ nhàng gõ một chút xác nhận, chỉ thấy xưởng trần nhà treo ngược đèn mạnh mẽ thăm, sau đó lóe lên mấy cái từ từ khôi phục, lúc này cái hộp mặt ngoài miêng vậy trạng đồ vật bắt đầu ngoa nguẩy, nhanh chóng hướng bốn phương tám hướng phát triển, rất nhanh thì chiếm hết cơ hồ xưởng một nửa, mà trong hộp phẳng phát có vô cùng vô tận năng lượng, sau đó không ngừng lên cao, phát triển, biến hình, không sai biệt lắm thập phần chung sau, đứng sừng sững ở Dương Lâm trước mặt đã là một cái toàn thân màu bạc, không có chút nào đường nối một cái to lớn kim loại máy, phía trên thật chính tề sắp hàng tám cái hình tròn đường ống.

Đối diện hẳn là một cái thao túng đài, phía trên liệt kê đến một hàng nút ấn, mấy khối màn sáng lập ở phía trên, 3D hình chiếu phim nổi lúc này đã mở rộng đến toàn bộ xưởng diện tích, lăng không biểu hiện chữ chỉ thị này máy bất đồng vị trí, nguyên liệu cửa vào, nguyên liệu xử lý, cơ phận sinh sản, khảo

sát vân vân.

Đài điều khiển thượng một khối trên màn sáng biểu hiện: "Thành công mở ra Nhị Cấp công việc mô thức, mời lựa chọn phía dưới có thể sinh sản sửa chữa dụng cụ cơ phận." Phía dưới là rậm rạp chằng chịt liệt kê đến một nhóm một nhóm danh xưng, ngồn ngang trên căn bản đều là danh hiệu, Dương Lăng tùy ý gọi một cái, bắn ra một hàng chữ: "Nguyên liệu không xứng đôi, không cách nào sinh sản."

Hắn không từ bỏ, lại điểm mấy cái, cũng là như thế, hắn không thể làm gì khác hơn là đi xuống lật xem, ở cuối cùng thấy mười mấy cái xanh màu sắc danh xưng "MP3 388 hình từ trôi lơ lửng vân trượt cơ phận tin tức, Dương Lăng nhất thời cao hứng, đưa tay điểm một chút trong đó một cái "Vi thị xoay ngược lại Từ Trường hệ thống đây", quả nhiên, bên cạnh một khối trên màn sáng hiện ra một hàng chữ: "Mời ở vào đoán miệng đầu nhập thiết màu đồng Nhôm ba loại nguyên liệu." Ngay Thời, Không trung hình chiếu phim nổi một cái đầu mũi tên ở nguyên liệu lối vào không ngừng lóe lên.

Dương Lăng không nói hai lời đi tới nguyên liệu lối vào, chui vào sân nhỏ liền đem trên đất thiết màu đồng Nhôm khoáng thạch ném một nhóm đi ra, sau đó sờ một cái đầu đi tới đài điều khiển đề xuống ký hiệu sinh sản nút ấn.

Chỉ nghe "Hi lý hoa lập" mấy tiếng, rơi vào lối vào khoáng thạch rất nhanh thì không thấy, trên màn sáng không ngừng nhảy ra:

Đang ở phân tích

Đang ở tinh luyện

Đang ở hợp thành . .

Sau đó mấy cái đường ống thượng sáng lên từng cái đèn tín hiệu không ngừng lóe lên, đồng thời trong đó một cái đường ống biến hình kéo duỗi, phẳng phát thông gió quán như thế không ngừng sinh trưởng cuối cùng từ một cánh cửa sổ lộ ra đi, sau đó phát ra hít hơi như thể thanh âm, sau đó chỉ nghe thấy mấy phát ra trầm muộn tiếng vang, giống như đang tiêu hóa thức ăn, mấy phút sau khi một cái đường ống mở ra, bên trong rút ra khối mấy khối lớn chừng quả trứng gà phương phương chính chính đồ vật rơi xuống đất, chỉ chốc lát sau một cái khác cái đường ống cũng mở ra, hai cái dây bảy tám cm, đường kính ước hai mươi centimet hình mâm tròn vật phẩm bị phun ra.

Cái này thì thành?

Dương Lăng cảm giác đại não có chút thiếu đường, nghi ngờ cầm lên kia hai khối hình mâm tròn đồ vật, toàn thân màu xám bạc, cầm trong tay nặng trịch trịch, một mặt thành quang tron nhẵn hình cung, bốn phía phủ đầy một vòng màu đen chừng đầu ngón tay chấm tròn, mặt bên có ba cái khóa trừ, mặt khác có lưỡng đạo song song tạp cái mảng.

Lập đi lập lại nhìn hồi lâu, hắn xác nhận vật này chưa thấy qua, chắc là cái đó Vi thị xoay ngược lại Từ Trường hệ thống đây nòng cốt trang bị, chỉ cần có đồ chơi này, còn lại hắn đơn giản hơn nhiều, vì vậy hắn nhìn trước mắt màn sáng, phía trên nhắc nhở, "Nguyên liệu hao hết, mời xử lý thích đáng phế khí vật."

Hắn lại điểm một chút một cái khác cơ phận, trên màn sáng biểu hiện mời đầu nhập màu đồng silicon thiết tích bốn loại nguyên liệu, lần này hắn tê dại móng. Đồng Thiết tích hắn đều có, silicon nguyên liệu đi chỗ nào làm, vì vậy hắn lại đẩy bả còn sót lại cơ phận điểm một lần, tạm thời hắn thiếu bảy tám loại thường gặp nguyên liệu, cũng không thiếu loại Đất Hiếm nguyên liệu, vì vậy không thể làm gì khác hơn là làm a.

Trên điện thoại di động đem những này nguyên liệu danh xưng nhớ kỹ sau click trên màn sáng tắt hệ thống, mấy phút sau, mới vừa rồi còn tràn đầy xương bên trong chỉ để lại trung ương một khối màu bạc cục gạch, còn có mấy vương mắc xám xịt tứ tứ phương phương đồ vật, phỏng chừng chính là mấy xử lý sau lưu lại phế liệu, vì vậy hắn cũng không để ý, bả cục gạch đưa vào hệ thống bên trong nhà đá, sau đó lái xe rời đi.

Trở lại biệt thự nằm ở trên giường, lập đi lập lại nhìn trong tay hai khối hình tròn đồ vật, nhưng trong lòng ở lập đi lập lại suy nghĩ,

Trên cái thế giới này kỹ thuật có lẽ chế tạo không vật này, tài liệu cũng không làm khó, chỉ cần mình nghĩ, từ trôi lơ lửng vân trượt tùy thời đều có thể chế tạo ra, nhưng cứ như vậy dùng người máy làm được, chính mình khoáng cách bị biết đào cũng không xa, vì vậy, trừ vật này trở ra, rất nhiều thứ phải làm giản hóa, rất nhiều cơ phận hắn ở trong hiện thực sinh hoạt đi tìm vật thay thế phẩm, dù là tạm thời làm được rất khó nhìn, tính năng không phải là quá ổn định, nhưng ít ra mình có thể tìm tới một cái cơ để giải thích.

Dương Lăng ngồi dậy chuẩn bị mở máy vì tính ra lên mạng tra một chút thiếu nguyên liệu, ngay tại ngón tay hắn tiếp xúc nguồn điện (power supply) chột mở điện thời điểm nghĩ một hồi, bả máy tính ôm vào phòng làm việc, từ bên trong nhà đá xuất ra cục gạch người máy, sau khi khởi động bả Laptop cũng đề lên sửa chữa một phen.

Sửa chữa xong, máy vì tính này mặt ngoài trở nên phi thường lưu loát, toàn thể không có chút nào khe hở, bất quá nguyên lai màu xám bạc trở nên đen thui lù, hắn cũng không có để ý, mở ra, biểu hiện trên màn ảnh:

"Số liệu dụng cụ đang ở sơ thủy hóa . ."

"Phát hiện 61 loại vô tuyến số liệu lối đi, đang chọn chọn"

"Tin đạo kết nối trung, đang ở phá giải"

"Phát hiện dị thường số liệu nguyên, đang ở phân tích"

Cuối cùng "Tất" một tiếng, máy tính tiến vào mặt bàn, Dương Lăng cũng là chuyện thường ngày ở huyện, thuận thực mở ra lưu lăm khí tra hỏi một chút, phổ thông kim loại phi kim loại nguyên liệu ngược lại là rất tốt làm, chỉ có Đất Hiếm tài liệu, nếu như muốn mua lời nói còn cần đặc thù hứa khả chứng, nhìn tới bản thân một người, thì không cách nào hoàn thành một món đồ như vậy học sinh trung học nghỉ hè bài tập, vì vậy cũng chỉ có thể thờ dài một hơi, đóng lại máy tính ra ngoài, chuẩn bị tìm một chỗ đi bộ một chút giải sầu một chút.

Lúc ra cửa sau khi thấy lần trước bị chính mình từ trong hồ cứu ra tiểu Viên di đang hết sức phấn khởi cười một chiếc xe đạp nhỏ oai oai nữ nữ tới, chỉ lát nữa là phải vọt tới ven đường lục hóa đất thượng, hẳn mau tới trước mấy bước đem Tiểu Nữ Hải Nhi bắt, xa xa, Viên Hải Thần cũng đứng lúc chạy tới.

"Ồ kia, tiểu Dương cảm ơn ngươi, mới vừa rồi ta gặp phải một người quen nói mấy câu, chỉ chớp mắt tiểu nha đầu này sẽ không thấy." Viên Hải Thần lau cái trán nói.

"Viên Ca, được a!" Dương Lăng đem tiểu nha đầu từ trên xe ôm đi xuống cười chào hỏi.

Viên Hải Thần nhìn thấy Dương Lăng cầm trên tay một chuỗi chìa khóa xe, vội là tò mò hỏi: "Thế nào? Cuối tuần chuẩn bị đi nơi đó chơi đùa?"

"Nơi đó a! Ta đang buồn rầu, chuẩn bị ra ngoài đi bộ một vòng!" Dương Lăng cười khổ nói.

Nhìn Dương Lăng sắc mặt xác thực không phải là thật cao hứng đáng vẽ, Viên Hải Thần do dự một chút nói: "Tiểu Dương, ta ngươi cũng không coi là người ngoài, nếu như có cần gì hỗ trợ liền trực tiếp nói, Viên Ca, ta làm ăn nhiều năm như vậy, hay lại là có chút ít mà năng lượng."

Dương Lăng trong lòng chuyển một cái, nhớ tới lần trước lúc ăn cơm sau khi Viên Hải Thần nói là làm Ngũ Kim vật liệu xây cất làm ăn, hơn nữa làm còn không nhỏ, mình mở một nhà Ngũ Kim vật liệu xây cất thành, tài sản phỏng chừng ít nhất cũng là hơn trăm triệu, vì vậy liền nói: "Viên Ca., không biết ngươi có thể hay không giúp ta lấy được những tài liệu này còn có Đất Hiếm." Nói xong bả mở điện thoại di động lên bả cần muốn cái gì đưa cho Viên Hải Thần nhìn.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Lại đến phố đồ cổ

"Chỉ những thứ này?" Viên Hải Thần ngẩn người một chút nói.

"Tạm thời chỉ yêu cầu này mấy loại, không biết Viên Ca, có thể hay không lấy được?"

"Nhìn một chút, nhìn một chút, ha ha, tiểu Dương, không phải là Viên Ca, ta nói ngươi, liền này chút đồ vật liền đem ngươi buồn đến, thật sớm nói cho ta không phải hoàn sao?" Viên Hải Thần vỗ vỗ Dương Lăng bả vai cười nói, "Ta có hai nhà vật liệu xây cất hằng sản xuất, Man-gan thái phẩm Cô-ban này mấy loại là thường dùng tài liệu, Đất Hiếm cũng không là vấn đề, trừ phóng xạ tính nguyên liệu hạt nhân, ca ca ta đều có thể giúp ngươi giải quyết, muốn bao nhiêu có bấy nhiêu."

"Thật?" Dương Lăng mừng rỡ, nhất thời cảm giác sơn Trọng Thủy phục liễu ám hoa mình hạnh phúc.

"Đương nhiên là thật! Viên Ca, làm sao biết lừa ngươi? Bất quá tiểu Dương, ta có thể hỏi hay không ngươi muốn những thứ này chuẩn bị làm gì?" Viên Hải Thần có chút thận trọng nói: "Ngươi sẽ không cũng là chuẩn bị làm cái Ngũ Kim xưởng chứ?"

"Ha ha, ta nơi đó có dũng khí làm cái này, ta chuẩn bị làm một cái lật vặt, nếu như có thể lấy ra phỏng chừng tiền cảnh khá vô cùng. Bất quá tạm thời cần phải giữ bí mật." Dương Lăng cười nói.

"Thật? Có thể hay không mang theo ca ca? Ngươi cũng biết, mấy năm này kinh tế không quá khởi sắc, ta hai cái xưởng tất cả đều là ăn không đủ no trạng thái, nói không chừng ngày nào gục nhắm, nếu như ngươi có tốt hạng mục, được kéo ca ca một cái!" Viên Hải Thần kinh hi nói.

Dương Lăng cảm giác trong lòng nóng lên, mặc dù hai người cũng không thấy mấy lần mặt, nhưng hẳn có thể cảm giác được Viên Hải Thần xuất phát từ nội tâm là nghĩ giúp mình, kéo một cái cách nói cũng chỉ là là chiều cố mình mặt mũi mà thôi, có lẽ sau này...

Hai người nói tiếp mấy câu, tiểu Viên di không sống được, lại lung la lung lay cười xe đạp nhỏ không biết chạy đến nơi đâu, Viên Hải Thần nhìn một cái vỗ vỗ trán xoay người liền vội vã chạy, quay đầu còn lớn tiếng nói: "Tiểu Dương, ngươi muốn cái gì hai ngày này ta liền đưa qua cho ngươi, có rảnh rồi lần sau trò chuyện!"

Ai ~! Dương Lăng không khỏi lắc đầu cười khổ, xem ra mạng hải tử loại sự tình này phi thường không thích hợp nam nhân loại sinh vật này, quá tan nát cõi lòng.

Chỉ chớp mắt khó giải quyết vấn đề cũng giải quyết, Dương Lăng cao hứng vô cùng, biết thêm nhiều chút bằng hữu quả nhiên rất hữu dụng, xem ra chính mình không thể luôn như vậy đều ở nhà đào quáng, cúi đầu suy nghĩ một chút xoay người vào nhà, lắc mình tiến vào hệ thống sân nhỏ trực tiếp đi vào bên trong nhà đá.

Đất trên nệm bày cái đó Long ly, mà còn có một cặp ngỗng ngang đào quáng moi ra đặc thù khoáng thạch chồng chất tại góc tường, có chén đĩa ly ngọn đèn đội một hồi đồ gốm đào từ bảy tám dạng, còn có một cái không phải vàng không phải gỗ cái mâm, mấy thứ xương cốt răng trạc đồ vật, hơn mười khối Kết Tinh khoáng thạch, còn có mấy thứ căn bản cũng không nhận biết cũng không biết lai lịch bí ẩn vật phẩm, hẳn thậm chí hoài nghi trong đó phần lớn đều không là trên địa cầu đồ vật.

Ngồi chồm hóm dưới đất bay vùn vụt nhật nhật, tổng cộng làm ra mấy thứ lui về phía sau ra sân nhỏ, bỏ vào tự mình công bao, sau đó lái xe hướng Chu Tước đường phố đi.

Hôm nay Saturday, bắt quá dưới mắt đã sắp buổi trưa, phố đồ cổ Tào thị cơ bản đã kết thúc, nhưng trên đường lượng người đi như cũ rất lớn, theo nhau ma vai đầu người dừng động, có tới bán một số thứ, có tới sửa máy nhà dột, có tới mở mang hiểu biết, phần lớn nhưng là thú vị tới xem náo nhiệt.

Dương Lăng kẹp ở trong đám người con mắt đảo qua, liền phát hiện nhiều cái tên móc túi, nơi này nhất định chính là bọn họ thiên đường, phòng chừng phụ cận có phải hay không có bọn họ một cái đường khâu, lúc này hẳn cũng lười quản, lần trước ở trên xe buýt bắt hai ăn trộm mà, không chỉ có bồi ba trăm tiền thuốc thang, còn hoa bảy, tám ngàn khối bồi bộ điện thoại di động, bây giờ nhớ lại trong lòng còn đang rĩ máu.

Theo dòng người đi tới kim phúc hiền, lưng từng đi vào căn này cửa sổ mình mấy phát sáng, đèn đuốc sáng choang cửa tiệm, bên trong khách hàng không ít, Dương Lăng liếc mắt liền thấy một cái bên chắc mập mập đứng ở tận cùng bên trong trước một cái quầy mặt, bốn phía còn vây quanh năm sáu người, vì vậy liền đi thẳng qua đi.

Đứng ở phía ngoài đoàn người mặt, Dương Lăng thấy trên quầy để một cái Thanh Hoa thẳng miệng lon, cao chỉ có ba khoảng mười centimet, cái đế cùng miệng chai không xê xích bao nhiêu, thất lưng bụng đầy đặn, đến vai vị trí đặt tới rộng nhất, toàn thể phơi bày thượng rộng xuống hẹp hình dáng, phía trên vẽ mẫu đơn dây dưa chi vân.

Kim Lục Phúc đang nắm Kính Viễn Vọng ở xem xét tỉ mỉ, thần tình nghiêm túc mà nghiêm túc, căn phòng máy điều hòa không khí mở rất đều, hẳn thỉnh thoảng dùng tay áo lau một chút cái trán mồ hôi,

Người chung quanh cũng đều đang nhìn, không một người nói chuyện, đợi một hồi tốt mấy phút, kim mập mập mới thả xuống Kính Viễn Vọng lột bao tay xuống, né người tránh ra nói: "Mấy vị cũng tới bàn tay chương nhân, nhìn một chút món đồ này!" Nói xong quay người lại, hẳn liền thấy đứng ở ngoài vòng Dương Lăng, nhất thời cười nói, "Ồ, Dương huynh đệ, không nghĩ tới người cũng tới, người nguyên lai học nhưng là khảo cổ, chốc lát nữa người cũng tới xem một chút."

Năm sáu người cũng đồng thời quay đầu nhìn hẳn, phần lớn đều là bốn năm mươi tuổi người trung niên, trong đó thậm chí còn có hai cái tóc hoa râm sáu bảy chục tuổi lão đầu nhí, một xem bọn hắn tư thế chính là ở nghề này thấm nhuần nhiều năm bà ngoại tay, Dương Lăng nhất thời mặt đỏ tới mang tai khoát khoát tay cười khổ nói: "Lục Phúc ca, người đây là dự định giết chết ta là chứ ? Ta cũng không có đắc tội người!"

"Ha ha." Kim Lục Phúc cười mở cười to, "Ai bảo người tiểu tử lần trước có thứ tốt không lưu giữ cho ta nhìn xem một chút, làm hại ta đi yêu cầu Âu Dương lão sư nhiều lần cũng bị hấn cự tuyệt."

"Hắc hắc!" Dương Lăng không thể làm gì khác hơn là cười khan nẩy tiếng, những người khác cũng đều mỉm cười đi xem Thanh Hoa Từ lon.

Kim Lục Phúc nhìn Dương Lăng lúng túng dáng vẻ rất là vui vẻ, "Thật lâu cũng không thấy đến người, hôm nay thế nào có rảnh rỗi tới đi dạo phố? Nên sớm một chút tới mà, buổi sáng ra một món bảo bối tốt, oanh động cả con đường đây!"

"Bảo bối gì?" Dương Lăng cũng có chút hiếu kỳ hỏi, lúc trước học khảo cổ, đối với đồ cổ mà vẫn có chút Tiểu Tiểu hứng thú.

"Chật chịt, nghe nói là Ngô Đạo Từ một bức Bò Tát Đông Ngự đồ, vẽ ở một bộ không lành lặn Kim Cương Kinh chép tay thượng, cũng không biết từ đâu mà nhô ra, cả con đường cũng hơi kém náo loạn tung trời." Kim Lục Phúc chép miệng nói.

"Ngô Đạo Từ?" Dương Lăng kinh ngạc bất long chủ, nửa ngày mới nói: "Thật giả?"

Ngô Đạo Từ danh tự này hẳn rất quen, Đường Triều họa sĩ, lại tên gọi Đạo Huyền, tại Trung Quốc mấy ngàn năm trong lịch sử có thể nói là một cái Thần nhất dạng nhân vật truyền kỳ, họa phong Kỳ Dị trách tuyệt, khí vận sinh động, Đường Triều Quốc Thịnh Dân phú, văn hóa Xán Lạn, thi thư kiếm vẽ Tứ Tuyệt đạt tới Trung Hoa văn minh đỉnh phong, Ngô Đạo Từ kỹ năng vẽ vô tiền khoáng hậu, Siêu Phàm Nhập Thánh, ở văn hóa giới địa vị có thể cùng Thi Tiên Lý Bạch sánh vai, cùng Thư Thánh Trương Húc đồng huy, hậu thế Tôn chỉ là Họa Thánh.

"Hẳn là thật chứ ?" Kim Lục Phúc như có điều suy nghĩ nói, "Tĩnh Thư Họa hiệp hội Lưu Xương Hạc giáo sư hiện trường giám định tám phần mười là thật, phòng chừng giả không"

Dương Lăng gật đầu một cái cũng lập tức không có hứng thú, đối với Thư Họa mà nói hẳn cơ hồ một chữ cũng không biết, hơn nữa trên thị trường tuyên bố là thật cổ họa cơ hồ 100% đều là hàng giả hoặc là hàng nhái, hơi kém chính là in, mấy mao tiền một tấm, tốt một chút mà có lẽ là Minh Thanh viết phỏng theo vốn, càng nhiều là làm giả đi ra, cất chấp vớ, phún thượng hi A-xít clo-hy-đric ăn mòn, đào hồ chôn vùi vân vân không phải là ít, cuối cùng là yêu

nhà không chú ý, không cẩn thận đánh liền mất mua phải hàng giả.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52: Gặp lại Âu Dương Thanh Bình

Hai người vừa nói chuyện, bên cạnh vài người cũng đều nhìn xong cái đó Thanh Hoa Từ lon ở nhỏ giọng thảo luận, có hai người thậm chí còn cãi vã, Kim Lục Phúc bả Kính Viễn Vọng nhét vào Dương Lăng trong tay, "Đừng khách khí, vội vàng nhìn một chút, đồ chơi này thật cũng không thường gặp!"

Dương Lăng không thể làm gì khác hơn là đeo bao tay vào, nắm Kính Viễn Vọng dựng lên đi cẩn thận kiểm tra, miệng lon bình tròn, thai chất mịn, miệng lon thành trong đề "Đại Minh ĐỨC năm chế" sáu cái chữ, bên ngoài đồ sứ trắng tinh khiết Thanh Hoa đậm nhả, Kính Viễn Vọng dưới có có chút lư thừa bọt khí, lại cầm lên nhìn một chút cái đế, không quá nửa phút, hần thì đề xuống Kính Viễn Vọng lột bao tay xuống tránh ra, chung quanh vài người cũng nhìn hần.

Dương Lăng nhất thời xui xẻo hận tìm không được một cái lỗ để chui vào, Kim Lục Phúc cười nói: "Nhìn ra có gì không?"

Dương Lăng cũng không tiếp lời, đưa tay bắt lại phía sau ba lô cười hắc hắc nói: "Lục Phúc ca, này Thanh Hoa Từ ta khả nhìn không ra đến, nơi này nhiều như vậy tiền bối, ta cũng không dám mở miệng, bắt quá ta cũng có một kiện đồ vật, nếu như ngươi nhận ra, tặng cho ngươi cũng không có vấn đề gì?"

"Ồ! Tiểu tử ngươi quả nhiên đến có chuẩn bị, bảo bối gì nhanh cầm ra xem một chút?" Kim Lục Phúc nhất thời hứng thú.

Vốn là đang chuẩn bị nhìn Dương Lăng trò cười vài người nhìn thấy hần không tiếp chiêu, lắc đầu một cái chuẩn bị tiếp tục đi xem lon, nghe hần nói một chút cũng tới ngay hứng thú, nhất thời thúc giục hần vội vàng lấy ra.

Lăn lộn cỡ ngoạn giới cáo già đều biết một cái đạo lý, càng tầm thường đồ vật khả năng lai lịch càng lớn, thời càng hung tàn càng dễ dàng xảy ra vấn đề, thứ tốt thường thường ngay tại trong nháy mắt, có lẽ liền cùng mình lỡ mất dịp may, hối hận cả đời.

Dương Lăng cũng không vòng vo, kéo ra dây khóa kéo đưa tay từ trong túi xách móc ra một cái màu sắc thâm trầm hình bầu dục cái mâm đặt ở trên quầy, những này nhân mã trên đều không nói lời nào, đồng thời hơi đi tới xem, mọi người đều là người thể diện, cũng không tranh đoạt, đứng xếp hàng đầy nhìn, không sai biệt lắm mười phút trôi qua, vài người cũng nhìn xong, có nói là ngọc chất, có nói là cốt chất, có nói là đào từ, có nói là bằng gỗ, ngược lại sáu người cũng chưa có quan điểm nhất trí, Kim Lục Phúc lúc này cũng buông cái mâm xuống.

Cái này cái mâm hợp đồng dài hạn bốn mươi phân, có không quá quy tắc hình bầu dục, vào tay có rớt cảm giác, màu sắc Thanh Hắc, vừa duyên dày chừng nửa centimet, vô khoáng vô minh, chẳng qua là ở bàn đặt được có một cái nhân nhạ chìm văn dấu ấn, chất liệu dĩ nhiên không biết, Dương Lăng cũng không nhớ là lúc nào moi ra.

"Lục Phúc ca, nhìn ra có gì không?" Dương Lăng trêu ghẹo nói.

Kim Lục Phúc sắc mặt trở nên rất kỳ quái, "Vật này bởi vậy cho nên là một đồ cổ, hơn nữa tương đối rất xưa, chất liệu tựa hồ là Thanh Ngọc, nhưng loại ngọc này đoán bây giờ lại không thấy qua."

"Lão Kim, ngươi lầm đi, vật này là đồ cổ không tệ, nhưng tuyệt đối không phải ngọc, ta chơi đùa ngọc cũng không ít, vật này hần là xương làm." Bên cạnh một người trung niên nói.

"Không đúng không đúng, hần là một loại chưa thấy qua gỗ, các ngươi nhìn trên mâm đường vân, kim ngọc cốt đào cũng sẽ không có loại hiện tượng này." Khác một người đeo kính kính người trung niên vội vàng lắc đầu.

Kim Lục Phúc quay đầu nhìn một ông lão mà, "Đù lão, người xem đây?"

Họ Tề lão đầu mà là ở trong sân lớn tuổi nhất một cái, hần trầm ngâm một chút nói: "Cái này cái mâm đoán chừng là Tần Triều lúc trước vật phẩm, xương khả năng không lớn, trên cái thể giới này trừ con voi cùng Cá Voi, ta không biết nơi đó còn có thể lấy được lớn như vậy xương, kim loại cũng không khả năng, thời đại kia kim loại hợp kim tài nghệ mọi người đều biết, vẫn còn ở Thanh Đồng thời kỳ, ngọc cùng gỗ là khả năng lớn nhất." Nói tới chỗ này Tề lão đầu mà nhìn Dương Lăng, "Cái này tiểu bằng hữu phỏng chừng lần này lấy được có thể là một món không phải bảo bối."

"Đúng vậy đúng a! Tiểu bằng hữu món đồ này lai lịch khả năng phi thường bất phàm a!"

Còn sót lại vài người đầu gật đầu không dứt, đáy lòng cũng ở đây âm thầm đáng tiếc vật này không phải mình, Kim Lục Phúc lúc này cũng không có nhìn cái Thanh Hoa Từ lon hừng thú, phất tay một cái kêu một người phục vụ viên tới bả lon thu, lúc này một người trong đó người ta nói: "Buổi sáng ta nhìn thấy tri lão ở Hồng Quân phường uống trà, nếu không chúng ta đi xem hán một chút còn ở đó hay không, xin hán tới xem một chút vật này lai lịch?"

"Ta trước cho Lão Dương gọi điện thoại hỏi một chút.

"Kim Lục Phúc lấy điện thoại di động ra gọi thông một cú điện thoại hỏi mấy câu nói, "Tri lão còn tại đằng kia mà, hán để cho chúng ta đi qua."

Với là một đám nhân vây quanh Dương Lăng rồi đi kim phúc hiện theo đường phố đi về phía trước, qua mười mấy cửa hàng, một cái sữa sang cổ hương cổ sắc quán trà xuất hiện ở trước mắt, trên cửa treo một cái hun khói Hắc Mộc biển, phía trên Âm có khắc "Hồng Quân Trà Phường" bốn cái chữ to màu vàng, một đám người trực tiếp hạo hạo đặng đặng đi tới lầu hai, nơi này nhưng là cái lộ thiên bình thai, có chùng bốn 10m² bên cạnh (trái phải), mấy cây cánh tay to gỗ thô chỉ cành cây nha xây dựng một cái lầu hoa chiếc, nhưng lúc này lá cây đã sớm rụng sạch, chỉ để lại mấy cây khô đặng dựng ở phía trên, dưới cái giả mặt để một ít cái bàn gỗ ghế gỗ, hai lão già cùng một người trung niên đang ngồi ở trung ương một cái bàn chung quanh uống trà phơi nắng.

"Lão Kim, bên này mà!" Người trung niên nhìn thấy hạo hạo đặng đặng bảy tám người đi lên, đứng lên hướng về phía bên này chào hỏi, những người này cũng không khách khí, phòng chùng thường thường trà trộn ở phố đồ cổ, đối với nơi này cũng là hết sức quen thuộc, với là tất cả mọi người đều chào hỏi lẫn nhau bắt tay, mỗi người lôi kéo cái ghế ngồi xuống.

Kim Lục Phúc đang kéo Dương Lăng trên cánh tay trước với hai lão già giới thiệu, một người trong đó gầy teo lão đầu nhí nhưng là cười đứng lên: "Dương tiểu hữu, chúng ta lại gặp mặt!"

Dương Lăng cũng mau tới trước cầm ông già tay: "Âu Dương giáo sư, không nghĩ tới ngài cũng ở nơi đây?"

"Các người quen biết?" Bên cạnh một cái có chút mập ra lão đầu mập mà, số tuổi cùng Âu Dương Thanh Bình không sai biệt lắm, mặc băng bông đường trang, bàn tay rộng lớn, sắc mặt đỏ thắm, hán hơi kinh ngạc hỏi.

Âu Dương Thanh Bình cười ha ha một tiếng nói: "Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo liền đến, mới vừa rồi chúng ta còn đang thảo luận món đồ kia, chính là ra từ lúc vị này Dương tiểu hữu tay."

Lão đầu mập mà nhất thời nhỏ cười đứng lên cầm Dương Lăng tay, "Tiểu Dương vận khí tốt nha, đây chính là một món bảo bối tốt, làm sao lại tùy tiện chuyển nhượng cho Âu Dương cái lão gia hòa này, nếu là chuyển cho ta, ta cho người hai căn biệt thự."

"Ách ~ ha ha!" Dương Lăng cũng không biết trả lời như thế nào, không thể làm gì khác hơn là cười khan mấy tiếng buông tay ra, Kim Lục Phúc lúc này mới giới thiệu với hán, lão đầu mập mà kêu tri vốn Xương, là Trường An nổi danh người thu thập, người trung niên nhân kia là Trà Phường ông chủ, kêu Dương Đức Thuận.

Dương Lăng không khỏi sắc mặt cổ quái cùng Dương Đức Thuận bắt tay, đáy lòng vẫn đang suy nghĩ, người này tên cùng cha lại chỉ kém một chữ, họ Dương quả nhiên là hoàng tộc họ, không hổ là Bách Gia Tinh xếp hạng thứ tám tồn tại, đến đâu mà đều có bản gia.

Mọi người lúc này mới biết Dương Lăng nguyên lai cũng không phải người bình thường, cổ ngoạn giới nói lớn không lớn nói nhỏ không nhỏ, một món giá trị liên thành thứ tốt xuất hiện, dĩ nhiên liền truyền rất nhanh, ít nhất trong vòng đầu biết Âu Dương lão đầu mà được một món không phải bảo bối, chẳng qua là phần lớn người không có cơ hội thấy mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: 1 trăm triệu

Dương Đức Thuận chăm sóc chúng nhân ngồi xuống, phân phó phục vụ viên dâng trà, lúc này mới nói với Kim Lục Phúc: "Lão Kim, mới vừa rồi các người nói có một kiện đồ vật không nắm chắc được, muốn mời tri lão nhìn một chút, bây giờ hai cái lão chuyên gia ở trước mắt, lúc này không lấy ra còn đợi khi nào?"

Dương Lăng vội vàng mở túi đeo lưng ra, đem cái đó cái mâm móc ra bỏ lên trên bàn.

"Ồ ~! Tiểu Dương, lại là người?" Âu Dương Thanh Bình ngăn người một chút rất kinh ngạc hỏi.

Dương Lăng gật đầu một cái, Âu Dương Thanh Bình cũng không nói thêm gì nữa, cộng thêm lão đầu mập mà còn có Dương Đức Thuận, ba người liền

vây quanh món đồ này nhìn kỹ, nhìn một hồi, Âu Dương Thanh Bình đeo bao tay vào bả cái mâm cầm lên, khi hắn thấy bàn đặt được cái đó có chút hiện ra chìm văn đồ ẩn lúc, thân thể không khỏi có chút run lên.

"Thế nào? Phát hiện cái gì?" Trì lão đầu nhĩ hỏi.

"Chính ngươi nhìn!" Âu Dương Thanh Bình bả cái để lật lại, trì lão đầu nhĩ mở to hai mắt nhìn một hồi kinh ngạc nói: "Phượng Điều văn?"

"ừ!" Âu Dương Thanh Bình từ trong túi móc ra một cái Kính Viễn Vọng hướng về phía Phượng Điều văn đầy nhìn, năm sau sáu phút mới buông cái mâm xuống, nâng chung trà lên lâm vào suy tư, lúc này Trì Bản Xương cũng nhận lấy Kính Viễn Vọng bắt đầu cẩn thận kiểm tra.

Người chung quanh cũng không nói gì, trong lúc nhất thời, ánh nắng rực rỡ quán trà lâu hai lại lâm vào trong trầm mặc.

Một hồi nữa, Trì Bản Xương cũng buông xuống Kính Viễn Vọng, cái họ kia Trì lão đầu mà vội vàng hỏi: "Trì hội trưởng, nhìn ra là làm bằng vật liệu gì không có?"

"Chất liệu?" Trì Bản Xương ngăn người một chút, nhẹ nhàng đặt mâm lên bàn, lúc này ở ánh mặt trời chiếu xuống, cái mâm lộ ra lãnh đạm màu đen nhạt vàng sáng, trong lúc còn kèm theo lấm tấm Thanh Mang, lộ ra phi thường thần bí cao quý.

"Ta đoán chất liệu bởi vậy cho nên là một loại hiếm thấy Mặc Ngọc, nhưng tiện dụng nhất máy thử một chút, vật này rất thần bí nha!" Trì Bản Xương nói xong ngẩng đầu nhìn Dương Lăng do dự một chút hỏi: "Dương tiểu hữu, ngươi vật này từ đâu mà lấy được?"

Bên cạnh suy nghĩ Âu Dương lão đầu mà lại đột nhiên cắt đứt hắn lời nói, "Lão Trì, chuyện này không nên đuổi theo hỏi!"

Trì Bản Xương tựa hồ biết một chút cái gì, nha một tiếng liền áy náy gật đầu một cái cũng nâng chung trà lên.

"Các ngươi nhìn, hay là ta đoán đúng đi! Là ngọc." Kim Lục Phúc dương dương đắc ý quay đầu hướng về phía một vòng người ta nói.

"Dương tiểu hữu, ngươi món đồ này định xử lý như thế nào? Vẫn là có ý định bán đi?" Âu Dương Thanh Bình nghĩ một hồi hỏi Dương Lăng.

Bán? Trì Bản Xương hơi kinh ngạc, ngay sau đó lại thư thái, đồ chơi này không thể ăn cũng khó nhìn, Dương Lăng như vậy một người trẻ tuổi cầm ở trên tay cũng xác thực không có tác dụng gì, còn không bằng biến thành tiền tới sáng khoái, nhưng là vật này có thể tùy tiện bán không? Hắn nghi ngờ quay đầu nhìn Âu Dương Thanh Bình.

"Cũng không biết tính bác vật quán có thể tộp ra bao nhiêu tiền tới?" Âu Dương Thanh Bình dùng ngón tay nhẹ nhàng gõ gõ đầu phảng phất lâm bầm lâu bầu nói.

"Bọn họ, coi vậy đi!" Trì Bản Xương lắc đầu một cái, "Nếu như đồ chơi này là lời thật, bọn họ một năm dự tính ngay cả một giấc cũng không mua nổi."

"Vậy làm sao bây giờ?" Âu Dương Thanh Bình đặt ly trà xuống, như có điều suy nghĩ nói tiếp: "Nếu không lão Trì ngươi xuất thủ bắt trước tới?"

"Ta!" Trì Bản Xương sững sờ, sau đó nghiêm túc nói: "Vậy phải xem muốn bao nhiêu tiền?"

"100 triệu." Âu Dương Thanh Bình đưa ra một cây gậy trợ cả xương ngón tay.

"Phốc ~ "

"Phốc ~ "

"Ho khan ~ ho khan ~ "

Bốn phía một trận bị nước trà sặc ở thanh âm, vài người càng là bả nước trà phun khắp nơi đều là, Trì Bản Xương cũng là tay run một cái, ly trà hơi kém xuống trên đất.

"Ngươi ngươi" Trì Bản Xương chỉ Âu Dương Thanh Bình ngón tay không ngừng run rẩy, "Mấy ngày trước Bát Tiên Am Tiết đạo sĩ trả lại cho ta Đoán Mệnh, nói ta có thể sống đến một trăm tuổi, đây là trần trường ghen tị."

"Vậy ngươi có thể lấy ra bao nhiêu? Vật này tuyệt đối không thể ra rước, mà hắn xuất hiện ở Trường An, cũng là một loại khí số, lưu lạc đi ra ngoài chính là Trường An giới sưu tầm si nhục, ngươi cảm thấy nên làm như thế?" Âu Dương Thanh Bình nghiêm nghị nói.

Trì Bản Xương do dự rất lâu đưa ra bốn đầu ngón tay hung tợn nói: " 40 triệu,

Đây đều là ta quan tài vốn, lại nhiều một phần cũng không có, ngươi nếu là nói thêm một chữ nữa, dứt khoát đem ta bóp chết coi là! Để cho ta chết ở ngươi đằng trước, ngươi nằm mơ cũng sẽ cười tỉnh đi!"

"Dương tiểu hữu?" Âu Dương lão đầu mà nhìn Dương Lăng.

Dương Lăng đầu có chút thiếu đường, ngốc ngơ ngác nói: "Không không cần nhiều như vậy chứ ?"

Trì Bản Xương đang chuẩn bị mở miệng, nhưng lại bị Âu Dương lão đầu mà đưa tay ngăn lại, "Lão Trì, qua mấy ngày ta bả món đó năm ngoái hoàn thành Kê Huyết Thạch tặng cho ngươi, cũng coi là đối với ngươi bồi thường, nhưng kiện vật phẩm này, lại xa xa không chỉ cái giá này, ngươi cũng coi là nhật cái đại lậu."

"Ha ha, thật tốt ~ ngươi nói cấp, phải giữ lời, nếu không ta liền miệng rộng khắp nơi đi nói, cho ngươi vào quan tài cũng không mất thu tiền vàng bạc." Trì Bản Xương cao hứng vô cùng, mặt ra thân thể cũng cùng theo một lúc lay động.

Chung quanh vài người con mắt nhất thời đều đỏ, toát ra ma quỷ ánh sáng, mỗi người trong lòng khóc trời đất tối sầm, nếu như không phải là thái bình thịnh thế, nhất định sẽ có mấy cái móc súng ra ác đấu, 40 triệu nha, hay lại là sửa máy nhà đột a! Đáng tiếc nha! Cứ như vậy thoáng cái, bảo bối này liền cùng mình lỡ mất dịp may, mới vừa rồi muốn là mình biết hàng, mặc dù không chừng mấy triệu liền lấy xuống.

Dương Lăng cũng không đóng người khác thế nào trong lòng khóc đầm ngực ngừng đất, lúc này đã cười hợp bất long chủy, 100 triệu, đó là nói đùa mà, quốc gia nếu như muốn thu, phỏng chừng năm trăm khối liền xua đuổi, bây giờ hai cái giới sư tam ngôi sao sáng lên tiếng, dĩ nhiên chính là thứ thiết 40 triệu.

"Hai vị lão tiên sinh có thể hay không cho chúng ta giải thích một chút vật này lai lịch?" Kim Lục Phúc hướng về phía Âu Dương Thanh Bình cung cung kính kính hỏi.

Kim Lục Phúc tài sản cũng có hơn mấy triệu, nhưng muốn hấn xuất ra nhiều tiền như vậy đến mua một món không biết ngọn nguồn đồ vật, hấn tự nghĩ còn chưa phải là bông chùy, nếu không đã sớm tắng gia bại sản, làm ăn, làm chính là một cái qua tay lợi nhuận, gom ít thành nhiều mà thôi, lúc này hấn không hồi hận nhưng là hết sức tò mò.

Âu Dương Thanh Bình lại lắc đầu một cái, "Tiểu Kim, vật này lai lịch tạm thời không thể nói, chờ sau này có cơ hội đi."

Mọi người nhìn nhau một chút biết trò hay đã diễn xong, cũng cùng không có tiếp tục ở lại, tụ năm tụ ba cáo từ rời đi, ôm một viên nhiệt huyết dâng trào tâm vội vã ra phố sửa máy nhà đột đi, càng nhiều có thể là tìm một không người xó xỉnh gặp trở ngại khóc rờn rờn.

Chỉ chớp mắt, nhân cũng đi sạch, chỉ còn lại Dương Lăng cùng hai cái lão đầu nhi, chờ một tay giao tiền, một tay giao hàng, Dương Lăng san chê cười nói: "Trì hội trưởng, thật ra thì không cần cho nhiều như vậy tiền!"

Trì Bản Xương mặt đỏ lừ lừ cười nói: "Cái này ta lại không thể làm chủ." Hấn chỉ bên cạnh Âu Dương Thanh Bình, "Hấn đã lấy đồ theo ta gấn nợ, ít nhất ta còn có thể trở về chút vốn, lại nói, món đồ này xác thực muốn giá trị nhiều như vậy, nó nếu có thể xuất ngoại, ha ha, 100 triệu USD cũng hơn, nhắc tới hay là ta lão đầu tử này nhật đại tiện nghi. Đúng tiểu Dương, ta còn là muốn hỏi một câu, vật này nơi đó tới?"

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: Thanh tinh Mặc Ngọc bàn

"Nhật!" Dương Lăng nghiêm trang nói.

"Nhật?" Trì Bản Xương hơi kém một con Xử đến trên bàn trà, sắc mặt đen hắc chỉ đến Dương Lăng, "Tiểu tử ngươi không nói thật cũng không tính, không thể dùng loại này lấy cớ để lác lư lão đầu tử ta đi." Bất quá hấn đột nhiên ngây ngô hỏi hồi lâu mới như có điều suy nghĩ nói: "Đúng vậy! Đồ chơi này cũng chỉ có thể nhật được, đừng đến đường cũng không được." Nói xong mới hài lòng cười to.

"Âu Dương giáo sư, có thể hay không nói cho ta biết vật này rốt cuộc là lai lịch gì?" Dương Lăng cung cung kính kính hướng về phía cái này cho chính mình kiếm được hơn mấy triệu lão đầu nhi nói.

"Vật này, nếu như ta không đoán sai lời nói lời nói, bởi vậy cho nên kêu thanh tinh Mặc Ngọc bàn, « Hán Thư. Dị Chí Thiên » trung từng có ghi lại, nó truyền chi Ân Thương thời kỳ, là cô nhân xem bói dùng, chu diệt thương sau khi, quá lần nhau Khương Tử Nha lấy được vật này, đã từng dùng nó xem bói thần vị, sau cùng phụng với Đại Chu Thái Miếu, do quá Bói chấp chương, Tế Thiên địa y cổ quốc vận, sau đó, trải qua Xuân Thu Chiến Quốc, Chu Lê phân băng, Tần Thủy Hoàng nhất thống Trung Quốc sau khi, vật này bị lạc lại không tung tích." Âu Dương Thanh Bình bả cái mồm lật lại chỉ bàn đặt được chìm văn, "Cái này văn cũng không phải là phổ thông ký hiệu, chúng ta gọi nó Phụng Hoàng văn, Long cùng phụng là Viễn Cổ Thời Kỳ đồ đảng, khảo cổ trung khai thác với Ân Thương thời kỳ ngọc chế phẩm rất nhiều đều có Phụng Hoàng văn, có loại này văn Đồ Vật cũng có thể gọi là vương khí, cũng chỉ có vương tộc mới xứng sử dụng, như lúc đầu lương chủ văn hóa, hậu kỳ hai dặm cương văn hóa, Tây Chu thời kỳ đạt tới cường thịnh, sau đó đồ đồng thau thượng càng nhiều, mà thanh tinh Mặc Ngọc bàn là vì số không nhiều có ghi lại vật phẩm, chủ yếu là truyền thuyết hấn có một rất thần kỳ phương, đến, để cho chúng ta nhìn nhìn đến cùng phải hay không thật."

Âu Dương Thanh Bình bả bên cạnh bình nước để cấp tới đến, từ từ hướng trong mâm rót vào một ít nước, lúc này vào lúc giữa trưa, ánh mặt trời là một ngày đầy đặc nhất thời điểm, theo nước đổ vào trong mâm, ánh mặt trời vút xuống nước, nước gọn trục đăng, phảng phất một Hồng vực sâu, mấy cái điểm sáng màu xanh từ từ ở trong vực sâu hiện lên, tiến tới xuyên thấu qua mí chín chần nước lạnh, cách nước nửa thước khoảng cách như ẩn như hiện, tiền từ sau ba, lại xếp hàng thành Bắc Đẩu Thất Tinh đáng vẽ.

Ngọa tào! Quả nhiên là bảo bối nha, với cái đó Long ly có liều mạng, Dương Lăng không khỏi tâm thần sáng khoái, Trung quốc cổ đại đầu người cũng là cái gì làm? Lại có thể chế tác thần kỳ như vậy vật phẩm, vật này đưa cho người hiện đại cũng không làm được nha!

"Quả nhiên là thật." Trì Bản Xương cũng là cơ thể hơi run rẩy, miệng lẩm bẩm không thôi.

Nghe thang lâu có tiếng bước chân truyền tới, Âu Dương lão đầu mà bả trong mâm nước đổ xuống đưa cho Trì Bản Xương, "Thu cất, ta không có lừa gạt ngươi chứ, Cổ Cung cũng không loại bảo bối này, bị ngươi nhặt được, nhớ từ ngày đó giao cho bác vật quán, miễn hậu nhân đâm cột xương sống."

Trì Bản Xương vui rạo rức bả cái mâm ôm vào trong lòng, cười răng hàm đều lộ ra tới.

Rời đi Hồng Quân Trà Phường, Dương Lăng cũng là cười miệng rách đến sau ót, nhẹ nhàng thoái mái 40 triệu tới tay, cả người phát phiêu lảo nhử đi tới kim phúc hiện, lúc này mấy người kia cũng đã sớm chẳng biết đi đâu, Kim Lục Phúc còn ở một cái nhân nghiên cứu cái lon kia, hẳn nghe phía sau tiếng bước chân, quay đầu nhìn thấy Dương Lăng mặt đầy cười si ngốc cho, nhất thời một cái tát vỗ vào trên vai hắn, "Tiểu tử ngươi, lại phát tài, với ngươi vừa so sánh với, ta cảm giác trước vài chục năm cũng sống đến trong bụng chó đi, ngươi xem ngươi xem." Nói xong mặt đầy bi phẫn chỉ bốn phía, "Ta ngày ngày tân tân khổ khổ đi sớm về tối, thức dậy so với gà sớm, liên quan (khô) so với trâu nhiều, ngủ so với mèo buổi tối, hơn nửa đời người mới kiếm xuống ít như vậy của cải, kết quả còn không bằng một mình ngươi cái mâm đáng tiền."

"Tiểu Dương a, lần sau có thứ tốt, nhớ kéo ca ca một cái, ta tuyệt không trả giá." Kim Lục Phúc thờ dài một tiếng ngữ trọng tâm trường nói.

"Được rồi, Lục Phúc ca, ta này một ít tiền lẻ ngươi còn coi thường."

"Ai nói ta coi thường, hôm nay ngươi được lấy thêm ra chút gì tới bồi thường ta." Kim Lục Phúc tức giận hướng hắn liếc một cái.

"Đi ~" Dương Lăng gỡ xuống ba lô từ bên trong móc ra một khối hệ thống khen thưởng Kết Tinh khoáng thạch nhét vào Kim Lục Phúc trong tay, "Lục Phúc ca, làm phiền ngươi thật nhiều lần, vật này liền tặng cho ngươi."

Kim Lục Phúc ngờ ngạc nhìn trong tay một khối bình thường đá dờ khóc dờ cười,

Dùng tay chỉ Dương Lăng nói: "Tiểu tử ngươi, liền lấy cái này cảm tạ ta, ca ca ta bạch giúp cho ngươi một tay."

Dương Lăng cười nói: "Lục Phúc ca, thật sự vị nhìn người không thể xem tướng mạo được, vật này ngươi cũng chớ xem thường, nếu không ta lấy về ngươi cũng đừng kêu khóc yêu cầu ta."

"Thật?" Kim Lục Phúc kinh ngạc lập đi lập lại nhìn trong tay đá, "Ngươi có thể đừng gạt ta, ta lập tức đi ngay nghiệm chứng." Nói xong hắn liền lui về phía sau một căn phòng đi tới, Dương Lăng cũng đi theo.

Căn phòng không là rất lớn, có đủ loại tiểu hình mài cắt dụng cụ, Kim Lục Phúc rất thận trọng bả đá kẹt ở máy cắt thượng, sau đó mở ra chốt mở điện, theo Kim Cương Sa luân phát ra "Ồ ồ" thanh âm, hẳn vững vàng đẩy xuống tay cầm, từ khi tia lửa dán đá bốn phía văng tung tóe, sáng ngời dưới ánh đèn, một vết chói mắt kim sắc từ trong đá lộ ra tới.

"Này . . . Này" Kim Lục Phúc nắm tảng đá này, nhìn cắt ra cửa sổ lộ ra vô cùng tinh khiết kim sắc, ngón tay cũng đang khẽ run, "Này đây là băng màu Ngọc Tủy a, Tuyệt Phẩm Kim Thủy Bồ Đề, ta đời ta lại có thể thấy như vậy một khối, chết cũng cam tâm."

"Như thế nào đây? Lục Phúc ca, ta không có lừa gạt ngươi chứ!" Dương Lăng hài lòng nhìn Kim Lục Phúc khiếp sợ biểu hiện.

"Dương Lăng, ngươi rốt cuộc là từ đâu mà lấy được bảo bối này, thật là để cho ta không thể nào tin nổi." Kim Lục Phúc cả người đều tựa hồ đang nhẹ nhàng sốt.

"Nhặt được, bắt quá bây giờ hắn thuộc về ngươi!" Dương Lăng nghiêm trang, lại lịch dĩ nhiên không thể nói.

"Ta? Không ta không thể nhận, lớn như vậy một khối tinh khiết Kim Thủy Bồ Đề, giá trị thị trường tuyệt đối là thiên giới, nếu là bán đấu giá ra, ít nhất cũng phải hơn mười triệu a!" Kim Lục Phúc lúc này từ trong khiếp sợ tỉnh hồn lại.

"Cái gì?"

Dương Lăng cũng là sững sờ, chính mình còn tưởng rằng chính là một loại phổ thông bảo thạch, không nghĩ tới như thế này mà đáng tiền.

"Thế nào? Bây giờ không nỡ bỏ?" Kim Ngưu phát nhìn sững sờ Dương Lăng trêu ghẹo nói.

"Làm sao có thể? Đưa đi đồ vật bát đi ra ngoài nước, nó bây giờ chính là Lục Phúc ca, dù là lớn như vậy viên kim cương ta cũng không đau lòng." Dương Lăng ngược lại không có vấn đề lắc đầu một cái, vật này trong nhà đá còn chất mười mấy khối, nói không chừng còn sẽ có thứ tốt hơn, mà thôi sau sẽ còn càng nhiều.

Nhìn Dương Lăng không giống làm giả biểu tình, Kim Lục Phúc cũng là phi thường làm rung động, bả khoáng thạch lần nữa kẹt ở mấy cái thượng, hết sức chuyển chủ bắt đầu cắt.

Dương Lăng ngược lại không có chuyện gì, cũng đứng ở bên cạnh xem, chỉ thấy Kim Lục Phúc cẩn thận từng li từng tí trước tiên đem khoáng thạch vò ngoài một tầng một tầng cắt đứt, sau đó lại dùng mài mấy cẩn thận mài, hơn mười phút sau khi, một khối lớn chừng quả trứng gà, toàn thân vàng óng bán trong suốt Tinh Thể liền xuất hiện ở hai người trong mắt, ở ánh đèn chiếu rọi, hào quang màu vàng óng xuyên thấu qua bắn ra, đem trong căn phòng hết thảy đều dát lên một tầng mê người kim sắc.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Hùn vốn mở công ty

"Quả nhiên là giá trị liên thành bảo bối nha!" Kim Lục Phúc thử đến rằng khen ngợi không dứt, hồi lâu đi qua mới quay đầu hỏi, "Dương huynh đệ, định xử lý như thế nào?"

"Ha ha, không nên hỏi ta, nó bây giờ là người!" Dương Lăng cười nói.

Kim Lục Phúc vuốt ve trong tay Ngọc Thạch trầm tư một chút nói: "Quý trọng như vậy đồ vật Dương huynh đệ đã là dám đưa ta cũng không dám thu, như vậy đi, khối này Kim Thủy Bò Đề liền định giá mười triệu mua cho ta, lập tức bay qua năm đầu mùa xuân sau, Hồng Kông Tô phủ so với có một trận đại theo thông lệ buổi đầu giá, ta sẽ đưa qua đầu giá, phỏng chừng còn có thể kiếm không ít, người thấy thế nào?"

Nhìn Kim Lục Phúc thận trọng mà nghiêm túc biểu tình, Dương Lăng trầm tư một chút nói: "Lục Phúc ca, mặc dù chúng ta lui tới không là rất nhiều, nhưng người đứng là không kém nhiều ngã kính trọng cùng bội phục nhân, cũng giúp qua ta không ít việc, khối ngọc này đây ta nói đưa người chính là tặng cho người, ta một phần cũng sẽ không muốn, bất quá chúng ta có thể hợp tác làm một khoản lâu dài làm ăn, không biết Lục Phúc ca cảm giác không có hứng thú?" Nói xong hần mở túi đeo lưng ra, lục tục ra bên ngoài móc ra không xê xích bao nhiêu Lục tăng đá.

Hù dọa ~!

Kim Lục Phúc thân thể theo Dương Lăng động tác không ngừng cứng ngắc, thậm chí sắc mặt biến hóa đến đỏ bừng, cuối cùng cả người cũng phát ra hơi run rẩy, dập đầu đến răng lấp ba lấp bắp nói: "Này những thứ này cũng đều là?"

"Không kém bao nhiêu đâu? Cũng đều là thượng hạng bảo thạch, nhưng cụ thể là cái quái gì muốn mở ra mới có thể biết, cho nên, ta nghĩ rằng bả những thứ này cũng ủy thác cho người giúp ta xử lý, cũng không chỉ chừng này, sau này sẽ còn lục tục có một ít, nhưng những thứ này lại lịch rất thần bí, tạm thời không thể nói cho người biết, cho nên, nếu như Lục Phúc ca có thể đáp ứng lời nói, được lợi nhuận chúng ta có thể chia năm năm." Dương Lăng cũng là phi thường thận trọng, những thứ này tuyệt đối không có thể để người ta biết lai lịch, Kim Lục Phúc tiếp lấy sau còn phải phụ trách giải quyết tốt hết thảy công việc, hần chỉ muốn làm cái vung tay chương quỹ, kiếm tiền liền có thể, phiền toái người khác kháng, về phần phân chia bao nhiêu tiền hần thật không có cân nhắc qua, ngược lại mỗi bán đi một khối, hần coi như bạch kiếm một số tiền lớn mà thôi.

Kim Lục Phúc nhìn chằm chằm mấy tảng đá cân nhắc rất lâu, cuối cùng khê cắn răng quyết tâm nói: "Được, Dương huynh đệ, ca ca ta liền quyết định đi theo người phát tài, làm trường lâu, chúng ta tốt nhất thành lập một nhà đặc biệt kinh doanh Ngọc Thạch công ty, cô phần người bày ta ba, ta phụ trách hết thảy trên mặt nổi mua bán thao tác, cái gọi là tiền bạc phân minh ái tình dứt khoát, người cũng phải an bài một người tới giám sát kinh doanh, người xem như vậy có được hay không?"

"Lục Phúc ca, phân chia" Dương Lăng còn chưa nói hết liền bị Kim Lục Phúc cắt đứt, "Tiểu Dương, bằng hữu thì bằng hữu, ca ca ta si lớn hơn người vài tuổi, nhưng làm ăn có quy tắc kinh doanh, ba thành ta đã dính tiện nghi rất lớn, có lẽ bất quá một năm, người mang cho ta thu nhập thì sẽ vượt qua ta lúc trước hơn nửa đời người thu nhập, cho nên phân chia thành vấn đề không cần thảo luận lại, nếu không ta sẽ không liên quan (khô)."

"Được rồi!" Dương Lăng cười khò một tiếng.

Kim Lục Phúc mừng rỡ, cười ha hả bả mấy tảng đá lay đến trước mặt mình cặp mắt sáng lên nói: "Những thứ này bảo thạch bắt đầu từ bây giờ cũng có bộ phận thuộc về ta, ha ha, thật là mong đợi nha!" Nói xong cũng cầm lên một khối kẹt ở mấy cái thượng.

Hơn hai giờ chiều, Dương Lăng đỡ đã sớm uống đi bộ có chút lung la lung lay Kim Lục Phúc từ một quán cơm đi ra, đưa hần lên một chiếc xe taxi rồi đi, này mới nhìn trên tay một phần Cổ phần hợp đồng sách, cười híp mắt nhét vào trong túi đeo lưng, lần này, lại giải quyết một cái vấn đề lớn, nếu như thuận lợi, sau này tiền cũng sẽ liên tục không ngừng cuộn cuộn mà tới.

Lái xe trở lại biệt thự, ngửa người lên nằm trên ghế sa lon nhìn một hồi TV, lại mở điện thoại di động lên bằng hữu vòng đi dạo một chút, phát hiện mình

quả thực buồn chán, nhớ tới vừa mới chính mình lấy khối kia Kim Thủy Bô Đề định giá mười triệu chiếm bảy thành "Linh Ngọc thiên thành" bảo thạch công ty, Kim Lục Phúc lập đi lập lại nhấn mạnh làm cho mình nhất định phải an bài một người đi tham dự kinh doanh, nhất thời có chút nhức đầu, nghĩ tới nghĩ lui cho Hàn Tinh Lâm gọi điện thoại, điện thoại rất nhanh thì kết nối.

"Dương Dương Lãng, người tìm ta có chuyện gì?" Từ trải qua lần trước bắt cóc sự kiện, hai nữ nhân trung Lưu Vân Phong bị Dương Lãng xem hết tron sau khi, với nhau giữa đột nhiên liền đoạn giao lưu.

Không biết rõ làm sao chuyện,

Một khi nhớ tới hai nữ nhân này, trong đầu hần tổng hội đầu tiên sôi trào lên hai cổ trần trường quần quýt lấy nhau bạch hoa hoa thân thể, lập tức toàn thân sẽ chảy máu gia tốc hô hấp không khoái, tiêu đệ đệ giật giật.

"Hai nữ nhân này nhất định chính là chính mình khắc tinh a!" Dương Lãng ở đáy lòng gào thét bị thương một tiếng, từ từ hít sâu một hơi bình tức một hạ tâm tình hỏi: "Tinh Lâm, lần trước người nói tìm việc làm sự tình như thế nào đây?"

"Còn không có, lần trước phát sinh kia sự kiện kia sau, ta vẫn ở nhà nghỉ ngơi, chuẩn bị qua sang năm lại đi tìm việc làm." Hàn Tinh Lâm tựa hồ đối mặt Dương Lãng rất khẩn trương, có chút cô đơn nhỏ giọng nói.

"Ta có người bằng hữu mở một công ty mới, trước mắt còn cần nhân, công việc rất thanh nhàn, đãi ngộ cũng rất tốt, người có muốn hay không đi?" Dương Lãng có chút không xác định, lần trước sự kiện tựa hồ đối với song phương cũng tạo thành một loại cách mô, với nhau giữa nói chuyện không còn là như vậy Tự Nhiên.

"Thật à?" Hàn Tinh Lâm tựa hồ có hơi cao hứng, "Kia có hay không nói làm chuyện gì, ta nguyên lai học là Mậu dịch đối ngoại, sợ hãi có chút không làm được!"

"Không có chuyện gì, người đi chính là lãnh đạo, phụ trách công việc kiểm tra, uống chút trà tốt nhất lưới, người liền coi mình là cái bình hoa, ánh sáng sắp xếp ở nơi đó cho người khác nhìn, kia công nhân nếu như không có hảo ý, người đem hần đá!" Dương Lãng đùa nói.

"Phốc ~" Hàn Tinh Lâm tựa hồ không nhịn được cười lên, sáng giọng: "Người mới là một bình hoa, không, người chính là cái đồ chua cái bình. "

Bầu không khí thư thái, hai người nói tiếp cười mấy câu, Dương Lãng bả Kim Lục Phúc điện thoại nói cho nàng biết, để cho nàng mau sớm liên lạc, cúp điện thoại sau lại đem Hàn Tinh Lâm điện thoại phát cho Kim Lục Phúc, cũng nói đơn giản một chút tình huống, sau đó, liền thật coi vung tay chường quỹ.

Nhìn thời gian một chút mới hơn ba giờ chiều, "Thật nhàm chán a!" Hần hét lớn một tiếng vọt vào thợ mô hệ thống, nhấc lên đánh vào chui liền tiến vào bài tập trạng thái, hần phải đem khắp người khí lực cùng đóng đầy xương buồn chán sâu trùng giết chết.

Theo đánh vào chui run rẩy dữ dội, hần khí vận giờ lên hai cánh tay, vững vàng bả lưới khoan ấn vào Sơn Thể bên trong, nhất thời đá vụn bay lượn, bụi đất văng khắp nơi, "Đình đình đình keng" thanh âm trong đầu không ngừng vang lên, trên màn sáng viên thứ năm sao cũng đang không ngừng có chút chớp động, nhưng chính là còn lại kia một cái Tiểu Tiểu sừng nhọn, lại phảng phất như vĩnh viễn cũng không điền đầy tựa như.

Ngày thứ hai sắp đến buổi trưa thời điểm, Dương Lãng nhận được Viên Hải Thần điện thoại, nói hần muốn tài liệu đã chuẩn bị xong, đang ở khởi hành, để cho hần đi tiếp tục hàng, vì vậy Dương Lãng tìm một chỗ qua loa lay mấy hộp sau khi ăn xong lái xe hướng chính mình cho mướn sân nhỏ đi.

Quả nhiên, hần sau khi đến cũng không lâu lắm, một chiếc sương thức đại xe hàng đã lái đến, tài xế đi xuống chắc chắn một chút biển số nhà, trực tiếp đem xe rót vào trong sân nhỏ, sau đó, buông xe sau khi mở ra, lên xuống thê đề xuống một chiếc tự tháo thức tiểu xe nâng chuyển hàng hoá, xiên ngồi trên xe một người tuổi còn trẻ tiểu tử, rất nhuần nhuyễn bắt đầu dỡ hàng, ở Dương Lãng chỉ huy xuống, rất nhanh thì đem một vài kim loại đỉnh thật chính tề chất vào xưởng phòng, cuối cùng còn có chút thùng tròn cùng biên chức đại, đoán chừng là Đất Hiếm tài liệu, Dương Lãng lần này cần đồ vật cũng không phải là rất nhiều, nhưng nhiều vô số cộng lại cũng có năm sáu tấn, nửa giờ sau, hai người tài xế cùng Dương Lãng chào hỏi, chui vào xe hàng nghênh ngang mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 56: Phi hành ván trượt

Dương Lãng móc điện thoại ra gọi thông, "Viên Ca,, hàng nhận được, cảm ơn người a, người đem tài khoản phát cho ta, ta chuyển khoản cho người."

"Dương huynh đệ, tiền hàng không nóng nẩy, lần sau đồng thời cho đi, hướng chỉ ta còn rất chờ mong người nói đồ vật, sản phẩm đi ra mau sớm cho ca ca mở mắt một chút, kiểm tiền làm ăn chớ quên kéo ca ca một cái cáp, ô kìa, tiểu nha đầu lại chạy, cứ như vậy nói! Tút tut tut đồ ~ "

Dương Lăng còn chưa kịp mở miệng, đối diện đã treo, hắn không thể làm gì khác hơn là cười khổ lắc đầu một cái, sau đó đem sân cửa sắt lớn khóa lại, xoay người tiến vào xưởng.

Nhìn chông chênh tại xưởng một góc một nhóm đủ loại màu sắc kim loại cùng Đất Hiếm tài liệu, hắn vô cùng hưng phấn, chui vào hệ thống nhà đá nhỏ xuất ra khỏi kia ngân lông lánh cục gạch đặt ở xưởng trong phòng, sau đó chạy, lần này, hắn quyết định trước tiên đem đủ loại cơ phận cũng sản xuất ra tổ lắp một cái ván trượt nhìn một chút.

Thật là quá chờ mong, chân đạp ván trượt bay từ đám người trên đầu bay qua, uyển như gió mát, sau đó nhìn... Người khác kẹt xe, vậy đơn giản không phải bình thường sáng khoái, ha ha, tê ~, Dương Lăng không nhịn được hút một bãi nước miếng.

Cục gạch rất nhanh mở ra biến thành Nhị Cấp công việc mô thức, cơ hồ chiếm hết xưởng, Dương Lăng quen đường bắt đầu thao tác, trước tiên ở trên màn sáng lựa chọn muốn sinh sản cơ phận, sau đó tài liệu miệng đầu nhập đối ứng với nhau tài liệu, bởi vì không có kinh nghiệm gì, có nhiều có ít, bận rộn hơn một tiếng, rốt cuộc sinh sản đầy đủ hết đủ loại cơ phận.

Nhìn trước mắt một nhóm linh kiện, Dương Lăng quyết định chính mình ném trước thử bình an giả bộ một chút, kết quả bận rộn đầu đầy mồ hôi cũng không thành công, không thể làm gì khác hơn là bả mỗi loại cơ phận lựa chọn một cái ném vào lắp ráp miệng, đang thao túng trên đài đèn xuống lắp ráp nút ấn, không tới nửa phút, một cái đường ống liền mở ra phun ra một khối toàn thân lưu tuyến hình tròn đầy Khoa Huyền màu sắc ván trượt.

Dương Lăng cảm giác mình tim không có ý chí tiến thủ cuồng loạn mấy cái, hắn cảm lên khối này ván trượt, vào tay hơi trầm xuống, phỏng chừng có mười kg đáng vẻ, hộp đồng dài hạn năm mười phân, bề rộng chừng ba mười phân, dây chùng mười phân, toàn thể bóng loáng lưu loát, từ đầu đến cuối có chút nhếch lên, màu xám bạc ách vân mộc thể phía trên hơi có chút lồi lõm hoa văn, trung ương gần trước vị trí có mấy cái tạp trử, đoán chừng là cố định giầy dùng, bên phượng trước mặt có một cái nút, nhẹ nhàng ấn vào, "Ba" bắn ra một cái lò xo dạng đầu cắm, xem ra là dùng để sạc điện, lật lại, bên dưới trung ương vị trí lún vào một cái màu xám đen hình nấm tròn đồ vật, chính là cái đó nòng cốt trang bị "Vi thị xoay ngược lại Từ Trường hệ thống đẩy" .

Cầm trong tay lặp đi lặp lại nhìn nhiều lần, hắn xác nhận chính mình không tìm được phương pháp sử dụng, mà lúc này hắn đã sớm quên ban đầu nhìn nhiều chút nói rõ, không thể làm gì khác hơn là kéo ra đầu cắm ở xưởng trên vách tường tìm tới một cái trà tọa chen vào.

"Đích "

Theo đầu cắm chen vào, ván trượt phát ra một tiếng nhắc nhở, sau đó ván trượt tiến bộ nhếch lên vị trí sáng lên một bạt tai đại màn hình, phía trên biểu hiện:

"Đang ở sạc điện trung..."

"Tic tic tic" theo lại vừa là mấy tiếng nhắc nhở, ván trượt tiến tiền hậu hậu mấy cái vị trí sáng lên đủ loại màu sắc ngọn đèn nhỏ, không ngừng lóe lên, trên màn ảnh biểu hiện:

"MP3 388 hình ván trượt đang ở tự kiểm..."

"Đích, âm thanh khổng... Bình thường."

"Đích, xúc khổng... Bình thường."

"Đích, truyền tin... Bình thường."

"Đích, xác định vị trí dẫn đường... Bình thường."

"Đích, hệ thống động lực... Bình thường."

"Đích, thăng bằng hệ thống... Bình thường."

"Đích, Radar... Bình thường."

Theo chung quanh lóe lên ngọn đèn nhỏ đều biến thành màu xanh lá cây, trên màn ảnh tự kiểm tin tức biến mất, hiện ra:

"Dụng cụ đang ở sơ thủy hóa... Sơ thủy hóa xong "

"Đang tiến hành lần đầu tiên sạc điện, sau năm phút lần đầu tiên sạc điện xong. Xin đừng cắt ra nguồn điện (power supply), sau này đem tiến hành phi hành kiểm tra. Sạc điện trung..."

Dương Lăng mừng rỡ như điên đứng ở ván trượt bên cạnh thảo nhĩ nạo tai, vật này thật là so với chính mình lấy được 40 triệu còn phải tới kích động, nhìn thời gian từng giây từng phút trôi qua, hắn cảm thấy có một loại một ngày bằng một năm cảm giác,

Kích động, hưng phấn, kinh hi, lại có chút mà có chút lo lắng.

Rốt cuộc, ván trượt cuối cùng phát ra "Tic tic tic" liên tục mấy tiếng, "Két ba" một tiếng, đầu cảm chính mình từ ổ cắm điện trúng đạn lùi về ván trượt xuống nắp thương khó. Lúc này biểu hiện trên màn ảnh:

"Sạc điện xong, đang chuẩn bị tiến hành lần đầu tiên phi hành khảo sát, xin đem ván trượt thả vào rộng rãi nơi..."

Dương Lăng vui rạo rực ôm lấy ván trượt đi tới xưởng ngoài phòng tiểu giữa sân buồng xuống, đợi một hồi mấy giây, ván trượt có chút run lên, bốn phía ngay sau đó sáng lên một vòng Tiểu Tiểu đèn đỏ, sau đó liền chút nào không một tiếng động nhẹ nhàng lơ lửng, lại sau đó, ván trượt bốn phía xung quanh bắt đầu di động, thậm chí còn lảng không làm mấy cái quay về động tác, từ đầu đến cuối bất quá một phút thời gian liền nhẹ nhàng rơi xuống đất, biểu hiện trên màn ảnh:

"Phi hành khảo sát bình thường, có hay không yêu cầu thiết trí khóa bằng dấu vân tay?" Trong màn hình sáng lên một cái tiểu ô vuông nhỏ, Dương Lăng dùng ngón tay cái ở khung vuông bên trong ấn vào, ván trượt phát ra "Đích" một tiếng, "Khóa bằng dấu vân tay thiết trí thành công, bây giờ tiến hành âm thanh không thiết trí, mời nói ra phía dưới mấy cái từ ngữ."

Dương Lăng nhìn biểu hiện mấy cái như cất cánh, tiến tới, hai bên, lên xuống đợi một hồi từ ngữ đi theo đọc lên đến, sau khi trên màn ảnh nhảy ra:

"Giọng nói tin tức đã ghi chép thành công, lần này thiết trí hoàn thành, ngài tùy thời đều có thể sử dụng vốn dụng cụ."

Dương Lăng cảm giác tim phảng phất bị người khác nắm một cái, nhất thời khẩn trương hít thở không thông, (www.uukanshu.com) hần bả chân phải cẩn thận từng li từng tí giẫm ở ván trượt phía trước tạp trừ vị trí, theo "Răng rắc răng rắc" rất nhỏ mấy tiếng, tạp trừ lẫn nhau câu liền đem chân phải cố định, sau đó trên màn ảnh sáng lên: "Tức sẽ tiến vào phi hành tư thế, mời điều chỉnh xong thân thể..."

Đếm ngược ba giây sau khi, ván trượt nhẹ nhàng lơ lửng cách mặt đất khoảng mười centimet, Dương Lăng nhất thời khẩn trương đem người trọng tâm chuyển qua chân phải, vội vàng đem chân trái cũng đạp phải ván trượt thượng, ván trượt khẽ hơi trầm xuống một cái sau đó biểu hiện trên màn ảnh: Trọng lượng cơ thể 72KG, lớn nhất thừa 500KG, đang ở điều chỉnh phát ra công suất... Điều chỉnh xong, dự trữ chạy khoảng cách 160KM, cao nhất cách mặt đất độ cao 18M, âm thanh không đợi lệnh trung..." Sau đó màn ảnh phía bên phải cho thấy một cái Microphone đồ án.

"Cất cánh"

Dương Lăng cơ hồ run rẩy nói ra một cái từ ngữ, dưới chân ván trượt từ từ bay tới cách mặt đất chừng một thước vị trí, đồng thời màn ảnh bên trái một cái 1- 5 ngăn hồ sơ vị mô thức, lúc này nhảy đến 1 vị trí, trung ương một con số đáng vẻ, thượng xếp hàng biểu hiện cách mặt đất khoảng cách 1 thước, phía dưới ngay chính giữa biểu hiện đại một cái lớn 0 chữ.

Dương Lăng kinh hồn bạt vía, cảm giác tiểu bắp chân cũng đang nhẹ nhàng lay động, thân thể không nhận được đi theo tả hữu lay động mấy cái, nhưng ván trượt giống như một tảng đá lớn, vững vàng dính chính mình chân phải vẫn không nhúc nhích, vì vậy hần rất nhanh cũng liền nắm giữ được thăng bằng.

"Tiến tới"

Dương Lăng phát ra chỉ thị mới, ván trượt chậm rãi đi phía trước hoạt động, sau đó từ từ gia tốc, trung ương to con số lớn cũng là từ 0 bắt đầu biến hóa, chắc là biểu thị trước mặt tốc độ phi hành, nhìn từ từ đến gần tường viện, mà lúc này ván trượt cũng phát ra ngắn ngủi "Đích đích" âm thanh, sau đó ở cách tường viện chừng hai thước vị trí chậm chạp dừng lại.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Biến thành phi xa

"Lên cao"

Dương Lăng lần nữa phát ra chỉ thị, ván trượt từ từ thăng cao ba thước độ cao, ngăn hồ sơ vị cũng nhảy đến 2 ngăn hồ sơ vị trí, lúc này đứng ở ván trượt thượng, cả người đều cơ hồ cùng tường viện ngang bằng.

Chung quanh hần liếc mắt nhìn, vội vàng lại hạ xuống đến một thước ngăn hồ sơ vị, sau đó phi thường cao hứng ở trong sân ẩm i lên, ván trượt cũng bốn phía xung quanh di động.

Vội là cả sân nhỏ nhất thời vang lên "Ha ha ha ha", "Ồ kìa ô kìa" các loại tiếng quỷ khóc sói tru thanh âm.

Thời gian qua rất nhanh, chờ hấn từ ván trượt thượng xuống tới thời điểm, trời đã cơ hồ hoàn toàn đen, hấn ôm ván trượt đứng ở trong sân cười ngây ngô nửa ngày, lúc này mới lưu luyến không rời bỏ ván trượt ném vào hệ thống sân nhỏ, sau đó đi vào xường.

Nhìn còn chất ở trong góc đủ loại tài liệu, hấn cả người tràn đầy hăng hái, mở ra chiếu sáng nguồn điện (power supply), bắt đầu sinh sản đủ loại cơ phận, đặc biệt là cái đó "Vi thị xoay ngược lại Từ Trường hệ thống đây", bị hấn một hơi thở sinh sản năm trăm cái, mật độ cao pin cũng sinh sản năm trăm cái, còn có mấy thứ ban đầu Đinh Thông nói cơ hồ không cách nào giải quyết tấm chip các thứ, đều bị hấn sinh sản một đồng lớn, các loại tài liệu tiêu hao thất thất bát bát lúc này mới thu hồi người máy, chỉ để lại đầy đất vô số lớn chừng quả trứng gà hình lập phương phế liệu.

Lái xe trở về trên đường, Dương Lăng dọc theo đường đi trong miệng còn ở nhắc tới "Bên cạnh (trái phải) trên dưới từ đầu đến cuối", dưới chân cũng là theo chân nhiều lần giẫm đạp sai chân ga hơi kém vọt tới trong khe nước đi, khi hấn về nhà đậu xe xong vọt vào biệt thự sau khi, cặng là bộc phát ra một trận quỹ khóc sôi tru cười như điên, chọc trong đêm tối mấy cái chó đi theo sủa điên cuồng không dứt.

Hưng phấn hồi lâu sau, hấn lúc này mới mở máy vi tính ra, chen vào USB, bắt đầu cẩn thận đọc ván trượt thao tác nói rõ, mới chợt hiểu ra, loại này ván trượt không chỉ có thể âm thanh khổng, còn có thể động tác khổng chế, hơn nữa còn chia làm ban ngày cùng đêm tối hai loại mô thức, chỉ bất quá giống như người bình thường cỡi xe gắn máy cùng tay đua xe khác nhau như thế, phải can đảm can trọng, hết sức quen thuộc ván trượt phi hành trạng thái mới được, xem ra vật này đủ chính mình chơi đùa thật lâu.

Mở ra vi tín, Dương Lăng đem mình ở xường phi hành ghi xuống một đoạn video phát cho hấn, bất quá mấy giây, Đinh Thông điện thoại liền đánh tới.

"Lão Nhị, đây là thật giả? Ngươi không gạt ta chứ?" Đinh Thông rất là vội vàng cùng hưng phấn hỏi.

"Giả, đây là hiệu quả đồ, chẳng qua là cho ngươi hâm mộ ghen tị một chút, cho ngươi chút động lực, vội vàng đem nói lần trước chuyện giải quyết." Dương Lăng cười nói.

"Thảo! Ta liền nói, cao như vậy khoa học kỹ thuật đồ vật thể nào tùy tiện làm ra đến, yên tâm đi, anh ta đã liên lạc với Đài Loan một nhà trừ danh Khoa Kỹ Công Ty, bọn họ phản hồi nói có thể dùng mới nhất hợp lại trọng điệp kỹ thuật làm ra chức năng đại khái không sai biệt lắm sản phẩm, nhưng phòng chừng giá lớn vô cùng." Đinh Thông hiển nhiên bị bát một gáo nước lạnh, rất là không cam lòng nói.

Dương Lăng có chút hưng phấn hỏi: "Giá cả cao bao nhiêu?"

"Lần nữa xứng đôi bây giờ tiên tiến nhất khổng chế tấm chip, lần nữa thiết kế mạch điện, miễn cưỡng đạt tới vốn là thiết kế đồ chức năng, thiết kế chi phí tám trăm vạn bên cạnh (trái phải), mở mang khuôn, dùng tiên tiến nhất mật độ cao hợp lại màu đồng cơ trọng điệp PCB cơ bản giặt rửa bản kỹ thuật, một bộ chi phí ở mười sáu ngàn bên cạnh (trái phải), nhưng cũng chỉ có thể miễn cưỡng đạt tới 30% bên cạnh (trái phải) hiệu quả, ta đoán chừng là không bay nổi."

"Ta đây cung cấp vốn là thiết kế đồ giống vậy tấm chip, bọn họ chỉ phụ trách mạch điện xứng đôi đây?" Dương Lăng cảm giác mình cũng bị bát một chậu nước lạnh, có chút không cam lòng hỏi.

"Bây giờ vấn đề chủ yếu là cơ bản công nghệ so với thiết kế đồ rơi ở phía sau quá nhiều, cho dù làm được đạt tới hiệu quả, giống như lần trước ta nói, nhất định là lớn vô cùng, bảo thủ nhất cách nói cơ hồ cũng phải cùng một chiếc xe hơi không xê xích bao nhiêu." Đinh Thông khẳng định nói.

"Ngọa tào ~! Vậy còn gọi cái gì ván trượt, cứ gọi phi xa coi là, phi xa . . Phi" đúng nha, Dương Lăng không khỏi Mãnh vĩ một cái bấp đùi, "Chúng ta đây dứt khoát làm thành từ trời lơ lửng xe hơi coi là."

"Ngươi ngươi quá ý nghĩ hảo huyền chứ?" Đinh Thông đầu nhất thời không lộn lại, lắp ba lắp bắp nói, "Vậy rốt cuộc là khí xe vẫn là máy bay, chính phủ không cho lên đường làm sao bây giờ?"

"Mặc kệ nó? Không phải là nghe nói ngoại quốc rất nhiều công ty đều tại chế tạo xe hơi bay sao? Quả thực không được chúng ta liền lấy được ngoại quốc đi bán,

Kỹ thuật mới chung quy có một cái quá trình." Dương Lăng không thêm đề ý chút nào, Đông Phương không sáng Tây Phương phát sáng, vật này lấy ra nhất định sẽ oanh động toàn cầu, đến lúc đó không biết bao nhiêu quốc gia cùng nhân kêu khóc đến mua.

"Cũng phải a, bất quá người anh em trước tiên cần phải làm một cái chính mình chơi đùa." Đinh Thông lúc này cũng là bưng tỉnh đại ngộ, cạc cạc cười nói.

"Như vậy, lão Lục, ta trước cho ngươi chuyển mười triệu tài chính khởi động, tấm chip ta cũng cho ngươi gửi đi qua, ngươi mau sớm liên lạc nhà kia Đài Loan công ty nhanh lên thiết kế, trong một tháng có thể ra vật thí nghiệm, ta có thể ngoài ra chi trả bọn họ 15% chi phí, nếu như có thể hiệu quả đủ được, ta ngoài ra thêm 15% khen thưởng." Dương Lăng cũng là hưng phấn không được, quả nhiên son Trọng Thủy phục liễu ám hoa minh, nhìn một chút, bạn thân đây đầu này luyện công sau này quả nhiên khác nhau.

"Két! Lão Nhị, ngươi phát tài, nơi đó tới nhiều tiền như vậy?" Đinh Thông đột nhiên liền giống bị nắm cổ con vịt, đột nhiên có chút không thờ nổi.

"Một cái gió đầu Đại lão bản, khác không nên hỏi, ta chỉ muốn sản phẩm, còn nữa, chú ý bảo mật."

"Ta biết, ngươi chờ ta tin tức!" Đinh Thông cúp điện thoại phát tới một cái tài khoản.

Dương Lăng trực tiếp mở máy vì tính ra đăng nhập ngân hàng, lúc này hân số sách số còn lại có hơn 41 triệu, hân điền xong Đinh Thông tài khoản cùng số tiền click chuyển tiền, chỉ thấy máy tính bắn ra một cái khung đối thoại:

"Người tài khoản đã bị ác ý theo dõi, che giấu trung đang ở lực soát an toàn tin đạo tin đạo đã lần nữa liên tiếp, có hay không dùng mã hóa phương thức chuyển tiền?"

Ngọa tào ~! Dương Lăng không khỏi khóe mắt trực nhảy, xem ra đối với chính mình theo dõi phi thường nghiêm mật nha, không biết khi nào mới là một cuối. Chính là không biết điện thoại di động của mình những thứ này có hay không bị theo dõi, nếu như mình cùng lão Lục nói chuyện bị nghe lén, phỏng chừng tiếp đó sẽ rất phiền toái.

Dùng mã hóa phương thức chuyển tiền sau khi không tới một phút, Đinh Thông tới tin nhắn ngắn nói tiền đã nhận được, Dương Lăng có chút thờ dài nửa ngày im lặng không nói, nhưng bất kể như thế nào, chỉ có thể đi một bước nhìn một bước, nếu như đem mình bức bách, chính mình liền đem từ trời lơ lửng ván trượt toàn bộ tài liệu phát đến trên mạng, ha ha! Khi đó toàn thế giới có thể thú vị, chính phủ phản ứng cũng nhất định chơi rất khá mà, hân trong lòng cười lạnh mấy tiếng.

Chuyện này rất nhanh thì đi qua, Dương Lăng lại khôi phục ngày xưa bộ dáng, đào quảng luyện công không có chuyện làm, bất quá mỗi ngày hân cũng có dành thời gian đi xưởng luyện tập ván trượt, không tới nửa tháng, hân đã có thể thuần thực dùng từ chỉ tới khổng chế ván trượt phi hành, mặc dù không có thể trắng trơn đến đường lớn thượng lập phong đi bộ, nhưng ít nhất đáy lòng vẫn là vô cùng thỏa mãn, dù sao vật này toàn thế giới liền này phần độc nhất, vì vậy, hân còn mua được sơn, bả ván trượt phún thượng YL 001 đồ án, đáy lòng âm thầm đắc ý hồi lâu.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Siêu cấp bại gia tử

Ngày này, nghe nói Tiết Ngọc Cẩm từ lão gia trở lại, vì vậy Dương Lăng cũng tới đến Đậu Văn Đào bên này, hơn nửa tháng không thấy Tiết Ngọc Cẩm tựa hồ biến hóa đẹp đẽ rất nhiều, khi nàng nhìn thấy Dương Lăng, nhất thời mặt đầy hoan hi chạy tới, trong mắt chứa xuân sắc, mặt lộ vẻ Đào Hoa, sờ sờ động lòng người.

Dương Lăng nhảy xuống xe quan sát nàng liếc mắt, cười nói: "Trở về liền có thể, bên này có người niệm tình người đọc đến lỗi tai ta cũng sắp lên kén."

"Ta" Tiết Ngọc Cẩm sắc mặt đột nhiên bạch một chút, há hốc mồm tựa hồ lại không biết nên làm sao mở miệng.

"Làm sao rồi? Chẳng lẽ mẹ người bệnh không tốt?" Dương Lăng ngăn người một chút, có chút không xác định hỏi.

"Không có, mẹ của ta đã hoàn toàn được, cảm ơn người!" Tiết Ngọc Cẩm nhẹ nhàng cắn môi có chút nhàn nhạt u oán.

"Vậy thì tốt vậy thì tốt, cho người đón gió, hôm nay ta mời các người đi ăn nướng toàn bộ dê!" Dương Lăng bàn tay hào khí vung lên.

"Cũng~" Tiết Ngọc Dung nghe tung tăng nhảy cộn lên hoan hô, Đậu Văn Đào cũng là Mạnh hút một bãi nước miếng, "Lão Nhị, ta hận người, ta đến như vậy lâu cũng không mời ta ăn rồi bữa tiệc lớn, lão tử hôm nay muốn ăn một cái năm mươi cân."

"Hừ ~! Người chính là cái ăn nhiều hàng! Dem ta hồng khô cũng sắp ăn trộm xong, bại hoại!" Tiết Ngọc Dung hướng hân liếc một cái, nhảy qua tới ôm Dương Lăng cánh tay, ngực hai luồng con thỏ nhỏ đỉnh Dương Lăng tim một trận nhảy loạn, miệng cũng có chút phát khô, vội vàng đem cánh tay tránh thoát được móc điện thoại ra, cho Bá Lăng Sơn Trang gọi điện thoại đặt trước nướng thịt dê.

Bây giờ mới hơn ba giờ chiều, nhìn thời gian một chút còn sớm, vài người liền đánh một hồi cầu lông, mới phải đến năm giờ rưỡi, Dương Lăng mới lái xe kéo Đậu Văn Đào, cây cột cùng hai tỷ muội hướng ngoài thành lái đi, trên đường, hân lại cho lão Tam Cao Văn Phong cùng Du Cường gọi điện thoại, thông báo bọn họ cùng đi, nhiều người như vậy cũng náo nhiệt lên.

Đến Bá Lăng Sơn Trang, bởi vì vị trí đã sớm định xong, vì vậy vài người ở trong nhà gỗ nhỏ vây quanh lò lửa ngồi xuống, không lâu Cao Văn Phong liền dẫn bạn gái hân đi vào, chỉ chốc lát sau, Du Cường cũng là mặc thật dây vũ nhưng phục đi vào, mọi người đều là người tuổi trẻ, giới thiệu lẫn nhau một chút, lập tức trò chuyện náo nhiệt lên.

Vài người trò chuyện một hồi, Du Cường thần thần bí bí nói: "Các người có biết hay không, chúng ta Trường An đoạn thời gian trước ra hai món không phải bảo bối?"

"Cái gì bảo bối?" Đậu Văn Đào lập tức hưng phấn hỏi.

"Một món là Ngô Đạo Tử vẽ ở chếp tay Kim Cương Kinh thượng bản chính, người tốt, định giá khả năng hơn trăm triệu a!" Du Cường chếp miệng một cái khen nói.

"Ngô Đạo Tử bản chính dĩ nhiên đáng cái giá này, hần vẽ cơ bản đều là bích họa bản, truyền lưu hơn một ngàn năm trôi qua, hư hại nghiêm trọng, huổng chi bằng giấy bản, vạn không còn một." Cao Văn Phong bữu môi một cái nói.

Một đám người trên căn bản đều là khảo cổ xuất thân, mặc dù không thường thường ở đồ cổ trong vòng lẫn lộn, nhưng các đời danh nhân mọi người đồ vật hay lại là nghe nhiều nên quen, thường xuyên cũng làm nhiều chút chú ý, đây là bệnh nghề nghiệp, không trị hết.

"Còn có một cái đây?" Tiết Ngọc Dung không tránh khỏi hiếu kỳ hỏi.

Du Cường bình thường nhìn không thích nói chuyện, lại thích đọc điểm thi từ cổ, thật ra thì có chút im lìm, hần nhìn Tiết Ngọc Dung đáng yêu khuôn mặt nhỏ nhắn, đen sẫm trên mặt dâng lên từng tia đắc ý, Thanh Thanh cổ họng hạ thấp giọng: "Món này càng thần bí, truyền thuyết là Khương Tử Nha Phong Thần lúc dùng qua Thần Khí, xuất từ Côn Lôn Cung xuống, Tiết Giáo Giáo Chủ tự mình luyện đến, có thể tập thiên hạ khí vận, chấn nhiếp Hoàn Vũ, thật là quý thần khó lường, có thể nói Trấn Quốc Trọng Bảo, Tần Thủy Hoàng đã từng muốn đem vật này mang vào quan tài, đáng tiếc lại chọc giận thiên đạo, cho nên Tần Triều là được đoản mệnh nhất vương triều, Tần Triều tiêu diệt về sau vật từ nay không rõ tung tích, không nghĩ tới trải qua hơn hai nghìn năm sau, vật này rốt cuộc lại xuất hiện, đây là Thiên Vạn chỗ, khi Chúa triều ta thái bình thịnh thế, hưng vượng phát đạt."

"Cường tử, ngươi Tiên Hiệp tiểu thuyết nhìn quá nhiều cứ chi diên rồ chứ?" Cao Văn Phong dở khóc dở cười nhìn Du Cường, hần không được một cái tát đem hần chụp tới trong chậu than đi.

"ĐxxCM! Du Cường ngươi không đi viết tiểu thuyết thật là bạch hạt này cái đầu." Đậu Văn Đào cũng là há to mồm nửa ngày mới khép lại.

"Các ngươi không tin ta!" Du Cường lớn tiếng cho đứng lên, "Đây là chúng ta cục trưởng chính miệng nói,

Hần tự mình đi tình cất giữ hiệp hội hội trường trong nhà gặp qua."

"Cát ~ ~ "

Mấy nam nhân cũng nhìn dáng vẻ ngu si ánh mắt nhìn hần, Đậu Văn Đào càng là đưa ra hai ngón tay giữa, Dương Lăng cũng đi theo đại chúng trào lưu đối với hần lật mấy cái liếc mắt biểu thị đối với hần chỉ số thông minh thật sâu khinh bỉ.

"Được rồi được rồi!" Du Cường tựa hồ bị đánh bại, giống như đầu bại gà trống như thế đem đầu chôn vào dưới mặt bàn mặt, trong miệng còn đang lầm bầm: "Miệng ta tiện, cũng biết ta không nên nói "

Tiết Ngọc Dung cặp mắt bốc lên ngôi sao nhỏ nói: "Kia vật này nhất định rất đáng giá tiền chứ?"

"Đó cũng không? Giá trị nhiều tiền!" Du Cường hạnh phúc ngay cả Đông Bắc kang cũng nhô ra, hai tay một chút kéo Tiết Ngọc Cầm tay nhỏ, tựa hồ có người phụ họa để cho hần cảm thấy tri âm khó tìm được xung động, nếu như không phải là ngay trước nhiều người như vậy, càng cảm thú động tác cũng có thể làm được.

"Nếu quả thật là quý trọng như vậy Trấn Quốc Thần Khí, kim tiền đã không cách nào cân nhắc, giống như ty mẫu Mậu phóng khoáng Đình như thế, có tiền cũng không chỗ ngồi mua!" Cao Văn Phong gật đầu một cái.

"Đúng vậy, giá trị liên thành, chỉ sợ cũng thật tốt nhiều ực." Đậu Văn Đào cũng đi theo nói.

"Cũng không phải là, nghe nói Ma Đô một cái trừ danh người thu thập đã lái đến ba trăm triệu người Dân tiền, hội trường cũng không có bán, nghe nói ban đầu hần mua lại mới hoa 40 triệu." Du Cường có chút hâm mộ và ghen ghét chếp miệng một cái nói.

"Ngọa tào, là cái nào bán nhiều, ta nếu là có như vậy một cái phá của con trai, Lão Tử đầu tiên bóp chết coi là!" Đậu Văn Đào tức giận vỗ bàn nói.

"Đúng vậy, sớm nên đem hần bán tới trên tường! Quá bại!" Cao Văn Phong uống trà chậm rãi nói, vừa mới dứt lời, hần cảm thấy bên hông một trận đau nhói, nhất thời hít mạnh một hơi, quay đầu phát hiện bạn gái đang hướng hần mắt tròn trắng, tay nhỏ đang cách quần áo xách chính mình thịt mềm, này mới tỉnh ngộ hiện trường còn có ba nữ nhân, nhất thời chê cười vội vàng cúi đầu xuống.

Lúc này, Tiết Ngọc Cầm hai tỷ muội cũng là mặt đầy đỏ bừng làm bộ như cúi đầu uống trà, Dương Lăng lại ở đáy lòng rống to, "Lão Tử chính là cái đó cao nhất đại." Bất quá đảo mắt lại nghĩ thông suốt, đồ chơi này cầm ở trên tay mình cùng cái đó Long ly như thế, nhất định cũng là một phỏng tay Đại Sơn dự, cũng may gặp phải Âu Dương lão đầu mà, 40 triệu, mình cũng phi thường thỏa mãn.

Đang lúc này, phòng nhỏ cửa bị đẩy ra, mấy công việc nhân viên mang nướng thịt dê đi vào, nhất thời thơm nồng xông vào mũi, mọi người thoáng cái liền bị thức ăn hấp dẫn, cũng không nhắc lại cái gốc này, Dương Lăng mới ở đáy lòng thư một hơi thở.

Nướng toàn bộ dê đồ chơi này không tính là kim quý, nhưng cũng rất ít ăn đến, mấy ngày nay chính là Đông Chí thời tiết, chính là ăn thịt dê tốt thời gian, lúc này nướng vàng óng một cái thơm ngát đặt ở trước mặt, vài người cũng đều không chút khách khí chuẩn bị mở cà.

Đậu Văn Đào hú lên quái dị, bàn tay trực tiếp bẻ nửa cái đùi dê đại nhai, động tác chi thô lỗ, lối ăn chi dã man, nhìn mọi người mắt tròn trắng.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Chuyển nhượng cổ phần

Dương Lăng đeo lần trước tính ny lon bao tay, trước tiên ở lưng vị trí cất lấy hai khối phân biệt đặt ở Tiết Ngọc Cẩm chị em gái trong khay, lúc này mới không chút khách khí hoa kéo xuống một tầng lớn chất đến trước mặt mình.

"Mọi người đừng khách khí, này thịt dê nhiệt độ bỏ, ăn ngủ thấy ấm áp." Dương Lăng nói xong mỉm cười phiết Cao Văn Phong liếc mắt, "đặc biệt là lão Tam phải nhiều ăn, vật này còn Trắng Dương cường thận!"

Cao Văn Phong mặt mày hớn hở nhìn bạn gái liếc mắt, cũng cất lấy một tầng lớn, cẩn thận còn phân cho bạn gái một nửa, bạn gái nhất thời trên mặt đỏ bừng, đưa tay ở bên hông hẩn nhẹ nhàng véo xuống.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người không nói lời nào vui đầu khổ làm, nhất là cây cột, người này tuyệt đối là thịt động vật, cũng không để ý nóng không nóng, vui đầu giống như heo rừng như thế ăn hi lý hoa lạp thẳng hừ hừ, ngồi ở hẩn mập bên cạnh Tiết Ngọc Dung vừa ăn vừa mắt tròn trắng, hận không được cầm dao xiên đem hẩn xiên chết.

Hơn mười phút sau khi, mọi người tốc độ mới chậm đi xuống, Đậu Văn Đào cũng bả một chân con dê gặm sạch sẽ vứt trên đất, không nhìn được còn ợ, khi Tiết Ngọc Dung xách cái ghế chen đến Dương Lăng cùng Cao Văn Phong trung gian.

"Đứng ! Lão Ngũ, người và lão Nhị mở vòng điểm làm ăn như thế nào đây?" Cao Văn Phong cầm lên vài chai bia cùng thức uống đầy trên bàn phát một vòng.

"Tạm được!" Đậu Văn Đào ba một tiếng cắn ra nắp bình mà, cô ừng ục ừng ục rót mấy hóp, mặt đầy sáng khoái thở dài một hơi nói, "Gần đây khoảng thời gian này trung bình đi xuống, mỗi ngày có chừng 3000 phần lãi gộp."

"Nhiều như vậy?" Trên bàn nhân đều có chút giật mình, Du Cường mặt đầy kinh ngạc để ly xuống nói. "Tính như vậy đi xuống một năm thì không phải là phải kiếm hơn một triệu?"

Bên cạnh Tiết Ngọc Cẩm dùng chân đụng đụng Dương Lăng, quay đầu nhẹ nói, "Các người thật sẽ kiếm nhiều như vậy?", bấp đầu lẫn nhau va chạm, đầy đặn ôn nhu xúc cảm để cho Dương Lăng trái tim nhỏ không nhìn được một trận run rẩy, bia thiếu chút nữa từ trong lỗ mũi phun ra ngoài.

"Ho khan một cái ~ "

Dương Lăng ho mãnh liệt mấy tiếng, chọc cho Tiết Ngọc Cẩm mỉm môi lên lên cười thầm. Tiết Ngọc Dung cái miệng nhỏ nhắn trương thành O hình, hung hăng nhìn Đậu Văn Đào, "Hừ hừ, người lại có thể kiếm nhiều như vậy, ta còn tưởng rằng người làm ăn không khá, mỗi ngày mời người ăn cơm, không được, từ hôm nay trở đi, người muốn trả tiền cơm."

"Đứng, quân tử không ăn của ăn xin, muốn hẩn trả tiền cơm, hung hăng trả." Du Cường cũng là tức giận bất bình nói.

"Người đây là ghen tị, trần trụi ghen tị!" Đậu Văn Đào khinh thường nhìn một chút Du Cường, ung dung thông thả uống bia, "Thật ra thì cường tử, văn hóa cục cái đó phá đơn vị có trên lồng đầu, nếu không tới theo ta lẫn lộn."

"Coi là! Ta đây dầu gì cũng là cái công chức thân phận, hạn lạo bảo thu, nếu thật là từ chức cha không hút từ ta." Du Cường lắc đầu một cái, mặt đầy buồn rầu uống rượu.

"Ngọc Cẩm, các người hai tỷ muội cái quần áo bán như thế nào đây?" Dương Lăng cũng là có chút hiếu kỳ, thời gian dài như vậy, chính mình lại cũng không quan tâm qua.

"Không tốt lắm!" Tiết Ngọc Cẩm có chút cô đơn uống thức uống nói, "Ban đầu chúng ta muốn quá đơn giản, cũng nói ra vòng điểm kiếm tiền rất nhanh, thật ra thì cạnh tranh đặc biệt lớn, chúng ta vốn tiêu lợi mỏng, không có tiền làm quảng cáo, quần áo đôi mới vừa nhanh, bây giờ trên căn bản kiếm không tới tiền."

"Như vậy a!" Dương Lăng như có điều suy nghĩ suy nghĩ một chút nói: Muốn không dứt khoát các người bả vòng điểm đóng lại xong cùng Đậu Văn Đào đồng thời làm khoáng thạch, ta đem ta cổ phần để cho cho các người chị em gái?"

Thật ra thì bọn họ thanh âm nói chuyện cũng không lớn, nhưng ngồi đầy nhân đều nghe thấy không khỏi đồng thời quay đầu nhìn Dương Lăng, tất cả đều

lộ ra không tưởng tượng nổi biểu tình.

"Tại sao?" Tiết Ngọc Cầm cả người nhẹ nhàng run lên, khóe mắt có chút hiện ra ẩm ướt sương mù.

"Không tại sao, có tiền, tự do phóng khoáng!" Dương Lăng khen cười, sau đó chỉ lỗ mũi mình, "Các ngươi mới vừa nói một người một cái bảo bối mua 40 triệu đại ngọc ` ép,

Vậy... Chính là ta! Cho nên bạn thân đây bây giờ cũng là hào hệ liệt, này một ít tiền lẻ đã sớm coi thường."

"Hu ~!"

Mọi người cùng nhau hừ hấn, sau đó mỗi người quay đầu ăn thịt ăn thịt, uống rượu uống rượu, nói chuyện phiếm nói chuyện phiếm, cũng làm hấn là cái rầm

"Các ngươi... Thật là tức chết ta!" Dương Lăng hung hăng bả một ly bia rót vào miệng.

"Hi hi ~!" Tiết Ngọc Cầm che miệng cười lông mày cũng cong, hờn dỗi khoét hấn liếc mắt, "Ngươi nha! Muốn giúp chúng ta cứ việc nói thẳng đi, còn tìm cái dở như vậy mượn cớ, làm phiền ngươi sau này nghiêm túc một chút mà có được hay không?"

Dương Lăng dở khóc dở cười, "Ta chính là nghiêm túc!"

"Tin ngươi mới là lạ!" Tiết Ngọc Cầm hướng hấn lật cái đẹp mắt xem thường.

"Được rồi! Kia như thế nào ngươi mới cảm giác ta là nghiêm túc?" Dương Lăng nhìn nàng nghiêm trang nói.

Tiết Ngọc Cầm nhìn Dương Lăng chân thành con mắt, tim không nhìn được một trận tiểu lộ loạn chàng, hấn... Nếu là hấn nói là thật, ta, ta rút cuộc muốn không phải tiếp nhận, chẳng lẽ hấn... ? Nghĩ tới đây, trên mặt đỏ ửng tiem khởi, vội vàng tránh Dương Lăng con mắt cúi đầu không nói.

Những người khác cũng không để ý hai người bọn họ mất đi mây lại, tiếp tục nhậu nhẹt nói chuyện phiếm, rất nhanh một con dê liền tiêu diệt thất thất bát bát, chỉ còn lại một cái ánh sáng chiếu chiếu để ngang trên lò lửa phượng.

"Thoải mái ~, com nước no nê, Lão Ngũ, trả tiền!" Cao Văn Phong đem một miếng cuối cùng bia rót vào miệng, chùi chùi miệng đứng lên.

"Vì sao là ta?" Đậu Văn Đào đang cùng cuối cùng một cái dê móng so tài, u oán ngẩng đầu lên.

"Thế nào? Có ý kiến?"

"Không ~" Đậu Văn Đào vội vàng lắc đầu một cái, nội tâm gào thét bi thương một tiếng, quả nhiên khoe giàu là muốn gặp báo ứng.

Dương Lăng rất nghĩa khí móc ra Kim Táp đưa cho Đậu Văn Đào, "Ta đã trước thời hạn giúp ngươi tiết kiệm được mấy trăm, còn không cảm ơn anh, đi thanh toán đi!"

Chờ Đậu Văn Đào về mặt đưa đám trả tiền xong đi ra, bảy tám người đã sớm chen vào vội vã xa ngồi xong, không không vị hấn không thể làm gì khác hơn là ngồi xôm vào cốp sau, buồn rầu sắp khóc.

Dù sao cũng buổi tối, lại vừa là ở ngoại ô, cũng không sợ có canh sát, vài người cười cười nói nói đi trở về, nửa đường Cao Văn Phong cùng Du Cường ba người trước thời hạn xuống xe về nhà, còn lại bộ đội chủ lực trở lại Đậu Văn Đào sân nhỏ.

Trong căn phòng, Dương Lăng bả hai tỷ muội cái cùng Đậu Văn Đào cũng gọi vào một chỗ, rất là nghiêm trang nói: "Ngọc Cầm Ngọc Dung, mới vừa rồi ăn com ta nói cũng là thật tâm lời nói, ta chuẩn bị đem cổ phần tặng cho các ngươi hai tỷ muội cái, Lão Ngũ, cái này ngươi thấy thế nào, cảm thấy có vấn đề gì hay không?"

Đậu Văn Đào sờ một cái đầu nói: "Ta ngược lại thật ra không có vấn đề, ngược lại đều là ngươi tiền, chẳng qua là, sau này khoáng thạch làm sao bây giờ?"

"Ừ ~! Vậy dạng này đi, cổ phần ta cất giữ 10%, coi là mua khoáng thạch tiền, còn lại 40% liền chuyển cho Ngọc Cầm cùng Ngọc Dung, bình thường ta vốn là cũng không có thời gian quản, đối với ngươi mà nói cũng không Thái Công bình, nếu như vậy ngươi còn ở sau lưng nguyên rửa cho ta, hừ hừ, cần thận ngươi hoa cú!"

"Dương Lăng ca ca thật thô lỗ!" Tiết Ngọc Dung le lưỡi cười hi hi nói, nàng tựa hồ đối với này vô căn cứ tới cổ phần không có chút nào khái niệm.

"Dương Lăng... Như vậy không tốt đâu, chúng ta làm sao có thể muốn không cổ phần, một năm cũng là hơn mấy triệu đây?" Tiết Ngọc Cầm kỳ kỳ ngà ngà nói.

Chương 60: Kéo người nhập bọn

"Ha ha, các người quá không hiểu ta, người xem ta bình thường ở biệt thự, mở ra xe sang trọng, ta không thiếu này một ít tiền, tôi chủ yếu nhất là, ta xem người lão gia nóc nhà kia khó chịu, cũng đựng nước vài chục năm, hay lại là trước giải phóng đáng về, thật là có lỗi với Đảng cùng quốc gia, đây là nghiêm trọng cản trở biểu hiện, lâu dài đi xuống, quốc gia thế nào phát triển? Lão bách tính thế nào giàu có? Để cho ta thật đáng giận là, người dán vào trên cửa sổ cái tên kia hướng ta cười một đêm, làm hại ta cả đêm cũng ngủ không ngon..." Dương Lăng đang miệng sùi bọt mép vừa nói, thỉnh thoảng bên cạnh Tiết Ngọc Dung đột nhiên sắc mặt trắng nhợt, quay đầu kéo Tiết Ngọc Cẩm nói: "Tỷ... Tỷ, người... Người đem Dương Lăng ca ca cho ngủ!"

"Kết!"

Dương Lăng đột nhiên cảm giác như bị nhân nắm cổ con vịt, đột nhiên há hốc mồm không phát ra tiếng, Đậu Văn Đào đang nghe mê mẩn, đột nhiên cả người rung một cái "Đằng" đứng lên, ngón tay run rẩy chỉ hắn, mà Tiết Ngọc Cẩm nhất thời sắc mặt đỏ bừng một cái nắm Tiết Ngọc Dung gương mặt, cau giận: "Người... Người một cái nha đầu chết tiệt kia đang nói gì?"

"Không phải sao? Nếu không Dương Lăng ca ca thế nào một đêm cũng nhìn thấy người dán ở trong phòng hải báo? Người còn không thừa nhận." Tiết Ngọc Dung nước mắt cũng sắp rơi xuống, tức giận nghiêng đầu không để ý tới nàng.

Tiết Ngọc Cẩm dở khóc dở cười buông tay ra, "Người biết cái gì, Dương Lăng ngủ phòng ta, ta ngủ là phòng người, người... Người thật là tức chết ta!"

Tiết Ngọc Dung lúc này mới phá thế mỉm cười, đỏ khuôn mặt nhỏ nhắn kéo Dương Lăng cánh tay nói: "VẬY... Lần sau Dương Lâm ca ca lại đi nhà chúng ta, đi nằm ngủ phòng ta có được hay không?"

"Được... Tốt... !" Dương Lăng cả người không được tự nhiên cũng không biết mình nên nói cái gì, không thể làm gì khác hơn là san chề cười đáp ứng. Đậu Văn Đào lúc này mới buồn buồn không vui ngồi xuống, lần này Dương Lăng cũng không dám lại ở thêm đi xuống, đứng lên nói một câu: "Cứ như vậy nói, đây là quyết định cuối cùng, phân bác không có hiệu quả!" Sau đó nhấc chân chạy, hắn rất sợ lại nói vài lời, tiểu nha đầu này làm ra chút gì để cho mọi người người người oán trách thù đoạn đến, đến lúc đó huynh đệ bất hòa là chuyện nhỏ, đầy quần dính đồng phân lại giặt rửa cũng rửa không sạch.

Ngồi trên xe đáy lòng của hắn vẫn còn ở gào thét bị thương, Lão Từ thật cái gì cũng không làm a!

Chưa tới không sai biệt lắm một tháng liền muốn qua mùa xuân, khí trời càng phát ra giá rét, đi làm nhân tựa hồ đáy lòng cũng đề một cái thùng thuốc súng, đòi nợ, đòi nợ, đều tại là cuối năm tiền thưởng bốn ba, mỗi một người đều là bận rộn như vậy, nhưng có một người nhưng là ngoại lệ, hắn rảnh rỗi cũng sắp ri sét, lúc này đang nằm tại biệt thự sofa lớn thượng buồn chán xem tivi, trong miệng còn ở nhắc tới: "Phi xa a phi xa, người chừng nào thì có thể đi ra?"

Đây đã là ăn nướng thịt dê đi qua bảy tám ngày, hắn ngày trời chính là đào quảng luyện công, người khác cũng bận rộn phải chết, Tự Nhiên không tìm được bằng hữu chơi, nhưng thợ mỏ bài thượng viên thứ năm tính cái đó tiểu sùng nhon tựa hồ giống như mỗi mỗi cũng không điên đầy tựa như, vì vậy càng đào hứng thú càng thấp, nhớ tới ban đầu vào sân nhỏ thời điểm đầy đất mỏ đồng thạch, không khỏi có chút hoài nghi ban đầu Trần Đoàn lấy được vật này cũng chỉ đạt tới cấp bậc này, thậm chí phỏng chừng còn không bằng chính mình, bất quá chỉ là không hiểu ban đầu Trần Đoàn tại sao phải buông tha, chẳng lẽ là đào không hy vọng? Cũng không đúng, hắn rõ ràng cho thấy nói phát hiện vật này tràn đầy ác ý, vậy rốt cuộc là cái gì? .

Ngay vào lúc này điện thoại di động kêu, hắn nhìn một chút Mạnh ngồi dậy.

"Lão Lục, như thế nào đây?"

"Thế nào như thế nào đây? Người một tuần lễ đều hỏi ta mười lần, đây là công nghệ cao ngoạn ý nhị, hãy cùng nữ nhân sinh tiểu hài nhi như thế, chung quy chờ hắn dài hoàn chỉnh chứ ?" Microphone truyền tới Đinh Thông thanh âm phần nộ.

Dương Lăng cười khan mấy tiếng, "Hắc hắc, ta không phải là buồn chán mà, mong đợi mạch máu cũng sắp nổ mạnh!"

"Được, không đùa người chơi, lần này thật là tin tức tốt, ở người kim tiền điên cuồng dưới sự công kích, Đài Loan hàng Long điện tử rốt cuộc đầu hàng, bọn họ hôm nay thông báo nói, trong vòng 3 ngày, hàng mẫu liền có thể đi ra." Đinh Thông cũng là cao hứng nói.

"Hay, hay ~" Dương Lăng hưng phấn cả người đều tại sốt, "Lần này người anh em muốn một pháo oanh động cả nước, khiếp sợ thế giới, để cho thông dụng đại chúng cũng quý Lão Từ khó xái bên dưới."

"Vậy người chuẩn bị ở nơi nào tiến hành khảo sát? Còn có nếu như khảo sát thành công, sinh sản chuẩn bị làm sao bây giờ? Bề ngoài thiết kế, độc quyền xin, nhãn hiệu ghi danh, vân vân một dãy chuyện chuẩn bị làm sao bây giờ?" Đinh Thông đột nhiên ném ra một nhóm vấn đề, Dương Lăng nhất thời giống như bị bát một thùng nước lạnh.

Mẫu thân trùng! Những thứ này mình thật đúng là chưa từng nghĩ, nhưng khảo sát nếu như thông qua, những thứ này cơ hồ chính là ngăn trở phi xa lên đường chường ngại vật, một cái chưa tới mức sẽ giở tre mức nước không vui.

Nhân tài a! Chính mình thiếu nhân tài a! Đặc biệt là lại cái loại này có thể giải quyết hết thảy, làm cho mình khi vung tay chường quỹ nhân tài.

Cúp điện thoại, Dương Lăng ngồi xồm ở trên ghế sa lon hao tóc, một luồng một luồng đi xuống hao tóc, suy nghĩ hồi lâu, hấn cho Viên Hải Thần gọi điện thoại.

"Dương huynh đệ, thế nào đột nhiên cho ca ca gọi điện thoại, có phải hay không yêu cầu tài liệu?" Trong điện thoại vang lên Viên Hải Thần cười mở thanh âm, phảng phất hồn nhiên không cảm giác Dương Lăng còn thiếu hấn mấy trăm ngàn tiền hàng.

"Viên Ca,, lần này ta không phải là yêu cầu tài liệu, không biết ngươi còn nhớ hay không được lần trước ta nói chuyện kia?" Dương Lăng do dự một chút hỏi.

"Nhớ, dĩ nhiên nhớ, ngươi không cho ta nói rõ, không phải là phải giữ bí mật mà!" Viên Hải Thần cười ha ha nói.

"Viên Ca,, sự kiện kia có mặt mũi, ngươi bây giờ có rảnh rồi hay không? Nếu như có rảnh rồi lời nói ta cho ngươi nhìn một vật, xem qua nếu như ngươi có hứng thú, chúng ta lại nói!" Dương Lăng cẩn thận từng li từng tí nói.

"Được, ta bây giờ ở không, ta đang đang trên đường trở về nhà, chúng ta nơi đó chạm mặt!" Viên Hải Thần rất dứt khoát nói.

"Ta ngay tại nhà, ta đây ở cửa tiểu khu chờ ngươi!" Dương Lăng cúp điện thoại, chui vào hệ thống sân nhỏ bà khối kia số thứ tự YL 001 ván trượt lấy ra, sau đó lái xe ngừng ở cửa tiểu khu, không tới mười phút, Viên Hải Thần kia chiếc Mercedes S 600 đã lái đến, Dương Lăng đánh đốt hỏa, hướng hấn làm thủ thế, dẫn đầu hướng ngoại ô lái đi, Viên Hải Thần xe cũng không dừng lại đến, mà là lỏ rẽ lạng lẹ đi theo phía sau hấn.

Dương Lăng bà hết thảy các thứ này nhìn ở trong mắt, trong lòng càng là khẳng định ý nghĩ của mình, hai chiếc xe rất nhanh thì lái vào Dương Lăng cho mướn xưởng nhỏ bên trong, hấn xuống xe đóng kỹ viện môn, lúc này mới với Viên Hải Thần chào hỏi.

Viên Hải Thần sau khi xuống xe kinh ngạc nhìn cái này trống rỗng cũ nát xưởng nhỏ phòng, phi thường nghi ngờ hỏi: "Dương huynh đệ, chuyện gì như vậy thần thần bí bí?"

Dương Lăng đứng ở Viên Hải Thần trước mặt nhìn hấn, "Viên Ca,, hôm nay sự tình ngươi sau khi xem xong, vô luận ngươi quyết định gì, xin ngươi nhất định bảo thủ bí mật, không chút nào có thể tiết lộ ra ngoài."

Viên Hải Thần cũng nhìn Dương Lăng phi thường nghiêm túc vẻ mặt, sắc mặt cũng là từ từ trở nên rất nghiêm túc, "Tiểu Dương, Viên Ca, ta không biết ngươi phải cho ta nhìn cái gì, nhưng xin ngươi yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không tiết lộ nửa câu đi ra ngoài."

"Tốt ~!" Dương Lăng gạt đầu một cái xoay người mở cửa xe, từ ngồi kế bên tài xế ôm xuống tới một vật, sau đó cẩn thận từng li từng tí thả vào trên đất trống.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Hùn vốn

"Đây là một ván trượt?" Viên Hải Thần nhìn trên mặt đất ván trượt trạng đồ vật, cảm giác mười phần tức cười, chẳng lẽ người trẻ tuổi này như vậy không đáng tin cậy.

Nhưng ngay lúc đó, hấn liền bị khiếp sợ không nói ra lời.

Chỉ thấy đề dưới đất ván trượt phát ra "Tất tất" mấy tiếng, theo một vòng đỏ đèn sáng lên, lại chút nào không một tiếng động từ từ lơ lửng, lúc rời mặt đất ước chừng mười phân vị trí vững vàng dừng lại.

Ngay tại hấn nhào nặn chính mình con mắt thời điểm, Dương Lăng bà chân phải đạp lên, theo "Rắc rắc" mấy tiếng, tạp móc chụp ở Dương Lăng giày, mà Dương Lăng sắc mặt Tự Nhiên nhẹ nhàng vừa nhấc chân trái, cả người cũng đứng trên không được, nhưng lơ lửng ván trượt thoáng qua cũng không có lay động một chút, Uyển Như bị cố định trên không trung như thế.

Theo Dương Lăng cơ thể hơi động một cái, ván trượt Mạnh đi lên trên đưa đến cách mặt đất ước chừng cao một thước vị trí, vẫn vững vàng vàng lúc này, Dương Lăng đã cả người cũng trôi ở trước mặt hắn, lại sau đó, chính là theo Dương Lăng tứ chi động tác, ván trượt ở trống rỗng trong sân nhỏ trên dưới bốn phía xung quanh bay lượn.

Ước chừng bảy sau tám phút, cho đến Dương Lăng nhảy xuống ván trượt, bả ván trượt giờ lên đến, Viên Hải Thần mới thân thể đột nhiên một trận run rẩy dữ dội, con mắt trực câu câu nhìn ván trượt, há hốc mồm cứng lưỡi nói: "Tiểu Dương, đây là ván trượt bay? Nó thật có thể bay lên?"

"Viên Ca,, ngươi không có nhìn lầm, hết thấy các thứ này đều là thật." Dương Lăng cười hí mắt nói, hắn hết sức hài lòng Viên Hải Thần biểu hiện, nói thật, bất cứ người nào nhìn thấy cũng sẽ bị hù dọa.

"Quá không tưởng tượng nổi, quá không tưởng tượng nổi!" Viên Hải Thần trong miệng lầm bầm vừa nói, ánh mắt còn có chút ngẩn người, đột nhiên hắn ánh mắt khôi phục thanh minh, bắt lại Dương Lăng cánh tay, "Tiểu Dương, ngươi chuẩn bị muốn ta làm gì?"

"Hợp tác!" Dương Lăng nhàn nhạt nói.

"Hợp tác?" Viên Hải Thần tựa hồ không tin tưởng lỗ tai mình, lại sau đó trên mặt bộc phát ra mừng rỡ như điên thần sắc, "Tiểu Dương, nói đi, muốn Viên Ca, làm gì? Núi đao biển lửa ta đều với ngươi chuyển."

Dương Lăng trong bụng một trận dễ dàng, hắn không nhìn lầm, làm ăn có thể làm đến mức hiện nay, Viên Hải Thần năng lực cùng nhân quang cũng sẽ không kém, mà nhân phẩm hắn, Dương Lăng cũng tin tưởng chính mình con mắt, nếu như chuyện này giao cho Viên Hải Thần thao tác, chính mình khẳng định có thể dễ dàng rất nhiều, có lẽ, vung tay chương quỹ cũng không là vấn đề.

Dương Lăng cầm trong tay ván trượt nhét vào Viên Hải Thần trong tay cười nói: "Được rồi, nếu Viên Ca, đồng ý, sau này chúng ta chính là đồng thời phát tài, đến, thử một chút chúng ta vượt thời đại sản phẩm!"

"Thật tốt!" Viên Hải Thần cũng không cự tuyệt, bả ván trượt bình bỏ trên đất, sau đó ở Dương Lăng dưới sự chỉ đạo, vụng về vô cùng bắt đầu cảm thụ phi hành thú vui.

Từ nhân loại có thể suy nghĩ bắt đầu, phi hành, liền vẫn là chôn giấu ở huyết mạch sâu bên trong lý tưởng cùng dục vọng, là bay về phía rộng lớn Vô Ngã không trung, bao nhiêu người trước ngã xuống người sau tiến lên, bao nhiêu người dốc hết tâm huyết, được bao nhiêu máu người rơi vãi bầu trời mênh mông, nhưng cho dù là đến khoa học kỹ thuật nhất tân nguyệt dị hôm nay, tự do tự tại phi hành, hay lại là một cái xa không có hi vọng mơ mộng, cho dù là ngồi máy bay, cũng là nom nớp lo sợ mệnh không khỏi mình.

Nhưng bây giờ, Viên Hải Thần cảm giác trong xương cái loại này xuyên thấu qua thoải mái tự do, tùy ý thân thể của hắn như thế nào run rẩy nghiêng lệch, thậm chí mất đi thăng bằng, nhưng dưới chân giống như giẫm đạp ở trên một ngọn núi lớn như vậy vững chắc, ván trượt luôn là vững vàng vàng đem hắn ký thác trên không trung, sau mười mấy phút, hắn đầu đầy mồ hôi nhảy xuống ván trượt, còn không cách nào ức chế trong lòng hưng phấn cùng kích động, đem ván trượt gặt gao bao ở trong ngực không muốn lỏng ra.

"Viên Ca,, cái này chỉ là một kiện thí nghiệm tính chất khái niệm thiết kế sản phẩm, trong đó rất nhiều thứ chúng ta bây giờ còn không cách nào lượng sản, vì vậy chúng ta lần này mục tiêu là xe hơi bay." Dương Lăng cười khò nhìn Viên Hải Thần nói.

"Phi... Xe hơi bay?" Viên Hải Thần tròn mắt hốc mồm đột nhiên nhìn Dương Lăng, lắp ba lắp bắp nói.

Dương Lăng gật đầu một cái nói: "Không sai, cái này ván trượt rất nhiều tính kỹ thuật đồ vật chúng ta còn không cách nào giải quyết, cho nên không thể làm gì khác hơn là làm lớn chút, đổi thành làm phi xa."

"Phi xa được a! Phi xa tốt hơn, nếu quả thật làm được, phòng chừng toàn thế giới cũng sẽ điên cuồng chứ?" Viên Hải Thần vô cùng kích động vuốt ve ván trượt lầm bầm nói.

"Ừ, cho nên, Viên Ca,, có một số việc ngươi thao tác tương đối quen thuộc, tỷ như thành lập công ty, cùng với đến tiếp sau này độc quyền, nhãn hiệu, thiết kế, sinh sản vân vân, những thứ này ta đều một chữ cũng không biết, chỉ có làm phiền ngươi."

"Không phiền toái, không phiền toái, những thứ này là đơn giản nhất, chủ yếu là sản phẩm" Viên Hải Thần nghiêm nghị nói, dừng một chút còn nói: "Đúng, tiểu Dương, ngươi chuẩn bị thế nào tiến hành thao tác, nếu như Đan Đan làm một nhà dân doanh tư bản tới vận hành, sợ rằng đến tiếp sau này sẽ có rất nhiều phiền toái."

"Ha ha, những thứ này liền cần Viên Ca, bận tâm!" Dương Lăng chế cười nói.

"Chuyện này chúng ta được cách bờ thao tác, ghi danh trước một nhà cách bờ công ty, sau đó hùn vốn nắm cổ phần ở quốc nội ghi danh công ty, như vậy quốc nội luật pháp đối ngoại chi phí điều tra liền sẽ tương đối thận trọng, ít nhất quốc nội rất nhiều người không cách nào đem bàn tay đi vào, cũng không dám trắng trợn tới cướp đoạt, thậm chí chúng ta có thể đem trên danh nghĩa bộ nghiên cứu môn ghi danh ở nước Mỹ đợi một hồi quốc gia tây phương, bọn họ có hoàn thiện độc quyền sản quyền bảo vệ, cũng vì sau này mở ra Âu Mỹ thị trường chuẩn bị sẵn sàng, về phần độc quyền đợi một hồi kỹ thuật nông cốt vấn đề, chúng ta tốt nhất toàn cầu ghi danh nắm chặt tiền cơ, sinh sản ngược lại là có thể thả ở quốc nội, loại này dẫn trước thế giới sản phẩm công nghệ cao, quốc nội cao tầng cũng sẽ cảm thấy rất hứng thú, nhưng vừa liền như thế, loại này có thể thay đổi thế giới cách cục, đại phúc đầy tới thế giới trình độ khoa học kỹ thuật sản phẩm, phòng chừng đến sản phẩm chính thức đưa ra thị trường sau, chúng ta áp lực sẽ phi thường lớn vô cùng, cho nên, ngươi cũng muốn chuẩn bị tâm lý thật tốt." Viên Hải Thần nói lời nhai phảng phất lầm bầm lâu bầu nói một đồng lớn, ngừng đầu một cái, phát hiện Dương Lăng mặt đầy si ngốc hình, nhất thời phục hồi tinh thần lại, nhất thời cười vỗ vỗ bả vai hắn nói: "Được, Dương huynh đệ, những chuyện này liền đóng cho ca ca ta, ngươi chỉ cần phụ trách sản phẩm là được."

"Sớm nói như vậy không phải hoàn!" Dương Lăng lau một đem nước miếng, "Viên Ca, nếu dự định vào nhóm, ngày mai đi với ta một chuyến Đông Hoàn đi, phi xa thiết kế hàng mẫu lập tức phải đi ra, chúng ta phải đi nghiệm chứng một chút khả thi, một khi thành công, toàn bộ đều phải lập tức tiến vào thực tế thao tác, cũng hy vọng mau sớm đạt tới đưa ra thị trường khả năng, vật này một khi đưa ra thị trường, ha ha, tiền tựa như cùng Trường Giang sóng lớn, cân nhắc cũng đếm không hết nha!"

Sáng sớm ngày thứ hai, Dương Lăng cùng Viên Hải Thần liền ngồi máy bay rời đi Trường An, mà đồng thời, Trường An một cái bí mật địa phương, một thân đại tá quân phục Cung Toàn Thịnh đang đứng ở một cái phủ đầy mây theo dõi trong căn phòng, nghe một cái trong video truyền tới báo cáo, sau đó ngồi ở chỗ ngồi im lặng không nói, bên cạnh Quách Bổng cũng là Thiếu Úy trang phục, sắc mặt nghiêm túc nói: "Cung Ca., chúng ta nên làm như thế nào?"

"Làm gì?" Cung Toàn Thịnh cười lạnh nói: "Phía trên ra lệnh chúng ta không thể bình luận, nhưng rõ ràng cho thấy đã có người văng đầu, Dương Lăng không là người bình thường, chuyện này nếu như không có thể xử lý được, đem tới có thể sẽ cho quốc gia mang đến tổn thất to lớn, bất quá, dưới mắt hay lại là thông báo Đông Hoàn bên kia, mặt thiết giám thị đi!" Nói xong đề xuống huyết Thái dương cùng chân mày lâm vào trầm tư.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Tử Ngọc Cửu Long ngọc bích

Tuyệt lớn đầy trời hoàng thành, một cái bí mật dưới đất sở nghiên cứu, một đám đủ loại tuổi tác thân mặc áo choàng trắng nhân đều ngồi ở một cái tiểu hình bên trong phòng họp, trên đài, một người mặc Trung Tướng quân phục lão đầu nhồi ngồi ở trên ghế nghe phía dưới vài người báo cáo, sau khi nghe xong tức giận phi thường vỗ bàn, thân thể khí truyền hình trực tiếp run, "Đây chính là các người kết quả nghiên cứu, thật là đều là nói bậy nói bạ."

Lúc này, cửa phòng họp mở ra, có mấy người đi tới, cầm đầu là một cái tinh thần quắc thước gầy lão đầu nhồi, mặc trên người quân phục, trên vai hai khóa kim sắc Tướng Tinh ở dưới ngọn đèn rạng ngời rực rỡ, hần liếc mắt nhìn phòng họp tình trạng từ từ đi tới hội nghị phía trước bệ nhồi lại lông mày nói: "Chu Khánh Đồng, người này tính xấu có thể hay không sửa đổi một chút? Ngày ngày hướng về phía những thứ này cấp bậc quốc bảo chuyên gia nổi giận, thật là không thể nói lý, ta xem người hay là về nhà các loại hoa đường một chút thảo, nếu không can hòa quả vướng từ chào buổi sáng!"

"Triệu Tiền Hành, người thả cái gì chó xú thí, nếu như lúc trước tám ảnh ta nói, bà tên tiểu tử kia bắt tới, nói không chừng đã sớm giải quyết, nhưng bây giờ, người xem một chút, người xem một chút." Vừa nói tức giận cầm trong tay báo cáo ngã tại trên bàn, "Bây giờ lấy được cũng là cái gì chó má kết quả."

"Chu Khánh Đồng, ta xem người là càng già càng hồ đồ, người khác đều nói đây là trong lúc vô tình lấy được cô phẩm, hơn nữa thần kỳ như vậy đồ vật không muốn thù lao không chút do dự công hiến ra đến, người còn muốn như thế nào? Người là dự định Long Thiên tuyệt nhân oán mới bỏ qua, quốc gia cũng tuyệt đối sẽ không cho phép người làm như thế." Triệu Tiền Hành tức giận nói.

"Đừng, hôm nay ta không phải là tới với người cãi nhau, có một kiện đồ vật, mọi người tới xem một chút!" Triệu Tiền Hành khoát khoát tay, sau lưng một cái mập lão đầu mập mà từ trong túi xách xuất ra một kiện đồ vật để lên bàn, lão đầu nhồi này nếu như Dương Lăng ở lời nói khẳng định nhận biết, hần chính là tây Thiểm tỉnh người thu thập hiệp hội hội trưởng, Trì Bản Xương.

Nhìn trên bàn cái này đen thùi lùi khay hình bầu dục tử, tất cả mọi người đều vây lại, Chu Khánh Đồng bữu mỗi một cái, "Người từ đâu cái quán ăn thuận tới mâm thức ăn?"

"Mâm thức ăn?" Triệu Tiền Hành dở khóc dở cười chỉ hần, "Chu Khánh Đồng a Chu Khánh Đồng, người đây đối với mắt chó lúc nào mới có thể dài điểm sáng mà, nói ra nó lại lịch, người cứt cũng sẽ hù được trong quần."

Chu Khánh Đồng lạnh rên một tiếng, "Hừ! Ta thì nhìn nó là cái giả bộ mâm thức ăn, không tin người Triệu Tiền Hành còn có thể đem nó nói ra Hoa nhi tới!"

"Ta xem người thật là chưa tới phút cuối chưa thôi, không đến tường Nam bắt hồi đầu, đến, Lão Tử để cho người xem một chút nó là thế nào dài ra Hoa nhi tới." Triệu Tiền Hành từ trên bàn cầm lên một chai nước suối, ở dưới con mắt mọi người đảo nhiều chút nước đến trong khay, sau đó hướng về phía bên người một cái xuyên âu phục người trung niên nói, "Đi, bà đến điện toàn bộ mở ra."

Theo "Lộc cộc" mấy tiếng, phòng họp ánh đèn nhất thời sáng choang, đang mãnh liệt ánh đèn chiếu rọi, màu xanh đen trong khay, mấy viên màu xanh ánh sao từ từ thăng lên, lơ lửng trên không trung, biến thành một cái Bắc Đẩu Thất Tinh đáng vẻ, Thanh Quang sáng chói, đoạt người nhãn cầu.

"Tê ~!"

Phòng họp rối loạn tung bừa, tất cả mọi người đều không nhìn được hít một hơi dài. Những người này từng cái cơ hồ đều là Trung Quốc y học hóa học Sinh vật học giới tinh anh, người người không nói học thông cổ kim, nhưng ít nhất cũng là Học Phú Ngũ Xa nội tình thâm hậu nhân, lúc này cũng đều bị kinh ngạc không nói ra lời, cũng vây quanh cái mâm rước cổ lên, chen lấn hùn không được bả cái mâm ôm nhìn.

Triệu Tiền Hành đắc ý nói: "Chu Khánh Đồng, thật tốt trọng to người họp kim ti-tan mắt chó thấy rõ ràng, đây không phải là hoa là cái gì?"

Chu Khánh Đồng tròn mắt hốc mồm nhìn cái mâm, lắp ba lắp bắp nói: "Lão . . . Lão Triệu, đây rốt cuộc là cái quái gì?"

Triệu Tiền Hành nhìn Chu Khánh Đồng biểu tình, đắc ý cười lạnh mấy tiếng: "Hắc hắc! Không nghĩ tới người chu Lôi tử cũng có giật mình thời điểm, thật dễ cho ta nở rộng tâm mắt a!" Nói tới chỗ này, hần quay đầu đối với người chung quanh nói, "Được, các vị chuyên gia, sau này còn có cơ hội xem, bây giờ mời tạm thời rời đi xuống."

Một đám mặc áo choàng trắng nhân cũng lục tục rời đi phòng họp, bọn họ cũng đều biết sau đó phải thảo luận vấn đề khả năng liên quan đến quốc gia cơ mật.

Chu Khánh Đồng cẩn thận từng li từng tí lấy tay một cái sờ cái mâm,

Cũng không có phát hiện dị thường gì, hần ngẩng đầu nhìn Triệu Tiền Hành cùng sau lưng vài người, "Lão Triệu, bây giờ có thể nói đi?"

Triệu Tiền Hành quay đầu đối với bên người lão đầu mập mà nói: "Tri hội trưởng, xin người bả vật này ngon nguồn cho Chu tướng quân nói một chút đi."

"Được."

Tri Bản Xương gật đầu một cái, hào không giấu giếm liền đem lần trước từ Dương Lăng trong tay mua món đồ này quá trình cận kề nói một lần, sau khi nghe xong Chu Khánh Đồng khóe mắt quắt thẳng tới rút ra, có chút buồn bực nói: "Tại sao lại là tên tiểu tử này? Đồ chơi này kêu thanh tỉnh Mặc Ngọc bàn? Hay lại là Thương Chu Trấn Quốc Thần Khí, này cũng có thể nhật được, hần vận khí cũng tốt nghịch thiên chứ ?"

"Nói người du mộ vương mặc đầu hay lại là nâng đỡ người, người không nên đem đối phó bộ đội đám kia thẳng nhóc con tính khí cầm đi đối phó người bình thường, huống chi, theo ta gần đây giảng hoà điều tra, cái này Dương Lăng cũng không là người bình thường." Triệu Tiền Hành thần tình nghiêm túc nói.

Chu Khánh Đồng tức giận chụp vỗ bàn, "Không phải là vận khí tốt phát vài nét bút tiền nhỏ sao? Làm sao lại không là người bình thường, bây giờ ta ngày ngày có hần theo dõi báo cáo, tên tiểu tử này cả ngày không có chuyện làm, địa quán cục từ chức cũng không đi làm, đồng du tây đi đạo, phụng bồi một bang hồ băng cầu hữu ăn thịt dê, người nói hần điểm nào mà không phổ thông?"

Triệu Tiền Hành lắc đầu một cái cũng không cùng hần làm ồn, tránh ra thân chỉ bên cạnh một người vóc dáng gầy gò, trên đầu buộc đạo kế, người mặc màu xám đạo phục hơn năm mươi tuổi trung niên đạo nhân nói: "Đây là Hoa Sơn Vân Thai xem Ngô Nhạn dài đạo trưởng, hôm nay ta xin hần đến, là muốn nói một chuyện cho người nghe, Ngô đạo trưởng mời."

Cái đó Ngô đạo trưởng đưa tay sờ cảm một cái thượng râu, nhẹ ho nhẹ một tiếng nói: Chu tướng quân, còn có mấy vị bằng hữu, tiếp theo ta sẽ nói một món đạo gia bí mật, hy vọng các vị sau khi nghe xong có thể no giữ bí mật."

Đám kia áo choàng dài trắng Giáo sư chuyên gia sau khi đi, lúc này phòng họp chỉ còn lại bảy tám người, trừ Chu Khánh Đồng người tướng quân này, còn sót lại mấy cái cũng là theo chân Triệu Tiền Hành đi vào, mọi người nghe Ngô đạo trưởng nói sau đều tự gật đầu đáp ứng.

Ngô đạo trưởng cũng sẽ không nói nhảm, trên người một cái sờ, xuất ra một khối lớn chừng bàn tay Ngọc Bích kiều đồ, toàn thân có chút sáng, ở dưới ngọn đèn tán ra đậm đà ánh sáng màu tím, mọi người nhân quang đều bị khối đồ này hấp dẫn, cũng không biết phía dưới hần muốn nói gì?

"Này là một khối Ngọc Bích, nó còn có một tên gọi Tử Ngọc Cửu Long ngọc bích, mọi người mời xem." Ngô đạo trưởng cầm trong tay Ngọc Bích nhẹ nhẹ để lên bàn, lúc này ánh đèn huy ánh, Tử Quang lượn lờ, tất cả mọi người mở to hai mắt theo Ngô đạo trưởng ngón tay nhìn thấy, Ngọc Bích phía trên có một vòng nhân nhật Long Văn dấu ấn, nhưng lại rất cạn, không chú ý thậm chí cho là mài mòn vết tích.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thệ Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Pháp Khí

"Khối ngọc này lai lịch phi thường thần bí, tục truyền là Minh triều lúc Bản Quan một vị chủ trì ở Hoa Sơn trong một cái sơn động phát hiện, mà đồng thời phát hiện còn có một vốn viết tay đạo gia nội công Chân Quyết..." Ngô đạo trưởng nói tới chỗ này bị Chu Khánh Đồng cắt đứt, "Ngô đạo trưởng, các người đạo gia không phải là chỉ tu đường sinh sao? Thật chẳng lẽ có nội công loại vật này?"

Ngô đạo trưởng cười cười nói: "Chu tướng quân, đây là chúng ta đạo gia bí truyền, thứ cho ta không thể cho nhau biết, nội công loại vật này đây ta cũng thoáng hiểu chút mà da lông, có thể hơi chút biểu diễn cho người xuống." Hắn nói tới chỗ này thần sắc như thường, cả người tản mát ra một loại rất cổ quái khí tức, sau đó chỉ thấy cánh tay hắn nhẹ nhàng run rẩy mấy cái, đưa ra một ngón tay Mãnh đề ở Ngọc Bích trên, Từ Sắc Ngọc Bích đột nhiên bộc phát ra một cỗ nồng nặc như mắt ánh sáng màu tím, mấy cái lãnh đạm màu đen nhạt Long Ảnh hiện lên Từ Quang bên trong, ngẩng đầu vẫy đuôi, nóng lòng muốn bay.

"Hô ~!" Tựa hồ liền lần này, Ngô đạo trưởng liền hao phí lực khí toàn thân, lúc này sắc mặt biến hóa vô cùng nhộn nhạo, hắn thở dài một hơi cười khổ lắc đầu một cái thu ngón tay lại, Từ Quang thu lại, Long Ảnh cũng đột nhiên biến mất.

"Ồ ào ~ "

Trừ Triệu Tiền Hành, người chung quanh cũng khiếp sợ, con mắt tròn to đại, trong miệng phát ra đủ loại âm thanh kỳ quái, mà Chu Khánh Đồng càng là có chút si ngốc, há to mồm không thể chẹn.

"Xin lỗi, nội công tu luyện vô cùng phức tạp, ta tư chất nông cạn, cũng chỉ là Sơ Khuy Môn Kính mà thôi, Chu tướng quân, ta nghĩ rằng nói là cái này Ngọc Bích còn có cái này cái mầm, có thể là cùng loại đồ vật, chúng ta đạo gia có một chung nhau gọi kêu... Pháp Khí."

"Pháp... Pháp Khí?" Chu Khánh Đồng há hốc mồm cứng lưỡi, cảm giác cổ họng mình phát khô, tim đều có chút không bị khống chế nhảy loạn, "Liền... Liền cùng trong ti vi bất quá đạo sĩ dùng kiếm gỗ đào như thế sao?"

"Két "

Ngô đạo trưởng sắc mặt một chút trở nên tối đen, trên trán mồ hôi hiện lên mấy cái hắc tuyến, hắn ngẩng đầu mấy giây mới chậm rãi nói: "Chu tướng quân, người khả năng còn không hiểu lắm chúng ta đạo gia lời muốn nói Pháp Khí ý tứ, người nói kiếm gỗ đào đó là đạo cụ, biểu diễn gạt người dùng, ta nói là Pháp Khí là một loại dùng đạo gia nội công thúc giục, sau đó có thể đạt tới chế địch tổn thương người hoặc là khác cái gì chức năng Đồ Vật, tỷ như khối này Từ Ngọc Cửu Long ngọc bích, nếu như nội lực đủ thâm hậu, liền có thể thúc giục nó bên trong Long Ảnh bay ra ngoài công kích đối thủ, đạt tới tính thực chất tổn thương."

Chu Khánh Đồng mặt già đỏ lên, nhưng vẫn là vội vàng hỏi: "Vậy phải rất cao nội công mới được?"

"Ít nhất Nhâm Đốc Nhị Mạch quán thông, đạt tới Tiên Thiên Cảnh Giới." Ngô đạo trưởng ung dung thở dài một hơi, về mặt cô đơn nói, "Mới vừa rồi ta nhắc tới khối này thần bí Ngọc Bích lai lịch lúc từng nói qua Bản Quan tổ sư còn đồng thời lấy được một quyển đạo gia nội công Chân Quyết, quyển này Chân Quyết kêu « Chân Huyền Thai Tức Quyết », là Trần Đoàn sở trứ, phía trên nói nếu như tu luyện lâu dài quán thông toàn thân Kỳ Kinh Bát Mạch sau, liền có thể lợi dụng nội khí thúc giục khối này Từ Ngọc Cửu Long ngọc bích. Mà Trần Đoàn người này, không biết các vị không hiểu?"

"Ta biết!" Bên cạnh một người mang kính mắt học giả bộ dáng lão đầu nhí gật đầu nói, "Trần Đoàn tục truyền là Ngũ Đại Thập Quốc thời điểm nhân, một mực sống đến Tống Triều sơ kỳ mới khuất thế, hưởng thọ 118 tuổi, nhưng cái này cũng không có chứng cứ, nghe nói Tống Triều trung kỳ còn có người thấy qua hắn, người này là Trung Quốc đạo gia đệ tử cấp nhân vật, đối với đạo gia Triết học tư tưởng cập kỳ nghiên cứu sâu, vui đọc « Dịch Kinh », đến có « Vô Cực Đồ » « Thái Cực Đồ » « chỉ huyền thiên » đợi một hồi đạo gia tên, mà bản thân mình cũng luyện khí ăn Đan, Ích Cốc tu đạo, từng lâu dài Thai Tức chìm ngủ không tỉnh, người ta gọi là ngủ tiên, kỳ còn cùng truyền thuyết Bát Tiên giao hảo, đặc biệt là cùng thuần Dương chân nhân Lữ Đồng Tân là bạn thân, lâu dài chung một chỗ luận đạo tu luyện..."

Chờ lão đầu nhí nói xong, Ngô đạo trưởng lúc này mới nghiêm nghị nói: "Không sai, Trần Đoàn chính là chúng ta đạo gia một cái kỳ nhân, tục truyền kỳ công lực Thông Huyền, sớm đã đột phá Tiên Thiên Cảnh Giới đạt đến địa tiên tầng thứ, có thể Súc Địa Thành Thôn ngày đi ngàn dặm, ngày thường cang là một ngủ hơn mấy tháng không ăn không uống, tỉnh lại lại như cũ khí sắc đỏ thắm, bây giờ rất nhiều đạo gia truyền thừa tu luyện chính là hắn sở trứ « Thai Tức Quyết » Nội Công Tâm Pháp, Trần Đoàn lão tổ trung niên lúc từng ở Võ Đang Sơn chín phòng móm đá tu luyện hơn hai mươi năm,

Tuổi già ở Hoa Sơn ẩn cư, ngụ ở Vân Thai xem, sau với Hoa Sơn Trương Siêu cốc Vũ Hóa Đẳng Tiên, được đến khối ngọc này ngọc bích vị trí liền cách Trương Siêu cốc không xa, căn cứ ta xem các đời đồng môn nghiên cứu Thủ Cảo từng nói, này Từ Ngọc Cửu Long ngọc bích chính là Trần Đoàn lưu.

Chu Khánh Đồng nghe xong lắp ba lắp bắp nói: "Lão Triệu... Người bóp ta một chút, để cho ta biết có phải là đang nằm mơ hay không."

Triệu Tiền Hành lúc này sắc mặt nghiêm túc nhẹ nhàng dùng ngón tay gỗ đánh đến bàn nói: "Chu Lôi tử, lần này người chịu phục đi, súng pháo máy bay là cường đại, nhưng rộng lớn Trung Hoa di tồn vạn tải, trong đó còn có bao nhiêu đồ vật là chúng ta không thể nào hiểu được cùng mình, có lẽ khoa học phát triển đến cuối cùng sẽ giải thích cho chúng ta, nhưng trước mắt chúng ta chỉ có thể đi tin tưởng, cái này kêu Dương Lăng tiểu tử, có lẽ là giống như Trần Đoàn kỳ nhân, đoạn thời gian trước phát sinh ở Trường An hai lần con tin uy hiếp sự kiện người còn nhớ chứ, hắn một thân một mình, không tới một phút liền tay không giết chết bảy tám cái còn mang theo đạo thương chỉ 'bố phân tử, lúc ấy người quy kết vì hắn vận khí tốt, nhưng là bây giờ, người còn cảm thấy đây là vận khí sao?"

"Ta... Ta..." Chu Khánh Đồng há miệng một cái không biết nên như thế nào mở miệng, kỳ kỳ ngả ngửa sắc mặt đỏ bừng.

Triệu Tiền Hành vỗ vỗ bả vai hắn ngữ trọng tâm trường nói: "Được, lão Chu, chúng ta cũng lão sắp xuống mồ, có một số việc không tới phiên chúng ta bận tâm, hôm nay cho nên ta tới nơi này, liền là muốn cho người thay đổi người một chút cố chấp ý tưởng, vô luận nói như thế nào, tên tiểu tử này là một

tâm địa thiện lương nhân, mấy lần một mình thiệp hiểm cứu người, không có đền bù quyền tặng thần kỳ Dược Thủy, trong lúc người từng mấy lần sắp xếp người tiếp xúc hẳn, để cho hẳn tức giận cùng cảnh giác, bây giờ thế nào, hẳn điện thoại di động, máy tính, tài khoản ngân hàng cũng mất đi theo dõi, ta phi thường lo lắng lâu dài đi xuống, hẳn sẽ làm ra cái gì không chuyện tốt đến, nếu như hẳn thật là Trần Đoàn thứ người như vậy, chúng ta thì như thế nào ngăn cản cho hẳn, loại này kỳ nhân, không phải là bình thường thủ đoạn có thể hàng phục, hướng chi, hẳn bây giờ cũng coi là một cái không biết bảo bối, nói không chừng ngày nào còn sẽ mang lại cho chúng ta to vui mừng thật lớn."

"Chúng ta đây nên làm cái gì? Liên từ bỏ như vậy?" Chu Khánh Đồng có chút ảo não nói.

"Cho hẳn một cái thân phận, để cho hẳn tự do phát triển, thậm chí có nhiều chỗ còn phải cho với nhất định giúp giúp, nhưng âm thầm cũng không cần buông tha điều tra, cũng không thể giống như một lúc trước dạng lỗ mãng." Triệu Tiên Hành rất thận trọng nói.

"Tốt ~!" Chu Khánh Đồng dù sao cũng là Trung Tướng cấp bậc, người dày dặn kinh nghiệm, như loại này vượt qua người bình thường phạm vi dị loại hẳn vẫn có chút biết, không chút do dự đáp ứng một tiếng.

Mà đứng ở bên cạnh Ngô đạo trưởng lúc này lại kích động vô cùng, hẳn hưng phấn nói với Triệu Tiên Hành: "Triệu tướng quân, không biết ta có thể hay không tới viếng thăm một chút cái này Dương Lăng."

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Làm ăn khó khăn

Triệu Tiên Hành trầm tư một chút nói: "Ngô đạo trưởng, người là phương ngoại nhân sĩ, lần này người có thể bình cổ đại nghĩa đến giúp đỡ chúng ta, chính phủ cũng là phi thường cảm tạ, về phần tiếp xúc Dương Lăng sự tình, chính người an bài, có lẽ người cũng có không tương được thu hoạch, đây cũng tính là Trung Hoa văn minh cổ xưa một loại dọc theo cùng trao đổi, chính phủ cũng phi thường tình nguyện thấy."

"Cám ơn Triệu tướng quân." Ngô đạo trưởng vội vàng khom người hành lễ.

Bên này phát sinh cái gì Dương Lăng không biết, lúc này hẳn đang ở Đông Hoàn một cái hẻm điện tử nhỏ bên trong, cùng Đinh Thông còn có Viên Hải Thần ở trong xưởng nhìn các công nhân lắp ráp sản phẩm điện tử, cái này kêu "Tiểu Đình công ty điện tử" xưởng nhỏ cũng không lớn, hai cái bịt kín thép cầu Đại Bằng xa gian, cộng thêm phòng thí nghiệm, phòng làm việc, cộng lại mấy ngàn thước vuông, một hai trăm người mà thôi, mà bên ngoài, dọc theo một cái dưới đường cái đi, hai bên đều là giống nhau như đúc xưởng, một cái đây một cái, cả địa phương, trong không khí tràn ngập một cỗ kỳ quái điện tử mùi vị.

Các công nhân đeo đồ che miệng mũi, thuần thực bả trước mặt đủ loại cơ phận lắp ráp chung một chỗ, mấy phút sau một máy điện thoại nhái liền bị vút xuống bên người giấy trong rương, mỗi qua nửa giờ, sẽ có đồng người đến xe nhỏ tới đem điện thoại di động lấy đi, đưa đi gắn pin, khảo sát, thanh tẩy, đóng gói, một máy xuất khẩu ra Phi Châu sản phẩm coi như hoàn thành.

Dương Lăng nhìn công nhân hoa cả mắt động tác không khỏi âm thầm lấy làm kỳ, cười hỏi Đinh Thông: "Lão Lục, những người này động tác rất nhanh a, các người một tháng vẫn là phải kiểm không ít tiền chứ ?"

Đinh Thông nghe xong cười khổ lắc đầu một cái, "Kiểm tiền? Người nghĩ quá nhiều, nhóm này đơn đặt hàng làm xong không lỗ vốn liền có thể, bây giờ một máy điện thoại di động phần lãi gộp đại khái bảy tám đồng tiền, mà châu Phi cái này sản phẩm lại vừa là cấp thấp nhất cái loại này, phần lãi gộp năm khối bên cạnh (trái phải), kiểu xưa 3. 2 tác bình, toàn bộ bàn phím, đại sức chứa pin, chính là chúng ta nguyên lai dùng vừa già lại đắt cái loại này, năm chục ngàn đơn đặt hàng, phần lãi gộp không tới hai trăm năm chục ngàn, hơn một trăm cái công nhân không sai biệt lắm bốn ngày mới có thể hoàn thành, nhưng đơn đặt hàng ít dưới tình huống chúng ta vẫn không thể làm nhanh lên xong, nếu không phát xong tiền lương nhân cũng chạy, một cái công nhân một ngày không sai biệt lắm một trăm hai mươi nguyên, kéo dài một tuần lễ, tiền lương đến gần đi ra ngoài một trăm ngàn, đội một hồi nhóm này làm xong còn có đơn đặt hàng liền có thể, không có liên uống công nuôi công nhân, tiền lương lại không thể thiếu phát, ai ~ "

Như thế này mà khó khăn? Dương Lăng không khỏi sờ cái đầu cười ngây ngô, có thể là tiền của bản thân tới quá dễ dàng, cho nên đối với loại này thấp thêm giá trị mật độ cao nhân tạo lao động không hiểu, nhưng Đông Hoàn trước mắt dựa vào loại này xưởng nhỏ nuôi mấy trăm ngàn công nhân, vì vậy cười nói: "Không kiểm đến tiền, cũng coi là vì quốc gia làm cống hiến đi! Ít nhất giải quyết vấn đề nghề nghiệp."

Đinh Thông buồn rầu thở dài nói: "Coi là vậy đi, nhưng là thuế lại không thể ít giao nộp, tiền mướn phòng lại hàng năm đang gia tăng, nhân tạo tiền lương cũng vậy, ánh sáng năm nay ta biết, phụ cận thì có Bát gia hẻm điện tử sập tiệm, trong đó còn có một cái ông chủ nhảy lầu từ, cái tên kia ta biết, còn từng cùng uống qua mấy lần rượu, nhân thật hào sảng, mới ba mươi bốn tuổi, cứ như vậy từ, chỉ lưu lại một cái ba tuổi con gái cùng lão bà, lúc ấy công nhân nói ra biểu ngữ vậy ở hán môn miệng đòi tiền lương, hai mẹ con cái khóc thương tâm muốn chết, phụ cận nhiều cái ông chủ cũng còn đi tượng trưng quyền ít tiền, bất quá cũng là như muối bỏ biển..."

Đi ở bên cạnh Viên Hải Thần cũng là có lòng cảm xúc nói: "Đúng vậy, mấy năm này kinh tế không quá khởi sắc, cạnh tranh lại kịch liệt, chúng ta làm ăn cũng là vẫn luôn ở đi xuống dốc, may mấy năm trước địa ốc hòa bạo ta còn kiếm ít tiền, không đúng vậy là nhanh thật không đi xuống, suy nghĩ một chút Trương An bây giờ, quang đại hình vật liệu xây cất thành liền mở bảy tám nhà, điểm nhỏ mà càng là không biết có bao nhiêu, cái này còn không bao gồm duyên hải một ít nhà máy sinh sản sản phẩm, buộc chúng ta mỗi một ngày đều nom nớp lo sợ, như lý bạc băng."

Ba người nhất thời im lặng không nói, lúc này gặp phải vừa vặn xuống xe đang lúc kiểm tra đình mạnh, cái này ngoài ba mươi nam nhân mặt đầy mệt mỏi, trong mắt vẫn vện tia máu, hần lên tinh thần cười đi tới cầm Viên Hải Thần tay nói: "Viên chung quy, người không đi ra ngoài đi dạo một chút? Làm sao chạy đến xa gian đến, nơi này mùi cũng không tốt người!"

"Ta cũng không có chuyện gì sẽ tới vòng vo một chút, nhìn một chút Đình Tông làm ăn vẫn là rất hòa hồng mà!" Viên Hải Thần cười nói.

Đình cường cười khổ nói: "Viên chung quy,

Người đây là tới đánh mặt đi, ta đều buồn nhanh không mở mắt nổi, đi thôi, ta cùng các người đi ra ngoài uống ly trà."

Dương Lăng do dự một chút hỏi: "Cường ca, có phải hay không phát cái gì chuyện gì?"

"Không có việc gì, cái này không cuối năm mà, vừa mới mấy cái giao hàng thương tới thúc giục khoản, ta mới đem bọn hắn đuổi đi liền xuống xem một chút, khoản này đơn đặt hàng không thể kéo, được mau sớm giao hàng, hy vọng mùa xuân trước có thể thu hồi tiền hàng, chúng ta phải qua năm, người khác cũng phải hết năm a! Nếu không công nhân nếu là ồn ào chuyện vui có thể to lắm." Đình cường cố làm dễ dàng cười nói.

Dương Lăng trầm tư một chút nói: "Cường ca, lần trước ta không phải là hỏi tới mười triệu ấy ư, ngược lại hăng Long điện tử cũng không giao hàng, nếu không người trước mượn tạm một bộ phận chống đỡ một hồi?"

"Cái này không được." Đình cường vội vàng lắc đầu, "Dương Lăng, người cái vật kia ta tháo qua, mười triệu tuyệt đối là không đủ, cho nên người chính là trước quản tốt chính người đi, ta bên này mà không phải là còn chưa tới một bước kia sao?"

"Được rồi!" Dương Lăng không thể làm gì khác hơn là gật đầu một cái, phi xa hạng mục muốn chạy, đầu nhập tuyệt đối phi thường dọa người, bên cạnh Viên Hải Thần cũng là cúi đầu không nói, cái gọi là thân thiết với người quen sơ, hần và Đình Thông huynh đệ không quen, cũng sẽ không tùy tiện xuất thủ trợ giúp, hưởng chi tiền hần chuẩn bị toàn bộ nện ở Dương Lăng phi xa hạng mục thượng.

Chừng ba giờ chiều, bốn người đang ngồi ở phòng làm việc nói chuyện nói chuyện phiếm, Đình Thông nhận được hăng Long điện tử điện thoại, nói là hàng mẫu đã hạ tuyến, hỏi hần đưa đến địa phương nào tiến hành khảo sát, Đình Thông nói một chỗ sau cúp điện thoại, Dương Lăng liền mặt đầy hưng phấn đứng lên, "rốt cuộc chờ đến, tốc độ rất nhanh a!"

Đình Thông khinh thường bĩu môi một cái nói: "Đùa, người đập lớn như vậy cái bao tiền lì xì, ai không liều mạng, không tới một tháng, nhẹ nhàng thoái mái hơn mười triệu, Lão Tử học mấu đều nguyện ý liên quan (khô)."

Viên Hải Thần cũng là kích động không thôi đứng lên, ba người đi tới cửa, đình cường lại chưa ra, Dương Lăng quay đầu lại nói: "Cường ca, đi, cùng đi gặp nhìn!"

"Ta cũng đi?" Đình cường hơi kinh ngạc, hần chỉ biết là Dương Lăng hạng mục này phi thường thần bí, ngay cả em trai Đình Thông cũng đối với hần giữ bí mật tuyệt đối, hần cũng biết quy tắc buôn bán, cho nên cho tới bây giờ cũng không hỏi qua, chẳng qua là hỗ trợ liên lạc Đài Loan hăng Long điện tử mà thôi.

"Ca,! Đi thôi, bảo đảm đề ý tới thất kinh!" Đình Thông buổi sáng nhưng là ở một cái bí mật chỗ chơi qua ván trượt bay, nói thật, cho tới bây giờ, cặp chân tựa hồ đi bộ cũng còn nhẹ nhõm cảm giác có chút không chạm đất.

Bốn người ngồi một chiếc xe con dọc theo Công Lộ đi thẳng nửa giờ, cơ hồ cũng mau rồi đi Đông Hoàn, cuối cùng bảy cong tám cuốn đến một cái bỏ hoang lạn vĩ lâu phụ cận dừng lại.

Đại khái đợi một hồi sắp tới nửa giờ, một chiếc phong bế tiểu hình sương thức xe hàng lái tới, Đình Thông xuống xe giao thiệp với bọn họ mấy câu, xác nhận chính là hăng Long điện tử giao hàng xe, vì vậy Đình Thông liền mở ra xe van mang theo xe hàng lái vào lạn vĩ lâu trung ương trong đất trống.

Cái này to lớn tiểu khu thật ra thì cũng chưa hoàn thành, mấy tòa xi măng cốt sắt đồ bê-tông nhà ở đều có cao mấy chục mét, nhưng cũng chỉ có cái ánh sáng chiếu chiếu mà thôi, không có thứ gì.

Chương 65: Thí nghiệm thành công

Hàng trên xe xuống ba người, trong đó hai cái mặc đồng phục làm việc người tuổi trẻ mở xe ra sườn, kéo ra treo nghiêng bản, sau đó cẩn thận từng li từng tí đem một máy hoạt động kéo xe từ từ kéo xuống, kéo xe thượng đồ vật dùng bột hộp giấy dán kín đến, mà một người khác xuyên âu phục người đàn ông trung niên cầm trong tay mấy phần văn kiện đưa cho Đinh Thông nói: "Đinh quản lý, thí nghiệm hàng mẫu đã đưa đến, xin người ký nhận xuống."

Hai cái công nhân lúc này đã đem bột hộp giấy mở ra, lộ ra bên trong một tấm U hình trọng điệp to lớn điện lộ bản, bề rộng chừng 70 cm, hộp đồng dài hạn 150 cm, chừng sách nhỏ bàn lớn như vậy, từ mặt ngoài che phủ ny lon bản lỗ thủng trung có thể thấy bên trong phủ đầy rậm rạp chằng chịt điện tử nguyên kiện, Dương Lăng gửi tới mấy cái nòng cốt tấm chip cũng đã bao hàm ở bên trong, công nhân đem điện lộ bản giơ lên đến, mặt dưới đã dán kín, chỉ lưu lại một cái gắn nòng cốt dây tới trang bị tạp cái máng tiếp lỗi, hết thấy nhìn lên cũng giống như một cái đơn sơ đến không thể lại đơn sơ ngoạn ý nhi, nhưng ở trong mắt Dương Lăng, so với bất kỳ vật gì cũng để cho hắn kích động, ngay cả tìm đều đi theo cuồng nhảy cồm lên.

Đinh Thông nhìn mấy lần hộp đồng ký tên xong đưa trả lại cho người trung niên, người trung niên phất tay một cái cùng hai cái công nhân xoay người lái xe rời đi nhà để xe, Đinh Thông cùng Viên Hải Thần kích động không thôi nhìn cái này giơ lên tới Uyển Như một khối cánh cửa đồ vật, sắc mặt đỏ bừng lên, lòng bàn tay mồ hôi cũng chảy ra.

Dương Lăng từ trong túi đeo lưng lấy ra một khối phương phương chính chính tự điển lớn nhỏ màu bạc pin cùng một cái màu đen hình tròn trang bị, tự tay bắt bọn nó gắn đến để dành cố định vị trí.

Theo "Răng rắc răng rắc" hai tiếng gắn cố định, ở Dương Lăng tỏ ý xuống vài người tiến lên hỗ trợ đem nó bình để xuống, lúc này mới theo như người kế tiếp nút màu đỏ.

"Đích ~ "

Theo nút ấn đề xuống, trên ván cửa phát ra một tiếng thanh thúy ré dài, bốn phía vài chiếc đủ loại màu sắc LED đèn sáng lên, ngay sau đó gắn ở cánh cửa phía trước một khối khoảng mười tám màn hình đi theo sáng lên.

"MP3 388 hình văn trượt đang ở tự kiểm "

"Đích, âm thanh không bình thường "

"Đích, xúc không không bình thường "

"Đích, truyền tin không bình thường "

"Đích, xác định vị trí dẫn đường bình thường "

"Đích, hệ thống động lực bình thường "

"Đích, thăng bằng hệ thống bình thường "

"Đích, Radar bình thường "

"Dụng cụ đang ở sơ thủy hóa sơ thủy hóa xong "

Lúc này, trên màn ảnh nhảy ra nhắc nhở: "Tic tic tic, xin chú ý, văn trượt thuộc về không trạng thái an toàn, xin ngài tùy thời phản xướng bảo vệ cùng hoặc là thay đổi."

Điều này nhắc nhở mấy giây sau biến mất, tiếp lấy trên màn ảnh lại biểu hiện: "Đang chuẩn bị tiến hành lần đầu tiên phi hành khảo sát, xin đem văn trượt thả vào rộng rãi nơi "

Đinh Thông bả xe van lui về phía sau bảy tám mét, vài người cũng vội vàng tản ra khoảng cách nhất định, cứ như vậy qua mấy giây, đại văn trượt nhẹ nhàng run một chút chậm rãi lơ lửng, khả năng trọng tâm không có điều chỉnh xong, toàn thể có chút nghiêng về, nhưng đại văn trượt lay động mấy cái rất nhanh thì điều chỉnh tài nghệ, sau đó bốn phía xung quanh trên dưới bắt đầu di động, sau đó còn tiến hành lộn mấy vòng vận động, không tới một phút, đại văn trượt liền chậm rãi rơi xuống đất.

Lúc này, trên màn ảnh lại nhảy ra nhắc nhở: "Tic tic tic, xin chú ý, văn trượt thuộc về không trạng thái an toàn, xin ngài tùy thời phản xướng bảo vệ cùng hoặc là thay đổi."

Dương Lăng cũng không có quản nó, quả nhiên mấy giây sau nhắc nhở biến mất, trên màn ảnh nhắc nhở văn tay thiết trí, giọng nói thiết trí, Dương Lăng đều nhất nhất thiết trí xong, sau đó ở ngoài ra ba nam nhân trực câu câu ánh mắt cùng thô trọng trong tiếng thờ dốc, hắn chân phải đạp ở để dành cố định vị trí, đưa tay đem tạp trừ khép lại, cái thẻ này trừ trước mắt chỉ là một chốt mở điện, cũng không có tác dụng thực tế, nó tác dụng chính là để cho hệ thống cảm thấy người sử dụng đã thuộc về sắp xếp xong trạng thái, lúc này trên màn ảnh sáng lên: "Tức sẽ tiến vào phi hành tư thế,

Mời điều chỉnh xong thân thể "

Đếm ngược ba giây sau khi, ván trượt nhẹ nhàng lơ lửng cách mặt đất khoảng mười centimet vững vàng lơ lửng, Dương Lăng bả chân trái cũng đạp lên, đại ván trượt khẽ hơi trầm xuống một cái sau đó biểu hiện trên màn ảnh: Trọng lượng cơ thể 72KG, lớn nhất thừa trọng 456KG, đang ở điều chỉnh phát ra công suất điều chỉnh xong, dự trữ chạy khoảng cách 160KM, cao nhất cách mặt đất độ cao 18M, âm thanh khổng đọi lệnh trung" sau đó màn ảnh phía bên phải cho thấy một cái Microphone đồ án.

Dương Lăng đã hết sức quen thuộc những thứ này, hẳn rõ ràng phát ra chỉ thị "Cất cánh", ván trượt không có chút nào đọng đưa từ từ dâng lên đến cách mặt đất một thước khoảng cách, sau đó kèm theo Dương Lăng bốn phía xung quanh thượng ra lệnh, đại ván trượt cũng xúng vồ cùng hợp tác ra đủ loại động tác, mấy phút sau khi, đại ván trượt tại hẳn dưới sự chỉ huy chậm rãi rơi xuống đất.

Nhảy xuống ván trượt Dương Lăng không tránh khỏi ngửa mặt lên trời cười như điên, "Ha ha ha ha ~! Thành công, ha ha ha ha!"

Đình Thông cùng Viên Hải Thần cũng là nhào lên ôm hẳn cười to, hưng phấn hô to, nước mắt cũng chảy ra "Chúng ta thành công, ha ha ha ~!"

Mà đình cường nhưng là trọn mắt hốc mồm đứng ở đằng kia, cũng không biết trong đầu đang suy nghĩ gì, ánh mắt lại còn trực câu câu nhìn trên mặt đất đại môn bản trạng ván trượt.

Lần đầu khảo sát có thể nói là phi thường hoàn mỹ, vài người hưng phấn cũng sắp chảy máu mũi, nhất là Viên Hải Thần, hưng phấn hai tay tay không biết nên làm sao bây giờ, trên đường trở về, hẳn một mực đứng ở bên trong buồng xe cả người cũng nằm ở đại ván trượt thượng sờ tới sờ lui, nhìn Dương Lăng cả người nổi da gà.

Trở lại hãng điện tử, vài người ở trong phòng làm việc bí mật thương lượng đến tối sắp tới tám giờ, đình cường huynh đệ giống như Viên Hải Thần ban đầu như thế, không chút do dự gia nhập Dương Lăng phi xa trong kế hoạch, quyết định chung nhau xây dựng một công ty tới vận hành phi xa hạng mục, Dương Lăng là kỹ thuật người có cùng cơ phận nồng cốt Kế cung cấp, cá nhân hẳn lần nữa bỏ vốn hai chục triệu, cộng thêm giai đoạn trước mười triệu, tổng cộng chiếm cứ hùn vốn công ty 85% cổ phần, ra Nhâm chủ tịch, Viên Hải Thần bỏ vốn 100 triệu, chiếm cứ 12% cổ phần, đảm nhiệm công ty Tổng giám đốc, phụ trách công ty hết thảy thị trường vận hành, Đình Thông đình cường huynh đệ bỏ vốn ba triệu, chiếm cứ 3% cổ phần, phụ trách sản phẩm sản xuất và đến tiếp sau này nghiên cứu, những thứ này đều bị dùng điều khoản phương thức liệt vào hợp đồng.

Ngày thứ hai, Viên Hải Thần liền khẩn cấp trở về Trường An an bài bán ra vật liệu xây cất thành cùng Ngũ Kim xưởng, bắt đầu xoay sở vốn, cũng bắt đầu thông qua người một nhà Mạch quan hệ vận hành cách bờ công ty khai sáng, quốc nội công ty cổ phần xin.

Đình Cường Đã là thật nhanh dọn dẹp điện tử nhà máy hết thảy giải quyết tốt công việc, sau đó xây dựng công ty thuộc hạ phòng thí nghiệm, thu nhận tầng thứ cao hơn điện tử thợ, sẽ đối Dương Lăng cung cấp tám chip tiến hành phá giải sửa đổi, cũng không thể mỗi lần chạy cũng biểu hiện MP3 388 hình ván trượt đi, những thứ này cố hóa ở tám chip nội bộ khởi động phần mềm cũng cần lần nữa sửa đổi, phải đem tứ chi truyền cảm khổng chế cái biến thành lái trạng thái tay chân khổng chế, dĩ nhiên, những thứ này cũng không phải là cần, nhưng cũng là đang làm tướng tới đây ra Đề nghị Đề tam sản phẩm tiến hành kỹ thuật tích lũy.

Đình Thông là tiếp tục cùng Hằng Long điện tử tiếp xúc, đối với Dương Lăng nói lên một ít chi tiết tiến hành sửa đổi hoàn thiện, lấy liền có thể hoàn toàn thông qua ván trượt hệ thống tự kiểm, đồng thời liên lạc đặc biệt công ty thiết kế đối với sản phẩm tiến hành toàn thể trong ngoài xem thiết kế, cần phải thiết kế một cái có vượt thời đại, tràn đầy đậm đà Khoa Huyền màu sắc phi xa.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Đột phá

Còn sót lại sự tình Dương Lăng cũng không chuẩn bị lại bận tâm, tiện lợi vung tay chưởng quỹ, hẳn ở Đông Hoàn cũng chỉ ngảy ngô hai ngày, thuận tiện cùng Đình Thông đi một chuyến Hằng Long điện tử, sau đó trở về đến Trường An, tiếp tục hẳn không có tìm không có phổi thợ mỏ kiếp sống.

Đứng ở thợ mỏ hệ thống trong sân nhỏ, nơi này cũng không có gì đặc biệt biến hóa lớn, nước giếng như cũ giống như mãi mãi cũng lưu vô tận giòng suối nhỏ, ngày đêm ồ ồ không dứt, quanh co chảy tới tường viện phía dưới biển mắt.

Hoa cỏ mầm mống tựa như ư đã hoàn toàn thành thực, rất nhiều cũng rơi xuống ở trong bụi cỏ hoa, hẳn chui vào tìm hồi lâu, tìm ra hơn mấy chục viên, viên viên châu viên ngọc nhuận phảng phất màu sắc rực rỡ Mã Nào (một loại đá quý), trừ trang sức hẳn quả thực không biết những mầm mống này có thể làm gì, không thể làm gì khác hơn là bắt bọn nó ném ở thạch thất trong góc tường, ngược lại nơi này không có con chuột, cũng không lo lắng bị hư hại, dứt khoát chờ đến mùa xuân làm được các loại nhìn có thể ở trong hiện thực sinh hoạt dài ra cái quái gì.

Đại thụ cảnh lá rậm rạp, viên viên bóng đá đại trái cây toàn thân vàng óng, tàn mát ra thấm vào ruột gan đậm đà mùi thơm, nghe cũng làm người ta cả

người tể bào rên rỉ, thần thanh khí sáng, cũng không biết ăn hết sẽ có kết quả gì, có thể hay không đạt tới trong truyền thuyết thần tiên cảnh giới.

Khen thưởng moi ra mầm móng đã lớn lên cao bốn, năm mét một viên dị thường vai u thịt bắp cây nhỏ, lực lượng chủ yếu đều cơ hồ ôm không tới, phía trên phiến lá giống như vàng đúc thành, vàng chói lọi, chạc cây đang lúc triển lộ ra to bằng miệng chén đĩa hoa màu xanh lục, giống như dùng Phi Thúy điêu khắc mà thành, tinh mỹ đến làm người ta tức lộn ruột mức độ, cũng không biết sau này sẽ kết xuất cái dạng gì trái cây.

Ở trong sân nhỏ đi bộ một vòng, không khỏi có chút tiếc nuối, cái tiểu viện này nếu có thể lớn hơn nữa chút liền có thể, như vậy chính mình liền có thể bỏ nhà đá nhỏ hủy đi, xây một cái nhà hai tầng lầu gỗ nhỏ, như vậy nhìn thoải mái hơn, nhưng dưới mắt hay lại là chờ một chút đi, hẳn chờ dài một hơi đi vào nhà đá, ngồi xếp bằng, Ngũ Tâm Hư hướng Thiên, bắt đầu hô hấp thổ nạp, rất nhanh tiến vào trạng thái nhập định.

Cho tới bây giờ, Dương Lăng chỉ còn lại một điều cuối cùng kinh mạch không có đã thông, điều này kinh mạch đã như ẩn như hiện nổi thẳng đại não, Chúa thông coi, vị, nghe, ngửi, nghĩ Ngũ Cảm chính mạch, một khi đầu điều này kinh mạch đã thông, « Thông Mạch Luyện Hồn Quyết » sẽ viên mãn đại thành, cũng không biết thân thể sẽ phát sinh cái dạng gì phản ứng.

Lúc này hắn đã sớm tâm vô bàng vụ, tư cảm trung cuộn cuộn khí lưu từ Nhâm Đốc Nhị Mạch giao hội trong khí hải xông ra, sau đó chảy vào đã đã thông Kỳ Kinh Bát Mạch bên trong, linh hồn phảng phất rời đi thân thể, nhìn một cổ màu trắng loáng vàng sáng ở toàn thân dừng động, sau đó chậm rãi hội tụ lại lưu trở về Nhâm Đốc Nhị Mạch, làm một cái tuần hoàn, mà mỗi lần khí lưu trải qua liên tiếp não bộ kinh mạch lúc, chung quy sẽ cố gắng dừng, để cho điều này kinh mạch bùng nổ biến gầm như vậy kêu vang.

Dương Lăng Thần Niệm Vô Cầu, không nghĩ bất động, phảng phất gỗ, lần ngồi xuống này, lại ba ngày trôi qua.

"Oanh".

Đột nhiên trong đầu một tiếng Uyển Như Thiên Bãng Địa Liệt vang lớn, Dương Lăng cả người rung một cái, cái miệng phun ra một cái máu đen, hắn cảm giác trong thân thể thứ gì giống như một khối thủy tinh bị gõ nát bấy, trong phút chốc đầu Tinh Không lóng lánh, Uyển Như vừa sai bước vào một cánh cửa chưa từng mở ra rộng lớn đại môn, nhìn thấy trước mắt tinh Minh Nguyệt diệu, tinh khiết an bình, trời cao đất xa, vạn vật mạnh mẽ phát.

Mấy phút sau, hắn từ từ mở mắt, ngay tại hắn mở mắt chớp mắt, lưỡng đạo ác liệt bạch quang từ trong mắt phun ra, nhưng là chợt lóe mất, nếu để cho người khác người trông xem, nhất định là bị dọa sợ đến giống như thấy quỷ.

Hắn chép miệng một cái cảm giác trong miệng tựa hồ có loại trách mùi lạ, sau đó đưa tay một cái sờ miệng, trên tay dính đầy đen thui đồ vật, hắn không nhìn được người một chút, hơi kém bị hun một cái bồ nhào, quá thúi, chẳng lẽ ta là?

Hắn suy nghĩ hồi lâu mới nhớ lại chính mình tựa hồ phun một ngụm máu, mẹ nhà nó! Hắn vội vàng đứng lên cả người trên dưới sờ một lần, tay vẫn còn ở đáy quần cổ ý móc mấy cái lúc này mới đại thư một hơi thở, cũng còn khá cũng còn khá, bạn thân đây sống thật tốt không có tẩu hỏa nhập ma, Nhị đệ cũng còn bình thường đứng thẳng đến.

Hắn cảm giác lúc này cả người khí tức dừng động, ở trong người trong kinh mạch tuần hoàn qua lại, căn bản cũng không cần cố ý tu luyện, vừa nhắc chân đi phía trước, thân thể lại nhẹ nhõm đáp ở nhà đá cửa, nhất thời đem mình bị dọa sợ đến nhảy cồm lên, nghĩ một hồi đi về trước nữa nhắc chân một bước, thân thể giống như bị Thanh Phong đẩy đưa, ngay lập tức chính mình đứng trong sân.

Ngoa tào a! Cái này chẳng lẽ chính là trong sách lời muốn nói Súc Địa Thành Thốn, ngày đi ngàn dặm? Dương Lăng trong lòng không khỏi mừng rỡ như điên, mai khai bộ từ ở trong sân đi đại lại, trong lúc nhất thời bên trong viện giống như trận gió thổi qua, căn bản là không thấy được bóng dáng.

Mấy phút sau hắn dừng lại, "Không được không được, phải học không chế, nếu không sau này thế nào đi ra ngoài biết người, vừa nhắc chân nhân sẽ không thấy như thế nào cho phải?"

Vì vậy, hắn vừa nghĩ vừa từ từ mảy mò, mà đầu thanh minh cũng để cho hắn rất nhanh quen thuộc loại lực lượng này.

"Cũng không biết bây giờ là thời giờ gì?"

Hắn quen thuộc đối với thân thể khổng lồ, lúc này mới nhớ tới cũng không biết đã thông này một điều cuối cùng kinh mạch hoa thời gian bao lâu, vì vậy múc một ly nước giếng súc miệng, lại ăn no rót một trận Thái Tuế ngâm nước giếng, lúc này mới cả người thoải mái, nhẹ nhõm vui rạo rục thối lui ra sân nhỏ, nhìn một chút đặt lên bàn điện thoại di động, mới biết rõ mình đã tại bên trong nhà đá ước chừng ngày ba ngày, trong lòng âm thầm chắc lưỡi hít hà không dứt

Để cho đầu hắn đau là, trên điện thoại di động nhiều mấy chục điện thoại nghe hụt cùng vô số điều tin nhắn ngắn, có phụ mẫu, còn có Hàn Tinh Lâm, Đậu Văn Đào, Tôn Hiểu Tinh, nhiều nhất chính là lão Lục Đình Thông cùng Viên Hải Thần, trong đó vẫn còn có một là Cung Toàn Thịnh đánh tới.

Vốn là chuẩn bị khi vung tay chương quỹ, nhìn tới vẫn là không phải đi, hắn không khỏi cười khổ lắc đầu, trước cho phụ mẫu gọi điện thoại báo tin bình an, cũng nói mùa xuân sẽ trước thời hạn về nhà, sau đó mới đây thứ tự trả lời điện thoại, nói chuyện điện thoại xong hắn mới biết, Cung Toàn Thịnh có chuyện tìm Dương Lăng, bọn họ theo dõi đến Dương Lăng xác thực về đến nhà, lại vô luận như thế nào cũng không cảm giác được hắn ở trong biệt thự, điện thoại cũng không tiếp tục, cho là hắn mất tích, không thể làm gì khác hơn là bỏ chung quanh hắn có thể liên lạc với người khác đây liên lạc một lần, cho nên mới sinh ra lần này điện thoại oanh tạc.

Biết được nguyên nhân này, Dương Lăng nhất thời tức giận vô cùng gọi thông Cung Toàn Thịnh điện thoại.

"Cung Toàn Thịnh! Các người rút cuộc có ý gì? Trừ theo dõi ta còn theo dõi ta toàn bộ thân nhân và bạn?"

Cung Toàn Thịnh vội vàng xin lỗi nói: "Tiểu Dương, người ngàn vạn lần ** đừng nóng giận, thượng cấp đối với người theo dõi đã triệt tiêu, ta tìm người mục đích cũng chủ yếu chính là thông báo chuyện này, đồng thời còn có món đồ muốn tặng cho người."

"Miễn, các người đồ vật ta muốn không nổi! Cứ như vậy, sau này không muốn sẽ liên lạc lại ta." Dương Lăng nhớ tới cái chuyện lần trước, tâm lý giống như nuốt con ruồi như vậy khó chịu, hung hăng treo.

"Tút TUT TUT ĐỒ "

Nghe trong ống nghe truyền tới âm thanh bận, ngồi ở cách Từ Đẳng Sơn tiểu khu không xa một chiếc màu đen xe con thượng Cung Toàn Thịnh cười khổ lắc đầu, bên cạnh Quách Bằng cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Cung Ca,, như thế nào đây? Dương ca nói thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: Giấy chứng nhận

Cung Toàn Thịnh đem điện thoại di động ném ở bên cạnh chỗ ngồi, lấy tay vuốt huyệt Thái dương, "Còn có thể nói thế nào, vô dụng phun nước miếng chết chìm ta hẳn đã coi là đại độ, thật là một kiện khó giải quyết sự tình a."

Quách Bằng do dự một chút nói: "Chúng ta đây nên làm cái gì? Ngược lại theo dõi mệnh lệnh đã triệt tiêu, chúng ta dứt khoát đi về trước đi? Có lẽ qua một đoạn thời gian liền có thể."

Cung Toàn Thịnh lắc đầu một cái, "Không, chính mình đi ị chính mình được làm sạch sẽ, Dương Lăng đã cứu ta ra lệnh, đã cứu ta lão thù trường mệnh, nhưng cứu mạng loại này đại ân bị ta lấy được xích mích thành thù mức độ, tiểu Quách, người nói ta làm có phải hay không rất thất bại?"

Tiểu Quách lắc đầu một cái tiếc nuối nói, "Cung Ca,, chuyện này không thể chỉ trách người, là người bề trên làm quá kém"

Cung Toàn Thịnh yên lặng một chút nói: "Tiểu Quách, lái xe đến cửa tiểu khu dừng lại, ta Cung Toàn Thịnh gương mặt này cũng không đáng giá tiền, chuyện này hôm nay tốt nhất nói rõ ràng, nếu không Dương Lăng đối với ta hiểu lầm càng ngày sẽ càng lớn."

Quách Bằng cũng không nói chuyện, cho xe chạy rất nhanh đi tới cửa tiểu khu, Cung Toàn Thịnh gọi thông Dương Lăng điện thoại.

"Nói đi, còn có chuyện gì? Một lần sau khi nói xong không muốn rồi hãy tới tìm ta?" Bên trong truyền tới Dương Lăng lạnh lùng thanh âm

"Tiểu Dương, ta bây giờ đang ở cửa tiểu khu, chuyện này không nói rõ ràng, cung Ca, ta cũng xác thực không mặt mũi thấy người."

"Được, chờ!"

Cung Toàn Thịnh cúp điện thoại không tới năm giây, đột nhiên cảm giác cửa sổ xe một trận gió thổi tới, ngẩng đầu liền phát hiện Dương Lăng đã đứng ở bên cạnh xe. Mà lúc này, ánh mặt trời chiếu khắp, sắc trời sáng ngời, mới vừa rồi chu vi hơn 10m bên trong cabin cũng không có bất luận kẻ nào tồn tại, hẳn nhất thời giống như gặp quỷ như thế nhìn chằm chằm Dương Lăng.

Dương Lăng đáy lòng cười lạnh mấy tiếng, nếu như hẳn muốn giết người, Cung Toàn Thịnh cơ hồ không có phản ứng chút nào cơ hội.

Cung Toàn Thịnh lắp ba lắp bắp nói: "Dương... Dương huynh đệ, người... Người là từ đâu mà nhô ra?"

Dương Lăng không chút biểu tình nhìn hẳn, "Nói đi!"

Cung Toàn Thịnh không thể làm gì cười khổ nói: "Tiểu Dương, có một số việc ta cũng vậy thân bất do kỷ, nhưng trước mắt thượng cấp đã cho chúng ta biết triệt tiêu đối với người giám thị, cũng xin người yên tâm, sau này loại sự tình này cũng sẽ không đang phát sinh."

Dương Lăng gật đầu một cái nói: "Hi nhìn các người có thể nói được là làm được."

"Còn nữa, cấp trên có một kiện đồ vật muốn ta chuyển giao cho người."

Cung Toàn Thịnh vừa nói từ bên người chỗ ngồi cầm lên một file túi đưa cho Dương Lăng, Dương Lăng không có đưa tay muốn tiếp tục ý tứ, Cung Toàn Thịnh đẩy cửa xe ra xuống xe, mở ra túi văn kiện từ bên trong móc ra hai cái màu đen giấy chứng nhận thả vào Dương Lăng trong tay.

Dương Lăng hiếu kỳ lấy tới lật nhìn một chút, cái thứ nhất là Trung Hoa nhân dân cộng hòa nước cảnh sát chứng, lật xem phía trên là một cái Quốc Huy đỏ án, phía dưới viết công an hai chữ to, đặt được trang nỳ lon Phong trong túi chứa một cái thẻ, phía trên có Dương Lăng hình, phía dưới còn có cảnh sát viên số thứ tự, tên họ đợi một hồi tin tức, hần khinh thường bừa mỗi một cái, nhưng trong lòng suy nghĩ đồ chơi này tự cầm có một điều dụng.

Tiếp lấy hần xuất ra phía dưới một cái, mặt bìa là Trung Hoa nhân dân cộng hòa nước cảnh quan chứng, cùng vừa mới cái kia chứng cũng chỉ có một chữ khác nhau, mở ra nhất thời thoáng cái liền bị hù dọa, phía trên vẫn là cái kim sắc Quốc Huy, phía dưới viết Quốc An hai chữ to, đặt được trang nỳ lon Phong trong túi cũng cầm một cái thẻ, bất quá không có hình cái đầu, chỉ có một số thứ tự, số thứ tự phía dưới còn in một cái màu đỏ "Đặc Khoa 09" dòng chữ.

Cung Toàn Thịnh nhìn Dương Lăng kinh ngạc biểu tình nhất thời hơi có chút yên tâm, trên mặt tràn lộ nụ cười nói: "Dương huynh đệ, như thế nào đây? Cái này còn hài lòng chứ?"

Dương Lăng khép lại giấy chứng nhận trầm tư một chút nói: "Có yêu cầu gì?"

"Không yêu cầu gì, chính là cho người một cái quốc gia nhận định thân phận, thật ra thì cũng là đối với người bảo vệ, cái chuyện lần trước đã bị tiết lộ đi ra ngoài, nói không chừng sẽ có một ít đến từ nước ngoài tổ chức muốn điều tra đối phó người, cho nên, đem người làm gặp phải không có thể giải quyết vấn đề thời điểm, tùy thời có thể lấy được địa phương ngành chính phủ trợ giúp, nhưng chỉ giới hạn trợ giúp, mà không phải chỉ huy." Cung Toàn Thịnh giải thích nói.

"Cái gì?"

Dương Lăng nhất thời nhảy cộn lên, ngón tay run rẩy chỉ Cung Toàn Thịnh khoe miệng quát thẳng tới rút ra,

"Người... Các người là ngu si sao, không phải đã nói không thể tiết lộ thân phận ta sao?"

"Ai ~!" Cung Toàn Thịnh lắc đầu thở dài, bắt đầu nói: "Dương huynh đệ, ngưng ngừng, phỏng thí nghiệm an ninh ra chút vấn đề, có tham dự nhân viên thí nghiệm bị ngoại quốc đặc công thu mua, cho nên tin tức hai ngày trước bị tiết lộ."

"Ta... Ta . ." Dương Lăng khóc không ra nước mắt, nhưng trong lòng thì lo lắng cha mẹ hoặc là thân bằng hảo hữu an toàn, ban đầu Lưu Văn Phong là vì đối phó mình mới bắt cóc Hàn Tuyết cùng Hàn Tinh Lâm, muốn là mình để cho ngoại quốc đặc công để mất tới, càng phải làm phiền rất nhiều.

Cung Toàn Thịnh nhìn Dương Lăng đáng vẻ hấp tấp nói: "Tiểu Dương, tiểu Dương, ngàn vạn lần chớ cuống cuồng, thật ra thì người đại khái có thể yên tâm, một loại những thứ này ngoại quốc đặc công cùng tổ chức cũng sớm bị ngành an ninh quốc gia tránh từ, căn bản cũng không khả năng tới tìm người phiền toái."

"Ta đến không lo lắng chính mình, ta là lo lắng bên người bằng hữu thân thích." Dương Lăng than thở nói.

Cung Toàn Thịnh cười lắc đầu một cái, "Vậy thì càng đừng lo lắng, đặc công có đặc công phương pháp, vô luận quốc gia nào đặc công, cũng sẽ không trực tiếp đối phó mục tiêu thân nhân bằng hữu, bọn họ không phải là chỉ `bỏ phân tử, nhiều nhất thông qua bọn họ tới nhận biết tiếp xúc người, một khi bọn họ ứng dụng kinh khủng ` thủ đoạn tới áp dụng tình báo hoạt động, sẽ gây ra rất Đại Quốc Tế tranh chấp, quốc gia giữa vạch mặt rất ít cơ hội, huống chi bây giờ quốc gia lực lượng còn chưa phải là nhỏ yếu như vậy, người biết ta ý tứ đi!"

Dương Lăng liếc một cái giống như nhìn đáng vẻ ngu si nhìn Cung Toàn Thịnh nói: "Chính người cũng không tin chứ? Cấp quốc gia bí mật thí nghiệm là có thể bị tiết lộ, ta tin tưởng người ta chính là cái bồng chùy!"

Cung Toàn Thịnh sắc mặt đỏ giống như cái mông con khỉ, chề cười không dám nhận miệng, Dương Lăng cũng cảm giác mình nói hơi quá đáng, gật đầu một cái nói: "Được rồi, ta liền coi mình là ngu si được, lại tin tưởng các người một lần, nếu quả thật phát sinh loại chuyện đó, ta không cần thận giết chết nhân làm sao bây giờ?"

Cung Toàn Thịnh hấp tấp nói: "Không sao, không liên quan, mặc dù làm, những ngoại quốc đó đặc công từ bao nhiêu cũng không quan hệ, người quên trong tay giấy chứng nhận?" Hần rút ra Dương Lăng trong tay Quốc An giấy chứng nhận chỉ nói, "Người thật sự ở nơi này khoa phi thường lợi hại, mặc dù ta không quá biết, nhưng bọn hần giết chết nhân so với chúng ta xuất ngoại chấp hành nhiệm vụ giết chết nhiều hơn."

"Tê ~ "

Dương Lăng hít một hơi hơi lạnh, lấp ba lấp bắp nói: "Chẳng lẽ đây chính là trong truyền thuyết khoát miễn?"

"Không tệ!" Cung Toàn Thịnh gật đầu một cái, nhưng mặt hay lại là nhấn mạnh một câu, "Không thể lạm dụng, trừ phi vạn bất đắc dĩ!"

Dương Lăng trong lòng cười vui nở hoa, trên mặt lại giả vờ đến phi thường nghiêm túc gật đầu một cái nói: "Cái này ta đương nhiên biết, lần này cảm ơn cung Ca., được, ta đi trước." Nói xong hần xoay người phui mông một cái đi, đi ngang qua đầu xe thời điểm dùng ngón tay nhẹ nhàng ở động cơ đồ lên ấn vào nghênh ngang mà đi.

Chương 68: Đan Lô

Nhìn Dương Lăng đi xa bóng lưng, Cung Toàn Thịnh thở dài một hơi, cảm giác toàn thân thư thái một hồi, chuyện này cuối cùng là hoàn thành, hắn đang chuẩn bị chui vào bên trong xe, Quách Bằng đột nhiên đẩy cửa xe ra nhảy ra, chỉ đầu xe lấp ba lấp bấp nói: "Cung Ca,, người mau đến xem!"

Cung Toàn Thịnh có chút buồn bực đi tới nhìn một cái, nhất thời con mắt tròn to đại, hai con ngươi cũng sắp đọng tới, chỉ thấy động cơ đồ lên nhiều đầu ngón tay lớn bằng lỗ nhỏ, bốn phía lại không có bất kỳ lỗm xuống vết tích, tựa như cùng bị đạn đánh xuyên đáng vẻ.

Hai người ngây ngô hồi lâu sau đó quay đầu với nhau mắt lớn trừng mắt nhỏ.

Cung Toàn Thịnh đột nhiên cả người rung một cái tỉnh hồn lại, "Nhanh, mở ra nắp!"

Quách Bằng cũng không kịp nói chuyện mau vén lên động cơ nắp, hai người nhìn một cái càng là sửng sờ, chỉ thấy đối diện lỗ tròn vị trí, Nhôm đúc trong động cơ cũng nhiều ra tới một đen thui lỗ nhỏ, dầu máy cũng nhô ra.

Không nói Cung Toàn Thịnh cùng Quách Bằng hai người ở cửa tiểu khu khóc không ra nước mắt, Dương Lăng tâm tình thoải mái khẽ hát trở lại biệt thự, nằm trên ghế sa lon nhìn hai cái giấy chứng nhận cười ngây ngô một hồi mới thu, nhìn một chút điện thoại di động còn mới mười giờ sáng nhiều chung, vì vậy đi vào phòng ngủ, một con chui vào thợ mỏ hệ thống, nhắc lên đánh vào dùi đi chỗ khác mới đào quáng.

Theo đánh vào gỏi cho ra to lớn nổ ầm, đá vụn bay loạn bụi đất văng khắp nơi, lúc này trống rỗng son cốc đã chất đầy mọi ra phế khí vật, một bên vách núi bị hấn đào ra mấy chục cái mấy trăm mét thâm hầm mỏ, son cốc bốn phía vắng vẻ, phẳng phất một cái ngăn cách với đời địa phương, Dương Lăng đã sớm quen thuộc loại hoàn cảnh này, không chớp mắt nhìn chăm chăm phía trước xoay tròn lưỡi khoan, trong đầu "Leng keng" âm thanh không dứt, mọi ra khoáng thạch cũng bị không ngừng bóc lên cơ hồ nổi thành một mảnh bạch quang lấp đi.

Từ lần trước ở Trương gia giới công viên cây cối um tùm đào được Băng Tinh khoáng thạch nhất cử từ Tứ Tinh đột phá đến Ngũ Tinh trạng thái, còn sót lại một chút ấy sừng nhọn cũng không bán về Dương Lăng đào bao nhiêu khoáng thạch, đều giống như không diễn đây tựa như, cho nên mỗi lần đào quáng, đầu óc hắn cũng đang không ngừng suy nghĩ những thứ này cao thuần độ khoáng thạch cuối cùng cũng đi đến nơi nào, nhưng làm thế nào cũng không nghĩ ra kết quả, buông tha lại có chút không cam lòng, vì vậy không thể làm gì khác hơn là tiếp tục đào, cũng không biết khi nào là một đầu.

"Leng keng "

Trong đầu liên tục hai tiếng nhắc nhở, Dương Lăng trên tay hơi dừng lại một chút, một đoàn bạch quang bọc một cái màu đỏ tím đỏ vật lăn đến dưới chân sau biến mất, trên màn sáng biểu hiện:

"Văn minh quáng vật, Đạo Cấp Đan Lô, vô cố định giá trị."

Hắn ngăn người một chút vội vàng bỏ lại đánh vào chui trở lại sân nhỏ, quả nhiên, mỏ trong đồng đá nằm một cái quả đấm lớn nhỏ, toàn thân màu đỏ tím đỏ vật, ba chân viên đồ, mặt trên còn có một cái nắp, hắn cầm lên lật đi lật lại, thậm chí còn xoay mở nắp từ nhìn một chút, phát hiện giống như là một cái cô đại thấp hương dùng tiểu lục đồng, loại vật này thị trường đồ cô rất nhiều, mấy chục khối một cái.

Mới vừa rồi trên màn sáng nhắc nhở đây là một Đan Lô, mà Đan Lô loại vật này hắn cũng không xa lạ gì, Trung Quốc đạo gia từ xưa thì có Luyện Đan thói quen, các triều đại rất nhiều Hoàng Đế cũng phi thường tin tưởng có thể luyện ra trường sinh bất lão đan dược, Tống Huy Tông Triệu Cát cùng Minh triều Gia Tĩnh Hoàng Đế chính là trong đó mê muội nhất hai cái, Gia Tĩnh trong lúc tại vị, mê một Luyện Đan kết quả cuối cùng đem mình cho độc chết, cho nên cũng trở thành Trung Quốc trong lịch sử một cái không làm việc đảng hoàng Hoàng Đế đại biểu. Bất quá Minh triều thần quyền quá lớn, đưa đến kỳ lạ Hoàng Đế rất nhiều, nhiều hấn một cái cũng không có vấn đề, các đại thần cũng cảm thấy các hoàng đế như vậy rất tốt, như vậy bọn họ liền có thể vài người tự thành nhất đảng cầm giữ triều chính, tùy tâm sở dục cấu trúc văn nhân trong tâm khảm giang sơn xã tắc, cầm tú hoành đồ, về phần Hoàng Đế tùy tiện bọn họ phía sau cánh cửa đóng kín chơi thế nào mà, chơi từ lại làm một cái đi lên, ngược lại Minh triều họ Chu nhiều như vậy.

Nói nhảm có chút nói xa, Dương Lăng nhìn nửa ngày cũng không nhìn ra này là có cái gì đặc thù hoặc là cùng người khác bất đồng địa phương, nhưng hấn nhớ ban đầu lấy được hai quyển Võ Công Bí tịch đều là Phạm Cấp, đồ chơi này là Đạo Cấp, khẳng định không phải phạm phạm, nhưng nhỏ như vậy một cái Đan Lô, dùng để Luyện Đan cũng không quá thích hợp, hy vọng không phải là một đồ trang sức đi!

Lấy được phần thưởng này, Dương Lăng cũng không có đào quáng tâm tư, dứt khoát thối lui ra sân nhỏ, tắm nước nóng sau pha một chén trà ngồi trên ghế sa lon ở phòng khách,

Có chút buồn chán mở ti vi nhìn tân văn, nói là Nam Mỹ Châu Amazon phát hiện mảng lớn rừng mưa nhiệt đới diện tích lớn khô chết, hư mất diện tích đạt tới mấy ngàn héc ta, địa phương khoa học gia đang nghiên cứu xuất hiện loại tình huống này nguyên nhân, mà theo tân văn tiết lộ, địa phương hơn một ngàn năm trước cũng phát sinh qua giống vậy sự tình.

Dương Lăng không khỏi có chút thở dài, mấy năm nay theo ô nhiễm không khí cùng nhân tạo hư mất, trên địa cầu trừ rừng rậm thảo nguyên dần dần giảm bớt, rất nhiều loại vật đều tại biến mất diệt vong, gần trăm năm càng là đạt đến đỉnh đỉnh, cơ hồ mỗi ngày đều có vật loại diệt tuyệt, mà hết thảy này, nhân loại hoạt động chính là kẻ cầm đầu, dĩ nhiên, chính mình cũng là loài người một thành viên, trong này cũng có chính mình tạo nghiệt, nhưng dù sao cách mình quá hoàn toàn không phải.

Ngay vào lúc này, điện thoại di động kêu, hắn cầm lên nhìn một cái, là một điện thoại xa lạ, do dự một chút kết nối, bên trong truyền tới một trung khí rất đủ người trung niên thanh âm.

"Xin chào, xin hỏi ngài là Dương Lăng tiên sinh sao?"

Dương Lăng súc nhú mảy nghi ngờ nói: "Ta là, xin hỏi ngài là vị nào?"

"Ngài khỏe ngài khỏe chứ, ta gọi là Ngô Nhạn dài, là Hoa Sơn Vân Thai Quan Chủ cảm, không biết ta có thể hay không tới thăm ngài một chút?" Người trung niên rất cung kính nói.

Hoa Sơn Vân Thai xem? Dương Lăng nghĩ một hồi cảm giác có chút mặc danh kỳ diệu, Hoa Sơn cách thành Trường An cũng không xa, lúc đi học còn đi leo qua nhiều lần, Vân Thai xem ngay tại Hoa Sơn dục bắc không xa, cổ đại từng làm qua Hoàng Đế hành cung, trong lịch sử từng mấy lần hư mất vừa nặng xây, bây giờ, chính là một du khách thấp hương cầu phúc địa phương, bên trong đạo sĩ hẳn từng thấy, bình thường là du khách rút ra cái ký miệng lưỡi công kích cái chữ bát, thuận tiện doanh số bán hàng mà nhang đèn, nhưng bọn hắn chủ trì tìm mình làm cái gì?

Hắn có chút như tên Hòa thượng lùn 2 thước với tay sờ không đến đầu (*vì phải suy nghĩ theo cách của người khác nên không biết mình suy nghĩ gì) nhưng vẫn là đáp ứng, hắn cự tuyệt đối phương đến cửa viếng thăm mà là ước địa phương, này mới lái xe ra ngoài, hướng Thành Đông giao đi.

Đối với cái này nhiều chút nhảy ra hồng trần ngoại đạo người nhà vật, Dương Lăng một loại cũng vẫn tương đối tôn trọng, cũng có thể nói là cảm giác thần bí đi, dù sao tu chân tiểu thuyết đọc qua không ít, vạn nhất bên trong đựng tới một cái Kết Đan Kỳ nhân vật ngu bức đây? Về phần đền miếu hòa thượng, hẳn một chút hảo cảm cũng không có, trong ấn tượng chính là béo trắng đầu mập tai to, nhìn lên phụ nữ đảng hoàng tâm hoặc là trong sơn đã đùa giỡn một chút qua đường tiểu tức phụ, thậm chí chính là một cái Dâm Tăng, ban ngày ở trong miếu ngồi tĩnh tọa niệm kinh, trời vừa tối tần làm nhiều chút khó coi thủ đoạn.

Trường An từng là Đại Đường Hoàng Đô, Đường Triều nặng Phật ức đạo, cho nên Trường An phụ cận Phật Giáo Tự Viện tương đối nhiều, mà tương đối lớn Đạo Quan chỉ có hai nơi, Bát Tiên Am chính là một cái trong số đó, Bát Tiên Am lại kêu vạn thọ Bát Tiên Cung, mới xây với Tống Triều, thuộc về Đạo Giáo Toàn Chân Phái, là phụ cận tới một cái lớn Đạo Quan, hương hỏa rất thịnh, truyền thuyết thuần Dương chân nhân Lữ Đồng Tân ở chỗ này ngộ đạo thành tiên đứng hàng Đạo Tổ, Bát Tiên Quả Hải cổ sự chính là bắt đầu từ nơi này, bởi vì Đạo Quan cơ hồ liền ở trong thành, cho nên rất nhiều người buồn chán thời điểm đều thích đi đi dạo một chút, hy vọng dính chút Tiên Khí.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoảng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: 2 người đạo sĩ

Dương Lăng lái xe tới đến Bát Tiên Am phụ cận đem xe dừng lại xong, sau đó thần nhiên lững thững đi vào xem bên trong, nơi này nói là Đạo Quan, thật ra thì hiện đại buôn bán khí tức tương đối dày đặc, giống như Đại Nhạn Tháp phụ cận như thế, khắp nơi đều là ăn vật hoặc là bán vật kỷ niệm, lúc này du khách cũng rất nhiều, Dương Lăng cũng không biết cái họ kia Ngô đạo sĩ ở nơi nào, không thể làm gì khác hơn là đứng ở Bát Tiên trước điện mặt cho Ngô đạo sĩ gọi điện thoại.

Chỉ chốc lát sau, trong đạo quan đi ra hai người đạo sĩ.

Cầm đầu một ông lão mà, lùn mập lùn mập sắc mặt đỏ thắm, xuyên đạo bào màu xám, kéo búi tóc, nghiêng cầm một chiếc trâm gỗ tử, tuổi tác không nhìn ra, nói năm sáu chục cũng được, nói bảy tám chục cũng được, nhìn giống như một thổ địa công công.

Khác một người trung niên đạo sĩ, ước chừng hơn năm mươi tuổi, đạo bào màu xanh đen, giống vậy búi tóc gỗ trâm, sắc mặt gầy gò, trên cằm một lùm râu xám đen râu ngắn, hai mắt lấp lánh có thần, nhưng về mặt nhưng có chút kích động, ba người mắt lớn trừng mắt nhỏ nhìn một hồi, trung niên đạo sĩ cười hỏi: "Ngài chính là Dương Lăng tiên sinh chứ?"

Dương Lăng cười ha ha vội vàng khoát tay, "Tiên sinh gọi thì không dám, ta chính là Dương Lăng, kêu tên ta là được, xin hỏi ngài chính là Ngô đạo trưởng?"

Trung niên đạo nhân cười lớn chấp tay nói: "Ha ha, Dương tiểu hữu khách khí. Ta chính là Ngô Nhạn dài, mạo muội quấy rầy, hy vọng không nên phiền

lòng!"

Ngô đạo sĩ trong khi nói chuyện khí rất đủ, mà trên người hần tản mát ra khí tức cũng để cho Dương Lăng có một loại hết sức quen thuộc cảm giác, không nhận được trên dưới quan sát hần mấy lần, có chút không xác định hỏi: "Ngô đạo trưởng luyện qua nội công?"

Ngô đạo sĩ nhất thời cặp mắt sáng lên, tiến lên một bước kéo Dương Lăng tay nhiệt tình đi vào trong. "Dương tiểu hữu, nơi này không phải là nói chuyện địa phương, trong chúng ta nói." Mà cái lão đạo sĩ kia cũng là không nói tiếng nào theo sau lưng.

Ba người thẳng xuyên qua Bát Tiên điện đi tới phía sau một cái tiểu viện tử, nơi này thương tùng thúy bách, hoàn cảnh Thanh U, trung ương một tấm bàn đá cùng mấy cái băng đá, bàn trung ương cùng một cái lư hương, trong lư hương cắm ba nén nhang, lúc này khói mù lượn lờ, đầy sân dị hương. Ba người cũng không dừng lại, ở lão đạo sĩ dưới sự hướng dẫn đi vào mặt bên một môn mái hiên, bên trong phòng bố trí rất đơn giản, một cái khay trà, mấy cái bồ đoàn, ba người ở trên bồ đoàn sau khi ngồi xuống, Ngô đạo sĩ lúc này mới là Dương Lăng giới thiệu.

"Dương tiểu hữu, vị này là Bát Tiên Cung Tiết lối đi dài, là ta hảo hữu chí giao."

Lão đạo sĩ mặt đỏ lừ lừ cười híp mắt hướng về phía Dương Lăng chấp tay làm lễ, Dương Lăng cũng vội vàng vắn an chào hỏi, lúc này, một cái đội mũ Tiểu Đạo Sĩ bụng nước trà đi vào, Tiểu Đạo Sĩ lui sau khi đi ra ngoài, ba người uống mấy hớp trà, Dương Lăng lúc này mới hỏi: "Không biết Ngô đạo trưởng tìm ta kết quả có chuyện gì?"

Ngô đạo sĩ cũng không vòng vo, trực tiếp từ trong lòng ngực móc ra một khối Tử Sắc Ngọc Bích đặt ở trên bàn trà, sau đó nói: "Không biết Dương tiểu hữu có nhận biết hay không được vật này?"

Dương Lăng hơi nghi hoặc một chút nhìn khối này toàn thân Tử Sắc Ngọc Bích, mặc danh kỳ diệu tường tận hồi lâu mới lắc đầu một cái, "Ngô đạo trưởng, vật này ta chưa thấy qua."

Ngô đạo sĩ tựa hồ không chút nào cảm thấy ngoài ý muốn, gật đầu một cái nói: "Vậy không biết Dương tiểu hữu có biết hay không Trần Đoàn người này?"

Dương Lăng trong lòng nhất thời cả kinh, lúc này thợ mỏ bài đang treo ở bộ ngực hần, mà hàm mỏ này công phu hệ thống có thể nói trực tiếp liền cùng Trần Đoàn có quan hệ, chẳng lẽ vị đạo sĩ này biết chút gì? Nhưng bây giờ hần « Thông Mạch Luyện Hồn Quyết » đã viên mãn đại thành, tâm thần vững chắc, trong bụng kinh ngạc trên mặt lại giăng nước yên tĩnh, nhẹ nhàng gật đầu nói: "Trần Đoàn là Tổng Triều nhân, người ta gọi là ngũ tiên, tuổi già ẩn cư Hoa Sơn, không biết Ngô đạo trưởng nói có đúng hay không hần?"

"Không tệ!" Ngô đạo sĩ gật đầu một cái, "Mới vừa rồi Dương tiểu hữu hỏi ta có phải hay không luyện qua nội công, ta tiết lộ một chút đi, chúng ta Vân Thai xem thật có một quyển Trần Đoàn lão tổ truyền xuống Nội Công Tâm Pháp, mà ta cũng sơ lược luyện qua, đáng tiếc tư chất không được, vài chục năm đi xuống cũng chỉ lược thông da lông, Dương tiểu hữu nếu có thể liếc mắt nhìn ra ta theo chân, nội công tu luyện nhất định bất phàm, thứ cho ta mạo muội hỏi một chút, không biết tiểu hữu kết quả luyện đến một bước kia?"

Dương Lăng súc nhú mày, hần không biết cái này Ngô đạo sĩ hôm nay tìm tới mình rốt cuộc là tại sao? Nhưng nhìn ánh mắt của hần trong suốt, khí tức chừng chạc, bởi vậy cho nên không phải là cái gì người xấu,

Mà bây giờ bằng thực lực của chính mình, nếu như hần có ý đồ gì lời nói chính mình một đầu ngón tay liền có thể đè chết hần, vì vậy cũng không nói chuyện, từ từ đưa ngón trỏ ra nhẹ nhàng bắn ra, chỉ nghe "Phanh" một tiếng, năm sáu thước ra cửa sổ đột nhiên rung một cái, một cây chân song nhất thời cắt thành hai khúc văng ra, mấy khối thủy tinh hi lý hoa lạp vỡ thành mảnh vụn rớt xuống.

Ngô đạo sĩ thân thể rung mạnh, thoáng cái từ trên bồ đoàn nhảy cồm lên, gầy gò trên mặt cuộn cuộn ra đỏ ửng, miệng to thở hổn hển nhìn chằm chằm cửa sổ, mà cái đó Tiết thông lão đạo sĩ cũng là Mạnh đứng lên, toàn thân cũng đang khê run, trong mắt lộ ra không khỏi hưng phấn.

Hồi lâu đi qua, Ngô đạo sĩ lúc này mới quay đầu lại lấp ba lấp bắp nói: "Dương tiểu hữu, ngài... Ngài đây là... Tiến vào Tiên Thiên Cảnh Giới?"

Dương Lăng gật đầu một cái nghiêm túc nói: "Không tệ! Xin hai vị đạo trưởng bảo mật!"

Hần sờ dĩ làm như thế, một là là tiết lộ thực lực của chính mình, hai cũng là vì chán nhiep, cái này Ngô đạo sĩ tới kỳ hoặc, không biết từ đâu mà biết rõ mình, đặc biệt hơn là, Dương Lăng không biết hần rốt cuộc đối với chính mình biết bao nhiêu, hay không còn biết thợ mỏ hệ thống bí mật, nếu quả thật biết lời nói, chính mình lại nên làm cái gì? Chẳng lẽ giết người diệt khẩu?

"Dương tiểu hữu yên tâm, chúng ta tuyệt sẽ không tiết lộ ra ngoài." Hai người đạo sĩ vội vàng gật đầu hứa hẹn, Ngô đạo sĩ trên mặt kích động không thôi, há hốc mồm nhưng không có lên tiếng.

Dương Lăng nâng chung trà lên nhìn Ngô đạo sĩ đáng vẻ nói: "Ngô đạo trưởng có lời nói thẳng chứ ?"

Ngô đạo sĩ do dự một chút thận trọng nói: "Chúng ta người tu đạo bữa ăn gió uống Hà, luyện khí tu chân, hồng cầu một cái Trường Sinh Chi Đạo, nhưng từ xưa đến nay, ta biết trừ trong truyền thuyết Trần Đoàn Lữ Đồng Tân những thứ này ngàn năm trước tiền bối, cũng chưa từng nghe nói bây giờ thế giới còn có ai đạt tới qua Tiên Thiên Cảnh Giới, cũng vẫn cho là Tiên Thiên chẳng qua là truyền thuyết mà thôi, hôm nay thấy Dương tiểu hữu, mới vừa mình quả nhiên Thiên Ngoại Hữu Thiên, không biết Dương tiểu hữu có thể hay không chỉ điểm một chút ta, nếu như hữu sinh chi niên có thể có đột phá, cũng liền chết cũng không tiếc."

Dương Lăng không nói gì, đặt ly trà xuống trầm tư một chút nói: "Ngô đạo trưởng, chỉ điểm không thể nói, nhưng có thể chung nhau trao đổi một chút,

dù sao chúng ta loại người này cũng sắp tuyệt tích, nhưng ta có thể hỏi hay không người một chút là từ cái gì đường tắt biết ta?"

Ngô đạo sĩ mừng rỡ, không có chút nào giấu giếm liền đem lần trước phát sinh ở hoàng thành sự tình nói một lần.

Tác đức tử một mồi!

Dương Lăng nghe xong mới bừng tỉnh đại ngộ, nguyên lai phát sinh ở trên người mình sự tình đều là cái đó kêu Chu Khánh Đồng Trung Tướng giờ trò, mà chính mình 40 triệu bán cho Trì Bản Xương lại là một món hiếm thấy Pháp Khí, nhất thời trong lòng hối hận không thôi, không ngừng kêu lỗ lỗ lỗ lỗ, nhưng bây giờ quốc gia cũng đã biết chuyện này, đôi ý khẳng định là không có khả năng.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Pháp Khí uy lực

Lão ` tử thật hần / mẩu thân mù nha! Pháp bảo a! Cứ như vậy bán, quả nhiên giống như Đậu Văn Đào nói, đã biết nhà bại đến bầu trời, nhất thời Dương Lăng trong lòng có một loại đem mình bóp chết coi là xung động.

Hai người đạo sĩ nhìn Dương Lăng nghe xong im lặng không nói, trên mặt một hồi hoan hỉ, một hồi hối hận, một hồi cắn răng nghiêng lợi đáng về, nhất thời không biết nên làm sao bây giờ, rất sợ này người trẻ tuổi Tiên Thiên Cao Thủ không nhận được đâm chính mình một đầu ngón tay, vậy coi như chết oan.

Cũng may một hồi Dương Lăng liền khôi phục như cũ, đưa tay cầm lên trên bàn Tử Sắc Ngọc Bích xem tường tận, sau đó mặc vận nội lực, trong cơ thể cuộn cuộn không ngừng chân khí từ Kỳ Kinh Bát Mạch trung trào tới trên ngón tay, lộ ra đầu ngón tay ném mạnh đến Ngọc Bích trên.

"Oanh "

Bên trong căn phòng một cỗ không khí tức giống như sóng lớn như thế nổi lên, Tử Ngọc Cửu Long ngọc bích đột nhiên bộc phát ra cực kỳ nhức mắt đậm đà Tử Quang, chín cái màu đen Thương Long đồ ảnh từ Tử Quang trung nhảy ra, mỗi cái đều có dài bốn, năm mét, ngang đầu vẩy đuôi, mơ hồ phát ra chấn nhiếp tâm thần rống giận, sau đó bốn phương tám hướng mãnh phác đi ra ngoài, hung hăng đụng ở trong phòng cửa sổ, phòng lương, nóc nhà các nơi, theo đùng đùng keng đình cách lang vang lớn, bên trong căn phòng nhất thời tro bụi tràn ngập, gỗ đá tung tóe, mảnh ngói giống như như trời mưa rơi xuống.

Chờ bụi mù tán đi, lớn như vậy một gian bằng gỗ căn phòng lúc này đã thiên sang bách không, đập vào mắt nơi cột gỗ nghiêng về, cửa sổ sụp đổ, đá vụn khắp nơi, ba người ngốc ngơ ngác ngồi ở trong phòng giống như pho tượng, cả người bụi đất, trên mặt chỉ lộ ra hai con mắt, bàn uống trà nhỏ trung ương đập vào một khối đại cục gạch, ly trà đã sớm chẳng biết đi đâu.

"Ho khan một cái ho khan một cái "

Theo liền tiếp ho khan, ba cái pho tượng này mỗi người mới hoạt động một chút, phui xuống trên người bụi đất đá vụn, nhìn trước mắt cảnh tượng mắt lớn trừng mắt nhỏ.

Ngọa tào! Ngọa tào! Đây chính là Pháp Khí uy lực?

Lúc này Dương Lăng trong lòng đã sớm khiếp sợ không nói ra lời, trên mặt bắt thịt không ngừng co rúc, chỉ có trong lòng của hắn rõ ràng nhất trong tay khối này Tử Ngọc Cửu Long ngọc bích uy lực, nếu như mình bả toàn bộ chân khí cũng rót vào khối ngọc này ngọc bích bên trong, phòng chừng có thể trong nháy mắt càn quét chu vi vài trăm thước.

Nơi đây phát sinh động tĩnh quả thực quá lớn, lúc này bên ngoài đã chạy đi vào nhiều cái đạo sĩ, từng cái nhìn trước mắt cảnh tượng trợn mắt hốc mồm, đợi một hồi ba người hồi đầu thổ kiểm từ trong phòng đi ra thời điểm, mới có nhân tỉnh ngộ lại, mau tới trước đỡ Tiết đạo sĩ, lúc này hắn đang vuốt lưng, mới vừa rồi ở trong phòng bị một khối mãnh ngói đập một chút, đau hần chỉ trách móc.

"Tê ~ "

Dương Lăng không khỏi lạnh hít một hơi, đứng ở bên ngoài, mới có thể chân chính hiểu đến mới vừa rồi một kích kia uy lực, toàn bộ mái hiên lúc này đã bốn phương thông suốt lao đảo muốn ngã, "Phốc phốc thử thử" còn không ngừng có phòng lương mãnh ngói như muốn ngã xuống rớt, quả nhiên, không tới ba phút, theo "Oanh" một tiếng, cả phòng ầm ầm sụp đổ xuống, bả cả cái tiểu viện tử cũng làm ô yên chương khí.

Lần này Dương Lăng ngu hơn mắt, khóe miệng quất thẳng tới rút ra, trên trán cũng toát ra mấy cái hắc tuyến, hồi lâu mới ngưng ngưng cười khan đối với

Tiết đạo sĩ nói: "Tiết đạo trưởng, thật thật xin lỗi a ta cũng không biết có lớn như vậy uy lực, ngại xem lần nữa sửa căn phòng này muốn bao nhiêu tiền? Ta chuyển cho ngại!"

Tiết đạo sĩ khoát khoát tay ho khan mấy tiếng, cười híp mắt nói: "Dương tiểu hữu không cần khách khí, này một ít tiền sửa chữa trong đạo quan hay lại là cầm ra được, huống chi đây là Tự Nhiên hư hại, ngành chính phủ sẽ ra mặt tu sửa, chúng ta chuyển sang nơi khác uống trà đi!"

Đổi giữa một căn phòng, ba người lần nữa ngồi vào chỗ của mình, uống trà, Dương Lăng sắc mặt cổ quái bả Tử Ngọc Cửu Long hoàn bích cho Ngô đạo sĩ, trong bụng vẫn còn ở âm thầm đáng tiếc chính mình cái đó thanh tịnh Mặc Ngọc bàn, cũng không biết nếu quả thật là một món Pháp Khí lời nói, có hay không uy lực này đại, bất quá suy nghĩ một chút lại thư thái, bây giờ là hòa bình xã hội, cho dù là uy lực lớn thì thế nào, uy lực càng lớn càng không dùng được, giống như vũ khí nguyên tử như thế, dọa một chút nhân có thể, dùng mà thì không phải là tươi đẹp như vậy, hoặc có lẽ là, căn bản không chỗ ngồi dùng.

Ngô đạo sĩ nắm Tử Ngọc Cửu Long ngọc bích lại kích động lại thất lạc, hồi lâu sau mới bình tức tâm tình hỏi Dương Lăng: "Dương tiểu hữu, mới vừa rồi ta nói ngài đáp ứng?"

"Ngô đạo trưởng yên tâm, ta Dương Lăng nói lời giữ lời, sẽ không đổi ý,

Sau này có thời gian có thể trao đổi nhiều hơn luận bàn, lần nhau tiến bộ!" Dương Lăng cười nói.

"Sư phó ở trên cao, xin nhận đệ tử xá một cái!" Dương Lăng mới vừa nói xong, Ngô đạo sĩ phốc thông liền ở trước mặt hấn quỳ xuống.

Hù dọa ~! Dương Lăng hù dọa được vội vàng đỡ Ngô đạo sĩ nói: "Ngô đạo trưởng, ngại này là đang làm gì?"

Ngô đạo sĩ mặt đầy nghiêm túc nói: "Ta tu chất tương đối ngu độn, năm đó sư phó bả công pháp truyền cho ta, tu luyện hơn bốn mươi năm như cũ không sờ tới phương pháp, nơi đó có thể cùng ngài trao đổi luận bàn, mặc dù bây giờ ta đã gần đất xa trời, nhưng lòng hướng về đạo không chết, hy vọng hữu sinh chi niên có thể có đột phá, cho nên, sau này ta liền đối với Dương tiên sinh năm đệ tử lễ, hy vọng ngài không nên chê, dĩ nhiên, ta cũng sẽ nghiêm mật bảo thủ ngài bí mật, tuyệt đối sẽ không truyền ra ngoài."

"Này . . "

Ngô đạo sĩ quỳ không muốn dậy, Dương Lăng nhất thời cảm thấy dị thường lúng túng.

"Dương tiểu hữu hãy thu hấn đi!" Bên cạnh Tiết đạo sĩ cũng là vội vàng khuyên Dương Lăng, "Ta cùng Nhạn dài nhận biết hơn ba mươi năm, hấn đối với lần này đạo dị thường mê mẩn, ngài công lực đã đạt tới cảnh giới như vậy, mấy lần toàn bộ Trung Quốc, có lẽ cũng tìm không được nữa cái thứ 2, lại nói, chúng ta người tu đạo như Nhân Văn Dĩ Hạc, tùy tiện không cùng thế nhân giao thiệp với, đối với lễ thầy trò truyền thừa vô cùng coi trọng, cái gọi là sư có chuyện quần áo đệ tử kỳ lao, ngài coi như nhiều chân chạy thôi!"

Dương Lăng do dự hồi lâu cười khổ gật đầu, "Được rồi, Ngô đạo trưởng, ngại liền tạm thời đi theo ta học tập, dĩ nhiên có học hay không sẽ cũng phải xem thực lực ngại cùng vận khí!"

"Cám ơn sư phó!" Ngô đạo sĩ mừng rỡ, vội vàng cho Dương Lăng rót một ly trà giờ đến đỉnh đầu, đợi một hồi Dương Lăng sau khi nhận lấy mới vui rạo rức đứng lên.

Dương Lăng nhìn một chút Tiết đạo sĩ nghi ngờ hỏi: "Tiết đạo trưởng khó khăn đến cũng học qua nội công?"

Tiết đạo sĩ mặt già đồ lên nói: "Để cho Dương tiểu hữu chê cười, Nhạn dài lúc trước cũng đã dạy ta mấy lần, nhưng lúc đó ta đã hơn năm mươi tuổi, đã sớm Mạch với nhệt, khí huyết suy bại, này hơn hai mươi năm đi xuống mặc dù cũng là hàng đêm ngồi tĩnh tọa mình tư, nhưng lại da lông đều không sờ tới, chớ nói chớ nói, nói ra sẽ để cho ngài trò cười."

"Như vậy a!" Dương Lăng không khỏi than thở từ bản thân may mắn, nếu như không phải là nghịch thiên nước giếng công hiệu, có lẽ chưa tới hai mươi ba mươi năm, mình cũng không nhất định có thể đã thông Nhâm Đốc Nhị Mạch, chớ nói chi là công pháp viên mãn.

Nếu thu học trò, dựa theo tiểu thuyết tình tiết, tất nhiên trước phải cho chút lễ ra mắt, pháp bảo đan dược mình là không có, càng chưa thấy qua, có . . Cũng nhất định không nỡ bỏ đưa, nhưng mình hữu dụng không xong nước giếng a, mặc dù Tiết đạo sĩ không phải mình học trò, nhưng lên núi ném chim, người gặp có phần, phần lễ này cũng là chạy không thoát, Dương Lăng suy nghĩ một chút, để cho Tiết đạo sĩ đi lấy hai cái chai đến, Tiết đạo sĩ không biết nguyên do đi an bài, Ngô đạo sĩ lại hưng phấn tìm đập loạn, cả người đều tại sốt.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Chân Điem mời

Chỉ chốc lát sau hai cái chai nước suối lấy tới, Dương Lăng tìm một cái không người an tĩnh căn phòng, thật nhanh chui vào hệ thống sân nhỏ, từ ngâm Thái Tuế trong chậu rót đầy hai bình nước đi ra, sau đó giao cho hai người đạo sĩ.

Ngô đạo sĩ cầm trong tay chai, cao hứng cơ hồ cũng sắp ngất đi.

Hắn ở Hoàng Đô, nhưng là tháo qua Dương Lăng trong tay Dược Thủy công hiệu, theo Triệu Tiên Hành vài câu vài lời tiết lộ, loại nước này cơ hồ sắp chết thịt người bạch cốt, có thể so với trong truyền thuyết Tiên Đan diệu dược, tề liệt nhân uống lập tức có thể nhảy nhót tung bừng đá banh, bệnh ung thư nhân uống lập tức bệnh táo biến mất, người bình thường uống một hớp, lập tức Thọ Nguyên gia tăng vài chục năm, không nói hắn có hay không bị lừa đến, nhưng chính hắn nhưng là rất tin không nghi ngờ, dù sao nhiều như vậy làm sáng hiệu quả làm chứng cứ, nghe nói một cái Lão Tướng Quân cũng sắp một trăm tuổi, nếu không phải quốc gia đặc biệt bảo vệ đội ngũ phù hộ sớm liền đi gặp Mao gia gia, nhưng mà uống mấy hớp cái loại này nước, không tới nửa giờ lại từ trên giường bò dậy hùng dũng oai vệ khí thế bừng bừng yêu cầu đi leo trường thành.

Ồ kia, lại kéo xa, nhìn hai người đạo sĩ hoàn toàn bất đồng biểu tình, Dương Lăng cũng không nói nhiều, phân phó bọn họ uống trước mấy hớp xuyên xuyên miệng, sau đó cũng không lo hai người khiếp sợ và mừng như điên, đem mình tu luyện Thông Mạch Luyện Hồn Quyết tâm đắc thể sẽ từ từ kể một ít, hai người đạo sĩ cũng từ từ trong vui mừng lâm vào trầm tư, bắt đầu so sánh tự thân thể sẽ bắt đầu từ từ tiến vào trạng thái tu luyện.

Chờ Dương Lăng ở Bát Tiên Am ăn một bữa phong phú cơm bố thí sau đi ra, sắc trời đã hoàn toàn đen, không khỏi làm hắn cảm khái không thôi, ngày này, lại bị lãng phí, thậm chí còn thu cái hơn năm mươi tuổi học trò, chẳng lẽ lão thiên gia là nhìn chính mình quá rảnh rồi, sợ chính mình trứng đau?

Trở lại biệt thự, Dương Lăng từ hệ thống trong phòng đá bả cái đó Đan Lô lấy ra, nằm ở trên giường lập đi lập lại nghiên cứu, mặc dù hôm nay thu cái lão học trò lại đưa đi hai bình nước giếng, nhưng là không tính là lỗ vốn, ít nhất tự mình biết trên thực tế có Pháp Khí như vậy một loại thần kỳ đồ vật tồn tại, cho nên một mực tâm tồn nghi ngờ, cái này tiểu Đan Lô có thể hay không cũng là Pháp Khí.

Hắn thử đem chân khí độ đến Đan Lô thượng, căn vốn liền không có phản ứng chút nào, vì vậy hắn không ngừng gia tăng công lực, Kỳ Kinh Bát Mạch trung phát ra chân khí càng phát ra cường thịnh, cuối cùng ngay cả chính hắn đều cảm thấy có một loại hết sạch sức lực cảm giác, chỉ cảm thấy lạnh như băng Đan Lô có chút có chút nóng lên mà thôi, cuối cùng vẫn là bắt đầu dĩ buông tha loại này thí nghiệm, một loại là chính mình phương pháp không đúng, còn có khác một loại khả năng chính là đồ chơi này thuần túy chính là một chung bày.

Hắn ừ rừ cái đầu nằm ở trên giường, hồi tưởng lại trong hệ thống moi ra khen thưởng phẩm, vẫn cảm thấy vật này cũng sẽ không đơn giản như vậy, nhưng là chỉ như vậy mà thôi, chỉ có chờ sau này sẽ chậm chậm nghiên cứu đi, bởi vì Thông Mạch Luyện Hồn Quyết đã luyện đến đại thành, hắn cũng lười đánh lại ngồi, vì vậy dứt khoát đắp lên chăn khô khô ngủ say.

Một đêm chớp nhoáng mà qua, chờ hắn tỉnh dậy, bên ngoài đã sắc trời sáng choang, nhìn một chút điện thoại di động, thời gian lại là 9h sáng qua, rửa mặt xong tắt nghỉ một hồi đang chuẩn bị ra ngoài, điện thoại vang, cầm lên nhìn một cái, lại là thật lâu cũng không thấy mặt Chân Điem, nhớ tới lần trước sự tình, hắn không khỏi có chút nhừ đầu tiếp thông điện thoại.

"Chân tỷ, thể nào có rảnh rồi gọi điện thoại cho ta!"

"Người một cái tiểu không lương tâm, tỷ tỷ không điện thoại cho người, người cũng không biết cho tỷ tỷ gọi điện thoại nha!" Đối diện truyền tới Chân Điem lại mỉa lại ôn ền thanh âm, nghe Dương Lăng cả người không lý do một trận run rẩy.

"Ha ha!" Dương Lăng không thể làm gì khác hơn là cười khan mấy tiếng, "Ta không phải là sợ hãi quấy rầy đến người sao?"

Chân Điem sinh hàm hừ nói: "Quấy rầy cái gì, tỷ tỷ cũng sẽ không ăn người! Đúng hôm nay người có ở không không?"

"Có! Có! Chân tỷ kêu gọi, ta tùy thời đều rảnh!" Dương Lăng hấp tấp nói.

"Ừ ~!" Chân Điem trong lỗ mũi phát ra một trận đề cho nhân hít thở không thông thân / ngâm như vậy thanh âm, "Ngoan ngoan, sắp đến trời xanh tiểu khu đến, theo ta đi làm một chuyện?"

Yêu tinh a yêu tinh a!

Cúp điện thoại, Dương Lăng cảm giác dòng máu khắp người vẫn còn ở nhất trương nhất thi thỉnh thỉnh nhảy lên, mới vừa rồi kia một tiếng uyển chuyển hừ hừ hơi kém sẽ để cho hắn thần công giải tán,

Nhưng nữ nhân này là tuyệt đối không thể đụng vào cái loại này, nhớ tới nhận biết ngày đó kia một cái Đoạn Tử Tuyệt Tôn Cước phong thái, nhất thời cảm giác có loại trứng trứng ưu thương.

Hơn mười phút sau, Dương Lăng lái xe đi tới trời xanh tiểu khu, trời xanh tiểu khu cách mình ban đầu thuê lại địa phương không xa, cho nên hắn vẫn là vô cùng quen thuộc, lúc này một cái sỗ vai tóc quăn, thân mặc đồ trắng vũ nhưng phục, màu đen váy ngắn, vây quanh màu đỏ khăn quàng nữ nhân đang đứng ở cửa tiểu khu lăm lết nhìn trái phải.

Dương Lăng đem xe đậu ở trước mặt nàng quay cửa xe xuống, lộ ra sắc sắc nụ cười hướng nàng thổi một huyết sáo, "Này ~ đại mỹ nữ, khí trời tốt như vậy, với ca ca đi hóng gió a!"

"Được a ~!" Mỹ nữ hướng hân nếm cái mị nhân, túm tiểu liên chui vào hân buồng lái, sau đó Dương Lăng một cước chân ga nhanh chóng đi, nhìn chung quanh tốt mấy nam nhân tròn mắt hốc mồm, từng cái âm thầm phát tao, giờ a, có một xe tốt không nổi sách.

Trên xe, Dương Lăng lúc này lại nghiêm trang hỏi: "Chân tỷ, hôm nay có cần gì tiểu đệ ra sức a!"

Chân Điem hướng về phía hân nếm cái u oán ánh mắt yếu điệu nói: "Này trời đông giá rét, tỷ tỷ ta có chút trống không tịch tịch lạnh, muốn tìm một cường tráng nam nhân bồi ta, không biết Dương đệ có đủ hay không cường tráng a ~! Ủ ~ "

Liên này nhẹ nhàng một ừ, Dương Lăng cảm giác cả người khí tức một xóa hơi kém giảm đập sai chân ga, xe hơi ở trên đường chính mạnh mẽ chuỗi lại oai oai nữ nữ khôi phục, nhìn Dương Lăng xui xẻo dạng, Chân Điem cười ha ha, "Tiểu tử, với tỷ tỷ đầu người còn quá non nớt chút, tỷ tỷ còn có đòn sát thủ không lái ra đến, Dương đệ ~, có muốn thử một chút hay không?"

Dương Lăng cả người phát lạnh vội vàng lắc đầu, giờ a, thử lại mấy cái, tiểu tính mạng còn không giữ nổi, vì vậy cười khổ nói: "Được, Chân tỷ, ta đầu hàng có được hay không, tiếp theo đi chỗ nào?"

Chân Điem nói địa phương, Dương Lăng liền mở ra dẫn đường, không sai biệt lắm sau hai mươi phút, hai người xuất hiện ở một cái lớn vô cùng thẩm mỹ viện cửa, Dương Lăng hơi kinh ngạc hỏi: "Chân tỷ, người dẫn ta đến thẩm mỹ viện tới làm gì, phải đi cũng là đâm bóp viện a! Người nhìn ta này khi sương tảo tuyết (*khi dễ hạt sương ức hiếp bông tuyết) da thịt, bẻ nguyệt tu hoa dung mạo, còn cần những thứ này sao?"

"Người liên nghèo đi! Vội vàng xuống xe theo ta đi vào, hôm nay người chỉ có một nhiệm vụ, đó chính là bảo vệ tốt ta, nơi này có thể có cái đại sắc lang đánh tỷ tỷ chủ ý thật lâu, người nếu là còn có một chút Đào kếp thom tho tiếc ngọc chính nghĩa cảm, hôm nay liên . ." Chân Điem nói tới chỗ này dừng một chút.

"Như vậy?" Dương Lăng cả giận nói.

"Liên đem cái tên kia... Giết chết!" Chân Điem hung tợn nói.

"Tốt ~" Dương Lăng lau quyền mài bàn tay nhảy xuống xe, "Nói cho ta biết, cái tên kia ở nơi nào, ta nhất định đánh hân cha mẹ cũng không nhận ra."

"Ủ ~! Ngoan ngoãn, chúng ta vào đi thôi!"

Chân Điem ngòn ngọt cười đi tới ôm Dương Lăng cánh tay đi vào trong, đầy đặn ngực tại hân trên cánh tay cọ qua cọ lại, cái loại này tê tê đại đại cảm giác nhất thời dễ cho hân lỗ mũi nóng lên, không nhịn được kẹp một chút chân, đi bộ đều có chút oai oai nữ nữ.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: Xảy ra chuyện

Cái này thẩm mỹ viện rất lớn, chừng ba tầng, ở cô tiếp khách dưới ánh mắt, hai người thân mật đi vào thẩm mỹ viện lầu hai, Dương Lăng đi bộ cổ quái tư thế làm cho các nàng không khỏi che miệng cười khê.

Lầu hai rất lớn, cơ hồ chính là một cái đại sảnh, sắp xếp rất nhiều thực vật xanh, còn có mấy bộ ghế sa lon, nhân không nhiều, chỉ có mấy cái xuyên rất thời thượng nữ nhân tụ chung một chỗ nói chuyện phiếm, mà trong đó còn có một cái một cái bụng phệ mập mập đang ở bên cạnh với một người tuổi còn trẻ thiếu phụ trên chốc, nhìn thấy hai người đi vào, mập mập lập tức bỏ qua một bên nữ nhân chào đón, cách thật xa liền cười vờn tay ra chào hỏi: "Ha ha ~! Chân tiểu thư, người cuối cùng đến, ta có thể chờ người thật lâu! Hai tháng không thấy, người lại biến hóa đẹp đẽ rất nhiều."

"Phùng lão bản chào người!" Chân Điem cũng là đưa tay cùng hân nhẹ nhàng cầm một chút ngay sau đó buông ra.

Phùng lão bản nhìn Dương Lăng nghi ngờ hỏi: "Chân tiểu thư, vị này là?"

"Phùng lão bản, ta giới thiệu cho người một chút, vị này là bạn trai ta, Dương Lăng!" Chân Điem nói xong hướng Dương Lăng trên người lại đến gần một ít, làm Dương Lăng trái tim nhỏ phốc thông cuồn loạn, bất quá trên mặt lại chút nào không biến sắc đưa tay cùng Phùng lão bản cầm một chút, ngay sau đó cau mày một cái.

Phùng lão bản sắc mặt có chút biến thành màu đen, "Chân tiểu thư thật biết nói đùa, không nghe nói người lại bạn trai à?"

Chân Điem mặt đầy dáng vẻ hạnh phúc nói: "Đột nhiên thì có thôi ~!"

"Hừ ~!" Phùng lão bản trong lỗ mũi nhẹ nhàng rên một tiếng, ánh mắt ở Dương Lăng trên người trên dưới quan sát một lần nói: "Chân tiểu thư, tất cả mọi người đến đông đủ, trong chúng ta phòng họp nói đi! Làm phiền người vị bằng hữu này chờ ở bên ngoài xuống."

"Thân ái, người ở đây mà tìm một chỗ nghỉ ngơi, ngàn vạn lần chớ trêu đùa tiểu muội muội nha! Ta lập tức đi ra!" Chân Điem buông ra Dương Lăng cánh tay, hướng hất ném cái mũ nhân mã, sau đó tiểu Nhất xoay lắc một cái đi vào bên trong đi.

Dương Lăng cảm giác mình trái tim nhỏ mà cũng sắp biến hóa.

Phùng lão bản lại lộ ra hung tợn nhàn quang thành hấn liếc mắt, sau đó lạnh rên một tiếng xoay người đi theo đi vào trong.

Ta gạch chéo người một cái cái vòng tròn!

Dương Lăng không khỏi phiền trừ bạch nhân hướng về phía mập mạp giờ lên một ngón tay giữa, lúc này, Chân Điem cùng ngồi ở trên ghế sa lon mấy cái thời thượng nữ nhân chào hỏi, sau đó oanh oanh yển yển một đám nữ nhân liền cười nói đi vào giữa một căn phòng, mập mạp sau đó cũng đi vào, môn bị đóng lại. Dương Lăng tùy tiện tìm cái chỗ ngồi xuống, một người mặc đồng phục làm việc đẹp để phục vụ viên cho hấn bụng một ly quýt từ dịch, Dương Lăng thật tò mò hỏi: "Mỹ nữ, tên mập mạp chết bầm này là lão bản của các người sao?"

Phục vụ viên ngăn người một chút sau đó che miệng hi hi khẽ cười gật đầu một cái, sau đó nàng kéo Dương Lăng ngồi vào một chậu thực vật xanh phía sau lẩm lét nhìn trái phải một lần nhỏ giọng nói: "Người cũng phải cẩn thận một chút mà ông chủ chúng ta!"

Dương Lăng cảm giác cả người một trận nổi da gà, há to mồm lắp ba lắp bắp nói: "Người... Lão bản của các người còn thích nam nhân?"

Mỹ cô bán hàng kinh ngạc một cái chớp mắt, đột nhiên để ly xuống một tay che miệng một tay che ngực cười hoa chi loạn chiến, thật lâu mới hoãn quá khí lại, đẹp để mắt to đối với hấn liếc một cái nói: "Người nha! Muốn đến nơi đâu?" Nàng khom người nằm ở Dương Lăng bên tai nhẹ nói, "Ta là cho người coi trọng bạn gái người, chớ bị ông chủ chúng ta chiếm tiện nghi, ta có thể nghe nói, mới vừa rồi những thứ kia mở tiệm thăm mỹ nữ ông chủ khỏe nhiều đều bị chết... Mập mạp chết bầm cái đó!"

Dương Lăng nhất thời công khai, chề cười đang chuẩn bị nói chuyện, đột nhiên nghĩ tới Chân Điem lời nói, trong mắt một đạo ác liệt sát khí tuôn ra, bốn phía không khí đều đi theo run một chút, bất quá trong nháy mắt loại khí tức này liền biến mất, Dương Lăng cười nói: "Cám ơn người a mỹ nữ! Buổi tối có rảnh rồi hay không? Ta mời người ăn cơm, "

"Hừ! Trần Thế Mỹ, đàn ông các người cũng một cái đức hạnh, ăn trong chén nhìn trong nồi!" Cô bán hàng hung hăng khoét hấn liếc mắt không để ý đến hấn nữa, bụng tiểu bản từ bay đi.

"Ta..."

Dương Lăng đưa cánh tay lại bắt lực đất rũ xuống, nhưng trong lòng khóc không ra nước mắt, chính mình xác thực chỉ là muốn xin nàng ăn bữa cơm cảm tạ một chút mà thôi, chân chính không có những ý nghĩ khác nha!

Dương Lăng cô linh linh ngồi, riêng lớn lâu hai cũng không người đến quan hấn khi gió,

Hấn không thể làm gì khác hơn là lấy điện thoại di động ra quét bằng hữu vòng hoặc là nhìn một chút tân văn, cứ như vậy qua hơn mười phút, hấn đột nhiên nghe lâu ba mơ hồ truyền tới một ít hốt hoảng thanh âm, tiếp lấy vang lên hai tiếng nữ nhân thét chói tai, chỉ chớp lát sau trên thang lầu truyền tới một trận xóc xếch dồn dập tiếng bước chân, hấn nghiêng đầu nhìn, chỉ thấy hai cái mặc màu hồng kỹ sư đồng phục cô gái trẻ tuổi mà hoang mang rối loạn chạy xuống, trong miệng còn ở hô to: "Xảy ra chuyện, xảy ra chuyện, mau gọi xe cứu thương!"

Lầu hai nhất thời hoảng loạn lên, vài người chạy lên lầu, còn có người hướng phòng họp chạy, còn có người gọi điện thoại, Dương Lăng ngưng thần lóng tai nghe một chút, trên lầu ba tựa hồ động tĩnh rất lớn, hấn cũng còn không phân biệt được rốt cuộc kia căn phòng xảy ra chuyện, vì vậy dứt khoát cắt điện thoại di động đứng lên.

Chờ hấn đi tới lầu ba, trên hành lang mấy cái tiểu muội muội thấy một người nam nhân đi lên đều không khỏi ngăn người một chút, bất quá lúc này tất cả mọi người rất loạn, cũng không người đến để ý đến hấn, hấn vì vậy thân nhiên đi thẳng tới cửa một căn phòng, nơi này vây xem người nhiều nhất, một nhóm xuyên bột đồng phục màu đỏ nữ nhân đều đứng ở cửa đi vào trong nhìn, Dương Lăng đưa tay vỗ vỗ gần đây một nữ nhân bả vai hỏi: "Bên trong xảy ra chuyện gì?"

Nữ nhân kia một bên lay đến đồng nghiệp bả vai đi vào trong nhìn vừa nói: "Đang ở đám bốp một khách quen đột nhiên bất tỉnh!" Bất quá nàng đột nhiên xoay đầu lại, lại còn là một cái chừng hai mươi tuổi em gái đẹp, nàng mở to hai mắt kinh ngạc hỏi: "Người là ai a! Người một người đàn ông làm sao chạy đến lầu ba tới?"

"Ta chứ sao... Là một thầy thuốc!" Dương Lăng nháy nháy mắt nói.

"Nha! Thầy thuốc, quá tốt!" Em gái đẹp kéo lại Dương Lăng tay liền hướng trong chui, miệng còn đang lớn tiếng rêu rao: "Cũng để cho để cho, cũng để cho để cho, thầy thuốc đến, thầy thuốc tới!"

Dương Lăng cơ hồ là bị kéo đi vào, dọc đường đều là em gái đẹp thân thể mềm mại, cảm nhận được ai dụi lau mồ hôi đầy đặn co dãn, chờ hấn chen vào thời điểm, tiêu đệ đệ cũng không tự chủ được đứng lên.

Thật sự sáng khoái! Đứng ở trong phòng, Dương Lăng cảm giác còn có chút chưa thỏa mãn quay đầu nhìn mấy lần, đám này oanh oanh yến yến màu hồng quân đoàn cơ hồ đều là mỹ nữ trẻ tuổi, cao thấp mập ốm không đồng nhất, nhưng cũng là xuân lan thu cúc có giới, nhất là trung gian một cái giống như hạc đứng trong bầy gà, mặt trái soan, miệng anh đào, da thịt trắng nõn, vóc người cao gầy, đầy đặn ngực. Bộ thật cao nhô lên, cũng sắp phải đem đồng phục nút áo sập, nhớ tới mới vừa rồi từ trước mặt nàng chen qua cảm giác, trong lòng lửa nóng không được.

"Thầy thuốc thầy thuốc, mau đến xem nhìn!" Em gái đẹp cơ hồ là nói ra Dương Lăng cổ đem hân đề vào trên giường đám bốp, Dương Lăng âm thầm xoa một chút mép nước miếng, lúc này mới thấy rõ tình huống.

Một cái hơn ba mươi tuổi thiếu phụ trẻ tuổi lúc này đang nằm ở trên giường đám bốp, trên đầu bọc màu hồng khăn trùm đầu, trên người đang đắp thật mỏng mền, nhưng lúc này lại sắc mặt trắng bệch, môi tím thâm, cặp mắt lật lên, cơ hồ hãy cùng người chết không sai biệt lắm.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoảng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Ta là thầy thuốc

Chu vi một vòng nhân, một cái mặc màu đen bộ váy cô gái trẻ tuổi đang tay chân luống cuống không biết nên làm sao bây giờ, còn có một cái xuyên màu hồng đồng phục nữ kỹ sư đang ở bên cạnh khóc.

Mọi người nghe nói thầy thuốc đến, đều tránh ra vị trí, bất quá thấy rõ Dương Lăng dáng vẻ sau lại không biết nên nói cái gì, Dương Lăng cũng không để ý những thứ này, hân đã bèn nhảy nhìn rõ đến nằm ở trên giường nữ người đã tìm đã ngưng đập, vì vậy không chút do dự lấy tay vệt ra bên người mấy người nữ nhân, đưa tay vén lên đắp lên trên người nữ nhân thăm.

Nhất thời, nữ nhân Xích / ỏ trần lộ ra, trắng như tuyết đôi / đỉnh thật cao giờ cao, trên người cơ hồ một chút thịt dư cũng không có, bất quá, Dương Lăng cũng không kịp nhìn những thứ này, thăm vận công pháp, đưa ra một ngón tay ở tại bên trái / dưới vú một tác nơi nhẹ nhàng đè nén xuống, một cổ yếu ớt chân khí vọt vào khí động Huyệt.

Nhìn Dương Lăng vén lên thăm ấn khách hàng ngực, lúc này ngăn cản đã tới không kịp, cái đó màu đen bộ váy nữ người nhất thời tức giận hét rầm lên, "Ô kia ~! Người làm gì?"

Dương Lăng cũng không nói chuyện, giương mắt trừng nàng một chút, bộ váy nữ nhân chỉ cảm thấy trong mắt đối phương để lộ ra tới một cổ khiếp người rùng mình, nhất thời cả người run lên, lắp ba lắp bắp lời nói đều không nói được.

Dương Lăng Thần Niệm trung cảm giác giường cười nữ nhân tim yếu ớt nhảy một chút, lập tức giờ ngón tay lên, ngón tay ở kỳ vị trí trái tim nhẹ nhàng bắn liên tục ba cái, tại chân khí đục xuống, tim khê run mấy cái sau đó áy náy nhảy lên, lúc này trong đầu hân tựa hồ nghe thấy trong huyết quản huyết dịch lưu động thanh âm, vì vậy tay phải ở trên giường đám bốp đánh một cái, nữ nhân cả người nhún nhảy, Dương Lăng tay phải ấn đến bả vai nàng nhẹ nhàng kéo một cái, nữ nhân xoay người nằm xuống đi, Dương Lăng lập tức tay Tịch như gió ở nàng Ngọc Châm, tâm du, mệnh môn ba Huyệt theo như mấy cái, lúc này mới lần nữa bả nữ nhân lao người tới kéo qua thăm dò lên.

Từ Dương Lăng vén lên thăm đến xuất thủ đến đồ lên thăm, chuỗi này hoa cả mắt động tác cũng bất quá bảy tám giây thời gian, chờ hân làm xong hết thấy các thứ này mới quay đầu hướng kéo hân đi vào em gái đẹp nói: "Chuẩn bị một ly nước ấm còn có một cái chậu."

"Ồ ~ nha ~" em gái đẹp si ngốc gật đầu một cái xoay người đi lấy đồ, Dương Lăng đi tới đầu giường bả thăm thoáng vén lên một chút, lộ ra nữ nhân chân, nhìn rõ tình màu tỏa sáng mười móng chân, tâm lý không khỏi bĩu môi một cái, cũng 30 hơn nữ nhân còn bả móng tay làm như vậy diêm dúa, coi mình vẫn là mười mấy tuổi Tiểu Nữ Hải Nhi đây! Nhưng hân cũng không có gì biểu thị, đưa tay phải ra ngón giữa hướng về phía hai cái lòng bàn chân Dững Tuyền cùng chân ba dặm mỗi người theo như mấy cái, lúc này mới đem thăm đặt kín.

"Nước tới nước tới ~!"

Em gái đẹp bưng một ly nước chạy tới, Dương Lăng lần nữa đi tới giường một đầu khác, cau mày nói: "Chuẩn bị xong chậu! Nàng sẽ ới!" Sau đó đưa tay ở nữ nhân huyệt Nhân Trung thượng bốp xuống.

"Ừ ~ "

Theo giường cười nữ nhân nhẹ nhàng rên một tiếng, sau đó thở ra một hơi dài, thân thể đột nhiên run lên mở mắt, lại không kịp nói chuyện liền úp sấp mép giường, há mồm phun ra mấy hớp vô cùng tanh hôi màu đen chất bẩn, may một cái nữ kỹ sư tương đối nhanh, cầm chậu tiếp lấy, nếu không nhất định sẽ ới đầy đất.

"Ồn ào ~ "

Cả phòng bật phát ra một trận hoan hô, chung quanh vài người ba chân bốn cẳng nhanh đi bả nữ nhân đỡ, rất sợ nàng ngã xuống dưới giường đi, nữ nhân ới bảy, tám thanh, lúc này mới bị đỡ ngồi dậy, trên người thảm lúc này đã sớm tuột xuống, lộ ra uồng công thân thể, trước ngực hai tòa đầy đặn đỉnh núi lung lay run rẩy run rẩy, bộ váy nữ nhân vội vàng đem thảm cho nàng trùm lên, đưa lên nước ấm.

"Được, bây giờ không việc gì, mời mở cửa sổ ra, bả căn phòng máy điều hòa không khí mở nhỏ một chút mà!" Dương Lăng nói xong lập tức che mũi chui ra đám người thối lui đến ngoài cửa, mùi này, quả thực quá hướm.

"Thầy thuốc, thầy thuốc!" Em gái đẹp đuôi theo ra đến, trong đôi mắt tràn đầy tiêu tình tình đang bay múa, nàng một chút nhảy qua tới bắt ở Dương Lăng cánh tay lắc mạnh một hồi, "Nói mau nói mau, ngươi là thế nào chữa khỏi nàng?"

Dương Lăng cười nói: "Mỹ nữ, đừng nữa rung, lại rung ta cũng phải ới ~!"

Em gái đẹp hướng về phía hấn ới một chút đầu lưỡi hưng phấn nói: "Thầy thuốc,

Ngươi rất lợi hại nha, tiện tay theo như mấy cái liền đem nàng cứu tỉnh!"

Dương Lăng sắc mê mê nhìn chằm chằm ngực nàng nói: "Ta còn có lợi hại hơn đây? Ngươi có muốn thử một chút hay không?"

Em gái đẹp nghi ngờ một hồi lập tức trên mặt lên con số, dâng lên một vệt đỏ ửng, hướng về phía hấn phun một cái nói: "Phi! Không nói coi là, không để ý tới ngươi, lưu manh Quái Y sinh ~!" Nói xong xoay người rồi đi, đi mấy bước lại đột nhiên chạy trở lại đưa tay ra nói, điện thoại đem ra."

Dương Lăng mặc danh kỳ diệu bả điện thoại móc ra đưa cho nàng, em gái đẹp cầm điện thoại di động theo như mấy cái giận dưng dưng trả lại cho hấn nói: "Hừ, cái gì điện thoại di động tồi, đánh cũng không mở ra!"

Dương Lăng tiếp tục đi tới nhìn một chút, biểu hiện trên màn ảnh: "Người xa lạ thao tác, đã bị che giấu." Nhất thời tâm lý dờ khóc dờ cười, từ lần trước điện thoại di động bị người máy tu bổ sau khi, an toàn tính có thể đã gây đương kim người mới nhất máy mấy con phố, bây giờ trừ Dương Lăng, ai đều không cách nào thao tác bộ điện thoại di động này.

"Mỹ nữ, thêm một vi tín thôi!" Dương Lăng cười hi hi nói.

"Hừ ~, coi như ngươi thức thời!" Em gái đẹp tính khí rất hướm, phòng má đám hướm hấn liếc một cái.

Ngay tại Dương Lăng trên đùa em gái đẹp thời điểm, trên hành lang truyền tới một loạt tiếng bước chân, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy thẩm mỹ viện phùng mập mập mang theo một đám nữ nhân vội vội vàng vàng đi tới, lúc này thần sắc hấn hết hoảng, sắc mặt trắng bệch, phùng chừng cũng là nghe nói người chết dọa sợ không nhẹ.

Chân Đằm cũng theo ở phía sau, khi nàng nhìn thấy đang cùng phục vụ viên nói đùa Dương Lăng thời điểm không khỏi hung hăng khoét hấn liếc mắt, một đám người rất nhanh thì đi vào phòng, nhưng không lâu sau mà cũng đều lui ra ngoài, phùng mập mập đi tới Dương Lăng trước mặt, thần sắc có chút không được tự nhiên hỏi: "Các nàng nói là ngươi cứu người?"

Dương Lăng không để ý tới hấn, duỗi nắm tay Chân Đằm tay nói: "Đằm Đằm, mập mập chết bầm có hay không khi dễ ngươi?"

"Mập mập chết bầm?"

Trên hành lang đột nhiên một trận an tĩnh, chung quanh một đám nữ nhân đều lộ ra biểu tình cổ quái, phùng mập mập cũng là khí da mặt quát thẳng tới rút ra, Chân Đằm kéo Dương Lăng cánh tay cổ lăm tức giận dưng về nói: "Hừ! Ta đang họp, ngươi lại ở chỗ này trên đùa em gái đẹp, đợi một hồi đến tối, xem ta không cố gắng trừng phạt ngươi!"

Dương Lăng ngừng lúc hưng phấn nói: "Không cần buổi tối, bây giờ liền có thể!"

"Tại sao?" Chân Đằm không hiểu hỏi.

"Bởi vì... Ta nhắm mắt lại chính là trời tối!" Dương Lăng nghiêm trang nói.

"Phốc xuy ~ "

Chung quanh vang lên một trận cười khê, thậm chí có hai cái mặc thời thượng mỹ nữ đều cơ hồ che ngực ngồi xổm trên đất đi, Chân Đằm đưa tay ở Dương Lăng ngang hông véo một chút, hai người tứ vô kỵ đạn liếc mắt đưa tình dưng về rơi vào phùng mập mập trong mắt, hấn mặt đen cũng sắp chảy ra Mạt Thủy tới.

"Mới vừa rồi ngươi có phải hay không thật cứu cái đó khách hàng?" Chân Đằm nhìn phùng mập mập sắc mặt, cũng là sợ làm quá căng, vì vậy chuyển đổi đề tài.

Chương 74: Giúp người trị một chút

"Đứng a!" Dương Lăng gạt đầu một cái sau đó hơi nghi hoặc một chút hỏi: "Cái này thẩm mỹ viện vì sao lại yêu cầu khách hàng cởi hết quần áo? Có phải hay không có cái gì người không nhận ra thù đoạn?"

"Két ~ "

Đang chuẩn bị nói chuyện phùng mập mập nhất thời như bị nhân đột nhiên nắm cổ, há to mồm chỉ có há giận không có vào khí, đây nếu là truyền đi, hẳn thẩm mỹ viện cũng không cần mở, chờ những thứ kia núp ở tới thẩm mỹ viện thái thái tiểu thư phía sau hào vị đem hân giẫm đạp thành phần vụn.

"Người nói cái gì vậy?" Chân Diễm lườm hân một cái, "Thẩm mỹ viện cũng không phải là ánh sáng làm bún bộ thẩm mỹ, cũng có thân thể thẩm mỹ, tỷ như đầm bó ngực to, đầm bó giảm cân những thứ này."

"Ồ ~" Dương Lăng gạt đầu một cái rực rỡ hiểu ra, lập tức lúng túng đối với phùng mập mập nói: "Từ mập... A không đúng! Phùng lão bản, thật thật xin lỗi, ta không hiểu lắm những thứ này, ngàn vạn lần không nên chê bai, cái đó khách hàng đã thoát hiểm, các người tới mau sớm đem nàng đưa đến bệnh viện hoàn toàn kiểm tra một chút, không sau đó quả sẽ vô cùng nghiêm trọng."

Phùng mập mập quay đầu phân phó mấy câu, bên cạnh một cái thời thượng mỹ nữ ông chủ cười nói với Dương Lăng: "Dương đại soái ca, người thật biết chữa bệnh?"

Dương Lăng nhất thời thân thể rung một cái, "Đó là đương nhiên, nhà ta thế đại Trung y, tổ tiên còn từng làm qua Thanh Triều Ngự Đại Phu, cứu chính là riêng biệt nhân không thành vấn đề! Vị tỷ tỷ này ta xem người giữa chân mày tái đi, sắc mặt với bạch, có phải hay không gần đây không quá thoải mái?"

"Người... Người nhìn ra?" Nữ nhân này có chút kinh hi hỏi.

"Ừ ~" Dương Lăng cố làm cao thâm gạt đầu một cái, "Người loại bệnh trạng này hẳn đã rất nhiều năm, hơn nữa qua mấy cái tuần lễ thì sẽ phát sinh! Không biết ta nói có đúng hay không?"

Nữ nhân lập tức gạt đầu nói: "Đúng, đúng, mỗi qua một đoạn lúc đó đang lúc, ta liền sẽ cảm thấy đầu óc quay cuồng, cả người phát lạnh, đặc biệt khó chịu, nhìn thật tốt nhiều thầy thuốc ăn rồi rất nhiều thuốc cũng không chữa khỏi!"

Dương Lăng cười cười nói: "Đây là người không có tìm đối với thầy thuốc ăn đối với thuốc, nếu như ta xuất thủ, người bệnh lập tức sẽ được!"

"Thật? Dương thầy thuốc, vậy... Người có thể hay không hiện tại đang giúp ta nhìn một chút, khai điểm mà thuốc?"

"Loại này bệnh nhẹ uống thuốc cũng không cần, ta lập tức liền có thể giúp người chữa khỏi!" Dương Lăng bữu môi một cái nói.

"Vậy... Vậy..." Nữ nhân kích động thân thể cũng đang khê run, Dương Lăng gạt đầu một cái nói, "Tìm một an tĩnh một chút mà căn phòng, xem ta tay đến hết bệnh!"

Với là một đám nữ nhân lập tức bỏ lại phùng mập mập, riu ra riu rít vây quanh Dương Lăng đi vào một gian không người đầm bó bên trong phòng, Dương Lăng để cho nữ nhân này cởi áo khoác xuống nằm dài trên giường, từ trên xuống dưới đem nàng quan sát mấy lần, nội tâm không ngừng gạt đầu, ừm! Rất cực phẩm a, mặc dù nói đã hơn ba mươi tuổi, nhưng bảo dưỡng rất tốt, ngũ quan tinh xảo, da thịt trắng nõn, nên lỗi địa phương lỗi nên mảnh nhỏ địa phương mảnh nhỏ, nên kiều địa phương kiều, đơn giản là vóc người hoàn mỹ đại biểu.

"Dương thầy thuốc, có thể bắt đầu sao?" Nữ nhân có chút khẩn trương nói.

Dương Lăng cười gạt đầu một cái, "Ừ, không sai biệt lắm cứ như vậy, bắt quá phải đem quần đi xuống cởi một chút, ta đầm bó vị trí tương đối dựa vào xuống!"

"A ~?" Nữ người nhất thời sắc mặt phỉếm hồng, nhẩn nhẩn nhỏ nhỏ nắm quần jean kéo xuống một chút xíu, bên người một đám vây xem nữ nhân cũng không liên quan (khô), một người trong đó mỹ nữ ông chủ cười nói: "Ta nói Lâm Đại Mỹ Nữ, người đây là xem bệnh sao? Mau cởi xuống a! Dương thầy thuốc tuổi trẻ lại đẹp trai, để cho hân sờ mấy cái cũng sẽ không ngực / chữa." Vừa nói năm sáu đàn bà hô nhau mà lên, ở Dương Lăng trọn mắt hốc mồm về mặt, mấy cái liền đem quần nàng cởi đến đại / bắp đùi.

"Ừng ực ~ "

Dương Lăng thoáng cái con mắt tròn to đại, không nhịn được nuốt nước miếng một cái, chuyện này... Điều này thật sự là quá thom kiều diễm ướt át, nữ

nhân này bên trong lại mặc một cái Tiểu Tiểu màu đen đỉnh / chữ khố, chặt trói chặt giữa hai chân địa phương thần bí, mấy cây màu đen quyền khúc chíp bông dáo dác từ bên cạnh nghịch ngợm lộ ra.

Nằm ở trên giường nữ nhân đỏ mặt cũng sắp nhỏ máu, lúc này cũng không dám lộn xộn, trong lỗ mũi nhẹ nhàng hừ ra mấy chữ: "Dương thầy thuốc, bây giờ có thể sao?"

Dương Lăng thân thể nhẹ nhàng run rẩy một chút phục hồi tinh thần lại,

Ta sát, quá mất mặt, ta nhưng là thần y, vì vậy cười khan nói: "Như vậy thì có thể, chớ khẩn trương, nếu như ngươi cảm thấy không thoải mái nói ngay!" Nói xong hắn đưa tay phải ra, ở dưới con mắt mọi người, nhẹ nhàng bả một ngón tay đè ở nữ nhân bụng đi xuống đến gần thần bí địa phương vị trí, sau đó chậm rãi nhào nặn động.

Thân thể đàn bà có chút căng thẳng một chút, ngay sau đó ở Dương Lăng động tác xuống rất nhanh buông lỏng, một cỗ ôn hòa chân khí theo theo như nhào nặn vị trí từ từ xuyên qua nữ nhân Quan Nguyên Huyệt, không lâu sau mà, nằm thân thể đàn bà không ngừng có chút co rúc, trần ` lộ ở bên ngoài da thịt bắt đầu đỏ lên, cả người trên dưới lại bốc lên xuất mồ hôi.

Bốn phía nữ nhân đều khẩn trương vừa tò mò nhìn Dương Lăng động tác, bọn họ đều là mở thẩm mỹ viện, thường thường có cho khách hàng đâm bóp, đối với Dương Lăng áp dụng đâm bóp tới chữa bệnh cũng không phải cảm thấy rất thần kỳ, nhưng làm cho các nàng kinh ngạc là hiệu quả, Dương Lăng cứ như vậy dùng một đầu ngón tay nhẹ nhàng theo như mây cái, nữ nhân lại cả người bắt đầu đỏ mồ hôi, đều cảm thấy không tưởng tượng nổi.

Dương Lăng không có ngừng tay, lúc này hắn tâm vô bàng vụ, tâm thần cũng theo chân khí ở nữ bên trong cơ thể rong ruổi, trùng huyết vào Phủ, nhất là thân thể năng tử / Cung khí huyết ứ tắc, để cho hắn không thể không ngưng thần tĩnh khí đem cảm giác bệnh táo tách ra hóa giải.

"Ừ ~!"

Giường cười nữ nhân đột nhiên phát ra một trận tiêu hồn thực cốt thân / ngâm, cả người căng thẳng thân thể một chút giữ vững mấy giây lại đột nhiên buông lỏng đi xuống, mềm nhũn há hốc mồm phát ra có chút mà dồn dập thở dốc. Lúc này Dương Lăng cũng là mặt lộ vẻ vui mừng, đột nhiên thu ngón tay lại thở dài một hơi nói: "Tốt ~!"

Nằm ở trên giường thân thể đàn bà có chút nhúc nhích một chút lại chưa thức dậy, lúc này nàng hai gò má ửng hồng, mắt như xuân thủy, chỉ cảm thấy cả người ấm áp, nhẹ nhõm, hồn phách cũng ở trên trời bay lượn, thoải mái cũng không muốn nhúc nhích một chút, chỉ muốn cứ như vậy chết coi là.

Mà đứng ở bên cạnh hắn Chân Diễm, lúc này đã phát hiện nữ nhân màu đen quần lót trung ương đã ướt át thấm ướt, xuân thủy có đại lan tràn, nhất thời mình cũng cả người triều nhiệt, tưởng tượng Dương Lăng kia ngón tay bỏ vào thân thể của mình trong cảm giác, thân thể không nhịn được một trận run rẩy, trên mặt cũng dâng lên Đào Hoa.

Dương Lăng sau khi thu công ước chừng hai ba phút, nằm nữ nhân này mới chậm rãi ngồi dậy, hai gò má như cũ hồng diễm, phi thường ngượng ngùng chuyển xuống giường mặc xong quần, thật ra thì nàng cũng biết mới vừa rồi chính mình đáng về đã bị người khác phát hiện, nhưng nàng liền thì không muốn động, cái loại này tiêu hồn thực cốt mùi vị, chính mình lớn như vậy lại là lần đầu tiên cảm thụ, nếu như một lần nữa, phỏng chừng nàng đều muốn khoái lạc chết.

"Lâm Đại Mỹ Nữ, cảm giác thế nào?" Chung quanh bảy tám cái nữ nhân cơ hồ cũng là người từng trải, chuyện trăng hoa Tự Nhiên mình, nhìn nàng cặp mắt hàm xuân đáng về, cũng đều cảm giác được không tưởng tượng nổi.

"Ta... Ta bởi vậy cho nên là đã được, cảm ơn Dương thầy thuốc!" Nàng nhẹ nói hoàn cúi đầu vội vàng đi ra khỏi phòng.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: Khai trương đại phóng tổng

Các cô gái cũng xì xào bàn tán, lúc này một nữ nhân khác cũng nhảy ra kỳ kỳ ngả ngả nói: "Dương thầy thuốc, ta... Ta thường thường đau bụng kinh, có thể hay không chữa trị?"

Dương Lăng cười nói: "Dĩ nhiên có thể." Sau đó lại quay đầu nhìn một vòng, "Các vị mỹ nữ đều là Diễm Diễm bằng hữu, hôm nay ta liền khai trương đại phóng đưa, mọi người có cái gì khó Ngôn Chi Ân, ta đều bảo đảm tay đến hết bệnh, như thế nào đây?" Nói xong còn hướng về phía Chân Diễm nháy mắt mấy cái.

"Quá tốt, Dương thầy thuốc, Dương thầy thuốc, trước cho ta nhìn xem một chút!" Bắt đầu giúp làm mỹ nữ cởi quần cô gái đẹp kia ông chủ lập tức nhanh chóng cởi áo khoác xuống nằm dài trên giường, nhất thời chọc một đám nữ nhân điên cuồng lên, hi hi ha ha bắt đầu giúp nàng cởi quần, Dương Lăng nhất thời đầy đầu hắc tuyến.

Chờ Dương Lăng khi phản ứng lại sau khi, mỹ nữ ông chủ quần đã sớm bị bá đến đầu gối mà noi.

Cũng là một đám tao hồ ly tinh a!

Thần rồi ~! Nhanh cứu cứu ta vói! Dương Lăng ở đáy lòng gào thét bị thương một tiếng.

Mỹ nữ ông chủ kích động lại hào phóng nói: "Đến đây đi! Dương thầy thuốc, ta đã chuẩn bị xong!"

Dương Lăng cả người không tự chủ được run rẩy một chút, bất quá vẫn là làm bộ như như không có chuyện gì xảy ra biểu tình nói: "Không biết vị mỹ nữ này tỷ tỷ rốt cuộc là nơi đó không thoải mái?"

"A! Đúng vậy, ta nơi đó không thoải mái?" Mỹ nữ ông chủ ngây ngô một chút, chung quanh mấy người nữ nhân lập tức hi hi ha ha bắt đầu quở trách nàng, khác ngồi hằm cầu không gây phân, không bệnh liền mau xuống.

"Hừ ~! Một đám không kịp đợi đúng không, lão nương cũng không dưới tới." Mỹ nữ ông chủ cáu giận, sau đó lại yếu điệu nói: "Dương thầy thuốc, ta bụng không thoải mái!"

Được rồi! Dương Lăng xạm mặt lại đưa ra một ngón tay nhẹ nhàng đè ở nàng trắng nõn bằng phẳng trên bụng, một cổ yếu ớt chân khí xuyên qua nàng Quan Nguyên Huyệt.

Quan Nguyên Huyệt, là cơ thể con người mười hai chính mạch ở bụng giao hội chỗ, trên cơ thể người xuống bốn bề bên trong, lại tên gọi đại trung vô cùng, là nam tử Tàng Tinh, nữ tử súc Huyết chỉ nơi, thường thường đâm bóp huyết này có bổ thận tráng Dương, nhiệt độ Thông Kinh lạc, lý khí cùng máu, bổ hư ích tổn hại, tráng một thân khí tác dụng, Dương Lăng đang tu luyện Thông Mạch Luyện Hồn Quyết thời điểm, huyết này cũng là thủ vô cùng nơi, cho nên hần đối với lần này Huyệt chức năng phi thường biết.

Theo ám áp chân khí tiến vào mỹ nữ ông chủ trong cơ thể, chỉ thấy thân thể nàng căng thẳng nhẹ nhàng run rẩy một cái, Dương Lăng còn chưa kịp không chế chân khí phá quan vào Phủ, mỹ nữ ông chủ đột nhiên phát ra một tiếng rung động đến tâm can kiều ngâm, nhất thời thiếu chút nữa để cho hần cả người chân khí cũng xóa, không nhìn được oán thâm không dứt, giờ ạ, Lão Tử còn chưa bắt đầu đầu rồi, kêu cộng lòng tuyên a, gọi thêm mấy tiếng, ca ca liền không không chế được!

Vì vậy Dương Lăng cũng sẽ không lè mề, vội vàng mặc thủ tâm thần, ngón tay ở nàng Quan Nguyên Huyệt nhẹ nhàng nhào nặn động không chế chân khí xông vào mỹ nữ ông chủ trong cơ thể, nữ nhân này phản ứng có thể so với mới vừa rồi Lâm Đại Mỹ Nữ kịch liệt nhiều, chỉ thấy nàng cả người không ngừng khẽ run, trong miệng một mực không ngừng phát ra "Ư a ~ ừ a ~" phát ra âm thanh, làm Dương Lăng trong cơ thể cũng là nhiệt huyết cuộn cuộn, nhiều lần hơi kém không không chế được chân khí.

Lần này rất nhanh, không quá nửa phút, mỹ nữ ông chủ liền cả người đại hần thêm, ướt đầm áo quần, tới theo sau mỹ nữ ông chủ một tiếng thật dài duyên dáng kêu to, chỉ thấy nàng cả người căng thẳng thân thể nâng lên giữ vững bốn năm giây thời gian mới ầm ầm rơi xuống giường, khắp phòng chỉ còn lại nàng kịch liệt thở dốc.

Dương Lăng thu ngón tay lại hít sâu một hơi bình tức một hạ tâm tình.

Vậy xem một đám nữ nhân cũng không nói gì, bất quá phần lớn sắc mặt phỉếm hồng, có hưng phấn, có mong đợi, có khăn trương, có sợ hãi, có không có vấn đề.

Ước chừng đợi một hồi một phút, mỹ nữ ông chủ này mới chậm rãi ngồi dậy xuống giường, chỉ thấy nàng hai gò má tươi như Đào Hoa, một đôi đầy ắp xuân thủy con mắt trực câu câu nhìn chăm chăm Dương Lăng, sau đó nàng ôm Dương Lăng ở trên mặt hần hưng hăng hôn một cái cười khanh khách nói: "Dương thầy thuốc, y thuật của ngươi quá thần kỳ, sau này ta không thoải mái thời điểm còn có thể hay không thể tìm ngươi nhỉ?"

Dương Lăng đang chuẩn bị trêu chọc mấy câu, lại cảm nhận được sau lưng một trận lạnh lùng khí tức, vừa quay đầu, liền thấy Chân Điem một đôi đầy ắp sát khí con mắt đang theo dõi hần, lập tức nghiêm nghị nói: "Vị mỹ nữ này tỷ tỷ, thân thể ngươi rất khỏe mạnh, sau này cũng không cần nhìn!"

Mỹ nữ ông chủ nhất thời không vui nói: "A ~? Vậy tại sao ta sẽ cảm thấy bụng không thoải mái!"

Dương Lăng có chút không nói gì nói: "Ngươi đó là đói,

Hôm nay ngươi còn không có ăn điểm tâm chứ ?"

Trong căn phòng nhất thời một trận cười ầm lên, không khí lúng túng hóa giải không ít.

Sau đó lại một nữ nhân leo đến trên giường, chính mình nằm xong hậu chủ động cởi quần xuống, để cho Dương Lăng không khỏi cười khổ không ngừng trong lòng không nhìn được rống to: "Rất nhiều bệnh không phải là theo như bụng! Thật ra thì căn bản cũng không cần cởi quần." Nhưng hần cũng chỉ là tại nội tâm nói một chút mà thôi, dù sao cơ hội như vậy cũng không thấy nhiều nha! Bỏ qua ước chừng phải bị sét đánh.

Dương Lăng vẫn bận sắp tới một giờ mới đem đám nữ nhân này hầu hạ xong, trừ trong mắt khí lạnh lẫm nhàn, yên lặng không nói Chân Điem, lúc này

từng cái cặp mắt hàm xuân, sắc mặt đỏ ửng, kích động vẫy chung chỗ riu ra riu rít náo nhiệt không phải, cuối cùng các nàng nhất trí quyết định, mỗi tháng Dương Lăng ít nhất phải hỗ trợ các nàng chữa trị một lần, chỉ cần hầu hạ thoải mái, tiền xem bệnh thật to có, Dương Lăng cái trán tràn đầy mồ hôi, cảm giác mình hôm nay là không phải là làm gì sai, thế nào đều giống như một con roi vào bầy sói tiểu dương cao.

Phát sinh ở trong phòng chuyện, dĩ nhiên không phải bí mật gì, rất nhanh cơ hồ thâm mỹ viện toàn bộ lầu ba đều biết tới nơi này một người tuổi còn trẻ đẹp trai bác sĩ nam, y thuật xuất thần nhập hóa, một ngón tay chữa khỏi trăm bệnh, hơn nữa tay đến hết bệnh, có thể nói đảm bốp giới Thần chi tay, thầy thuốc giới Kato Ứng, bất quá chỉ là chữa trị vị trí có chút lúng túng, nhắc tới ngưng ngưng không dứt.

Chờ Dương Lăng mở cửa phòng chuẩn bị đi ra thời điểm, đột nhiên bị ngoài cửa tới om om đầu người hù dọa giật mình, nhóm lớn oanh oanh yến yến nữ nhân đều chen chúc ở cửa, giường mắt nhìn hấn mở cửa, nhất thời cũng hét rầm lên,

"Thầy thuốc, ta cả người không thoải mái, xin giúp ta chữa trị xuống."

"Dương thầy thuốc, ta đau bụng!"

"Ta mẽ mẽ quá nhỏ, phiền toái giúp ta theo như lớn một chút."

"Thầy thuốc, ta chân quá to, có thể hay không giúp ta bớt mập một chút."

... .

Ngoa tào! Thật đáng sợ, Dương Lăng vội vàng đóng cửa lại, tránh ở sau cửa không ngừng thở hổn hển, cuối cùng đợi một hồi vài chục phút mới bị phùng mập mập giải cứu ra. Ngồi ở lầu hai trên ghế sa lon, Dương Lăng đang lòng vẫn còn sợ hãi uống trà an ủi, một đám mở tiệm thâm mỹ nữ các lão bản cũng vây ở chung quanh hấn riu ra riu rít, phùng mập mập cũng là cẩn thận từng li từng tí ngồi đối diện hấn có chút lúng túng nói: "Dương . . Thầy thuốc, người có thể hay không cũng giúp ta xem một chút? Ta cảm giác gần đây thân thể cũng rất không thoải mái?"

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 76: Phùng mập mập bệnh

Dương Lăng ung dung thông thả uống mấy hớp trà nhìn hấn chăm chăm mấy lần đặt ly trà xuống không nói lời nào.

"Dương thầy thuốc, người xem..." Phùng mập mập kỳ kỳ ngả ngả tràn đầy mong đợi nói.

Dương Lăng mỉm cười nói: "Phùng lão bản, sau này có cái gì tốt ăn ăn nhiều một chút mà, thú vị nhiều chơi đùa!"

Phùng mập mập cao hứng mà cười nói: "Ngài là nói ta không có gì bệnh?"

"Không ~!" Dương Lăng vẽ mặt nghiêm túc lắc đầu một cái thờ dài, "Ta ý là người sắp chết, không cứu!"

"Cái gì ~!"

Phùng mập mập cả người rung một cái, ly trà trong tay "Ba" một tiếng rơi xuống đất té nát bấy, thật lâu mới về mặt đưa đám lấp ba lấp bắp nói: "Dương... Dương thầy thuốc, ngài có thể ngàn vạn lần chớ hù dọa... Làm ta sợ, ta cảm giác không có người nói nghiêm trọng như vậy à?"

"Người thích tin hay không?" Dương Lăng liếc một cái nói, "Người gần đây có phải hay không cảm thấy hung muộn khí đoản, tim có lúc nhảy rất lợi hại?"

"Ừ... Là..." Phùng mập mập nghĩ một hồi gật đầu.

Dương Lăng nói tiếp: "Người có phải hay không thường thường buổi tối ngủ không yên giấc, hoặc là một lát thôi liền tỉnh lại sau đó sẽ thấy cũng không ngủ được?"

"Ừ... Là..." Phùng mập mập cái trán toát ra mồ hôi lạnh.

"Còn nữa, có phải hay không với nữ nhân lên giường luôn cảm giác không thoải, hơn nữa giữ vững thời gian đặc biệt ngắn?"

Chung quanh nữ nhân đều che miệng nhìn phùng mập mập, có người còn âm thầm chỉ chỉ trỏ trỏ, phùng mập mập cả người run rẩy vội vàng gật đầu: "

Ừ... , đặc biệt là xong chuyện mà sau, luôn cảm giác có một loại cảm giác hôn mê, Dương.. Dương thầy thuốc, ta đây bệnh . . Có phải hay không rất... Rất nghiêm trọng?"

"Phùng lão bản a!" Dương Lăng không có đón hân lời nói mà là ngữ trọng tâm trường nói: "Trên cái thế giới này rất nhiều người, có rất nhiều bệnh là không trị hết, người năm nay đã hơn 40 tuổi đi, người xem một chút người xe sang trọng mỹ nữ căn phòng lớn, còn có hoa cũng xài không hết vạn quán gia tài, thật sự có người khác tha thiết ước mơ cái gì người cũng chiếm toàn bộ, còn có cái gì hối hận! Nhân cả đời này đây? Vô luận là ai, mất lờm một cái nhắm một cái, ừ ~! Liền đi qua, cho nên... Người muốn quý trọng trước mắt thời gian tốt đẹp, nên ăn một chút nên vui đùa một chút, mỗi người đều biết tử, chẳng qua là sớm muộn mà thôi, người ngàn vạn không nên suy nghĩ quá nhiều."

Phùng mập mập sắp khóc đi ra, một chút nhào tới kéo Dương Lăng tay, "Dương thầy thuốc, van cầu người, van cầu người, nhất định phải cứu ta, ta còn không muốn chết a!"

"Ai ~!" Dương Lăng nhìn hân ung dung thờ dài, "Cái gọi là xuân tới hoa cỏ xanh, tuyến nước sâu tự tràn đầy, vạn sự vạn vật đều có nó quy luật tự nhiên, trốn cũng không trốn thoát, người muốn nhìn thoáng chút mà, huống chi đây phổ còn có nhiều như vậy bệnh viện, người đi thử vận khí một chút, nói không chừng liền chữa khỏi đây?"

"Dương thầy thuốc, Dương thầy thuốc, van cầu người..." Phùng mập mập cơ hồ cũng quỳ xuống Dương Lăng trước mặt, kéo tay hân một cái nước mũi một cái lệ khổ khổ cầu khẩn, "Dương thầy thuốc, ta liền tin tưởng người, mới vừa rồi, đứng vừa mới cái kia khách hàng đều đã chết người không phải là còn cứu lại sao?"

"Chuyện này... Được rồi!" Dương Lăng do dự một chút nói: "Ta không phải là thần tiên, cũng chỉ có thể làm hết sức, cái gọi là làm hết sức mình nghe Thiên Mệnh, hoàn người chính là đi chính quy Đại Bệnh Viện làm hệ thống chữa trị tương đối khá."

"Tốt! tốt!" Phùng mập mập mừng rỡ, vội vàng đứng lên an bài căn phòng, Dương Lăng cũng không kéo dài, để cho Phùng mập mập nằm trên giường được, sau đó ở trên người hân mấy chỗ Huyệt Vị thượng theo như mấy cái, ở Phùng mập mập thư thái trong rên rì, Dương Lăng nhẹ nhàng gõ một chút hân huyệt ngủ, sau đó lui ra khỏi phòng.

Trở về trên đường, lái xe Dương Lăng sắc mặt nghiêm nghị không nói câu nào, ngồi kế bên tài xế Chân Điem nhìn thật lâu rồi cuộc vẫn là không nhận được hỏi: "Dương Lăng, cái đó Phùng lão bản thật tuyệt chứng?"

Dương Lăng lộ ra một tia tà tà nụ cười nói: "Không nghiêm trọng như vậy, ta hù dọa hân!"

"À?" Chân Điem không khỏi cái to nhỏ miệng tốt mấy giây mới lắp ba lắp bắp nói, "Người . . Người làm sao có thể hù hân như vậy?"

Dương Lăng mạnh mẽ chân chân phanh đem xe ngừng ở ven đường,

Phi thường không hiểu hỏi: "Chân tử, không phải là người để cho ta làm như vậy sao?"

Chân Điem nghĩ một hồi nghi ngờ nói: "Ta... Ta không cho người làm như vậy à?"

Dương Lăng cũng là lắp ba lắp bắp nhắc nhở nàng nói: "Sớm tới tìm thời điểm, không phải là người muốn ta giúp người làm... Giết chết hân sao?"

"A!" Lần này đến phiên Chân Điem sững sờ, nàng ánh mắt si ngốc nhìn Dương Lăng, giống như nhìn một người ngu ngốc đáng vẻ, thật lâu mới ung dung thờ dài một hơi, "Kia người có phải hay không ở trên người hân làm trò gì, hân rất nhanh sẽ biết từ?"

"Hù dọa ~!" Dương Lăng vội vàng lắc đầu một cái, "Chân tử, loại sự tình này làm sao có thể nói ra, Phùng mập mập tim là có chút mà bệnh vặt, ta đều giúp hân chữa khỏi, về phần..."

"Về phần cái gì?" Chân Điem không hiểu hỏi.

Dương Lăng cười gian nói: "Về phần tay chân sao? Vậy khẳng định là có chút, nếu không mong đợi không cô phụ Chân tử kỳ vọng!"

Chân Điem nhất thời khản trương, "Vậy người rốt cuộc đối với hân làm trò gì?"

"Mập mập chết bầm không là ưa thích làm nữ nhân sao? Ta nghe bọn hân phục vụ viên nói, mới vừa rồi với người đồng thời những thứ kia mở thăm mỹ quán nữ các lão bản, rất nhiều đều bị hân thu được giường, vì vậy ta liền..." Dương Lăng hắc hắc cười lạnh mấy tiếng, "Ta liền đối với hân tiểu đệ đệ động tay chân một chút, sau này hân tiểu đệ đệ lại cũng cứ không nổi!"

"A ~! ?" Chân Điem mặt không khỏi một đỏ, hung hăng khoét hân liếc mắt, Dương Lăng không khỏi nghi ngờ nói: "Chẳng lẽ Chân tử mất hứng ta làm như vậy? Có phải là người hay không cũng bị mập mập chết bầm cái đó có chút không nở bó?"

"Người tại sao không đi từ?" Chân Điem đột nhiên đưa tay ở Dương Lăng bên hông thịt mềm thượng sứ tinh thần sức lực véo một cái, đau đến hân Mạnh hít một hơi khí lạnh, sau đó hung tợn nhìn chằm chằm Dương Lăng đầy quần nói: "Nếu là hân dám, lão nương liền một cây kéo đem hân rắc rắc!"

"Ách ~!" Dương Lăng nhất thời cả người run lên, cảm giác dưới đũng quần một trận suu suu lạnh lẽo, vì vậy vội vàng kẹp chặt hai chân, cười khan mấy tiếng, "Không có liền có thể, không có liền có thể, ta cũng chỉ là quan tâm một chút Chân tử mà thôi, đứng tiếp theo chúng ta đi nơi đó?"

"Đi..." Chân Điem suy nghĩ một chút lộ ra một tia giáo cật nụ cười nói: "Đi ta tiệm thẩm mỹ, người đã rảnh rồi như vậy, dứt khoát đi giúp ta mời chào một

chút khách nhân, Hừ! Hôm nay người thật là tiện nghi tên mập mập chết bầm kia, lại giúp hần làm lớn như vậy một cái miễn phí quảng cáo!"

Sau hai mươi phút, hai người lái xe ở trời xanh tiểu khu phụ cận một cái phồn hoa đường phố dừng lại, mở cửa xe nhảy xuống xe, Dương Lăng nhìn trước mắt cái này lầu trên lầu dưới hai tầng, sửa sang cô điển nhã trí "Lệ chất SPA" thẩm mỹ quán khen ngợi không dứt, hâm mộ nói: "Chân tỷ, người làm ăn này làm rất lớn nha, với mập mập chết bầm so với nhanh không kém!"

Chân Đằm sau khi xuống xe lườm hần một cái, tức giận nói: "Người ngay cả chụp cái hình bọ cũng sai vị, cái này là người khác, ta tại đối diện."

"Két ~"

Dương Lăng không khỏi vội vàng ngậm miệng hướng đường phố đối diện nhìn, thấy một cái sửa sang coi như không tệ Tiểu Mỹ cho quán, chiếm lầu tầng kế tiếp hai cái cửa mặt, trên đó viết "Ngọt ngào đầm bóp thẩm mỹ viện" mấy chữ, ngoài cửa đang có mấy cái tiểu muội muội ở phát truyền đơn, nhất thời chê cười nói: "Vẫn không tệ nha! Nhân khí thật vượng."

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: Gặp phải phiền toái

Chân Đằm thờ dãi u oán nhìn hần, "Tỷ tỷ đều sắp bị nhà này chen chúc không sống nổi, người còn tới đã kích ta."

Không thể nào? Dương Lăng âm thầm cô một tiếng, nhìn Chân Đằm sắc mặt cũng không còn dám tiếp lời, không thể làm gì khác hơn là không nói tiếng nào với sau lưng Chân Đằm hướng đường phố đối diện đi tới.

Đứng ở Chân Đằm thẩm mỹ cửa quán trước, Dương Lăng sơ lược nhìn một chút, xác thực không lớn, hai cái cửa mặt cộng lại đại khái một trăm năm mươi cái thước vuông, ở cửa mấy cái ngênh tân tiểu muội muội nhiệt tình chào mời xuống, Chân Đằm mang theo Dương Lăng trực tiếp đi vào thẩm mỹ trong quán một gian nhà nhỏ, bên trong căn phòng trần thiết tương đối đơn giản, bày bàn máy tính cùng một bộ ghế sa lon, hai chậu thực vật, sau đó còn có một trương đầm bóp ghế.

Dương Lăng cũng không khách khí đặt mông ngồi vào trên ghế sa lon, Chân Đằm bả bao ném lên bàn, từ máy nước uống rót một ly nước đưa cho hần, sau đó thần sắc u buồn ở ngồi xuống bên cạnh hần tới.

Dương Lăng một hơi thờ bả nước uống hoàn có chút không xác định hỏi: "Chân tỷ, người mất hứng? Có phải hay không hôm nay với phùng mập mập sự tình không có nói tốt?"

"Không phải là ~!" Chân Đằm lắc đầu một cái, "Phùng mập mập mặc dù luôn muốn đánh ta chủ ý, nhưng hần cũng không dám làm bậy, dù sao ta còn là hần một cái trọng yếu phân chia tiêu thương, một năm thẩm mỹ sản phẩm vẫn sẽ mang đến cho hần mấy trăm ngàn lợi nhuận."

"Đó là...?" Dương Lăng có chút không xác định hỏi.

"Coi là, không nói những thứ này chuyện phiền lòng, người bây giờ cũng giúp ta chữa trị một chút đi, ta cả người không thoải mái!" Chân Đằm vừa nói đứng lên coi xuống bên ngoài vũ nhưng phục, lộ ra đầy đặn lại có lồi có lõm vóc người.

"Nhưng là..." Dương Lăng từ trên xuống dưới đem nàng quan sát mấy lần, "Người trừ nhìn mất hứng, sắc mặt khí sắc cũng bình thường, hần thân thể rất khỏe mạnh không tật xấu gì a!"

"Hừ ~! Nói nhảm nhiều như vậy làm gì?" Chân Đằm cau giận, một chút nằm ở đầm bóp trên ghế nói: "Hôm nay không đem tỷ tỷ chữa khỏi, người liền xong đời!"

"Được... Được rồi!" Dương Lăng không thể làm gì khác hơn là cười khổ gật đầu, xem ra hôm nay chỉ có làm lao động mệnh, nhìn lúc này nằm ngang ở đầm bóp ghế cười nữ nhân, nhớ tới buổi sáng hương diễm vô cùng đầm bóp chữa trị, Dương Lăng không khỏi miệng có chút phát khô, những thứ này chừng ba mươi tuổi nữ nhân xinh đẹp thật không chọc nổi a, đơn giản là lại lăng lợ lại dâm ` đáng, nói chuyện cũng là không che đậy miệng, lớn mặt cực kỳ, hoàn toàn không để ý tới chính hần một dục hóa đốt người cường tráng nam nhân cảm thụ.

Trong căn phòng mở ra máy điều hòa không khí, mặc dù là hàn thời tiết mùa đông, nhưng trong căn phòng vẫn ấm áp như xuân, Chân Đằm lúc này đã chính mình cởi quần ra giây khóa kéo, Dương Lăng nhìn xuống dưới nhất thời máu mũi đều phải chảy ra.

Yêu tinh a yêu tinh a! Thế nào nữ nhân đều tốt một hóp này, chẳng lẽ đây chính là trong truyền thuyết tao sao?

Dương Lăng tâm viên ý mã đưa ngón tay ra, hơi kém ẩn sai vị trí, ngón tay cũng đâm chọt màu đen quần lót thượng mới tỉnh ngộ lại, vội vàng ngưng thần tinh khí vút bỏ nghĩ bậy, bả đầu ngón tay đè ở Chân Điem Quan Nguyên Huyết thượng, một tia ấm áp chân khí, theo Thần Niệm xông vào trong cơ thể nàng.

"Ừ ~ "

Chân Điem có chút giương cái miệng nhỏ nhắn phát ra một tiếng kéo dài rên rỉ, thân thể cũng đi theo nhỏ nhẹ lay động mấy cái, Dương Lăng cũng không dám khinh thường, mực thủ tâm thần, khống chế chân khí ở trong cơ thể nàng rong ruổi, qua Phủ vượt qua ải, trong quá trình hần ngược lại phát hiện Chân Điem xác thực có chút bệnh vật, đó chính là từ cung thận du hai huyết hơi có chút khí huyết trầm tích, phỏng chừng Đại Di Mụ lúc tới sau khi sẽ vừa đau trái qua, vì vậy thoáng thêm Đại Chân Khí phát ra.

Theo Dương Lăng chân khí tăng lên tràn vào, Chân Điem chỉ cảm thấy cả người không nói ra thoải mái, đầy đặn phồng lên khí lưu tựa hồ để cho thân thể của mình cũng phiêu, hồn phách cũng ấm áp, một loại chính mình khát vọng đã lâu Tiềm Tăng dục vọng, bị một ngón tay ở trong chỗ u minh dẫn dắt, bị này cổ chân khí lập đi lập lại đào, giống như một cái trắng kiện nam nhân đem chính mình ôm vào trong ngực vuốt ve.

"Hô ~!"

Hết thấy trở về bắt đầu, Dương Lăng thờ dài một hơi, nhìn cả người ướt đầm, sắc mặt đỏ ửng, cái miệng nhỏ khẽ nhếch khí tức rối loạn nữ nhân, hần có chút không khống chế được lui về phía sau một bước, lúc này mới đưa tay cầm lên quần áo nhẹ nhàng nắp ở trên người nàng.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Hồi lâu sau, Chân Điem mới chậm rãi ngồi dậy,

Nàng lúc này sắc mặt đỏ bừng, khoe mắt xuân thủy ướt át, ướt nhẹp tóc dính ở trên mặt, áo quần xốc xếch, vô luận để cho bên ngoài bất cứ người nào nhìn thấy, cũng cho là nàng mới vừa rồi với bảy tám cái nam nhân hồ thiên ruộng lậu tới một trận đại chiến, ngay tại nàng mặc quần áo thời diem, căn phòng vang lên một chuỗi dồn dập tiếng gõ cửa.

"Chân tỷ, Chân tỷ, bên ngoài có khách gây chuyện, người đuổi mau ra đây!"

Dương Lăng không muốn xa cách một cái mở cửa ra, bên ngoài một người đáng đáp thanh đạm tiểu muội muội một xem ra Chân Điem quần áo xốc xếch đáng vẽ, nhất thời hai gò má dâng lên đỏ ửng, vội vàng che miệng mình.

Chân Điem khí hướng về phía Dương Lăng liếc một cái, Dương Lăng vội vàng lại đóng cửa lại khăn trương cười khan nói: "Trách ta, trách ta!"

"Hừ ~! Chúng ta vừa không có làm gì? Người khăn trương cái rắm ~!" Chân Điem một bên mặc quần áo vừa nói.

Dương Lăng nhưng là trong lòng gào thét bị thương: "Lão thiên! Người dứt khoát một sét đánh từ ta coi là chim, chúng ta là không làm gì sao, có thể người đáng vẽ liền giống chúng ta cái gì cũng làm bậy, tám lần đáng vẽ, ta oan uổng a, thật là so với Đậu Nga còn oan."

Chân Điem lại không quản hần khi gió so với còn khó hơn nhìn đáng đáp, thật nhanh mặc quần áo xong, hướng về phía gương đơn giản thu thập một chút tóc lúc này mới mở cửa ra hỏi: "Xảy ra chuyện gì? Hoang mang rồi loạn thành hình dáng gì?"

Tiểu muội muội lúc này mới đơn giản nói vài lời, Chân Điem cau mày nói, "Đi, đi xem một chút!"

Dương Lăng không thể làm gì khác hơn là theo ở phía sau, ba người đi tới thẩm mỹ quán phòng tiếp tân, chỉ thấy trên ghế sa lon ngồi một người vóc dáng có chút hơi mập cô gái trung niên, ước chừng chừng bốn mươi tuổi tuổi tác, dài cũng không tệ lắm, trên mặt mặc dù vẽ trang, nhưng là che giấu không năm tháng vết tích.

Nữ nhân kia nhìn thấy Chân Điem đi vào lập tức đứng lên khí hưu hưu nói: "Chân tiểu thư, ta ở các người nơi này làm đồng thời hơn hai chục ngàn đầm bóp vật lý trị liệu tạp, này tiền tiền hậu hậu cũng tới bảy tám lần, lại một chút hiệu quả cũng không có, các người đây không phải là gạt người ấy ư, ta bắt kể các người hôm nay nói thế nào, cũng phải đem tiền trả lại cho ta."

Chân Điem vội vàng nghênh đón kéo cô gái trung niên tay ngồi xuống, cười theo nói: "Lâm tỷ ngài ngàn vạn lần chớ tức giận! Chuyện gì chúng ta thương lượng cũng dễ giải quyết, khí xấu thân thể coi như không tốt."

"Hừ ~!" Cô gái trung niên nhưng là không cảm kích chút nào, đem một tấm kim sắc VIP tạp nhét vào trên bàn trà tức giận nói: "Chân tiểu thư, còn có cái gì dễ thương lượng, lần trước ta liền từng nói với các người không hiệu quả, các người thế nào cũng phải để cho ta kiên trì nữa một đoạn lúc đó đang lúc, nhưng này đều đi qua hơn hai tháng, là hình dáng gì tự các người tâm lý rõ ràng nhất, hôm nay ta cũng không muốn gây chuyện, người đem tiền lui ta đi, ta có thể nghe nói đối diện giống vậy phục vụ không chỉ có giá cả so với các người thấp, hơn nữa hiệu quả muốn tốt không ít."

Chân Điem do dự một chút đang chuẩn bị mở miệng, Dương Lăng lại mở miệng nói: "Không biết vị đại tỷ này ở chỗ này làm gì hạng mục, có lẽ ta có thể giúp người!"

Chương 78: Thử nghiệm

"Người?" Đàn bà trung niên ngăn người một chút, nhìn thấy Dương Lăng là một người tuổi còn trẻ nam nhân ngược lại không có tức giận, hơi chần chờ một chút có chút khó vì tình nói: "Tiểu đệ đệ, đến đại tỷ cái tuổi này, đến thăm mỹ viện mà chẳng thể làm gì khác, ngực to giảm cân thăm mỹ chứ, còn không phải là vì buộc trong nhà cái đó ma quỷ tâm, cái này thăm mỹ viện là ta một cái muốn hảo tỷ muội giới thiệu, nhưng là cũng làm mấy tháng hộ lý, lại một chút hiệu quả cũng không có, các người cũng không thể lão như vậy lôi kéo ta nha!"

Như vậy à? Dương Lăng bưng tỉnh đại ngộ, hần cười gật đầu một cái nói: "Như vậy đi, đại tỷ, hôm nay đây ta làm chủ trước tiên đem tiền trả lại cho người, nhưng là đâu rồi, ta có thể miễn phí làm cho người một lần massage vật lý trị liệu, nếu như người cảm thấy có hiệu quả, như vậy người một lần nữa giao tiền, nếu như không có, người tự xem như một lần thử nghiệm, như thế nào đây?"

Nghe Dương Lăng nói thời tiền, cô gái trung niên lập tức cao hứng đáp ứng, Chân Điem há miệng một cái lại bị Dương Lăng dùng ánh mắt ngăn lại, vì vậy cũng không nói thêm gì nữa, an bài trước đài cho cô gái trung niên lui khoản, đợi một hồi tay nữ nhân trên máy xác nhận nhận được lui khoản tin tức, Dương Lăng này mới khiến Chân Điem an bài một gian phòng riêng.

Chờ Dương Lăng đi vào phòng thời điểm, cô gái trung niên đã tại hai cái hộ lý sư dưới sự giúp đỡ thay quần áo xong nằm ở trên giường massage, trên đầu bọc khăn lông trắng, trên người đang đắp thật mỏng mền, nàng xem thấy Dương Lăng đi vào, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ khẩn trương thần sắc.

Dương Lăng mỉm cười nói: "Đại tỷ đừng lo lắng, ta là trung y thế gia xuất thân, tổ tiên còn đã từng làm Thanh Triều Ngự Y đâu rồi, Trung y massage thủ pháp châm cứu đối với giảm cân ngực to mà nói, đã là bị y tế giới chứng thật cùng thừa nhận là có hiệu quả, nhưng người cũng biết, mỗi người thể chất bất đồng, cho nên đạt tới hiệu quả cũng sẽ khác nhau, có người rất rõ ràng, có người không rõ ràng, nhưng này so với giải phẫu chỉnh hình thăm mỹ mà nói, muốn an toàn không biết gấp bao nhiêu lần, người nói là chứ?"

Cô gái trung niên tâm tình bây giờ không tệ, cũng là một bên nghe vừa gật đầu, mặc kệ nó, ngược lại tiền đã lui, có hiệu quả hay không cũng không đáng kể, mà cái tiểu tử trẻ tuổi từ thật rất cường tráng a, nhìn bề ngoài chưa ra hình dáng gì, nhưng là càng xem càng soái, không biết hần sờ ta sẽ có cảm giác gì, nếu như ở trên giường, hần nhất định so với nhà mình ma quỷ mềm oặt mạnh hơn, đối với cái này dạng một người tuổi còn trẻ nam nhân tới xoa bóp cho nàng, đáy lòng căn bản cũng không có bất kỳ gánh nặng, âm thầm, càng có một loại mơ hồ mong đợi, cô gái trung niên trong mắt từ từ hiện ra từng tia tia sáng kỳ dị, cảm giác cả người lại có nhiều chút nóng lên.

Dương Lăng trong miệng còn ở nói lời nhai vừa nói, nhưng nếu như hần biết cô gái trung niên ý tưởng, nhất định sẽ chạy trốn chết đi.

Có câu nói nam nhân bốn mươi một đóa hoa, nữ nhân bốn mươi đậu hủ nát, nữ nhân này 1 đến 4 mươi tuổi một loại cũng sẽ vóc người mập ra, dưới bộ ngực thùy, sắc mặt biến thành bành, da thịt thô ráp, đây là quy luật tự nhiên, tùy ý người quyền cao chức trọng cũng tốt, gia tài vạn quán cũng tốt, bốn mươi tuổi nữ nhân, nếu như không bảo dưỡng, không đức luyện, không trang điểm, trên căn bản cũng nhanh thoát khỏi nam nhân tầm mắt.

Trước mắt người trung niên này nữ nhân hần là thường thường làm bảo dưỡng, trừ sắc mặt hơi có chút thô ráp, khoe mắt có mấy đạo nếp nhăn, vóc người thật ra thì bảo dưỡng cũng không tệ lắm, hơi có chút mập ra, thay lời khác hiểu chính là càng đầy đặn mà thôi, Dương Lăng bình tức một hạ tâm tình sau đó khí vận hai tay, đưa ra bên cạnh (trái phải) hai cây ngón trỏ, nhẹ nhàng đặt ở ngực hai bên phòng ế trên huyệt, một cổ yếu ớt chân khí theo đầu ngón tay ấn xuyên thấu qua da thịt từ từ thấm vào.

"A ~!" Cô gái trung niên thân thể run rẩy một chút, phát ra một trận sáng khoái hừ hừ.

Dương Lăng cũng không có dừng tay, nhẹ nhàng theo như nhào nặn mấy cái hậu thủ chỉ lại đi xuống dời ba ngón tay đặt ở Trung Phủ trên huyệt, nhẹ nhàng nhào nặn theo như mấy cái sau lại dời xuống đến Nhũ căn Huyệt Vị đưa, lần nữa chậm rãi nhào nặn theo như, lặp đi lặp lại ba lần sau khi, Dương Lăng dừng tay, lúc này cô gái trung niên đã thoải mái ánh mắt mê loạn, trong miệng không ngừng phát ra "Ác ác a a" thanh âm, nhìn bên cạnh hai cái kỹ sư lại đỏ mặt lại kích động.

Dừng nửa phút, chờ đến cô gái trung niên thanh âm dừng lại, Dương Lăng lúc này mới lại đưa ra một ngón tay nhẹ nhàng gõ ở trên trời khê Huyệt, sau đó hần để cho nữ nhân lao người tới nằm sấp ở trên giường, ở tại huyệt Kiên tinh cùng xương bả vai trung ương Thiên Tông trên huyệt lần nữa theo như mấy cái, lúc này mới vỗ vỗ tay cười nói: "Được,

Đại tỷ, lần này thử nghiệm đến đây kết thúc."

Cô gái trung niên mặt lộ vẻ vui mừng từ trên giường ngồi dậy, hai tay sờ chính mình ngực kích động nói: "A! Thật có hiệu quả, ta cảm giác, một trường một cổ, thật giống như rất nhiều."

"Ha ha, vậy thì tốt!" Dương Lăng phì cười một cái chuẩn bị ra ngoài, cô gái trung niên lập tức nói: "Ta... Ta có thể hay không tiếp tục tại người nơi này làm vật lý trị liệu, ta sẽ nhiều giao tiền, cũng hy vọng người sau này có thể giúp ta massage."

Dương Lăng khoát khoát tay nói: "Đại tỷ, người đã thử nghiệm qua, truyền thống đâm bóp đối với thân thể người là có hiệu quả, ta bình thường cũng không nhất định sẽ tới nơi này đi làm, nhưng ta sẽ tăng cường đối với chúng ta thẩm mỹ viện kỹ sư huấn luyện, mặc dù các nàng khả năng kém hơn một chút, nhưng giữ vững nửa năm trôi qua, khẳng định có thể đạt tới người muốn hiệu quả, cho nên, đại tỷ người còn đến hay không tự cân nhắc, nếu như vừa vặn gặp phải ta lời nói ta cũng sẽ tình nguyện hỗ trợ."

"Được... Đi, vậy cứ như thế nói, ta lập tức đi giao tiền!" Cô gái trung niên cao hứng không ngừng bận rộn đáp ứng, bên cạnh hai cái kỹ sư nhìn Dương Lăng, trong mắt toát ra vô số lóe sáng sao, mà Chân Điem cũng là thở một hơi dài nhẹ nhõm, hướng về phía Dương Lăng ném cái hung tợn ánh mắt quyền rũ, Dương Lăng nhìn thấy, chân mềm nhũn hơi kém một con đến Xử trên cửa.

Thẩm mỹ viện một đám nữ nhân oanh oanh yến yến vây quanh Dương Lăng nhìn cô gái trung niên vui rạo rực chui vào một chiếc BMW 7 đi xa, Chân Điem miệng tiếp cận ghé vào lỗ tai hân nhẹ nhàng nói: "Thế nào? Không nở bó? Sờ có phải hay không rất thoải mái?"

"Đúng vậy đúng a! Mặc dù tuổi lớn chút, nhưng vẫn là thật đầy đặn thật mềm mại..." Dương Lăng không tự chủ được gật đầu, càng nói thanh âm càng nhỏ, cuối cùng cơ hồ không nghe được.

"Hừ ~!" Chân Điem lạnh rên một tiếng, đưa tay xách Dương Lăng ngang hông thịt mềm đi một vòng, Dương Lăng hút hơi lạnh dờ khóc dờ cười, chẳng lẽ lão tử là Cử Thế tu hành tuyệt đại đại tiện nhân? Hỗ trợ còn không chiếm được tốt, ai ~!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 79: Ma Chương

Chuyện này rất nhanh thì bị thẩm mỹ quán tất cả mọi người biết, Dương Lăng ngồi ở trong phòng tiếp tân, cô gái trẻ tuổi vị ra vào vào làm bộ đi vào uống nước, thật ra thì đều là tới nhìn lên Dương Lăng, Chân Điem lúc này lại mặt mày hớn hớn ngồi ở bên cạnh hắn.

"Dương đệ đệ ~!" Một tiếng mềm nhũn nhục ma đến mức tận cùng thanh âm từ Chân Điem trong miệng phun ra, để cho hân cả người bốc lên một trận lạnh suu suu, phảng phất bị một cái nữ quý dễ mất tới.

"Chân... Chân tỷ! Người... Người không muốn nói chuyện với ta như vậy có được hay không!" Dương Lăng nơm nớp lo sợ nói.

"Được a ~!" Chân Điem kéo hân cánh tay, mềm mại đầy đặn ngực tại hân trên cánh tay cọ tới cọ lui, thanh âm ồn ền có thể chảy ra nước, "Mới vừa rồi người không phải nói phải giúp ta thẩm mỹ viện huấn luyện kỹ sư sao? Có phải là thật hay không?"

Dương Lăng cảm giác tim không có ý chí tiến thủ cuồng loạn, một cỗ hơi nóng ở trong lỗ mũi nổi lên, cả người rung một cái nói: "Dĩ nhiên, ta nói lời giữ lời, nhìn một chút người, nếu như hôm nay không phải là ta lời nói, người có thể đủ hai chục ngàn hai biến thành ba mươi tám ngàn? Toàn bộ đều là ta công lao, người xem có nên hay không phát một bao tiền lì xì?"

"Dương đệ đệ, người xem nói nhiều tiền tổn thương cảm tình, chỉ cần người giúp ta huấn luyện kỹ sư, ta đem mình đều có thể cho người, huống chi mới vừa rồi người cũng đem ta như vậy, ừ ~"

"Ta... Ta đều đem người dạng kia?" Dương Lăng có chút khóc không ra nước mắt, nhưng ngay sau đó ở Chân Điem xấu hổ hóa thủy dưới con mắt lập tức nộ khí giới đầu hàng, tiếp theo không có tiết tháo chút nào đáp ứng Chân Điem nói ra tất cả bất bình đẳng điều kiện, cuối cùng hân cơm trưa cũng không dám ở lại ăn vội vàng lái xe chạy trốn chết, về nhà còn lòng vẫn còn sợ hãi, nữ nhân này quá yêu tình, trung không xem trúng ăn, hoàn toàn là cái yêu nghiệt nha!

Ngồi ở phòng khách nghỉ ngơi nửa giờ, hân cảm giác mình hân lập tức lập tức phải phát tiết một chút, nếu không thì muốn dục hòa đốt người, vì vậy một con chui vào thợ mô hệ thống, không nói hai lời nhắc lên đánh vào chui vọt vào trong thùng lũng.

"Keng ~", Nhất cấp Niken khoáng thạch, thuần độ 83, giá trị 0. 1;

"Keng ~", Nhất cấp Niken khoáng thạch, thuần độ 85, giá trị 0. 1;

"Keng ~", Nhất cấp mỏ đồng thạch, thuần độ 87, giá trị 0. 8;

...

Không ngừng nghỉ đào quặng để cho hân quên hết mọi thứ, chờ hân bỏ lại đánh vào chui trở lại sân nhỏ, phát hiện trong sân lại thật tốt mấy ngàn khối khoáng thạch, sân nhỏ cũng sắp không có cách nào đặt chân, vì vậy cau mày suy nghĩ, vật này dựa hết vào Đẩu Vân Đào trên mạng bán tạm thời là tiêu hóa không, xem ra cần phải tìm một mối đường tắt xử lý, hiện tại hân một giờ phòng chừng sẽ đào ra gần 1 vạn tề khoáng thạch, khen thưởng thì đến được bốn trăm khối, một ngày bảy, tám tiếng đào xuống đến, chính là 3000 khối bên cạnh (trái phải), theo như một khối Tam Công cân coi là, đó chính là sắp tới 9 tấn, không tính là không biết, tính toán hân nhất thời há hốc mồm cứng lưỡi, ánh sáng chính mình khen thưởng chính là 9 tấn, kia bị hệ thống lấy đi thì có hai trăm bốn mươi tấn, đây là một ngày đo, một tháng, một năm đây? Liền một sát na này, thân thể của hân đột nhiên rung một cái, tựa hồ nghĩ đến cái gì!

Đen nhánh trong căn phòng, Dương Lăng nằm ở trên giường ngơ ngác nhìn trần nhà, hiện tại hân, cho dù là tối tăm nhất địa phương, hân cũng có thể bá thật sự có tình huống nhìn rõ rõ ràng ràng, đêm tối đối với hân mà nói đã cơ hồ không có ý nghĩa, lúc này, hân cặp mắt lại không có chút nào thần thái, có chăng qua là mê mang.

Chính mình chẳng lẽ một mực ở đào cầu góc tường? Cũng bả vốn là trên địa cầu khoáng thạch liên tục không ngừng đưa cho không biết Ngoại Tinh Nhân? Chẳng lẽ đây chính là Trần Đoàn buông tha thọ mệnh hệ thống nguyên do? Viên thứ năm sao đều cần hao phí thiên văn sổ tự như vậy màu đồng Niken khoáng thạch, nếu như lên tới Lục Tinh Thất Tinh đâu rồi, vậy chẳng phải là muốn bả Trái Đất mọi không ra?

Nghĩ tới đây, hân không rét mà run, vốn là tiến vào công nghiệp thời đại sau này, Trái Đất tài nguyên chỉ tại không ngừng đất nhanh chóng hao phí cho nên dần dần khô kiệt, nếu như chính mình tiếp tục đào xuống đi, Trái Đất có lẽ rất nhanh sẽ biết biến hóa đến mức dị thường cần cỗi, mà chính mình, chính là âm thầm hủy diệt Trái Đất kẻ cầm đầu! Nhưng viên thứ năm tình còn kém như vậy từng tia sẽ viên mãn, buông tha còn tiếp tục? Hân sờ treo ở ngực thẻ kim loại hoàn toàn mê vờng.

Cứ như vậy, hân giống như mất đi sinh mệnh như thế nằm ở phòng ngủ trên giường, vô luận là ban ngày hay là đêm tối, hân không nhúc nhích,

Cho dù là điện thoại không ngừng vang lên, cũng không để cho hân nhúc nhích một chút, cho đến ngày thứ tư, cửa biệt thự chuông bị người điên cuồng theo như vang, hân đỡ đầu ánh mắt mới thoáng chuyển động một cái, sau đó thần thờ từ trên giường ngồi dậy đi mở cửa.

Hân mở cửa, đứng ở cửa hồi lâu không thấy Hàn Tuyết, nàng hay lại là như vậy đầy đặn sắc sỡ, lúc này không trung bay lông ngỗng tuyết rơi nhiều, nàng trên đầu trên người cũng rơi một tầng bông tuyết.

Dương Lăng mở cửa sau không nói gì, phảng phất không có nhìn thấy nàng một dạng thẳng xoay người ngồi vào phòng khách trên ghế sa lon, ánh mắt như cũ đỡ đầu nhìn một chỗ, phảng phất cái xác biết đi.

Hàn Tuyết dị thường kinh ngạc nhìn cái này cả người đất sét, tóc rối tung, mặt mũi khô cằn, con mắt đỡ đầu người tuổi trẻ, nhất thời cảm giác tim bị người hung hăng đâm một đao, thương nàng nước mắt trong nháy mắt liền chảy xuống, nàng liêu lĩnh bụng Dương Lăng mặt dùng sức kêu khóc, "Dương Lăng ~! Dương Lăng ~! Người làm sao rồi?"

Dương Lăng liếc hân một cái bình tĩnh nói: "Ồ ~! Hân tỷ, người tới rồi!" Sau đó liền lại lâm vào đỡ đầu bên trong.

Hàn Tuyết chảy nước mắt, dùng quần áo lau qua trên mặt hân đất sét, một bên khóc nói: "Dương Lăng ~! Van cầu người, người ngàn vạn lần ** đừng dọa tỷ ty nha! Người nói cho ta biết, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?"

Dương Lăng lại không nói thêm gì nữa, tùy ý Hàn Tuyết thế nào kêu gọi, hân đều giống như không có nghe thấy một loại chút nào lại không có phản ứng, Hàn Tuyết chảy nước mắt kéo tay hân đem hân chiếc trên bờ vai, phí sức đem hân lấy được phòng tắm, giúp hân bả trên người bản thủ đại khổ xài còi xuống, sau đó lại mở ra máy nước nóng giúp hân tắm. Hướng sau khi rửa sạch sẽ, Hàn Tuyết cẩn thận bả hân thân thể lau chùi không chút tạp chất, lại phí sức đỡ hân đi vào phòng ngủ.

Dương Lăng trọng lượng cơ thể không sai biệt lắm một trăm bốn mươi cân, Hàn Tuyết hao hết khí lực mới đưa hân thả lên giường, lúc này nàng cũng cả người ướt đầm, nàng không thể làm gì khác hơn là đem mình quần áo cũng cởi xuống, sau đó ôm thật chặt Dương Lăng đắp kín mền.

"Dương Lăng ~! Người có thể ngàn vạn lần không nên hù dọa tỷ ty nha!" Hàn Tuyết chảy nước mắt, dùng lực khí toàn thân ôm hân, hân không được đem hân nhào nặn vào thân thể của mình bên trong, Hàn Tuyết một vừa khóc ti tê, một bên hôn Dương Lăng thân thể, cuối cùng từ từ đem đầu chôn xuống.

"Tê ~!"

Dương Lăng đột nhiên cả người một trận run rẩy kịch liệt, đầu đột nhiên trở về thanh minh, hân Mãnh ngồi dậy, đã nhìn thấy một nữ nhân vừa vặn nâng lên đeo dây nước mắt mặt đẹp, hân mới kinh ngạc đất há mồm miệng lắp ba lắp bắp nói: "Hàn . . Hàn tỷ... ? Người... Người tại sao lại ở chỗ này, ta... Ta..."

"Cũng đừng nói gì!"

Hàn Tuyết nhẹ nhàng đưa tay sờ hân mặt, sau đó liêu mạng hôn hân, cơ hồ khiến hân hít thở không thông.

...

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Phi xa thiết kế

Rất lâu sau đó sau khi, Dương Lăng còn có như giống như nằm mơ nói: "Hàn tỷ, người là lúc nào đến, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?"

"Ta còn hỏi người đây? Mới vừa rồi cũng làm tỷ tỷ hơi kém hù chết!" Hàn Tuyết nhẹ nhàng nói.

Dương Lăng do dự một chút nói: "Ta... Ta cũng không biết, dù sao thì là mơ mơ màng màng, đúng ta gần đây cũng đang luyện tập một môn khí công, đoán chừng là không phải là sự luyện công của ta tẩu hỏa nhập ma!"

Hàn Tuyết nhất thời khản trương, lo lắng nói: "Kia . . . Vậy sẽ không có vấn đề gì đi!"

"Ha ha! Làm sao biết? Hàn tỷ, ta nhất định là trở nên lợi hại hơn! Đúng Hàn tỷ, hôm nay số mấy?" Dương Lăng trên người sờ mấy cái không tìm được điện thoại di động, vì vậy hỏi.

Hàn Tuyết ánh mắt quyền rũ như tơ lờm lờm một cái, "Người nha, tỷ tỷ cũng không biết nên nói như thế nào người? Hôm nay đã số 27, ngày hôm trước người đơn từ chức đã miệng lưỡi công kích đi xuống, ta vốn là muốn gọi điện thoại thông báo người, ai biết liên tục đánh hai ngày đều không nhận tiếp tục, vừa vặn hôm nay cuối tuần, ta liền tới thăm người một chút có ở nhà không, người không biết, mở cửa nhìn thấy người một khác kia, ta... Ta đều..."

Nói tới chỗ này, Hàn Tuyết vành mắt nhất thời đỏ, Dương Lăng vội vàng luống cuống tay chân ôm nàng, "Hàn tỷ, đều tại ta, sau này loại sự tình này sẽ không phát sinh, ta . . . Ta cũng không nghĩ tới người sẽ như vậy trợ giúp ta! Nếu không ta cũng không biết lúc nào mới có thể tỉnh hồn lại?"

Hàn Tuyết ghen ngào nằm ở trong lòng ngực của hắn nhẹ nói: "Dương Lăng, người sẽ không cảm thấy tỷ tỷ là một thủy tính dương hoa nữ nhân chứ ?"

"Không biết... Sẽ không! Hàn tỷ, thật ra thì ta thích người rất lâu!" Dương Lăng lập tức nói.

"Người nha ~!" Hàn Tuyết một cái tay nhẹ nhàng vặn xoắn tai hắn nói: "Người chính là ở trên giường suy nghĩ một chút ta đi, đàn ông các người cũng một cái đức hạnh!"

Dương Lăng lúng túng không biết làm sao, Hàn Tuyết cũng không để ý, chẳng qua là nhẹ nhàng thở dài nói: "Đơn vị những người đó suốt ngày cũng nhìn ta chăm chăm, cũng chỉ là muốn đem ta lấy được bọn họ trên giường mà thôi, những thứ kia nói bóng nói gió, ta cũng chỉ có thể nhẫn nhịn bị, nhưng trên thực tế, ta cũng vậy cái có bình thường nhu cầu nữ nhân, chồng ta vậy... Phương diện kia không được, chúng ta thật lâu cũng không ngủ ở đồng thời." Nàng nói tới chỗ này nhẹ nhàng sờ Dương Lăng gò má, "Chỉ có người còn tôn trọng ta trợ giúp ta, không có giống những người đó như thế khi dễ ta, ta... Ta thật ra thì đã sớm nghĩ... Muốn đem mình cho người, nhưng lại sợ người... Sợ người chê ta như vậy một cái Mụ già."

"Không... Sẽ không, tuyệt đối sẽ không!" Dương Lăng lời thề son sắt nói, "Hàn tỷ, người tốt với ta ta biết, nhưng là ta cũng một mực sợ hãi quấy rầy người sinh hoạt!"

"Hi hi! Được rồi, chỉ cần người không ngại ta trâu già gặm cỏ non, tỷ tỷ ta tùy thời đều có thể đến bồi người! Người cũng yên tâm, ta sẽ không quấy rầy người sinh hoạt, chỉ là muốn ở người lúc cần sau khi, chúng ta đồng thời trò chuyện tán gẫu một chút, tỷ tỷ cũng liền thỏa mãn, "

Hàn Tuyết cũng nhẹ nhàng ôm hắn đem đầu chôn ở trên vai hắn nhẹ nói, "Ta... Chỉ là có chút mà lo lắng Lâm Lâm nha đầu kia biết!"

Nói đến Hàn Tinh Lâm, Dương Lăng trong lòng có chút mâu thuẫn, cũng có chút cổ quái, cái nha đầu kia cái gì cũng tốt, dài đẹp dễ, nhân cũng ôn nhu khả ái, có thể hai người quan hệ lại có chút nhọc tức nhọc lý, căn bản cũng không giống như ở nói yêu thương, càng nhiều chính là giống như một người bạn bình thường, bình thường căn bản là không có liên hệ gì, thỉnh thoảng chuyển động cùng nhau cũng chính là ở bằng hữu dấu chấm cái đáng khen đỉnh cái dán, đây là một loại rất cảm giác kỳ quái.

Hàn Tuyết cho là Dương Lăng đang lo lắng hắn và Hàn Tinh Lâm quan hệ, trong lòng cũng là âm thầm thở dài, đau khổ vô cùng, nàng một cái phong nhã hào hoa nữ nhân, thành thực, phong vận, giống như một viên trich (dạng) thủy mặt đào, bất kỳ nam nhân nào cũng muốn tới gần một cái, những người đó chẳng qua là để cho nàng cảm thấy chán ghét cùng cực tuyệt, nhưng nàng lại không áp chế được trong lòng cấp bách dục vọng, cái loại này đối với cường tráng khác phái nhu cầu, cái loại này đối với kịch liệt đánh thắng một mạch điên cuồng khao khát, mà hôm nay Dương Lăng, để cho nàng vô số lần đạt tới không ai sánh bằng vui vẻ đỉnh phong, cái loại này Phệ Hồn tiêu cốt mùi vị, là nàng cho tới bây giờ cũng không có thể nghiệm qua,

Thực tùy tri vị, tuyệt đối sẽ ở sau này vô số Cô đem để cho nàng Tư Niệm, điên cuồng, càng muốn ngừng cũng không được.

"Lăng ~! Đến đây đi! Tiếp tục yêu tỷ tỷ đi ~!"

Hàn Tuyết mặt đối mặt ngồi cười lên Dương Lăng trên chân, cật ngữ đến hai tay dâng hắn mặt điên cuồng hôn, tựa hồ muốn đem kia quá khứ, tương lai,

đều ác ác hóa giải ở hiện tại ở trong điên cuồng.

Dương Lăng cũng là cả người nhiệt huyết sôi trào, chân khí kích động, hần bả Hàn Tuyết ôm, trên bàn đĩa thức ăn bị hần tảo rơi xuống đất...

Ngoài cửa sổ đầy trời tuyết rơi nhiều, khóa kẹp ở gào thét trong gió rét, như như là lông ngỗng nhẹ bay phiến quyền tung bay, thiên địa yên lặng, vạn lại câu tình, thật đầy tuyết đọng chôn vùi hết thảy, mật mờ tiếp thiên liên địa.

Cổ xưa thành tường Tĩnh Tĩnh đứng sừng sững, loáng thoáng cao ốc đều bị trắng tinh bao trùm, Quỳnh cây Ngân Hoa, Băng Điều ngọc thể, cô tịch cùng lạnh, nhưng lại không che giấu được lúc này đầy nhà âm áp cùng vô biên xuân sắc, yêu hoặc là không yêu, cũng hòa tan ở dục vọng cùng trong điên cuồng, tự hồ chỉ có như vậy, mới có thể làm cho bọn họ với nhau quên hết mọi thứ, một lần lại một lần leo lên mảnh liệt đỉnh phong.

...

Vù vù không ngừng đá vụn từ thân thể bốn phía Phi bắn ra, trong đầu "Leng keng" không dứt thanh âm, nổi thành một mảnh bạch quang đem khoảng thạch chuyển tới không biết địa phương, trên màn sáng tin tức như là thác nước cuộn cuộn không dứt.

Dương Lăng hai tay nắm thật chặt đánh vào chui, thân thể theo lưỡi khoan hí nhảy lên kịch liệt, một lùm chùm sao Hỏa ở trong bóng tối lóng lánh sáng tắt.

Thâm thúy trong hầm mỏ tràn ngập làm người ta hít thở không thông bụi trần, hần chân khí trong cơ thể kích động, trong mắt chợt lóe đến ác liệt mà kiên định ánh sáng, đi qua đã là đi qua, tương lai lại thần bí không biết, thế nhưng cái ở phong tuyết trung phiêu nhiên nhi khứ, mặt đẹp cười chum chím nữ nhân, lại để cho hần đọc hiểu ẩn sâu ở năng con người sâu bên trong đau khổ cùng nồng nặc yêu thương, nhân không điên cuồng, có vài thứ sẽ thoáng qua rồi biến mất, hần bộc phát ra xương tủy sâu bên trong điên cuồng, muốn cuối cùng đời sau giữ vững, đi truy tầm, nghĩa vô phản cố.

"Lão Lục, người tìm ta?" Dương Lăng một bên lau nước trên người một bên gọi điện thoại.

"Ngọa tào! Lão Nhị, người còn sống, còn tưởng rằng người treo đây?" Đinh Thông tức giận la ầm lên.

"Nói đi, chuyện gì?" Dương Lăng cười khổ nói.

"Ồ, mấy ngày không thấy, nói chuyện văn minh rất nhiều!" Đinh Thông hơi kinh ngạc, bất quá vẫn là đem tình huống gần nhất nói một chút, "Hằng Long điện tử bên này tiến triển rất thuận lợi, chúng ta đã tiến hành lần thứ hai bay thử khảo sát, trên căn bản đã đạt tới công nghiệp sản xuất mục tiêu, đối với phi xa trong ngoài xem thiết kế, công ty thiết kế cung cấp bốn loại phương án, ta cũng cảm thấy không tệ, ta đã bả thiết kế hiệu quả đồ phát đến người hôm thư, người chính là dành thời gian nhìn một chút, Viên chung quy bên kia tiến triển cũng rất nhanh, công ty xin đã thông qua, bằng cũng đã bắt được, hần ngày hôm qua nói lâu làm việc đã cho mướn được, đang đang gây dựng công ty đoàn đội, hy vọng mùa xuân trước có thể hoàn thành, mùa xuân kỳ nghỉ đi qua toàn bộ công ty thì sẽ chính thức vận doanh... Đúng người có thể là công ty tối đại cổ đông, kiếm tiền cũng là người nhiều nhất, người cũng không thể phui mông bắt kẻ, nếu không ta cũng không làm!"

Dương Lăng cười hắc hắc nói: "Người tuổi trẻ tài cao, nhiều tha thứ nhiều chút, đặc biệt là chỉ cần người chịu, ta cũng không có vấn đề, phi xa không bay nổi ta còn có vấn đề!"

"Xem như người lợi hại ~, ta #... !" Đinh Thông hung tợn nguyên rửa cúp điện thoại.

Thật giống như hết thảy cũng rất thuận lợi nha! Dương Lăng có chút hưng phấn, nhưng cảm giác mình xác thực có chút không có tim không có phổi, người khác táng gia bại sản nên xuống hơn trăm triệu vốn tới kinh doanh, chính mình lại tựa hồ như một chút cũng không quan tâm, cũng thật sự là không nói được, nói thế nào, mình cũng là tối đại cổ đông, vì vậy hần lại cho Viên Hải Thần gọi điện thoại, hỏi một chút công ty tiến triển mới nhất.

Viên Hải Thần cũng rất hưng phấn, vô cùng hưng phấn cùng hần nói lời nhai nói vài chục phút mới treo.

Pha một chén trà, Dương Lăng chậm chậm mở máy vi tính ra, từ trong hòm thư bả Đinh Thông phát tới dưới văn kiện chờ đi xuống mở ra. Có lẽ là yêu cầu tương lai, Khoa Huyền, nhẹ mục tiêu, cộng thêm gần ngàn vạn thiết kế chi phí đập xuống, nước Mỹ trừ danh nghệ thuật công ty thiết kế rất nhanh thì hoàn thành vòng thứ nhất hiệu quả bản vẽ. Nói thật ra, phi xa thiết kế rất đẹp, bắt đầu từ thứ nhất đem hần hấp dẫn lấy, đây là một chiếc hình nửa vòng tròn đan đầu dạng thức, lam bạch song sắc, một người một chỗ ngồi, to lớn trong suốt cửa sổ mạn tàu cùng thiên song, trước mặt ngồi phòng có to lớn màn hình, mấy cái đơn giản tay chân thao tác nút ấn cùng chót mở điện, phía sau là một cái trụ vật rương, toàn thể dài hai mét, chiều rộng một thước hai, đủ một người thoải mái ngồi, ngoài ra ba chiếc có đơn xếp hàng hai chỗ ngồi, đôi xếp hàng hai chỗ ngồi dạng thức, bởi vì phải yêu cầu toàn thể thừa trọng không thể vượt qua năm trăm kg, là mức độ lớn nhất khai thác hữu hiệu thừa trọng, cho nên đề nghị áp dụng mới nhất nhẹ thể than tiềm tài liệu chế tạo, cho nên một người một chỗ ngồi phi xa tự trọng không tới một trăm kg, Dương Lăng đối với nòng cốt Vi thị địa từ xoay ngược lại đây tới trang bị tin tưởng vô cùng, vật này lại nhẹ, cũng tuyệt đối sẽ không bị gió thổi đi, nó phương thức làm việc lấy địa từ làm trụ cột, Phi trên không trung giống như một cây ngay cả trên đất đỉnh, mưa đông gió giạt đều không cách nào rung chuyển.

Dương Lăng nhìn kỹ xong nhắm vào mình ý tưởng nói lên mấy giờ mà đề nghị, sau đó tin nhắn ngắn phát cho Đinh Thông, vì vậy, hần nhiệm vụ coi như là xong, cuối cùng chính là thúc giục hần mau sớm xuất ra cả xe hàng mẫu, nếu có thể ở mùa xuân trước thả ra khảo sát video, như vậy cái này đại lễ hoa đàn tuyệt đối sẽ làm cho toàn thể giới qua một cái trong điên cuồng nước Âm Lịch năm mới.

Kết quả, không tới 10 giây, Đinh Thông trở lại tới đơn giản mấy chữ: Người tại sao không đi chết!

Uống mấy hớp trà, Dương Lăng ưu tai du tai lái xe hướng Đậu Văn Đào nơi đó đi, từ lần trước đem mình cổ phần chuyển nhượng cho Tiết Ngọc Cầm chị em gái sau, hần còn chưa có đi qua, Đậu Văn Đào cũng biết hần xuất quỹ nhập thần, không có chuyện gì cũng sẽ không quấy rầy hần, nhưng hần

đoán chừng bên kia khoáng thạch phòng chừng gần như không còn.

Bên ngoài trời đông giá rét, trên mặt đất thật dày tuyết đọng hóa thành tảng băng, vết dãi xa chạy ở trên đường, mặc dù có cường đại chạm đất lực cùng tự trọng, nhưng vẫn làm cho hắn không dám khinh thường, dọc theo đường đi, hắn liền thấy chừng mấy lên đường tron nhẵn đưa đến tai nạn xe cộ, có một chiếc xe hơi thậm chí cũng chổng vó rơi xuống ở bên lề đường, đến ngoại ô, tình huống phức tạp hơn, tầm mắt một mảnh trắng xóa, tuyết đọng thậm chí còn là rơi xuống đáng về thật dày đôi thế ở trên đường, xe hơi không cẩn thận sẽ phát ra không chuyển rống giận, hắn cũng chỉ có thể cẩn thận từng li từng tí, bình thường hai mươi phút chặng đường hắn lại hoa gần một giờ mới tới.

Trong sân tĩnh lặng, trừ mặt đường cùng cửa viện có một ít đập vết tích, thật dày tuyết đọng tựa hồ cho tới bây giờ cũng không có nhân dọn dẹp qua.

Giời ạ! Lão Ngủ cũng quá lười đi! Dương Lăng rất buồn rầu dùng sức ấn còi, qua bảy tám phút Đậu Văn Đào mới rút tay rút chân đi ra.

"Thảo ~! Ta nói là kia cái ngu ngốc lạnh như vậy ngày ở bên ngoài khóc quý! Nguyên lai là nguoi!" Đậu Văn Đào phi thường kinh ngạc, một bên phí sức bả cửa sắt đẩy ra một bên nhắc tới, Dương Lăng đem xe lái vào sân dừng lại xong, đi xuống hướng hắn dựng một nón tay giữa.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Bữa ăn tối

Lúc này bên cạnh phòng nhỏ cửa mở ra, Tiết Ngọc Cầm cùng Tiết Ngọc Dung hai tỷ muội còn có cây cột cũng đi ra, nhìn thấy trên mặt hắn đều lộ ra vui thích nụ cười, Đậu Văn Đào nắm tay khép tại trong tay áo hướng trong phòng đi, Dương Lăng thừa dịp hắn không chú ý nắm lên một đoàn tuyết nhét vào cổ của hắn trong.

"A ~! Lão Nhị, trời ạ ` nguoi đại gia ~!"

Một tiếng thê lương quái khiếu, Đậu Văn Đào nhảy cồm lên ở trong cổ lại bắt lại quấy nhiễu, thuận thế trên đất vọt lên một đoàn tuyết cầu hướng về phía Dương Lăng đập tới, Dương Lăng cười lớn cũng không cam chịu yếu thế, hai tay như gió thật nhanh cũng là một đoàn tuyết cầu bay qua, Tiết Ngọc Dung cũng là hưng phấn nhảy cồm lên, ở trên bậc thang nắm lên một đoàn tuyết nhét vào gối gối nào cây cột trong cổ.

Cây cột nhảy cồm lên đi bắt Tiết Ngọc Dung, Tiết Ngọc Dung thét lên chạy đến Dương Lăng bên người, nắm lên một đoàn tuyết bắt đầu hướng Đậu Văn Đào phát động tấn công, Đậu Văn Đào vui đầu trốn chui như chuột, mấy bước nhảy đến phía sau xe, chăm sóc cây cột cùng khác tổ thành chung một chiến tuyến giương nanh múa vuốt bắt đầu phản kích, đứng ở dưới mái hiên Tiết Ngọc Cầm cũng nhận được đến tai bay vạ gió, không tránh kịp bị đập trúng mấy cái, vì vậy cũng cùng theo một lúc chơi đùa, nhất thời, bởi vì Dương Lăng đến, cả viện bắt đầu nóng náo huyền não đứng lên, thỉnh thoảng truyền ra thét chói tai cùng tiếng cười đùa thanh âm.

Năm người nhào vào nhà ở thời điểm, từng cái thờ hồng học xuất mồ hôi trán, Tiết Ngọc Cầm hai tỷ muội gò má phồng hồng, trên tóc còn dính bông tuyết, cây cột trên người sạch sẽ nhất, người này nhìn dân đen, nhưng là núp ở phía sau xe rất ít lú đầu, Đậu Văn Đào tối chặt vật, trên đầu trên người trung vô số đàn, một cái con mắt thậm chí còn mơ hồ có chút phát thanh, đó là hắn không cẩn thận ở bảo hiểm xe hơi giăng dựng lên, Dương Lăng không có hảo ý một ... không ... Không cẩn thận chạm thử, thương hắn chỉ hút hơi lạnh, chọc khắp phòng cười vui.

Trong căn phòng một cái lò lửa, bên trong đến vật liệu gỗ, đùng đùng đùng đùng cháy hừng hực, thả ra hồng hồng ngọn lửa, để cho bên trong nhà ấm áp dung dung.

Mọi người nghỉ ngơi một hồi, nhìn sắc trời một chút còn sớm, vì vậy Đậu Văn Đào không biết từ đâu mà dọn ra một cái bàn mặt chược cùng một bộ mặt chược, bình an hàng cột phụ trách nấu nước pha trà, còn lại bốn người liền bắt đầu hi lý hoa lệ đánh mặt chược.

Một mực đánh tới sắc trời dần tối, Tiết Ngọc Cầm mới đứng dậy đi làm cơm, đôi trên cây cột trằng đình mấy vòng, cho đến Tiết Ngọc Cầm kêu lúc ăn cơm sau khi, vận xui Đậu Văn Đào một người đã thua năm sáu trăm khối, Dương Lăng thua chút, chủ yếu là hắn kỹ thuật quá thái, mà hai tỷ muội mỗi người thắng hơn hai trăm khối, cây cột thắng mấy chục khối, khi Đậu Văn Đào trào nhĩ nạo tai, tuyên bố cơm nước xong còn muốn tìm hai tỷ muội đại chiến ba trăm hiệp báo thù.

Tiết Ngọc Dung mặt mày hớn hở đem tiền giấu đến chính mình trong túi áo trên, thuận tay còn vỗ ngực một cái, đầy đặn ngực đi theo run lên một cái, nhìn Đậu Văn Đào tròn cả mắt lên, Tiết Ngọc Dung đỏ khuôn mặt nhỏ nhắn hướng hắn liếc một cái, máng hắn một tiếng: "Đậu đầu heo, Đại Vô Lại!"

Theo lẽ thường thì nồi lớn đặt ở trên lò lửa, hầm chín hun khói thả hoang cùng Hoàng Lược cháo gà, bọc củ mài nắm hương ngó sen mảnh nhỏ đậu da cùng với hai loại Dương Lăng cho tới bây giờ chưa ăn qua Sơn Dã rau khô, thơm ngát tràn đầy một đại nồi, nhất thời không trong căn phòng lớn nóng hổi mùi thơm tràn ngập, khiến cho dân số lưỡi sinh tân khẩu vị mở rộng ra.

Dương Lăng không nhận được, thật lâu hẳn cũng không có ăn thật ngon qua một bữa cơm nóng, một người hoặc là sẽ không ăn, hoặc là tùy tiện bên ngoài ăn chút gì, cũng chỉ là giống như nhai củi như vậy miễn cưỡng nhét đầy cái bao tử, căn bản là chưa nói tới "Đồ ăn ngon (ăn ngon)" hai chữ, lúc này mỹ vị trước mặt, hẳn cũng không khách khí, dùng đũa lật lên một cái chân thỏ cầm ở trên tay, không kịp thổi liền đại nhai, Đậu Văn Đào cũng hú lên quái dị nắm đũa ở trong nồi Mãnh lật, muốn tìm ngoài ra một chân.

"Đậu Văn Đào, ngươi làm gì? Thức ăn đều bị ngươi lật nát ~!"

Tiết Ngọc Dung tức giận hướng về phía hắn rêu rao, Đậu Văn Đào ở trong nồi lật nửa ngày buồn rầu nói: "Cô em, còn có một cái chân đây?"

"Ăn ngươi bấp đùi mình!" Tiết Ngọc Dung đối với hắn liếc một cái.

Tiết Ngọc Cầm ở bên cạnh cười nói: "Này con thỏ là ta ba ở Điền bên cạnh về vườn heo cái cặp kẹp lại, lúc ấy một chân liền bị bẻ gãy, ngày thứ hai ở phụ cận tìm tới lúc máu cũng chảy khô."

"Chà chà! Quá tàn nhẫn." Đậu Văn Đào chép miệng một cái vót lên thỏ đầu găm đứng lên, trong miệng còn lẩm bẩm, "Đáng tiếc một cái thật là lớn chân nha,

Bắt quá tại sao không nữa dài hai chỉ cánh đây?"

Một bàn người dở khóc dở cười, vì vậy cũng không để ý đến hắn nữa, mỗi người hoặc lang thôn hồ yết, hoặc nhai kỹ nuốt chậm ăn, ăn sắp một nửa giờ sau khi, Tiết Ngọc Cầm đứng lên bận rộn một trận, cho Dương Lăng đưa tới một đại ly màu hồ phách rượu, ôn nhu mỉm cười nói: "Ngươi mỗi lần tới cũng muốn uống rượu, lần trước ta liền từ lão gia mang đến một ít Thảo Dược pha một bầu rượu thuốc, loại rượu này nghe nói nhiệt độ bổ nâng cao tinh thần, mùa đông uống chút mà sẽ rất ấm áp, ngươi thử một chút!"

"Cám ơn ~!" Dương Lăng vội vàng nhận lấy, hai người ngón tay nhẹ nhàng đụng nhau, Tiết Ngọc Cầm cả người nhẹ nhàng run rẩy một chút, trên gương mặt dâng lên một vết đỏ ửng, đôi mắt cũng trung trung đưa một tia nhẹ nhàng rung động.

Dương Lăng uống một hộp Mãnh khen ngợi không dứt: "Rượu ngon, rượu ngon, mùi vị Cam Điền thuần hậu, còn có một Cổ mùi thuốc, một chút đều không đốt cổ họng, xem ra sau này có thể có lộc ăn."

Nhìn Dương Lăng không chút nào phát hiện dáng vẻ, Tiết Ngọc Cầm trên mặt dâng lên nhàn nhạt thất lạc, yên lặng ở ngồi xuống bên cạnh hắn tới từ từ ăn cơm, bắt quá ánh mắt còn thỉnh thoảng nhìn một chút hắn, thuận tiện giúp hắn gấp thức ăn.

Đậu Văn Đào cùng cây cột cũng không khách khí, mỗi người tự cầm ly mức tới một đại ly rượu thuốc, bắt đầu kêu la om sòm vùng vẫy, nhất thời âm âm khắp phòng nào nhiệt lên.

Rượu qua tam tuần thức ăn qua ngũ vị, tất cả mọi người ăn không sai biệt lắm, Đậu Văn Đào cùng cây cột cũng là mỗi người uống hai ly lớn, trên mặt đỏ mặt đỏ cũng có chút ngẩn người dáng vẻ, Dương Lăng nhẹ giọng hỏi bên cạnh Tiết Ngọc Cầm: "Gần đây vắng điểm làm ăn như thế nào đây?"

Tiết Ngọc Cầm đối với hắn lộ ra một cái cảm kích nụ cười nói: "Cũng không tệ lắm a, bây giờ một ngày muốn bán hai ba chục khối khoáng thạch đây!"

"Vậy thì tốt!" Dương Lăng gật đầu một cái, lời như vậy hai tỷ muội một tháng có ba chục ngàn khối bên cạnh (trái phải) thu nhập, cũng khá vô cùng.

Tiết Ngọc Dung cũng nhô đầu ra tới cao hứng nói: "Dương Lăng ca ca, này so với chúng ta mua quần áo mạnh hơn, qua một năm nữa, chúng ta liền có thể về nhà sửa phòng mới, đến lúc đó ngươi lại đi nhà chúng ta liền có thể ngủ ta phòng tân hôn đang lúc á! Hi hi ~!"

Dương Lăng nhớ tới lần trước cái đó hiểu lầm, không nhận được len lén nhìn Tiết Ngọc Cầm liếc mắt, Tiết Ngọc Cầm vừa vận cũng đang len lén nhìn hắn, hai người nhãn quang mắt đối mắt một chút với vàng đời đi, mặt cũng hơi có chút lên cơn sốt. Vì vậy vội vàng nói sang chuyện khác nói: "Đúng, mấy ngày nữa liền muốn qua mùa xuân, các ngươi đánh coi là lúc nào trở về?"

Tiết Ngọc Cầm có chút phiền muộn thở dài, "Chúng ta dự trù là tháng chạp 27 lên đường, bắt quá dưới mắt xuống lớn như vậy tuyết, không biết thời điểm khí trời thế nào, ngày hôm qua ta còn gọi điện thoại Vãn gia trong, chúng ta lão gia cũng ở đây rơi tuyết lớn, nếu là tuyết không thay đổi lời nói, phỏng chừng tự không về được, trong núi cũng không phải là nơi này, thường xuyên nửa tháng đều không cách nào ra ngoài."

Dương Lăng cũng có chút không nói gì, tầm ảnh cái này khí trời, đến lúc đó mình có thể hay không trở về quê quán hết năm cũng hay lại là ẩn số.

Chương 82: Được Voi đòi Tiên

Một bữa cơm ăn hơn một tiếng, cơm nước no nê, Tiết Ngọc Cầm đi thu thập chén đĩa, Đậu Văn Đào không kịp chờ đợi đưa đến bàn mặt chược, bốn người vì vậy lại kêu la om sòm bắt đầu thể Trường Thành, nhất thời khắp phòng vang lên hi lý hoa lạp thanh âm.

Uống say khướt Đậu Văn Đào cũng không có thời cơ đến vận chuyển, thường thường bị lỗi bài, vì vậy là có thể thường xuyên nghe Tiết Ngọc Dung như chuông bạc tiếng cười.

"Hi hi, đừng ~!"

"Hi hi, ta, giang ~!"

"Ồ kia, tỷ tỷ mau nhìn xem, ta có phải hay không đồ?"

...

"Ha ha, ta lại đồ!"

...

Một giờ đi xuống, cây cột cũng là có chút điểm mà choáng váng đầu hoa mắt ra không ít sai bài, thua hơn 100 khối, nhất thời xung phong nhận việc muốn cho mọi người làm phục vụ, đứng lên nấu nước pha trà đi.

Tiết Ngọc Cầm đẩy Dương Lăng ngồi xuống, giống như không cảm giác chút nào một loại đem đầy đặn tràn đầy co dãn bắp đùi dính sát Dương Lăng bắp đùi, nhất thời để cho trái tim của hắn một trận nhảy loạn, miệng cũng có chút phát khô, nhưng hắn lại không dám dời đi chân, rất sợ chọc Tiết Ngọc Cầm mất hứng, vì vậy chỉ có thể tâm hoài quỷ thai tiếp tục đánh bài, tâm thần có chút không tập trung xuống thậm chí ngay cả ra mấy lần bất tỉnh chiều, để cho Đậu Văn Đào thậm chí ngay cả đồ một cái năm thứ ba đại học / nguyên cùng một cái đồng loạt, không thể làm gì khác hơn là buồn rầu móc ra hơn 100 khối, Tiết Ngọc Cầm nhìn Dương Lăng hôi hôi sắc mặt, nhẹ nhàng che miệng cười trộm.

Đậu Văn Đào đồ hai cây đại, nhất thời có chút đắc ý vênh vao, liêu lĩnh cười lớn muốn đại sát tứ phương, đem cơm trước thua hết vớt trở lại, nhưng tiếc là là hắn vận xui cũng không có bị Dương Lăng bất tỉnh chiều chung kết, tiếp theo lại bắt đầu thua, chỉ nghe Tiết Ngọc Dung không ngừng hưng phấn kêu lên.

"Ồ kia, đầu heo đừng động, ta giang!"

"Hi hi, đồ ~ "

"Lại đồ ~ "

...

"Đồ ~ "

...

Dương Lăng cảm thụ dưới đáy bàn một cái chân ngọc truyền tới để cho nhân tâm viên ý mã dụng chạm va chạm, một mực lòng có chút không yên, Tiết Ngọc Cầm mặt như thù hoa tươi đẹp ướt át, khóe mắt xuân thủy rạo rực tràn ngập, sờ bài lúc mấy lần cũng trời xui đất khiến cùng Dương Lăng tay đụng nhau, càng là tâm như tiểu lộc loạn chàng, khí tức đều có chút rối loạn. Những người khác không để ý, cũng sẽ không nghĩ tới dưới bàn khoản khúc, Tiết Ngọc Dung có một lần hiếu kỳ hỏi: "Tỷ tỷ, người mặt thế nào đỏ như vậy, người có phải hay không cách lò lửa quá gần, nếu không hai người chúng ta đổi một chút?"

Bốn người một mực đánh tới gần gần mười hai giờ khuya, lúc này Tiết Ngọc Dung trước mặt đã chất thật dày một nhóm màu đỏ trăm nguyên giấy lớn, Dương Lăng cũng là thua nhiều thắng ít đi ra ngoài ba bốn trăm khối, Tiết Ngọc Cầm tâm tư không có ở đây bài thượng, cũng thua hơn 100, xui xẻo quý Đậu Văn Đào thua sắp khóc, mỗi lần sờ bài cũng uể oải than thở, cuối cùng tại hắn mãnh liệt dưới sự yêu cầu, lần này đưa tiền hành động mới kết thúc.

Mấy nhà hoan hi mấy nhà buồn, Tiết Ngọc Dung hưng phấn lớn tiếng đếm nhóm nhóm, Đậu Văn Đào kiểm lại một chút, một đêm hắn lại thua hết đến gần hai ngàn khối, nhất thời hô thiên thương địa không muốn sống, cây cột lạng lẽ sau lưng hắn đưa tới một sợi dây, bị hắn theo như ở trên bàn hung hăng K một hồi tâm tình mới thoải mái chút.

Dương Lăng đã sớm suy nghĩ phải rời khỏi, mượn cơ hội này vội vàng đứng lên, rồi đi Ẩn núp trong bóng tối cái điều tràn đầy cảm dỗ chân ngọc, đáy lòng mới có chút buông lỏng một chút, đáy lòng không khỏi gào thét bị thương: Nữ nhân đều là yêu tinh, đơn giản là muốn mạng già a!

Vốn là từ sau khi tốt nghiệp đã làm 4~5 năm, sớm đã thành thói quen không có nữ nhân thời gian, nhưng ngày hôm trước lần đó với Hàn Tuyết trời đất tối sầm hoang đường suốt một ngày, cộng thêm hắn bây giờ thể chất đặc thù, thực tùy tri vị, hắn cơ hồ đối với nữ nhân đã mất đi sức đề kháng, đặc biệt là trẻ tuổi xinh đẹp nữ nhân, một chút xíu cảm dỗ sẽ để cho hắn dòng máu khắp người bạo tẩu, dục vọng bay lên, hắn cũng không biết sau này không có nữ nhân thời gian chính mình làm như thế nào sống.

Sau đó Dương Lăng cũng không dám lại ở lại, dù sao Tiết Ngọc Cầm không phải là hán hy vọng xa vời thức ăn, đội dự bị cũng không có vào, vì vậy vội vã uống mấy hớp trà, đem xe thượng khoáng thạch dời sau khi xuống tới chạy trốn chết, lái xe bởi đen về nhà.

Tuyết trắng trắng ngần ở ánh trăng lạnh lùng xuống dâng lên bạch quang, khắp nơi yên tĩnh, ngay cả Dã Cầu cũng núp ở âm áp địa phương không nói tiếng nào.

Dương Lăng đem xe lái đến trống trải địa phương dừng lại, nhảy xuống xe dùng tuyết chà xát một cái mặt, lúc này mới cảm giác còn dễ chịu hơn chút.

Xem ra sau này vẫn là phải tận lực bỏ đi chỗ này.

Hắn biết Tiết Ngọc Cầm tâm tư, nhưng hắn thật sự là không có cách nào cho nàng một người bạn gái thân phận, xã hội bây giờ là chế độ một vợ một chồng, hắn bây giờ có trên danh nghĩa bạn gái Hàn Tinh Lâm, nội tâm mặc dù không có cảm giác gì, nhưng Hàn Tuyết hay là ở tận lực kết hợp bọn họ, mà hắn cũng còn đối với đại lớp trưởng Tôn Hiểu Tinh có như vậy từng tia mong mỏi, mặc dù cảm giác mình không xứng với nàng, nhưng thân là nam nhân, ăn trong chén nhìn trong nồi, được Voi đòi Tiên loại này ghen thật là cũng không cần đi truyền.

Mà nay lại nhiều với tự có đi sâu vào da thịt gần gũi Hàn Tuyết, hắn thật sự là không muốn kêu thêm chọc càng đa tình trái, loại vật này một khi dính vào, cả đời cũng còn không rõ, đặc biệt là Tiết Ngọc Cầm tình trạng gia đình, cái loại này vùng núi truyền thống cổ xưa, Tiết Ngọc Cầm cũng không thể vô danh vô phận đi theo hắn cả đời, cho dù là Tiết Ngọc Cầm nguyện ý, hắn cũng nhất định sẽ không tiếp nhận, nhân, dù sao cũng phải có chính mình ranh giới cuối cùng, hơn nữa, hắn cũng biết Đậu Vân Đào tâm tư.

Ngồi trên xe, quay kiếng xe xuống, thổi hồi lâu gió, hắn mới chậm chậm lái xe về nhà, trở lại biệt thự đã là ba giờ sáng.

Lúc này hắn lại chút nào không buồn ngủ, ngồi ở trên giường ngồi tĩnh tọa tu luyện một hồi phát hiện thân thể đã sớm thuộc về tới hạn trạng thái, tựa hồ trong thiên địa có một loại áp lực thật lớn đem cả người chân khí áp súc ở trong người, lại cũng không có đột phá hy vọng, không thể làm gì khác hơn là hãm lực buông tha, vì vậy dứt khoát chui vào hệ thống sản nhỏ, ở bên trong nhà đá bả toàn bộ khen thưởng lấy được cái gì cũng kiểm điểm một lần sau đó dùng hộp giấy phân môn biệt loại giả trang tốt.

Những thứ này đủ loại, nhiều vô số cộng lại có hơn 100 cái, trừ ra khoáng thạch, đối với những thứ kia nhìn đặc biệt Cổ quái đồ, cũng đầy vận công dùng chân khí thử một lần, không có phát hiện một món giống như Tử Ngọc Cửu Long ngọc bích như vậy Pháp Khí, cuối cùng, hắn đưa ánh mắt dừng lại ở cái đó Long ly thượng.

Long ly cô linh linh bày ra trên đất trên nệm, toàn thân màu xám đen, ngọc cũng không phải ngọc, mơ hồ có kim sắc văn lạc hiện ra, Dương Lăng cầm lên Long ly, hướng về phía nó truyền vào chân khí, theo chân khí từ từ gia tăng, Long ly phía trên kim sắc hoa văn bắt đầu trở nên sáng ngời, màu xám đen thân cốt cũng từ trong lộ ra một tia đậm đà Mặc Sắc, cả cái ly Hắc Kim hai màu xuôi ngược, hiện ra một loại uy nghiêm và trang trọng.

Nhưng tiếp đó, tùy ý hắn như thế nào thúc giục chân khí, ly lại cũng không có gì thay đổi, phí thật lâu sức lực, cho đến cuối cùng ngay cả hắn đều cảm giác chân khí nối tiếp mất sức lúc này mới buông tha, mặc dù lần này chưa thành công, nhưng để cho hắn xác định là, đồ chơi này có thể bị chân khí thúc giục, khẳng định cũng là một kiện Pháp Khí không thể nghi ngờ, bất quá là biến hóa gì không lớn đây? Chẳng lẽ là mình công lực không đủ, nhưng là Thông Mạch Luyện Hồn Quyết đã viên mãn đại thành, mình cũng đã cơ hồ đạt tới trong truyền thuyết Lục Địa Thần Tiên cảnh giới, tại sao? Tại sao?

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Long ly bí mật

ps: Cảm giác Tạ bằng hữu vị không ngừng ủng hộ và khích lệ, cảm tạ tam giang biên tập thật to, thợ mỏ rồi cuộc cũng có cơ hội thượng tam giang, thấy đứng đắn, kích động hơi kém đi tiêu, làm một người mới, rất kích động a! Gì đó, thuận tiện yêu cầu chút tam giang nhóm, không biết cái này nhóm có cái gì dùng, nhưng nhìn người khác đều tại yêu cầu, lão khách cũng rộng một giọng, có táo không táo đánh ba sào, tóm lại sẽ không sai! Tuần này tam giang nhóm mỗi + 100 lão khách thêm một canh, tối cao giới hạn dĩ nhiên... Cũng không hạ hạn!

Hắn ngồi ở bên trong nhà đá tự lẩm bầm bách tư bất đắc kỳ giải.

Đột nhiên hắn nghĩ tới một chuyện, thân hình thoát một cái đã đứng ở sân bên bờ giếng, hắn cầm lên Long ly múc tràn đầy một ly nước, nhưng không chừng có ánh mặt trời duyên cớ, trong ly cũng không có hiện ra kim sắc Long Ảnh, hắn suy tư một chút lần nữa thúc giục chân khí rót vào trong ly, nhưng ngay sau đó cả người rung mạnh, Kỳ Kinh Bát Mạch trung lưu động chân khí giống như bị một máy siêu công suất lớn máy bơm nước hô một chút rút ra không còn một mống, nhất thời thân thể như vô số đao phiến xuyên thứ, thương hắn hét lớn một tiếng, hơi kém té xuống đất.

Lúc này, chỉ thấy trong chén nước đột nhiên khẽ run lên biến mất không thấy gì nữa, một cái kim sắc Long Ảnh từ trong chén ngẩng đầu vẫy đuôi lao ra, trên không trung dần dần phóng đại ngưng tụ, đợi một hồi cái đuôi cũng rời đi thân cốt thời điểm, kim sắc Long Ảnh đã biến thành một đầu dài hơn mười thước vật khổng lồ, nó lơ lửng trên không trung, cơ hồ chiếm hết hơn nửa sân, long tu Long Trảo, vẫy rồng Long Giác, không khỏi trông rất sống động, Long Thân quanh co du động, gương nanh múa vuốt, Kim Lân lóe lên, Uyển Như Chân Long hiện thể, Dương Lăng trong đầu thậm chí loáng thoáng nghe một thanh âm vang lên triệt Vân Thiên rộng to, bị dọa sợ đến hần tay run một cái, Long ly" ba tháp "Một tiếng rơi xuống đất.

Kim Sắc Cự Long lao ra Long ly sau vây quanh hần quanh quần mấy vòng, cuối cùng dùng thân thể khổng lồ đưa hần bao ở trong đó, mà cự đại long đầu từ không trung mất nhìn xuống đi xuống, cặp mắt lộ ra một tia uy nghiêm lại có một tí linh động, hai cây thật dài long tu trên không trung nhẹ nhàng đứng đưa.

Dương Lăng run sợ trong lòng một hồi, phát hiện con rồng này tựa hồ không có ác ý gì, nhất thời nhớ tới này Long ly chẳng qua chỉ là một món Pháp Khí, tuyệt đối sẽ không chạy đến một cái Phong Ấn mấy ngàn năm ma quỷ, vì vậy đưa tay đi sờ cái điều ở chung quanh hần lúc ẩn lúc hiện long tu, kết quả... Tay lại sờ cái vô ích.

Giờ à, hù dọa Lão Tử giết mình, nguyên lai chính là một ảo ảnh, chính là không biết lớn như vậy vóc không biết có ích lợi gì? Sau đó làm bầm lẫu bầu một câu: "Lớn như vậy, không biết của quý có lớn hay không?" Vì vậy ở Long Thân xuống chuyển mấy vòng mà, lại không phát hiện Long của quý ở địa phương nào, không khỏi buồn bực không thôi, chẳng lẽ này nha là một mẫu?

Nếu như Long biết hần ý tưởng nhất định sau rồng giận: "Lão tử là Long... Long biết không? Của quý có lớn hay không đóng người treo chuyện, lại nói, Lão Tử Long gà há có thể là người một phạm nhân thấy được, oa nha nha, tức chết ta!

Mấy phút sau, Long Ảnh giải tán, trong sân hết thấy như cũ, Dương Lăng lại suy sụp trên đất từng ngum từng ngum dùng sức thở hổn hển, lòng vẫn còn sợ hãi nhìn rơi trên mặt đất Long ly, đồ chơi này có thể so với Tử Ngọc Cửu Long ngọc bích mạnh hơn nhiều, lại đưa hần cả người chân khí tiêu hao sạch sẽ, vì vậy hần cũng không dám lần nữa thí nghiệm, đem Long ly ném vào nhà đá, mình cũng xếp bằng ngồi dưới đất trên nệm bắt đầu luyện công.

Thần Niệm chìm vào trong thân thể, hần lúc này mới phát hiện, trong cơ thể không chỉ chân khí bị tiêu hao sạch sẽ, ngay cả Kỳ Kinh Bát Mạch đều có mờ hồ vết rách, nhất thời không nhìn được một trận kịch liệt sợ, nếu như Kỳ Kinh Bát Mạch hoàn toàn bể tan tành, không biết sẽ là một cái kết quả gì? Nhưng phỏng chừng kết cục sẽ không quá tốt, nhẹ thì võ công hoàn toàn biến mất công dã tràng, nặng thì lúc đó tê liệt trở thành một phế nhân, sau đó nằm ở thợ mỏ hệ thống sân nhỏ tươi sống chết đói, vì vậy cũng không dám khinh thường, vội vàng thu nhiếp tinh thần thâm vận Thông Mạch Luyện Hồn Quyết, từng tia yếu ớt âm áp bắt đầu từ khí hải sinh ra, từ từ chảy vào lục phủ ngũ tạng, tuần hoàn với Kỳ Kinh Bát Mạch bên trong, từng trận còn như dao cắt như vậy đau đớn để cho hần cả người co rút rung rung, giọt mồ hôi bằng hạt đậu từ trên người lăn xuống, rất nhanh dưới thân thể hóa thành một vũng nước tí.

Hồi lâu sau.

Hần ngồi xếp bằng cơ thể hơi run rẩy một cái, cặp mắt đột nhiên mở ra, lưỡng đạo ác liệt bạch quang ở trong con ngươi chọt lóe rồi biến mất, lúc này chân khí trong cơ thể đã hoàn toàn khôi phục, những thứ kia bị thương kinh mạch cũng bị chân khí ăn cần săn sóc tu bổ, tựa hồ vẫn còn so sánh lúc trước càng trắng lớn một chút.

Hần thở dài một hơi đứng lên, nhìn chăm chăm bên người Long ly nhìn mấy lần, bước ra một bước nhà đá, lúc này sân nhỏ hết thấy như cũ, đại thụ trái cây tàn ra đậm đà dị hương, hoa hoa thảo thảo mầm mống đã sớm rụng sạch, hần nghĩ một hồi chui vào trong bụi cỏ cùng tới cùng đi, nửa giờ sau bùng ra đi lên một trăm hạt tròn vo chừng đầu ngón tay, đủ mọi màu sắc Uyển Như trên châu mã não như vậy mầm mống, đưa chúng nó ném vào nhà đá một cái hộp giấy lui về phía sau xuất viện từ.

Lúc này bên ngoài sắc trời sáng choang, trong phòng ngủ yên lặng, vài đã lâu ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ chiếu vào, lộ vẻ dị thường sáng ngời, trên đất tuyết đọng đã có tan rã vết tích, trên mặt đất nước đá pha lẫn bùn lầy không chịu nổi, tiểu khu an tĩnh dị thường, thỉnh thoảng có người đi qua, cũng là cả người che phủ nghiêm nghiêm thật thật.

Dương Lăng cảm điện thoại di động cười khổ lắc đầu, phía trên nhiều mấy cái điện thoại nghe hụt còn có mấy cái tin nhắn ngắn, mà lần này nhập định rốt cuộc lại là ba ngày, hôm nay đã là ngày mùng 6 tháng 1, chưa tới Lục trời chính là mùa xuân, xem ra chính mình cũng muốn làm chuẩn bị, về nhà thăm phụ mẫu, đồng thời qua cái Âm Lịch mùa xuân, nhưng là nghĩ tới mẹ mỗi lần nhắc tới cùng khát vọng ánh mắt, hần không chỉ có nhiều chút sợ hết hồn hết vía, bay qua năm liền 27, thế nào mang người bạn gái về nhà để cho mẹ cao hứng một chút đây?

Hàn Tinh Lâm sao?

Nàng là danh nghĩa mình thượng chính quy bạn gái, nhưng hai người tuy nhiên cũng giống như không có cảm giác gì như thế, chẳng lẽ là mình không đủ chủ động, mà cô gái da mặt lại quá mỏng? Nhưng không biết rõ làm sao chuyện, chính mình nghĩ tới Hàn Tinh Lâm sẽ không tự chủ được nghĩ đến Hàn Tuyết, vừa nghĩ tới Hàn Tuyết liền sẽ nghĩ tới nàng trắng như tuyết đầy đặn mềm mại hòa phong du thành thực thể xác, chính mình trong nháy mắt sẽ cả người nhiệt huyết sôi trào, có sinh ra một loại không không chế được nguyên thủy dục vọng, cái này thì giống như một cây nến, Hàn Tinh Lâm chính là cái kia Đăng Tâm, Hàn Tuyết chính là cái kia trắng tinh cây nến, thấp sáng sau cùng chỉ còn lại có chủ ý cây nến, đối với Đăng Tâm đến không có gì khái niệm, mà văn học đại hào Lỗ Tấn đã từng hình dung người Trung Quốc, vừa nghĩ tới tay liền sẽ nghĩ tới phơi bày, vừa nghĩ tới phơi bày liền sẽ nghĩ tới sắc tình, Hàn Tinh Lâm chính là cái tay kia, chẳng qua là liên tưởng bắt đầu, hoàn cũng chỉ còn lại có thể xác.

Đại lớp trưởng?

Hay lại là coi là, người khác vẫn còn ở Hoàng Đô, hướng chỉ đuổi theo người nàng phỏng chừng có thể xếp nửa dặm đường, mà mình cũng không thể dùng năng tới qua loa lấy lệ mẹ, .

Hay lại là Tiết Ngọc Cầm?

Nghĩ đến nàng, ngay cả Dương Lăng mình cũng vội vàng lắc đầu, ở đầu thật nhanh đem nàng che giấu.

Chẳng lẽ ta một cái như vậy Ngọc Thụ Lâm Phong, trên trời ít có, trên đất tuyệt vô cận hữu thời đại mới thợ mỏ lại không tìm được đàn bà mang về nhà? Chẳng lẽ thế nào cũng phải động dùng điện thoại di động rung một cái đại pháp vào internet cho mượn một cái giả bạn gái mang về nhà?

Quần quít nha! Tóc đều bị hấn hao đi xuống vô số cây. Ngay tại hấn suu tràng quát đồ quần quít đến học máu thời điểm, điện thoại di động kêu, hấn cầm lên nhìn một cái, nhất thời cả người rung mình một cái, sau khi tiếp thông còn chưa kịp nói chuyện, đối diện truyền tới một nữ nhân rống giận.

"Dương Lăng ~, gọi điện thoại cho người người đều không tiếp tục, người ngựa da đứng không, lại không đem tỷ tỷ sự tình thả vào trong lòng, người lần trước đáp ứng giúp ta huấn luyện kỹ sư, này cũng qua bảy tám ngày, người rốt cuộc chuẩn bị lúc nào tới?"

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 85: Bảo thạch

Hai nữ nhân lập tức hơi đi tới, hướng về phía nàng đại bạch thổ sờ một cái bóp bóp, cười đùa thảo luận, chút nào không để ý tới cổ bên cạnh còn đứng một cái dục hỏa đốt người cường tráng nam nhân.

Một hồi nữa, Chân Điem mặc quần áo tử tế xuống giường, cười duyên đối với hai nữ nhân nói: "Cơ hội khó được, Dương thầy thuốc nhưng là thần long kiến thủ bất kiến vĩ, các người liền không chuẩn bị thể nghiệm một chút? Qua thôn này sẽ không cái tiệm này mà nha ~!"

Lâm Đại Mỹ Nữ xoay bóp một cái, đỏ mặt nhỏ giọng nói: Dương thầy thuốc, nếu không xin người cũng giúp ta đầm bóp một chút?"

"Còn có ta, còn có ta!" Một nữ nhân khác cũng đỏ mặt hấp tấp nói.

Ha ha, tốt như vậy chuyện Dương Lăng dĩ nhiên sẽ không cự tuyệt, thật ra thì tâm lý đã sớm vui nở hoa, như vậy hai cái đại mỹ nữ đầu hoài tổng bão làm cho mình sờ sờ sờ, cự tuyệt nhưng là phải ai sét đánh nha! Vì vậy âm thầm Mãnh hút mấy cái nước miếng, làm bộ như một bộ cao nhân bộ dáng gật đầu một cái.

Sau hai mươi phút, ba cái hài lòng nữ nhân mặt đầy đỏ ửng rồi đi đầm bóp phòng, Dương Lăng cũng là vui rạo rục theo ở phía sau, đáy lòng còn đang cảm thán, thoải mái! Thật sự sướng khoái! Vừa đi hai cái tay vẫn còn ở sờ sờ một cái bóp bóp động tác, chẳng qua là giữa hai chân thật cao chống lên lều vải thật sâu bán đứng hấn không riêng gì một cái tay đến hết bệnh đầm bóp đại sư, thật ra thì còn có một viên dâm ` đăng đến sôi sùng sục tâm.

Bốn phía trải qua tuổi trẻ các bé tiểu muội muội đều dùng khác thường nhãn quang quan sát bọn họ, không biết này một nam tứ nữ mới vừa rồi ở đầm bóp phòng cùng nhau làm cái gì người không nhận ra thủ đoạn? Từng cái như vậy vui thích cùng thỏa mãn. Nếu như Dương Lăng biết các nàng ý tưởng khẳng định lại vừa là muốn trong lòng khóc trời đất tối sầm, Lão Tử cái gì cũng không làm a! Thật! Chẳng qua là thuận tiện một cái sờ sờ sờ mà thôi.

Sau đó đương nhiên là hoàn thành đặt trước huấn luyện nhiệm vụ, Dương Lăng ở thăm mỹ quán một người đáng đáp vui vẻ, vóc người cao gầy, nhưng mẽ mẽ hơi có chút tự ti nữ hài tự tiến cử làm người mẫu dưới tình huống, cho thăm mỹ quán mười mấy kỹ sư thượng một Đường ngực to đầm bóp giờ học, cuối cùng là ở đó một người mẫu nữ hài trong tiếng the thé kết thúc, nàng lại nói nàng mẽ mẽ ước chừng một cái lớn táo bôi, đây đương nhiên là không thể nào, bất quá Dương Lăng nghe chính mình có chút còn mang theo thiếu nữ mùi thơm cơ thể tay, vui tươi hơn hờ mau rồi đi Chân Điem thăm mỹ viện.

Ở trên xe, hấn liền không kịp chờ đợi cho Hàn Tuyết gọi điện thoại, đầm bóp nhiều mỹ nữ như vậy thân thể tích lũy xuống dục vọng đã để cho hấn hoàn toàn không cách nào bình tĩnh, hấn đánh mạnh đến chân ga cấp hồng hồng hướng biệt thự chạy trở về.

...

Trong căn phòng ấm áp như xuân, tràn ngập một cỗ đậm đà nam nữ vui vẻ sau khí tức, xóc xếch trên giường thân thể hai người còn thật chặt ôm quần quýt lấy nhau, tựa hồ ai cũng không nguyện ý lỏng ra.

Dương Lăng vuốt ve Hàn Tuyết mềm mại nhẵn nhụi thân thể áy náy nói: "Hàn tỷ, thật thật xin lỗi, ta... Ta thật sự là không nhịn được!"

Hàn Tuyết lúc này đã sớm cả người bủn rủn như bùn, nàng nhắm mắt lại đưa tay đè xuống miệng hấn nỉ non nói: "Lăng! Khác nói xin lỗi, ta rất thích

ngươi đối với ta như vậy, thật, đi cùng với ngươi là tỷ tỷ hạnh phúc nhất thời gian!"

"Nhưng là..." Dương Lăng há hốc mồm, lại phát hiện trong ngực nữ nhân lỗ mũi có chút một tấm một hấp, trong lỗ mũi phát ra nhỏ nhẹ Thổ Tức, lại nhưng đã ngủ thật say.

Được rồi! Dương Lăng ở đây lòng cười khổ, hắn biết Hàn Tuyết tâm tư, chỉ là trong lòng mình có một khảm gây khó dễ mà thôi, hắn nhảy xuống giường, cho nữ nhân đắp kín mền, sau khi đánh răng rửa mặt xong ngồi trong công việc đang lúc trên ghế nhắm mắt trầm tư, đối với nữ nhân này, hắn trừ thật muốn, càng nhiều còn có thân cận, liền như chính mình một người đại tỷ tỷ, không biết từ lúc nào bắt đầu, liền có một loại không nói ra được cảm giác, có lẽ là nàng đủ ôn nhu đủ quan tâm đi, chưa bao giờ từng đối với chính mình đề cập tới bất kỳ yêu cầu gì, với Chân Điem so với, nàng chính là mình trong tâm khảm Bồ Tát hóa thân.

Trên bàn làm việc đóng mười mấy khối hệ thống khen thưởng Kết Tinh khoáng thạch, là hắn mới vừa rời từ hệ thống trong phòng nhỏ lấy ra, bởi vì hắn lật khắp trong phòng nhỏ khen thưởng vật phẩm, cũng không tìm được một người giống lần trước sinh mệnh khoáng thạch cái loại này để cho hắn động tâm hoặc đem ra được vật phẩm, với là chuẩn bị cơi ra những thứ này Kết Tinh khoáng thạch, nhìn xem có thể hay không tìm tới một khối Hàn Tuyết thích bảo thạch.

Hắn bả những đá này xếp thành một hàng đặt ở trước mặt,

Sau đó cầm lên một khối kẹt ở máy cắt thượng, mở ra chốt mở điện, vừng vàng đầy xuống tay cầm, theo ô ô Kim Cương cửa bàn tốc độ cao xoay tròn, một đám sáng ngời sao Hòa dán đá bắn bắn ra, cả phòng đều đi theo lúc sáng lúc tối.

Theo mặt ngoài một tầng thật mỏng da đá bị cắt đứt, ở đèn bàn chiếu rọi, trong viên đá lộ ra một vết thâm thụy màu xanh da trời, giống như tối sâu thăm biển khơi, thâm trầm mà bàng bạc. Dương Lăng bả đá lấy xuống, dùng sức mạnh quang thủ điện dựa theo nhìn mấy lần, sau đó đem đá đổi một phương hướng kẹt ở máy cắt thượng.

Ước chừng mười phút sau, xuất hiện ở Dương Lăng trên tay là một khối hoàn toàn lộ ra da đá bảo thạch màu lam, lớn chừng quả trứng gà, toàn thân U Lam, ở dưới ngọn đèn giống như treo ở ngoài sáng bầu trời đêm một viên màu xanh da trời sao, toàn thân xuyên suốt ra nặng nề thâm trầm U Lam, đem cả phòng nhuộm đậm giống như biển khơi.

Màu sắc quá thâm trầm!

Dương Lăng cũng lười đánh bóng, thờ dài đem bảo thạch ném lên bàn, sau đó lần nữa cầm lên một khối đến gần khoáng thạch, chuyển động mấy cái sau tìm một phương hướng kẹt ở máy cắt thượng, mở ra chốt mở điện đầy xuống tay cầm.

An tĩnh căn phòng, trừ ô ô cắt âm thanh, cũng chỉ có nhiều bó sao Hóa sáng tối nhấp nháy, Dương Lăng hô hấp kéo dài, trên mặt cơ hồ không có chút nào biểu tình, theo động tác trên tay, trong mắt thỉnh thoảng chợt lóe ra một ánh hào quang nhưng lại thoáng qua rồi biến mất.

Vài chục phút đi qua, một khối tinh khiết không rãnh trong suốt thủy tinh ra hiện tại trong tay hắn, hắn theo thường lệ nhìn mấy lần, buồn rầu đưa nó ném lên bàn, sau đó cầm lên một khối khác khoáng thạch.

...

Gần hai giờ sau khi, trên bàn để mười mấy khối màu sắc khác nhau, sắc sỡ loá mắt thần kỳ bảo thạch, ở ánh đèn chiếu rọi, tản mát ra Hồng Hoàng lam xanh tím dọi một hồi đủ mọi màu sắc ánh sáng, đem cả nhà ánh chiếu màu sắc sắc sỡ, giống như thế giới nhi đồng. Nơi này mỗi một khối bảo thạch nếu như thả ở bên ngoài, kiên quyết sẽ để cho vô số người điên cuồng, mỗi một khối đều là có tiền mà không mua được cô phẩm, nhưng lúc này, bọn họ lại giống như chất không có chút giá trị nào đá cuội một loại qua loa chất ở một chỗ.

Dương Lăng bay vùn vụt nhặt nhặt, cuối cùng chọn lựa một khối nga hoàng thủy tinh, toàn thân bán trong suốt, màu sắc còn như đầu mùa xuân liễu mềm, vàng nhạt trung mơ hồ có một tí xanh nhạt, mặc dù không nhất định tinh khiết nhất quý giá, nhưng màu sắc lại để cho Dương Lăng tâm động nhất.

Hắn an tĩnh ngồi xuống, mở ra đánh bóng máy, theo tình tế giọt nước nhỏ xuống, khối này thủy tinh góc cạnh biến mất dần, bắt đầu trở nên êm dịu bóng loáng, cái loại này nhân nhạts Hoàng Lục càng là tươi đẹp ướt át, giống như bên trong đầy ấp một loại sinh vật quái dị một dạng tràn đầy sinh cơ bùng bùng, để cho nhân vừa thấy bên dưới liền cảm nhận được một loại không khối kinh hãi, giống như Đông tấn xuân tới, ở trong tuyết thấy Nghênh Xuân hoa nở.

Hắn đem khối này bảo thạch thả ở lòng bàn tay lặp đi lặp lại quan sát, cuối cùng vẫn là có chút bất mãn lắc đầu một cái đem nó thả tại một cái bên cạnh, sau đó ở đó một nhóm trong bảo thạch lật xem một hồi, lại lấy ra một khối Tử Sắc Ngọc Thạch, đây cũng là một khối Bích Tỳ, ở dưới ngọn đèn, toàn thân tán ra một cổ lãnh đạm màu tím nhạt vàng sáng.

Chương 86: Quá văn nghệ

/*ps: Lão khách lần nữa xin lỗi, Đô Thị Sinh Hoạt, khó tránh khỏi nam nam nữ nữ, lâu lâu ôm ấp, nếu không liền viết Dị Giới cùng tu chân coi là, hồi thể gian tình là cái chi chi, nồng nhất tình bất quá ba ba ba ba, gần đây khỏi điểm tảo hoàng, có chút chương hồi bị cắt giảm rất lợi hại, số chữ không đủ, tưởng tượng tới tiếp cận, chưa đủ địa phương các vị bạn đọc tận tình nhớ lại đi! Liên quan tới Chương 84:, ta đã sửa đổi hai lần, nếu như còn không qua, ta cũng không chuẩn bị đổi, ngược lại chuyện như vậy mà, độc ảnh vang tâm tình, không ảnh hưởng tình tiết, lần nữa cúi người chào nói xin lỗi! */

Từ Sắc, là một loại giới hồ vu lam đỏ giữa màu sắc, thâm trầm thêm nhã trí, thanh tân thêm trang nghiêm, vui là yêu thích không buông tay, chán ghét là vứt tới không kịp, trong cuộc sống, chỉ có tâm tư cấp kỳ nhạy cảm nhân tài thích nó, cái gọi là lãng la điều cừu, lạnh ẩm tự biết, tưởng tượng Hàn Tuyết cảm dỗ dung nhan, mê người thể xác, da thịt trắng như tuyết, ôn nhu khí tức, Dương Lăng không tránh khỏi tâm thần một trận rạo rực, sau đó hít sâu một hơi, mở ra đánh bóng máy.

Hai khối châu viên ngọc nhuận, bóng loáng không rãnh bảo thạch bày ra ở trước mặt hắn, hắn ánh mắt mơ hồ tản ra một tia mê ly, đặt ở một năm trước, nếu như có như vậy dù là một khối bảo thạch thả ở trước mặt hắn, cũng sẽ để cho hắn mừng rỡ như điên, hạnh phúc phỏng chừng lập tức sẽ ngắt đi, nhưng bây giờ, hắn cũng chỉ là tâm thần sinh ra một chút xú mà rung động, ngay sau đó nếu giếng nước yên tĩnh, lại không có chút nào tâm tình.

Nhìn hồi lâu, hắn đột nhiên lại bắt đầu ở đồng kia Ngọc Thạch trung tìm, lần này hắn lại cũng không có tìm tới một khối để cho hắn động tâm, trầm tư một hồi lâu sau hắn đứng lên mở ra góc tường tủ sắt, từ bên trong xuất ra lần đầu tiên mới đi ra khối kia lửa đỏ như máu bảo thạch, hắn đem ba khối bảo thạch đặt ở cùng một chỗ tường tận, thỉnh thoảng lại cảm lên lặp đi lặp lại tương đối, cuối cùng chọn trúng màu lửa đỏ khối kia.

Ở trong mắt hắn, Hàn Tuyết giống như một dạng nóng bỏng nham tương, tùy thời đều có thể đốt trong lòng mình đoàn kia cháy hừng hực dục vọng, làm cho mình mê mết trong đó không cách nào tự kiềm chế, cũng chỉ có giống như ngọn lửa này như vậy màu đỏ, mới có thể xứng với nàng.

Dương Lăng chìm nhiếp tâm thần, mở máy vi tính ra bắt đầu ở trên mạng tra hỏi một ít Ngọc Thạch thiết kế phương diện đồ án cùng dạng thức, mặt đầy nghiêm túc đắm chìm vào trong đó, không chút nào không chú ý tới Hàn Tuyết ra công việc bây giờ cửa phòng, đang ngo ngắc nhìn hắn, hô hấp có chút tán loạn, trong ánh mắt lóe lên nồng biến hóa không mở mê luyện.

Cúi đầu trầm tư Dương Lăng đột nhiên cảm giác tinh thần động một cái, ngẩng đầu đã nhìn thấy đứng ở cửa nữ nhân, nhất thời cao hứng đối với nàng ngoắc ngoắc tay.

"Ồ ~, Hàn tỷ, nhĩ á! Nhanh tới xem một chút!"

Hàn Tuyết mỉm cười đi tới phía sau hắn, bả cả người đều nằm ở trên vai hắn, thò đầu nhìn máy tính hỏi: "Người đang làm gì? Lại nghiêm túc như vậy?"

Dương Lăng cảm thụ sau lưng truyền tới đầy đặn ôn nhu, kéo tay nàng, bả khối kia hỏa Hồng Bảo Thạch đặt ở tay nàng tâm, "Hàn tỷ, nhìn một chút khối này người có thích hay không?"

Hàn Tuyết sững sờ, nhìn trong tay phảng phất giọt nước như vậy lớn chừng quả trứng gà một khối đỏ tươi ướt át không rãnh bảo thạch, cái miệng nhỏ nhắn có chút mở ra, trong mắt lóe lên hưng phấn cùng kích động ánh sáng nói: "Thật là đẹp a!" Sau đó lại nhìn một chút Dương Lăng đang ở kiểm tra bản vẽ, "Chẳng lẽ người sẽ còn thiết kế châu báu?"

Dương Lăng cợn người chuyển động mấy cái xoay người ôm nàng thả tại chính mình ngồi trên đùi xuống, ôm lấy cái này thành thực gọi cảm, để cho nhân say mê thân thể cười nói: "Đúng nha! Người xem ta ngày ngày không có chuyện làm, học chút đồ vật dễ kiếm tiền sinh hoạt a!"

Hàn Tuyết ôm cổ của hắn ở trên mặt hắn hôn một cái, sau đó... Đối với hắn liếc một cái nói: "Tin người mới là lạ, bất quá liền cái bộ dáng này cũng rất đẹp, chính là lớn một chút, nếu không làm một quả trụ khẳng định rất đẹp!"

"Đại sao?" Dương Lăng cười vén lên nàng áo khoác, lúc này cả người trong biệt thự máy điều hòa không khí cũng trong công việc, trong căn phòng cũng có hơn hai mươi độ, ấm áp giống như đầu mùa hè, Dương Lăng ôn nhu sờ một cái gò má nàng, nhẹ nhàng đem viên kia hỏa Hồng Bảo Thạch đặt ở nàng đầy đặn đôi `đỉnh giữa, dưới ánh đèn, trắng như tuyết cùng hỏa hồng hoà lẫn, tản ra làm người ta say mê ánh sáng, Dương Lăng cười nói: "Hàn tỷ, người xem, đối với người mà nói thật ra thì một chút cũng không lớn!"

"Ta?" Hàn Tuyết cả người một trận nhẹ nhàng run rẩy,

Nàng cầm Dương Lăng tay nói: "Chuyện này... Cái này người . . Người là chuẩn bị cho ta?"

"Đúng a!" Dương Lăng đôi tay ôm lấy nàng mềm mại eo cười nói.

Hàn Tuyết hít sâu mấy hơi sau nâng lên Dương Lăng mặt thận trọng nói: "Tiểu Lăng, ta biết người tâm tư, chỉ cần người không ngại tỷ tỷ, tỷ tỷ mãi mãi cũng biết làm nữ nhân người, chỉ cần người nghĩ, ta bất cứ lúc nào cũng sẽ đến bồi người, chẳng qua là khối này bảo thạch quá quý trọng, ta... Ta một cái tàn hoa bại liễu, căn bản là... Liền không xứng với nó."

"Đây chỉ là ta một chút tâm ý, nếu như người không muốn lời nói ta liền đem nó vứt xuống trong đồng rác đi." Dương Lăng có chút tức giận giúp nàng bả quần áo sửa sang lại, gói kỹ lưỡng áo khoác, sau đó chỉ màn ảnh máy vi tính nói: "Hàn tỷ, đến, nhìn ta một chút chọn lựa tới một ít bản vẽ, ta bây giờ sẽ

giúp người làm được!"

Hàn Tuyết không thể làm gì khác hơn là cười khổ lắc đầu một cái, sau đó hai người tiếp cận phía trước máy vi tính cẩn thận sàng lọc, cuối cùng lựa chọn một cái kết cấu đơn giản Phụng Hoàng đồ án dạng thức, Dương Lăng liền mở ra điều khắc máy, bắt đầu theo kiểu cũ bắt đầu điều khắc.

Dưới ánh đèn, không ngừng có hòa hồng vỡ vụn bị đào cắt đứt xuống đến, uyển như giọt nước mưa một viên Đại Bảo thạch cũng ở đây Dương Lăng vụng về trong công việc bắt đầu trở nên có cạnh có góc, mà theo thời gian đưa đẩy, hần đã tốc độ tay như gió, trong tay điều khắc bút hóa thành một đoàn bạch quang, ở bảo thạch thượng hoặc điểm hoặc mổ, hoặc gọt hoặc đào.

Tu luyện Thông Mạch Luyện Hồn Quyết cùng thiên tâm chú Huyệt thuật hần, mặc dù cho tới bây giờ cũng không có điều khắc kinh nghiệm, nhưng không ngăn được hần Thần Niệm cường đại, biết rõ nhập vi, tâm chìm tay ổn, cho nên từ kỹ thuật điều khắc đi lên nói hần đã không thấp hơn một cái kỹ thuật tinh xảo ngọc điêu đại sư, bất chước đã cực kì mỉ, chỉ bất quá không có một chút xiú thiết kế căn cơ a.

Không tới nửa giờ, nguyên lai bóng loáng êm dịu một khối bảo thạch mặt ngoài từ từ hiện ra một cái giương cánh muốn bay trông rất sống động Phụng Hoàng đồ án, ngay sau đó đánh bóng mài, rất nhanh, giọt nước hình bảo thạch hóa thành một khối khắc chìm Ngọc Bài dây chuyền, bị một cây tinh tế kim sắc sợi tơ cột chắc treo ở Hàn Tuyết trước ngực.

"Chật chịt, thật là thật xinh đẹp!" Dương Lăng chép miệng nhìn quả trụ, nhãn quang lại dừng lại ở quả trụ phía sau, không nhận được khen ngợi.

"Lăng! Thật cảm ơn người!" Hàn Tuyết cúi đầu Khinh Ngừ, hai gò má ửng hồng nhìn lâm nàng say mê tiểu nam nhân dờ khóc dờ cười, ánh mắt quyến rũ như tơ nhìn Dương Lăng liếc mắt, sau đó ngồi chồm hòm xuống.

"Tê ~!" Trong căn phòng nhất thời truyền ra một tiếng thật dài hấp khí thanh.

Lương thần cảnh đẹp không biết sao ngày, liền phần thưởng tâm chuyện vui nhà ai viện, hương Phi Mộ quyến, Vân Hà thúy hiền, hạt mưa gió mảnh nhỏ, Yên Ba về thuyền.

Ô kia! Quá văn nghệ, thật ra thì ta chỉ là muốn biểu đạt một chút Dương Lăng bây giờ rất thoải mái mà thôi.

Hồi lâu sau.

Dương Lăng nằm ở trên ghế thoải mái thẳng hừ hừ.

Hàn Tuyết cười tươi rồi lườm hần một cái, một bên mặc quần áo vừa nói: "Người nha, thật là ta Tiểu Oan Gia, đợi một hồi chưa tới vài năm, tỷ tỷ lão, cũng không biết làm sao phục thị người." Nói xong đột nhiên có chút ư buồn nhìn Dương Lăng, "Chỉ sợ Lâm Lâm đem tới với người, một người cũng là thỏa mãn không người, Dương Lăng... Tương lai người cũng không thể cô phụ Lâm Lâm nha đầu này, đi bên ngoài trêu hoa ghẹo nguyệt a!"

Dương Lăng thoáng cái sùng sờ, đây đều là nơi đó với nơi đó à? Minh và Hàn Tinh Lâm chữ bát còn không có phẩy một cái, làm sao lại lấy được trêu hoa ghẹo nguyệt mức độ, vì vậy làm mặt lơ đãng cười nói: "Hàn tỷ, có người và tinh Lâm ta cảm thấy được đã đủ! Nếu như người cảm thấy không yên tâm, có thể ngày ngày cùng tinh Lâm đồng thời đối phó ta à, ta hần sẽ rất dễ dàng thỏa mãn!"

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 87: Kim Lục Phúc ám chỉ

Hàn Tuyết nhất thời mặt đầy đỏ mặt dừng động, tươi đẹp ướt át, dùng cũng sắp rạo rực ra xuân thủy con mắt hung hăng khoét hần liếc mắt, "Đàn ông các người nha! Một cái hai cái làm sao thỏa mãn? Ngay cả nhà vị kia cũng cơ hồ không có chức năng còn... Còn ở bên ngoài trêu hoa ghẹo nguyệt, công lấy sau lưng ta tìm cái cô gái trẻ tuổi!"

"Cái gì?"

Dương Lăng không khỏi cảm giác mở rộng tầm mắt, không có một người chức năng nam nhân trả thế nào sẽ cura được cô em, cái này không khoa học nhỉ?

Chẳng lẽ hần có cái gì cùng người khác bất đồng thiên phú dị bẩm địa phương, hoặc giả Hứa nữ nhân kia không thích giữa nam nữ quyền quyền xoa xoa sự tình đây?

Càng hoặc là hần là cái ông già thô tiểu thụ bị chỉ thích nam nhân? .

Nhìn Dương Lăng biểu tình cổ quái, Hàn Tuyết nơi đó biết trong lòng của hần đã xấu xa không vào đề mà, còn tưởng rằng hần là nghe được chồng mình chuyện mất hứng, vì vậy hấp tấp nói: "Đúng, mới vừa rồi nguoi lòng như lửa đốt đi ra ngoài liền bắt đầu vào một ly nước, nguoi có phải hay không khát? Nếu không nguoi vội vàng uống nha, đợi lát nữa lạnh uống bụng sẽ không thoải mái."

"Ồ ~!" Dương Lăng đột nhiên thân thể rung một cái tỉnh hồn lại, ô kìa ~! Lão tử là không phải là muốn quá tà ác, vì vậy ôm Hàn Tuyết xoay người bả trên bàn ly nước đưa cho nàng, "Hàn tỷ, đến, thử một chút cái này, đây là ta tìm một cái lão Trung y phối trí Dược Thủy, rất thần kỳ."

"Thật sao?" Hàn Tuyết nhìn Dương Lăng nói rất thận trọng, hiểu kỳ tiếp tục tới xem một chút, đây chính là một ly nước lạnh cũng không phát hiện cùng người khác bất đồng địa phương, vì vậy nghi ngờ uống một hớp nhỏ.

Nước vừa vào miệng, nàng nhất thời cảm giác cùng người khác bất đồng địa phương, nhàn nhạt ngọt ngào hương vị, thoải mái trượt vào hầu, miệng đầy thơm tho, một cổ ẩm áp khí tức sau đó tiến vào dạ dày, sau đó nhanh chóng khuếch tán đến toàn thân, cả người đều trở nên ẩm áp hết sức thoải mái, nàng nhắm mắt lại cảm thụ một hồi lại uống mấy hớp mới để ly xuống không kim lòng được nói: "Thật thần kỳ Dược Thủy, uống thật thoải mái."

Dương Lăng sắc mặt mỉm cười nói: "Đó là cái này nước thoải mái, hay là ta cái đó ăn thoải mái?"

Hàn Tuyết trắng nõn mặt hiện lên màu hồng Đào Hoa chói sáng, nũng nịu hờn dỗi nói: "Cũng rất thoải mái, bất quá nguoi cái đó tựa hồ công hiệu càng lớn mạnh một chút." Sau đó nàng cười hi hi nói, "Đáng tiếc chính là do không nhiều như vậy!"

Dương Lăng nhất thời đầy đầu hắc tuyến thêm đỏ mề hôi, khỏe mắt không nhìn được một trận rút ra rút ra, nhìn chăm chăm ly có một loại bấp chần chuột rút cảm giác, giờ à, Lão Tử cũng không phải là bỏ sữa, lớn như vậy một ly đi xuống, Lão Tử khẳng định đã sớm Tỉnh Tần Nhân Vong.

"Hi hi ~! Sợ hãi đi, còn tuyên bố chính mình phương diện kia cường đại đây?" Hàn Tuyết nhìn Dương Lăng sắc mặt đen đen bộ dáng cười hoa chi loạn chiến.

Dương Lăng vội vàng gạt đầu bả trong ly còn lại nước đưa cho nàng, "Hàn tỷ, đem những này cũng uống đi, ta lại chuẩn bị cho nguoi chút, trở về thời điểm mang theo, loại dược thủy này nghe nói không chỉ tư âm bổ thận, Cường Thân kiện thể, càng còn có thể giảm cân Tổ Thể, thẩm mỹ Dưỡng Nhan, ngày ngày uống lời nói có thể để cho nguoi Thanh Xuân Bất Lão, trở nên giống như Quan Âm Bồ Tát."

Hàn Tuyết hưng phấn cười lên, "Hi hi, quá tốt, lại có nhiều như vậy công hiệu? Vậy nguoi được thưởng cho ta uống nha!"

Dương Lăng nói tiếp: "Chồng nguoi phương diện kia không được lời nói, uống loại dược thủy này cũng có rất tốt hiệu quả."

Hàn Tuyết ngay sau đó sắc mặt trở nên kỳ kém vô cùng, "Hừ ~, người nam nhân kia, chờ hần cứ như vậy tử đi! Đối với tất cả mọi người được! Chưa khỏi cũng không biết sẽ còn làm nhục bao nhiêu nữ nhân."

Đưa đi Hàn Tuyết, Dương Lăng sáng khoái nằm ở trên giường cho Kim Lục Phúc gọi điện thoại, thân thể vẫn còn ở trở về chỗ Hàn Tuyết mang cho hần cực hạn thể nghiệm, lúc này dục hỏa giải tán, cả người sáng khoái.

"Lục Phúc ca, trước thời hạn cho nguoi chúc mừng năm mới, qua mấy ngày ta liền trở về quê quán đi, công ty chuyện gần đây như thế nào đây?"

"Ồ ~! Dương lão đệ, ta còn tưởng rằng nguoi có phải hay không đột nhiên trung mảy tí giải thưởng lớn, bả ta bên này mà cái gốc này làm ăn quên đây?" Kim Lục Phúc cổ làm kinh ngạc cười nói.

Dương Lăng cười nói: "Đây không phải là Lục Phúc ca chiếu ứng, ta yên tâm mà! Ta chỉ thói quen lấy tiền, không có thói quen làm việc a, ha ha!"

"Được rồi, được rồi! Ai bảo ca ca ta chính là cái số vất vả đâu rồi,

Nguoi cứ yên tâm vẫy cánh tay đi chơi mà, nhìn nhiều thì giờ nhặt cái mười khối tám khối cực phẩm Ngọc Thạch trở lại, ta phụ trách giúp nguoi làm cho phục phục thiếp thiếp." Kim Lục Phúc lắc đầu một cái, cười khổ nói tiếp, "Đúng, nguoi lần trước an bài tới tiểu Hần là bạn gái nguoi đi, tiểu tử nguoi nhân quang không tệ nha, không chỉ nhân rất xinh đẹp, làm việc thật lành lẹ, tiểu tử nguoi có thể phải đem nàng xem chừng la, cẩn thận ngày nào chạy!"

Còn có chuyện này? Hần biết Kim Lục Phúc tuyệt đối sẽ không đột nhiên bắt quái những thứ này, chẳng lẽ có nhân đánh tình Lâm chủ ý? Đây tuyệt đối không được, chính mình còn không ăn được trong miệng, làm sao có thể để cho người khác nhanh chân đến trước, chớ nói chi là chính mình hay lại là nàng trên danh nghĩa chính quy bạn trai, mặc dù hai người lui tới xác thực ít một chút mà, nhưng cũng không thể như vậy chẳng quan tâm, nếu không đến lúc đó Hàn Tuyết nhất định phải tức giận.

Hai người nói vài lời, Dương Lăng cúp điện thoại sau liền xách chìa khóa ra ngoài, từ với Kim Lục Phúc hùn vốn mở công ty sau hần chỉ đang sửa chữa thời điểm đi qua công ty mới một lần, nhất định chính là một cái vùng tay Đại Chương Quý, ngay cả công ty bây giờ có mấy người cũng không biết rõ, chớ nói chi là nhận biết.

Nửa giờ sau, việt dã xe dừng ngay tại chỗ nhân kê kim ngọc cao ốc nhà để xe dưới hầm, nhà này lầu cao 28 Tầng, bên dưới bốn tầng là cửa hàng, hội tụ hơn 100 nhà xử lý Ngọc Thạch vàng bạc châu báu cửa hàng; phía trên là cao ốc, hội tụ cơ hồ vốn là phần lớn Ngọc Thạch thương gia, còn có bộ phận châu báu công việc thiết kế phòng, tổng thể mà nói coi như là một cái rất chuyên nghiệp vàng bạc Ngọc Thạch thị trường giao dịch.

Dương Lăng đi thang máy thẳng đi tới lầu mười bảy, tầng lầu này có bảy công ty, tên cũng rất đáng sợ, một người trong đó kêu "Hồng Kông chu lâu sinh

Hoàn Cầu công ty châu báu Trường An chi nhánh công ty", một cái tên là "Italy bảo bài hát lệ quốc tế công ty châu báu", còn có một cái kêu "Nước Pháp Bả tước vàng bạc kim cương đầu tư công ty hữu hạn", còn sót lại mấy cái tất cả đều là quốc tế Hoàn Cầu Đại Phẩm Bài, chỉ có "Trường An Linh Ngọc thiên thành Ngọc Thạch châu báu đầu tư công ty" xếp hạng cuối cùng nhất.

Dương Lăng không khỏi bĩu môi một cái, kim mập mập làm việc cũng có chút không đáng tin cậy, tên trước mặt không nói Quan thượng Hoàn Cầu quốc tế dòng chữ, ít nhất cũng phải đánh lên chữ Trung Quốc dạng đi, lại làm một Trường An thành phố, quá mất thể diện!

Dương Lăng đi tới Linh Ngọc thiên thành công ty phụ cận, vừa vặn thấy một cái Âu phục, lên cao chừng một thước tám tuổi trẻ Đại suất ca ôm một bó to hoa hồng đứng ở cửa công ty, nhất thời mặt đầy khinh bỉ vòng qua hắn đi vào công ty đại môn.

Lúc này trong cửa lớn đứng hai cái đẹp để em gái, mặc vừa người lãnh đạm đồng phục màu xanh da trời đang cản trở kia cái anh chàng đẹp trai không để cho hắn đi vào, đột nhiên Dương Lăng vô thanh vô tức nhô ra đi vào trong, một cái em gái vội vàng lễ phép ngăn hắn nói: "Tiên sinh, xin hỏi ngài tìm người nào?"

Dương Lăng ha ha cười khan mấy tiếng nói: "Ta tìm các người Kim tổng!" Nói xong nhấc chân lại đi đến đi.

"Ai ~! Tiên sinh, ngài bây giờ không thể đi vào, Kim tổng không có ở đây!" Em gái đứng ở trước mặt hắn giang hai cánh tay ngăn lại hắn.

Kim mập mập không có ở đây? Cái này không đúng nhỉ? Đây nói chuyện điện thoại xong vẫn chưa tới một giờ đây! Dương Lăng dĩ nhiên cũng không xác định, nói không chừng Kim Lục Phúc nói chuyện điện thoại xong tự ra đi, vì vậy nhìn chằm chằm em gái gò lên ngực cười hi hi nói: "Ta đây tìm Hàn Tinh Lâm!"

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88: Vệ Tử Long

"Người tìm Hàn quản lý?" Em gái nghi ngờ nhìn Dương Lăng, có chút không xác định hỏi: "Người tìm Hàn quản lý làm gì?"

Hàn quản lý? Dương Lăng cũng là có chút điểm mà giật mình, từ giới thiệu Hàn Tinh Lâm tới nơi này sau khi đi làm chính mình cơ hồ sẽ không chưa tới hỏi qua, kim mập mập lại để cho nàng làm giám đốc, xem ra hắn đối với chuyện này vẫn đủ thận trọng mà! Bất quá lúc này lại không phải là thảo luận chuyện này thời điểm, vì vậy cười nói: "Ta là các người Hàn quản lý bạn trai, tới xem một chút nàng, không để cho ta đi vào cũng được, người đem nàng gọi ra chứ?"

Dưới mắt Kim Lục Phúc không có ở đây, công ty không ai có thể nhận biết mình, đã là Hàn Tinh Lâm cũng không biết mình chính là cái này công ty phía sau màn đại BOSS, với công ty mình nhân ôn ào bị đuổi ra ngoài, vậy cũng mất mặt vút xuống nhà bà nội.

Không nói nhênh tiếp ở cửa em gái có chút giật mình, lúc này đứng ở ngoài cửa Đại suất ca có thể không nhìn được, mấy bước cũng chen chúc đi vào cửa, vỗ vỗ Dương Lăng bả vai tức giận nói: "Tiểu tử, người nơi đó tới? Lại giả mạo tinh Lâm bạn trai, biết ta là ai không?"

Dương Lăng buồn rầu liếc một cái nói: "Người là người nào nha! Ta tìm bạn gái mắc mớ gì tới người! Còn nữa, tinh Lâm danh tự này là người kêu sao?"

Tuổi trẻ suất ca sắc mặt trong nháy mắt biến hóa được khó coi dị thường, cười lạnh một đầu ngón tay đâm ở Dương Lăng trên bả vai khinh bỉ nói: "Tiểu tử, nhìn một chút người, cả người trên dưới thêm đã dậy chưa vượt qua ba trăm khối chứ? Người cái này nhà này trong lâu có bao nhiêu cái triệu ngàn vạn phú ông? Được bao nhiêu cái ức vạn phú ông? Mặc cái này sao chế giễu cũng dám tới chỗ này tán gái, ánh sáng biết cái tên là không có dùng, vội vàng đi xuống, đến cửa đại lâu phụ cận ngồi, nói không chừng tan việc còn có thể nhìn thấy mấy mỹ nữ, bất quá tinh Lâm mà, người cũng đừng nghĩ, a! Nhìn thấy hoa này đi! Tinh Lâm ngày hôm qua đáp ứng hôm nay theo ta ăn cơm trưa, ta chính là tới đón nàng!" Suất ca nói tới chỗ này rất là đắc ý lắc trong ngực hoa hồng, hướng hắn tiêu sái vẫy vẫy tóc.

Cắt ~!

Dương Lăng trắng trợn hướng hắn đưa ra một ngón tay giữa, khí suất ca cả người sốt, thả ra trong tay hoa liền muốn xông lên đánh nhau, cái này làm cho Dương Lăng phi thường khó chịu, tại nội tâm hung hăng khinh bỉ một chút người này, nếu như hắn dám động thủ, mình tuyệt đối biết dùng một ngón tay làm đến hắn bất tỉnh nhân sự.

Ô kìa!"Liên quan (khô)" cái chữ này dùng thật sự là quá tà ác! Dương Lăng không nhìn được run run.

Mâu thuẫn dĩ nhiên không phát sinh, hai cái giống như gà chọi như vậy nam nhân rất nhanh thì bị nhênh tiếp ở cửa em gái dùng thân thể chắn, đang sào

sảo nhượng nhượng(bảy mồm tám mỗ chõ vào) giữa, một cái em gái kêu một tiếng "Hàn quân lý tới ~!", suất ca lúc này mới sửa sang một chút âu phục, lần nữa bả trên đất hoa hồng ôm, mặt đầy lộ ra ôn nhu nụ cười, Dương Lăng cũng là phi thường phi thường tiếc nuối buông xuống giấu ở phía sau một ngón tay giữa.

Nhìn một thân màu đen váy ngắn đồng phục đi ra Hàn Tinh Lâm, hai nam nhân trăm miệng một lời kêu: "Tinh Lâm!" Sau đó hai người lại không hẹn mà cùng hung hăng trừng đôi phương liếc mắt.

Hàn Tinh Lâm đột nhiên nhìn thấy Dương Lăng, có chút ngẩn người một chút nhanh chóng đi tới, tiếp lấy lại nhìn thấy bụng một đại bụng hoa hồng nam nhân, sắc mặt nhất thời hơi trắng bệch, do dự một chút đối với Dương Lăng nhẹ nói: "Làm sao người tới à nha?"

Dương Lăng trong lòng không khỏi "Lộp bộp" một chút, bất quá trên mặt hay lại là mỉm cười nói: "Ta ở nhà cũng không có việc gì, liền chuyển ghé thăm người một chút! Như thế nào đây? Nơi này công việc còn thích ứng đi!"

Hàn Tuyết ừ một tiếng, quay đầu nói với Đại suất ca: "Vệ quân lý, ta hiện ngày không thể cùng người đi ăn cơm trưa, mời người về đi đi." Nói xong cũng cúi đầu kéo Dương Lăng tay đi vào trong.

Đại suất ca sắc mặt một chút trở nên phi thường khó coi, thật là cùng ăn đầy miệng chó / cắt biểu tình không sai biệt lắm, nhìn nàng bóng lưng hô to: "Tinh Lâm~, tinh Lâm~, ta đối với người cũng là thật tâm, tiểu tử này rốt cuộc nơi đó mạnh hơn ta? Nghèo quần cũng sắp xuyên không nổi, người đi theo hẳn nhất định sẽ không hạnh phúc..."

Dương Lăng lần này không làm, gườm ả! Lão Tử quần rất kém coi sao? Nói thế nào cũng là ưu y kho, mặc dù mặt nhăn chút, cũng tuyệt đối là nghe nhiều nên quen quốc tế Đại Phẩm Bài a, phải dùng bọn họ phòng thủ quần áo nhân được xếp hàng ngay ngắn trường đội. Vì vậy dừng bước lại xoay người lại ngoe đầu hí ngược nói: "Họ Vệ, người là chuẩn bị ở trước mặt ta khoe giàu sao?"

Suất ca nhìn thấy Dương Lăng xoay người,

Nhất thời đắc ý cười lên: "Ha ha! Khoe giàu sao? Ta tuyệt đối không có cái ý này, bất quá người nếu như vậy muốn cũng coi là đi, tiểu tử, nhìn một chút người này thân trang phục, chà chà! Lại còn cống lấy sau lưng một cái An Đạp bao, cũng không biết cái nào đồng rác nhặt được, lại còn có mặt vác đi ra, đây là được có nhiều nghèo mới có thể có lớn như vậy dũng khí."

"Vệ Tử Long, người quá mức, vội vàng từ công ty chúng ta rời đi, chúng ta nơi này không hoan nghênh người! Ta đã có bạn trai, làm phiền người sau này không nên tới tao nhưng ta!" Hàn Tinh Lâm tức giận nói lớn tiếng, sau đó dùng sức mà kéo Dương Lăng cánh tay, rất sợ hắn xông lên hai người đánh.

"Ha ha ha ha!" Vệ Tử Long cười to, "So với tiền mà phòng chừng người đánh lại mấy vạn năm công phu có lẽ có thể vượt qua ta, nhưng so với tướng mạo à? Đòi sau đầu tốt thai mới có thể, thế nào? Chẳng lẽ người chính là một cái núp ở nữ nhân phía sau thứ hèn nhất? Nha ~ ha ha! Như vậy đi! Chỉ cần người nguyện ý buông ra tinh Lâm, ta cho người..." Hắn đưa ra một ngón tay, "Một trăm ngàn! Như thế nào đây?"

Một trăm ngàn? Dương Lăng hận không được phun hán mặt đầy chó / cắt, đây là nhiều lắm hai người mới nói ra tới.

Nhìn Dương Lăng không động tâm chút nào đáng vẻ, Vệ Tử Long dứt khoát bả năm ngón tay cũng mở ra khinh bỉ nói: "Chê ít? Kia năm trăm ngàn? Rất nhiều người cả đời cũng kiếm không tới nhiều như vậy, chỉ cần người gật đầu, lập tức sẽ vạch đến người trên thẻ, từ nay, người cũng có thể qua ra đáng chút sinh hoạt, tinh Lâm đây cũng không cần đi theo người chịu khổ, nhiều như vậy được!"

Dương Lăng lúc này cười lạnh mấy tiếng, "Vệ Tử Long đứng không? Cha mẹ của người cho một mình người túi da, bên trong lại giả vờ đều là cắt sao? Làm phiền người sau này lúc nói chuyện động động đầu óc, trên cái thế giới này có rất nhiều người người không đắc tội nổi!"

"Người..." Vệ Tử Long khí da mặt chỉ rút ra rút ra, đột nhiên lại triển lộ nụ cười nói: "Người nói đúng, trên cái thế giới này có rất nhiều người ta không đắc tội nổi, nhưng tuyệt đối không bao gồm người!"

"Thật sao?" Dương Lăng từ chối cho ý kiến nói: "Như vậy đi, hôm nay với người so với khác người có lẽ không quá chịu phục, chúng ta liền so với một chút tiền đi, ai xuất ra đồ vật đáng tiền, người đó chính là người thắng, người thua sau này không cho phép lại tới quấy rầy tinh Lâm, người cảm thấy thế nào?"

Hàn Tinh Lâm ngược lại không cảm thấy cái gì, hẳn biết Dương Lăng cũng là tài sản ngàn vạn thổ hào, lần trước khối kia màu xanh da trời con đồ mỗi nàng nhưng là tự mình làm chứng, huống chi, hẳn đối với Dương Lăng thật không quá biết, mặc dù có tiền nhưng lại luôn là xuyên rất phổ thông đáng vẻ.

"Tốt ~!" Vệ Tử Long mừng rỡ, tràn đầy đáp ứng một tiếng, hẳn một chút cũng không tin, trước mắt cái này nghèo kiệt tiểu tử có thể xuất ra cái gì đáng tiền đồ vật, chẳng lẽ hẳn sẽ xuất ra một máy Apple điện thoại di động? Oa ha ha ha ha! Nghĩ tới đây, trên mặt hắn cười như hoa cúc nở rộ, dương dương đắc ý nói, "Đến đây đi, so cái gì?"

Chương 89: Tỷ thí

Dương Lăng đưa hân cả người trên dưới quan sát một lần nói: "Đem trên người của người đáng giá tiền nhất trước lấy ra đi, nếu không lập tức không có cơ hội!"

"Ha ha, người thật biết nói đùa." Vệ Tử Long cười một chút chỉ mình ngang hông giấy nịt da, "Cổ kỳ hạn chế khoán, giá tiền công mười ngàn tám." Sau đó lại run một chút cổ tay, lộ ra một cái đồng hồ đeo tay cười lạnh nói, "Vacheron Constantin truyền thừa hạn chế khoán, giá tiền công năm mươi tám vạn, người nên!"

Dương Lăng bĩu môi một cái nói: "Người liền này một ít tiền đồ? Chờ ta lấy ra người muốn khóc cũng không kịp." Nói xong đưa tay đem ba lô trên lưng lấy xuống, ngay trước trong công ty tất cả mọi người mặt kéo ra giây khóa kéo, ở bên trong móc mấy cái, sau đó móc ra một khối biển bảo thạch màu lam.

Bảo thạch vừa lấy ra, ở ngoài sáng ánh đèn chiếu rọi, một cỗ xinh đẹp màu xanh da trời bộc phát ra, đem cả phòng huy ánh giống như đắm chìm ở trong nước biển.

"Oa ~, thật là đẹp a!"

Tất cả mọi người đều bị trấn áp, nhất là nữ hài tử đó, từng cái mặt đầy kích động, che miệng không nhận được la hoảng lên.

"Chuyện này... Chuyện này..." Vệ Tử Long nhất thời trợn mắt hốc mồm, giờ cổ tay cũng quên để xuống, hân là làm châu báu làm ăn, dĩ nhiên liếc mắt đều có thể đoán được tảng đá này tuyệt đối không phải thủy tinh, cũng không phải ny lon, nhưng là, xuyên nghèo như vậy chưa Vương Bát Đản làm sao có thể lấy ra?

Hân Tinh Lâm che cái miệng nhỏ nhắn nhìn khối này Lam Bảo Thạch, lấp bắp nói: "Chuyện này... Đây là băng màu Ngọc Tuy!"

Dương Lăng kinh ngạc nhìn nàng cười nói: "Ồ ~! Tinh Lâm, mấy ngày không thấy, người lại cũng nhận ra bảo thạch!"

Hân Tinh Lâm tiếu nhãn trừng hân một chút, đỏ mặt nói: "Ta cũng không phải là thật bình hoa, gần đây cũng theo Kim ca học tập, ít nhiều gì vẫn có chút tiến bộ!"

Dương Lăng rất hài lòng tất cả mọi người biến hiện, cười híp mắt nhìn Vệ Tử Long nói: "Như thế nào đây? , trên người của người còn có hay không cái gì đáng tiền đồ vật, có lời sẽ móc ra, nếu không liền mau rút!"

"Ta... Ta..." Vệ Tử Long trên mặt thoát đồ thoát trắng, đột nhiên hung hăng nói: "Ta đương nhiên sẽ không đem đáng tiền đồ vật mang trên người, người có dám theo hay không đi công ty của ta."

Dương Lăng ha ha cười lạnh mấy tiếng, "Đi, ai không dám ai là Vương Bát Đản, nhưng là nếu như ở người công ty người còn thua, liền không riêng gì bắt đầu cách nói, người được coi hết quần áo đứng ở kim ngọc lầu cửa hô to ba tiếng 'Ta Vệ Tử Long là ngu như heo '. Như thế nào đây?"

Vệ Tử Long do dự một chút nói: "Được ! Người nếu là thua cũng giống vậy!" Nói xong cũng bả hoa hồng vút trên đất xoay người rời đi, Dương Lăng cũng không tiếp lời, lười biếng gạt đầu một cái, công ty lúc này trừ Kim Lục Phúc không có ở đây, tất cả mọi người đều đồng thời ôm lấy hân và Hân Tinh Lâm đồng thời theo ở phía sau hướng thang máy đi tới, mà công ty bọn họ gây ra động tĩnh, đã sớm đem toàn bộ lầu mười bảy cũng kinh động, lúc này cửa vây quanh không ít người, hỏi thăm lẫn nhau một chút, vì vậy âm ầm cũng đồng thời đi theo đám bọn hân đồng thời chuẩn bị đi xem náo nhiệt.

Vệ Tử Long công ty ở lầu hai mươi hai, nhưng bọn hân ở lầu hai có một cái rất lớn phòng triển lãm, chừng hơn hai trăm thước vuông, sửa sang ánh đèn sáng chói nguy nga lộng lẫy, tủ kiếng trong dài để đủ loại Ngọc Thạch, kim cương, vàng bạc châu báu chế phẩm.

Theo Dương Lăng đám người bọn họ đến, bí mật khó giữ nếu nhiều người biết hỏi thăm lẫn nhau bên dưới, rất nhanh cơ hồ toàn bộ lầu hai cũng bị kinh động, có người đầu phú a! Loại sự tình này có thể ngàn năm một thuở, nhất là hai nam nhân là tranh đoạt một nữ nhân, bát quái như vậy phúc lợi có thể càng ít hơn, với là cả lầu hai nhân cũng vọt tới Vệ Tử Long "Thiên Dụ châu báu" phụ cận, muốn nhìn một chút hai người sẽ xuất ra cái dạng gì bảo bối, mà những tầng lầu khác cũng không ngừng có người tới, rất nhanh toàn bộ lầu hai liến náo nhiệt giống như một chợ rau, cao ốc bộ an ninh nhân đang theo dõi nhìn lên tình hình như thế, còn tưởng rằng xảy ra chuyện lớn gì, vội vàng an bài mấy chục an ninh qua để duy trì thứ tự.

Dương Lăng như không có chuyện gì xảy ra ngồi ở phòng triển lãm trên ghế sa lon, nhìn Vệ Tử Long theo chân bọn họ phòng triển lãm kinh lý rì rì rì rầm, trên mặt nhất định chút xiu muốn thua biểu tình cũng không có.

Chỉ chốc lát sau, phòng triển lãm kinh lý từ một cái trong quầy xuất ra một khối Phi Thúy chạm trở đặt tới Dương Lăng trước mặt trên bàn,

Này là một khối phẩm chất cao vô cùng Phi Thúy, cao chừng hai mươi centimet, dáng vẻ là Ngọc Thiềm vai diễn hà đồ án, thợ điêu khắc phi thường tinh xảo, con ếch, Phi Trùng, lá sen, hoa sen cũng trông rất sống động, tuyệt đối là một món cấp đại sư tác phẩm, theo phụ còn có một trương minh bài, trên đó viết sản địa Myanmar Long đường, băng loại, người chế tạo Từ thiều dương, giá cả 1119 vạn.

Dương Lăng nhìn chăm chăm cái này ngọc điều nhất thời yêu thích không nổi rời tay cảm giác, tâm lý nói lúc này mới mẹ nó mới kêu tác phẩm nghệ thuật a, so với Lão Tử tảng đá này nhìn có thể rất cao thượng nhiều.

Vệ Tử Long nhìn Dương Lăng đáng về dương dương đắc ý nói: "Tiểu tử, thế nào, so với người cái này đáng tiền nhiều ba?"

Dương Lăng hướng về phía hần liếc một cái nói: "Người món đồ này là không tệ, nhưng phải nói so với ta khối này Lam Bảo Thạch đáng tiền có thể không nhất định, người khối này chủ yếu thể hiện ở thợ điêu khắc thượng, Phi Thúy chưa chắc trị giá bao nhiêu tiền, người xem một chút xanh cũng không có tràn đầy, hướng chỉ dương xanh không ra, bạch chất mang thanh, phải nói bằng loại thật coi như miễn cưỡng, cho nên giá cả hư cao, người yết giá hơn mười triệu, liền trước mắt Ngọc Thạch chế phẩm giá thị trường mà nói, có thể bán được năm triệu coi như đốt nhang. Mà ta đây khối bảo thạch toàn thân tinh khiết, màu sắc đều đều, chút nào không cái gì tỳ vết nào, toàn bộ Trái Đất cũng không nhất định có thể tìm được khối thứ hai cùng nó phẩm chất tương đối."

Bên cạnh lúc này cũng vậy mấy cái nhìn ông chủ bộ dáng nhân, còn có mấy cái nhìn một cái chính là ở châu báu Ngọc Thạch giới mạc ba cồn đã nhiều năm lão đầu nhí, lúc này cũng vẫn đang ngó chừng khối ngọc này điều xem xét tỉ mỉ, bọn họ đều là lấy được Thiên Dụ cho phép đi vào thăm viếng ở kim ngọc lâu tương đối có lai lịch thân phận tiền bối nhân vật, dĩ nhiên đồng thời cũng là làm chứng.

"Ha ha, vị tiểu ca này nói không tệ a!" Một người trung niên ông chủ cười mở cười lớn nói, "Vệ Tử Long, lần trước ta liền nói người món đồ này giá trị không nhiều tiền như vậy, người còn theo ta gấp, nếu không phải Tử đại sư hỗ trợ chế tác, người khối phi thúy này có thể bán được bốn triệu cũng liền Đình Thiên."

Bên cạnh một cái mặt đỏ lừ lừ, hơi có chút mập ra lão đầu tựa hồ có hơi không đồng ý, hần mặt đầy thận trọng nói: "Cũng không thể nói như vậy, bây giờ theo Myanmar ngọc khai thác hầu như không còn, không ít Lão Khanh đều đã Phong hãm hại, phẩm chất cao Nguyên Thạch càng ngày càng ít, khối này cũng coi là ít thấy vô cùng Long hãm hại đoán, phẩm chất hẳn nhiên, thủy đầu không tệ, Chính Dương màu xanh tảo, mặc dù không có tràn đầy, nhưng lại có lớn như vậy một món, cũng coi như hiếm thấy, đặt ở năm, sáu năm trước phỏng chừng không có hai chục triệu tuyệt đối không bắt được đến, đáng tiếc nha, Tử đại sư thợ điêu khắc tuy tốt, nhưng cái này bằng loại xanh thủy hiển nhiên không thích hợp cầm tới làm bài kiện, nếu là đem ra đánh mấy bộ vòng tay phỏng chừng càng đáng giá tiền nhiều chút đi!"

Người chung quanh cũng là thất chũy bát thiết, có nói nó được, có nói nó không được, Vệ Tử Long trên mặt âm tình bất định vòng vo một chút con người nói: "Gọi ta đây cái không tính là, đem người bảo thạch cũng lấy ra để cho những thứ này đồng hành cùng tiền bối nhìn một chút!"

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90: Đồ ước

"Được !" Dương Lăng ba một tiếng bả mới vừa rời khỏi kia Lam Bảo Thạch vỗ lên bàn, nhất thời Lam Quang rạo rực, một khối toàn thân trong suốt sáng, màu sắc giống như hạo ba vạn dặm Bích tân biến khôi như vậy phơi bày ở tất cả mọi người trước mặt.

"Tê ~!"

Tất cả mọi người gần như cùng lúc đó Mãnh hít một hơi khí lạnh, bắt quá lại khỏe mắt co rúc, mặt lộ thương tiếc về mặt, lớn như vậy một khối Lam Bảo Thạch lại để cho hần giống như nát đá như vậy đập ở trên bàn, không ít người không khỏi thầm hô bại gia tử phí của trời, đây nếu là bể, đơn giản là không thể bỏ qua.

"Thứ tốt nha ~!" Người chung quanh mấy chen lẫn lại gần nhìn, có đã xuất ra mang theo người đèn pin cùng Kính Viễn Vọng vùi đầu nghiên cứu, một bên nhìn một bên trong miệng phát ra đủ loại tiếng than thở thanh âm. Đối với cái này nhiều chút cùng Ngọc Thạch châu báu đánh vỡ số năm qua lại cáo già mà nói, cái gì Phi Thúy, Điền Hoàng, cùng Điền, Pearl, Mã Nỗ (một loại đá quý), thủy tinh đợi một hồi không biết thấy qua bao nhiêu, có thể để cho bọn họ động tâm lúc đặc không có mấy, hiện tại ở đây sao một khối to màu sắc tinh khiết Lam Bảo Thạch thả ở trước mắt, cơ hồ cũng không nhận được đáy lòng kích động.

"Hiếm thấy, quá ít thấy ~!"

"Đúng a! Đây là bằng màu Ngọc Tuy chứ ? Như thế này mà một khối to, còn màu sắc như thế tinh khiết thấu triệt, nhất định chính là cực phẩm a!"

"Đâu chỉ là cực phẩm, nói nó là Tuyệt Phẩm cũng không quá đáng nha! Bảo thạch lấy màu sắc rực rỡ là đẹp, thuần sắc là nhất, màu xanh da trời chính là trong đó Hoàng Hậu cấp bậc, chỉ chỉ so với Kim Thủy Bồ Đề kém một tí tạo như thế, nước Anh nữ vương quyền trượng thượng phẩm khảm ngọc khối kia Lam Bảo Thạch cũng lớn như vậy đi!"

...

Nhìn đám này chuyên gia vây quanh bảo thạch lớn tròn, Vệ Tử Long sắc mặt lại trở nên kỳ kém vô cùng. Dương Lăng nhìn hẩn mặt đầy giống như vừa ăn xong cút biểu tình, mỉm cười nói: "Các vị tiền bối, các người xem ta khối này bảo thạch cùng cái này Phi Thúy ngọc điều so với, cái nào đáng tiền chút ả?"

Một vòng đầu người cũng không có nâng lên, có mấy cái cơ hồ chính là trăm miệng một lời nói: "Đương nhiên là khối này Lam Bảo Thạch ~!"

Dương Lăng dương dương đắc ý quyết miệng, "Vệ Tử Long, nếu như người chỉ có cái này đem ra được, vậy thật xin lỗi, bây giờ liền thực hiện lời hứa đi, ta chờ đến dưới lầu cửa xem kịch vui!"

"Người..." Vệ Tử Long khí sắc mặt trắng bệch, nhưng ngay sau đó nói: "Chớ đắc ý quá sớm, người nghĩ rằng ta lớn như vậy cái công ty cũng chỉ có cái thứ này, được, tiếp theo ta cho người khai mở nhãn giới, nhìn nhìn cái gì mới là nhiều tiền lắm của, tuyệt đối không phải loại người như người nhà quê có thể hiểu!" Nói xong hẩn hướng phía sau phòng triển lãm kinh lý ri tai mấy câu, sau đó an vị đến không nhúc nhích.

Qua không sai biệt lắm mười phút, chỉ thấy người quản lý kia bùng một cái cổ kính hộp gỗ tách ra đám người đi tới, cung cung kính kính bả hộp gỗ để lên bàn, lúc này đang xem bảo thạch vài người cũng dời đi tầm mắt, một người trong đó ông chủ da mặt co quắp mấy cái nói: "Vệ Tử Long, đây là người cha năm ngoái từ Hồng Kông chụp trở lại món đồ vàng Ngọc Phật chứ ?"

Vệ Tử Long đắc ý nói: "Long chung quy, không tệ, chính là món đồ." Nói xong đưa tay mở hộp gỗ ra từ thượng theo như trù, theo cùm cụp mấy tiếng, nắp hộp văng ra, lộ ra nằm ở màu đỏ vải nhung thượng một cái toàn thân răng vàng Ngọc Phật pho tượng. Dương Lăng thò đầu nhìn một chút, với món đồ Phi Thúy chạm trổ không khác nhau lắm về độ lớn, ngọc này Phật cao chừng 20 cm, ngọc chất nhẵn nhụi nhuận trạch, phỏng chừng bị người vuốt vuốt lâu năm lâu ngày, bên ngoài bao bọc một tầng dầu nhuận bao tương, nhưng hẩn đối với đồ cổ xác thực không tinh thông, vì vậy khoát khoát tay nói, "Nhiều như vậy tiền bối ở chỗ này, nói giá cả đi!"

Bên cạnh cái đó Long lão bản lúc này nói: "Tiểu huynh đệ, chỉ sợ người không hiểu cái này Ngọc Phật lai lịch, đây là một việc Minh triều đồ cổ, năm ngoái Hồng Kông Tô phú so với xuân chụp chầy ra, lúc ấy Vệ Tử Long cha hoa 32 triệu mới lấy xuống, người khối này Lam Bảo Thạch giá trị là còn thiếu rất nhiều."

Dương Lăng sớm có dự cảm, chút nào không ngoài suy đoán nhìn hướng về phía hẩn mặt đầy cười lạnh Vệ Tử Long, lười biếng kéo ra tự mình công bao móc ra một khối "Ba" một tiếng vỗ lên bàn, đây cũng là một khối lớn chừng quả trứng gà thâm đá quý màu xanh lục, với Lam Bảo Thạch đặt chung một chỗ, dưới ánh đèn lam xanh xuôi ngược, tản ra mê người sáng bóng.

"Có đủ hay không?" Dương Lăng không đề ý đến người chung quanh biểu hiện trên mặt,

Từ từ nắm tay lại luôn vào trong túi, sau đó, "Ba", lại một khối bột đá quý màu đỏ.

"Có đủ hay không?" Dương Lăng "Ba" lại một âm thanh, một khối khiết bạch vô hạ trong suốt thủy tinh vỗ lên bàn.

"Tê ~!"

Tất cả mọi người đều không khỏi phát ra một trận đầu răng rên rĩ, cảm giác thật là nhiều người tâm đều tại vỡ vụn, chuyện này... Cái này không khoa học nhĩ? Đây là cái góc nào nhô ra bại gia tử? Tại sao có thể có nhiều như vậy cực phẩm bảo thạch?

Chẳng lẽ những thứ này bảo thạch đều là giả?

Loại nghĩ gì này đương nhiên không chỉ một cái, nhiều người đều cảm Kính Viễn Vọng cùng đèn pin cẩn thận hướng về phía mấy khối bảo thạch nhìn, hồi lâu sau, bọn họ chắc chắn, những thứ này đều là chân chính trên đời khó tìm bảo thạch, tuyệt đối không phải làm giả có thể tạo ra, vì vậy cảm giác càng đau răng, chẳng lẽ người này tìm tới một cái bảo thạch hẩn hại?

Không nói đến người khác, ngay tại Dương Lăng từng khối từng khối hướng trên bàn chụp bảo thạch thời điểm, Vệ Tử Long cảm giác bên trong thân thể của mình có một khối đồ vật bị đánh nát, "Rào" một tiếng sụp đổ, nhất thời sắc mặt trắng bệch, hẩn đã không cần đi xem, chung quanh những ngọc thạch này lão luyện đã sớm cho hẩn câu trả lời.

"Chúng ta Linh Ngọc thiên thành công ty mặc dù mới mới ra tới lần lộn, nhưng nội tình không phải là người nghĩ như vậy nông cạn, Vệ Tử Long, nếu như đây chính là người sức lực, thứ cho ta không nể mặt người, bây giờ sẽ xuống ngay đi!"

Vệ Tử Long phảng phất sức lực toàn thân đều bị rút đi, cả người ngồi liệt ở trên ghế sa lon không thể động đậy, khóe miệng co quắp động nửa ngày mới nói: "Lần này coi như người thắng, cái gọi là làm người lưu lại một đường ngày sau tốt gặp nhau, đều tại tòa cao ốc này vớt com ăn, hy vọng không nên ép quá mức."

"Như vậy a!" Dương Lăng sờ lên cảm nghĩ một hồi nói: "Hai người chúng ta vốn là cũng không có gì mâu thuẫn, đuổi theo nữ nhân mà dựa vào chính mình bản lĩnh, tự thể nghiệm là được, nhưng ngoài miệng phải tích đức, ta nói rồi, trên cái thế giới này có thật nhiều nhân người không chộc nổi, nếu như người còn là một người đàn ông, cũng không cần tức tức oai oai, đi xuống chạy một vòng kêu mấy tiếng, không có gì mất mặt!"

"Ta... Ta..."

Dưới con mắt mọi người, Vệ Tử Long sắp khóc, mà chung quanh biết đồ ước không ít người đi theo ồn ào lên, chính tề hô to, "Trường chạy, trường chạy, trường chạy..."

Bên cạnh một người trung niên ông chủ vẻ mặt nghiêm túc ghé vào Dương Lăng bên tai nói: "Tiểu huynh đệ, tha cho người được nên tha, này Vệ Tử Long cha là tỉnh Ngọc Thạch châu báu hiệp hội Phó Hội Trưởng, về hưu trước là tỉnh quán vật sở nghiên cứu sở trưởng, nhận biết không ít người, xã hội năng lượng cũng rất lớn, công ty của các người nếu muốn phát triển, sau này còn phải nhìn hấn ánh mắt, cho nên..."

Dương Lăng lúc này mới thận trọng, dù sao cũng là công ty mình cũng ở đây đi lẫn lộn, nếu là thật bả người này đắc tội thảm, cha của hấn cho kim mạp mạp mang giày nhỏ liền không có lợi lắm.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Ngoài ý muốn phát hiện

Nghĩ tới đây, hấn đứng lên nói: "Vệ Tử Long, là nam nhân đây liền muốn nguyện thua cuộc, bất quá hôm nay ta tâm tình cao hứng, quyết định tha cho người một cái mạng, như vậy đi, trường chạy coi như, cũng không cần đi cửa kều, người bả công ty của các người tốt lấy các thứ ra ta chọn một cái coi như là đối với người trừng phạt."

Vệ Tử Long nghe xong mừng rỡ trong lòng, nhưng phát hiện Dương Lăng nhãn quang dừng ở đó một Ngọc Phật thượng, nhất thời cả người sốt, nếu như Dương Lăng muốn món đồ này lời nói, sau chuyện này hấn tuyệt đối sẽ bị cha của hấn tươi sống giết chết, vì vậy lắp ba lắp bắp nói: "Có thể... Có thể, nhưng giới... Giá cả không thể vượt qua mười... A không, là năm... Năm trăm ngàn!"

Dương Lăng tựa như cười mà không phải cười liếc hấn một cái, bỏ qua một bên Ngọc Phật nói: "Đi! Ta không muốn người cái này Ngọc Phật, nói thật ra, ta cũng nhìn không thuận mắt, người bây giờ an bài đi, nhiều làm mấy món tới ta chọn, không muốn giờ thủ đoạn, nếu không ta lúc nào cũng có thể sẽ trở què."

"Được... Được, người chờ đó!" Vệ Tử Long nghe Dương Lăng đáp ứng, vội vàng gạt đầu, hướng về phía phòng triển lãm kinh lý phát tay một cái, người quản lý kia liền bắt đầu chăm sóc nhân chuẩn bị đồ vật.

Một hồi nữa, bày ra trên bàn Phi Thúy cùng Ngọc Phật cũng bị lấy đi, từ từ mang lên tới một ít kim ngọc châu báu, giá trị năm trăm ngàn đồ vật cũng coi như không rẻ, Dương Lăng hí mắt nhìn mấy lần nói: "Vệ Tử Long, người thành ý này không đủ a!"

"Chờ... Các loại một chút, còn có một chút ở trên lầu tử sắt, lập tức tới ngay!" Vệ Tử Long lau qua cái trán mồ hôi lúng túng nói.

"Đến, tới!" Theo mấy tiếng kêu lên, mấy cái phòng triển lãm nhân viên làm việc ôm mấy cái tất cả lớn nhỏ cái hộp đi tới, đồ vật còn không có bỏ lên bàn, Dương Lăng trước mắt đột nhiên bắn ra một khối màn sáng, phía trên biểu hiện: Phát hiện đặc thù khoáng thạch, có hay không tiến vào bài tập trạng thái?

"Cái gì ~?"

Dương Lăng đột nhiên cả người một trận rung mạnh nhảy cồm lên, phảng phất Thanh Thiên Bạch Nhật thấy quý một dạng lúc này giật mình một cái vội vàng nhìn chung quanh một chút, phát hiện người chung quanh mặc dù cũng kinh ngạc nhìn hấn, nhưng cũng không có gì đặc biệt biểu hiện, trong bụng lúc này mới thờ phào một cái, đoán chừng trước mắt màn sáng có phải hay không chỉ có tự nhìn nhìn thấy.

Vệ Tử Long nhìn thấy Dương Lăng phản ứng, cao hứng nói: "Người xem đi đâu cái cứ lấy đi!"

Dương Lăng lại bốn phía quan sát một phen, xác nhận không có ai thấy trước mắt mình màn sáng, lúc này mới hấn từ từ mở ra bày ra trên bàn mấy cái hộp gỗ, mấy cái này trong hộp bỏ vào thứ kia tương đối hỗn loạn, có một viên to bằng trứng chim cút mèo con mắt thạch, một khối chưa trải qua tạo hình toàn thân xuyên thấu qua Lục Phi Thúy, còn có mấy khối Cổ Ngọc các loại, cho đến mở ra người cuối cùng cái hộp, một cổ không biết khí tức đập vào mặt, cổ hơi thở này rất cổ quái, giống như trong thân thể của hấn có một loại bị đè nén cấp kỳ bằng bạc chân khí muốn phá thể muốn ra, để cho hấn không nhận được cả người một trận run rẩy.

Hấn sắc mặt cổ quái đem khối này quả đậm lớn nhỏ màu đỏ nhạt Ngọc Thạch cầm lên, vào tay một cổ mát lạnh, để cho linh hồn hấn đều cảm thấy một trận không khỏi sợ hãi, xem ra chính là nó, Dương Lăng kích động cơ thể hơi sốt, bất quá trên mặt còn là đựng một bộ cố gắng hết sức lạnh nhạt đáng vẻ, tùy ý quan sát mấy lần ở trong tay ném một chút nói: "Được, hôm nay không làm khó người, sau này tất cả mọi người ở một tòa nhà phát tài, nói không chừng sau này còn sẽ có cơ hội hợp tác, dĩ nhiên, đồ ước vẫn là phải coi là!"

Dương Lăng xoay người cười hướng về phía người chung quanh ôm quyền chấp tay: "Các vị đều là Hành nội tiền bối, hôm nay mọi người công bình làm chứng, tiểu tử vô cùng cảm kích, sau này có cơ hội, cũng hy vọng có thể có cơ hội hợp tác!"

"Được rồi được rồi ~!" Chung quanh một số người cũng thất chầy bát thiết đáp ứng, đùa, trên tay tiểu tử này những thứ này bảo thạch mỗi một khối cũng giá trị liên thành, tùy tiện ném ra một khối tới cũng tuyệt đối sẽ đưa tới oanh động, có cơ hội dĩ nhiên muốn hợp tác, không khỏi muốn hợp tác, hơn nữa phải thật lớn hợp tác.

"Thật tốt ~! , đi thông thả, không tiễn ~!" Vệ Tử Long cũng vội vàng đứng lên giống như đưa Ôn như thần, đưa mắt nhìn Dương Lăng bước chân vững vàng tiêu sái rồi đi, sau đó giống như nhục chí quả banh da một loại ngồi vào trên ghế sa lon, sờ mồ hôi trán ngẩn người, hôm nay này ngẫm bò hòn là ăn đại.

Không nói bên trong đại lâu náo nhiệt, Dương Lăng bả Hàn Tinh Lâm đưa trở về công ty,

Sau đó mau rồi đi, vốn là hần mang đến mười mấy viên bảo thạch là phải giao cho Kim Lục Phúc, nhưng dưới mắt hần đã không để ý tới đợi một hồi Kim Lục Phúc trở lại, hần muốn mau về nhà nghiên cứu một chút vừa mới lấy được đá kia, trong cuộc sống thực tế, đây là hệ thống lần thứ hai xuất hiện nhắc nhở, lần trước tìm tới Băng Tinh khoáng thạch nhưng là liên thăng hai cấp, khối khoáng thạch này cũng không biết giới trị giá bao nhiêu, bây giờ viên thứ năm tinh đã sớm toàn bộ phát sáng, nhưng lại luôn là tựa hồ kém một tí tạo như thế, hy vọng khối khoáng thạch này có thể làm cho tự Ngũ Tinh viên mất đi! Hần mười phần mong đợi.

Hần rất mau trở lại đến biệt thự, xe còn không có dừng hần liền vội vã nhảy xuống chạy như bay tiến vào phòng ngủ, sau đó nhìn chằm chằm trên màn sáng 'Phát hiện đặc thù khoáng vật, có hay không tiến vào bài tập trạng thái' nhắc nhở trong đầu xác nhận một chút, chỉ thấy trên cổ thợ mỏ bài đột nhiên toát ra một cái bạch quang tâm ảnh ở trong tay trên đá, sau đó... Đá liền hư không tiêu thất, theo trong đầu "Keng ~!" Một tiếng, chỉ thấy trên màn sáng nhắc nhở: Nhị Cấp Nguyên năng khoáng thạch, thuần độ 45, giá trị 760K.

"Cái gì ~!"

Dương Lăng đột nhiên cảm thấy ót đầy máu, ngay cả con số phía sau 0 cũng còn không có nhìn đếm rõ, chỉ thấy trên cổ thợ mỏ bài đột nhiên bộc phát ra một cổ xinh đẹp ánh sáng màu trắng, viên thứ năm sao rất cuộc viên mất, mà phía sau ngay sau đó toát ra viên thứ sáu sao đồ án, mà vì sao đã thấp sáng một cái tiêm giác, lúc này trên màn sáng một hàng chữ hiện ra: "Thợ mỏ học đồ, cấp bậc Ngũ Tinh, đến tiếp sau này bài tập hữu hiệu lợi nhuận 5%, toàn bộ vô ổn định giá trị khoáng thạch thuộc về người cảm được."

Tiếp lấy còn không chờ Dương Lăng kịp phản ứng, chỉ cảm thấy trước mắt thoáng một cái, người đã đứng ở hệ thống trong sân nhỏ, lúc này thợ mỏ bài thật cao nổi bông bành giữa không trung, tán mát ra mù sương ánh sáng, ở giữa sân đầu xạ ra một khối to lớn màn sáng, trên màn sáng biểu hiện:

"Người cảm được: Long Hi Tộc Dương Lăng;

Văn minh cấp bậc: 2;

Cấp bậc: Thợ mỏ học đồ Ngũ Tinh;

Sinh mệnh cấp bậc: Phàm Cấp

Hệ thống đã đạt tới thăng cấp điều kiện, đang ở thăng cấp..."

Lúc này, thợ mỏ bài bộc phát ra một cái lục sắc quang mang hướng về phía nhà đá nhỏ "Quét quét" tránh mấy cái sau đó trong đầu "Leng keng ~" hai tiếng, này thời gian màn thượng biểu hiện:

"Hệ thống thăng cấp xong, khen thưởng ngẫu nhiên đường hầm bài tập một lần, thu nhập thuộc về thợ mỏ hệ thống người cảm được, có hay không lập tức tiến vào khen thưởng bài tập?"

Ta sát! Cái này thì thăng cấp hoàn thành? Dương Lăng mặc danh kỳ diệu bốn phía nhìn một vòng, phát hiện sân nhỏ hay lại là cái đó quý đáng về, đại thụ đứng thẳng, cây nhỏ vai u thịt bắp, nước giếng ồ ồ, hoa cỏ tươi tốt, khoáng thạch đầy đất chất ngồn ngồn, một cái bản thủ đánh vào chui nhét vào mỏ trên đồng đá, nhà đá nhỏ cũng hay lại là như vậy cũ nát.

Nhưng hần rõ ràng thấy nhất đạo lục quang hướng về phía nhà đá nhỏ tránh mấy cái, vì vậy vừa bước chân nhảy vào nhà đá, quả nhiên có biến biến hóa, trống rỗng trong nhà đá, chính là mình ngồi tĩnh tọa luyện công vị trí nhiều... Một tấm bàn đá nhỏ, mà tấm kia ngồi tĩnh tọa dùng đệm dĩ nhiên cũng làm đệm ở bên dưới bàn đá.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Hệ thống thăng cấp

Đây chính là thăng cấp đi ra đồ vật? Dương Lăng không nhìn được da mặt co rúc mấy cái, nhìn bàn đá nhỏ có chút ngẩn người, đây rốt cuộc là dùng tới dùng com đây hay là dùng tới uống trà đây? Chẳng lẽ nhiều thăng cấp đi ra một cái băng sẽ chết sao?

Hắn đi tới trước bàn đá mặt dùng sức nhấc một chút, muốn đem dưới mặt bàn mặt đất đệm cho lấy ra, không nghĩ tới bàn đá bốn cái chân lại giống như dài trên mặt đất như thế, hần bủ sửa mẹ khí lực đều dùng tới, bàn đá lại vẫn không nhúc nhích, nhất thời để cho hắn dở khóc dở cười, lấy bây giờ khí lực mình, một lượng tấn đồ vật không nói dễ dàng giờ lên, nhúc nhích một cái bởi vậy cho nên không có bất cứ vấn đề gì, thử nhiều lần sau hắn không thể làm gì khác hơn là lắc đầu một cái hậm hực buông tha, xem ra chính mình phải lần nữa mua một tấm đất đệm.

Dương Lăng cúi người xuống bả nhét vào đất trên nệm Long ly nhất lên để lên bàn, ai biết mới vừa để lên, trên bàn đột nhiên bắn ra một khối màn sáng, phía trên biểu hiện: "Thợ mỏ hệ thống Nhất cấp kiểm tra bình thai chạy, đang ở sơ thủy hóa..."

Sau đó trên màn sáng rậm rạp chẳng chịt số liệu bắt đầu lẫn lộn, bảy tám giây sau khi trên màn sáng biểu hiện: "Chạy hoàn thành, kiểm tra đến không biết vật phẩm, nên vật phẩm kiểm tra cần phải hao phí giá trị 10 khoáng thạch, có hay không yêu cầu cung cấp kiểm tra báo cáo?"

Dương Lăng tính toán một chút, giá trị là 10 khoáng thạch, như vậy so với mỏ đồng thạch đến gần 20 khối, Niken khoáng thạch chính là một trăm khối, lấy mình bây giờ một giờ hơn bốn trăm khối khen thưởng mà nói, vẫn có thể chịu đựng, chẳng qua nếu như dựa theo Đậu Văn Đào vòng điểm một khối khoáng thạch hơn 100 giá cả mà nói, liền không sai biệt lắm muốn giá trị 1 vạn tệ Nhân Dân Tệ, nhất thời lại có chút thương tiếc, bất quá suy nghĩ một chút vẫn đưa tay điểm xuống trên màn sáng xác nhận nút ần.

Trên bàn một cái lục sắc quang mang quét qua Long ly, theo "Tất ~" một tiếng, trên màn sáng cho thấy kiểm tra kết quả:

"Long Hi Tộc chế tạo, nguyên liệu: Thiên tinh gỗ, cấp một Đạo Cấp vật phẩm, pháp bảo cấp bậc, cần dùng Long Hi Tộc Đạo Cấp công pháp khởi động; phòng vệ năng lực: Yếu, năng lực công kích: Yếu, giá trị: Vô."

Pháp bảo a! Dương Lăng không khỏi mừng rỡ, vẫn không có hiểu rõ cái lý này lại lịch, nguyên lai lại còn là một món pháp bảo, từ cấp bậc đi lên cách nói bảo còn cao hơn Pháp Khí ra một mảng lớn, ít nhất chính mình Thông Mạch Luyện Hồn Quyết viên mãn sau khởi động Pháp Khí là không có vấn đề, nhưng pháp bảo sao? Muốn nghĩ lần trước hơi kém Tinh Tần Nhân Vong... Ách... Là tức tần nhân mất kết quả, nhất thời có chút không rét mà run.

Hắn bả Long ly từ trên bàn lấy xuống, trên màn sáng kiểm tra báo cáo cũng đi theo biến mất, lóe lên một chút nhảy ra: Mời bỏ vào yêu cầu kiểm tra vật phẩm.."

Không biết có phải hay không là bất kỳ vật phẩm gì cũng có thể kiểm tra? Dương Lăng đi tới góc tường từ hộp giấy trong nhảy ra một khối Kết Tinh khoáng thạch để lên bàn đá, chỉ thấy trên màn sáng biểu hiện: "Kiểm tra đến Kết Tinh khoáng thạch, nên vật phẩm kiểm tra cần phải hao phí giá trị là 1 khoáng thạch, có hay không yêu cầu cung cấp kiểm tra báo cáo?"

Dương Lăng điểm xác nhận, lục quang quét qua khoáng thạch, trên màn sáng biểu hiện: "Thiên nhiên Nhôm đường nguyên tố hoá chất kết tinh thể, thuần độ 97. 7, các đường nguyên tố hoá chất, thuần độ 2. 3; tác dụng: Trang sức, đề đoan quang học yếu vũ khí chế tạo; giá trị: Vô."

Nguyên lai bên trong là một khối Hồng Bảo Thạch!

Dương Lăng trên đất mỏ cục công việc năm năm, đối với khoáng thạch kết cấu vẫn tương đối biết, suy nghĩ một chút bả tảng đá này bỏ vào miệng túi mình, tránh cho nhập bọn với nhau đến lúc đó không phân rõ, còn sót lại Kết Tinh khoáng thạch hần lười phải tiếp tục kiểm tra, ngược lại mãi đi ra cũng biết, này kiểm tra có thể không tiện nghi, coi như không sai biệt lắm muốn hơn một ngàn đồng tiền.

Đã có cái này kiểm tra bình thai, hắn cũng không do dự, bả đặc biệt để ở một bên khối kia màu bạc cục gạch lấy tới, để lên bàn, cái này cái gọi là KW0 55 hình công nghiệp người máy là hần hy vọng nhất hiểu rõ một kiện đồ vật, nếu như có thể biết rõ nó nguyên lý, hơn nữa có thể ở trong hiện thực sinh hoạt chế tạo ra, Trái Đất công nghiệp chế tạo tài nghệ không muốn biết đột nhiên đi phía trước đây tới mấy trăm năm! Nghĩ tới đây, hần nhất thời cảm giác mình tim nhảy có chút không bị khống chế!

Cục gạch để lên, trên màn sáng biểu hiện: Kiểm tra đến không biết vật phẩm, nên vật phẩm kiểm tra cần phải hao phí giá trị 1000 khoáng thạch, có hay không yêu cầu cung cấp kiểm tra báo cáo?

Người đại gia!

Dương Lăng không khỏi trên ột toát ra một trận đổ mồ hôi,

Giá trị một ngàn khoáng thạch, cũng nhanh vượt qua khối kia sinh mệnh khoáng thạch giá trị, đổi thành Niken khoáng thạch chính là 1 vạn tệ, chiết toán thành Nhân Dân Tệ chính là hơn một triệu, hần cảm giác toàn bộ mặt đều tại rút gân, quyết tâm hay lại là click xác nhận.

Lục quang thoáng qua, "Tất" một tiếng, trên màn sáng biểu hiện:

"Atlantis Tộc chế tạo, nguyên liệu: Cấp thấp hoạt tính kim loại hợp thành vật, Tam cấp khoa học kỹ thuật vật phẩm, cấp thấp công nghiệp người máy, ngu dân có thể dụng cụ, cần 2- cấp 3 nhiên liệu khởi động; chức năng: Hợp thành chế tạo; giá trị: Vô."

"Cái này thì hoàn?"

Nhìn trên màn ảnh lác đác mấy lời kiểm tra kết quả, Dương Lăng có chút khóc không ra nước mắt, cảm giác trong lòng có máu đang không ngừng chảy a chảy, hận không được cho mình một cái tát mạnh, một triệu cử như vậy không, liền cái kết quả này ta muốn người kiểm tra trái trứng trứng a!

Bất quá bây giờ hối hận cũng vô dụng, bây giờ thuốc hối hận cũng không mà mua, mặc dù hắn không có thấy giá trị 1000 khoáng thạch bị trừ đi, nhưng hắn có thể xác định cái này bầy cha hệ thống tuyệt đối sẽ không Bạch bang bận rộn, vì vậy không thể làm gì khác hơn là buồn rầu bả cục gạch lấy xuống vứt xuống dưới mặt bàn mặt, bất quá duy nhất để cho hắn còn có chút hưng phấn là, vật này lại là trong truyền thuyết Atlantis nhân chế tạo, điều này nói rõ, trên địa cầu hoặc giả nói là trong vũ trụ, thật có một cái như vậy vượt xa Trái Đất văn minh khoa học kỹ thuật chủng tộc, hơn nữa, bọn họ có thể tới qua Trái Đất.

Hắn thương tiếc thật lâu mới phục hồi tinh thần lại, bả một cái Đan Lô để lên bàn, đây là lần trước moi ra khen thưởng vật phẩm, chắc cũng là đồ tốt, trên bàn màn sáng biểu hiện: "Kiểm tra đến không biết vật phẩm, nên vật phẩm kiểm tra cần phải hao phí giá trị 630 khoáng thạch, có hay không yêu cầu cung cấp kiểm tra báo cáo?"

Không chút do dự click xác nhận, mới vừa rồi đầu to đều đi, cũng không kém này run run một cái, lục quang quét qua, "Tất" một tiếng nhắc nhở, trên màn sáng theo thường lệ cho thấy kiểm tra báo cáo:

"Long Hi Tộc chế tạo, nguyên liệu: Tử Ngọc Hóa Linh đất; cấp ba Đạo Cấp vật phẩm, pháp bảo cấp bậc, cấp thấp Đan Lô, cần cung cấp chính xác cách điều chế cùng nguyên liệu, dùng Long Hi Tộc Đạo Cấp công pháp khởi động; tác dụng: Hợp thành luyện chế đan dược; giá trị: Vô."

Quả nhiên là một Lò Luyện Đan!

Dương Lăng có chút tiếc nuối lắc đầu một cái, chính mình tu luyện Thông Mạch Luyện Hồn Quyết phạm là cấp công pháp, bây giờ còn không biết nơi đó có Đạo Cấp công pháp tu luyện, phỏng chừng toàn bộ Trái Đất cũng không có, chớ nói chi là cách điều chế cùng nguyên liệu, tu chân tiểu thuyết hắn vẫn xem qua mấy quyển, toa thuốc gì Đan Hòa, cùng với lý kỳ cổ quái đây áp đủ loại linh khí thiên tài địa bảo, những thứ này... Hắn hết thầy không có, bây giờ Trái Đất, cũng không quá có thể tìm được, nếu là thật có thể luyện ra cái gì ngưng khí đan, trúc cơ đan, phá Kim Đan, Hóa Anh Đan...

Tiền cảnh thật sự là quá mê người, nếu quả thật có một ngày như vậy, hắn nhất định phải chạy đến sao Hỏa đứng ở sao Hỏa xe máy quay phim trước mặt cười lạnh mấy tiếng, bị dọa sợ đến trên địa cầu nước Mỹ lão vị tề ra quần, chính sở vị buổi sáng hận đồng hồ báo thức, mộng đẹp dễ dàng tỉnh, "Tê ~" hắn không tự chủ được lau một đem nước miếng, rất nhanh đưa cái này không được mức độ ý tưởng vứt xuống ngoài chín tầng mây.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 93: Trữ Vật Giới Chỉ

Có lẽ là thời gian dài không có kiểm tra đến yêu cầu kiểm tra vật phẩm, trên bàn màn sáng nhẹ nhàng run một chút sau đó biến mất.

Dương Lăng nắm Đan Lô nhìn hồi lâu, rất không bỏ được đem nó vứt xuống dưới mặt bàn mặt, sau đó vừa bước chân đứng ở giữa sân, quả nhiên, trên đất khoáng thạch chút ít nhiều, hắn không khỏi thương tiếc khòe miệng chỉ rút ra rút ra, thở dài nhắc lên đánh vào chui, sau đó xác nhận tiến vào khen thưởng bài tập.

Trước mắt thoáng một cái, hắn đứng ở một tòa dốc trên đỉnh núi, phóng tầm mắt nhìn tới, nơi này nhưng là một tòa cô đảo, chu vi bất quá năm sáu cây số, nhưng lại vắng lặng hết sức chút nào vô sinh cơ, bốn phía đều là sóng trào nước biển, xa xa mê mẩn mờ vân già vụ trảo, dưới chân là đảo nhỏ chỗ cao nhất, nhưng hơn nửa đỉnh núi đều đã thấp sụp, vỡ vụn thành vô số đá lớn lăn xuống ở trên bờ biển, ngay cả đảo nhỏ một bộ phận như bị vẫn thạch đập trúng một dạng thiếu một tầng lớn, bị cuốn cuộn nước biển bao phủ.

Chung quanh hắn thoáng nhìn một lần, không có bất kỳ biện pháp nào phán định chỗ này rốt cuộc nơi đó có thể đào tạo khen thưởng, diện tích lớn như vậy, cho dù là đây đảo một lần ít nhất cũng phải mấy tháng, chớ nói chi là căn cứ kinh nghiệm đi vắng, chính mình không sai biệt lắm chỉ có một canh giờ, vì vậy buồn rầu cơ hồ muốn phun ra một cái lão huyết, trong do dự, thời gian liền đi qua tốt mấy phút, hắn không thể làm gì khác hơn là mờ ra đánh vào chui, nhắm ngay dưới chân đỉnh núi mở chui.

Theo lưỡi khoan nhanh chóng xoay tròn, trong tay hắn đánh vào chui bộc phát ra to Đại Chấn Động, vô số đá vụn bụi đất từ thân thể của hắn bốn phía bị quăng rơi ra đi, bởi vì không có chút nào mục đích, vì vậy hắn cũng liền liều lĩnh thật chặt đỡ lấy lưỡi khoan nghiêng về đi xuống, một mực đi xuống, theo động càng ngày càng sâu, thời gian cũng là từng giây từng phút trôi qua, rất nhanh hắn liền đào được sườn núi vị trí, bất quá để cho hắn học máu là, trừ đá trở ra, không có gì cả moi ra, hắn mơ hồ có loại không hảo cảm thấy, tựa hồ lần này khen thưởng phải hủy bỏ, nhưng liền từ bỏ như vậy cũng

không phải hân phong cách, vì vậy không thể làm gì khác hơn là cắn răng, khí vận giờ lên hai cánh tay, gắt gao đề xuồng đánh vào chui, kịch liệt va chạm bên dưới, thân cán khoan không ngừng vận vẹo rung rung, quạt gió như vậy lưỡi khoan phát ra còi lòng tan nát khó khăn nghe thanh âm, lại từ từ hiện ra màu đỏ, cảm giác bất cứ lúc nào cũng sẽ đứt gãy.

Ở Dương Lăng toàn lực đẩy tới bên dưới, son động rất nhanh thì nhanh đào được chân núi, mà lúc này, trên màn sáng nhảy ra mười phút đảo kế thì, cái này làm cho hân càng điên cuồng, trong đầu không ngừng mắng to bầy cha hệ thống, ngay tại đảo kế thì cũng sắp muốn kết thúc thời điểm, hân cảm giác thân thể đột nhiên nhẹ một chút, hân không tự chủ được đi phía trước rơi xuống, đập vào mi mắt là một hang núi, không là rất lớn, giống như là một người công phu moi ra Thạch Thất, lúc này quay đầu còn đang điên cuồng chuyển động, ngay tại rơi xuống đất trong nháy mắt, lưỡi khoan mang theo cuồng phong vén lên một cổ sắc nhân bụi đất, trong đầu đi theo phát ra "Đỉnh đỉnh đỉnh ~" ba tiếng, chờ hân khi phản ứng lại sau khi, người đã đứng ở hệ thống tiêu giữa sân.

Lúc này trên màn sáng biểu hiện: "Đạo Cấp vật phẩm, mã hóa trạng thái, đang đang tiết lộ..."

Sau đó không trung một đoàn lục quang thoáng qua, một đồ vật nhỏ vô căn cứ rớt xuống, Dương Lăng lạnh tay lẹ mắt một chút bả vật này sao ở trong tay, định thần nhìn lại, nằm ở lòng bàn tay lại là một quả nhìn son đen tề đại đen ngọc cũng không phải ngọc, sắt cũng không phải sắt, quái mô quái dạng chiếc nhẫn kiểu đồ, mặt ngoài bằng phẳng bóng loáng, mơ hồ có một ít vảy cá như vậy hoa văn.

Dương Lăng nhìn mấy lần cũng không nhìn ra manh mối gì, vì vậy nhấc chân bước vào nhà đá nhỏ đưa cái này chiếc nhẫn đặt ở trên bàn đá.

Một màn ánh sáng dâng lên.

"Kiểm tra đến không biết vật phẩm, nên vật phẩm kiểm tra cần phải hao phí giá trị 700 khoáng thạch, có hay không yêu cầu cung cấp kiểm tra báo cáo?"

Giám định vật phẩm quả nhiên là một đột tiền hạng mục, Dương Lăng không khỏi đau răng tựa như phát ra một trận rên rỉ, lại vừa là đại mấy trăm ngàn xem ra không gánh nổi, nhưng hân vẫn không thể làm gì điểm xuống chắc chắn.

Lục quang lóe lên, theo "Tất" một tiếng, trên màn sáng cho thấy kết quả.

"Long Hi Tộc chế phẩm, tài liệu: Thứ Nguyên chín độ kim, Tam cấp Đạo Cấp vật phẩm, pháp bảo cấp bậc, cần sử dụng tinh thần lực khởi động; tác dụng: Trừ vật; giá trị: Vô."

Dương Lăng nhất thời kích động cả người sốt, ngạo tào! Đây chính là trong truyền thuyết Trừ Vật Giới Chỉ, Thần Khí a, hân run rẩy bả này cái nhìn không tầm thường chút nào chiếc nhẫn cầm lên,

Than ở lòng bàn tay nhìn lại nhìn, nhưng không biết nên như thế nào mới có thể sử dụng.

Chẳng lẽ dùng nhỏ máu nhận chủ? Đây có thể là trong tiểu thuyết bách phát bách trúng kinh nghiệm, vì vậy quyết tâm bả một đầu ngón tay nhét vào trong miệng cắn bẻ, sau đó đem máu tồ đến chiếc nhẫn thượng, lại sau đó, chính là trọn to hai mắt nhìn chăm chăm, kết quả... Bảy tám phút đi qua, một chút phản ứng cũng không có.

Ta X! Chẳng lẽ không đúng dùng loại phương pháp này? Dương Lăng không khỏi sùng sờ, nhìn mấy có lẽ đã khép lại ngón tay khóc không ra nước mắt, tiểu thuyết quả nhiên đều là gạt người, một chút cũng không đáng tin cậy.

"Tinh thần lực... Thần tinh lực..."

Hân đột nhiên trong lòng động một cái, tinh thần lực là thông tục cách nói, mà bây giờ khoa học cách nói hân là ý niệm, nghe nói thế gian có vài người có Đặc Dị Công Năng, có thể tập trung tinh thần dụng ý niệm di động vật thể, để cho cái muốn biến hóa cong vắn vắn, ý niệm, chính là độ cao thông nhất tập trung tinh thần, đó là một loại trước mắt khoa học còn không cách nào giải thích lực lượng, dĩ nhiên, đối với tinh thần lực cũng chính là ý niệm lực mà nói, Khoa Học Giới tồn tại rất lớn tranh cãi, trước mắt Tây Phương có chút da lông nghiên cứu, nhưng tiến triển trên căn bản tương đương với không có, chỉ có thể thông qua thân thể lớn người hoặc là đại não một phần khu vực yếu ớt điện phản ứng tới xác nhận đúng là có khí quan ở thần bí vận hành, mà đối với phổ thông đại chúng mà nói, những thứ này giống như là nhìn tình tiết hư cấu tiểu thuyết khoa huyền.

Dương Lăng đặt mông ngồi dưới đất, cặp mắt nhìn chăm chăm chiếc nhẫn, sau đó thắm vận Thông Mạch Luyện Hồn Quyết, làm cho mình thuộc về nửa trạng thái nhập định, đem toàn bộ tinh thần đều tập trung ở chiếc nhẫn thượng, hồi lâu sau, hân cảm giác trong đầu trở nên hoảng hốt, một cái mơ hồ hồ nửa phòng đại không gian nhỏ xuất hiện ở trước mặt mình, bên trong có linh linh tán tán một ít gì đó, giống như là trôi lơ lửng ở bên trong, hoặc như là cứ như vậy đặt trên không trung, hân như có điều suy nghĩ nhìn một quyển sách kiểu đồ, nhìn chăm chăm nó sau đó dùng tay ra bên ngoài một trào, nhất thời cảm giác trong đầu giống như bị quả chùy Mãnh châm một chút, đau gào lên thê thảm té xỉu xuống đất.

Một quyển da thú như thế sách trống rỗng xuất hiện trong tay hân sau đó "Ba tháp" một tiếng rơi xuống trên đất, mà cái đó chiếc nhẫn cũng "Phốc" lăn xuống đến dưới chân, lúc này, té xuống đất Dương Lăng hoàn toàn hôn mê, cả người mồ hôi tuôn như nước, tay chân vẫn còn ở không tự chủ được co rút.

Hồi lâu sau, hân mới ung dung tỉnh lại, tiếp lấy lại kêu thảm hai tay ôm đầu trên đất lăn lộn, như vậy kéo dài vài chục phút mới chậm rãi ngồi dậy, cặp mắt vẫn vận tia máu trùng thật to hoàn toàn không có tiêu cự, hân cảm giác trong đầu tựa hồ bị nhân dùng đao chém bảy tám lần, giống như một khối thủy tinh như thế vỡ thành mười mấy khối.

Hân cả người mệt mỏi đầu ngón tay cũng không muốn động một cái mới, thử đến răng thờ dốc hồi lâu, cảm giác thoáng hóa giải lúc này mới bò dậy đứng ở giả bộ Thái Tuế chậu bên cạnh mãnh quán chừng mấy ly nước, lại lần nữa té nằm trên đất nghỉ ngơi.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 94: Cửu Huyền Chân Quyết

Lần này, ước chừng nằm tốt mấy giờ mới lấy lại sức lực, trong lúc lại không thể vận công tu luyện, chỉ cần một tập trung tinh thần, trong đầu liền tan nát tâm can đau đớn, phảng phất có một cây đao ở cuồng băm.

Thật đáng sợ!

Lúc này đã nằm tại biệt thự trên giường, hần vừa nghĩ tới còn không nhận được cả người run run, liền kia một chút, hơi kém liền muốn hần mạng nhỏ, hần nhìn đeo trên ngón tay thượng chiếc nhẫn cười khổ không thôi, đồ chơi này không giống như là Thần Khí, mà đơn giản là giết người không đền mạng đòi mạng người 3000, bây giờ người nếu để cho hần ném thử một lần nữa, hần tuyệt đối sẽ lập tức đem đồ chơi này vứt xuống trong hầm cầu đi.

Có câu nói Đại nạn không chết tất có Hậu phúc, hoặc có lẽ là phúc họa tương y, mặc dù lần này quá trình để cho hần đau đến không muốn sống, nhưng kết cục vẫn không tệ, ít nhất biết rõ này chiếc nhẫn trữ vật phương pháp sử dụng, càng làm cho hần kinh hi là từ từ bên trong lấy ra quyển sách kia, hệ thống cho ra giám định lại là một quyển Đạo Cấp phương pháp tu luyện, « Cửu Huyền Chân Quyết ».

Mở ra quyển này không biết cái gì đa thù làm thành Cổ Thư, lại để cho hần cảm giác mơ hồ có một loại phi thường cảm giác đè nén thấy, sách trang thứ nhất viết:

"Cái gì gọi là thật? Đạo vậy! Nhưng làm sao vị đạo?"

"Phu, Nhân giả, hợp đạo mà sống, Nhân Chi Sơ sinh, nhục thân phàm thai, trong cơ thể Ngũ Hành bất mãn, âm dương không hòa hợp, Phàm có nói: Cô Âm không dài, cô dương bất sinh, này vị chi vô đạo vậy, cầu đạo người, khi cùng âm dương, lấy tinh huyết khí thần làm cơ sở, Luyện Tinh Hóa Khí, Luyện Khí Hóa Thần, Luyện Thần Phán Hư, Luyện Hư mà hợp đạo, cốt, tu đạo trước phải luyện khí, luyện khí trước phải Luyện Thể, Thể Giả, Nguyên Tinh vậy, Tiên Thiên bị hư hỏng, kinh mạch ứ tắc, Nguyên Tinh tích trữ ở lục phủ ngũ tạng, là cốt Luyện Thể, trước phải thông Kỳ Kinh Bát Mạch, trong cơ thể Nguyên Tinh thông suốt, là Ngũ Hành Tương Sinh."

"Thân thể con người có ba kỳ, giữa chân mày thần biển, Đan Trung tinh biển, Đan Điền khí hải, này ba kỳ biển, thành đạo căn cơ, thủ pháp Thiên Địa Nhân tam tài, tam tài là Sáng Thế công, không thuộc mình năng lực vậy, cốt Luyện Thể Thông Mạch người, Tiên Thiên thông suốt, lúc này tinh nấp trong trung, vị nhân đạo, nhưng âm dương tích trữ ở Tự Nhiên, trời là dương, đất là âm, thần là dương, khí là âm, thần hoàn khí tức người, mới vừa hợp đạo, Cổ Đạo người, âm dương vậy."

"Chín là số chi cực vậy, Nguyên Tinh cửu chuyển phương hóa thành khí, khí nhập Đan Điền là tồn đạo đầy đất, vị chi nguyên khí, nguyên khí cửu chuyển phương hóa thành thần, thần vào giữa chân mày là tích trữ ở ngày, vị chi Nguyên Thần, nguồn gốc Quyết có Luyện Tinh Hóa Khí, Luyện Khí Hóa Thần công, Tu Chân Giả, hành công nếu phàm thể người, mỗi ngày khổ cạnh không bó buộc, mới có thu hoạch, cốt không thể lười biếng, không thể lười biếng, không thể bất trắc."

"Đi ngược dòng nước, không tiến tất thoái, hạo Hải Vô Nhai, Dũng Giả không sợ, chúng ta cầu đạo, chi vì được Nhất Chân vậy, này thật, là trời, là đất, làm người, vì trường sinh, là tiêu dao, muốn làm gì thì làm vậy!"

Nhìn xong những thứ này, Dương Lăng có chút si ngốc, quyển này « Cửu Huyền Chân Quyết » chính là một quyển rất rõ ràng công pháp tu chân, nếu như mình thật luyện tiếp, sẽ sẽ không trở thành Phi Thiên Độn Địa thần tiên, chẳng lẽ trong truyền thuyết những thần kia Tiên Đô đã từng chân chính trên địa cầu xuất hiện qua? Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới... Quan Âm Bồ Tát, Như Lai Phật Tổ... Ách, muốn chạy thiên về, gần đây Bát Tiên Quả Hải Lữ Đồng Tân hẳn là thật đi, nhưng là, những người này đây?

Suy nghĩ nhiều như thế, Dương Lăng dứt khoát tiếp lấy lui về phía sau lật, phía sau chính là phần luyện khí cùng Luyện Thần Thiên, vô số tới tám khó hiểu nội dung chính cùng khẩu quyết nhìn hần đầu óc quay cuồng, may hần có luyện qua Thông Mạch Luyện Hồn Quyết cùng thiên tâm chú Huyết thuật, đối với thân thể con người kết cấu phi thường biết, bình tĩnh lại hay lại là từ từ mê mẩn. Thật ra thì dựa theo Cửu Huyền Chân Quyết cách nói, Dương Lăng trước mắt còn chỉ dừng lại ở nhục thân phàm thai mức độ, phỏng chừng chính là thợ mỏ hệ thống cho ra 'Phàm Cấp '. Bất quá cũng đã đạt tới luyện khí cơ sở trạng thái, nếu như nhân Kỳ Kinh Bát Mạch không đã thông, không có thể đột phá Tiên Thiên Cảnh Giới, trên căn bản luyện khí liền là không có khả năng. Mà muốn đánh thông Kỳ Kinh Bát Mạch, ở bây giờ trên địa cầu, không biết trừ mình còn có không có những người khác đạt tới, đây không phải là năng lực cùng ngộ tính, mà là hoàn cảnh, trên địa cầu đã không có tủy căn phạt tùy thiên tài địa bảo, không có ai sẽ đạt được giống như hần uống không hết nước giếng, cho nên, cho dù là bá Thông Mạch Luyện Hồn Quyết cảm cho người khác luyện, tới đa cũng chính là Cường Thân kiện thể, Vô Bệnh Vô Tai sống lâu vài năm,

Căn bản cũng không có tu luyện viên mãn khả năng.

Hắn thở dài, đây thật là một cái nhất định cô độc đến chết đường a ~!

Bởi vì nhức đầu, hắn cũng không dám bắt đầu tu luyện, vì vậy ở nhà nghỉ ngơi ba ngày.

Tháng chạp hai mươi tám, mấy ngày trước tuyết rơi vẫn chưa có hoàn toàn hòa tan, không trung lại đang bay bông tuyết, hắn đi siêu thị mua không ít thứ, sau đó đẩy cho các bằng hữu phát một cái tin, liền lái xe trở về quê quán. Duy nhất để cho đầu hắn đau là, nữ bằng hữu hay là không tìm được, vốn là muốn thử hỏi một chút Hàn Tinh Lâm, nhưng suy nghĩ một chút hay lại là buông tha, cái này đại nỡ nữ, tựa hồ luôn là cùng hắn cách một cánh mao pha ly, không thấy rõ bây giờ cũng không thấy rõ kết cục.

Mà lúc này, một chiếc đi về phía nam bay vùn vụt trên xe lửa, một cô gái mà nằm ở trên giường nằm chơi đùa điện thoại di động, một nữ nhân khác đang ngồi ở bên cửa sổ, nhìn không ngừng lùi lại, với giữa trời chiều càng lúc càng xa thành phố, trong tay điện thoại lại chậm chạp không có đề xuống, radio trong phát một ca khúc:

Tư Niệm là một loại rất Huyền đồ vật,

Như bóng với hình,

Không tiếng động lại không có hơi thở ra không trong lòng đạt được,

Đào mắt,

Nuốt mất ta ở trong tịch tịch,

Ta vô lực kháng cự,

Đặc biệt là ban đêm,

Nhớ người đến không thể thở nổi,

...

Cho tới bây giờ không có nặng như vậy Tư Niệm, vốn là ở một cái thành phố, lại giống như Hải Giác Thiên Nhai như vậy cách mấy cái thế kỷ, yêu vậy là cái gì? Là truy đuổi? Hay là chờ sau khi? Hay lại là buông tha? Không người nào có thể biết, chẳng qua là trong mắt nàng đậm đến biến hóa không mở quyền luyện, lại giống như chút nào không ngăn cản Thanh Tuyền, từng tia rạo rực đi ra, theo gò má chảy xuống.

Vạn Tượng đổi mới, Nhất Nguyên Phục Thủy.

Âm Lịch mùa xuân, đối với người Trung Quốc hoặc có lẽ là toàn bộ Hoa người mà nói, đều là trong một năm trọng yếu nhất ngày lễ, nó là Từ cũ đón chào học sinh mới, là Vạn gia đoàn viên, những thứ kia lưu lạc người ở bên ngoài, vô luận bao xa vô luận nhiều khó khăn, bọn họ cũng sẽ nghĩa vô phản cố chạy trở về, không vì cái gì khác, chẳng qua là là dù là mấy ngày vui mừng cùng đoàn viên, cả nhà tổng hợp, vui vẻ hòa thuận, dùng chúc phúc cùng vui sướng tới rửa sạch một năm mệt mỏi cùng phấn trang điểm, mong đợi năm mới tân khí tượng.

Việt dã xa ở băng tuyết bùn lầy tình đạo thượng rỗng giần, những thứ kia bị nghiền ép khanh khanh oa oa mặt đường đã sớm không chịu nổi gánh nặng, một đại đội đến một cái nước đọng hăm hai giống như cạm bẫy, nhưng này lại không ngăn cản được du tử trở về nhà bước chân, một đường lác lác, Dương Lăng rốt cục vẫn phải lúc chạng vạng tối phân chia chạy về nhà, ngăn ngừa hơn hai trăm cây số, lại hoa sắp tới tám giờ, bất quá, khi hắn xa xa trông thấy đầu thôn kia mấy cây cao lớn cây ngân hạnh, nhất thời tràn đầy phấn uất cũng hóa thành kích động.

Nhà, gần ngay trước mắt, mặc dù không lâu trước trả lại qua, nhưng lại như cũ để cho hắn cảm nhận được chôn giấu ở cốt tủy sâu bên trong cái loại này dứt bỏ không ngừng quyền luyện, hết năm, đã không riêng gì một cái ngày lễ, nó hay lại là mỗi cái người Trung Quốc trong lòng một cái thần thánh Tế Điện nghi thức, Tế Điện những thứ kia đi qua năm tháng, Tế Điện mất đi thân nhân, bỏ cũ lấy mới, triển vọng tương lai.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thệ Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 95: Về nhà ăn tết

bởi vì Dương Lăng không cách nào tu luyện, vừa vận mùa xuân, cho nên tiếp theo mấy chương sẽ tương đối bình thản, chủ yếu miêu tả nông thôn mùa

xuân sinh hoạt, hữu cảm nhi phát, không thích bằng hữu có thể tạm thời Mosaics!

Xe hơi lái vào thôn, động cơ nổ ầm ầm khiêu khích viển viển cận cận chó sủa, 4 5 cái Tiểu Oa Từ đang ở trên đường chơi đùa, trong đó còn có đại bá sáu tuổi cháu gái Dương Nhạn nhi, nhìn thấy Dương Lăng xe đến, nhất thời đi theo phía sau cái mông thét chói tai đuổi theo chạy, Dương Lăng thả chậm tốc độ, lái chậm chậm đến cửa nhà mình.

Cha đang đứng ở cửa viện bó củi chất bên cạnh giết gà, một cái trong thùng gỗ nóng hổi mào hiểm Bạch Vụ, Dương Lăng từ trên xe nhảy xuống tiếng kêu "Ba ~".

Dương vốn thuận hướng hân nếm cười gật đầu một cái nói: "Trở về rồi ~!" Bất quá trên tay lại không nhân rồi, thuận thực cầm trên tay một cái lông chim Ngũ Thái Ban Lan Đại Công Kê đầu kéo tới trên lưng, sau đó đem cổ gà thượng lông rút ra không chút tạp chất, tiếp lấy tay trái một cái dao bầu ở trên cổ nhẹ nhàng rạch một cái kéo, một cổ máu tươi liền nhô ra, Dương Lăng vội vàng cầm lên để dưới đất một cái chén kiểu tiếp lấy.

Máu gà có thể là đồ tốt, tron mềm ngon miệng, đặc biệt là loại này một năm phần cường tráng máu gà trống, nghe nói còn có Tráng Dương Ích Tà công hiệu, so với gà bắp đùi khỏe không ăn nhiều.

Gà trống ở Dương vốn thuận tay trung hơi chút gãy giữa mấy cái sẽ không đang động đàn, trên cổ chảy xuống máu cũng bắt đầu biến thành tích tấp, Dương Lăng nhìn một chút trong tay chén cười lên, cũng không tệ lắm, chừng hơn nửa chén đầu rồi, đủ ăn một bữa, hợp với chút Tỏi tươi cùng hòa hồng hột tiêu cắt tia (to), ở trong nồi trộn xào mấy cái, thêm phía trên một chút mè dầu vừng, "Tê ~!" Hân không nhịn được lau một đem nước miếng, mùi vị đó thật sự là quá mê người.

Lúc này đi theo xe chạy tới bốn cái Tiểu Oa Từ lúc này cũng bò tới trên viện đã xa chơi đùa, Dương Lăng cũng không đi quản bọn hân, Dương vốn thuận nói ra đuôi gà lay động mấy cái, phát hiện máu đã chảy khô sạch, với là chuẩn bị cầm trong tay gà ném vào bên cạnh nước nóng thùng, Dương Lăng nhìn thấy gà trống trên đuôi mấy cây thật dài cắm vũ vô cùng xinh đẹp, hấp tấp nói: "Cha, trước khác ngâm nước, ta bà này mấy cây lông dài lưu lại làm một quả cầu!"

Nghe nói làm quả cầu, đang ở trên xe leo lên leo xuống chơi đùa phi thường cao hứng mấy cái oa từ nhất thời cũng hứng thú, cũng vây lại sảo sảo nhượng nhượng(bảy mồm tám mỏ chồ vào) để cho Dương Lăng giúp làm quả cầu, Dương Lăng cũng không khách khí, mấy cái liền đem gà trống trên đuôi đẹp mắt nhất mấy cây lông dài lông rút ra, lông chim màu sắc Hồng Lam xuôi ngược, ngũ thái tân phân, nhưng để cho hân có chút sùng sờ là, này mấy cái lông chim thật sự là... Quá dài, làm quả cầu khẳng định không được.

Dương Nhạn nhi đứng ở Dương Lăng bên cạnh, nhìn hân ngẩn người đáng vẻ té thanh té khí nói: "Nhị thúc, làm quả cầu không thể dùng cái đuôi lông nha, gia gia nói phải dùng công cổ gà thượng lông mới tốt nhất!"

Dương Lăng một cái sờ Nhạn nhi đầu nói: "Nhạn nhi ngoan ngoan, ba ba mụ mụ của ngươi trở lại chưa?"

Nhạn nhi lắc đầu một cái, chu cái miệng nhỏ nhắn nói: "Ba ngày hôm qua còn cho gia gia gọi điện thoại, bảo ngày mai mới có thể trở về!"

"Ừ ~! Vậy ngày mai ngươi liền có thể gặp được ba mẹ, bây giờ nhị thúc giúp ngươi làm một cái quả cầu có được hay không?"

"Được a ~ được a ~!" Dương Nhạn nhi cao hứng chỉ vỗ tay, Dương Lăng cầm trên tay mấy cây lông dài lông đưa cho mấy cái Tiểu Oa Từ, sau đó bắt đầu rút ra công cổ gà thượng bóng loáng tỏa sáng lông mềm, mấy tên tiểu tử cũng ngồi chồm hồm xuống hỗ trợ, vài đôi tay nhỏ kéo thật nhanh, nhất thời người cạnh tranh ta cướp, lông gà bay loạn, không tới ba phút, mới vừa rồi còn uy vũ hùng tráng cầm nữ điều cừu Đại Công Kê là được một cái cánh mắt trật tự bực bội bộ dáng.

Nhìn bốn cái Tiểu Oa Từ mỗi người trên tay nắm một cái hao đi xuống lông gà, Dương Lăng nhất thời dờ khóc dờ cười, nhưng nhìn bốn đôi mong đợi mắt tí hí, không thể làm gì khác hơn là đi tìm giấy nhỏ cùng Tiểu Mộc đầu.

Dương vốn thuận cũng không quản Dương Lăng mang theo mấy cái Tiểu Oa Từ dời đi chiến trường đi làm quả cầu, hân bà trên đất khoan khoái nhanh tróc da gà trống nhất lên ném vào nhiệt trong thùng nước, cầm cán mộc còn nhỏ đem nó đè vào trong nước ngâm, nhất thời, bốc lên hơi nước tăn mát ra một cỗ mùi kỳ quái.

Dương Lăng để cho bốn cái Tiểu Oa Từ cầm trong tay lông gà cũng sửa sang lại đặt chung một chỗ, sau đó dùng giấy nhỏ đẩy tới đến mảnh gỗ nhỏ thượng, dây dưa mấy vòng đi sau hiện tại không phải bình thường khó coi, nhất định chính là vô cùng thể thảm, cho dù là xem náo nhiệt mấy đứa trẻ từ cũng không nhịn được,

Nhạn nhi lớn tiếng rêu rao: "Nhị thúc làm quả cầu thật là khó nhìn nha ~!"

"Ta..." Dương Lăng không nhịn được trong lòng phun ra một cái lão huyết, nhìn trong tay xiêu xiêu vẹo vẹo giống như căn trụ lông nửa đoạn chỗi lông gà, nhất thời lúng túng hận không được tìm một cái lỗ để chui xuống. Quả cầu mà, chính mình khi còn bé cũng không ít làm, bởi vậy cho nên thật đơn giản a! Thế nào bây giờ liền không giải quyết được đây?

Dương vốn thuận đi tới từ trong tay hân nhận lấy quả cầu, tựa như cười mà không phải cười phiết hân liếc mắt, sau đó cũng không nói chuyện, chỉ thấy ngón tay hân như xuyên hoa, hoa cả mắt lý lông dây dưa tuyến, không tới hai phút, một cái chỉnh tề đẹp đẽ ngũ thái tân phân quả cầu liền đóng tốt, để cho sau dương dương đắc ý hướng Dương Lăng nháy nháy mắt, tựa hồ muốn nói: "Nhỏ nhắn, hay lại là Lão Từ lợi hại!"

Mấy đứa trẻ mà chơi đùa đá quả cầu đi, Dương Lăng lúc này mới hóa giải lúng túng hỏi mẹ đi chỗ nào, biết được mẹ ở Tam thúc nhà hỗ trợ đánh bánh mật, vì vậy lập tức không nhịn được, vội vàng hướng Tam thúc nhà chạy.

Đánh bánh mật, là Dương Lăng khi còn bé thích nhất hoạt động, nông thôn đánh bánh mật không phải là dùng máy, mà là dùng một cái đá lớn cừu, bà chưng chín nếp đặt ở cối đá trung, sau đó vài người nắm dùi gỗ dùng sức Xù, lập đi lập lại, cho đến bà nếp cũng Xù thành dính dính hồ nhão, sau đó từ cối đá trung moi ra, trộn thượng đậu phộng, hạt đào, còn có một chút trên núi hái tới một ít dã Quả khô, cộng thêm mật ong trộn đều sau đặt ở nồi lớn thượng chưng, cho đến đầy nhà diêm hương, sau đó nhân lúc nóng đem nó cắt thành một cái một cái, ăn mềm mại nhu vừa thơm ngọt, nhất là thả mấy ngày Ầm đến nửa khô, ăn phi thường kinh đạo, là khi còn bé thích nhất quả vật, đáng tiếc đồ chơi này chế tác tới khá là phiền toái, cộng thêm bây giờ quả vật cũng tương đối nhiều, vì vậy, trong ngày thường căn bản là không có nhân nguyện ý làm, cũng liền hàng năm phải qua năm mới mấy nhà nhân tưng lại làm chút mà, một là hợp với tình thế, hai là truyền thống, đồ nào nhiệt hồng hòa, mà những người lớn tựa hồ đối với đồ chơi này không quá cảm mạo, cảm giác còn không bằng ăn bánh bích quy tới sáng khoái.

Dương Lăng vội vã chạy đến Tam thúc nhà thời điểm, trong sân chính truyền tới náo nhiệt tiếng nói chuyện, hần đi vào nhìn một cái, quả nhiên Tam thúc Tam Thâm, ông nội bà nội, Tứ Thâm, chính mình mẹ, còn có một cái dài không tẽ mặc màu đỏ vũ nhung phục cô gái, lúc này một vòng nhân cũng vây ở cối đá bên cạnh, nhìn một người tuổi còn trẻ nam nhân đầu đầy mồ hôi đang nắm dùi gỗ "Hi hực hi hực" ở cối đá trung đảo đến.

"Ồ ~! Nhị ca, người đã về rồi!" Đang Xù hăng hái Dương Húc đối diện cửa sân, giường mắt đã nhìn thấy hần. Dương Lăng lập tức với ông nội bà nội Tam thúc Tam Thâm Tứ Thâm còn có mẹ đánh một trận chăm sóc, Dương Húc xách dùi gỗ cười hi hi đi lên muốn với hần ôm, Dương Lăng vội vàng nhảy qua một bên, nhìn hần đầu đầy mồ hôi đáng về bữu môi một cái nói: "Lão Tam, người này thể lực không được a!"

"Thí ~! Người đừng nói chuyện không đau eo, ta đều đã Xù nửa giờ, nếu không người tới?" Dương Húc không nói lời nào bà dùi gỗ nhét vào Dương Lăng trong tay.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 96: Lải nhải

Dương Lăng cũng không cự tuyệt, nắm dùi gỗ đứng đến cối đá trước mặt hít sâu một hơi, sau đó vận Xù như bay, chỉ thấy cối đá thượng một mảnh cơn ảnh không ngừng, lọt vào tai chính là "Tùng tùng tùng tùng" liên miên bất tuyệt thanh âm, không tới năm phút, chỉ thấy tràn đầy một cối đá nếp lúc này đã biến thành trắng như tuyết bột nhão, sợ Nhất Viện từ dưới người ba cũng sắp rơi xuống.

"Đại công cáo thành ~!" Dương Lăng nghỉ tay, buông xuống dùi gỗ tìm không đập, không thờ gấp mím cười nói.

"Hai... Nhị ca, người có phải hay không mới vừa rồi ăn đại lực hoàn?" Dương Húc khoe mắt quắt thẳng tới rút ra, nói chuyện đều có chút không lạnh lệ.

Dương Lăng đắc ý cười ha ha mấy tiếng sau cổ làm thần bí nói: "Lão Tam, người không biết đi, ta gần đây một mực đi theo Hoa Sơn Vân Thái xem đạo sĩ đang tu luyện Nội Gia Công Phu."

Dương Húc kinh ngạc một chút phiên trừ bạch nhãn nói, "Anh, người tiểu thuyết nhìn nhiều ba? Còn Nội Gia Công Phu? Ta còn luyện qua Kim Chung Trảo Thiết Bồ Sam đây!"

"Hắc hắc, thật sao? Để cho ta thử một chút người trảo môn ở nơi nào?" Dương Lăng âm tiếu nhắc chân liền hướng Dương Húc hạ bộ đá vào, Dương Húc bị dọa sợ đến hú lên quai dị chạy mau mờ, hai người nhất thời ở trong sân truy đuổi đứng lên, làm đầy sân náo loạn.

Lúc này những người khác mới phản ứng được, Tam Thâm cùng mẹ đi cối đá trung bà bánh mật bột moi ra, ông nội bà nội đứng ở trong sân vui tươi hơn hờ nhìn hai cái Tôn Tử đùa giỡn, Tam thúc xách một cái túi Quả khô rót ở bá ki trong, mặc màu đỏ vũ nhung phục con gái là đứng ở đằng kia không biết làm gì tốt.

Hai người đùa giỡn một phen dừng lại, Dương Lăng hướng về phía Dương Húc nháy nháy mắt nói: "Thế nào? Bạn gái mang về cũng không cho ca giới thiệu một chút?"

Dương Húc nhất thời đỏ mặt với cái mộng con khi như thế, nhãn nhãn nhớ nhớ chỉ cô gái nói: "Nàng kêu phùng hân, là đơn vị mới tới đồng nghiệp, chúng ta cũng vừa mới bắt đầu nói!" Sau đó hần bà phùng hân gọi qua giới thiệu hai người nhận biết.

Dương Lăng nhất thời bội phục không được, mới vừa bắt đầu là có thể mang về nhà ăn tết, loại năng lực này không phải người bình thường có thể có được, Dương Húc chỉ so với hần nhỏ một tuổi, bây giờ bạn gái cũng mang về nhà, phỏng chừng mẹ tâm lý nhất định là có vô số ý tưởng nha!

Tam Thâm, Tứ Thâm cùng mẹ các nàng tất cả đều bận rộn làm bánh mật, chỉ có Dương Lăng ba người tuổi trẻ không có chuyện làm, phiếm vài câu sau Dương Húc không biết từ đâu mà nhảy ra tới một bộ vọt cầu lông, ba người liền bắt đầu đánh banh, không nhiều lắm một hồi, trong sân liền phiêu tán ra

một cỗ nhân nhật ngọt ngào hương vị, xem ra là bánh mật đã chưng thượng, theo mùi thơm càng ngày càng đậm, Dương Lăng cảm giác mình trở nên không ổn định đứng lên, nhiều lần nhận bánh cũng phát sinh sai lầm, chọc Dương Húc quái kiêu liên tục bật, cuối cùng Dương Lăng thật sự là không nhận được, bả cây vọt ném một cái, một con chui vào trong phòng bếp.

Lòng bếp trong cũi lửa hùng hực, nồi sất lớn trong nước sôi trào phát ra cô ùng ục ùng ục thanh âm, hơi nước từ cao lớn gổ chưng trong lòng lao ra, cả phòng cũng tràn ngập ở bạch trong sương mù, nồng nặc điềm hương xen lẫn nếp mùi vị, Dương Lăng cảm giác mình toàn bộ bụng cũng không tốt.

Mẹ nhìn đứng ở lồng hấp bên cạnh chảo nhĩ nạo tai Dương Lăng, không khỏi cười cầm đầu ngón tay đâm hấn ốt, "Ngươi nha, trả thế nào với khi còn bé giống nhau, vừa nhìn thấy ăn liền bước bất động chân, còn nữa, ngươi xem Trương Bằng cũng mang bạn gái trở lại, ngươi cũng vội vàng cho mẫu thân đi tìm một cái nha, trả thế nào giống như một chưa trưởng thành hài tử, giống như ba ngươi lớn như vậy thời điểm ngươi cũng ba tuổi..."

"Ồ kia ~! Ta còn không nhìn thấy đại bá cùng Tứ thúc đâu rồi, ta đi trước chuối cửa!"

Nghe mẹ lại bắt đầu nói lại nhai niệm lên Kim Cô Chú, Dương Lăng nhất thời nhức đầu, lại cũng không đoái hoài tới ngọt ngào hương vị bánh mật chạy mất dép, một mực chạy ra sân mới lòng vẫn còn sợ hãi quay đầu nhìn một chút, sau lưng xác thực không có mẹ nắm điều trừu đuổi theo, lúc này mới thở phào một cái, hướng Tứ thúc nhà đi tới.

Toàn thân cũng không lớn, liền ở một cái son oa trong,

Chu vi bất quá mấy trăm mẫu bộ dáng, tán lạc hi hi lạp lạp mười mấy gia đình, bởi vì từ nhỏ ở chỗ này mở to, nhiều năm như vậy trên căn bản liền không có thay đổi gì, Dương Lăng cho dù là nhắm mắt lại cũng cơ hồ có thể đến tới bất kỳ muốn đi phương.

Vòng qua một mảnh rừng trúc nhỏ, một cây cao lớn cây hạnh, lúc này cành lá điêu linh, đứng ở cây hạnh nhìn xuống đến vai u thịt bắp cầu kết cành khô, còn có phía trên một ít tiểu đao khắc gọt vết tích, đáng tiếc a! Dương Lăng nhìn chung quanh một chút đã sớm trường mẫn cây có gai lặc đầu một cái, chính mình cô độc, ngay cả viên này lão Hạnh cũng cô độc, đều đã không biết có bao nhiêu năm không có tiểu hài tử tới theo chân nó chơi đùa, bây giờ trẻ nít cũng chỉ thích nhìn Phím Hoạt Hình cùng chơi game, với chính mình khi còn bé so với, mất đi quá nhiều thân cận Tự Nhiên khí tức.

Dương Lăng vuốt ve thân cây không khỏi có chút cảm khái, đào mất liền đi qua hơn hai mươi năm, vật đổi sao dời, cảnh còn người mất, cây hay lại là cây kia, chỉ bất quá nó trở nên cao lớn hơn mà thôi, nhân lại đã sớm không phải là người kia, những cái này đã từng vây quanh nó leo lên leo xuống nghịch ngợm Quỷ tình nghịch, bây giờ cũng mất đã tang thương, tựa như cùng nó da bị nê vô cây, thời gian lấy đi vui vẻ, giao phó cho thành thực cùng nặng nề.

Từ cây hạnh xuống xuyên qua, một cái tấm đá đường mòn nghiêng ngã đi phía trước, chỗ ấy là một cái giếng nước, bằng đá giếng dọc theo khanh khanh oa oa, giếng dọc theo chung quanh tấm đá xanh chừng mấy khối đều đã vỡ vụn, khô héo cỏ dại đứng ở trong khe đá đón gió rét run lẩy bẩy, giếng nước rất sâu, Dương Lăng nhớ rót nước thời điểm là dùng một cây rất to đáy thùng bả thùng gỗ cột lên, sau đó vớt xuống trong giếng, đợi một hồi thùng nước rơi vào mặt nước sau, dùng xảo kinh nhắc tới, thùng gỗ sẽ lật lại miệng hướng xuống dưới chứa đầy nước, sau đó rót nước nhân "Hi hực hi hực" bả tràn đầy một thùng nước đề lên, điều không vịnh dự này muốn lực lượng còn phải muốn kỹ thuật, rất nhiều người bả thùng nước ném xuống lần sau làm nửa ngày, thùng gỗ sống chết sẽ không chịu không vuron mình.

Bây giờ này giếng nước, phỏng chừng cũng là thật lâu thật lâu không có ai đã tới, nếu như không phải là mùa đông lời nói, điều này tấm đá đường mòn tuyệt đối sẽ bị tươi tốt cỏ dại che giấu.

Vòng qua giếng nước, đi về trước nữa hơn 10m chính là Trương Ngũ Bá nhà, quả nhiên, hấn nhìn thấy Trương Bằng đang đứng ở cửa với một người tuổi còn trẻ cô gái đùa giỡn, phỏng chừng chính là mẹ nói hấn bạn gái. Dương Lăng đùa dai nhặt lên một hòn đá nhỏ dùng ngón tay nhẹ nhàng bắn ra, "Ba" một tiếng đánh vào Trương Bằng trên ốt.

"Ồ kia ~! Ai... Tiểu Lăng tử, là ngươi, oa ha ha ha, xem chiêu ~"

Trương Bằng đột nhiên một tiếng kêu đau, xoay người đang chuẩn bị mắng chửi người, lại nhìn thấy Dương Lăng mặt đầy cười âm hiểm đứng ở cách đó không xa, nhất thời hủ lên quái dị nhào lên, Dương Lăng ngăn lại chân chầm một cái Mã Bộ tư thế, đối với hấn móc ngoéo nói: "Hắc hắc, vài năm không thấy, để cho Ca, biết một chút về ngươi năm đó Cửu Dương Thần Công kết quả luyện đến bực nào tầng thứ!"

"Ha ha ~! Được, muốn Bằng ca năm đó quyền đả Nam Sơn kinh lão viện, chân đá Bắc Hải vườn trẻ, ở giang hồ phiến giang đảo hải lúc, ngươi vẫn còn ở mặc tả móc ở chim đây!"

Quách Bằng nhào lên, Dương Lăng cũng không khách khí, hai nhân cánh tay vịn chung một chỗ lẫn nhau bắt đối phương bả vai, đỉnh đầu đầu, trong lỗ mũi thở hỏn hỏn hai chân phát lực dùng sức đi phía trước đỉnh, trong miệng còn đang phát ra hắc hắc ha ha thanh âm.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 97: Ăn bánh mật

Đây là bọn hán nam hài tử từ khi còn bé thường thường chơi game, kêu đánh ngư, cũng chính là một loại đơn giản đấu vật, nhưng không thể quang bằng từ, nếu không tay không bắt được, dĩ nhiên bây giờ Dương Lăng toàn thân chân khí dồi dào, muốn ngã xuống Trương Bằng thật là không phí nhiều sức, bắt quá hán lại không muốn, buông lỏng toàn thân sau kết quả Trương Bằng hay lại là tiết tiết quay ngược lại, rất nhanh thì bị hán ép trên đất.

"Như thế nào đây? Tiểu Bằng từ, có phục hay không, nhanh kêu Ca,!" Dương Lăng vui thích cười lớn nói.

Trương Bằng giùng giàng đối với hán liếc một cái, "Ta gọi ngươi trái trứng trứng, ta so với ngươi ra đòi phải sớm mấy phút được rồi, lần này không tính là, chúng ta trở lại, ba ván thắng hai thì thắng!"

"Được, tới thì tới, Ca, nhất định khiến ngươi thua tâm phục khẩu phục!" Dương Lăng buông tay ra tránh ra cười nói: "Hắc hắc, nói chuyện phải giữ lời nha, nếu không mợc hữu tiểu JJ!"

"Tốt ~!" Trương Bằng từ dưới đất nhảy cồm lên, vỗ vỗ trên người bụi đất thảo tiết lần nữa xông lên.

Dương Lăng mặc dù không có vận công, nhưng là tuyệt đối sẽ không nhường, đùa, hai người cùng tuổi cùng ngày cùng tháng thêm cơ hồ là đồng thời ra đời, này ở một cái chỉ có mười mấy nhà tiểu sơn thôn mà nói thật là liên giống như một nhân trung năm triệu giải thưởng lớn tỷ lệ như thế tiểu, cho nên, hai người từ nhỏ đã muốn cạnh tranh một chút chứng minh mình mới là ca ca, cái này thì giống như một con ma quỷ nguyên rủa, mặc dù không thương phong nhã, nhưng là hai người trong xương một cái tư tưởng, hai người từ nhỏ đấu vật vừa được đại, đương nhiên là có thua có thắng, nhưng một cho tới hôm nay cũng không có phân ra cái kết quả tới.

Ở Dương Lăng biến thái thể chất bên dưới, Trương Bằng vẫn liên tục bại lui, mặc dù đứng ở hán phía sau bạn gái dùng sức mà cho hán cố gắng lên vỗ tay, vẫn không chống đỡ được xu thế suy sụp, rất nhanh lần nữa bị Dương Lăng thô bạo đất đè xuống đất.

"Như thế nào đây? Lần này phục chứ ?"

"Ngọa tào ~! Hôm nay ngươi có phải hay không ăn Kim Cương đại lực hoàn." Trương Bằng bị đè xuống đất không thể động đậy, thờ hồn hồn tức giận bất bình nói.

Dương Lăng dương dương đắc ý buông tay ra, "Hắc hắc, chịu thua liền có thể, ta chờ đợi ngày này cực kỳ lâu, đến, trước tiếng kêu ca ca nghe một chút ~!"

"Cút ~!"

"Oa ha ha ha, vậy ngươi sẽ chờ mợc hữu tiểu JJ đi!" Dương Lăng cười lớn đưa tay hướng về phía Trương Bằng dưới đứng quần nhẹ nhàng đàn một chút, trên cổ lập tức phát ra một tiếng thảm tuyệt nhân hoàn kêu gào.

Lúc này Trương Ngũ thím từ phòng bếp đi ra, nhìn thấy Trương Bằng rồi bù, khắp người thảo tiết đứng ở bên cạnh hướng về phía Dương Lăng dựng râu trợn mắt, nhất thời trong tay điều trửu vung lên, bị dọa sợ đến Trương Bằng chạy trời chết.

Dương Lăng mau đánh chăm sóc "Năm thím được, ồ ~, ánh mắt ngươi tốt?"

"Là Tiểu Lăng đến, ngày lạnh như vậy. Nhanh trong phòng ngồi!" Năm thím vội vàng đem trong tay điều trửu để tốt, nhiệt tình chào mời Dương Lăng vào nhà, Dương Lăng đắc ý hướng Trương Bằng nháy nháy mắt, khi Trương Bằng hô to: "Mẹ, ngươi dứt khoát không quan tâm ta coi là, ta cảm thấy được Dương Lăng mới là người ruột thịt."

Năm thím tức giận nói: "Tiểu Lăng mỗi lần trở lại cũng muốn đến xem một chút ta cái lão bà tử này, mang cho ta ngon lành đồ ăn thức uống, ta đôi mắt này cũng là Tiểu Lăng Được Thủy chữa khỏi, ngươi là con của ta, cũng ba năm không về nhà, nếu như sớm biết, dứt khoát ném trong giếng coi là!"

Trương Bằng lúc này rúc đầu mặt đỏ tới mang tai không tiếp lời, u oán nhìn Dương Lăng liếc mắt. Hán ra ngoài đi làm, đến mấy năm cũng chưa có về nhà, một là không kiếm tiền, cảm giác không có gì mặt trở lại, còn có chính là ngại phiền toái, ngọn núi nhỏ này Thôn góc, hán ở Phúc Kiến công việc, trở lại một chuyến nhất định chính là muốn chết lộ trình, nói thật ra, nếu như Dương Lăng không phải mình có xe, này băng tuyết bùn lầy con đường, hán là như vậy không quá nguyện ý trở lại, không chỉ nhân chịu tội, còn vô cùng nguy hiểm, hôm nay trở lại trên đường liền thấy rất nhiều xe vùi lấp ở vùng nước không ra được, tai nạn xe cộ phát sinh bảy tám lên.

Dương Lăng mau đánh giăng hòa, "Năm thím, tiểu quân trở lại một chuyến cũng không dễ dàng, đứng Ngũ Bá đây?"

"Hán ở phòng bếp phía sau thu thập mấy con cá, ngươi và tiểu quân bọn họ chơi trước một hồi, năm thím lập tức đi nấu cơm, buổi tối cùng ngươi Ngũ Bá thật tốt uống vài chén." Năm thím vừa nói thì đi nấu cơm, bị Dương Lăng kéo lại, "Năm thím, ngài cũng đừng làm việc, ta cũng vậy mới vừa về nhà, còn chưa có đi đại bá cùng Tứ thúc nhà đi đâu rồi, ta đi trước chuối xuyên môn, uống rượu không muộn,

Qua mấy ngày ta tới cấp cho ngươi chúc tết!"

Dương Lăng nói xong vội vàng với Trương Bằng chào hỏi vội vã rồi đi, nếu để cho phía sau giết cá Trương Ngũ Bá nghe, phòng chừng bữa cơm này

chạy không cỏi.

Bên ngoài lưu một vòng, trở về Tam thúc nhà thời điểm, phía sau cái mông nhiều người hầu, con trai của Tứ thúc Dương đồng, năm nay học lớp mười một, thả nghỉ đông một mực ở nhà, thấy Dương Lăng nhất thời cao hứng không phải, nghĩ lúc đó, móc ổ chim bắt con lươn, đều là theo ở phía sau nói cái lồng nhân vật, bây giờ đã lâu với Dương Lăng không sai biệt bao cao.

Còn không có vào cửa sân, một cổ đậm đà ngọt ngào hương vị hướng Dương Lăng cảm giác lục phủ ngũ tạng đều run rẩy, phải biết, hân hôm nay nhưng là suốt mở một ngày xe, trừ uống nước, hân còn cái gì cũng chưa từng ăn, vì vậy không nhịn được hú lên quái dị xông vào trong sân, quả nhiên, Dương Húc cùng hân bạn gái phùng hân chính nhất nhân ôm một khối bánh mật đứng ở cửa phòng bếp ăn mật mây hơn hờ, vừa ăn vẫn còn ở liếc mắt đưa tình, .

"Quá không nói nghĩa khí ~!"

Dương Lăng khinh bỉ nhìn Dương Húc liếc mắt chạy vào phòng bếp, mẹ cùng Tứ Thảm đang bả lồng hấp từ nồi lớn thượng khiêng xuống, trên tấm thớt còn để mấy khối cắt gọn nóng hôi bánh mật, vì vậy hân không chút khách khí cầm lên một khối liền nhét vào trong miệng, chọc mẹ cầm lên một cái bàn chải liền muốn đánh hân, "Ngươi một cái từ oa từ, sẽ không sợ nóng miệng!"

"Tê ~ cấp ~ tê ~ cấp ~ "

Dương Lăng lại đối với mẹ lời nói bịt tai không nghe, một bên xuy khí vừa ăn, phía sau đi vào Dương đồng cũng là vội vàng cầm lên một khối ra bên ngoài chạy, rất sợ hân mẹ cho hân mang đến ác liệt vô cùng Nhất Chỉ Thiên đâm ót bả.

Bốn người đứng ở dưới mái hiên ăn đang phi thường cao hứng, phía bên ngoài viện một trận xe gấn máy thanh âm truyền tới, tiếp lấy lại vang lên một cô gái thét chói tai, "Ồ kia, là bánh mật, ta muốn ăn bánh mật ~!"

Dương Lăng vài người đã đoán được là ai, vì vậy từng cái sắc mặt cổ quái nhìn cửa, quả nhiên, một cái xinh đẹp hoạt bát bóng người thật nhanh vọt vào sân, ba lô trên lưng cũng không kịp để xuống liền hướng phòng bếp chạy, đột nhiên nhìn thấy dưới mái hiên đứng thẳng một hàng bánh mật Thôn Phệ Giã, nhất thời vấy một cái liếc mắt tức giận nói: "Hừ, các ngươi quá không nói nghĩa khí." Sau đó... Biến mất ở cửa phòng bếp.

Lúc này, cửa viện, đại bá Dương quyền sách xách hai cái mũ bảo hiểm đi tới, Dương Lăng vội vàng chào hỏi, sau đó hơi kinh ngạc hỏi: "Đại bá, tại sao là người đi đón tiểu Lôi?"

Dương quyền sách cười nói: "Ta vừa vặn đi huyện thành mua chút đồ vật, liền thuận tiện đem tiểu Lôi tiếp tục trở lại, người chừng nào thì trở lại?"

Dương Lăng có chút ảo não nói: "Ta cũng mới vừa đến nhà riêng biệt giờ, sớm biết ta ngay tại huyện thành chờ các người!"

Dương quyền sách đem đầu Khôi thả ở dưới mái hiên trong giỏ trúc, vỗ trên người hạt tuyết nói: "Trở về liền có thể, trở lại liền có thể, mấy ngày trước ba mẹ ngươi vẫn còn ở nhắc tới, lần này cũng đều an tâm, tiểu Lôi bay qua năm liền muốn thi vào trường cao đẳng, học tập bất tương đối chặt, gần đây cũng ở trường học học thêm, vốn là nói là ngày mai mới Hứa về nhà, ta còn theo chân bọn họ lão sư nói mấy câu lời khen mới trở về phải đến, ai ~! Ngày đi học, được chịu khổ!"

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Trưởng bối chuyện xấu hổ

Dưới mái hiên một hàng mặt người mục đích nhìn trừng trừng, lẫn nhau mắt lớn trừng mắt nhỏ, đi học sao? Không cũng này như vậy tới! Dương Lăng bụng bánh mật nhớ lại một chút, lăng không nhớ ra được chính mình lớp mười hai rốt cuộc là dạng gì?

Trong phòng bếp hi hi ha ha sau một lúc, dưới mái hiên lại nhiều bánh mật Thôn Phệ Giã, Dương Lôi vừa ăn còn một bên tức giận hướng về phía Dương Lăng cùng Dương Húc mắt tròn trắng, gò má cũng đỏ bừng, nhìn giống như hai quả táo.

Thật là rất tốt a! Dưới mắt, trừ đại ca đại tỷ, Dương gia này một đám coi như là liên chính tề, Dương quyền sách cũng là có chút tiếc nuối, xúc cảnh sinh tình bên dưới cảm đầu không nói chui vào Tam thúc căn phòng phụng bồi ông nội bà nội hơ lửa uống trà đi.

Dương Lăng vừa ăn một bên cảm khái, loại này thời gian đã lâu không thấy, theo không ngừng lớn lên, huynh đệ tỷ muội chung một chỗ thời gian là càng ngày càng ít, vì vậy gặp mặt sau khi cảm tình là càng thêm quý trọng, cũng sẽ không bao giờ giống như khi còn bé như thế, là cạnh tranh thức ăn món đồ chơi nào không thể tách rời ra, mà bọn họ đời này, nhất định cũng sẽ không giống cha chú một loại tất cả mọi người sinh hoạt ở tại nơi này cái tiểu sơn

thôn, bọn họ tương lai Hải Khoát Thiên Không, đem tới lấy vợ sinh con, khai chi tán diệp, là luân lạc chân trời, gặp nhau càng khó khăn.

Nhưng giữa huynh đệ tỷ muội cảm tình, sẽ không bởi vì với nhau khoảng cách cùng năm tháng trôi qua mà đậm hóa, đó là một loại ẩn sâu ở cốt tủy sâu bên trong thân tình, chỉ muốn gặp mặt, chỉ cần chung một chỗ, trong lòng sẽ tỏa ra tới thuần chính nhất cảm tình, thứ tình cảm này không có bất kỳ ngăn cách, tựa như cùng bọn họ khi còn bé như thế, làm nũng, tranh hơn thua với, đùa giỡn, chơi đùa, chân thành không tỳ vết chút nào.

Vài người ăn xong bánh mật, Dương Lăng quả thực cảm thấy chưa thỏa mãn, nhưng nghĩ đến lại lập tức phải ăn cơm tối, thật lâu không có ở nhà ăn cơm, hơn nữa Tam Thâm làm đồ ăn tài nghệ là có thể ở trong thôn Giang Bả Từ tiêu chuẩn, có thể ăn được cũng coi là lộc ăn, suy nghĩ một chút không thể làm gì khác hơn là buông tha ăn nữa một khối bánh mật dự định, vài người tựa hồ cũng tâm hữu linh tê đi rửa tay, Dương Lôi cùng phùng hân học đi phòng bếp hỗ trợ thu thập bánh mật, lúc này Tam thúc từ gian nhà chính đi ra, chăm sóc Dương Húc đi đem quả năm đoàn viên phải dùng bàn dãi ra ngoài rửa sạch.

Loại này bàn là truyền thống phóng khoáng bàn, lại kêu bàn bát tiên, là nông thôn tốt nhất hoặc là cưới tang gả cưới mới dùng, bàn dùng phi thường rắn chắc năm ngoài phần Lê Mộc hoặc là cử mộc chế làm, nặng dị thường, Dương Húc phí nhiều lực, cần rằng thật vất vả dãi tới cửa, lại bị ngưỡng cửa ngăn trở, chân xuống lão đảo một cái hơi kém ngã xuống, Dương Lăng vội vàng vừa nhắc chân đứng ở bên cạnh hắn, đưa ra một cái tay vững vàng bả bàn bát.

"Hô ~! Nguy hiểm thật, hơi kém liền mặt mày hốc hác ~!" Dương Húc lau qua mồ hôi lạnh, lại trơ mắt nhìn Dương Lăng nhẹ nhàng thoát mái một cái tay bả phóng khoáng bàn nói đi ra sân, nhất thời kinh ngạc miệng đều cùng không khép, sau đó lại nhìn một chút hai tay mình về mặt đưa đám nói: "Này . Cái này không khoa học nhỉ? Chẳng lẽ lão Nhị thật luyện qua cái gì nội công, ừ ~! Nhất định là như vậy, xem ra cần phải cẩn thận hỏi một chút."

Sắc trời rất nhanh thì tối lại, gió rét xen lẫn tinh tế hạt tuyết tung bay, an tĩnh sản phát ra phốc phốc xuy xuy thanh âm rất nhỏ, nhưng trong phòng, nhưng lại là một cái khác hẳn quang cảnh, tựa như cùng mùa xuân đại đoàn viên, Dương gia toàn bộ lúc này ở người nhà đều tập trung ở Tam thúc gian nhà chính trong, đốt đỏ bưng chậu than, vây quanh cũng chung một chỗ hai cái bàn bát tiên, trên bàn bày đầy mấy chục bàn đủ loại thức ăn, bí mật khó giữ nếu nhiều người biết, âm âm náo nhiệt không phải, có người muốn dùng bữa, có người muốn uống rượu, có người muốn uống canh, mới sáu tuổi Dương Nhạn nhi hưng phấn vô cùng, tựa hồ cho tới bây giờ cũng chưa từng thấy nhiều như vậy đồ ăn ngon (ăn ngon), còn có nhiều như vậy dụng cụ vàng đại nhân, bụng một cái Tiểu Thiết chén ở khắp phòng tán loạn, thêm hai điều trên chó cùng mấy con mèo cũng kẹp đang lúc mọi người chân vô ích cùng dưới mặt bàn chui tới chui lui, tình cảnh nhất định chính là hỗn loạn phức tạp rối tinh rối mù.

Ông nội bà nội cao hứng nhất, bây giờ con cháu cả sảnh đường, từ uống Dương Lăng mang về Dược Thủy, bây giờ sắc mặt đỏ thắm, tai thính mắt tinh, thân thể giống như khôi phục lại hơn mười năm trước trạng thái, gánh nước đòn cùi cũng không thành vấn đề, mà Dương Lăng cha chú đại bá, cha, Tam thúc Tứ thúc còn có một chúng thím, cũng uống qua không ít nước giếng, bây giờ từng cái thân thể khỏe mạnh không phải, xem sắc mặt đều giống như tuổi trẻ bảy tám tuổi.

Dương Lăng nhìn trước mắt náo nhiệt, những thứ này nhìn mình lớn lên trưởng bối cùng phụng bồi chính mình đại đại huynh đệ tỷ muội,

Trong lòng cảm khái không thôi, đáng tiếc loại này cảnh đẹp không thường tại, nhưng bây giờ, phần này vui mừng đoàn tụ thân tình lại đến từ không dễ, một năm có lẽ vài năm mới có một lần.

Đây mới là hạnh phúc đi!

Hắn ném chìa khóa xe cho Dương Đồng: "Lão Tứ, ta trên xe có mấy chai rượu ngon còn có mấy chai nước uống, người đi dãi tới ta hiện ngày tốt tốt náo nhiệt một chút."

Dương Đồng hưng phấn một chút gật đầu vừa muốn đứng lên vậy, lại bị Dương Húc đoạt lấy chìa khóa, cạc cạc cười nói: "Nhị ca xe ta còn không sờ qua, để cho ta đi tốt." Nói xong nhắc chân sẽ không Ảnh nhi, không lâu sau mà, ngoài cửa vang lên xe hơi động cơ thanh âm, chỉ chớp lát sau, Dương Húc ôm một rương giấy lớn hi hục hi hục đi vào, sau đó từ trong rương xuất ra một chai 1573, thử đến răng nói, "Nhị ca, người đây là trứng sô độc đặc, lại mua mắc như vậy rượu!"

Dương Lăng cười nói: "Hết năm mà, mọi người chúng ta cũng khó gom lại đồng thời, cũng làm việc quanh năm suốt tháng, không uống tốt một chút thật là có lỗi với chúng ta giữa huynh đệ cảm tình, huống lại còn có nhiều như vậy trưởng bối đều tại, vừa làm là biểu trưởng bối, người nói là chứ ?"

Dương Húc cùng Dương Đồng liếc mắt gật đầu, vui miệng đều cùng không khép, tốt như vậy rượu tự mua nhất định là thương tiếc, cho nên cũng khó uống được miệng, mấy một trường bối dĩ nhiên sẽ không nói, hậu bối biểu mà, vừa làm ném cái mới mẻ.

Vì vậy ba bình 1573 mở ra, sau đó trước cho gia gia cùng các thúc bá rót đầy, Dương Lăng bọn họ Tam huynh đệ dĩ nhiên cũng không khách khí rót đầy, đàn bà và tiểu hài tử dĩ nhiên đều là uống đồ uống, ngày mai sẽ là tháng chạp hai mươi chín, các cô gái sự tình có thể còn rất nhiều, một dạng năm kia một bữa cơm thì có các nàng bạn rạn.

Ăn cơm nhiều người náo nhiệt, lão gia gia thân thể không tệ, uống một ly vẫn kiện đảm, một mực không đứng ở nói Dương Bản Thuận bọn họ khi còn bé chuyện, rất nhiều đều là bí vấn, nhất là Tứ thúc Dương vốn vui trộm đội sản xuất trứng gà chính mình ấp gà con chuyện, thật là bá tất cả mọi người đều vui xấu, Dương Đồng rất mê mang nhìn cha của hắn, tựa hồ là rất kinh ngạc bình thường nghiêm nghị cha cũng có như thế không được mức độ thời điểm, Tứ thúc cho Dương Đồng một cái bạo lật từ, đồ mặt rất ngượng ngùng chỉ Tam thúc nói: "Đừng nói ta, lão Tam còn chưa phải là đi cách vách đội sản xuất trộm hạt bắp bị phát hiện, không chỉ chạy mất giấy, quần cũng hơi kém chạy thoát."

Đây bàn nhân cũng hơi kém cười lật, Tam Thâm ở dưới mặt bàn dùng sức bấm Tam thúc chân nhỏ giọng nói: "Ta thế nào chưa nghe nói qua người còn có như vậy anh dũng hành động vĩ đại?"

Dương Lôi cười thức uống cũng uống không trôi, ôm cha nâng cánh tay Mạnh rung: "Ba, cuối cùng người chạy xong chưa?"

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thệ Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Giá phòng

Dương vốn phúc hạm lực trường lão Tứ liếc mắt, đỏ lên mặt đắc ý nói: Dĩ nhiên chạy mất!"

Nãi nãi ở một bên cười híp mắt nói: "Người là chạy trở lại, đáng tiếc ném một đôi giày giải phóng, còn có chính là quần ta bỏ ba ngày mới bỏ được, cũng vỡ thành từng cái, lúc ấy ta còn tưởng rằng hần ở đâu làm một cái váy cỏ mặc lại tới đây!"

"Ha ha ha ha ~!"

Tất cả mọi người đều cười ngã nghiêng ngã ngửa, Dương Húc bả trong miệng rượu phun khắp nơi đều là, chọc Phùng Hân ở bên cạnh hần dùng sức bóp hần eo.

Dương Đồng lau bị phún mặt đầy rượu buồn rầu chỉ Dương Húc, "Tam ca, người còn có mặt mũi cười, THCS thời điểm dẫn ta dùng pháo cối nổ ngu thi chất, bắn chính mình mặt đầy người quên nha!"

"Két ~!" Dương Húc nhất thời sắc mặt đen giống như than củi, Phùng Hân nghe cười hoa chi loạn chiến hơi kém tất hơi, nhìn thấy Dương Đồng như thế không nể mặt mình, Dương Húc bắt đầu sủng máy một loại nói Dương Đồng khi còn bé chuyện xấu hổ, lần này các đời cha có thể thờ một hơi dài nhẹ nhõm, rốt cuộc dòi đi mục tiêu, vì vậy một cái hai mới bắt đầu nói Dương Lăng bọn họ khi còn bé sự tình.

Người một nhà cười cười nói nói vui vẻ hòa thuận, cho nên ba bình rượu rất nhanh thì thấy đầy, trừ Dương Lăng, những người khác đỏ mặt đỏ, không nhiều không ít, phòng chừng vừa đúng, sau khi ăn xong các cô gái đi thu thập chén đĩa, các nam nhân là bày ra bàn kéo ra chiến trường đánh mạt chược.

Không biết từ lúc nào lên, đánh mạt chược cơ hồ thành mùa xuân trong lúc gia đình tụ họp truyền thống tiết mục, một là trò chơi hoạt động, hai là có thể chung một chỗ trao đổi một chút cảm tình, có lẽ người bây giờ nghỉ lại một chút, năm ngoái mùa xuân đánh mạt chược quá trình người còn nhớ rõ ràng, vài người, ở vị trí nào, nói chuyện gì, thậm chí đồ cái nào bài, các có phản ứng gì cùng biểu tình các loại, thân nhân đang lúc những công việc này động không mang theo một chút xíu công danh lợi lộc mục đích, nó dễ dàng, hài hòa, là phát từ đáy lòng giải trí thái độ.

Đại bá có thể là bởi vì con trai con gái cũng chưa trở lại, tâm lý có chút không thoải mái, vì vậy ôm Nhạn nhi trừ hoà phòng phụng bồi ông nội bà nội nói chuyện phiếm đi, Dương Bản Thuận nói về nhà trước thu thập giết tốt gà, sợ bị mèo kéo đi, vì vậy Dương Lăng Dương Húc Tam thúc Tứ thúc đồng thời khai chiến, Phùng Hân, Dương Lôi cùng Dương Đồng đi thăm.

Theo hi lý hoa lập xảo bài cùng dùng dùng xuất bài âm thanh, mọi người vừa đánh bài vừa trò chuyện một ít mỗi người trong cuộc sống chuyện, chủ yếu vẫn là Tam thúc Tứ thúc hỏi Dương Lăng bọn họ tình huống, hai cái học sinh trung học đệ nhị cấp bây giờ không có việc gì, chủ yếu chính là học tập.

Nghe Tam thúc hỏi tới, Dương Lăng đơn giản bả mình từ chức sự tình nói một chút, còn là nói cho cha nghe lấy cố kia, với bằng hữu làm ăn, sau khi nói xong hỏi Dương Húc, "Người và Phùng Hân chuẩn bị lúc nào kết hôn?"

Phùng Hân ngồi ở bên cạnh đỏ mặt không nói lời nào, Dương Húc ập ứng nói: "Không được có nóng nảy hay không!"

Tam thúc không tiện nói gì, Tứ thúc lại trùng hai mắt nói: "Thí, còn không nóng nảy, bay qua năm người cũng hai mươi sáu, ta giống như người vậy đại thời điểm, đệ đệ của người cũng sẽ chạy trốn."

Dương Húc tranh cãi nói: "Bây giờ không cũng lưu hành kết hôn muộn buổi tối dục sao? Trong thành phố đầu ta đây loại vừa năm một bó to, theo chúng ta công ty kia, nhanh bốn mươi tuổi nam nữ đều có không kết hôn không nói bằng hữu, cái này có gì?"

Tam thúc lần này không nhịn được, buồn bực khó chịu một bên sờ bài vừa nói: "Vậy người cũng chuẩn bị chờ đến bốn mươi tuổi?"

"Ta" Dương Húc liếc mắt nhìn Phùng Hân, buồn rầu cũng sắp ngồi xổm dưới mặt bàn mặt đi, lúc này Phùng Hân đỏ mặt nói: "Dương thúc thúc, vốn là ta cùng Dương Húc là chuẩn bị mau sớm kết hôn, nhưng là mẹ ta nàng muốn Dương Húc trước trong thành mua phòng ốc."

Nguyên lai là như vậy!

Dương Lăng nhất thời biết Dương Húc lúng túng, bây giờ muốn trong thành kết hôn, xe nhà ở tiền gửi ngân hàng như thế đều không thể ít, mẹ vợ cái danh hiệu này được khen là Trung Quốc trước mắt lớn nhất hôn nhân sát thủ cùng ái tình Chung Kết Giả, người hữu tình cuối cùng thành quyền thuộc ở các nàng chỗ ấy căn bản không thể thực hiện được, các nàng bá đạo mà ngang ngược, không quan tâm người có đẹp trai hay không, dù là người mặt lớn lên bá tử hình, nhưng người phải có một viên kim cương như vậy tài sản.

Lần này Tứ thúc không mở miệng, hần cảm đầu đánh bài, chuyện này hần có thể quản không, cho dù quản cũng quản không nhiều lắm,

Dương Đồng vẫn còn đang học trung học đệ nhị cấp, lập tức là lên đại học, nặng nề học phí cũng sẽ ép hần không thở nổi, nông thôn một năm thu nhập liền ít như vậy, được đập đầu nói lấp ba tính toán hoa.

Tam thúc nghĩ một hồi nói: "Kia trong thành mua phòng ốc xài hết bao nhiêu tiền?"

Dương Lôi có chút thương tiếc nhìn một chút ca ca quần bách dáng vẻ, lè lưỡi nói: "Ta ở huyện thành thấy mở mạng thương tuyên truyền là hai ngàn tám một mét vuông."

Dương Húc thô thanh thô khí nói: "Đó là huyện ta thành, hần mụ mụ yêu cầu chúng ta ở Tô Châu mua! Hiện tại ở nơi đó thị khu giá phòng đều tại 15,000 một huê thước, ngoại ô cũng ở đây bảy, tám ngàn, trung bình lên một lượt vạn."

"Tê ~!"

Cơ hồ tất cả mọi người đều không nhận được một trận đau răng, mười ngàn một huê thước, một trăm thước vuông thì phải một triệu, còn có sửa sang, đồ gia dụng lấy xuống, không có một trăm ba mươi vạn căn bản là hơn, có phòng còn phải có xe, có xe còn phải đốt dầu nộp thuế, tiền thật là kiếm không đủ xài.

Tam thúc cũng buồn bực không nói lời nào, con trai muốn kết hôn, đại nhân tự nhiên muốn toàn lực tài trợ, nhưng trước mắt Dương Lôi vẫn còn đang học trung học đệ nhị cấp, trong nhà còn trông cậy vào Dương Húc có thể bù một chút trong nhà đâu rồi, này trên một triệu tiền từ kia cá ca lạp đào ra được?

Vì vậy, một phòng nhân cũng không nói lời nào, Dương Húc lúng túng cười cười nói: "Ba, người cũng không cần phải gấp, ta cùng Phùng Hân nói tốt, chúng ta lại toàn hai năm tiền, đợi một hồi đủ trả tận tay phải đi theo như bóc một bộ."

Dương vốn phúc liếc nhìn hần một cái nói: "Người nghĩ rằng ta không biết, theo như bóc phải nhiều trả không ít lợi tức, đây còn không phải là tiền!"

"Nhưng là" Dương Húc còn muốn nói chuyện, Dương Lăng vỗ bả vai hần nói: "Như vậy đi, Nhị ca ta đây hai năm qua làm ăn còn kiếm chút tiền, hôm nay quyết định nhiều tiền lắm của một cái, tối hôm nay chúng ta đánh một ba năm khối mặt chược, cuối cùng thanh trưởng, người mỗi thắng mười khối ta liền cho người mượn mười ngàn, như thế nào đây?"

Tất cả mọi người nghe xong cũng trợn mắt hốc mồm nhìn hần, Dương Húc cao hứng mặt nhon quát thẳng tới rút ra, kích động nói: "Nhị ca, lời này là thật!"

"Coi là thật!"

"Không có ngu đốt ta!"

"Tuyệt đối không có!"

"Nhưng là ta vẫn không thể tin tưởng" Dương Húc cầm lên một cái tay thả vào trong miệng dùng sức cắn một cái, vẻ mặt đưa đám nói: "Người xem, còn nói không có ngu đốt ta, ta cắn chính mình đều không cảm thấy đau, ta nhất định là tại nằm mơ."

Bên cạnh Dương vốn vui thử đến rằng đàn Dương Húc một cái não băng, "Tiểu tử người cắn ta tay làm gì?"

"Ồ kia! Ta đau, thật đau! Ha ha." Dương Húc che cái trán cười to, Dương Lâm cười một bên xào bài vừa nói: "Người rút cuộc muốn không muốn, không quan tâm ta có thể biến đổi quẻ á!"

Phùng Hân núp ở Dương Húc phía sau dùng sức bóp hần một chút, Dương Húc giật mình một cái kịp phản ứng, không ngừng bận rộn đáp ứng, "Muốn! Thật to muốn, có phải là thật hay không thắng mười khối liền cho ta mười ngàn?"

Dương Lâm đối với hần liếc một cái, "Nhị ca nói chuyện, một ngụm nước miếng một viên đinh, lúc nào nói không giữ lời, cái này gọi là uy tín! Uy tín có hiệu hay không? Nếu không ta sau này thế nào ở lão Tứ còn có tiểu Lôi trước mặt ngăn đầu." Dương Lăng hướng về phía bên cạnh Dương Lôi nghiêm trang nói, "Tiểu Lôi, người nói là chứ?"

Chương 100: Bài ước

"Đứng nha đứng nha! Nhị ca tốt nhất, người là nam tử hán đại trượng phu mà!" Dương Lôi mặt mày hớn hở vội vàng nịnh hót.

Dương Lăng hít một hơi thật sâu, hào khí can vân nói, "Lão Tam chuẩn bị xong chưa có?"

"Gào ~" Dương Húc hưng phấn hú lên quai dị vén tay áo lên, phách lối vỗ bàn nói: "Được, hôm nay sẽ để cho ta đại sát tứ phương, Nhị ca, hắc hắc, chờ đến lúc đó khó mà cũng đánh còi la!"

Dương vốn phúc hướng về phía hán ột dùng sức đàn một chút nói: "Cuối năm, quý kêu cái gì?"

Dương Húc ôm đầu nước mắt Hoa nhi cũng sắp chảy xuống, nội tâm ủy khuất không phải, tâm lý nói ta chính là hưng phấn một chút, ta đây là chiêu ai chọc ài?

Dương Lăng chỉ ngoài cửa cười nói: "Chỉ cần người có bản lĩnh, mục mã nhân đều có thể tặng cho người đi bán xuống."

Vì vậy, vài người lần nữa mới, đầy nhà vang lên hi lý hoa lập thanh âm.

Đương nhiên, hưng phấn nhất chính là Dương Húc, hán phải là trải qua mẹ vợ cái này ái tình trò chơi cuối cùng đại BOSS của khẩu, mới có thể thu được được cuối cùng giải thưởng lớn phẩm lão bà thuộc về quyền, mà cố gắng từ Dương Lăng trong tay thắng được nhiều nhất tiền đặt cược, cho nên biểu hiện khăn trương, lo âu, kích động, thất thố.

Dương Lăng đến lúc đó không có gì, lần trước bán đi cái đó thanh tinh Mặc Ngọc bàn lấy được 40 triệu, còn có bán đi con đòi mỗi cùng ngân quang thạch lấy được hơn một triệu, mua xe thêm bình thường tiêu phí, còn có đầu tư phi xa hạng mục, trước mắt còn lại hơn mười triệu, số tiền này với hán mà nói một chút dùng cũng không có, hán muốn dùng tiền, tùy tiện bán đi một khối bảo thạch sẽ có mấy trăm vạn.

Sở dĩ không có trực tiếp đưa tiền cho Dương Húc, một là sợ để cho hán dưỡng thành thói xấu, hai là mượn cũng phải mượn có, tránh cho truyền đi rước lấy phiền toái, ba liên là đối nhân xử thế, vô luận thân thích còn là bạn tốt, liên quan đến tiền tài, rất nhiều chuyện khó mà nói, kết cục rất khó dự đoán, bất kể là giúp người đang gặp nạn hay lại là thêm gấm thêm hoa, luôn là mờ đầu rất đẹp, kết cục rất quái quỷ, có lẽ cuối cùng thân nhân bằng hữu xích mích thành thù cũng là khả năng, cho nên, cho dù là tự mình nghĩ đưa tiền, cũng phải tìm một rất mật mờ mượn có, dĩ nhiên, có trả hay không theo hán, tôi chủ yếu nhất là, hôm nay còn phải nhìn Dương Húc vận khí, hán thắng Tự Nhiên tất cả đều vui vẻ, nếu là hán thua, như vậy... Hắc hắc! Hôm nay trước hết để cho hán ôm bạn gái khóc một đêm, phía sau không phải là còn có chừng mấy ngày sao? Ai bảo người này như vậy tao bao mang bạn gái về nhà ăn tết! Hại được bản thân lúc này nhà mấy giờ liền bị mẹ Nhất Chi Thiên đâm ót cộng thêm điều trừu uy hiếp.

Bốn người đánh bài, Dương Lôi mặc dù còn ở cấp ba, lại không giấu được trời sinh làm một nữ nhân bát quái bản tính, lén lén lút lút chạy ra ngoài bên này đánh bài sự tình thêm dầu thêm mỡ tuyên truyền một lần, bất kể ông nội bà nội, đại bá thím vị tin hoặc là không tin, cũng từng cái lục tục tới xem cuộc chiến, vì vậy tất cả mọi người cơ hồ không hẹn mà cùng toàn bộ chen chúc ở Dương Húc phía sau nhìn bài.

Có thể là hôm nay đánh bài quy củ quá kỳ quái, cho nên trên chiếu bài bốn người mỗi người biểu hiện cũng rất kỳ quái, mười khối đôi mười ngàn cũng không phải là con số nhỏ, ở tại nông thôn, muốn làm mười đồng tiền có lẽ không khó, trên núi bắt con thỏ nhắc tới trần trên liền không ngừng, nhưng là phải làm 1 vạn tệ, đây tuyệt đối là cái cả nhà ra trận nửa năm một năm đại hạng mục, trên núi cũng không có mấy trăm con thỏ cho người bắt, cho dù là có, người cũng không nhất định bắt được, cho dù là bắt được, tựa như cùng THCS bài khóa nhiều 'Thu ba năm đầu' như thế, nó không bao nhiêu tiền.

Tam thúc Dương vốn phúc vừa nghĩ nhừ từ Dương Húc thắng tiền, nhưng lại không thể thắng quá nhiều, được có một hạn độ, dù sao Dương Lăng nói làm ăn cũng mới gần mấy tháng sự tình, một trăm ngàn tám chục ngàn, có lẽ đem ra được, nhiều hơn nữa, vạn nhất Dương Húc cái này tiểu vương bát đàn thắng cái hơn một trăm khối, muốn Dương Lăng thoả cái xuất ra mấy trăm ngàn đến, vậy thì không phải là vay tiền, đó là cướp, đến cuối cùng hoan hi một trận lại nào trên mặt không dễ chịu, kia năm cũng qua không được, lão gia tử còn ở đây! Tự mình ở trên bàn không khống chế tốt thế cục, đến lúc đó người khác khoái trá một dạng năm ăn cơm đốt pháo pháo, nhà mình đều công mặt không nói lời nào, lúng túng đến sâu vân thâm vụ, phỏng chừng tháng giêng qua không xong chính mình còn phải hưởng thụ một chút khi còn bé thường thường hưởng thụ gia pháp phục vụ, gây trúc từ đánh đòn, nghĩ tới đây, Dương vốn phúc không khỏi cảm thấy cái mộng lạnh lẽo,

Mặc dù mình cũng là cao tuổi rồi, nhưng y theo lão gia tử gần đây càng sống càng tinh thần đáng vẻ, hán chưa chắc sẽ không ra đại chiêu a!

Mà Tứ thúc Dương vốn vui lại muốn hoàn toàn khác nhau, Dương Lăng tiểu tử này bất hiện son bất lộ thủy, thời gian mấy tháng liền mua mấy trăm ngàn xe tốt, hết năm mang về rượu đều là hơn một ngàn khối một chai, cũng còn là kiếm không ít tiền, vừa vạn mượn cái cơ hội sờ một cái đạt được, nếu là hán thật cảm ra được, đến lúc đó tiểu đồng đại học học xong mua phòng ốc cũng hầu như được xử lý sự việc công bằng đi, nhiều nhất đến lúc đó đánh mặt chược ta du trú điểm là được rồi, oa ha ha ha, hán cảm giác trong đầu có một tiểu nhân khoái trá cũng sắp rụng tới. Cho dù là không lấy ra được, đến lúc đó chính mình đánh giăng hòa, coi là hết năm mọi người giải trí một chút mà thôi, không bị thương phong nhả.

Đương nhiên, trên bàn khăn trương nhất hay lại là Dương Húc, hán cũng không suy nghĩ nhiều như vậy, trong đầu hai cái tiểu nhân đang ở kịch liệt rêu rao, một cái nói: Thắng, dùng sức thắng. Một cái khác nói: Đứng nha đứng nha! Còn phải mua xe đây! Thắng được càng nhiều con đầu càng bảo hiểm.

Dương Lăng đến lúc đó một chút cũng không lo lắng, một ba năm khối tiểu mạt chược, tùy người thế nào thắng cũng liền mấy trăm khối Đinh Thiên, huống chi hôm nay thắng không chính mình còn lại mụn có cho hấn mụn.

Cho nên, dùng dùng đánh bài trung, Dương vốn phúc một mực rất do dự, trên căn bản rất nhiều lúc cũng tạp Dương Húc, không để cho hấn thắng quá nhiều, mà Dương vốn vui nhưng không ngừng cho Dương Húc Uy bài, rõ ràng cho thấy để cho hấn nhiều đồ bài, Dương Húc trên mặt âm tình bất định, một hồi kêu la om sòm, một hồi lại trào nhĩ nạo tai, đồ bài dương dương đắc ý, thua bài ù rũ cúi đầu, mà vậy ở phía sau hấn Tam Thảm Tứ Thảm đại bá đám người bọn họ cũng đi theo cuồng cuồng thờ dài lắc đầu, sau đó cũng không nhìn được bắt đầu hướng dẫn hấn xuất bài.

Chính sở vị tài công nhiều dễ dàng lật thuyền, đợi mọi người thất chủy bát thiết bắt đầu hướng dẫn, Tam Thảm cùng Tứ Thảm còn có đến vài lần cũng thiếu chút nữa cái vạ, Dương Húc cũng liền bắt đầu vô cùng thê thảm, đánh hai giờ, Dương Húc chẳng những không có thắng tiền ngược lại phát ra đi mấy chục khối, gấp sắp khóc, cuối cùng lão gia gia lên tiếng, bả một bang lão nương môn đều đuổi đến hòa phòng hơ lửa đi.

Lần này an tĩnh, Dương Lăng không khỏi một cái sờ đầu sau đầu mồ hôi, Dương Húc cũng lớn thư một hơi thở, vì vậy, trong căn phòng trừ thiêu đốt chậu than, trên căn bản chỉ có thể nghe dùng dùng dùng dùng đánh bài âm thanh, càng gần đến mức cuối, tất cả mọi người có chút khẩn trương, nhìn bài nhân cũng đều ngậm miệng không nói lời nào, rất sợ ảnh hưởng đến đánh bài.

Thời gian chậm rãi qua đi, lão gia gia tuổi lớn, nhìn lập tức đi ngủ, Dương Lăng cha lại tới nhận đi làm hộ xem cuộc chiến, bốn người một mực đánh tới 12h mới dọn dẹp, mọi người khê đêm, Dương Húc lập tức cười không thể chọn chân... Ách, là hợp bất long chủy, hấn ước chừng thắng hơn 280 khối.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Dán Môn Thần

"Ha ha! Nhị ca, nên thực hiện nha!" Dương Húc hưng phấn không phải, kích động đem tiền đưa đến Dương Lăng trước mặt.

Dương Lăng liếc nhìn hấn một cái nói: "Nhìn người này ít điểm tiền đồ, nói đi, tài khoản, bây giờ liền chuyển cho người, tránh cho người buổi tối không chỗ ngồi ngủ!"

Dương Húc ngược lại không có gì, vội vàng đem tài khoản báo cáo Dương Lăng, phía sau hấn Phùng Hân lại sắc mặt đỏ nhỏ máu, thật sâu đem đầu chôn ở Dương Húc trên lưng.

Dương Lăng trên điện thoại di động thao tác xong không tới một phút, chỉ nghe Dương Húc điện thoại di động "Vèo" một tiếng nhắc nhở, hấn liếc mắt nhìn, kích động đến cả người đều tại sốt, vốn là hấn cũng cho là Dương Lăng chẳng qua là một đùa giỡn, giữa huynh đệ mà, cãi nhau ầm ỉ đùa giỡn một chút là thường thường, nhiều nhất phát tới một cái lớn một chút mà được bao tiền lì xì mà thôi, không nghĩ tới lại là thật hai trăm tám chục ngàn, cơ hồ tất cả mọi người đều đi xem hấn điện thoại di động, sau đó mặt đầy không tưởng tượng nổi nhìn Dương Lăng.

"Như thế nào đây? Ca, không có lừa gạt người chứ?" Dương Lăng rất vui vẻ yên tâm nhìn một phòng toàn người kinh ngạc biểu tình dương dương đắc ý nói, cái này năm, tuyệt đối sẽ có kinh hi, đây là hấn đã sớm bày ra tốt.

Hấn nói xong quay đầu nhìn Dương Đồng, "Cái điều kiện này đối với người như thế hữu hiệu, cho nên... Người một là muốn làm xong học tập, thứ yếu đây... Chính là bả mạt chược luyện giỏi, lão Tam trình độ chơi bài quá thú, vốn là ta dự tính nếu so với này nhiều hơn một chút."

"Két ~" Dương Húc thân thể run lên, lấp ba lấp bấp đỏ mặt nói. Hai... Nhị ca, vậy ngày mai chúng ta..."

Dương Lăng tựa như cười mà không phải cười nhìn hấn, "Ngày mai... Ngày mai thế nào?"

Dương Húc cười khan kỳ kỳ ngả ngả nói: "Hắc hắc! Nhị ca, người xem ta không phải là còn kém một chiếc xe sao!"

Ngồi ở bên cạnh Dương vốn phúc một cái bạo lật từ bỏ vào hấn ót thượng, tức giận nói: "Người một cái hồn trưởng, người không phải là muốn xe sao? Lão Tử ngày mai sẽ đưa người một chiếc xe ba gác!"

Khắp phòng nhân cười ha ha, Dương Húc ôm đầu nhảy qua một bên lảm bảm nói: "Thế nào cũng lão thích đánh ta đầu, ta chỉ là bày tỏ một chút chuyện tốt muốn thành song mà! Cuối năm đòi một tiền thưởng mà thôi."

Dương Lăng suy nghĩ một chút nói: "Được, ta sẽ cho người một cái cơ hội, minh sau hai ngày chúng ta có thể tiếp tục, điều kiện như thế, nhưng người thắng không thắng được đến muốn xem vận khí người còn có bản lãnh."

"Ư~" Dương Húc hưng phấn ôm Phùng Hân hoan hô

"Nhị ca, còn có ta đây?" Dương Lôi lắc Dương Lăng cánh tay giường mắt nhìn hân.

Dương Lăng bóp một cái nằng mũi cổ làm kinh ngạc nói: "Ồ kìa! Tiểu nha đầu nhanh như vậy liền chuẩn bị xuất giá? Nhanh nói cho Ca., đối tượng là cái nào?"

Dương Húc cũng xoay đầu lại nói: "Một mình người nha đầu phiền tử, muốn nhiều tiền như vậy làm gì, đem đến tìm bạn trai người muốn nhà ở muốn xe, không có sẽ không gả!"

Dương Lôi đỏ khuôn mặt nhỏ nhắn hướng hân vị liếc một cái nói: "Các người cũng là người xấu, không để ý đến các người" nói xong chạy mau, vì vậy khắp phòng nhân cũng cười lên.

Rời đi Tam thúc nhà thời điểm, Dương Húc này ngày hai người lâu lâu ôm ấp thân mật vô gian rất nhanh biến mất, tưởng tượng ra đến, bọn họ sau khi vào nhà sẽ phát sinh rất nhiều nhi đồng không thích hợp sự tình.

Dương Lăng đứng ở cửa viện, đón phốc phốc xuy xuy hạt tuyết không khỏi thở dài một tiếng, thất sách nha! Ngay sau đó nghĩ đến Hàn Tuyết, nhất thời có một loại học máu xung động, thật sự là cách quá xa, xem ra mấy ngày nay chỉ có khổ Nhị đệ.

Về đến nhà, không đợi phụ mẫu hỏi, Dương Lăng liền bả ý nghĩ của mình nói một lần, dĩ nhiên chỉ nói mình tiền là làm ăn kiếm được, cha cũng không nói gì, chẳng qua là đề cho chính hân nắm chặt, Dương Lăng chần chờ một chút nói: "Ba mẹ, các người có nguyện ý hay không đi với ta Trường An sinh hoạt!"

Dương Bản Thuận châm một điếu thuốc hít một hơi lắc đầu một cái, "Coi là, đi qua không có thói quen, huống chi người ông nội bà nội cũng còn khỏe mạnh, chúng ta chung một chỗ cũng tốt có một chiếu cố."

Dương Lăng không thể làm gì khác hơn là móc ra một tấm đã sớm chuẩn bị xong thẻ ngân hàng đưa cho cha.

"Ba, trong này là năm trăm ngàn, bay qua năm không vội vàng thời điểm liền đem nhà ở lần nữa sửa một cái nhà, còn người nữa cùng mẫu thân cũng đừng quá mệt mỏi, bây giờ chúng ta không thiếu tiền!"

"Tiểu tử người! Có chút tiền thì phải sắt!" Cha nguyệt hân một cái, cũng không do dự liền đem tạp thu.

...

Sáng sớm ngày thứ hai, ngoài cửa sổ Đại Công Kê liền đem Dương Lăng đánh thức, lập đi lập lại không ngủ được, nghe cha tiếng cửa mở, cũng chỉ đành từ trong chăn bò dậy.

Tiếp theo đêm Tiểu Tuyết, bên ngoài trên đất cửa hàng một lớp mỏng manh nhỏ như hạt muối Kết Tinh, bị Bắc Phong thổi thật chặt đông đặc chung một chỗ, chân dẫm lên trên, phát ra "Kẹo kẹt kẹo kẹt" thanh âm.

Mặc dù giá rét, nhưng nông thôn không khí lại rất sạch sẽ thanh tân, hít sâu một cái, có một loại nhàn nhạt đất sét thoang thoang, xen lẫn tuyết rừng mình, cả người tinh thần một chút phấn chấn.

Cha ở ôm cũi nổi lửa, Dương Lăng có chút không có chuyện làm, vì vậy ở trong sân từ từ gọi lên Thái Cực Quyền, một chuyển quyền đánh xuống, thân thể có một chút nóng lên, sắc trời cũng dần dần trở nên sáng lên.

Căn cứ Âm Lịch mùa xuân truyền thống, tháng chạp hai mươi chín, nhà nhà muốn ở cửa sổ trên vách tường dán Chiêu Tài nạp tường chữ Phúc, còn phải ở trên cửa dán thủ hộ Ích Tà Môn Thần, tháng chạp ba mươi tám dán câu đối xuân, báo trước Nghênh Xuân tiếp tục phúc, hàng tháng bình an, mong đợi năm sau Ngũ Cốc được mùa, sinh hoạt tốt đẹp.

Vì vậy ăn xong điểm tâm, Dương Lăng liền xách một thùng tương hồ, nắm thật dày một chồng chữ vẽ, bắt đầu lu bù lên, đầu tiên là trên cửa Môn Thần, bên trái Thanh Long Hữu Bạch hổ... Ách sai, là bên trái Tàn Quỳnh bên phải quan công, một cái đại biểu trung một cái đại biểu Nghĩa, Bảo gia hộ viện An Bang Định Quốc, cường lực Trần Trạch Ích Tà đại thần, trong lịch sử tuyệt đối không tìm được cái thứ 3 thay thế bọn họ nhân, cái gì? Người nói nhà người trên cửa dán Vũ Đương Lan cùng? Ách... Cái đó... Đơn thuần ưa thích cá nhân, ngài tốt nhất vẫn còn ở cạnh cửa dán lên "Di hồng viện", ba cái cảnh đẹp ý vui chữ to, ta bảo đảm ngày ngày Chiêu Tài Tiến Bảo, sống một năm ý hòa hồng.

Bận rộn nửa ngày, chữ Phúc Môn Thần dán xong, sau đó là cho nhà mình phụ cận trồng cây ăn quả dưa lê cũng dán lên một cái "Cổ" chữ, cái chữ này có chú trọng, trên dưới các một nửa, cho nên chính nhìn nhìn ngược đều giống nhau, báo trước trái cây rau cải, vô luận nở hoa, dài lá, kết quả cái gì cũng có, dù sao đều có, cũng là mong đợi được mùa ý tứ. Dân quê thành thật, cái gì nhật tiến Kim Đẩu, gia tài vạn quán đều không để ý, quan tâm chính là gia trạch bình an, mưa thuận gió hòa, Ngũ Cốc được mùa, nhân sức hưng vượng.

Trong trong ngoài ngoài làm xong đi xuống, đã mười giờ rồi, một vòng hồng đồng đồng lại không chút nào nhức mắt thái dương, tròn trịa giống như một đèn lồng màu đỏ treo ở trên trời, Dương Lăng rung đùi đắc ý đuổi người một cái, nhìn đã lâu thái dương, không khỏi than thở vận khí tốt, lần này mười ngày tuyết xem ra rốt cục thì muốn dừng lại.

Ngay tại hân mới vừa bùng một ly trà nóng ngồi ở sân trên ghế chuẩn bị buông lỏng một chút thời điểm, Dương Húc thần thanh khí sảng ôm Phùng Hân tùy tiện đi tới, cách thật xa ngay tại kêu Nhị ca! Phùng Hân mặt đầy tiểu nữ nhân trạng rúc vào trong lòng ngực của hân, đi long mới nhăn nhăn nhỏ nhỏ

kêu một tiếng "Nhị ca được!"

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Tiếp đại ca

Xem bọn hán tình chàng ý thiếp đáng về, Dương Lăng nhất thời có chút buồn bực, hai người này đêm qua tuyệt đối không làm chuyện tốt, chính mình không chỉ đưa tiền, còn phụ tặng xúc tiến gia đình nam nữ hài hòa, xem ra chính mình nên đổi tên kêu đưa từ Quan Âm coi là.

Dương Húc ồ một tiếng, nói: "Nhị ca nguoi mất hứng?"

Dương Lăng lười biếng một vừa uống trà vừa nói: "Nào có! Mới vừa dán hoàn Môn Thần chuẩn bị nghỉ ngơi một chút đây! Nguoi người này lại đang lười biếng chứ ?"

Dương Húc cười khan mấy tiếng nói: "Hôm nay khí trời được, chúng ta đi huyện thành đi dạo một vòng chứ ?"

"Đi huyện thành làm gì? Trên đường khó như vậy đi! Ở nhà phơi phơi nắng thật tốt!" Dương Lăng lườm hán một cái ngay sau đó nhìn thấy Dương Húc áp ứng biểu tình cùng sắc mặt phiếm hồng Phùng Hân, nhất thời công khai, bọn họ đoán chừng là phải đi trong thành mua một ít trang bị, tốt buổi tối lên lên lút lút làm chút người không nhận ra sự tình, vì vậy trực tiếp ném chìa khóa xe cho hán, "Hai người các nguoi tự mình lái xe đi đi!"

Dương Húc nhận lấy chìa khóa xe đồ mặt nói: "Ta còn không có bằng lái!"

Dương Lăng một cái lão huyết thiếu chút nữa phun ra ngoài, chỉ hán nói: "Vậy tiểu tử nguoi tối hôm qua còn phải thắng ta tiền mua xe."

"Ta không phải là trước thời hạn làm một chuẩn bị mà!" Dương Húc vội vàng nhảy qua một bên che miệng túi, tựa hồ sợ Dương Lăng đem ngày hôm qua tiền đoạt lại đi.

Đang lúc này, Dương Nhạn nhi lão đảo chạy tới, trong miệng vẫn còn ở kêu: "Nhị thúc nhị thúc, ba ba mẹ mẹ của ta đã về rồi!"

Dương Lăng bả Nhạn nhi ôm đang chuẩn bị đi đại bá nhà nhìn một chút, còn đi chưa được mấy bước đã nhìn thấy đại bá đi tới, "Tiểu Lăng tử, mới vừa rồi nguoi đại ca đại tẩu gọi điện thoại nói bọn họ sắp đến huyện thành, còn mang theo hai cái bọc lớn, phỏng chừng ta dùng xe gắn máy cũng kéo không, cho nên sang đây xem nguoi có thể chạy hay không một chuyến?"

Lúc này cha cũng từ trong nhà đi ra nguyệt hán một cái nói: "Còn vết mực cái gì, vội vàng!"

Được rồi! Xem ra muốn trộm lười cũng không được, Dương Lăng không thể làm gì khác hơn là từ Dương Húc cầm trong tay qua chìa khóa, trước mở cốp sau xe bả tất cả mọi thứ dời đến trong phòng, Dương Húc cùng Phùng Hân vội vàng leo lên xe ngồi xong, Nhạn nhi cũng cùng đến Dương Húc trong ngực nghiêm trang ngồi xuống nói: "Nhị thúc, mau mau! Ta muốn đi đón ba mẹ!"

"Được, nhị thúc cái này thì mang Nhạn nhi đi đón ba mẹ!" Dương Lăng lên xe đánh đốt hỏa, vừa mới chuẩn bị chạy, phía sau truyền tới tiếng kêu.

"Nhị ca, chờ ta một chút!"

Quay đầu nhìn lại, là Dương Đồng cùng Dương Lôi hai cái, rất nhanh thở hồng hộc chạy tới, Dương Lăng không khỏi xạm mặt lại, đi còn dễ nói, trở lại có thể không dám hứa chắc ngồi hạ, hơn nữa bọn họ đi, khẳng định còn phải mua không ít thứ, vì vậy cười khổ nói: "Các nguoi đều đi, trở lại thế nào ngồi hạ?"

Dương Đồng cười nói: "Nhị ca sợ cái gì! Huyện chúng ta thành cảnh sát căn bản cũng không quản, thường thường mấy cây cũng có thể ngồi chất đồng, tiểu bánh mì nhét mườì mấy cũng thấy qua."

Dương Lăng da mặt không tự chủ co rúc mấy cái, cũng lười nói nhảm nữa, chờ bọn hán đều ngồi xong sau trực tiếp đạp cần ga, việt dã xa rất nhanh lao ra thôn.

Từ thôn đến huyện thành không cao hơn hai mươi km, nếu như là bình thường khí trời lời khen, lái xe cũng sẽ không đến nửa giờ, nhưng bây giờ, trấn trên sửa điều này không có Nganh Hóa Tam cấp đơn sơ hương thôn Công Lộ đã sớm bị nghiền ép khanh khanh oa oa lồi lõm, băng tuyết hòa tan sau trên mặt đất khắp nơi đều là một hầm hại một hầm hại vũng bùn, bên trong tất cả đều là bạch Phác Phác tảng băng tra tử, may là việt dã xa, một đường lác lư tiến tới, cũng chính là hai ba chục cây số tốc độ, nếu như là cỡi xe gắn máy tuyệt đối rất dễ dàng trượt té lật xe - xe đạp nước.

Một đường giống như ngồi lưng lay ghế bật xe, hoa sắp tới một giờ Dương Lăng mới đem xe lái đến huyện thành, mặc dù hôm nay đã là tháng chạp hai mươi chín, nhưng huyện thành lượng người đi như cũ lớn vô cùng, đồ tết tiêu thụ bốc lửa dị thường.

Ngựa hai bên đường đều là bày sạp mà bán chữ vẽ câu đối xuân, trái cây thực phẩm phụ, pháo hoa pháo cối, Dương Lăng nhìn trước mặt người người nhón nháo tình cảnh, cảm giác một loại đã lâu quen thuộc, loại này rộn rịp liên cùng khi còn bé đi chợ đáng vẻ không sai biệt lắm, bất quá hàng hóa chủng loại càng nhiều mà thôi, dĩ nhiên nhân trạng thái tinh thần cũng không thể so sánh nổi.

Dương Húc cùng Phùng Hân sau khi xuống xe liền lén lút không biết chui địa phương nào đi, Dương Lăng không thể làm gì khác hơn là ôm Nhạn nhi,

Đi theo Dương Lôi cùng Dương Đồng ở trong đám người đi về phía trước.

Từ tốt nghiệp trung học sau sẽ gần mười năm chính mình chưa từng tới huyện thành đi dạo phố.

Đường phố tựa hồ vẫn cái điều đường phố, hết thấy nhìn quen thuộc mà lại xa lạ, hai bên đường phố cơ hồ không có thay đổi gì, thế kỷ trước thập niên tám mươi chín mười đầu ẩn tùy ý có thể thấy, nguyên lai cảm thấy nguy nga lộng lẫy ba tầng lầu nhân dân thương trường, bây giờ rơi ở trong mắt chính mình nhưng là như vậy chế giễu, nhưng mới biến hóa cũng rất lớn, viễn viễn cận cận mới sửa rất nhiều cao ốc, bệnh viện cùng văn phòng chính phủ công lâu uy nghiêm cao vút, như hạc đứng trong bầy gà như vậy đứng ở trung ương thành phố.

Nhạn nhi đoán chừng là rất ít tới huyện thành, nhìn thấy cái gì cũng tò mò, hưng phấn nói ra Dương Lăng tóc một hồi bên trái một hồi bên phải, nhìn thấy cái gì cũng muốn mua, Dương Lăng cái này nhệ thức giờ cũng rất không chỗ nói, một năm hiếm thấy thấy mấy lần mặt, cho nên tận lực thỏa mãn nàng.

Nhạn nhi nhìn trúng chỉ cần còn dễ dàng mang theo liền khiến cho tinh thần sức lực mua, một con đường còn không có đi dạo bao xa, Dương Lôi cùng Dương Đồng mặt cũng sụp xuống, trên người hai người đeo đầy tất cả lớn nhỏ túi, quà vật, món đồ chơi, Đồ Thụ, quần áo, pháo hoa, ngược lại đều là Dương Lăng tiêu tiền, hai người bọn họ không thể làm gì khác hơn là luân lạc trở thành phương tiện chuyên chở.

Đi dạo không sai biệt lắm nửa giờ, Dương Lăng điện thoại reo đến, móc ra nhìn một cái là đại ca Dương Thành đánh tới, biết bọn họ đã đến trạm xe hơi đường xa, vì vậy sau khi tiếp thông nói vài lời, liền đỡ lấy Nhạn nhi xoay người hướng trạm xe đi tới, hai cái người hầu sầm mi khổ kiếm giống như một di động ny lon lâu dài đi theo phía sau hắn, hoàn toàn không có vừa mới bắt đầu lên đường thời điểm hăm hở cùng hưng phấn.

Vài người đi đến trạm xe ló ra, quả nhiên nhìn thấy đại ca Dương Thành cùng đại tẩu vàng phương hai người xách hai cái đại bện túi đứng ở ven đường nhìn, Nhạn nhi tinh mắt, sớm đã nhìn thấy bọn họ, giùng giăng từ trên người Dương Lăng đi xuống chạy tới.

"Ba mẹ ~!"

"Nhạn nhi, đến, ba ôm ~!"

Dương Thành tinh thần mặc dù có chút mệt mỏi, nhưng nhìn thấy chạy tới con gái, hay lại là vành mắt phiếm hồng, sớm liền không nhịn được giang hai cánh tay bả con gái ôm, sau đó giơ lên thật cao, vàng phương cũng là kích động vô cùng ôm con gái, nước mắt cũng rớt xuống.

"Nhạn nhi, muốn mẩu thân không có? Mẩu thân mua cho người rất nhiều đồ ăn ngon (ăn ngon) quà vật còn có quần áo xinh đẹp!"

"Nghĩ, ta ngày ngày muốn ba mẹ, nhưng là, mẩu thân người đừng khóc có được hay không, như vậy sẽ không ngoan ngoãn không đẹp dễ nha!" Nhạn nhi đưa ra tay nhỏ giúp mẩu thân lau nước mắt, vàng phương nước mắt lưu lại hại hơn.

Nhìn trăng cảnh này, Dương Lăng cũng là phi thường cảm khái, loại trăng diện này, loại này cố sự, bây giờ Thần Châu đất đai có thể nói mỗi địa phương cũng đang phát sinh, Tinh Tinh thôn trang, ngừng tay nhĩ đồng, cô độc cha mẹ, bên ngoài bính bác nhân, vô số ám dạ tịch tịch, cô độc, Tư Niệm còn có một mối, có lẽ ngay một khắc này liền thả ra sạch sẽ.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 103: Đánh người

"Đại ca đại tẩu, nơi này không phải là nói chuyện địa phương, chúng ta về nhà trước đi đi?" Dương Lăng hỗ trợ nhấc lên hai cái đại biên chức đại, vì vậy Dương Thành ôm con gái, một đám người đi tới bãi đậu xe tìm tới việt dã xa, đem đồ vật cũng nhét vào cốp sau.

"Lão Nhị, đây là người mua xe?"

Dương Thành nhìn máy này cao lớn uy mãnh mục mã nhân có chút ngạc nhiên lại có chút hâm mộ hỏi.

Dương Lăng cười mở cửa xe nói: "Bây giờ đường xá không được, loại này việt dã xa chắc nịch hẳn nhện, ta rời nhà lân cận nhiều chút, mua chiếc xe về nhà cũng thuận lợi!"

Vài người lên một lượt xe ngồi xong sau, Dương Lăng lái xe rời đi trạm xe hơi, đang chuẩn bị liên lạc Dương Húc thời điểm, hân điện thoại liền đánh tới, kết nối còn chưa lên tiếng, điện thoại truyền tới Dương Húc hốt hoảng thanh âm: "Nhị ca, không được, xảy ra chuyện!"

Dương Lăng trong lòng căng thẳng, hạ thấp thanh âm hỏi: "Xảy ra chuyện gì? Các người ở địa phương nào?"

"Chúng ta ở Nam Sơn cửa siêu thị, người vội vàng tới... Ô kìa... Phức tạp..."

Trong điện thoại lời còn chưa nói hết, Dương Lăng chỉ có thể nghe Dương Húc phát ra một tiếng kêu đau, tựa hồ bị nhân đánh, sắc mặt hân một chút trở nên tối đen, chìm đắm cho mọi người ngồi xong, sau đó để cho người kế bên tài xế Dương Lôi chỉ đường, Mạnh đạp lút cần ga, việt dã xa rống giận lui chạy ra ngoài.

Một cái vùng núi huyện thành nhỏ, bình thường giao thông liền tương đối hỗn loạn tùy ý, bây giờ đến gần cửa ải cuối năm, phố lớn ngõ nhỏ thu mua đồ tết nhân càng nhiều, lối đi bộ càng phát ra chật chội hỗn loạn, Dương Lăng một đường cuồng ẩu còi, căn bản là không kịp cân nhắc quy tắc giao thông, xe hơi cơ hồ là tận dụng mọi thứ như vậy Xà Hành ở người đi xe chạy bên trong, hoa sắp tới mười phút, Dương Lăng bọn họ mới lòng như lửa đốt chạy tới Nam Sơn cửa siêu thị.

Lúc này, cửa siêu thị đã vây gần ngàn người, rậm rạp chằng chịt tất cả đều là nhân, Bối Bối lâu, gánh trách nhiệm, ôm hải tử, bán ăn vặt, xe ba bánh, xe gắn máy, nhất định chính là nước chảy không lọt, bên ngoài nhân cũng rướn cổ lên đi vào trong nhìn. Người Trung Quốc yêu xem náo nhiệt cái này thói xấu cũng không phải trong chốc lát có thể từ bỏ, văn học đại hào Lỗ Tấn tiên sinh đã sớm nói, đây là dân tộc bệnh chung, phải trị, nhưng phòng chừng cũng không trị hết.

Dương Lăng nhảy xuống xe, phân phó Dương Thành bọn họ liền ở trên xe không nên đến nơi đi loạn, mình thì khí vận toàn thân xông ngang đánh thẳng hướng bên trong chen chúc.

"Ô kìa ~! Ngựa tào, người đạp phải ta!"

"Tê đại, người không mở to mắt nha ~!"

"Cái nào Quy Nhi Tử chen chúc Lão Tử ~!"

"Chen chúc cộng lòng tuyến chen chúc, ngựa tào, người còn chen chúc, Lão Tử rút ra... Ba . . Ô kìa "

...

Dương Lăng một đường thế như chẻ tre đụng tới, sau lưng lưu lại một chuyến người ngã ngựa đổ cảnh tượng cùng vô số người tức giận mắng, nhưng hân cũng không để ý cảm thụ người khác, bởi vì hân còn không biết Dương Húc bọn họ thế nào, lái xe tới trên đường, điện thoại lại không gọi được.

Mười mấy giây, Dương Lăng đã đứng ở cửa siêu thị, đập vào mắt tình cảnh nhất thời để cho hân rất là tức giận, chỉ thấy Dương Húc nằm trên đất, quần áo phá mấy cái động, tay mặt đều có trầy da vết tích, lỗ mũi còn đang rỉ máu, đoán chừng là bị người đánh, mà chung quanh đứng mấy cái thân thể cường tráng, trên mặt xăm còn đồ bộ đáng nhân, một người trong đó trên cổ treo ngón tay cái to giấy chuyền vàng người đàn ông thấp nhưng cường tráng đang cười gần năm Phùng Hân cầm.

Dương Lăng khòe mắt co quắp mấy cái, thân thể thoáng một cái đứng ở đại giấy chuyền vàng bên cạnh, đưa tay nắm được cổ tay hân nhẹ nhàng lui về phía sau lắc một cái, chỉ nghe có chút "Kết ba" một tiếng, đại giấy chuyền vàng trong miệng phát ra một tiếng như giết heo kêu thảm thiết, dưới con mắt mọi người, cổ tay hân đã bị vụn gãy, bàn tay đặt dẹo treo ở trên cánh tay.

"Lão đại..."

"Lão đại..."

Chung quanh mấy tên côn đồ bị Dương Lăng Đột Như Kỳ Lai tập kích bừa bãi tác vương, không khỏi đồng thời kêu lên, đại giấy chuyền vàng che chính mình chiết bàn tay đứt gáo kêu đau đến, trên mặt dữ tợn vụn vụn rống to: "Nơi đó tới Vương Bát Đán, thượng, cho lão tử chơi chết hân ~!"

Dương Lăng khinh miệt liếc nhìn hân một cái, trên mặt dâng lên vô cùng lạnh lùng, trong tròng mắt bạch quang thoáng qua, mớ hồ lộ ra một phần sát ý,

Những người này cũng là vô pháp vô thiên, lại trắng trợn đang nháo thành phố đánh người hơn nửa ngay trước mọi người trên đường nử nhân, đáng sợ nhất là lại còn không có cảnh sát tới quản, từ hân nhận được điện thoại đến bây giờ phòng chừng cũng vài chục phút đi, hân rõ ràng nhớ, tựa hồ phụ cận thì có một thành quan đồn công an, xem ra đám người này ngang ngược càn rỡ không phải là một ngày hay hai ngày.

Đối với lưu manh, Dương Lăng từ trước đến giờ là ghét ác như cừu, đại giấy chuyền vàng tiếng kêu còn không rơi xuống, thân thể của hân thoáng một cái, hóa thành một mảnh tàn ảnh ở mấy cái chuẩn bị động thủ côn đồ trung gian xuyên qua, vây xem nhân chỉ nghe một trận" ba... Ba... Ai u... Oành... .

Oành..."

Chờ Dương Lăng lần nữa đứng ở đại giấy chuyển vàng bên cạnh thời điểm, mấy cái khỏe mạnh côn đồ đã đầu lệch mắt lác nằm trên đất, hít vào nhiều mà thở ra không bao nhiêu, thân thể vận vẹo biến hình, cánh tay cùng chân cũng bày ra một cái cao vô cùng độ khó tư thế, người sáng suốt liếc mắt cũng có thể thấy được, mấy người này chân cùng cánh tay nhất định là chiết.

"Người..." Đại giấy chuyển vàng nhìn Dương Lăng lạnh giá ánh mắt, há hốc mồm cũng không phát ra được thanh âm nào, hần đã ngu dốt vòng, trong nháy mắt, thủ hạ mình liền toàn bộ nằm xuống, hơn nữa, chính mình mới vừa thấy Dương Lăng động tác giống như như gió, căn bản là không có thấy rõ ràng.

"Ta như thế nào?" Dương Lăng lạnh lùng nhìn chăm chăm đại giấy chuyển vàng, đưa tay xiên ở cổ của hần.

Một loại vô cùng sợ hãi xông vào đại giấy chuyển vàng đầu, hần cảm giác Dương Lăng trên tay truyền tới lực lượng, đó là một loại căn bản là không cách nào kháng cự giống như một ngọn núi lớn tựa như áp lực, tự hồ chỉ muốn Dương Lăng hơi động một cái, hần cũng sẽ bị nghiền thành bụi phấn.

Hần há to mồm dùng sức hô hấp, nhưng làm thế nào cũng hút không tới một chút xiu mà không khí, hần cảm giác lực phủ ngũ tạng cũng đang cháy, đại não truyền tới đau nhức, cặp mắt cũng kháng cự không dùng được văng thượng phiến, giống như một cái bị người nắm cổ con vịt, sắc mặt đỏ lên, thân thể liều mạng giãy giụa, lấy tay dùng sức móc Dương Lăng cánh tay, hần cơ hồ khẳng định mình đã nghe thấy đến khí tức tử vong, bầu trời trở nên u tối, ngay cả bốn phía đám người đều tựa hồ cách hần dần dần đi xa, tiếng huyền não thanh âm đang từ từ tiêu tan.

"Không cho phép nhúc nhích, mau thả hần ra ~ "

Đang lúc này, đám người rối loạn tung bừng, mấy cảnh sát xông vào, một người trong đó thậm chí móc súng lục ra nhắm ngay Dương Lăng.

Dương Lăng lạnh lùng liếc về người cảnh sát này liếc mắt, nhẹ buông tay, đại giấy chuyển vàng thân thể mềm nhũn lộn roi xuống đất, giống như chó chết co rúc ở trên đất, há to mồm giống như lạp phong tương một loại dùng sức hô hấp.

"Người phó xá sầm uất hành hung đánh người, theo chúng ta đi đồn công an!"

Cái đó móc súng cảnh sát dùng con mắt ý chào một cái, bên cạnh một người tuổi còn trẻ cảnh sát móc ra một bộ còng tay khác đi tới chuẩn bị động thủ, Dương Lăng trong ánh mắt lộ ra một cỗ khí tức bén nhọn, nhìn chăm chăm người cảnh sát kia nói: "Nơi này vài trăm người cũng nhìn thấy, là bọn hần động thủ trước đã thương ta đồng bạn, hơn nữa trêu đùa nữ nhân, đi đồn công an có thể, kia đem những này nhân đồng thời cũng làm đi qua."

Móc súng cảnh sát lạnh rên một tiếng, "Ta chỉ thấy người hành hung tôn thương người, về phần còn lại, chúng ta muốn điều tra qua sau mới có thể chắc chắn, theo chúng ta đi một chuyến đi!"

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 104: Tra hỏi

"Gọi người đi thì đi, sửa cái gì?" Đứng ở trước mặt hần cảnh sát trẻ tuổi dùng sức đẩy Dương Lăng một cái, huy động còng tay liền sẽ rơi xuống trên cổ tay hần.

"Người chắc chắn chứ?" Dương Lăng sắc mặt biến dị thường lạnh như băng, ngón tay nhẹ nhàng gầy tại còng tay thượng, "Ba" một tiếng, kim loại còng tay lại bị đàn bay ra ngoài, trên không trung vỡ thành mấy khối.

"Người" cảnh sát trẻ tuổi cảm giác trên tay truyền tới một cỗ lực lượng khổng lồ đụng ở trên người hần, đáng đáng lui về phía sau hết mấy bước, sắc mặt biến hóa được khó coi dị thường.

"Vương Bát Đản, người dám đánh cảnh sát ~ "

Móc súng cảnh sát nhất thời sắc mặt đại biến, "Rắc" một tiếng mở ra bảo hiểm súng lục, bốn phía người nhất thời tan tác như chim muông mở, vạn phần hoảng sợ ra bên ngoài chen chúc, súng lục cũng không phải là thú vị, làm không cần thận Phi Đạn tẩu hỏa, nói không chừng sau một khắc mạng nhỏ mà đều không.

Mà đối thành bên ngoài hai cảnh sát đã mở ra điện thoại vô tuyến hò hét tiếp viện.

Dương Lăng nhìn trước mắt hỗn loạn tình trạng, biết giảng co nữa sẽ làm rất phiền toái, vì vậy cười lạnh nói: "Đánh cảnh sát sao? Ha ha, cái cơ này cũng không tệ lắm, bất quá ta khuyên người bà những người này đồng thời mang về, còn có bà bằng hữu của ta cũng đưa đến bệnh viện kiểm tra, nếu không, hậu quả chỉ sợ người đảm đương không nổi!"

"Hừ ~! Đây là chúng ta chuyện, cho ta còng lại! Mang đi." Móc súng cảnh sát khoe mắt tỏ ý bên dưới, lại một người cảnh sát móc ra sáng loáng còng tay, lần này Dương Lăng không có phản kháng, tùy ý bọn họ còng lại hai tay đẩy đi ra ngoài.

"Nhị ca ~" nằm trên đất Dương Húc lúc này đã ngồi dậy, nhìn Dương Lăng bị còng thượng mang đi, nhất thời kinh hoàng không biết làm sao.

Dương Lăng quay đầu nhìn hần nói: "Lão Tam, đại ca bọn họ ở ta trên xe, người và Phùng Hân đi trước tìm tới bọn họ, ta không sao mà, lập tức trở về tìm các người!"

"Nói nhầm gì đó? Nhanh lên đi ~" phía sau cảnh sát đẩy hần một cái, mà móc súng cảnh sát nhìn thấy Dương Lăng nhượng bộ bị còng thượng, lúc này mới thu hồi súng lục, bà nằm trên đất đại giấy chuyễn vàng đồ đạc, hai người rì rả rì rầm, lại trốn không mờ Dương Lăng bèn nhảy lỏ tai.

"Trình đồn trưởng, người ước chừng phải báo thù cho ta a!" Đại giấy chuyễn vàng cả người run rẩy giờ lưng la lưng lay tay, sắc mặt tái nhợt giống như đồ tang.

"Khúc Lão ba, người thế nào làm, một cái tuổi trẻ cũng không giải quyết được, còn lâu hơn từ tới cho người chùi đất!"

"Ta ta ta cũng không nghĩ tới không biết từ đâu mà đụng tới một kẻ khó chơi a ~!"

"Được, bà dưới tay người mấy cái phế vật làm đi bệnh viện kiểm tra " trở về thật sự Lão Từ không chính chết hần!"

"Đôi với đúng nhất định phải làm hần sống không bằng chết, ai u, đau chết ta ~!" Đại Kim răng lớn tiếng kêu đến, trên trán đậu nạnh đại mồ hôi lạnh không ngừng lăn xuống.

Đang lúc này, một trận chói tai tiếng còi xe cảnh sát từ xa đến gần, một chiếc Iveco xe cảnh sát cót két một tiếng ngừng ở cửa siêu thị, cửa xe đẩy ra, từ bên trong lao ra bảy tám cái võ trang đầy đủ cảnh sát, xem ra là thỉnh cầu tiếp viện đến.

Lúc này vây xem đám người tản ra không ít, cửa siêu thị trống đi tốt đại một khối địa phương, xe cảnh sát buông lái hạ tới một hơn ba mươi tuổi cảnh sát trung niên, hần liếc mắt nhìn tình cảnh nhủ lại lông mày trực tiếp đi tới mới vừa rồi móc súng Trình đồn trưởng bên cạnh.

"Trình Giang, chuyện gì xảy ra?"

Trình đồn trưởng lúng túng lắc đầu một cái nói: "Phó đội trưởng, Khúc Tam bọn họ gặp phải ngành tra tử, người xem, đều bị đánh phải chết không sống!"

Phó đội trưởng ngồi chồm hồm xuống nhìn nằm trên đất mấy cái hôn mê bất tỉnh côn đồ mấy lần, sắc mặt biến hóa rất khó nhìn, sau đó đứng lên đi tới Dương Lăng trước mặt tựa như cười mà không phải cười nói: "Tiểu tử, người thân thù không tặc mà!"

Dương Lăng mỉm cười gật đầu một cái nói: "Quá khen quá khen, một loại!"

"Cáp ~!" Phó đội trưởng cười lạnh một tiếng, trong mắt lộ ra một cổ giễu cợt tựa như thần sắc, "Bất kể người là võ công cao thủ cũng tốt, dân gian kỳ nhân cũng tốt, ở huyện thành này mảnh đất nhỏ thượng, là Long liên cho ta bàn trừ, là hồ liên cho ta nằm, đội một hồi vào cục, nhìn người còn cười nổi hay không." Sau đó hần đối với bên cạnh cảnh sát khoát khoát tay nói, "Trước mang về chúng ta cảnh đội ~!"

Cửa siêu thị rất nhanh thì khôi phục bình thường thứ tự,

Vây xem nhân cũng từ từ tản đi, nên mua thức ăn mua thức ăn, nên mua đồ mua đồ, duy chỉ có để cho bọn họ thôn thức chính là mấy cái cụt tay gãy chân mà, thật là đáng thương a, ngày mai sẽ qua mùa xuân, cái này năm chỉ sợ là qua không tốt.

Huyện cảnh sát hình sự trung đội hai chi đội trong phòng thẩm vấn.

Dương Lăng hai tay bị còng ngồi ở trên ghế, cách một tấm bàn kim loại tử, đối diện ngồi chính là cái đó phó đội trưởng, phó đội trưởng mũi thẳng miệng rộng rãi góc cạnh rõ ràng, nhìn một cái chính là trong phim ảnh cái loại này tràn đầy chính nghĩa, giải bày tám sự cảnh sát hình tượng, hần đốt một điều thuốc thơm, một cổ khói mù phòng thẩm vấn lượn lờ phiêu tán.

"Tiểu tử, hạ thủ thật độc cấp ~! Thành thật khai báo đi, tụi chúng đánh lộn đến mức nhân trọng thương, hơn nữa đánh bay còng tay, có đánh cảnh sát cử động, này mấy cái liên ít nhất đủ người ngồi xồm sang năm hết năm."

Dương Lăng ngoài cười nhưng trong không cười, nhàn nhạt nói: "Phải không?"

Nói thật ra, hần đã đối với cái thị trấn này cảnh sát hoàn toàn thất vọng, cái này phó đội trưởng nhìn một bộ mặt đầy chính khí, soái đến bỏ đi đáng vẻ, nhưng kỳ thật nội địa phòng chừng cũng là với cái đó đại giấy chuyễn vàng mặc cùng một cái quần, nếu không, những cảnh sát này thế nào thời gian dài như vậy không xuất cảnh đâu rồi, cho đến chính mình lấy được bọn họ không thể không ra mặt mức độ mới cũng nhảy ra, đây là muốn cho đại giấy chuyễn vàng chùi đất a! Mà cái đó đại giấy chuyễn vàng, cũng không biết ở cái thị trấn này gieo họa bao lâu, lại gieo họa bao nhiêu người.

Phó đội trưởng từ từ hút thuốc khinh miệt nói: "Người dùng như vậy không có vấn đề đáng về, nói thật ra, loại người như người ta thấy nhiều, lại ở lại hai ngày bảo đảm người sẽ sáng khoái phổi hợp ~!"

"Ha ha ~!" Dương Lăng đột nhiên cánh tay nhẹ nhàng run lên, "Rào" một tiếng, còng tay bị hắn dùng chân khí chấn vỡ rơi xuống, ở phó đội trưởng tròn mắt hốc mồm nhìn soi mói, hắn từ từ đứng lên cười nói: "Không đùa các người chơi!" Nói xong hắn từ túi áo khoác trong móc ra một quyển giấy chứng nhận nhét vào trên kim loại.

Phó đội trưởng giống như gặp quỷ như thế nhìn Dương Lăng, cuối cùng ánh mắt nhìn chằm chằm quyển kia cảnh sát chứng, khóe mắt không tự chủ được rút ra mấy cái, sau đó đưa tay lấy tới mở ra.

Hắn rất nhanh thì nhìn xong, cũng chắc chắn Dương Lăng là một cái chân chính cảnh sát.

Nhưng bất đồng hành loại sự tình này Thái Thường cách nhìn, mặc dù mình trên tay là lần đầu tiên, nhưng trong cuộc sống lại nghe qua không ít, đồng hành đồng hành cũng không thể ngăn trở mình phát tài đi, hướng chi tiểu tử này hay lại là tình thành đồng hành, cũng không quản được này một mẫu ba phân địa đi lên, bất quá chỉ là Khúc Tam lần này có thể phải khổ sở uống phí đánh, chính mình cũng không thể không để ý đồng hành mặt mũi, hơn nữa loại sự tình này một khi thọt đến tỉnh thành, huyện thành này từ trên xuống dưới phỏng chừng sẽ có không ít người bị phê, thậm chí ô cát không gánh nổi, huống chi "

Phó đội trưởng trầm tư bất quá chốc lát, đứng lên bả giấy chứng nhận trả lại cho Dương Lăng, cười ha hả nói: "Không nghĩ tới Dương huynh đệ là tỉnh thành tới đồng hành, thật là lớn nước trôi Long Vương Miếu, chuyện này coi là là chúng ta làm không chỗ nói! Ngày mai sẽ phải hết năm, ta cũng không để lại huynh đệ ăn cơm, đợi một hồi mùa xuân đi qua lại uống rượu bồi tội!"

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 105: Đặc biệt 9527

Dương Lăng không chút biểu tình thu hồi cảnh sát chứng nhân nhạ nói: "Ta chỉ là muốn biết, mấy cái côn đồ các người chuẩn bị xử lý như thế nào?"

"Bọn họ mà ~!" Phó đội trưởng con người chuyển động mấy cái cười nói: "Bọn họ đã bị Dương huynh đệ cắt đứt tay chân, lần này liền coi như bọn họ xui xẻo, ta cảm thấy, cứ như vậy coi là ~! ?"

"Coi là?" Dương Lăng tâm lý cười lạnh mấy tiếng nói: "Bọn họ một đám lưu manh ban ngày ban mặt đã thương đệ đệ của ta, đùa bỡn ta em dâu, như thế hoành hành ngang ngược nhân, cũng không biết liên quan (khô) qua bao nhiêu chuyện xấu, người để cho ta coi là?"

Phó đội trưởng sắc mặt trở nên rất khó coi, lạnh như băng nói: "Vậy người cảm thấy thế nào mới tính hài lòng?"

"Từ đệ đệ của ta bị đánh đến cảnh sát ra mặt, trong lúc này chừng hơn 20 phút thời gian, ta nghĩ, mùa xuân trong lúc huyện thành trị an các biện pháp hẳn rất cường đi, nhiều người như vậy vây ở cửa siêu thị lại không có cảnh sát đến hiện trường giải tán, phó đội trưởng, người cảm thấy này có hợp lý hay không?" Dương Lăng nhân nhạ nói.

"Chuyện này... Chuyện này... Xác thực không hợp lý." Phó đội trưởng có nhiều chút cứng họng.

"Thành quan đồn công an ngay tại siêu thị phụ cận không cao hơn 50 mét, thời gian dài như vậy, những cảnh sát này chỉ sợ sẽ là trèo cũng leo đến xảy ra chuyện địa điểm, nhưng ta từ trạm xe hơi đường xa cũng chạy đến cửa siêu thị, ta hiện trường lắng không thấy một người cảnh sát, chỉ thấy một đám lưu manh đang đùa giỡn ta thê Đệ." Dương Lăng sắc mặt càng ngày càng lạnh.

Phó đội trưởng lúng túng nói: "Mùa xuân trong lúc thi hành nhiệm vụ nhiệm vụ tương đối nặng, thành quan đồn công an nhân tương đối ít, phỏng chừng lên một lượt đường phố thi hành nhiệm vụ đi đi!"

"Ha ha!" Dương Lăng cười lạnh mấy tiếng, "Phó đội trưởng, người cũng là cảnh sát, người cảm thấy cái giải thích này hợp lý sao?"

"Chuyện này..." Phó đội trưởng há miệng một cái không nói ra lời, cũng là đồng hành không dễ lừa gạt a!

"Cho nên, ta bây giờ hoài nghi thành quan đồn công an cùng tên này lưu manh có cấu kết, mặt sau này, có lẽ còn có chút ẩn núp không thấy lợi ích bất hòa." Dương Lăng nhìn chằm chằm phó đội trưởng mặt như đinh chém sắt nói.

Phó đội dài cơ thể hơi run rẩy một chút cười khan nói: "Dương huynh đệ quá ý nghĩ hảo huyền đi, mấy tên lưu manh mà thôi, làm sao biết cùng cảnh sát

cầu kết, hôm nay sự tình chính là một tình cờ, như vậy đi, ta bây giờ phải người trước đi bệnh viện bà mấy tên kia không chế lại, người cũng biết, mùa xuân trong lúc cảnh sát chúng ta nhiệm vụ tương đối nặng, huyện lãnh đạo cũng không hy vọng gần đây gây ra động tĩnh quá lớn, như vậy cũng có thể để cho lão bách tính qua một cái an ổn hài hòa mùa xuân, đợi một hồi mùa xuân đi qua, ta sẽ bà mấy tên kia xử lý phục phục thiếp thiếp, người thấy thế nào?"

Dương Lăng lắc đầu một cái nói: "Chưa ra hình dáng gì, chúng ta thân là cảnh sát, là vì đuổi truong chính nghĩa, bảo vệ trị an, mà không phải là ba phải dàn xếp ôn hòa, nếu không, cứ thế mãi, những tên lưu manh này còn đồ còn không phiền thiên." Dương Lăng nói tới chỗ này lấy điện thoại di động ra, "Ta cho tỉnh thành đồng nghiệp gọi điện thoại, để cho bọn họ cân đối một chút thị cục, nhìn một chút nên như thế nào xử lý."

Nói xong, Dương Lăng liền gọi thông một cú điện thoại ân ân a a nói vài lời liền treo.

Mà ngồi ở trên ghế phó đội trưởng nhưng không có biện pháp gì, đầu tiên Dương Lăng là cảnh sát, hẳn không có thể đánh, một khi sử dụng súng ống cảnh giới bị ra ánh sáng đi ra ngoài, huyện cục đầu lĩnh cũng không gánh nổi, thứ yếu, hẳn không có nắm chắc, cửa siêu thị những tên côn đồ kia cùng Khúc Tam thăm trạng hẳn đã thấy, bên ngoài bây giờ mấy cảnh sát cỡi xuống cảnh phục, sức chiến đấu còn không bằng mấy tên lưu manh kia, vì vậy ném chuột sợ vỡ bình, nếu quả thật động thủ, bị Dương Lăng đánh cụt tay gãy chân mà coi như mất mặt, hiện tại cũng là đồng hành, có thể chưa nói tới đánh cảnh sát, nhiều nhất coi là một lộn bàn thất thủ mà thôi.

Mà lúc này, tại phía xa mấy trăm cây số bên ngoài, Trường An một nơi dưới đất bí mật giam không thất bên trong, đang nhàn nhã ngồi ở trên ghế xoay hip mất uống trà Cung Toàn Thịnh bị một trận tiếng chuông quấy rầy, không rất cao hứng ngồi dậy sửa sang một chút đại tá quân phục, đề xuống đài điều khiển thượng kết nối nút ấn, một khối giám thị bình lên đạn ra một cái chừng bốn mươi tuổi người trung niên hình cái đầu.

Cung Toàn Thịnh thần sắc nghiêm túc hỏi: "Chuyện gì?"

Trên màn ảnh người trung niên nói: "Mới vừa rồi nhận được tình công an thánh báo cáo, đặc biệt 952 7 yêu cầu tỉnh thánh cân đối điều tra An thị hạ hạt Khang Huyện cảnh phi cầu kết sự tình,

Nói là hẳn ở Khang Huyện đi dạo phố bị lưu manh nhục mạ đánh, lại bị cảnh sát uy hiếp hành hạ đã sắp không còn hình người, em trai cũng bị nhân đánh trọng thương, Sảnh lãnh đạo nói đặc biệt tự hào cũng là quân đội chúng ta phát ra ngoài, bọn họ yêu cầu lấy cho chúng ta trao quyền cho phép."

"Trước chờ chúng ta nghiên cứu quyết định, thông báo tỉnh thánh chuẩn bị sẵn sàng tùy thời lên đường!" Cung Toàn Thịnh nhú lại lông mày nói.

Màn ảnh chợt lóe, người trung niên hình cái đầu biến mất, Cung Toàn Thịnh lại đặt mông ngồi vào trên ghế đề xuống mi tâm, này đặc biệt 952 7 chính là Dương Lăng tiểu tử kia, đích thân hẳn phát cho hẳn, người này luyện võ qua công, là một đầu ngón tay cũng có thể vạch trần xe hơi động cơ biến thái cao thủ, sức chiến đấu nhưng là một cái đánh mấy chục cái loại này, làm sao sẽ bị mấy cái lưu manh hỗn đản đánh, cái này không khoa học nha, lại nói, hẳn lúc ấy chỉ cần lấy ra cảnh sát giấy chứng nhận, một loại cũng không ai dám động đến hẳn nha! Hẳn suy nghĩ một chút, quyết định thử gọi điện thoại, nhìn một chút Dương Lăng rốt cuộc đang làm gì?

Dương Lăng mới vừa cúp điện thoại, đang ngồi phòng thẩm vấn trong cùng phó đội trưởng hai người mắt lớn trừng mắt nhỏ, lúc này Cung Toàn Thịnh điện thoại đánh liền đi vào, từ đầu đến cuối bất quá ba phút.

"Ồ ~! Cung Ca., chúc mừng năm mới a ~! Người này là chuẩn bị cho ta chúc tết?" Dương Lăng sau khi tiếp thông lập tức nói. ([www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com))

Cung Toàn Thịnh cũng là đại thư một hơi thở, thật may điện thoại còn có thể đánh thông, vì vậy điều chỉnh một chút hô hấp nói: "Dương huynh đệ, người rốt cuộc đang nháo dạng kia? Mới vừa rồi nghe nói người điều động tình công an thánh hiệp tra cái gì cảnh phi cầu kết, rốt cuộc đây là chuyện gì xảy ra, này không thuộc người trông coi a!"

"Cung Ca., người không biết a, nơi này thật là Âm Vô Thiên Nhật, hơn một trăm cái lưu manh cộng thêm bảy tám chục cảnh sát đồng thời đánh ta, rậm rạp chằng chịt toàn bộ đều là dao phay, đứng những cảnh sát kia còn có súng, ta là hai quả đấm không địch lại bốn tay, bây giờ đã bị đánh trầy da sứt thịt, bị cảnh sát nhốt ở cảnh sát hình sự trung đội trong phòng thẩm vấn." Dương Lăng huoi tay múa chân nói cực kỳ khen, căn bản cũng không quản ngồi tại đối diện phó đội trưởng nghe trên trán gân xanh thẳng thành thịch, trên mặt vừa kéo vừa kéo.

Mấy trăm cây số bên ngoài Cung Toàn Thịnh cũng là đầu đầy đỏ mồ hôi, trên trán rậm rạp chằng chịt toàn bộ là hắc tuyến, cười khổ nói: "Dương huynh đệ, đừng quá khen a, Khang Huyện kia cái thâm sơn cùng cốc địa phương, toàn huyện thành cộng lại cũng không nhất định có bảy tám chục cảnh sát, nói đi, người rốt cuộc là ý gì, lần này cung Ca, ta giúp người đàm hạ tội."

"Hắc hắc, cũng không có việc gì ~!" Dương Lăng đắc ý cười khan mấy tiếng, "Ta chính là muốn thử một chút người cho ta giấy chứng nhận rốt cuộc có được hay không khiến cho?"

"Người..." Cung Toàn Thịnh chỉ cảm thấy một cái lão huyết vọt tới cổ họng, dờ khóc dờ cười nói, "Dương huynh đệ, xin người nương tay cho, ca ca ta tuổi lớn tim không được, không chịu nổi thay đổi nhanh chóng kích thích, người nói mau người yêu cầu đi, ca ca ta bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ."

Dương Lăng cũng sẽ không khách khí nữa, đã có nhân nguyện ý gánh đại Đinh chịu oan ức, cuối năm, thỏa mãn người khác nguyện vọng cũng là một kiện cảnh đẹp ý vui chuyện tốt không phải là!

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết tẩn

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Còn có nửa thùng nước

Vì vậy liền đem quá trình sơ lược nói một chút, cuối cùng nhấn mạnh, chỗ này đã cảnh phi cầu kết đến làm người ta tức lộn ruột, dân chúng làm than mức độ, nếu như không người quản lời nói, hẳn không nhận được, nói không chừng những cảnh sát này còn đồ cũng sẽ phi thường thể thảm.

Cung Toàn Thịnh sau khi nghe xong suy tư một chút nói: "Đương huynh đệ, chuyện này phải xử lý không khó, nhưng ta chỉ sợ cảnh sát phía sau còn có cái gì lực lượng đang ủng hộ, cho nên ta phải trước cùng tình thính câu thông một chút, dĩ nhiên chuyện này tình thính chắc chắn sẽ không ra mặt, thị cục bên kia ta không hiểu, hơn nữa bây giờ chính là mùa xuân trong lúc, tầng tầng lãnh đạo chính phủ hy vọng là hài hòa bầu không khí, để cho lão bách tính qua tốt năm, cho nên "

Đương Lăng không có tiếp lời, đột nhiên toát ra một câu: "Ta còn có nửa thùng nước!"

"Cái gì?" Cung Toàn Thịnh cả người run lên, điện thoại cũng hơi kém xuống trên đất.

"Nhưng chỉ có thể cho người một nửa!" Đương Lăng nội tâm âm thầm nói.

"Tốt ~!" Cung Toàn Thịnh giống như đánh mấu gà một loại đột nhiên nhảy cồm lên, "Nói đi! Người nghĩ biến thành hình dáng gì?"

Đương Lăng xạm mặt lại nói: "Không phải là ta nghĩ rằng biến thành hình dáng gì, là các người có được hay không, này cuối năm, toàn huyện lão bách tính trừ ăn cơm uống rượu nhìn liên hoan dạ hội, nếu như có thể nhiều một chút mà trừng phạt tham quan ô lại, diệt trừ lưu manh ác bá, xây dựng cảng bình an xã hội hài hòa trị an tân văn, bọn họ sẽ càng cao hứng hơn, trà dư tửu hậu, chúc tết thời điểm cũng sẽ nhiều một chút mà trợ hứng đề tài câu chuyện, ta cảm thấy được như vậy thì rất tốt!"

"Chờ tin tức ta!" Cung Toàn Thịnh lập tức bả điện thoại treo.

"A lô ~ Uy ~" Đương Lăng giờ điện thoại dở khóc dở cười, lòng nói Lão Từ còn bị kẹt phòng thẩm vấn trong, người trước đem ta làm được nha!

Nhưng cũng không đợi hắn trả lời bao lâu, phòng thẩm vấn môn "Loảng xoảng" bị đụng ra, một người cảnh sát hoang mang rối loạn chạy vào ở phó đội trưởng đầu bên rìa tai mấy câu, phó đội trưởng sắc mặt cũng bạch, lập tức đứng lên cười rạo rờ nói với Đương Lăng: "Ồ kia, quả nhiên là một cuộc hiểu lầm, huyện cục Triệu cục trưởng mới vừa rồi tự mình chào hỏi, Đương huynh đệ, bây giờ đã không có chuyện gì, ta lập tức đưa người đi ra ngoài."

Đương Lăng cũng lười cùng hắn nói chuyện, đứng lên phui mông một cái đi ra phòng thẩm vấn, rất nhanh thì rời đi cảnh sát hình sự trung đội, sau đó đứng ở ven đường cho Đương Húc gọi điện thoại, hỏi thăm một chút hắn bị thương tình huống, hơn nữa nói cho hắn biết địa chỉ, để cho bọn họ lái xe tới đón chính mình.

Hắn không biết Cung Toàn Thịnh bọn họ rốt cuộc cuối cùng thì như thế nào xử lý chuyện này, nhưng phòng chừng cái này phó đội trưởng cũng chạy không thoát, cảnh phi cầu kết bao che phó xá sấm uất hành hung đánh người mấy tên lưu manh, chỉ cần tùy tiện mức độ tra một chút cũng biết, vì vậy cũng không muốn xen vào nữa chuyện này, nhưng chính là đáng thương lão Tam bạch chịu một trận, phòng chừng cái này tuổi đã hơn sẽ có chút mà thể thảm.

Không quá nhiều đại một hồi, Đương Thành mở ra mục mã nhân dừng ở trước mặt hắn, Đương Đồng Đương Lôi bọn họ chen lấn mở cửa xe nhảy xuống, thất chũy bát thiết vừa nói vây quanh hắn nhìn mấy vòng mới yên tâm, Đương Húc sung mặt sung mũi cuối cùng đi xuống, đi bộ còn một qua một qua, Phùng Hân ở bên cạnh đỡ hắn.

Đương Lăng trêu ghẹo nói đến: "Xem đi, tiểu tử người ngày hôm qua đánh bài thắng ta nhiều tiền như vậy, ông trời cũng nhìn không dạng."

"Ta" Đương Húc lộ ra mặt đầy khóc lẫn nhau, một con mắt vòng đen nhánh đen nhánh, mũi cũng có chút sưng đỏ, không nhận được trong miệng còn phát ra "Tê cấp tê cấp" thanh âm.

Đương Thành vỗ Đương Lăng bả vai nói: "Cũng là người lái xe, ta không quá quen luyện, chúng ta nhanh lên một chút trở về đi thôi! Mới vừa rồi cho nhà gọi điện thoại, cũng gấp không biết cái dạng gì!"

Đương Lăng gạt đầu một cái chui vào buồng lái, mọi người cũng như ong vỡ tổ chui vào trong xe, bên trong xe không gian không đủ lớn, không thể làm gì khác hơn là vàng phượng ôm Nhạn nhi ngồi ghé cạnh tài xế, Phùng Hân ôm Đương Lôi, còn lại mấy nam nhân đông đông chen chúc chen chúc, đem xe sưng nhét tràn đầy.

Một đường vui vẻ bá bá, giống như mở bật bật xe, về đến nhà đã hai giờ chiều qua, Đương Lăng mới vừa đem xe dừng lại xong, một vòng lớn nhân liền

xông tới, Dương Thành vàng phượng với mọi người chào hỏi. Tam thúc nhìn thấy súng mặt sung mũi Dương Húc, nhất thời giận không chỗ phát tiết, thuận tay liền từ bên cạnh củi trên đồng lửa rút ra một cây trướng gà to cùn gỗ từ đó ập xuống đánh tới, bị dọa sợ đến Dương Húc hủ lên quái dị, cũng không để ý chân đau,

Chạy còn nhanh hơn thỏ.

Dương Lăng vội vàng đem Tam thúc ôm lấy, "Tam thúc, Tam thúc, đừng động thủ a!"

Dương Đồng cũng xông lên bả Dương vốn phúc trên tay cây gậy cướp lại ném xa xa, Dương Lăng cha quặm mặt lại rầy, "Lão Tam, cuối năm, ngươi làm gì vậy?"

"Ta làm gì?"

Dương vốn phúc giãy giụa mấy cái, thật sự là kiếm không mở Dương Lăng cánh tay, thở phì phò phần nộ mắng: "Thằng nhóc con, buổi sáng kêu hán không nên đi thế nào cũng phải phải đi, đi còn lên lên lút lút không với lão Nhị đồng thời, gây ra Họa đến đây đi, chính mình không lần át được, hơi kém bả lão Nhị rơi vào đi, nghe nói lão Nhị bị cảnh sát bắt đi, nãi nãi ngươi cũng kinh sợ không thở nổi, hiện tại cũng còn nằm ở trên giường." Vừa nói còn một bên bả Dương Lăng tay mặt đầy rút ra rút ra nói: "Tiểu vương bát đần, ngươi đừng chạy, lão tử hôm nay không đánh chết ngươi!"

"Tam thúc Tam thúc ~!" Dương Lăng càng phát ra ôm chặt không dám buông tay, lo lắng nói: "Ta đây không phải là thật tốt trở lại ấy ư, ngài xin bớt giận, khí xấu thân thể sẽ không tốt." Sau đó lại xoay người đứng đối nhau xa xa Dương Húc nói: "Lão Tam, ngươi mau đi xem một chút nãi nãi, thì nói ta vị an toàn trở lại!"

Dương Húc gạt đầu một cái rất nhanh thì nhanh chân chạy, Dương Lăng lúc này mới buông tay ra cánh tay cười nói: "Tam thúc, ngươi cũng đừng trách lão Tam, chuyện này là mấy huyện thành lưu manh trước khiêu khích, lão Tam là ai mấy cái, bắt quá không vấn đề gì, cảnh sát dẫn ta trở về cũng chỉ bắt quá đơn giản hỏi mấy vấn đề làm một chút ghi chép mà thôi, đây là bọn hán quy củ, bắt quá, lão Tam lần này làm chuyện tốt mà cũng khó nói!"

"Cái gì ~?"

Người chung quanh cũng mặt đầy kinh ngạc nhìn Dương Lăng, bị đánh một trận hay lại là làm việc tốt mà?

Dương Lăng mỉm cười nói: "Ta ở tỉnh công an thỉnh có mấy cái bằng hữu, ta bả phát sinh chuyện cho chúng nó nói, bọn họ nói sẽ an bài nhân đến điều tra một chút, bất kể nói thế nào, tỉnh thỉnh chào hỏi, cục công an huyện không dám lơ là, tiếp theo mấy tên lưu manh kia còn đồ phùng chừng không có gì quả ngon để ăn, đây cũng tính là vì dân trừ hại, thay những thứ kia bị bọn họ khi dễ qua nhân báo thù!"

Mọi người thờ phào một cái, Dương vốn phúc lúc này mới dừng lại, buồn bực khó chịu nói: "May ngươi không có chuyện gì, nếu không Tam thúc ta cái mặt già này cũng không phượng đặt." Sau đó hán quay đầu nói với Phùng Hân: "Tiểu Hân a, Dương Húc tiểu tử này từ nhỏ đã nghịch ngợm càn quấy, là ba ngày không đánh nhảy lên đầu lật ngói nhân vật, ngươi sau này phải đem hán quản chặt chút."

Phùng Hân đỏ mặt cũng sắp nhỏ máu, nắm quần áo con muỗi dạng ân ân mấy tiếng.

Bên cạnh Dương Bản Thư lúc này mở miệng: "Thật tốt, dưới mắt thành mà hai người cũng trở lại, người một nhà bình an, còn có cái gì nói, nhanh đi về nấu cơm, bọn họ cũng còn chưa ăn cơm nữa!"

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 107: Dán đôi liền

"Đúng đúng, cũng còn chưa ăn cơm, chết đói!" Dương Đồng lớn tiếng nói.

Nhận nhi cũng nhỏ giọng lời nói nhỏ nhẹ rêu rao: "Tam gia gia, ta đói!"

Nhìn một trận máu chảy đầm đìa mằm tai họa tan thành mây khói, mọi người hi hi ha ha tản ra, nên làm việc đi làm việc, Dương Thành ôm Nhận nhi, đi theo Dương Lăng bọn họ đều tới Tam thúc nhà đi ăn cơm trưa.

Huỳnh đệ tỷ muội mấy cái chen chúc ở hỏa phòng Tiểu Trác Tử trước ăn cơm, Dương Húc ăn một miếng thử một chút miệng, mang một cái đen sẫm mặt gấu mèo, để cho mọi người ăn một hồi cười một hồi, Dương Húc buồn rầu không phải, Dương Lăng cười nói: "Ngươi cũng đừng mất hứng, một hồi ta cho ngươi một chút Dược Thủy uống mấy hộp, ngày mai sẽ được!"

Dương Húc không ngừng bận rộn gặt đầu, Dương Lăng Dược Thủy hiệu quả hẳn là biết, cha chân quát ngắn mấy ngày liền hoàn toàn Khang phục.

Hôm nay Dương Thành hai người về nhà, người nhà họ Dương coi như là chinh tề, huynh đệ tỷ muội mấy cái cũng không cái gì ngăn cách, vui đùa một chút cười cười, một buổi chiều rất nhanh thì đi qua, buổi tối ăn xong cơm tối, theo lệ thường thì đánh mạt chược, Tam thúc không có lên bàn, Dương Thành trên đỉnh, người một nhà thu thập xong cũng ở bên cạnh xem cuộc chiến, bà bàn vây nước chảy không lốt, bất quá hôm nay nói quy củ, vây xem nhân chỉ có thể xem không thể nói, càng không thể hướng dẫn.

Vài người đùng đùng một mực đánh đến không sai biệt lắm 12h, hôm nay Dương Húc vận khí không ngày hôm qua được, cuối cùng lại thua hơn 100 khối, hẳn che ví tiền rất nhanh thì chuồn mất, rất sợ Dương Lăng đem tiền phải đi về.

Ngày thứ hai, ba mươi tết, Dương Lăng theo thường lệ dậy thật sớm, Âm Lịch truyền thống, hôm nay muốn dán câu đối xuân, dĩ nhiên, nhiệm vụ này như thường là Dương Lăng, hẳn ăn xong điểm tâm, khoai tra ngâm nga bài hát, xách một thùng tương hồ bắt đầu dán câu đối xuân.

Dương Lăng nhớ khi còn bé, nhà nhà câu đối xuân đều là thịnh trong thôn đức cao vọng trọng Trương gia gia viết, hẳn trước giải phóng trải qua tư thực cùng Quốc Tiểu, sau đó còn làm qua Thôn tiểu học dân bạn giáo sư, bút lông chữ viết được ngang dọc rộng rãi, đại khí chừng chặc, khi đó, mỗi người nhà chỉ cần mấy quả trứng gà liền có thể xin hẳn động bút, Dương Lăng thích nhất chính là nhìn Trương gia gia viết đôi liễn, như vậy có thể giúp hẳn dất giấy đỏ, Trương gia gia cũng rất cẩn thận, hẳn đặc biệt có một cái nhớ đôi liễn quyền sở, nhà nhà căn cứ yêu cầu cũng sẽ viết không giống nhau, tỷ như trước cửa có cây liễn viết mang cây, sau nhà có núi liễn viết sơn, trước cửa có Cầu có cái ao liễn viết nước, mà Dương Lăng nhìn câu đối xuân viết xong sau chinh tề treo ở trên sợi giấy hơi khô, gió thổi một cái phiến phiến khởi vũ, mình cũng rất có cảm giác thành công.

Mà bây giờ, Trương gia gia sớm đã khứ thể nhiều năm, mọi người câu đối xuân tất cả đều là ở trần trên mua, phía trên còn in đủ loại chữ Phúc cùng hoa văn, mặc dù coi như vui mừng, nhưng lại liên miên bất tận, hơi lộ ra phải chết bản, hơn nữa rất nhiều nhà câu đối xuân có lúc lại đều là giống nhau, cái này làm cho hẳn cảm thấy rất mất mát, giống như đáy lòng có một loại đồ vật bị che giấu, luôn muốn sờ nhưng lại chạm đến không tới, ngứa đến thương tâm Đoạn Hồn.

Bây giờ mười mấy năm qua đi, hẳn vẫn nhớ một bộ dán vào Trương gia gia trước đại môn, bị gió mưa ăn mòn đến phai màu đôi liễn, "Xem núi sông vẫn cũ cảnh, nhìn dương liễu lại vừa là tân xuân.", mặc dù không vui mừng, nhưng lại ngụ ý sâu xa, giống như độc lập gió rét lạnh lạnh trung, nhìn núi đồi tiêu điều, đập vào mắt tinh thai một bên, khô liễu đung đưa, ẩn hàm xuân nha đợi trán, tựa hồ một cổ thanh tân khí tức đập vào mặt.

Bà đại môn đôi liễn trước dán được, qua loa nhìn mấy lần, không có dán lệch, giấy đỏ thêu chữ vàng, bút họa to chìm, lộ ra một cổ nồng nặc tục khí, hẳn thờ dài đi dán cửa hông, sau đó chuồng heo gà lan, trâu phòng vịt bỏ, một lần dán đi xuống, ngay cả là hẳn thể lực cường thịnh, cũng cảm giác thân thể có chút nóng lên, vì vậy bỏ lại thùng gỗ cùng bàn chải, pha một chén trà, thích ý ngồi ở trên ghế bắt đầu phơi nắng.

Dương Bản Thuận từ trong nhà đi ra bốn phía nhìn một vòng, cau mày một cái, sau đó đi vào nhà lấy ra một tấm tiểu Hồng tờ giấy quét hồ hồ, đi thẳng tới ngừng ở cửa viện mục mã nhân cái móng phía sau, "Ba" một tiếng, bà giấy đỏ cái áp sát vào trên biển số xe phương, sau đó còn rất cẩn thận bà biên giác lau sạch cả, lui về phía sau mấy bước nhìn mấy lần, hài lòng mỉm cười gặt đầu một cái.

Dương Lăng nhìn đỏ trên tờ giấy "Xuất nhập bình an" mấy chữ, khóe mắt không nhìn được chỉ rút ra rút ra, cũng không dám phát biểu bất cứ ý kiến gì, vội vàng uống trà làm bộ không nhìn thấy.

Hôm nay thái dương thật không tệ, ngày hôm qua phơi một ngày, trong sân tuyết đọng cũng hòa tan vô ảnh vô tung, mặt đất so với hôm qua cũng hơi lộ ra khô ráo không ít, vì vậy hẳn cái ghế chuyển qua cùi bên đồng lửa, đưa dài hai chân, ngửa người lên nằm ở trên ghế nhắm mắt lại.

Cách xa thành phố, cũng cách xa huyên náo, cách xa màu xám mai cùng huyên náo, cả người đều cảm giác nhẹ nhàng khoan khoái đến trong xương đầu, nhân cũng biến thành lười biếng, hẳn không được lúc đó biến thành một thân cây, một tảng đá, cứ như vậy Tĩnh Tĩnh giấu ở trong thôn trang nhỏ, nhìn mặt trời lên mặt trời lặn mây cuộn mây tan, nghe gà gáy chim hót hòa phong tập tập.

Sắp đến buổi trưa lúc, trong thôn viễn viễn cận cận bắt đầu vang lên tiếng pháo, bận rộn một năm mọi người, phiêu bạc một năm mọi người, vào giờ phút này, bắt đầu đoàn viên ăn mừng hiếm thấy đoàn tụ cùng vui sướng, năm, rốt cuộc tới!

"Nhị thúc, nhị thúc!"

Trong mơ mơ màng màng, Dương Lăng cảm giác có người ở đẩy hẳn, mở mắt ra đã nhìn thấy xuyên hoa chi chiêu triển Tiểu Nhạn mà đang đứng ở hẳn bên cạnh, ngón tay vẫn còn ở hẳn trên bụng đâm tới đâm tới, vì vậy ngồi dậy bà Nhạn nhi ôm thả vào chân mình đã nói: "Tiểu nha đầu, kêu nhị thúc làm gì à?"

"Nhị thúc tốt rồi!" Tiểu Nhạn mà nắm Dương Lăng mũi cười hi hi nói, (www. uukanshu. com) "Tam gia gia gọi người đi đốt pháo pháo, chuẩn bị ăn cơm trưa!"

Dương Lăng vội vàng đứng lên, bà Nhạn nhi đỉnh trên bờ vai hướng Tam thúc nhà đi tới.

Vừa đi vào Tam thúc sân, đã nhìn thấy Dương Lôi bụng một tảng lớn bánh mật ăn đang vui mừng, Nhạn nhi lập tức giùng giàng muốn đi xuống, trong miệng còn ờ rêu rao: "Tiểu cô tiểu cô, ta muốn ăn, ta muốn ăn!" Dương Lăng không thể làm gì khác hơn là đem nằng bỏ trên đất, một lớn một nhỏ hai cái nha đầu liền gom lại một đồng mà phân chia bánh mật đi, Dương Lăng cười nói: "Ăn nhiều như vậy, cẩn thận béo lên không ai thèm lấy!"

Dương Lôi đối với hẳn liếc một cái nói: "Ta liền thích ăn, ai cần người lo!"

Dương Lăng lắc đầu một cái đi vào trong, đã nhìn thấy Tam thúc đặt ở mái hiên trên bậc thang thật là lớn một quyển màu lửa đỏ dây pháo, hần xít lại gần nhìn một cái không nhìn được trách móc, ta X, lại là ba chục ngàn vang lưu dương tạo, nhất thời bấp chân cũng có chút rút gân, đi vào gian nhà chính, nhìn thấy Tam thúc đang ở nỗi giận chầu, "Tam thúc, Dương Húc đây?"

Tam thúc cũng không ngẩng đầu lên nói: "Hần với Tiểu Hân chuẩn bị Tê Tồ! Người thế nào trẻ như vậy mới tới!"

Dương Lăng không khỏi có chút đỏ mặt, hần bả Tê Tồ cái gốc này cũng làm quên, vì vậy lui về phía sau Đường đi tới, nhìn thấy Phùng Hân Dương Húc hai người đang quét cùng một cái bài vị bàn, trên bảng hiệu viết một cái "Cổ lộ về ông nội đã mất Dương Công Thủ Nghĩa, Tổ tỷ Lưu thị phân chi linh vị", bên cạnh còn viết hai người sinh xuất thời gian.

Bàn trên vách tường đối diện dán mấy đôi câu đối, đây đều là năm trước Tê Tự lưu lại, này tám bảng hiệu bình thường cũng ít có người tới chiếu cố, ngày lễ ngày tết mới trở về xử lý một chút, bây giờ mọi người đối với mấy cái này càng ngày càng không coi trọng, rất nhiều người ngay cả nhà mình gia phả cũng rơi mất, vì vậy, ba bốn bố nhân đi qua, thân thích giữa liền không có lui tới gì.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108: Quá niên vị đạo

Người cổ đại thành lập Từ Đường Tê Tự tổ tiên mục đích, nói chung chính là xúc tiến huyết mạch quan hệ thông gia giữa liên lạc, để cho mọi người có thể tụ chung một chỗ trao đổi cảm tình, xúc tiến đoàn kết, thông qua một loại thần thánh nghiêm túc nghi thức, để cho gia tộc lực lượng có thể bảo đoàn trợ giúp lẫn nhau, mặc dù hạn chế cá nhân phát triển tự do, nhưng tóm lại là kéo dài đối với huyết mạch thừa kế cùng phát triển, ở hiện tại loại này không tin quý thần thời đại mà nói, có hơn thiệt.

Đối với Dương Lăng, cũng không thể nói thích cùng không thích, mùa xuân ăn bữa cơm đoàn viên trước cho lão tổ tông đốt một nén nhang kính một ly rượu, bày tỏ một chút chúng ta hậu bối phải qua năm, ngài mấy cái cũng uống vài chén cao hứng một chút, sau đó hi hi ha ha lạy hoàn liền phui mỏng đi ăn cơm, này chính là một cái cố định quá trình mà thôi, không có chỗ để ý Nghĩa, tựa giống với trước khi ăn cơm muốn bắt chén đĩa, phải, không làm không được.

Năm nay Dương Húc mang theo bạn gái trở lại, mặc dù còn chưa tới nói chuyện cưới gả mức độ, gia trưởng hai bên cũng còn không gấp mặt, nhưng ông nội bà nội bọn họ tự hào sinh bảy cái con gái, cho nên đối với con cháu trùng điệp mong đợi, đối với đời cháu kết hôn Tự Nhiên phá lệ quan tâm, đặc biệt ở đây giao phó, năm nay Tê Tồ muốn cung cung kính kính, vì vậy Dương Húc Tự Nhiên không dám thờ ơ, cho nên hôm nay thật sớm thức dậy, hai người bà hậu đường quét dọn sạch sẽ, lư hương dọn xong, lần nữa dán lên Tê Tự đôi liễn.

"Hô ~! Rốt cuộc làm xong." Dương Húc đứng lên duỗi duỗi eo, nhìn thấy Dương Lăng đứng ở cửa tựa như cười mà không phải cười nhìn hần, nhất thời mặt oán trách nói, "Chúng ta cũng làm xong, người mới tới, rõ ràng cho thấy lười biếng, ta mới vừa rồi đã cho lão tổ tông nói, để cho hần phù hộ ta buổi tối nhiều thắng một chút mà, lấy trùng phạt người đối với tổ tông bất kính!"

Dương Lăng bĩu môi một cái nói: "Năm trước ta quét dọn thời điểm, người còn chưa phải là cũng đang lười biếng." Nói xong cũng không để ý đến bọn hần nữa, xoay người đi chuẩn bị đốt pháo pháo.

Hôm nay ánh mặt trời thật rất tốt, hần là mùa đông này khó gặp khí trời tốt, ánh mặt trời chiếu ở trong sân nhỏ, sáng ngời mà ấm áp, tinh tế gió thổi qua, lại có một loại mùa xuân khí tức.

Dương Lăng tìm đến một cây thật dài cây trúc, mở ra dây pháo bên ngoài ny lon giấy, dùng một sợi dây bả dây pháo một con thắt ở cây trúc trên đỉnh, sau đó đem dây pháo một vòng một vòng lượn quanh ở trên cây trúc, cây trúc quấn đầy sau, dây pháo còn thừa lại lão trường một đoạn, Dương Lăng không có cách nào không thể làm gì khác hơn là kéo ra nổi trở về sắp xếp ở trong sân, giống như một đầu dài dài màu đỏ dây lụa, Dương Lăng ở trước mặt sắp xếp, Nhạn nhi cao hứng theo ở phía sau ở dây pháo thượng giẫm đạp tới giẫm đạp đi, chờ hần bày xong quay đầu nhìn lại, dây pháo thượng toàn bộ đều là chân nhỏ ần, nhất thời mặt đều đen.

Sáng ngời ánh mặt trời, hòa hồng dây pháo, chơi đùa tiểu hải nhi, cơm mùi tức ăn thơm, viễn viễn cận cận truyền tới đùng đùng tiếng pháo cùng hỗn tạp ở trong không khí từng tia Hỏa Dược khí tức, Dương Lăng nhắm mắt lại hít một hơi thật sâu.

Này ~ là được... Năm mùi vị!

"Đốt pháo pháo la ~ "

Dương Lăng thật dài hô kêu một tiếng, sau đó đem thuốc lá trong tay xít lại gần dây pháo giây dẫn, Dương Lôi hét lên bả Nhạn nhi ôm vào trong nhà,

núp ở khe cửa phía sau che lỗ tai.

Giây dần toát ra một cỗ nhân nhật Thanh Yên, phát ra "Xích xích" thanh âm, rất nhanh, dây pháo bị đốt, "Đùng đùng" nổ lên, phát ra đĩnh tai nhức óc thanh âm, theo chọt lóe ánh lửa, màu đỏ dây lụa trên đất nhảy về phía trước, vô số màu đỏ giấy vụn bay múa đầy trời, hỗn tạp cùng nồng nặc khói trắng, ở trong sân bốc hơi lên tràn ngập.

Dương Lăng đi vào trong nhà đóng cửa lại, nghe ngoài cửa dây pháo nổ minh, bên trong nhà ấm áp như xuân, hai tờ đại trên bàn vuông đã bày đầy chén đĩa thức ăn, đậm đà mùi thơm kích thích nhân vị nộ hoa, tất cả mọi người đều đã ngồi xong, ly rượu cũng rót đầy rượu ngon, nhìn trước mắt từng tờ một quen thuộc mà thân thiết mặt mũi, cũng không tự chủ được tán mát ra chân thành mà vui thích nộ cười, ông nội bà nội ngồi ở lên chức, cười hợp bất long chủy.

Đại bá Dương Bán Thư bung ly rượu đứng lên, "Hôm nay hết năm đoàn tụ, mọi người hiếm thấy gom lại đồng thời, đến, đồng thời nâng ly, chúc hai vị lão nhân thân thể khỏe mạnh, sống lâu trăm tuổi ~!"

Vội là tất cả mọi người đều cao hứng đứng lên, giơ lên trong tay ly chúc mừng ông nội bà nội, ăn rồi ly rượu này, còn sót lại chính là từ do phát huy thời gian, tiếp theo tất cả mọi người nóng này trào dâng bữa tiệc linh đình, dùng bữa uống rượu,

Nói chuyện phiếm trao đổi, ta chúc người, người chúc ta, ăn ăn uống uống, nhiệt nhiệt nháo nháo, rất nhanh rượu hơn nửa hàm.

Dương Lôi giơ ly hướng về phía Dương Lăng nói: "Nhị ca, người chừng nào thì mang cho chúng ta cái nhị tẩu trở lại nha!"

Bên cạnh Dương Đồng uống đỏ mặt đỏ, vội vàng gạt đầu phụ họa, "Tỷ nói là, người xem Tam ca cũng mang chị dâu trở lại, người phải cố gắng lên ~!"

Dương Bán Thư cũng đề ly xuống nói: "Đúng, đây là người qua sang năm đại sự hạng nhất, đại ca người giống như người vậy đại thời điểm, Nhạn nhi đều đã ra đời."

Còn sót lại nhân cũng thất chủy bát thiết bắt đầu oanh tạc Dương Lăng, Dương Lăng lúc này cũng uống có chút đại, cười hắc hắc nói: "Tim vợ còn không đơn giản, nửa phút giải quyết, đến, ta liền cho các người giúp ta chọn một." Nói xong hấn lấy điện thoại di động ra mở ra tương sách, mở ra cùng Hàn Tinh Lâm ra ngoài chơi đùa lúc chiếu chiếu mảnh nhỏ cho Dương Lôi nhìn.

"Oa ~! Đây thật sự là nhị tẩu sao? Thật là đẹp a!"

Cầm quá điện thoại di động chỉ liếc mắt nhìn, Dương Lôi không tránh khỏi kêu lên, ngồi ở bên cạnh nàng Tử Thâm cùng Tam Thâm cũng tranh nhau thò đầu đi xem, cũng là thán phục không thôi.

Hàn Tinh Lâm xác thực rất đẹp, giống như ngôi sao như vậy dung nhan, vóc người hoàn mỹ, phải nói đẹp đẽ, Dương Lăng ở trong cuộc sống xác thực còn chưa thấy qua mấy cái không dựa vào mỹ nhan camera so với nàng càng nữ nhân xinh đẹp, tất cả mọi người chen lấn truyền nhìn Dương Lăng điện thoại di động, có chép miệng, có vui vẻ yên tâm, còn có hâm mộ, Dương Húc một bên hoa mấn ảnh một bên nhìn, thỉnh thoảng chép miệng một cái, đột nhiên thấy một tấm tường tận hồi lâu nói: "Người mỹ nữ này là ai? Chẳng lẽ cũng là bạn gái người? Bất quá nhìn làm vợ tốt hơn một chút a!"

Dương Lăng tiếp tục đi tới nhìn một chút, nhất thời thân thể run một chút, hình là hấn cùng Hàn Tuyết chụp chung, hai người rất thân mật dựa chung một chỗ, chủ yếu nhất là Hàn Tuyết y phục mặc rất mỏng rất bại lộ, thật mỏng đại cổ áo hình chữ V dưới nội y hai cái cao vút đầy đặn đại bạch thỏ như ẩn như hiện, trắng như tuyết thâm thúy rãnh thượng kẹp một khối hỏa Hồng Bảo Thạch dây chuyền, đây là ngày đó điên cuồng sau khi trong công việc đang lúc tấm ảnh, vì vậy hấp tấp nói: "Cái này không phải là, đây là cô cô nàng!"

Dương Húc ánh mắt nhẹ nhàng liếc Dương Lăng liếc mắt sau đó không nói lời nào, Dương Lăng trong bụng thở phào một cái, bả hình lui về phía sau lật mấy cái tìm tới đại lớp tường Tôn Hiểu Tinh hình đưa cho Dương Lôi, cười nói: "Nhị nha đầu, nhìn một chút cái này khi chị dâu như thế nào đây?"

"Oa ~! Cái này đẹp hơn! Tốt có khí chất nha!"

Dương Lôi lập tức lại kinh hô lên, coi như nữ nhân, trời sinh đối với nữ nhân có một loại không giống với nam nhân phân biệt lực, ở rất nhiều nam nhân xem ra, Tôn Hiểu Tinh đẹp đẽ không bằng Hàn Tinh Lâm, hai người một là khí chất xuất chúng, giống như cỏ điển sơn thủy trung đi ra nữ thần, như thơ như họa, ôn nhuận cao nhã, một là nhan giá trị vô song, Uyển Như hiện đại điện ảnh đại minh tinh, hình tượng tuyệt mỹ, gần ngay trước mắt, Dương Lôi Tự Nhiên cảm thấy, nữ nhân đẹp đẽ thường có, khí chất hiếm thấy, cái đó là yêu cầu tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 109: Đấu Rượu

Vì vậy mọi người lại nhiệt nhiệt nháo nháo bắt đầu truyền nhìn tấm hình này, lại vừa là một phen bình đầu luận túc, có nói Hàn Tinh Lâm được, có nói Tôn Hiểu Tinh được, Dương Lăng là chặn lại mọi người khoe miệng, dĩ nhiên tình nguyện thấy như thế cảnh tượng, điện thoại di động lại truyền tới Dương Húc trong tay, Dương Lăng nhất thời có chút sợ hết hồn hết vía, hồi hận không có đem cùng Hàn Tuyết một ít hình ảnh ẩn nấp.

Quả nhiên, Dương Húc lại đang bên trái hoa bên phải hoa, lật xem nãy tờ đột nhiên mặt liền biến sắc, hét lên: "Cái này, cái này, cái này tốt nhất!"

Dương Lăng nhất thời xam mặt lại nói: "Lão Tam, người có thể hay không tôn trọng một chút ta riêng tư, lại lật lung tung cần thận ta K người!"

Dương Húc không khỏi co rút rút cổ cười khan nói: "Hắc hắc, là thực sự, ta cảm thấy được cái này khi chúng ta nhị tẩu tốt nhất, mọi người xem nhìn!" Vì vậy hắn đem điện thoại di động đưa cho chung quanh đại bá cùng Tứ thúc xem, hai một trường bối cũng là một bên nhìn vừa gật đầu không dứt, xem ra rất là đồng ý hắn quan điểm, vì vậy nhiều người cũng rời đi chỗ ngồi chen lên đi xem, nhìn Dương Lăng khoe mắt quát thẳng tới rút ra.

Điện thoại di động cuối cùng trở lại trong tay hắn, Dương Lăng mới biết mới vừa rồi Dương Húc nói là Tiết Ngọc Cẩm, tấm hình này là Tiết Ngọc Cẩm chiếu xuống truyện sau cho mình, ở lầu gỗ đài dọc theo thượng, Dương Lăng ngồi băng ghế nhỏ nhìn về phía trước, Tiết Ngọc Cẩm ôm một cái đại hoàng mèo nhẹ dựa kê ở trên vai hắn, mặt đầy lộ ra hạnh phúc an tĩnh nụ cười.

Hình ảnh rất yên lặng, mùa đông ánh mặt trời chiếu xéo, cổ xưa Trần phòng cũ, sáng ngời trung lộ ra một cổ chuyện cũ năm xưa ý nhị.

Tiết Ngọc Cẩm khí chất không bằng Tôn Hiểu Tinh, tướng mạo không bằng Hàn Tinh Lâm, nhưng lại chất phác Tự Nhiên, để cho nhân thân cận, phù hợp hơn mọi người đối với lão bà cái từ ngữ này hiểu.

Dương Lôi đem điện thoại di động đoạt lấy đi, một bên nhìn vừa cùng Tam Thảm Tứ Thảm rì rà rì rầm, thỉnh thoảng còn liếc nhìn hắn một cái, tựa hồ rất không hiểu cái này bất hiển sơn lộ thủy Nhị ca làm sao có thể tìm tới nhiều như vậy đại mỹ nữ.

Ngay cả nãi nãi sau khi xem cũng mặt mày hớn hờ nói: "Nha đầu này dài tuần tú, Tiểu Lăng từ muốn mang về cho nãi nãi nhìn một chút!"

Dương Lăng không nhìn được đau cả đầu, nói thầm trong lòng nói, trước mặt hai cái còn đáng tin một chút mà, cái này tôi không hy vọng.

Xem qua hình, tất cả mọi người không nữa nói Dương Lăng tìm vợ chuyện, vì vậy Dương Lăng cũng là đại thư một hơi thở, xách một bình mao đài ngừng ở Dương Húc trước mặt, hắc hắc cười lạnh nói: "Tiểu tử ngươi không đứng đắn, có phải hay không cho là tìm tới con dâu liền cánh cứng rắn, hôm nay Nhị ca sẽ cho ngươi cái cơ hội, ngươi không phải nói còn kém một chiếc xe sao? Ta hai một người một chai, ngươi nếu uống thắng ta, ta liền không có đền bù tài trợ ngươi 10 vạn đồng mua xe, như thế nào đây?"

"Thật không?" Dương Húc nhất thời kích động nhảy cồm lên.

"Nhị ca lúc nào nói láo." Dương Lăng liếc mắt nhìn hắn nói.

"Cạc cạc ~!" Dương Húc cười lớn vãn vãn tay áo quay đầu nói với Phùng Hân: "Con dâu cho ta thêm dầu, xem ta hôm nay thế nào bà Nhị ca đánh ngã dưới mặt bàn mặt đi!"

Ngồi đầy nhân cơ hồ cũng đối với Dương Lăng lời nói không nghi ngờ chút nào, Dương Thành cau mày một cái chuẩn bị nói chuyện, bên cạnh Dương Đồng ghé vào lỗ tai hắn lẩm bẩm mấy câu, ánh mắt hắn lập tức trợn trừng lên.

Các trưởng bối cũng không nói lời nào, uống rượu sao, năm nào mùa xuân không có ngã xuống mấy cái? Hơn nữa nhiều người nhìn như vậy, quả thực không được dĩ nhiên sẽ ngăn trở, sau đó uống chút mà canh giải rượu, hơn nữa Mao Đài là rượu ngon, cũng không quá dễ dàng cấp trên, vì vậy ở Dương Đồng cùng Dương Lôi trợ trận trung, hai huynh đệ bắt đầu cụng rượu, những người khác cũng vừa ăn cơm uống rượu nhìn hai người náo nhiệt.

Nhưng Dương Húc ở đâu là Dương Lăng đối thủ, bây giờ Dương Lăng là uống rượu tinh cũng sẽ không trúng độc thể chất, cười híp mắt một ly tiếp tục một ly, Dương Húc bắt đầu còn hùng tâm bừng bừng, bốn năm ly đi xuống liền đỏ mặt giống như quan công, nói chuyện bắt đầu thất, lại hai chén đi xuống, phốc thông" một tiếng, một con Xử đến trên bàn không nói lời nào.

"Tiểu tử này!" Bên cạnh Tứ thúc cười lắc đầu một cái, tỏ ý Dương Đồng cùng Phùng Hân đem hắn làm lên giường, Dương Lăng cười nói: "Chớ quên cho hắn uống mấy hớp ta mang về Dược Thủy, lập tức tốt."

Đây chỉ là một tiểu nhạc đệm, tiếp theo tiếp tục, một mực ăn ước chừng hai giờ mới kết thúc, tất cả mọi người có chút men say huân huân, các cô gái thu thập bàn, các nam nhân là đánh mặt chược đánh trần đầy tướng, nói chuyện phiếm nói chuyện phiếm,

Xem TV xem TV, Dương Lăng dời một cái ghế ngồi vào đầy đất dây pháo tiết sân híp mắt phơi nắng, thích ý thật là không biết phải hình dung như thế nào.

Ngay tại hắn mơ mơ màng màng thời điểm, chuông điện thoại di động đem hắn đánh thức, hắn nhảy ra tới nhìn một cái, lại là Cung Toàn Thịnh, sau khi tiếp thông vội biếng nói: "Cung Ca, chúc mừng năm mới a!"

Cung Toàn Thịnh cười nói: "Tiểu tử ngươi hết năm đưa bốn an nhàn, ca ca ta lại bận cho ngươi chửi đi."

"Ha ha, biết lắm khổ nhiều mà! Cung Ca, có phải hay không có tin tức tốt gì nói cho ta biết?"

"Ừ! Chuyện hôm qua đã có mặt mũi, thị cục theo người cung cấp đầu mối tra một chút, vấn đề thật đúng là rất nghiêm trọng, tỉnh ủy lãnh đạo cũng kinh động, phòng chừng các người kháng Huyện sẽ có rất nhiều người bị xử lý!"

Dương Lăng cả kinh nhất thời ngồi thẳng thân thể kinh ngạc hỏi: "Thật? Nghiêm trọng đến mức nào?"

Cung Toàn Thịnh yên lặng một chút nói: "Trước thời hạn tiết lộ cho người một chút đi, đánh đệ đệ của người đám người kia là xã hội đen bang phái, ở kháng Huyện chiếm cứ rất nhiều năm, chế ma túy sùng, thu bảo hộ phí, lũng đoạn địa ốc thị trường, còn chế tạo qua chừng mấy lên án mạng, mà huyện các người lãnh đạo nhiều cái bị bọn họ ăn mòn lôi kéo, Phủ Thị Chính cũng có lãnh đạo làm bọn họ nể dựa, cảnh phi cấu kết cũng rất nghiêm trọng. Tình huống cụ thể người có thể buổi tối lưu ý hạ tinh mấy mới nghe thấy, phòng chừng sẽ có bài báo. Được, không quấy rầy người năm mới đoàn tụ." Cung Toàn Thịnh dừng một cái cuối cùng nhắc nhở, "Nhớ kia nửa thùng nước."

"Là nửa thùng một nửa!" Dương Lăng lời còn chưa nói hết, trong điện thoại đã truyền tới "Tút tut tut đồ" âm thanh bận, không khỏi cười khổ lắc đầu, thật là không có một kẻ ngu a!

Lúc này, đại ca Dương Thành trong tay cũng xách một cái ghế, đi tới Dương Lăng bên cạnh ngồi xuống, cũng móc ra thuốc lá tới đưa cho hắn, hai huynh đệ đốt thuốc, Dương Thành im lặng một hồi nói: "Nhị thúc nói người từ địa quảng cục từ chức?"

"Ừ!" Dương Lăng gật đầu một cái, "Chính phủ đơn vị không khí trầm lắng, ta lại không có hậu đãi, lăn lộn đến chết phòng chừng cũng chính là một phó khoa cấp đến cuối, không có ý nghĩa."

Dương Thành do dự một chút nói: "Nghe nói người đang ở đây với bằng hữu làm ăn, bởi vậy cho nên còn có thể chứ?"

Dương Lăng không trả lời, tâm trong lặng lẽ suy tính một chút nói: "Đại ca, các người ở bên kia mà công việc như thế nào đây?"

Dương Thành cười khổ nói: "Còn chưa phải là cứ như vậy, hai năm qua kinh tế đình trệ tiêu điều, duyên hải rất nhiều nhà máy cũng hồng, ta và người chị dâu năm nay cũng dời qua nhà máy, ta còn đang do dự qua hết năm còn muốn hay không đi ra ngoài đi làm, dù sao Nhạn nhi đều phải đi học, đại bá của người cùng Đại Thâm mất thấy cũng đều sắp sáu mươi tuổi, dù sao cũng phải muốn có người ở nhà phối hợp xuống."

Dương Lăng cười một chút nói: "Cái này ngược lại không cần quá bận tâm, Tam thúc Tứ thúc cũng còn mới hơn 40 tuổi, chính là thân thể cường tráng thời điểm, ông nội bà nội thân thể cũng rất khỏe mạnh, mà ta rồi nhà cũng không phải quá xa, ban ngày thì trở lại, có chuyện gì cũng vấn đề không lớn, về phần Nhạn nhi đi học, người xem ta đem nàng nhận được tỉnh thành đi học như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thẻ Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 110: Tân văn

Dương Thành lắc đầu một cái: "Người còn phải bận rộn công ty sự tình, nơi đó có vô ích tới chiếu cố nàng, mẹ của nàng còn nói muốn dẫn đi đi học, ta đều còn ở do dự, dù sao ở bên kia chúng ta công việc cũng không cố định, đối với Nhạn nhi học tập mà nói cũng không tốt lắm."

"Như vậy đi, đại ca, ta cùng mấy người bằng hữu hùn vốn mà ở Đông Hoàn mở một công ty, ta có bộ phận cổ quyền, qua sang năm liền chuẩn bị bắt đầu vận doanh, ta bình thường cũng lui đi qua, nếu không người dứt khoát đi công ty đi làm, coi như giúp ta nhìn, tiền lương ta sẽ thương lượng với bọn họ một chút, hẳn so với người và chị dâu đi làm tới mạnh hơn nhiều, như vậy các người có thể đem Nhạn nhi dẫn đi đi học, liền không cần lo lắng chạy khắp nơi."

"Thật?" Dương Thành hai mắt tỏa sáng.

"Ừ, chỉ cần người nguyện ý, ta bây giờ liền có thể cho bên kia đồng học gọi điện thoại xác nhận chuyện này!" Dương Lăng gật đầu nói.

"Được, người gọi điện thoại đi!" Dương Thành cao hứng nói, "Chị dâu người phòng chừng cũng sẽ thật cao hứng."

Dương Lăng lấy điện thoại di động ra gọi thông Đinh Thông điện thoại, đầu tiên là bái niên, sau đó đem bên này sự tình nói một chút, Đinh Thông mừng rỡ, phân phó hẳn qua hết năm vội vàng đi qua, bên kia thật là thiếu người thiếu đến khóc, sau đó Dương Lăng lại cho Viên Hải Thần gọi điện thoại cũng nói một lần, Viên Hải Thần nói thẳng không có bất cứ vấn đề gì, đại ca sau khi đi qua hẳn sẽ an bài tốt hết thấy.

"Giải quyết ~!" Dương Lăng cúp điện thoại đối với đại ca cười nói.

"Như vậy cũng tốt, như vậy cũng tốt!" Dương Thành tựa hồ tâm tình nhất thời buông lỏng, cái trán cũng thư triển ra, tiếp theo hút thuốc nói chuyện phiếm, hai huynh đệ cũng là vui vẻ hòa thuận, nhớ lại khi còn bé một ít chuyện, thỉnh thoảng phát ra mấy tiếng vui thích cười vui.

Lúc này đại bá ôm Nhạ nhi đi ra hóng mát, nhìn thấy hai huynh đệ cười sung sướng, không nhịn được hỏi: "Hai người các ngươi mù cao hứng cái gì? Còn không đi vào cho các ngươi Tứ thúc đứng gác cổ gắng lên, hần đều nhanh thua cỏi quân!"

Dương Thành bả mới vừa rồi hai huynh đệ nói sự tình nói đơn giản một chút, đại bá sắc mặt có chút nghiêm túc nói: "Dương Thành, ngươi là lão đại bọn họ, theo lý thuyết hẳn là ngươi giúp những huynh đệ tỷ muội này, nếu lão Nhị cho ngươi đi công ty bọn họ hỗ trợ, nhớ làm người làm việc nguyên tắc, không muốn mù quờ tay múa chân, biết điều bốn phần làm việc chính là, lão Nhị sẽ không bạc đãi ngươi."

Dương Thành đỏ mặt vội vàng gật đầu đáp ứng, Dương Lăng cười nói: "Đại bá, không ngươi nói nghiêm trọng như vậy, cái gọi là đánh giặc anh em ruột, đại ca có thể đi, nhưng là giúp ta một đại ân, ta còn đang lo lắng đại ca không muốn chứ? Mặc dù công ty có nghiêm khắc qui chế xí nghiệp, nhưng có đại ca nhìn càng bảo đảm một ít, những người đó cũng sẽ không công lấy sau lưng ta làm loạn, đến lúc đó công ty lời, ta cũng có thể thuận lý thành chương phân chia đại ca một phần không phải là!"

"Được, đây là các ngươi giữa huynh đệ chuyện, tự các ngươi an bài." Đại bá ôm Nhạ nhi ngâm nga bài hát đi ra cửa sân, Dương Thành lúng túng cười một chút, đồng thời xách cái ghế đi vào nhà xem cuộc chiến, nhìn một chút thua đến nhanh cỏi quần Tứ thúc rút cuộc cái dạng gì.

Vui đùa giữa, thời gian trôi qua rất nhanh, sắc trời chuyển tối, mọi người tụ chung một chỗ ăn xong cơm tối, sau đó ngồi ở trước máy truyền hình nói chuyện phiếm chuẩn bị nhìn liên hoan dạ hội, đây là hàng năm truyền thống tiết mục bảo lưu, nhìn hoặc là không nhìn, nó là ở chỗ đó, không nhiều không ít, bất kể ngươi đối bao nhiêu cái đài, đều là chúc tết dạ hội, ngươi nghĩ nhìn phim bộ, thật xin lỗi, hôm nay diễn viên cũng mệt mỏi, về nhà ăn sủi cảo đi, liên dạ hội, ngại yêu có nhìn hay không.

Dương Lăng đến không có vấn đề TV thả cái gì, chủ yếu là với người một nhà đợi chung một chỗ, vừa náo nhiệt lại thân mật, loại này thời gian rất hiếm có, cho nên tất cả mọi người rất hưởng thụ loại không khí này, đều tụ ở một chỗ, trẻ tuổi đều tại tẩy máy điện thoại di động cho đồng học bằng hữu đồng nghiệp lãnh đạo chúc tết, gặp phải có người phát hồng bao, từng cái kêu la om sòm cướp phi thường cao hứng, sau đó lẫn nhau khoe khoang, chỉ có các trưởng bối không hiểu nổi những thứ này mới mẻ ngoạn ý nhi, vì vậy... Bọn họ đều tại đánh mặt chược.

Dương Lăng cũng chen cho các bằng hữu phát chúc tết tin tức,

Nhìn thời gian một chút đã bảy giờ rưỡi qua, vì vậy bà TV chuyển tới tỉnh đài, lúc này tỉnh máy mới nghe thấy mới vừa bắt đầu, Tứ thúc một bên đánh bài cười nói: "Tỉnh đài dạ hội có cái gì nhìn mặt, Đài TH Trung Ương liên hoan buổi tối sẽ lập tức phải bắt đầu."

Dương Lăng cố làm thần bí nói: "Một hồi có trò hay!"

Vì vậy mọi người cũng không để ý đến hần nữa, đánh bài đánh bài, nói chuyện phiếm nói chuyện phiếm, chơi đùa điện thoại di động chơi đùa điện thoại di động, mờ ti vi lên, trên căn bản chính là nghe cái vang là đêm giao thừa tham gia náo nhiệt.

Trong tin tức, bắt đầu là Tỉnh ủy tỉnh chính phủ lãnh đạo tập thể tham gia toàn tỉnh lão cán bộ họp mặt chúc tết sẽ tân văn, sau đó chính là tình trường năm mới nói chuyện, cho toàn tỉnh lão bách tính chúc tết, cho công việc ở nhất tuyến các đồng chí đưa tân xuân chúc phúc, đồng thời cũng cảnh cáo rộng lớn Đảng viên cán bộ liêm khiết tự hạn chế, không thu lễ, không tham gia tiệc mời, tự giác diệt sạch thói rửa vắn vắn, đều là liên miên bất tận kể lễ điều cũ.

Chờ lãnh đạo hoạt động sau khi kết thúc, người chủ trì nói: "Tân xuân ngày hội, coi là Vạn gia đoàn tụ toàn gia vui mừng thời gian, nhưng chúng ta rất nhiều công việc ở nhất tuyến cán cảnh cũng kỷ kiểm đồng chí cũng không về nhà hưởng thụ đoàn viên, bọn họ vẫn ở căn cù công việc, là bảo vệ rộng lớn quần chúng nhân dân an toàn cũng bảo vệ trị an xã hội không ngủ không nghỉ, theo chúng ta mới vừa mới vừa nhận được tin tức, đêm qua, ở ta tỉnh An thị công an kỷ kiểm ngành liên hiệp dưới sự phối hợp, nhất cử phá vỡ một cái lâu dài chiếm cứ ở Khang Huyện xã hội đen tính chất đội, bắt được người hiêm nghi phạm tội chín mươi lăm người, thu được súng lục ba cây, súng săn súng bắn chim mười bảy chi, đủ loại dao phay đội một hồi quần chế đao cù hơn một trăm thanh..."

Lúc này, khắp phòng đánh bài chơi đùa nhân cũng bị kinh động, vì vậy cũng dừng lại trong tay động tác nhìn lên tân văn tới.

An Huyền là một địa phương nhỏ, nói non xanh nước biếc cũng được, nói thâm sơn cùng cốc cũng được, dù sao thì là giấu ở sâu trong núi lớn một cái dân cư bất quá một trăm ngàn xa xôi huyện thành, nói nó đại, biên giới đều là liên miên không dứt Đại Sơn, cho tới bây giờ không có một người dám nói mình đi hết qua, nói nó tiêu, tại Trung Quốc trên bản đồ, cũng chỉ là một cái không tầm thường chút nào địa phương, tỷ lệ quá trên bản đồ lớn căn bản sẽ không tìm được, trong lịch sử cũng không ra khỏi cái gì danh nhân, nhưng bất kể như thế nào, người ở chỗ nào, một khi nghe được quê hương mình sự tình, tóm lại vẫn tương đối quan tâm, đặc biệt là này cuối năm, khắp nơi đều là về thanh bình, đột nhiên toát ra như vậy một cái tân văn, không khỏi mọi người không quan tâm.

Theo màn hình TV không ngừng nhảy lên, từng cái cảnh sát đêm khuya lưng bắt video không ngừng hiển hiện ra, trong đó còn có treo cánh tay Khúc Tam bị cảnh sát đặt lên xe cảnh sát ống kính, tân văn người chủ trì cũng đang không ngừng giải đọc.

"Theo bước đầu điều tra kết quả biểu hiện, cái này lấy Lại mỗ, Khúc mỗ cầm đầu xã hội đen đội dính lú buôn bán ma túy, buôn bán khẩu súng, rửa tiền, cưỡng gian, tụ đánh cược, lần đi lũng đoạn thị trường thu bảo hộ phí, lũng đoạn địa phương bất động sản sau khi phát triển, hơn nữa còn liên quan đến chừng mấy lên án mạng, trước mắt cục công an thành phố cũng đang cố gắng điều tra án."

"Mà cho chúng nó làm ô dù chính là khang cục công an huyện đội trưởng đội hình cảnh Phó mỗ, thành quan sở trưởng đồn công an Trình mỗ, cục trưởng

cục công an huyện Triệu mỗi một, cục quản lý bất động sản phó cục trưởng Diệp mỗi, thành kiến quy hoạch cục cục trưởng Hạ mỗi một, cục thuế đất cục trưởng Cao mỗi một, có... khác khang Huyện Huyện ủy Phó thư ký, huyện trưởng Đồng mỗi một, Phó huyện trưởng thường vụ Lâm mỗi một, thường ủy, Phó huyện trưởng Nhạc mỗi một đội một hội tổng cộng là hơn bốn mươi người."

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Đại khoái nhân tâm

"Trong này liên quan đến phó khoa cấp trở lên cán bộ hai mươi bảy người, phó xử cấp trở lên cán bộ bốn người, trước mắt những người này đã bị thành phố kỷ kiểm ngành khống chế, còn sót lại tình huống còn đang điều tra sửa sang lại chính giữa, Tỉnh ủy tỉnh chính phủ lãnh đạo đều đã làm ra trọng yếu chỉ thị, yêu cầu làm tốt bình an thành phố ê kíp lãnh đạo làm ra kiểm điểm, quả thật thực hiện chính phủ chức năng, bảo vệ rộng lớn quần chúng nhân dân tài sản thân người an toàn, cũng yêu cầu đối đãi loại này phạm tội hoạt động nếu không tiến hành cùng lúc đang lúc, chẳng phân biệt được địa điểm, chẳng phân biệt được trường hợp, không phân cấp chớ vào đi đã kích, đối với cho những thứ kia phạm tội hoạt động cung cấp bảo vệ đảng bộ cán bộ, càng phải sẽ nghiêm trị từ trọng xử lý, phát hiện một cái liền xử lý một cái, tuyệt không cô tức, tuyệt không nương tay, tăng tăng truy cứu trách nhiệm, nhất định phải để cho loại này vi pháp loạn kỷ hành vi lấy được chân chính thống trị, để cho những thứ kia núp ở đội ngũ cán bộ trung hại quần chi mã không chỗ có thể chui, tạo bình an xã hội hài hòa trị an, để cho lão bách tính qua tường và mỹ mãn sinh hoạt..."

Cái tin tức này chừng bảy tám phút.

"Cáp ~ ha ha ha ha!" Dương Húc đột nhiên phát ra một trận sung sướng cười to, hưng phấn nhìn Dương Lăng, "Nhị ca, ngươi có phải hay không đã sớm biết?"

Dương Lăng cười gật đầu một cái nói: "Buổi chiều tỉnh thành bằng hữu đại khái nói với ta một chút, các ngươi nhìn, ta không có lừa các ngươi đi, lão Tam bữa tiệc này ai rất đáng giá a!"

"Chật chặt ~! Xác thực rất đáng giá a!" Tứ thúc chép miệng nói: "Ngay cả huyện trưởng cùng trưởng cục công an đều bị bắt."

Dương Lôi khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch nói: "Thật đáng sợ, trường học của chúng ta đi học kỳ còn có một cái lớp mười một nữ sinh bị cưỡng gian Hậu Khiêu lâu tự sát, cha mẹ của nàng tới trường học tới náo, sau đó cũng không chỉ, nguyên lai chính là chỗ này nhiều chút Vương Bát Đan làm."

Dương Đồng cũng là gật đầu nói: "Chuyện này ta biết, chính là chúng ta một cái niên cấp, lớp cách vách, nữ sinh kia dài vô cùng xinh đẹp, nhảy xuống té khắp nơi đều là máu..." Hắn lời còn chưa nói hết liền bị bên cạnh Tứ Thâm che miệng.

Tất cả mọi người đều lòng vẫn còn sợ hãi nhìn Dương Lôi, trong lòng đều không khỏi cảm thấy sợ, nếu như loại sự tình này phát sinh ở người một nhà trên người nên làm cái gì?

"Những thứ này Vương Bát Đan thật đáng chết!" Tam thúc tức giận vỗ bàn mắng to, nhất thời đầy nhà nhân cũng vừa giận giận lại vui mừng, cái này chiếm cứ ở huyện thành đại ung thư rốt cuộc bị nhổ ra.

Mà đang ở Dương Lăng bọn họ thảo luận chuyện này thời điểm, toàn bộ khang Huyện lúc này hoàn toàn bị cái này tân văn kinh động, từ huyện thành đến hương thôn, vô mấy địa phương trước thời hạn đẩy lên năm mới dây pháo cùng pháo hoa, bọn họ hưng phấn, bọn họ tung tăng, bọn họ đi ra khỏi cửa tới đến đường lớn thượng hoan hô, giống như ăn mừng một cái đến từ không dễ thắng lợi vĩ đại, có người đốt lên cây nến cầu nguyện, có người khóc lóc thảm thiết niềm thương nhớ, có người mừng không kể xiết, trên Internet, cũng là phô thiên cái địa thảo luận cùng gọi cho, chiều nay, cái này năm mới, cái này trừ cừ đón chào học sinh mới thời khắc, sẽ có vô số nhân ngữ không yên, mà một đêm này, nhất định sẽ để cho vô số người nhớ mà trở nên cùng người khác bất đồng.

Còn không muộn, khắp chốn mừng vui đều vui mừng nhan.

Lão bách tính yêu cầu... Thật cũng không nhiều, chỉ cầu một cái chữa thể thanh minh, hải tình sông yên.

Dương Lăng thật cao hứng, vì vậy ở bằng hữu vòng nhiều cái bày liên tục phát ra mấy ngàn nguyên Đại Hồng Bao, ăn mừng này đến từ không dễ thắng lợi, đúng là không dễ dàng a, lão Tam đều bị đánh cho thành mất gấu mèo.

"Đinh đinh đinh keng ~" bao tiền li xì bị cướp đi nhắc nhở không ngừng vang lên, không tới mấy phút, mấy ngàn nguyên đã biến thành thật dài liệt biểu.

"Lão Nhị, ngươi nhất định chính là Bò Tát sống nha! Ta đây muốn chuẩn bị cho ngươi cái bài bài cung!" Đây là người đầu tiên cướp được ba trăm khối Đậu Văn Đào phát tới.

"Tình tế, Dương Lăng ca ca, ta vận khí không tệ đi! Chúc người năm mới vui vẻ nhé!" Đây là Tiết Ngọc Dung phát tới, đồng thời còn có một cái hoạt bát tự quay tảo ảnh, cười ánh mặt trời tràn lộ, Uyển Như hoa trên núi nở rộ.

"Cám ơn người năm mới Đại Hồng Bao, chúng ta mừng tám trở về tỉnh thành, đến lúc đó mời người ăn cơm!" Đây là Tiết Ngọc Cầm phát.

"Vận khí ta không tốt..." Đây là đại lớp trưởng phát tới,

Nàng chỉ cướp được mười tám khối, phát tới một chu mô biểu tình.

"Cạc cạc, có người hay không có thể nói cho người biết, ta rất yêu người..." Đây là Đinh Thông, hần mò được một cái 388 siêu cấp bao tiền lì xì, đặc ý không được.

"Lão Tử không sống!" Đây là lão Tam Cao Văn Phong phát tới, một cái khóc mặt, hần chỉ cướp được bảy khối tiền, phòng chừng buồn rầu đến học máu.

Đồng học Giáp: "Người chừng nào thì đi, ta đem trong nhà hầm gà lợ sành tặng cho người!"

Đồng học Ất: "Đi thông thả không tiền!"

Đinh Thông: "Ô kìa, lão Tam, thiết mạt không nghĩ ra, bà năm ngoái mượn sáu trăm đồng tiền đưa ta trước."

Đồng học Bính: "Lão Cao, ta ban cho người ba trượng lụa trắng, năm mới bước lên Nại Hà Kiều, nhớ nói cho ta biết biệt dạng phong cảnh."

Du Cường: "Thương nữ không biết mất nước hận, cách sông còn hát hậu môn hoa."

Mọi người: "..."

Cao Văn Phong: "..."

Trừ group bạn học, mấy cái khác bày tương đối mà nói vẫn nhả nhiều, lúc trước các đồng nghiệp cướp bao tiền lì xì, nhiều hơn đều là chúc phúc cùng cảm tạ, bây giờ Dương Lăng đã từ chức, cũng không có ngày xưa lục đục với nhau, suy nghĩ một chút phòng làm việc lão Lô, Từ Gai, La Văn Cường vài người, cũng là thôn thức không dứt, giờ khắc này, lại phát hiện bọn họ cũng thật đáng yêu thật chân thành.

Trên danh nghĩa chính quy bạn gái Hàn Tinh Lâm là đơn độc gọi một cái 1999 nguyên siêu cấp lớn bao tiền lì xì, để cho nàng vui vẻ không phải, phát tới nhiều cái ngượng ngùng biểu tình, cũng hỏi hần lúc nào trở về Trường An.

Về phần Hàn Tuyết chỗ ấy, hần do dự hồi lâu phát 888 khối, bao tiền lì xì mới vừa phát ra ngoài liền bị cướp đi, ngay sau đó Hàn Tuyết phát tới một tấm chính mình hình, Dương Lăng nhìn một cái, nhất thời cảm giác cả người chân khí sôi sùng sục, lỗ mũi một cỗ nhiệt huyết liền muốn văng tung tóe đi ra.

Trong hình, Hàn Tuyết mặc một bộ tình thú ` đồ lót nghiêng nằm ở trên giường, Tiểu Tiểu mấy miếng bán trong suốt vải vóc, nhưng này giống như là không có mặc như thế, trắng như tuyết nở nang thân thể đường cong thuận hoạt, chân ngọc đóng chồng lên nhau. Lúc này nàng má phẫn ửng hồng, mi giác xấu hổ, trong mắt xuân thủy rạo rực, một tấm cái miệng nhỏ nhắn tựa như mở tựa như hợp, nhìn Dương Lăng không nhận được vội vàng kẹp lại hai chân, chột dạ nhìn trái phải một chút, phát hiện cũng không có người chú ý hần, lúc này mới đem hình cất giữ, nhưng trong lòng một cỗ đẳng đẳng dục vọng làm thế nào cũng áp chế không đi xuống.

Trừ tấm hình này, Hàn Tuyết phía sau còn với một câu: "Đã tắm rửa sạch sẽ nha! Chờ người trở lại ăn ~!"

Thật là muốn hôn mệnh! Cái yêu tinh này, đơn giản là bắt cha nha!

Dương Lăng đành đứng lên, đẩy cửa ra đi tới trong sân, đốt một cây nhang khói, thổi đêm rét gió lạnh, vài chục phút đi qua, hần mới cảm giác được hơi khá hơn một chút.

Ngay tại hần tinh táo không sai biệt lắm thời điểm, Dương Lôi ôm Nhận nhi đi ra, trong tay còn nắm một cái pháo hoa, đủ loại đều có, Dương Lăng cũng là đồng tâm nổi lên, bắt đầu giúp Nhận nhi thả pháo hoa, bông vụ, con bướm, dù đèn nhảy, suối phun, đủ mọi màu sắc tia lửa trong đêm đen xoay tròn lóc lên, Nhận nhi cao hứng huơ tay múa chân, Dương Lăng cũng là chơi phi thường cao hứng.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 112: Trở về thành

Bên trong nhà nhân cũng lục tục đi ra, đốt đón giao thừa pháo hoa, nhìn nhiều đóa ở bầu trời đêm tách ra sáng lạng khói lửa, viển viển cận cận hoà lẫn.

Lúc này trên trời Phồn Tinh đầy trời, nhân gian cũng là nhà nhà đốt đèn, tuổi thay đổi, ngay tại chớp mắt, loáng thoáng đang lúc, nghe tiếng chuông mừng năm mới ung dung truyền tới.

Đêm đã hơn nửa, Nguyên Nhật tới, trông về phía xa thâm thúy Cực Dạ, đợi ngày mai thái dương sơ khởi, chính là năm đầu, Nhất Nguyên Phục Thủy, Vạn Tượng đổi mới.

...

Mùng tám, Dương Lăng trở lại Trường An.

Đại ca đại tẩu đã trước thời hạn lên đường đi Đông Hoàn, Dương Húc cũng mang theo Phùng Hân đi Tô Châu, bên trong thành mặc dù như cũ giăng đèn kết hoa, nhưng năm vị lại càng lúc càng xa, bận rộn bước chân nói cho mọi người, năm đầu, không làm việc cho giới, như thường không com ăn!

Dương Lăng ở hệ thống trong sân nhỏ đi dạo một vòng, nước giếng ồ ồ, hoa cỏ tươi tốt, cây ăn quả Phiêu Hương, hân lui ra ngoài sau lau quyền mài bàn tay, hăm hở, năm mới khi có tân khí tượng, hân quyết định làm một trận lớn, vì vậy... Hân cho Hân Tuyết gọi điện thoại.

Sau hai mươi phút, Hân Tuyết đứng hẹn mà tới.

Có câu nói Một ngày không gặp như cách ba năm, hai người đã có hơn mười ngày không thấy, vào giờ phút này, cô nam quả nữ hai người lời nói cũng không kịp nói, giống như củi khô lửa bốc như vậy, đã sớm không kèm chế được lẫn nhau thật chặt ôm nhau.

Quần áo rất nhanh thì bị ném khí đầy đất, phòng khách, ghế sa lon, phòng ăn, phòng ngủ, kèm theo vô cùng kịch liệt dục vọng cùng Tư Niệm, cứ như vậy một trận tiếp tục một trận, hưởng thụ hiếm thấy vui thích, cô tịch hồi lâu bên trong biệt thự, tuy là trời đông giá rét, lại xuân tình rạo rục.

Vuốt ve nằm ở trong ngực có chút thờ dốt nữ nhân, Dương Lăng cảm giác một loại chưa bao giờ có thần thanh khí爽.

Thật là cái yêu tinh a!

Từ ba mươi tết bị nữ nhân này một tấm hình ảnh kích thích sau, mấy ngày nay đều có chút tâm thần có chút không tập trung, cho tới giờ khắc này, bốc hơi lên dục hỏa mới tiêu tan đi xuống.

"Lăng, ngươi chính là tỷ tỷ thần, ta cảm giác một khắc cũng không thể rời bỏ ngươi ~!" Hân Tuyết ôm chặt hân eo, đem đầu chôn ở bộ ngực hân.

"Hân tỷ, ngươi cũng là cứu ta thần ~!" Dương Lăng vệt ra nàng thuận hoạt tóc, lộ ra dung nhan tuyệt mỹ nhẹ nhàng nói.

"Thật hy vọng cứ như vậy vui vẻ đến chết ~! Tiểu Lăng, tỷ tỷ mãi mãi cũng chỉ thuộc về một mình ngươi ~! Ngươi nghĩ, chính là tỷ tỷ muốn!" Nàng xoay mình nằm ở Dương Lăng trên người, hôn thân thể của hân, một tác một tác từ từ đi xuống...

"Gào ~~~ "

Một tiếng kéo dài sáng khoải đến mức tận cùng sói tru ở hàn tịch dạ trong vang lên.

...

Dương Lăng từ trên xe nhảy xuống, bả gần nửa thùng nước đưa cho mong đợi đã lâu Cung Toàn Thịnh, đây là hân thực hiện lần trước cam kết.

"Cung Ca., còn lại toàn bộ ở chỗ này!"

"Biết biết." Cung Toàn Thịnh nhận lấy thùng nước, cười răng hàm đều lộ ra đến, hân cẩn thận từng li từng tí bả nước giao cho bên người Quách Bằng sau đó nói: "Như thế nào đây? Lần trước kết quả xử lý coi như hài lòng đi!"

Dương Lăng thần sắc bình tĩnh nói: "Ta có hài lòng hay không không có vấn đề, chủ yếu là nhìn lão bách tính có hài lòng hay không."

Cung Toàn Thịnh lộ ra vẻ lúng túng, cười khổ nói: "Dương huynh đệ, thành thật mà nói đi, loại chuyện này khắp nơi đều có, là địa phương chính phủ chuyện, chúng ta một loại cũng không tiện dính vào."

"Biết!" Dương Lăng gật đầu một cái, bây giờ Chính mong đợi tách ra, quân đội cùng chính phủ cũng phân là mở quản lý, một cái quân Quốc Phòng, một cái quân dân chính, hai cái tuyến hồ không lệ thuộc, quyết sách đều tại cao tầng.

"Biết liền có thể ~! Hiểu vạn tuế." Cung Toàn Thịnh lộ ra nụ cười, "Đúng, không có chuyện gì lời nói cung Ca, mời ngươi ăn bữa com nhạ!"

Dương Lăng trêu ghẹo nói: "Hay lại là coi là, ngươi xách nửa thùng nước mời ta đi ăn com, ta ăn được ngươi chỉ sợ cũng ăn không trôi đi!"

"Ha ha ~!" Cung Toàn Thịnh cười khan mấy tiếng.

Dương Lăng nghĩ một hồi nói: "Đúng, cung Ca,, người không phải là mở có cái công ty bảo an sao? Ta cùng mấy người bằng hữu hùn vốn mở một công ty, liên quan đến rất nhiều giá cao giá trị bí mật thương nghiệp, có thể hay không xin người an bài mấy người cao thủ đi chỉ điểm một chút công ty chúng ta các biện pháp an ninh."

"

"Cái này dĩ nhiên không có vấn đề, thời giờ gì, địa phương nào, chúng ta tùy thời cũng có thể giúp một tay." Cung Toàn Thịnh nói tới chỗ này dắc ý vẩy vẩy đầu, "Người yên tâm, tuyệt đối là thế giới nhất lưu tiêu chuẩn, bà công ty của các người phòng bị giọt nước không lọt, 007 cũng không vào được."

Dương Lăng nhớ tới lần trước hoàng thành bí mật sở nghiên cứu cũng có thể tiết lộ bí mật sự tình, nhất thời xam mặt lại nói: "Cung Ca,, thiếu khoác lác sẽ không chết nhân, thời đại khả muốn nổ mạnh!"

Cung Toàn Thịnh sạm mặt lại không lên tiếng, bên cạnh Quách Bằng nín cười cả người sốt.

Dương Lăng biết Cung Toàn Thịnh cho là mình mở bắt quá là một một loại Tiểu Công Ty, không có gì bí mật thương nghiệp có thể nói, nhưng chính hấn một đồ vật một khi đi ra, nhất định sẽ để cho quốc gia thậm chí cả thế giới cũng bị kinh động, phổ thông công ty bảo an đối phó một loại công ty gián điệp còn khả năng, nhưng phải đối phó ngoại quốc chính phủ tổ chức đặc công coi như tê đại móng, kia phòng chừng công ty mình liền giống như một cái lỗ lớn, khắp nơi đều là chỗ sơ hở, căn bản là không gánh nổi bất kỳ bí mật.

Mà Cung Toàn Thịnh trên mặt nổi là một lính đặc biệt giải ngũ, nhưng Dương Lăng chắc chắn hấn có dày đặc quân đội cùng chính phủ bối cảnh, công ty bảo an chỉ là một che giấu mà thôi, vì vậy hấn rất thận trọng nói: "Cung Ca,, chúng ta làm món đồ này một khi đi ra, Trái Đất cũng sẽ bị náo loạn tung trời, nếu như bị ngoại quốc chính phủ thiết đi cơ mật, quốc gia nhất định sẽ hối hận, cho nên, ta hy vọng người có thể đủ rất chính diện chắc chắn chúng ta các biện pháp an ninh nghiêm mật tính."

Cung Toàn Thịnh nhìn Dương Lăng nghiêm trang dáng vẻ, lập tức thu hồi nụ cười nói: "Căn cứ lệ quốc tế, an ninh cấp bậc tổng cộng tứ cấp, căn cứ an ninh đối tượng bất đồng, yêu cầu nhân viên số lượng, tư chất, dụng cụ rất bất đồng, quốc gia chúng ta lại đem chia làm bảy loại, cá nhân, công ty, phòng thí nghiệm, tin tức, thiết thi, dụng cụ, khu vực, những thứ này không cùng loại loại căn cứ yêu cầu lại chia làm một dạng bí mật, cơ mật, Tuyệt Mật cấp bậc xa cách công ty tính chất buôn bán tin tức, có thể phân chia đến bí mật cấp, còn phải căn cứ buôn bán kích thước lớn tiểu, số lượng, cấp bậc tới chắc chắn các biện pháp an ninh, Dương Lăng, nếu như người muốn đạt tới bí mật cấp bậc an ninh, cái này đầu nhập cũng không nhỏ nha!"

Dương Lăng phì cười nói: "Cung Ca,, ta không phải là đi lên giờ học, ta trước gởi một đoạn video cho người nhìn, sau đó người thấy cho chúng ta phải làm làm được cấp bậc gì an ninh." Hấn sau khi nói xong mở điện thoại di động lên tìm tới lần trước Đình Thông phát cho hấn lần thứ hai phi xa khảo sát video, gởi cho cho Cung Toàn Thịnh.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 113: Ván trượt tha hồ tưởng tượng khúc

Cung Toàn Thịnh bắt đầu còn không phản ứng gì, nhưng thấy đại ván trượt vô thanh vô tức phiêu thời điểm, cả người đột nhiên bắt đầu sốt, chờ đến Đình Thông đứng ở phía trên giọng nói không chế đại ván trượt bốn phía xung quanh thượng xuống đi động, hấn đã hoàn toàn ngu dốt xuống, cho đến khảo sát video phát ra xong, hấn vẫn ngờ ngác thành điện thoại di động không nhúc nhích.

"Cung Ca,! Cung Ca,!" Dương Lăng lấy tay ở trước mắt hấn thoáng qua đến mấy lần hấn mới gạt mình một cái tỉnh hồn lại, thoáng cái bắt Dương Lăng tay kích động nói: "Tiểu Dương, người nói cho ta biết cái video này không phải là thật, có đúng hay không?"

Dương Lăng mỉm cười nói: "Ngượng ngừng cấp, cung Ca,, đồ chơi này là thực sự!"

"Thật... Thật..." Cung Toàn Thịnh trong miệng không ngừng tự lẩm bầm, qua nửa phút mới nói: "Đây là các người chính mình nghiên cứu hay là mua ngoại quốc kỹ thuật?"

Dương Lăng bĩu môi một cái nói: "Mua ngoại quốc ta còn không thấy ngại tìm người?"

Cung Toàn Thịnh sắc mặt biến hóa đến mức dị thường thận trọng, hấn là lính đặc biệt, càng là quân đội cơ mật đơn vị đại tá, hơn ba mươi tuổi đại tá thật không đơn giản, ở bộ đội tuyệt đối là phượng mao lân giác tồn tại, đặc biệt là ở hiện tại loại này hòa bình niên đại, công trận tích lũy phi thường khó khăn, chứ nói chi là nói còn có nghiêm khắc chính trị thẩm tra, cho nên nhãn quang, năng lực, chính trị dày công tu dưỡng, quốc gia ý thức cũng mạnh vô

cùng, trong ngoài nước tuyền ngoài cùng đỉnh cao nhất thiết bị công nghệ cao cùng vũ khí không nói nhược chỉ chường, nhưng kiến thức tuyệt đối không thấp, từ đại ván trượt phiêu một khắc kia, hần liền bên nhảy cảm giác vật này cùng người khác bất đồng, vô thanh vô tức, cơ hồ giống như một cái lông chim như thể liền nổi lên, hơn nữa lại có thể bay đến ba bốn tầng lầu cao như vậy, nó phương thức phi hành cùng hiện tại máy bay không người khu chớ quá lớn, chính là như vậy biển bình thường, động cơ, thổi tiến khí, cánh quạt không có thứ gì, một mấy mươi kg nhân đứng ở phía trên nó lại có thể Phi như vậy vững vàng

Dương Lăng cũng không nói chuyện, Cung Toàn Thịnh muốn rất nhiều, cũng bắt quá là tâm tư chuyển một cái thời gian, hần nghiêm túc nói: "Dương Lăng, các người đối với vật này nghiên cứu đến mức nào?"

Dương Lăng nghĩ một hồi nói: "Trừ nòng cốt đẩy tới trang bị còn có đội giải quyết lượng sản vấn đề, trên căn bản đã hoàn thành."

"Các người định dùng nó làm gì?"

"Ván trượt bay!"

"Cái gì ~?" Cung Toàn Thịnh phảng phất bị người ở ngực đánh một lão quyền, một hơi thở hơi kém không tỉnh lại.

Dương Lăng dương dương đắc ý nói: "Cung Ca., người xem video, vật kia nhìn giống như cửa bản, thật ra thì chính là một cái phóng đại bản ván trượt bay, chúng ta lúc ban đầu chuẩn bị làm một cái món đồ chơi, người xem qua « Back to the Future » kia bộ phim đi, trôi lơ lửng ván trượt a! Chật chặt, ta hâm mộ thật lâu, vừa vận trên tay có một khoản tiền, ta một người bạn học đặc biệt sinh sản điện tử món đồ chơi, ta liền cùng hần hùn vốn, nghiên cứu một chút ván trượt bay, kết quả... Ai!"

Dương Lăng thở dài về mặt đau khổ nói tiếp, "Kết quả lý tưởng cùng thực tế chênh lệch quá thực quá lớn, liền làm được một cái như vậy ngoạn ý nhị, hoàn hảo là, chúng ta cuối cùng phần lớn thành công, nó thật có thể bay lên, ha ha! Cung Ca., người nói chúng ta loại này đại ván trượt một khi đưa ra thị trường, mọi người sẽ sẽ không thích, có thể hay không điên cuồng, bây giờ ta suy nghĩ, thật ra thì diện tích lớn chút cũng mới có lợi, người một nhà ngồi ở phía trên, trải lên một khối thảm, bay đến trên trời đã cái xuy, hoặc là một người cưỡi hết quần áo bơi lên đầu ô liu phơi cái tắm nắng, tuyệt ép là ngao mạn đến làm roi đồ nha! ... Cung Ca., cung Ca., người đang ở đây nghe không có?" Dương Lăng thao thao bất tuyệt vừa nói, đột nhiên phát hiện Cung Toàn Thịnh tựa hồ có chút tinh thần không tập trung, ánh mắt tán loạn, môi tím bầm, da mặt vừa kéo vừa kéo, vì vậy vội vàng nhắc nhở.

Cung Toàn Thịnh che ngực, phiên trừ bạch nhãn, khoe miệng co quắp rút ra nói: "Người... Các người liền định làm một tron hần... Ván trượt?"

"Đúng a!" Dương Lăng gật đầu một cái, lặng lẽ nhìn phương xa phảng phất làm bầm lâu bầu nói: "Từ nhìn bộ phim, ván trượt bay là được ta mơ mộng, hoặc giả nói là ta một cái Ma Chường, ta đã từng thề, đời này nhất định phải nắm giữ một cái, bây giờ, rốt cuộc nhanh để cho ta thực hiện, tiếp theo chúng ta sẽ gấp rút nghiên cứu,

Tranh thủ sớm ngày làm nhỏ xuống, để cho hần có thể đủ đi vào thiên thiên vạn vạn người tuổi trẻ cùng tiểu bằng hữu trong túi đeo lưng, đến lúc đó, tan học thời điểm, cửa trường học giống như thả pháo hoa như thế, đủ mọi màu sắc ván trượt bay lên trời bay về phương xa, tình cảnh kia... Đơn giản là đẹp không thể tả, mỹ tích rất!"

Cung Toàn Thịnh đã sắp học máu, Dương Lăng mỗi một câu nói, hần đều cảm thấy tâm lý tan nát tâm can đau, đau đến tinh thần tan vỡ mức độ.

Dương Lăng quay đầu, nhìn thấy sắc mặt khó coi Cung Toàn Thịnh, nhất thời lo lắng kêu: "Cung Ca.,... Cung Ca.,... Người ngày hôm qua không nghỉ ngơi tốt đúng hay không? Thế nào đầu đầy đồ mồ hôi, tiểu Quách, nhanh đưa cung Ca, đi bệnh viện kiểm tra một chút, chẳng lẽ là lan vi viêm phạm?"

Cung Toàn Thịnh run rẩy bắt lại Dương Lăng tay, sắc mặt tái nhợt nói: "Dương huynh đệ, thân thể ta tốt rất, chỉ cầu yêu cầu người đừng nói!"

"Được rồi! Nhưng cung Ca.,... Nhìn lên người chính là sắc mặt rất khó nhìn a!"

Cung Toàn Thịnh cắn răng nói: "Ta thật không có chuyện?"

"Vậy thì tốt! Đúng mới vừa rồi ta ý tưởng kia có phải hay không rất tốt?"

"Ừ... Là rất tốt!"

"Vậy... Vấn đề an ninh... ?"

"Cung Ca, giúp người giải quyết."

"Tốt ~" Dương Lăng cười lớn lấy tay vỗ một cái Cung Toàn Thịnh bả vai, "Ta cũng biết cung Ca, nhất định sẽ đáp ứng, cứ như vậy, ta đi trước, người bạn rợn hoàn thủng nước kia chuyện vội vàng liên lạc với ta, ta thật có chút lo lắng, một khi đại ván trượt đưa ra thị trường sau có thể hay không đưa tới một ít công ty ngoại quốc mặt thám cái gì, đồ chơi này mặc dù chỗ dùng không lớn, nhưng kỹ thuật tiết lộ thị trường sức cạnh tranh có thể lại không được, người ngoại quốc son trại đứng lên nghe nói cũng rất trâu bò."

Dương Lăng phui mờ một cái nhảy vào mục mã nhân buông lái, mở ra hơn mười thước sau "Cót két" ngưng lại, nhô đầu ra kêu: "Đúng, cung Ca., ván trượt sau khi ra ngoài ta miễn phí đưa một mình người..."

"Phốc thông ~ "

Đang chuẩn bị lên xe Cung Toàn Thịnh một cước đạp hụt, một con Xử ở trên cửa sổ xe.

Dương Lăng ưu tai du tai lái xe đi thăm Đậu Văn Đào cùng Tiết Ngọc Cẩm chị em gái. Mừng tám sau khi trở lại, hẳn không kịp chờ đợi cùng Hàn Tuyết cơ hồ trời đất tối sầm làm một ngày, buổi tối lại theo nàng ăn cơm nhìn trăng điện ảnh, Sơ Cửu lại theo Hàn Tinh Lâm chơi một ngày, dĩ nhiên không gì đó, hai người quan hệ còn chưa tới cái mức kia, buổi tối... . Lại nhìn một trận điện ảnh, nhìn thì nhìn đi, lại còn là cùng giống như hôm qua, điều này không khỏi làm Dương Lăng buồn rầu đến học máu, nữ nhân khẩu vị chẳng lẽ đều giống nhau ấy ư, Dương Lăng vốn là muốn nhìn « Star Wars X », hết lần này tới lần khác nữ nhân đều lựa chọn nhìn « quả chanh vàng ».

Hôm nay mừng mười, hẹn xong đi ăn cơm tối.

Ở trong sân đem xe dừng lại xong, phát hiện liền cây cột cùng Tiết Ngọc Dung hai người đang đánh cầu lông, Tiết Ngọc Cẩm ở phòng bếp làm tới làm lui, Đậu Văn Đào bóng dáng cũng không thấy được, lại nghe thấy trong căn phòng hi lý hoa lập đánh thanh âm mật chược, vì vậy nhiệt tình chào hỏi sau đây cửa đi vào, phát hiện Du Cường, Cao Văn Phong cùng hẳn bạn gái, Đậu Văn Đào bốn người ở đánh mật chược.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 114: Đều là yêu tinh

Vài người nhìn thấy Dương Lăng, từng cái khen cười chào hỏi tiếp tục đánh bài, Dương Lăng kéo qua một cái ghế ngồi ở Đậu Văn Đào phía sau, nhìn hẳn một cái hồi bài rất là coi thường đất cười nói: "Lão Ngũ, người qua hết năm có phải hay không kéo xong cút sau làm lại sẽ không tằm tay?"

Đậu Văn Đào sầm mi khổ kiểm nói: "Vận khí không được, ta từ tháng chạp đang lúc đánh đến bây giờ sẽ không thắng nổi!"

Cao Văn Phong một bên sờ bài vừa nói: "Lão Ngũ, tay tác dụng mặc dù nhiều, nhưng muốn chính xác sử dụng, có chút động tác làm quá nhiều sẽ đưa đến một ít không xác định sự kiện phát sinh, tỷ như biến hình, không tự chủ được lay động các loại, vận khí nói không chừng đã tới tay trung, người run a run a, kết quả là run không! Ô kia... Là ta chưa nói." Dưới đáy bàn, hẳn bị lão bà hẳn hung hăng giẫm đạp một cước, không thể làm gì khác hơn là ngưng ngừng im miệng.

Du Cường cầm đầu nhìn bài, phảng phất làm bầm lâu bầu nói: "Nhất Mệnh Nhị Vận ba Phong Thủy, tứ tích công đức ngũ đi học, sáu gã bảy lần nhau tám kính thần, chín đóng quý nhân mười đường sinh, đậu, người đừng đều tốt, chỉ có chín làm quá kém."

"Người là nói ta bởi vì không kính Tài Thần?" Đậu Văn Đào ngờ ngạc hỏi một câu, sau đó chỉ Du Cường trước mặt một đại chồng tiền bực tức nói: "Nhưng là... Người không phải là cũng không kính Tài Thần, làm sao biết thắng Lão Từ nhiều như vậy?"

"Du mộc vương nặc, không thể nói lý." Du Cường lắc đầu thờ dài, "Vận khí không về Tài Thần quân!"

Vài người cơ hồ trăm miệng một lời hỏi: "Kia thuộc về đường nào đại thần quân?"

"Giang ~" Du Cường giang xuống Đậu Văn Đào chín chục ngàn, "Ba" đánh ra một tám một ống.

Đậu Văn Đào mơ mơ màng màng hỏi: "Có 'Giang' cái này thần tiên sao?"

Tất cả mọi người đều sầm mặt lại nhìn Đậu Văn Đào thờ dài lắc đầu, đứa bé này đã cừ chi điên rồi, phỏng chừng đánh tiếp nửa quân cũng sẽ không gánh nổi.

Du Cường ung dung nói: "Vận mệnh dĩ nhiên thuộc về Vận Mệnh Nữ Thần quân, cho nên, ta mỗi đêm đều phải hướng về phía Athena bức họa tằm cầu nguyện, mới có hôm nay thu hoạch."

Tất cả mọi người đều xạm mặt lại, Athena là Vận Mệnh Nữ Thần sao? Người nha tằm xong tất hướng về phía Athena là nghỉ làm chút mà khác đi!

Vài người một bên đánh bài một bên cười cười nói nói, rất nhanh sắc trời liền tối lại, đợi một hồi Tiết Ngọc Dung đi vào kêu lúc ăn cơm sau khi, Đậu Văn Đào đã thua hơn một ngàn khối, phỏng chừng cuối cùng một cái bài cùng hồi không được, "Rào" một tiếng đẩy ngã, trong miệng la hét ăn cơm ăn cơm, bỏ dậy nhắc chân mà chạy, Cao Văn Phong nắm chỉ đợi đồ bài đồng loạt giận đến run lập cập.

Nóng hổi trong nồi lớn nấu heo rừng xương sườn cùng sơn trần rau củ đại, đây là hai tỷ muội từ lão gia mang tới, trong căn phòng sương mù lượn lờ, mùi thơm xông vào mũi, trên bàn bày một vỏ Đậu Văn Đào từ lão gia mang tới quả táo rượu, còn có một chút cây cột mang đến hồngбет đậu giác, đồ cay thoải mái giòn chua củ cà rốt, nước tương móng heo, huân tịch trà đợi một hồi tràn đầy một bàn thức ăn, Hoàng Lục đồ tử, nhìn không màu sắc cũng

làm người ta thêm ăn nhỏ dãi, thêm chảy nước miếng.

Tất cả mọi người quen đường dời cái ghế ngồi xuống, Đậu Văn Đào vạch trần vò rượu ém miệng, lần lượt từng cái cho mỗi nhân châm cho một đại ly, màu hổ phách rượu hơi lộ ra đục ngầu, nhưng phát ra ngọt ngào hương vị mùi lại đậm đà cực kỳ, Du Cường không nhận được giành trước uống một hớp, hí mắt hồi lâu mới đáng khen một tiếng: "Rượu ngon!" Tiếp theo rung đùi đắc ý thì thầm: "Đường mòn thiên về nghỉ thảo, vô ích đình không chán hoa. Bình sinh thơ cùng rượu, tự đắc sẽ tiên gia."

Cao Văn Phong phiên trừ bạch nhãn nói: "Đắc ý ~!"

Dương Lăng cũng gợn ly lên tinh tế ngửi một chút, ngọt ngào hương vị xông vào mũi, mùi rượu lượn lờ, vì vậy cũng không nhận được uống một hớp, nhất thời mặt mũi giãn ra nói: "Đậu, nhà các người chưng cất rượu thật không tệ."

Đậu Văn Đào đắc ý nói: "Đó là, ta đây cha tay nghề nổi tiếng phương viên trăm dặm, đó cũng không phải là thôi!"

Cao Văn Phong bữu mỗi một cái nói: "Các người kia góc, phương viên trăm dặm chỉ các người một cái thôn, nghe thấy không nghe tên có ích lợi gì!"

Đậu Văn Đào ôm cái vò rượu cả giận nói: "Người đắc tội ta, còn sót lại rượu người nghĩ cũng đừng nghĩ!"

Cao Văn Phong ung dung thông thả Tiểu Tiểu uống một hớp, mặt liền biến sắc vội vàng đề ly xuống khóc mặt nói: "Người liền lượn quanh ca ca đi, tốt như vậy rượu làm sao biết chỉ nghe tên gọi trăm dặm, không nổi danh thế giới thật là thật xin lỗi Đỗ lão Tổ,

Cha người nhất định là Tù Nhân chuyển thế, ta bây giờ đặc biệt sùng bái hân!"

Vài người cười cười nói nói, không lâu sau mà, Tiết Ngọc Dung ôm một chồng chén tới mỗi người gởi một cái, sau đó ngồi ở Cao Văn Phong bên gái bên cạnh, lúc này, Tiết Ngọc Cẩm giặt xong tay đi vào bả khăn choàng làm bếp treo ở sau cửa, trời xui đất khiến như vậy ngồi vào Dương Lăng bên người, bởi vì vừa vận bên cạnh hân giữ lại một cái chỗ trống.

Tiết Ngọc Cẩm lau một chút bên tai tóc cười nói: "Khách khí cái gì, trà thế nào không bắt đầu ăn?"

Du Cường mặt đầy cung kính nói: "Không phải là đang chờ người mà! Chủ nhân không đến, khách nhân làm sao có thể lấy trứ? Cỗ lễ vậy."

Tất cả mọi người lườm nguýt hân, cũng cái rầm, người nha là không có lấy dũa, nhưng lại thứ nhất uống rượu!

Dương Lăng trái tim bịch bịch nhảy loạn, nhớ tới lần trước đánh bài lúc bàn kia hạ cờ bay phát phối, nhất thời cảm giác cả người chân khí có chút không bị khống chế, hân lung tung đem thân thể ra bên ngoài động một cái, Tiết Ngọc Cẩm lại phảng phất không có phát hiện một dạng đầy đặn thon dài chân ngọc đã tựa vào trên đùi hân.

Dương Lăng cảm giác trong đầu Xuân Lô lẩn lộn, không từ đáy lòng gào thét bị thương, trời ạ, những nữ nhân này thế nào đều là yêu tinh, người dứt khoát một sét đánh từ ta coi là.

Nhưng mà, mùa đông là không có khả năng sấm đánh, đặc biệt là Xuân Lô, bởi vì mùa không tới, cho nên Dương Lăng cầu nguyện chưa thành công, Tiết Ngọc Cẩm bung lên chén mỉm cười chăm sóc mọi người ăn cơm, Dương Lăng còn chưa kịp phản ứng, trong chén liền bị nàng kẹp chùng mấy đũa đại bài cốt, nhất thời dở khóc dở cười, luôn miệng nói đủ đủ.

Tiết Ngọc Cẩm hơi có chút u oán liếc hân một cái nói: "Đây là khen thưởng người hết năm cho chúng ta phát Đại Hồng Bao!"

Tiết Ngọc Dung hưng phấn tiếp lời nói: "Đúng nha đúng nha! Dương Lăng ca ca Đại Hồng Bao ta cũng cướp được một cái! Ba ba mụ mụ của ta cố ý dặn dò muốn xin người ăn nhiều một chút mà!"

Trên bàn nhân cũng cổ quái nhìn Dương Lăng, tựa hồ từ lời này trong đọc lên chút gì, Đậu Văn Đào bung chén rượu lên rêu rao: "Thật tốt, nói chuyện cũ xong, năm mới lần đầu tiên gặp nhau, cùng đi một ly!"

"Tốt ~!" Tất cả mọi người đều đứng lên, gợn ly rượu lên.

"Năm mới tân khí tượng, chúc mọi người thân thể khỏe mạnh, Vạn Sự Như Ý!"

"Phát đại tài!"

"Cưới vợ!"

"Đi đại vận!"

"Cạn ! ~ "

...

Một bữa cơm đi xuống, lại vừa là hai giờ trôi qua, một vò rượu uống xong, không đã ghiền mấy nam nhân lại uống cạn hai bình Lô Châu lão hàm mới kết thúc, từng cái mặt đỏ cổ to vây quanh lò lửa nói chuyện phiếm dả thí, hưng phấn phi thường cao hứng, ba nữ nhân cũng là gò má đỏ ửng, tươi như Đào

Hoa, tụ chung một chỗ rì rà rì rầm, thỉnh thoảng phát ra như chuông bạc cười vui.

Dương Lăng lái xe rời đi lúc sau đã là đêm khuya mười một giờ qua, Du Cường cùng Cao Văn Phong bọn họ lưu lại tiếp tục đánh mạt chược, phòng chừng lại vừa là suốt đêm đại chiến.

Bóng đêm như nước, Phồn Tinh đầy trời, xa xa một vòng trăng tròn, thanh huy tràn ngập, như câu như Lưỡi hái.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 115: Đi ra ngoài tìm mỏ

Dương Lăng lái xe lại trong lòng quần quít, hắn cũng muốn lưu lại chơi nhiều một hồi, lại vừa sợ thấy Tiết Ngọc Cẩm cấp kia trong suốt ướt át ánh mắt, nàng giống như một tránh ở bên người kiều diễm Quý Nữ, chỉ cần Dương Lăng vừa quay đầu, chung quy là có thể thấy nàng len lén hàm tình mạch mạch nhìn mình, để cho hắn không khỏi tim đập rộn lên, rất sợ cô em gái này từ đột nhiên khôi phục Thổ gia con gái bản sắc, vậy quanh chính mình nhảy lên khoát tay múa hát lên son ca, như vậy... Hậu quả khó mà lường được.

Trở lại biệt thự sau, hắn nằm ở trên giường, sờ trên cổ bỏ bê công việc thẻ kim loại ngăn người.

Từ lần trước Ngũ Tinh viên mãn sau, hắn cho tới bây giờ cũng chưa có đi vào đào qua mỏ, nhớ tới Ngũ Tinh thời điểm chặt vật, hắn có chút mình bạch ban đầu Trần Đoàn vì sao là buông tha hầm mỏ này công phu hệ thống, nếu như không phải mình vận khí tốt đào được Băng Tinh khoáng thạch cùng ở kim ngọc lâu lấy được khối kia Nguyên năng khoáng thạch, phỏng chừng chính mình đào thượng mười năm cũng không được, huống chi bây giờ Lục Tinh, bởi vì dựa theo hắn lúc trước thăng cấp kinh nghiệm, mỗi thăng cấp một sao, cần khoáng thạch giá trị ít nhất lên cao mười đến gấp trăm lần, nếu như phải đem Lục Tinh đào viên mãn, phỏng chừng phải tốn mấy trăm năm, sẽ đem Trái Đất toàn bộ khoáng thạch moi không ra, như vậy, chính mình nhất định chính là toàn bộ nhân loại... Không, nhất định chính là toàn bộ Trái Đất sinh vật công địch, ngũ mã phân thầy chém eo, vạn đạo lăng trì cũng chết không có gì đáng tiếc, cho nên, hắn căn bản là không có muốn tiếp tục đi vào đào quặng, kia không riêng gì động không đáy, càng là một cái vực sâu không đáy, sẽ mai táng toàn bộ Trái Đất.

Nhưng hắn cũng không phải một chút cũng không muốn thăng cấp, bởi vì từ hai lần trong cuộc sống thực tế xuất hiện giá cao giá trị đặc thù khoáng thạch, hắn đã rõ ràng, trên địa cầu trừ một loại giá trị rất thấp nguyên tố khoáng thạch, vẫn tồn tại số ít giá cao giá trị Băng Tinh khoáng thạch, Nguyên năng khoáng thạch, có lẽ còn có sinh mệnh khoáng thạch, thậm chí còn lại cao giá hơn giá trị đặc thù khoáng thạch, mình tuyệt đối không thể ở nhà, mà muốn muốn lấy được những thứ này chút nào không có tung tích khả tuần khoáng thạch, cũng chỉ có đi ra ngoài đụng phải vận khí.

Nhưng vận khí lại ở nơi nào đây? Chẳng lẽ làm cho mình cung một cái Nữ thần may mắn giống như?

Đúng hắn Mãnh ngồi dậy, lần trước khối kia Nguyên năng khoáng thạch Vệ Tử Long bọn họ chính là trở thành Ngọc Thạch, bị hệ thống lấy đi sau hắn còn có 4% khen thưởng bây giờ còn nằm ở mỏ trong đồng đá, như vậy chính mình máy móc, đi một ít sinh Ngọc Thạch địa phương nhìn một chút, nói không chừng thật sẽ có thu hoạch.

Nghĩ tới đây, hắn cũng không ngồi yên được nữa, tâm niệm vừa động, chính mình cũng đã đứng ở tiểu giữa sân, tâm tình của hắn kích động bắt đầu ở đây đất mỏ trong đồng đá lục soát, tâm lý nhưng không ngừng cầu nguyện lần trước giám định vật phẩm lúc, hệ thống không có đem khối kia Nguyên năng khoáng thạch khen thưởng cho lấy.

Công phu không phụ người có lòng, hắn chống móng lên ở mỏ trong đồng đá tới tới lui lui lật nhiều lần, rốt cuộc tìm được to bằng trứng chim cú tiểu Nhất khối màu đỏ nhạt Ngọc Thạch, một cầm vào tay, dòng máu như thể này đều tại sợ hãi cảm giác lại xuất hiện, tựa hồ trong đá ngầm có một loại để cho nhân sợ hãi năng lượng kinh khủng đang đang từ từ thả ra ngoài, nhưng hắn phỏng chừng, cũng chỉ có chính mình cảm giác được loại này năng lượng quỹ dị tồn tại, bằng không, kim ngọc lâu ban đầu vài trăm người cũng không có phát giác bất kỳ khác thường gì, có lẽ này cùng mình luyện tập Thông Mạch Luyện Hồn Quyết có liên quan, chính mình cảm giác đã bén nhạy đến vượt xa khỏi người bình thường mức độ.

Năm tảng đá này, hắn đại thư một hơi thở, thối lui ra sân nhỏ đi vào phòng làm việc, mở ra cao phát sáng đèn bàn xem xét tỉ mỉ, tảng đá này cùng phổ thông Phi Thúy Ngọc Thạch không khác nhau gì cả, bản trong suốt phẩm chất lộ ra màu đỏ nhân nhạt, hơi có chút lạnh như băng, ở ánh đèn chiếu xuống chiết xạ ra một đoàn màu đỏ vàng sáng. Hắn có chút nghĩ một hồi, cho Kim Lục Phúc gọi điện thoại, biết được Kim Lục Phúc ở công ty, vì vậy xách chìa khóa xe ra ngoài.

Nửa giờ sau, hắn xuất hiện ở Linh Ngọc thiên thành cửa công ty, lần này hai cái cửa nghênh em gái nhìn thấy hắn, trên mặt cũng triển lộ ra kinh hi thần sắc, nhiệt tình đem hắn đón vào.

Kim Lục Phúc đang trong phòng làm việc, nhìn thấy hắn đi vào trêu ghẹo nói: "Tiểu tử nguoi, rốt cuộc còn nhớ mình là công ty này Đại lão bản?"

"Hắc hắc ~!" Dương Lăng cười khan mấy tiếng, "Lục Phúc ca biết lắm khổ nhiều mà, nếu không ta bỏ công ty cổ phần lại để cho chút cho người?"

"Hay lại là coi là, ta đã rất biết đủ!" Kim Lục Phúc cho hắn rót một ly nước, đợi một hồi Dương Lăng sau khi ngồi xuống nói: "Thế nào,

Nghe ý người là gặp phải vấn đề nan giải gì, người nếu là ngày mai gọi điện thoại cho ta, sẽ không tìm được ta!"

Dương Lăng kinh ngạc nói: "Thế nào? Người phải ra ngoài?"

"Ừ ~" Kim Lục Phúc gạt đầu một cái, "Ta cùng Văn Nam bên kia mấy cái làm Ngọc Thạch bằng hữu hẹn xong, cùng đi Myanmar tham gia miếng ngói thành năm mới Phi Thúy Nguyên Thạch triển lãm bán hàng biết, vừa mới bỏ vé phi cơ cũng mua xong! Đúng người tìm ta kết quả có chuyện gì, nhanh lên nói ra xem ta có thể hay không hôm nay giúp người giải quyết."

Dương Lăng móc ra khỏi kia Nguyên năng khoáng thạch thả ở trên bàn làm việc, "Lục Phúc ca, giúp ta xem một chút loại ngọc này thạch là nơi đó sinh?"

Kim Lục Phúc cầm lên khối này lớn chừng ngón cái Ngọc Thạch nhìn kỹ mấy lần nói: "Đây chính là một loại phổ thông đồ phi, phẩm chất cùng bằng loại gần giống như, màu sắc thanh đậm, có thể ra loại này phẩm chất Phi Thúy địa phương thật là nhiều đến không nói rõ ràng, thật muốn tìm ra được tuyệt đối như mỏ kim đáy biển, dĩ nhiên, trên thế giới lớn nhất Phi Thúy đều là Myanmar sản xuất, liền Myanmar mà nói, Ở Long sông khu vực, liền có vô số tất cả lớn nhỏ hăm hại miếng. "hắn nói tới chỗ này đột nhiên quái dị nhìn Dương Lăng, "Tiểu tử người trên tay thứ tốt cũng không ít, đột nhiên tìm loại này để đoán Ngọc Thạch làm gì? Người muốn là muốn, ca ca trên tay ta cũng không thiếu, đưa người mấy khối!"

Dương Lăng dở khóc dở cười nói: "Ta chính là hiếu kỳ tới hỏi hỏi, đúng người không phải muốn đi Myanmar sao? Có thể hay không mang ta lên đồng thời, ta cũng muốn đi xem một chút."

"Cái này ngược lại không thành vấn đề, nhưng là không biết cho người đặt vé phi cơ còn có kịp hay không!" Sau khi nói xong hắn bắt đầu gọi điện thoại, nói vài lời cúp điện thoại cười khổ lắc đầu, "Tiểu tử người sớm một chút nói a, ngày mai từ Trường An đến Côn Minh vé phi cơ đã không có, hơn nữa từ Côn Minh đến miếng ngói thành vé phi cơ đã sớm bán sạch, nếu không... Lần sau ta dẫn người đi?"

Dương Lăng ngờ ngạc nghĩ một hồi lấy điện thoại di động ra nói: "Trước tiên ta hỏi người bằng hữu nhìn xem có thể hay không nghĩ một chút biện pháp!" Vì vậy hắn gọi thông Cung Toàn Thịnh điện thoại, điện thoại rất nhanh thì kết nối, Dương Lăng còn chưa kịp nói chuyện, Microphone liền truyền tới Cung Toàn Thịnh thanh âm, "Dương huynh đệ, người sự kiện kia chúng ta đang ở an bài, rất nhanh thì có tin tức!"

Dương Lăng sậm mặt lại nói: "Cung Ca,, ta không phải hỏi chuyện kia, ta tìm người giúp ta làm hai tấm vé phi cơ!"

"Vé phi cơ?" Cung Toàn Thịnh rõ ràng ngăn người một chút hỏi: "Người muốn đi đâu?"

"Đi Myanmar, nhưng là ngày mai hướng Côn Minh vé phi cơ cũng bán sạch, người giúp ta nghĩ rằng nghĩ một chút biện pháp!" Đối với người này Dương Lăng có thể không khách khí, chính mình không chỉ cứu hắn mệnh, còn bị hắn hung hăng sắp xếp một đao, tổn thất thật là lớn một thùng nước giếng, nước giếng đối với chính hắn mà nói cùng nước uống không sai biệt lắm, nhưng đối với người bình thường mà nói, đó chính là thần cứu mạng nước, có thể khởi tử hồi sinh, tuyệt ép là trên đời khó tìm được bảo vật.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Gặp lại Vệ Tử Long

"Đánh coi là khi nào thì đi? Đúng chỉ một mình người?" Cung Toàn Thịnh ngược lại không có từ chối, trực tiếp hỏi.

"Ngày mai! Vốn là dự định và bạn cùng đi, nhưng là hắn mua được nhóm, ta không mua được!" Dương Lăng trả lời.

"Được, ta biết, nói cho ta biết địa phương, nửa giờ sau có người đưa qua cho người!" Cung Toàn Thịnh nghe Dương Lăng nói xong địa chỉ sau liền trực tiếp treo.

"Như thế nào đây?" Kim Lục Phúc vội vàng hỏi.

"Giải quyết ~!" Dương Lăng thở phào một cái, cao hứng nói.

Quả nhiên, không tới nửa giờ, một người tuổi còn trẻ tiểu tử đưa tới một dán kín chuyển phát nhanh, Dương Lăng mở ra xem, bên trong một tấm vé phi

cơ cùng một bản giấy thông hành, Kim Lục Phúc cầm lấy vé phi cơ nhìn một chút, không riêng gì cùng chuyến chuyến bay, lại chỗ ngồi cùng cùng hẳn sát nhau, không khỏi làm hắn diện mục nhìn trừng trừng, kinh ngạc tìm gan cũng run rẩy mấy cái, lần này mình bạch cho Dương Lâm làm việc nhân năng lượng không phải bình thường cường đại, cũng càng phát ra cảm giác Dương Lăng thân phận thần bí, chính là không biết nguyên lai ngồi bên cạnh mình cái đó kẻ xui xẻo đến nơi đâu?

Dương Lăng lại một chút cũng không ngoài ý, ở cơ quan quốc gia trước mặt, bất luận kẻ nào đều là nhỏ bé, quân đội muốn tra một người, chỉ cần người còn tại Trung Quốc, người giống như một cái bị vạch trần Tiêu Cao Dương như vậy không thể ẩn trốn, người buổi sáng ăn cái gì cơm uống gì trà, dù là người ra ngoài mặc cái gì quần cũng có thể điều tra ra được, hắn và Kim Lục Phúc quan hệ giống như ngọc tử trên đầu con rắn, rõ ràng quá rõ ràng.

Hai người phiếm vài câu, hẹn xong ngày mai lên đường thời gian, Dương Lăng lại đến Hàn Tinh Lâm phòng làm việc cùng nàng trò chuyện một hồi ngày, lúc này mới thần nhiên xuống lầu, thang máy ngừng ở lầu bốn, hắn quyết định ở kim ngọc lầu thử vận khí một chút, nơi này tập hợp mấy trăm nhà châu báu Ngọc Thạch thương gia, phòng triển lãm cái này tiếp theo cái kia, hắn nhanh nhận thông suốt, nhìn thấy có Ngọc Thạch triển quỹ liền đi tới đến gần nhìn một chút, hệ thống lại phản ứng gì cũng không có, mà mình cũng không có cảm giác được những ngọc thạch kia cùng phổ thông đá khác nhau ở chỗ nào.

Đi tới lầu hai thời điểm còn không tự chủ được hướng Thiên Dụ triển lãm châu báu Sảnh liếc mắt một cái, lại phát hiện Vệ Tử Long đang ở nơi đó với một cái gái đẹp nhân viên tiệm liếc mắt đưa tình, nhất thời lộ ra một tia quỷ dị mỉm cười đi tới, phải nói Vệ Tử Long người này không riêng gì dài soái, bản tính vẫn không tệ, ít nhất lần trước nhận thức thua cuộc, lại cũng không có đi quấy rối qua Hàn Tinh Lâm, cái này làm cho hắn cũng hơi có chút cảm khái, Phú Nhị Đại trung cũng không nhất định tất cả đều là cặn bã, cái này vẫn tính là có thể không có trở ngại mất.

"Ba "

Dương Lăng một cái tát vỗ vào Vệ Tử Long trên bả vai, Vệ Tử Long lão đảo một cái ngă quý ở trên ghế sa lon, hắn tức giận quay đầu, đã nhìn thấy tựa như cười mà không phải cười gương mặt, gương mặt này làm hắn vô cùng quen thuộc, liền giống như một ác mộng như thế hành hạ chính mình thật lâu, hắn đỏ lên mặt lấp ba lấp bắp nói: "Dương... Dương Lăng, người... Người tới liên quan (khô)... Làm gì?"

"Vệ tổng, chúc mừng năm mới a!" Dương Lăng mỉm cười ngồi xuống, "Ta đây không không có chuyện gì mà, từ công ty đi xuống đi dạo một chút, không nghĩ tới người cũng ở đây, cứ tới đây chào hỏi chứ, nhắc tới, chúng ta cũng coi là người quen đúng không?"

"Ừ... Là..." Vệ Tử Long lần trước cơ hồ bị Dương Lăng đại thủ bút dao động ngọc, ở trước mặt hắn lại cũng không có ban đầu hăm dọa.

"Đừng như vậy!" Dương Lăng bả Vệ Tử Long kéo lên ngồi xong, ngữ trọng tâm trường nói: "Vệ tổng, ta cũng không phải là lão hồ, làm gì cách ta xa như vậy? Chúng ta thật vất vả gặp mặt, tán gẫu một chút cũng là có thể mà!" Hắn nói mấy câu cảm giác có chút miệng khát, vì vậy quay đầu đối với gái đẹp nhân viên tiệm nói, "Ta và các người Vệ luôn có chuyện nói, phiền toái giúp chúng ta rót ly trà tới!"

Vệ Tử Long sắp khóc, lòng nói người không phải là lão hồ, có thể người so với lão hồ còn đáng sợ hơn, lão hồ tối ăn nhiều một chút thịt mà thôi, người một cái hắt hơi liền lừa bịp đi ta mấy trăm ngàn Ngọc Thạch, quả không có thiên lý.

Nữ nhân viên tiệm túm tiểu bong bóng trà đi, Dương Lăng cười nói tiếp: "Đúng, Vệ tổng, có hứng thú hay không chúng ta làm chuyện làm ăn à?"

Vệ Tử Long lấp ba lấp bắp nói: "Cái...cái gì làm ăn?"

Dương Lăng từ Kabuto mà trong móc ra một khối Lam Bảo Thạch vỗ vào trên bàn trà,

Híp mắt mỉm cười nói: "Vệ tổng, lần trước người không phải là đưa ta một khối Ngọc Thạch sao? Ta thật thích cái loại này đá, nếu như người còn có thể xuất ra mấy khối giống nhau như đúc, ta sẽ dùng khối này bảo thạch đổi với người, như vậy?"

Vệ Tử Long tâm lý rối loạn, đây chẳng phải là Lão Tử đưa người, là người cướp cướp cướp, nhưng trên mặt vẫn như cũ nôm nớp lo sợ bộ dáng, nhìn khối này Lam Bảo Thạch, trong mắt lóe lên từng tia kích động, không nhận được cục xương ở cổ họng động một cái, hắn rõ ràng khối này bảo thạch giá trị, ít nhất hơn mười triệu a! Nhưng hắn đi không dám tùy tiện đáp ứng, huống chi trong tay cũng không nhất định còn tìm được cái loại này Ngọc Thạch, ngây ngô nửa phút, vẫn là không nhận được cảm dỗ hỏi "Người nói là thật?"

"Dĩ nhiên, quân tử nhưt ngôn nưạ chiến một roi, chúng ta đều không phải là nghèo rớt mồng tơi, khối này bảo thạch mặc dù không tệ, nhưng còn chưa phải là ta vật trân quý nhất, lần trước người đã xem qua, chỉ cần người có thể lấy thêm ra năm khối... Ừ... Ít một chút mà, ba khối cũng được, ta liền đem bảo thạch tặng cho người." Dương Lăng vừa nói bả Lam Bảo Thạch nhét vào Vệ Tử Long trong tay, "Thế nào, Vệ tổng, giao dịch này tính toán đi!"

Vệ Tử Long ngờ ngạc nhìn trong tay trướng gà một khối to tinh khiết Lam Bảo Thạch, tim không nhận được thùng thùng nhảy loạn, khối này Lam Bảo Thạch đừng bảo là giá trị, chủ yếu là thừa thốt a, có thể nói tìm khắp nơi cầu cũng không nhất định lại có thể tìm ra tốt như vậy phẩm tương một khối đến, châu báu sao, càng thừa thốt càng kim quý, đây là Hành nội quy tắc.

"Dương... Dương Lăng, người để cho ta đi phòng kho tìm xem một chút, ta cũng không biết cái loại này Ngọc Thạch có còn hay không, nếu như không có lời nói..." Hắn làm khó nhìn một chút trong tay Lam Bảo Thạch, lộ ra phi thường không bỏ được vẻ mặt.

"Ha ha ~!" Dương Lăng cười một cái tát vỗ vào trên vai hắn, "Vệ tổng cứ đi tìm, này bảo thạch người cũng cầm trước, coi là tiền đặt cọc."

"Chuyện này..." Vệ Tử Long ngây ngô một chút, lộ ra một tia đau lòng đáng về bả bảo thạch đặt ở trên bàn trà nói: "Cái này... Ta còn là để cho nhân tìm đến rồi hãy nói! Vạn nhất không tìm được cũng liền vô công bắt thụ lộc, nhìn sau này còn có cơ hội hay không!"

Dương Lăng lập tức đối với người này lại xem trọng mấy lần, gật đầu một cái, sau đó Vệ Tử Long đứng lên đi tìm nhân an bài, lúc này cái đồ đẹp đẽ em gái bưng trà tới, Dương Lăng cũng liền ngồi ở trên ghế sa lon bắt đầu chậm chậm uống trà.

Qua hơn 20 phút, Vệ Tử Long dẫn mấy công việc nhân viên nhắc một cái hòm gỗ lớn tới để dưới đất, hân mở nắp táp ra lúng túng nói: "Dương Lăng, trước mắt phòng kho có thể tìm được tương tự Ngọc Thạch đều ở chỗ này, ta cũng không nhận ra được, chính người xem đi!"

Thật ra thì cái rương còn không có mở ra Dương Lăng liền đã biết, trong này tuyệt đối không có mình muốn đồ vật, nhưng vẫn giả bộ nhìn lật nhìn một chút lộ ra tiếc nuối thần sắc.

"Không có sao?" Vệ Tử Long nhìn Dương Lăng biểu tình, cũng thật đáng tiếc, vạn phần không nỡ bỏ nhìn khối kia Lam Bảo Thạch.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Đi Myanmar

Dương Lăng thờ dài ngồi xuống, lắc đầu một cái, "Vệ tổng, người còn nhớ hay không thích đáng ban đầu khối ngọc kia thạch là từ đâu mà lấy được?"

Vệ Tử Long nghĩ một hồi nói: "Ta cũng không biết, có lẽ là cha ta lấy được, nếu không ta giúp người hỏi một chút?"

Dương Lăng đứng lên, "Đi ~! Phiền toái Vệ tổng giúp ta hỏi một chút." Hắn bả Lam Bảo Thạch cầm lên lần nữa nhét vào Vệ Tử Long trong tay, "Nếu như tin tức có thể chắc chắn, khối này bảo thạch liền thuộc về người, như vậy đi, người cũng có thể liên lạc một chút người biết đồng hành, chỉ cần có thể tìm tới cái loại này Ngọc Thạch, có bao nhiêu ta muốn bao nhiêu, điều kiện không thay đổi, người có thể đủ cung cấp năm khối ta liền cho người một khối loại này giống vậy phẩm chất bảo thạch, dĩ nhiên, người với người khác có thể nói mười khối tám khối cũng không có vấn đề gì, ngược lại ta chỉ tìm người đổi, như thế nào đây?"

"Hay, hay!" Vệ Tử Long kích động cả người cũng có chút run run, cái loại này phẩm chất Ngọc Thạch Đình Thiên một khối không cao hơn hai trăm ngàn, coi như là mười khối với hắn mà nói cũng không đáng giá mấy đồng tiền, nhưng là Dương Lăng trong tay bảo thạch, vậy cũng tuyệt đối không phải chỉ dùng tiền là có thể mua được.

"Ta đây sẽ không quấy rầy Vệ tổng của em gái muội! Có tin tức cho ta biết." Dương Lăng từ trên bàn trà cầm lên một tấm ngày dự châu báu danh thiếp, ở sau lưng viết xuống điện thoại mình, sau đó phui mông một cái tiêu sái nghênh ngang mà đi, chỉ để lại thành lấy trong tay Lam Bảo Thạch ngăn người Vệ Tử Long.

Dương Lăng biết, muốn ở trong hiện thực sinh hoạt tìm tới Nguyên năng khoáng thạch loại đặc thù khoáng thạch, ánh sáng dựa vào bản thân một người tuyệt đối là không có khả năng, trong này trừ vận khí còn có tỷ lệ vận đề, cái gọi là đào sâu động, rộng rãi tích lương, bắt cá nhiều quảng lưới, dụng nhiều cơ hội nói không chừng liền gặp, Vệ Tử Long nhận biết đều là kim ngọc châu báu loại người sĩ, một cái truyền một cái, chỉ cần mình bỏ ra đủ giá, cơ hội đúng là vẫn còn rất lớn.

Ngày thứ hai, Dương Lăng cùng Kim Lục Phúc hai người ngồi lên bay đi Côn Minh máy bay, vào buổi trưa đến Côn Minh, sau đó làm quen bảy tám cái thương gia kinh doanh ngọc thạch, tuổi tác có lớn có nhỏ, kết bạn ngồi lên thẳng tới Myanmar miến ngói thành chuyến bay, mà chuyến trên phi cơ, cơ hồ đều là thao đủ loại khẩu âm thương gia kinh doanh ngọc thạch.

Miến ngói thành, là Myanmar thành phố lớn thứ hai, dân bản xứ kêu Mạn Đức Lặc, miến ngói thành là người Trung Quốc cổ đại tiếp tục kéo dài cách gọi, bởi vì Myanmar cùng Trung Quốc quan hệ toàn thế giới đều biết, trên thực tế với Trung Quốc không chế lẫn đất không sai biệt lắm, trong lịch sử thẳng đến Thanh Triều ngã đài, nó một mực hay lại là Trung Quốc nước phụ thuộc, mà Phi Thúy cũng là Myanmar trụ sản nghiệp, số lớn Ngọc Thạch bị khai thác ra liên tục không ngừng vận chuyển về Trung Quốc, mà người Trung Quốc đối với Ngọc Thạch sở thích cũng không ngừng đẩy cao Phi Thúy giá cả, không riêng gì thương nhân, Myanmar chính phủ cũng ở trong đó kiếm tràn đầy chậu đầy bát.

Trung Việt thái xa tiếp giáp Vân Nam tỉnh trở thành Phi Thúy giao dịch nơi tập hợp và phân tán hàng, gần vài chục năm đã tạo thành uyển đình, Thụy Lệ, Lũng Xuyên, doanh Giang cùng đẳng hướng ngũ đại Ngọc Thạch thị trường giao dịch, mà Phi Thúy Chúa sản địa Ô Long con sông khu vực mãnh cùng mặt chi kia khoảng cách Vân Nam Biên Cảnh bắt quá hơn 100 cây số, cận thủy lâu thai tiền đắc nguyệt, miến ngói thành cũng dần dần thay thế Thái Lan thanh bước trở thành Trung Quốc chủ yếu Phi Thúy cung cấp đất, thương nhân ở miến ngói thành giao dịch, ở Vân Nam giao nhận, sau đó đổ vào cả nước các nơi.

Một chút máy bay, Dương Lăng chút nào không cảm thấy xuất ngoại mùi vị, sân bay đủ loại bảng hiệu trừ xa ngữ (thuộc về Tạng Ngữ hệ) bên ngoài, số lớn tràn đầy Hán Tự, hãy cùng đến Tân Cương cùng Tây Tạng không sai biệt lắm, thậm chí tài xế xe taxi cũng có thể nói tương đối lưu loát tiếng Hán, địa phương nhân viên làm việc cơ hồ cũng có thể tiến hành đơn giản tiếng phổ thông trao đổi.

Dương Lăng bởi vì là lần đầu tiên đến, cho nên còn cảm giác có chút mới mẻ, mà kết bạn tới một đám thương gia kinh doanh ngọc thạch, cũng cơ hồ không có bất kỳ phản ứng nào, một người trong đó trung niên mập mạp gọi điện thoại liên lạc địa phương bằng hữu, chỉ chốc lát sau, một chiếc Toyota xe thương vụ liền dừng ở trước mặt bọn họ, trừ tài xế, hạ tới một cái tinh thần đầy đặn, mặt mũi hồng hào người Trung Quốc, mọi người hàn huyên mấy câu, giới thiệu lẫn nhau một chút, sau đó đón xe trực tiếp rời đi sân bay.

Miếng ngói thành nhà ở tương đối lùn, rất ít thấy cao ốc, nơi này Phật Giáo thịnh hành, tự miếu tùy ý có thể thấy, tổng cộng dân số bất quá trăm thanh vạn, liền cùng Trung Quốc nội địa một cái trung đẳng thành phố không sai biệt lắm, nhưng khí hậu nóng bức, cây cối khắp nơi, không khí chất lượng cũng không phải là Trung Quốc thành phố có thể so sánh với, xe hơi lác lác một đường đi qua,

Dọc đường đều là Ngọc Thạch cửa hàng, số lớn Phi Thúy Nguyên Thạch là được xếp thành chất đặt ở ven đường thượng, mà trên đường xe thể thao, lấy mô tô cùng xe ba bánh làm chủ, kéo hàng kéo người hai không lắm.

Sau mười mấy phút, xe hơi dừng ở một cái tương đối coi như sang trọng cửa tiệm rượu, một đám người quen đường vào quán rượu nghỉ ngơi, Dương Lăng không kịp chờ đợi kéo Kim Lục Phúc đi dạo Ngọc Thạch thị trường, kim mập mạp không cưỡng được, không thể làm gì khác hơn là lau đầu đầy mồ hôi với mấy người bằng hữu thông báo một chút cùng hân cùng ra ngoài.

Quán rượu phụ cận thì có một con đường, đặc biệt bán Phi Thúy Ngọc Thạch, cửa hàng rất nhiều, cơ hồ một nhà đầy một nhà, thật sự bán đá cũng đều không khác mấy, tất cả lớn nhỏ Nguyên Thạch, có da không da, rất nhiều xe hơi lớn như vậy khối, tiểu quả đầm lớn nhỏ, màu sắc cũng là hắc hoàng xanh bạch đỏ đều có, hai người dọc theo đường phố đi về phía trước, Dương Lăng cơ hồ là đầy từng nhà Ngọc Thạch cửa hàng nhìn sang, hân đối với Ngọc Thạch không có gì nghiên cứu, đặc biệt là mang da Nguyên Thạch, trên căn bản hai mắt một vệt mù, về phần đụng không động vào lấy được đặc thù khoáng thạch, cũng chỉ có thể dựa vào thợ mỏ gọi ý của hệ thống, đi không tới nửa giờ, Kim Lục Phúc đã cả người đại hân, thở hào hên kéo Dương Lăng cánh tay cầu xin tha thứ, Dương Lăng không thể làm gì khác hơn là để cho hân về trước quán rượu, bản thân một người ưu tai du tai tiếp tục đi dạo đứng lên.

Nhưng mà để cho hân thất vọng là, ước chừng đi dạo sắp tới hai giờ, cả con đường đều bị hân đi dạo xong, hệ thống một chút phản ứng cũng không có, hân không thể làm gì khác hơn là đứng ở ven đường giờ tay lên chiều một chiếc nhìn rách rách rưới rưới ba luân xe gắn máy, cũng may tài xế sẽ đơn giản tiếng Hoa, hai người trao đổi mấy câu, tài xế liền mở ra mô tô "Thịnh thịnh thịnh thịnh" hướng ngoài thành lái đi.

Con đường này càng nát, thì càng Dương Lăng lão gia cày máy đạo không sai biệt lắm, xe gắn máy một đường lác lác đình linh lạch cạch gào thét, sau hai mươi phút, một cái to lớn Ngọc Thạch thị trường xuất hiện ở trước mắt.

Chỗ này gọi là giác vịnh, là miếng ngói thành lớn nhất Ngọc Thạch châu báu thị trường giao dịch, diện tích đạt tới mấy chục ngàn thước vuông, tụ tập gần ngàn nhà Ngọc Thạch cửa hàng, bởi vì địa phương chính phủ chủ đạo Ngọc Thạch triển lãm bán hàng sẽ ngày mai mới bắt đầu, cho nên thị trường bên ngoài đã dành ra một khối to lớn đất trống, bay khắp nơi giờ lên biểu ngữ cùng thái kỳ, hoan nghênh nhiệt liệt đến từ các nơi trên thế giới thương gia kinh doanh ngọc thạch, bất quá nhìn phía trên to lớn Hán Tự, là hân biết, chủ yếu nhằm vào hay là đến từ Trung Quốc khách thương.

Vừa vào thị trường, hân thiếu chút nữa đã bị bên trong huyền ảo tiếng người cùng nhiệt độ cao hỗn tạp hạ sinh ra mùi huân cái bỏ nhào, giờ à, quá hương! Có một loại hít thở không thông cảm giác, hân ước chừng ở lối vào đứng ngay ngắn mấy phút mới thích ứng một chút.

Cái này thị trường tương đối cũ kỹ, nhưng rậm rạp chằng chịt toàn bộ đều là cửa hàng, lộ thiên bày sạp cái loại này dạng thức, đơn giản quấy, trường điều ghế gỗ, trừ số ít dân bản xứ, đại đa số đều là thao đủ loại khẩu âm người Trung Quốc, trung gian cũng xen lẫn một ít da trắng tóc vàng Âu Mỹ nhân, bất quá nhìn càng giống như là tới du lịch.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 118: Gặp mặt

Nơi này bán không còn là Ngọc Thạch " mà cơ hồ đều là chế biến qua Ngọc Khí, đủ loại màu sắc vòng tay, đồ trang sức, nhẫn, khóa bài, bãi kiện vân vân, phẩm chất không dứt, giá cả khác xa cực lớn, chỉ cần người hướng trước quấy vừa đứng hoặc là trên ghế ngồi xuống đến, lập tức sẽ có người đi tới giới thiệu sản phẩm, phần lớn cũng nói tiếng Hoa, thậm chí còn có rất nhiều nói một cái lưu loát Quảng Đông lời nói hoặc là Phúc Kiến lời nói.

Bởi vì đến thị trường quá lớn, Dương Lăng cũng không biết thợ mỏ hệ thống có thể cảm giác phạm vi bao lớn, không thể làm gì khác hơn là vừa đi vừa nghỉ, thỉnh thoảng phát hiện đẹp mắt Phi Thúy chế phẩm cũng dừng lại với thương gia trao đổi một chút, lại đi dạo riêng biệt giờ, Dương Lăng có chút buồn bực đang chuẩn bị ngồi xuống nghỉ ngơi một chút, lúc này trước mặt cách đó không xa đột nhiên truyền tới một trận ồn ào, chung quanh thương nhân và du khách cũng bị kinh động, rất nhanh hướng chỗ đó vây đi qua, hân cũng đứng lên chuẩn bị đi nhìn xem nào nhiệt.

Mặc dù trong chợ phi thường chật chội, nhưng hần vẫn bằng vào thân thể ưu thế rất nhanh thì chen vào, bắt quá trên đường chính là giẫm đạp không ít người chân, dĩ nhiên càng là khai ra không ít tiếng mắng cùng xem thường, bắt quá là xem náo nhiệt, loại này không đến nơi đến chốn thân thể con người công kích đối với hần một chút tác dụng cũng không có.

Giữa đám người là một cửa hàng quầy, mấy cái nhìn đen đúa gầy gò dân bản xứ vây quanh một người trung niên đang ở lờ lờ kéo kéo, Dương Lăng nhìn một cái nhất thời vui, người kia không là người khác, chính là Trường An Minh Ngọc hiên ông chủ Phương Hoành Cơ, từ lần trước giám định con đồi mỗi xác sau khi, hai người sẽ thấy cũng chưa từng thấy qua mặt, dĩ nhiên điện thoại thăm hỏi sức khỏe vẫn có, lúc này nhìn thấy Cơ ca, Dương Lăng cũng thật cao hứng, hần đẩy ra ngăn trở hần vài người, đi tới Phương Hoành Cơ bên cạnh vỗ vỗ bả vai hần.

"Ồ ~! Dương Lăng? Người thế nào cũng tới?" Phương Hoành Cơ đang bị mấy cái dân bản xứ ép không đường có thể trốn, đột nhiên nhìn thấy Dương Lăng, nhất thời mừng rỡ khôn kể xiết, giống như chết chìm bắt được người một cái phao cứu mạng, lập tức thật chặt kéo Dương Lăng cánh tay.

Bên cạnh một cái dân bản xứ thao không quá lưu loát tiếng Hán nói: "Hần là người bằng hữu?"

"Ừ... Là..." Phương Hoành Cơ gật đầu nếu con gà con ăn gạo trả lời.

"Rất tốt!" Người kia quay đầu nhìn Dương Lăng, "Người bằng hữu đánh nát ta rất đắt Ngọc Khí, hần không mang đủ tiền, người giúp hần trả nợ!"

Dương Lăng nhất thời mặt đen, nhân có muốn hay không xui xẻo như vậy, nhận thức người quen còn mang ra khỏi tiền.

Phương Hoành Cơ gấp, nói ra Dương Lăng cánh tay nhỏ giọng nói: "Đừng nghe bọn họ nói càn, đây chính là trong chợ mấy cái người già bị dụng tên lường gạt, mới vừa rồi bọn họ dùng báo chí túi một vật đi qua từ nơi này, ta không cần thận chạm thử, ngoa tào, xuống trên đất liền bẻ."

Nguyên lai là như vậy! Dương Lăng nhân châu xoay động hướng về phía mấy người kia nói, "Bằng hữu của ta đánh nát đồ vật ở nơi nào, ta muốn nhìn một chút, nếu như đúng là đáng tiền báo bồi, ta giúp hần thường cho người vị!"

Mấy người kia mừng rỡ, lập tức tránh ra một chút điểm, lộ ra roi trên mặt đất vỡ thành bảy tám khối một đồng nhỏ Ngọc Thạch mảnh vụn, Dương Lăng cúi người xuống nhặt lên một khối, tiếp cận đến đỉnh đầu thượng ánh đèn nhìn kỹ một chút, căn cứ hần không nhiều lắm kinh nghiệm phán định, này đúng là chất lượng tốt vô cùng Phi Thúy Ngọc Thạch, màu xanh lá cây thuần khiết, thủy đầu rất đủ, hoàn chỉnh phẩm tương lời nói hần có giá trị không nhỏ, đáng tiếc bây giờ vỡ thành bảy tám khối, đại tài chừng đầu ngón tay, tiểu hạt đậu tương như vậy, phỏng chừng làm thành khác cũng không đáng giá mấy đồng tiền. Hần nhìn một chút sau đó đem mảnh vụn này bày trên bàn tay đưa cho chung quanh vây xem nhân nhìn.

"Thật là một khối ngọc tốt nha! Đáng tiếc!"

"Đúng vậy, thật quá đáng tiếc!"

"Người này vận khí thật bị nha! Lần này phải thường nhiều."

"Đúng vậy đúng a! Loại nước tốt như vậy, dương xanh tràn đầy xuyên thấu qua, không có 2,3 triệu phỏng chừng không bắt được tới!"

...

Tới nơi này nhân trên căn bản cũng coi như là nửa tay tổ, càng nhiều là chân chính tay tổ, người sáng suốt nhìn một cái cũng biết khối phi thủy này phẩm tương cùng giá trị, dĩ nhiên trong đó không thiếu có dân bản xứ kẻ lừa gạt, thất chủy bát thiệt đều là thờ dài, rất nhiều đều dùng đáng thương ánh mắt nhìn Dương Lăng cùng Phương Hoành Cơ hai người. Mấy cái dân bản xứ dương dương đắc ý nhìn Dương Lăng, người kia nói: "Như thế nào đây? Ta không có lừa gạt người chứ? Chúng ta cũng không cần người bồi ba triệu,

Một triệu đã đủ!"

Dương Lăng thu bàn tay về, bày mấy người kia trước mắt hí ngược nói: "Đáng tiếc nha, làm độ bất chúc cao như vậy, thật yêu cầu nhiều chút thủ đoạn a, kẻ hèn bội phục không thôi, bắt quá già cuối cùng là già, các người muốn gạt nhân, đáng tiếc gặp phải ta!"

Mấy người kia thần sắc biến đổi, người chung quanh cũng đều lộ ra không tưởng tượng nổi vẻ mặt, một ông lão mà thậm chí nói ra Dương Lăng tay áo nói: "Vị tiểu ca này, lão hủ thường thức ngọc nhiều năm, cái này không thể nào là giả."

Dương Lăng cười nói lớn tiếng: "Các vị đều là tay tổ, có phải hay không già, lập tức liền biết." Hần nói xong, cũng không để ý mấy cái dân bản xứ, dùng hai ngón tay nắm khối kia Toái Ngọc nhẹ nhàng vừa phát lực, chỉ nghe có chút "Phốc" một tiếng, khối kia tay chừng đầu ngón tay ngọc phiến lập tức bẻ thành bụi phấn phiêu bay là tả roi xuống đất.

"Ồ ào ~" chung quanh nhất thời phát ra như thủy triều một chút bồi rồi, rất nhiều người cũng vuốt mắt cho là mình nhìn lầm, nhiều người hơn nhưng là trọn mắt nhìn mấy người kia, mà mấy cái dân bản xứ cũng mộng, ngo ngắc ngắc nhìn Dương Lăng trong tay vẫn còn ở bay xuống ngọc tiết.

Dương Lăng đẩy ra mấy người kia, khom người bả những Toái Ngọc đó đều nhất nhất nhấc lên, sau đó ở dưới con mắt mọi người, "Phốc phốc" mấy cái cũng tan thành phấn mịn. Vây xem nhân lúc này cũng tức giận, rất nhiều người lớn tiếng chửi mắng đến, đẩy đưa đẩy chen chúc sẽ đối mấy người kia động thủ. Phải biết, rất nhiều người không riêng gì tới chơi, cũng là đến làm ăn, dùng đủ để đánh tráo giả ngọc để gạt tiền, bọn họ đều cảm giác được một loại sợ, đặc biệt là mới vừa rồi chính mình đều đang nhìn sót, nếu như loại ngọc này thạch bị tự mua trở về, vậy còn không thua thiệt đến nhảy lầu, nếu như bán đi, lại càng không, tùy tiện một khối giá trị chính là mấy trăm ngàn mấy triệu, hậu quả thật là thiết tưởng không chịu nổi.

Dương Lăng vỗ vỗ tay, lạnh lùng nhìn vài người, "Thế nào, các vị, chẳng lẽ thấy được người Trung quốc chúng ta dễ khi dễ, hừ, chuyện này ta sẽ báo cảnh sát, đồng thời cũng sẽ hướng thị trường quản lý phương kiều nại!"

"Chuyện này... Chuyện này..." Người kia sắc mặt biến thành màu đen, khóe mắt quắt thẳng tới rút ra, Dương Lăng lời còn chưa nói hết hần đối với bên người mấy người đồng bạn dùng mắt ra hiệu xoay người rời đi, một đám người rất nhanh thì xuyên qua đám người biến mất không thấy gì nữa, người chung quanh cũng đều lục tục tản đi.

"Hô ~" Phương Hoành Cơ lau cái trán mồ hôi đại thư một hơi thở, lòng vẫn còn sợ hãi nói: "Tiểu Dương, thật rất cảm ơn cảm ơn người, hơi kém liền không thoát khỏi."

Dương Lăng cười nói: "Cơ ca, người khách khí với ta cái gì? Đúng một mình người tới?"

"Không phải là, còn có mấy cái bằng hữu, bắt quá cũng tẩu tán!" Phương Hoành Cơ đặt mông ngồi vào bên cạnh trên cái băng nghỉ giọng, phòng chừng mới vừa rồi cũng bị dọa sợ đến quá sức, "Đừng, tiểu Dương, người và ai cùng đi, chẳng lẽ là lão Kim?"

Dương Lăng gật đầu một cái "Ừ ~! Lục Phúc ca bọn họ ở nhà khách nghỉ ngơi, ta chỉ có một người tới vòng vo một chút, khai mở nhãn giới!"

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Lý gia

Hai người nói một hồi lời nói, Phương Hoành Cơ đứng lên, "Đi thôi, chúng ta đồng thời đi dạo nữa đi dạo, phòng chừng nhanh tan chợ, một hồi đi ăn cơm!"

Dương Lăng không có vấn đề gật đầu đáp ứng, phản chính tự mình là tới thử vận khí, hai người vừa đi, Phương Hoành Cơ đột nhiên hỏi: "Tiểu Dương, làm sao người biết mới vừa rồi bọn họ khối ngọc kia là giả, ta cảm giác không thành vấn đề nha!"

"Ha ha ~" Dương Lăng cười to mấy tiếng, cúi đầu nhỏ giọng nói: "Cơ ca, khối ngọc kia trăm phần trăm là thật!"

"Cái gì?" Phương Hoành Cơ thất kinh, da mặt rút ra rút ra nói: "Có thể nhưng là "

Dương Lăng từ dưới đất nhặt lên một hòn đá nhỏ, dùng ngón tay đầu nhẹ nhàng bóp một cái hóa thành vụn nát, âm hiểm cười hắc hắc nói: "Không có nhưng là, ta cho bọn hần bóp vỡ thôi!"

Phương Hoành Cơ cũng khom người nhặt một hòn đá lên dùng sức bóp một cái, kết quả thí phản ứng cũng không có, hần là làm Ngọc Thạch làm ăn, đối với Phi Thủy không nói nhược chỉ chừng, nhưng cơ bản tính chất vẫn biết, Phi Thủy độ cứng xen vào 6. 5- 7 giữa, thuộc về ngành ngọc, so với bình thường thủy tinh độ cứng phần lớn, trừ phi người dùng thiết lang đầu, một loại đá cũng không làm hơn nó, tuyệt ép không phải có thể tùy tiện lấy tay bóp vỡ, cho dù là siêu nhân cũng không giải quyết được, vì vậy giống như thấy Ngoại Tinh Nhân như thế nhìn chăm chăm Dương Lăng ngón tay, lấp ba lấp bắp nói: " người người ngay cả ngọc Ngọc Thạch cũng có thể bóp vỡ, này đến bao lớn khí lực?"

Dương Lăng đắc ý nói: "Ta theo một lão đạo sĩ luyện qua trong vài năm công, bóp cái đá mà thôi, chuyện nhỏ á!"

Phương Hoành Cơ không nói lời nào, cũng sẽ không hỏi Dương Lăng nói chuyện thật giả, hai người đồng thời liền tại thị trường bên trong đi dạo đứng lên, Dương Lăng thấy bất đồng Phi Thủy không ngừng hướng hần hỏi ý kiến lãnh giáo, dưới đường đi tới cũng dài kiến thức không ít, không sai biệt lắm chừng năm giờ chiều, thị trường dòng người bắt đầu rút lui, không ít thương gia cũng bắt đầu tan chợ gian hàng, Dương Lăng vì vậy cho Kim Lục Phúc gọi điện thoại, sau đó cùng Phương Hoành Cơ hai người đi tìm một chỗ nghỉ ngơi ăn cơm.

Trường An bây giờ chính là trời đông giá rét, nhưng lúc này Myanmar lại khí hậu như cũ nóng bức, buổi tối còn có đến gần 30 độ, oi bức vô cùng, cộng thêm cây cối nhiều, không khí ẩm ướt, con muỗi thật là giống như oanh tạc cơ bay như thể rậm rạp chẳng chịt, Dương Lăng cả người chân khí lưu động, con muỗi đến gần không, Phương Hoành Cơ coi như thăm, ngồi ở lộ thiên ăn cơm uống đồ uống lạnh, hai tay không ngừng bên trái dùng dùng, bên phải dùng dùng, một bữa cơm đi xuống, trên mặt nhiều hơn tới nhiều cái bao.

Dương Lăng nhìn hần chặt vật không chịu nổi đáng về cảm thấy có tốt một chút cười, vì vậy nói: "Cơ ca, nếu không chúng ta lúc đó ra đám, trở về nhà khách đi nghỉ ngơi?"

Phương Hoành Cơ về mặt đau khổ nói: "Như vậy sao được, thật vất vả tới một chuyến, buổi tối chính là đi dạo phố thời điểm, ta biết bên ngoài thành có mấy cái đại thương gia kinh doanh ngọc thạch mở tư nhân thị trường giao dịch, chúng ta đi xem một chút đi!"

Dương Lăng nhất thời hứng thú, vì vậy hai người chiều tới một ba luân mô tô, một đường lác lư hướng ngoài thành đi.

Khi xe gần máy dừng lại thời điểm, xuất hiện ở Dương Lăng trước mặt là một cái rất lớn tư nhân trang viên, bên ngoài sửa giống như một tòa cổ đại Thành Lâu, thật cao tường rào hai bên dọc theo đi mấy trăm mét, đang trên cửa lớn treo "Lý phủ" hai cái Đai Thư chữ to, xem tình hình hẳn là một cái người Hoa cự phú.

Hai người ở cửa xuống xe, một cái cửa đồng đi lên hỏi mấy câu liền đem hai người mang vào bên trong viện, vừa vào sân, Dương Lăng nhất thời mở rộng tầm mắt, đập vào mắt nơi là một cái to lớn đình viện, sợ là có mấy chục mẫu lớn nhỏ, bên trong cầu nhỏ nước chảy, núi đá giả Đình, cổ thụ cây mây và giấy leo, phồn hoa tu trúc, cây rừng giữa mơ hồ vô số mái cong chọn ngọc bích, ngọc miếng ngồi kim tường, hiển nhiên một bộ Giang Nam lâm vườn bộ dáng, chỉ là điều này có thể thấy được đồ vật lấy xuống sợ là hao phí to lớn, chớ nói chỉ là núp ở trong đó không nhìn thấy đồ vật.

Đồng Tử lái một chiếc Golf xe chạy bằng bình điện, kéo hai người đi vào trong bảy tám phút, đến một tòa nhìn giống như tiểu hình cung điện kiến trúc trước mặt, hai người sau khi xuống xe lại vừa là một cái cửa đồng chào đón, đem bọn họ mang vào trong cung điện, bên trong lại vừa là hoàn toàn bất đồng cảnh tượng, thủy tinh đại đèn treo, thảm, quây ba, trung ương một cái hình vuông đài, phía trên còn để một tấm trải tấm vải đỏ bàn, mặt trên còn có mấy cái Microphone, đối diện trên tường có một khối to lớn màn hình điện tử,

Cả phòng sửa sang kim bích huy hoàng, hết thảy đều là kiểu tây phương phong cách, nhìn giống như một cái tư nhân sang trọng quây rượu.

Bên trong lúc này đã có không ít người, Phương Hoành Cơ nhận ra mấy người quen, vì vậy mang theo Dương Lăng đi lên chào hỏi, mọi người hàn huyên mấy câu sau giới thiệu lẫn nhau một chút, Dương Lăng mới biết tới những người này đều là quốc nội một ít tương đối tên gọi thương gia kinh doanh ngọc thạch, đều là tới tham gia nơi này chủ nhân buổi tối làm chủ một cái tiểu hình Ngọc Thạch giao dịch hội.

Dương Lăng thấp giọng hỏi: "Cơ ca, nơi này ông chủ là làm gì?"

Phương Hoành Cơ lắc đầu một cái nhỏ giọng nói: "Ta cũng không rõ lắm, mấy lần trước tới tham gia Ngọc Thạch hội chợ một người bạn giới thiệu, ông chủ rất thần bí, nghe nói làm ăn trải rộng toàn bộ Đông Nam Á, thậm chí cùng Myanmar Quân Chính Phủ đều có rất mạnh quan hệ, hôm nay chúng ta đi đi dạo giác vịnh thị trường hẳn cũng cảm có cổ phần, bối cảnh phức tạp hù chết nhân, sau khi rời khỏi đây ta sẽ chậm chậm nói cho người."

Dương Lăng gật đầu một cái, hai người ở trong phòng vừa đi vừa nghỉ, thuận tiện uống chút mà rượu, rất nhanh sắc trời liền hoàn toàn đen xuống, không sai biệt lắm hơn bảy giờ chung, (www.uukanshu.com) một người mặc màu xám trắng Cư Sĩ phục người trung niên từ bên trong đi ra, đứng ở chính giữa trên bình đài, hẳn nhẹ nhàng gõ một người kế tiếp Tiểu Chung, "Khi ~", theo thanh thúy thanh âm vang lên, trong căn phòng lập tức an tĩnh lại.

"Chư vị, ta gọi là Lý Thần, rất nhiều bằng hữu đã nhận biết ta, ta cũng sẽ không làm tiếp tục giới thiệu mình, hôm nay thật cao hứng mọi người có thể tới tham gia gia phụ tổ chức giao dịch này biết, cũng hy vọng mọi người có thể thông qua giao dịch này sẽ có thu hoạch, bởi vì gia phụ thân thể có bệnh không thể tới, liền do ta chủ trì hôm nay giao dịch, hôm nay với thường ngày, đầu tiên là một cái tiểu hình buổi đấu giá, sau đó là thông qua đủ loại con đường thu góp tới một ít Ngọc Thạch chế phẩm cùng tài liệu giao dịch, thời gian có chút eo hẹp, ta cũng sẽ không nói nhảm nữa."

Người trung niên ngoắc ngoắc tay, lúc này một người mặc màu trắng ngắn áo dài nữ bụng một cái cái mâm đi ra, trên mâm đang đắp một khối màu đỏ tơ lụa, vận eo lác mông đi tới trên bình đài, cầm trong tay cái mâm thả ở phía trên một cái bàn kiếng tử thượng, người trung niên vén lên tơ lụa, lộ ra một khối bánh bao lớn nhỏ bột Tử Sắc Phi Thúy, lúc này đối diện đại trên màn ảnh đã hiện ra khối ngọc thạch này hình ảnh cùng giới thiệu:

"Sân địa: Mạt Cương, cấp bậc: A, sức nặng: 1759 G, giá khởi đầu: 800 ngàn NDT."

Người phía dưới nhìn giới thiệu, có vài người bắt đầu xì xào bàn tán hoặc là cúi đầu trầm tư, đại khái qua nửa phút, sẽ không đoạn có người ra giá, rất nhanh khối này Tử Sắc Phi Thúy giá cả thì đến được hơn một triệu, Dương Lăng không khỏi có chút chắc lưỡi hít hà, hẳn ánh mắt tương đối khá, trong khay Ngọc Thạch hẳn liếc mắt là có thể nhìn rõ rõ ràng, vô luận chất lượng, phẩm chất cũng không tính là đỉnh cấp, phải nói đặc biệt lời nói chính là màu sắc nhìn tương đối ít thấy mà thôi, Myanmar sinh Phi Thúy, nhưng Tử Sắc nhưng là không thấy nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 120: Buổi đấu giá

Dương Lăng phát hiện Phương Hoành Cơ uống rượu lòng có chút không yên, vì vậy kỳ quái hỏi: "Cơ ca, người thế nào không ra tay?"

Phương Hoành Cơ lắc đầu một cái thấp giọng nói: "Những thứ này đã hoàn toàn mở ra đá không có gì tăng giá trị không gian, chụp sau khi xuống tới còn phải tìm người chế biến, phí một nhiều tiền, xuất thủ cũng không có phương tiện, ta chính là tiểu đã tiểu nháo, tới mục đích là nhìn xem có thể hay không

nhặt được lậu."

Dương Lăng bữu môi một cái, nhìn khắp phòng ba mươi bốn mươi cái ở Ngọc Thạch giới mặc ba cổn đã vài chục năm cáo già, đối với hần loại ý nghĩ này rất là coi thường một cổ, có thể ở loại tay tổ trong đồng nhặt được lậu, kia không riêng gì ra ngoài đập phải mà thôi, phòng chừng phải một đường ở đồng phân chó trong lẫn lộn đánh tới mới được.

Khối này Từ Sắc Phi Thúy rất nhanh lấy một triệu rưỡi giá cả đồng ý, cái đó Lý Thần trên mặt không có bất kỳ phản ứng, hần ngoắc ngoắc tay, rất nhanh lại một người đẹp bưng một cái trên mâm đến, vạch trần tơ lụa, phía dưới là một khối màu sắc thuần khiết màu xanh lá cây Phi Thúy, quả đầm lớn nhỏ, Dương Lăng liếc mắt nhìn, khối này nếu so với thượng một khối mạnh hơn nhiều, quả nhiên, rất nhanh trên màn ảnh cho ra giới thiệu sơ lược cùng giá khởi đầu, Nhân Dân Tệ 1 hai trăm ngàn.

Đối với Phi Thúy mà nói, lấy màu xanh lá cây là tốt nhất, thứ yếu là Từ Sắc, màu đỏ, màu xanh da trời, màu xanh, màu đen, màu trắng các loại, căn cứ phẩm chất cùng loại lượng nước là ABC ba đẳng cấp, cho nên, phẩm chất cao màu xanh lá cây Phi Thúy một loại cũng giá trị cao nhất, cho nên, người phía dưới cũng đúng này tầng đá này thái độ rõ ràng tốt không ít, rất nhiều người cũng tham gia đấu giá, mà giá cả rất nhanh thì nhảy lên tới hai triệu trở lên, vượt qua hai triệu sau đại đa số người đều không ở mở miệng, chỉ có tầm hai ba người còn cạnh tranh, cuối cùng bị một cái Phúc Kiến thương nhân lấy hai trăm bảy mươi vạn vỗ xuống tới.

Phương Hoành Cơ không có hứng thú, Dương Lăng càng không có hứng thú, hần đi theo tới một là thú vị, hai là tới được thêm kiến thức, thuận tiện còn ần núp một cái tìm đặc thù khoáng thạch mục đích, nhưng hần trải qua hôm nay ban ngày tìm, trên căn bản đã đến gần buông tha, giác vịnh lớn như vậy một cái thị trường, tổng số chất đồng có thể thành một tòa núi nhỏ Ngọc Thạch, dĩ nhiên không có phát hiện một khối đặc thù khoáng thạch, này giống như mò kim đáy biển như vậy tìm đề cho hần phi thường thất vọng, cho nên, đêm nay thượng chính là ôm khai mở nhãn giới tâm tính, vì vậy, hần ngồi ở bên quầy bar vừa uống rượu một bên xem náo nhiệt.

Theo từng cái từng cái Phi Thúy Ngọc Thạch lấy ra lại bị người chụp đi, thời gian trôi qua rất nhanh, cho đến Lý Thần gõ trên bàn Tiểu Chung tuyên bố lần đấu giá này sẽ kết thúc.

Dương Lăng lặng lẽ trong lòng tính toán một chút cũng có nhiều chút khiếp sợ, cứ như vậy ngắn ngủi hơn một tiếng, tổng cộng đánh ra đi hơn ba mươi cái Ngọc Thạch, giá sau cùng tổng số đạt tới hơn 90 triệu Nhân Dân Tệ, trong đó đắt tiền nhất một khối to bằng trứng ngỗng Đế Vương xanh thành phẩm, đánh ra hơn 23 triệu.

Cái này làm cho hần cảm khái không dứt, nhất định chính là giết tiền a! Quả nhiên là càng người có tiền càng dễ dàng kiếm tiền.

Buổi đấu giá sau khi kết thúc đại khái vài chục phút, nhà ở mặt bên cửa bị mở ra, Lý Thần vào tới nói một tiếng, trong căn phòng các khách thượng liền đi theo hần nói đuôi mà ra, mọi người xuyên qua một cái bằng gỗ hành lang, thông qua một cái hồ nhỏ sau khi đi tới một cái tương tự thượng khổ địa phương, cửa kho hàng mở rộng ra, bên trong lộ ra sáng ngời ánh đèn.

Dương Lăng đi theo mọi người đi ở phía sau cùng, chờ hần đi vào sau này ngay lập tức sẽ khiếp sợ, cái phòng kho này diện tích đại khái đến gần hai ngàn thước vuông, bên trong bày đầy cái bàn gỗ, trên bàn để đá, có chút liếc một cái, ít nhất có mấy trăm khối đủ loại Đại Tiểu Mao đoán, nhưng trên căn bản đều là lái qua cửa sổ, mà mỗi khối phía trên tầng đá còn viết số thứ tự.

Không đợi Lý Thần giới thiệu, tất cả mọi người đều rất nhanh tản ra, một người hoặc là tụ ba tụ năm đẩy bàn nhìn, có xuất ra Kính Viễn Vọng, có nắm đèn pin, những thứ này đều là mang theo người công cụ, sau đó tỉ mỉ quan sát, thỉnh thoảng cũng với người chung quanh thấp giọng trao đổi mấy câu, thỉnh thoảng có người phát ra tiếng thán phục.

Phương Hoành Cơ cũng là như vậy, từng khối từng khối đá đẩy nhìn, gặp phải chính mình cảm thấy hứng thú liền dùng điện thoại di động vỗ xuống làm thượng ký hiệu, Dương Lăng đi theo hần cái móng phía sau đông sờ một cái tây gõ gõ, làm bộ làm tịch quan sát, Phương Hoành Cơ thỉnh thoảng nhìn hần một chút, không khỏi xạm mặt lại cách xa hần một chút mà, rất sợ người khác nhìn ra cái này cùng đi Ngọc Thạch chuyên gia nhưng thật ra là cái tây bồi hàng.

Đại khái một vòng nhìn một chút đến,

Ước chừng hoa sắp tới hai giờ, phía sau nhất Hoành Cơ trở lại một khối lớn bằng quả bóng rổ Tiểu Ngọc thạch trước mặt, lấy đèn pin dựa theo cắt ra cửa sổ lập đi lập lại xem, Dương Lăng hiếu kỳ đứng lên đi nói: "Thế nào? Cơ ca vừa ý khối này?"

"Coi là vậy đi!" Phương Hoành Cơ lau mồ hôi trán gật đầu một cái, "Nhìn trúng bảy tám khối, cảm giác liền khối này có khả năng nhất ra tốt đoán!"

Dương Lăng phiến trừ bạch nhãn nói: "Người ngược lại chọn một khối lớn một chút con a, ta cảm thấy được khối kia cũng không tệ!"

Phương Hoành Cơ theo Dương Lăng ngón tay nhìn, nhìn thấy đặt ở thượng khổ ngay chính giữa xe hơi một khối to nhất thời khóe mắt quất thẳng tới rút ra, thờ dài nói: "Tiểu Dương, nhìn mao liễu không phải là nhìn lớn nhỏ, huống chi khối kia... Ca ca ta cũng mua không được!"

Dương Lăng nhất thời không nói gì, hần xit lại gần Phương Hoành Cơ đoán tầng đá này, đang cắt mở địa phương nhìn mấy lần, liền lắc đầu rời đi.

Nhìn thạch Đoạn Ngọc loại bản lãnh này, dựa vào là kinh nghiệm, dĩ nhiên phần lớn dựa vào là vận khí, lẫn lộn Ngọc Thạch giới có ngăn thạch loại thuyết pháp này, nói cách khác đồ tốt không tốt dựa vào ngán.

Giống như nô Kim Hoa như thế, cũng không nhìn bài dưới tình huống, dựa vào một chút gan lớn, hai dựa vào vận khí được, về phần lái qua cửa sổ đầu rồi, cũng tỷ như người đã xem qua một tấm bài, tâm lý ít nhiều có chút phổ, nhưng cái này phổ cũng không xác định, trời mới biết người trông xem chính

mình một tấm A hoặc là hai tờ A, còn dư lại tấm kế tiếp là cái gì quý, hơn nữa ở trong tay người khác bài người không biết a, vì vậy, chỉ có chờ đến lật bài một sát na, mới biết thắng thua, cái này nhìn bài đối với Ngọc Thạch mao liễu mà nói, chính là thượng mây cật, cái gọi là một đao sinh một đao tử, nghèo phú cũng trong nháy mắt (nơi này dùng Lý Ngọc Cương Quý Phi Túy Tửu hòa âm), thấp hương bài Phật cũng không dính dụng, rất nhiều người thay đổi nhanh chóng khí huyết công tâm, té xỉu ở máy cật hạ luyện cũng không biết có bao nhiêu, còn có lưu truyền rộng rãi đã từng Ngọc Thạch Đại vương bây giờ nghèo rớt mồng tơi điên điên khùng khùng, cũng có kéo xe công nhân một đêm chột giàu.

Những thứ này mặc dù là truyền thuyết, nhưng kỳ thật cũng không xa xôi, người một khi tham dự vào, cơ hồ liền gần ngay trước mắt, nói không chừng, hạ một người chính là người.

Cho nên, ngoạn thạch đầu cùng chứng khoáng đánh bài như thế, lượng sức mà đi, thiết mặc lòng tham, mệnh trong có lúc cuối cùng tu hữu, mệnh trong không lúc nào chỗ cường cầu.

Dương Lăng từ từ đi tới mới vừa rồi hần chỉ tới đá lớn bên cạnh, lúc này tảng đá này chung quanh vây bảy tám người, từng cái thần sắc thâm trầm, đều cầm đèn pin nằm ở trên đá nhìn, thỉnh thoảng tầm hai ba người sẽ còn dừng lại trao đổi một chút.

Trong đó mấy cái rõ ràng toát ra yêu thích biểu tình, bên cạnh cái đó giữ lại râu, mặc áo sơ mi đại thúc trung niên đều đã cầm lên để lên bàn phong thư bắt đầu viết giá cả, Dương Lăng trộm nhìn lên một chút, tìm đều đi theo không có ý chí tiến thủ run mấy cái, lại viết là tám chục triệu Nhân Dân Tệ.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 121: Toái

Ta cái lau! Dương Lăng phỏng chừng mình một chút tài sản, nhất thời có chút nhục chí, thật là người so với người làm người ta tức chết!

Mấy người này đối với Dương Lăng đến cũng không phản ứng gì, tựa hồ cũng biết cái này tuổi trẻ tài sản uy hiếp không được bọn họ, vì vậy cơ hồ cũng rất lễ phép cho hần nhường ra một vị trí.

Dương Lăng không thể làm gì khác hơn là làm bộ làm tịch đứng lên đi, lấy tay sờ một cái trần lộ ở bên ngoài những thứ kia màu xanh lá cây đường vân cùng lõm lõm, sờ tốt mấy phút, bên cạnh cái đó đại thúc đều đã đối với hần lộ ra nhiều lần mỉm cười, Dương Lăng không khỏi có chút lúng túng, vì vậy có chút vận lên Thông Mạch Luyện Hồn Quyết, bà chân khí từ từ thông qua bàn tay đưa vào trong viên đá.

Chân khí từ từ tiến vào đá, lại như đá chìm đáy biển một loại không phản ứng chút nào, Dương Lăng không khỏi có chút kỳ quái cũng ngay sau đó dâng lên dày đặc hứng thú, vì vậy thêm Đại Chân Khí phát ra, rất nhanh, hần cảm giác một cổ yếu ớt trở lực xuất hiện, nhưng hần cũng không có ngừng nghỉ, lấy nhanh hơn lớn hơn tốc độ phát ra chân khí, hần muốn xác định một chút đồ chơi này tại chân khí dưới tác dụng sẽ phát sinh cái gì.

Trong tảng đá không giống với thân thể con người kinh mạch có dấu vết mà lần theo, trong này cái gì cũng không cảm giác được, hần trong thần thức chỉ có thể đơn giản đoán được có địa phương chân khí thông suốt, có địa phương gấp phải trở ngại, với là chân khí ở trong tảng đá tựa như cùng tiến vào một mảnh bãi sông ao đầm, hóa thành vô số chi nhánh bắt đầu ở cả khối trong tảng đá lan tràn.

Người bên cạnh dĩ nhiên không hiểu người trẻ tuổi này sờ đá không nhúc nhích đang làm gì, vì vậy cũng đều không để ý hần.

Dương Lăng kéo dài không ngừng chân khí truyền vào, cuối cùng cảm giác trong viên đá một cổ cập kỳ to lớn trở lực, giống như một khối cửa thép ngăn ở trước mặt như thế, vì vậy không nhịn được hít mạnh một hơi, cả người chân khí kích động mà ra, bàn tay nâng lên sau nhẹ nhàng một chưởng vỗ ở trên đá.

"Ba" một tiếng, theo bàn tay lần nữa dấn lên đá, lượng lớn chân khí cũng như vỡ đê hồng thủy, theo cánh tay Mạnh trùng kích vào vào trong viên đá.

"Rắc rắc ~!"

Một tiếng yếu ớt tan vỡ thanh âm tại hần trong thần thức thoáng hiện, hần không nhịn được tâm thần run lên, vượt qua cạnh vô số người lần bèn nhảy cảm giác nói cho hần biết, tảng đá này muốn phá, vì vậy hần vội vàng lui về phía sau mấy bước, trong đầu ngấm trộm nghe nhìn thấy trong tảng đá đang ở rạn nứt, vì vậy hần nói lớn tiếng: "Các vị mau tránh ra, tảng đá này muốn PHÁ...!"

Mới vừa rồi chung quanh vài người đều bị ngăn người Dương Lăng đột nhiên một cái tát vỗ vào trên đá dọa cho giật mình, lúc này nghe hần nói chuyện, đang ở mặc danh kỳ diệu ngăn người, đột nhiên, khối này xe hơi đại hòn đá nhỏ đã rõ ràng phát ra kết răng rắc răng rắc thanh âm, bắt đầu rất nhỏ bé, tiếp lấy càng ngày càng lớn, mấy cái tinh tế kẻ hồ cũng bắt đầu ở đá mặt ngoài xuất hiện, nhất thời mặt liền biến sắc, vội vàng lui về phía sau.

Ở bảy tám con mắt nhìn chăm chú bên dưới, tiếng vang càng ngày càng lớn, kẻ hở cũng càng ngày càng lớn, vài người không nhịn được kinh hô lên, nhất thời rất nhiều đang ở phụ cận nhìn người đầu đá cũng bị kinh động, chạy mau sang đây xem xảy ra chuyện gì?

Dưới con mắt mọi người, không tới nửa phút, theo "Oanh" một tiếng vang thật lớn, khối này to lớn Ngọc Thạch mao liễu đột nhiên bể thành mười bảy mười tám khối đảo sập xuống, bả bên cạnh hai cái cái bàn gỗ cũng ép vỡ, vậy xem nhân cũng thét chói tai này lui về phía sau, tình cảnh nhất thời hỗn loạn không chịu nổi.

Thanh âm to lớn kinh động toàn bộ thương khố, tất cả mọi người đều tràn lên, cái đó Lý Thần cũng sắc mặt thâm trầm chui vào, nhìn trước mắt cảnh tượng, sắc mặt lập tức biến hóa tối đen, khoe miệng co quắp rút ra không nói ra lời.

Món hàng thô này nhưng là hấn bỏ ra số tiền lớn mới lấy được, vốn là dự định làm là lần giao dịch này áp trực bảo bồi xuất thủ, không nghĩ tới nó hấn ` mẩu thân ` lại toái, toái liền toái, cũng không có gì, nhân còn có ba tai Lục bệnh đầu rồi, vấn đề là nó toái không phải lúc a, ngay trước nhiều như vậy đến từ quốc nội đại thương gia kinh doanh ngọc thạch, nó toái lại là như thế phát điên, hơi kém ba nhiều người vui vào đi.

Càng làm cho hấn cả người rút gân là, toái coi như, không hề nhân cũng coi như vận khí, nhưng là, nứt ra sau, cả khối trong tảng đá lại chính là nát tằm, trừ mặt ngoài có chút màu xanh lá cây gân mạch lốm đốm ra, bên trong tất cả đều là tê đại màu xám xanh tuyến xuôi ngược thành nát đá, hoàn toàn liền là một khối phế liệu.

Người chung quanh đều là Ngọc Thạch giới người có quyền cùng tay tổ,

Tự Nhiên liếc mắt cũng có thể thấy được tảng đá này không có chút giá trị nào, đầu mặc dù lớn, tối đa cũng chỉ có thể dọn đi đem cái móng một chút hoặc là thể cái nhà vệ sinh, nhưng đầu tiên còn phải tốn trên một khoản không nhỏ tiền chuyên chở.

"Ai ~!"

Rất nhiều người lắc đầu không nói, rất nhiều người thậm chí trực tiếp nhìn Lý Thần thờ dài, không phải là đáng tiếc, mà là Lý gia thâm canh Myanmar Ngọc Thạch giới mấy đời, lớn như vậy mua bán lại cũng nhìn sót.

Mà mới vừa rồi đối với tảng đá này cảm thấy hứng thú vài người càng là tìm gan run lấy bầy, cái đó lưu râu đại thúc trung niên không ngừng lau qua cái trán mồ hôi, nhưng đầu nạnh đại hấn viên hay lại là cuộn cuộn mà ra, căn bản là lau chỉ không kịp, lúc này trong tay hấn còn nắm tám tám kia tám chục triệu ra giá đơn, trong lòng vừa sợ lại vui mừng, cảm kích vạn phần ngẩng đầu nhìn Dương Lăng liếc mắt, trong lòng suy nghĩ nếu là tảng đá này thật bị chính mình trúng thầu mua về, hậu quả kia, hấn không nhịn được cả người run run mấy cái, giống như trong băng thiên tuyết địa đột nhiên đi tiểu một bãi nước tiểu, thoải mái sau lạnh đột nhiên từ cửa quý tràn ngập đến toàn thân.

"Các vị ~!" Lý Thần ngây ngô sau một hồi lâu tỉnh hồn lại, lập tức gọi lên mặt mày vui vẻ đối với người chung quanh chấp tay nói: "Thật ngại, không nghĩ tới chúng ta lần này cũng nhìn sót, đề bày tỏ đối với các bạn ấy này, đợi lát nữa mỗi người đưa một khối chúng ta chú tâm chọn Nguyên Thạch coi như lễ vật, bây giờ các bạn thỉnh tiếp tục chọn, có nghi vấn gì hoan nghênh tùy thời cùng ta trao đổi."

Mọi người vậy xem nghe sau này lục tục tản ra, tiếp tục đi xem chính mình Tâm Nghi đá, nhưng cơ hồ không hẹn mà cùng tránh những thứ kia khổ người giá cao giá trị cao đá, để cho Lý Thần toàn bộ mặt đều không ngừng rút ra rút ra, buồn rầu sắp khóc, lần này đơn giản là mất mặt vút xuống nhà bà nội đi, truyền đi bị mấy nhà kia Ngọc Thạch đại lão biết, còn không cười đến rụng răng, huống chi mặc dù hấn gia đại nghiệp đại, nhưng đột nhiên này thoáng cái mấy triệu sẽ không cũng là nhúc nhích không phải, tâm lý bả chọn trở lại món hàng thô này Giám Định Sư mắng cầu huyết lâm đầu.

Dương Lăng có tật giật mình bốn phía trộm nhìn lên một chút, có phát hiện không nhân chú ý mình, trong bụng cũng là thờ dài một hơi, sờ lên cằm làm bộ đồng nhìn tây nhìn, đi theo Phương Hoành Cơ xa rồi đi xa này đồng đá vụn đầu.

"Tiểu Dương, mới vừa rồi chuyện gì xảy ra?" Phương Hoành Cơ thấp giọng hỏi.

Dương Lăng lắc đầu một cái cười khổ nói: "Ta phát hiện phía trên tựa hồ có một cái khe, vỡ nhẹ một chút, nó liền toái!"

Phương Hoành Cơ trên trán toát ra mấy cái hắc tuyến, giống như gặp quỷ như thế nhìn hấn, nhớ tới Dương Lăng bóp vỡ Phi Thúy cảnh tượng, nhất thời cảm giác sau lưng một trận phát lạnh, không tự chủ được rồi đi hấn mấy bước.

Hai người rì rà rì rầm, lúc này cái đó râu đại thúc lén lút đi tới, nắm Dương Lăng tay lắc mạnh một hồi, dùng xấu tiếng phổ thông cảm kích nói: "Tiểu huynh đệ, hôm nay thật rất cảm tạ ngươi, nếu như không phải là ngươi, nếu là mua về ta nhất định phải nhảy lầu."

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122: Mua khối hàng rác rưởi

Dương Lăng cười khan không nói ra lời, đại thúc trung niên móc ra một tấm danh thiếp hai tay cung cung kính kính đưa cho hắn, "Tiểu huynh đệ, kẻ hèn chu lâu ninh, đây là ta danh thiếp, sau này hữu dụng đến thời điểm thỉnh cứ mở miệng, kẻ hèn định sẽ không từ chối ~!"

Dương Lăng nhận lấy danh thiếp liếc mắt nhìn, Hồng Kông chu đại phúc công ty châu báu toàn cầu mua hàng Phó quản lý, chu đại phúc Ngọc Thạch Thương Hành chung quy cổ vấn chu lâu ninh, chu đại phúc hẳn dĩ nhiên biết, Hồng Kông nổi danh nhất công ty châu báu, cũng là Trung Quốc châu báu giới lão đại, ở toàn thế giới đều là ít có số hiệu, vì vậy cũng vội vàng ngưỡng mộ đã lâu mấy câu, Phương Hoành Cơ dĩ nhiên sẽ không bỏ qua làm quen loại này nghiệp giới cả sâu cơ hội, cũng tiếp cận đi tới bắt tay, biết nhau một chút, trao đổi danh thiếp cùng phương thức liên lạc, ba người hàn huyên hồi lâu chu lâu ninh mới rời khỏi.

"Ai, đây mới thực sự là đại lão a ~! Theo chân bọn họ vừa so sánh với ta chính là thứ cặn bã cặn bã." Phương Hoành Cơ nhìn chu lâu ninh bóng lưng có chút lòng chua xót nói.

Dương Lăng thu hồi danh thiếp cười nói: "Ha ha! Cơ ca đừng khiêm nhường, trong thành Trường An người cũng coi là cái cá sấu cá!"

Phương Hoành Cơ lắc đầu một cái tiếp tục xem đá kia, Dương Lăng cũng quay đầu bốn phía nhìn một chút, như có điều suy nghĩ đi tới một khối to bằng cái thớt đá trước mặt, để bàn tay dán lên, sau đó thúc gục chân khí

Liên tục không ngừng chân khí từ bàn tay xuyên vào trong viên đá, trong thần thức cảm giác có địa phương trót lọt, có địa phương giống như ở vũng bùn đi vào trong đường, tôi tâm chậm chạp, căn cứ mới vừa rồi đánh vỡ đá lớn kinh nghiệm, trở ngại phương nhất định là bằng đá không thuần địa phương, trở ngại càng lớn là tạp chất càng nhiều càng dày đặc.

Hắn vừa đi vừa nghĩ, đẩy thử tốt nhiều khối, tình huống căn bản đều không khác mấy, hắn cũng không thể nhận định bên trong rốt cuộc có hay không ngọc tốt, cho nên cũng chỉ có thể lắc đầu buông tha, đại khái lại vừa là nửa giờ trôi qua, trong phòng kho nhân trên căn bản đều lựa chọn tốt mình nhìn trúng mao liễu, rất nhiều người đã đem viết số thứ tự cùng giá cả nhãn hiệu giao cho Lý Thần, xem ra hôm nay giao dịch hội đã chuẩn bị kết thúc, chỉ chờ người trả giá cao trúng thầu.

Lúc này Dương Lăng đứng tại một cái lớn bằng quả bóng rổ tiểu một tảng đá trước mặt, tảng đá này như thường mở ra lớn chừng bàn tay cửa sổ, bên trong lộ ra nhàn nhạt một tia vẻ xanh biếc, mặt ngoài có tinh tế một cái xanh tuyến, lúc liền lúc đứt theo da từ trên xuống dưới kéo dài đến phần đáy, hẳn như thường để bàn tay dán lên, chân khí xuyên vào sau khi lại cảm giác trót lọt vô cùng, không có chút nào cách trở thông đến thạch tâm sâu bên trong, hẳn nhất thời trong lòng động một cái, vì vậy bà Phương Hoành Cơ kêu đến, để cho hắn giúp mình nhìn một chút khối này đại khái trị giá bao nhiêu tiền.

Phương Hoành Cơ móc ra đèn pin nhìn mấy lần lắc đầu nói: "Tiểu Dương, tảng đá này chất lượng không được, người chính là đổi một khối đi!"

Dương Lăng cười nói: "Cơ ca, người biết ta chính là đi theo người tới chơi, tùy tiện mua một khối khi vật kỷ niệm, tới nơi này một trận, cũng không thể tay không mà về đi, ta quyết định, liền nó, nhìn thuận mắt!"

"Được, tùy người! Hy vọng mua về người đừng khóc." Phương Hoành Cơ bữu môi một cái, từ trên bàn cầm lên một trang giấy, quét quét viết lên một trăm tám chục ngàn con số giao cho hắn, trong miệng còn đang nói: "Tảng đá này nếu như không mở cửa sổ nói không chừng giá trị hai trăm ngàn, mở cửa sổ còn không đáng tiền, nếu là ta một trăm ngàn cũng sẽ không muốn, người đã thích, hay là cho người báo cáo cái cao điểm mà giá cả tốt thuận lợi lấy xuống, ôm về nhà cứ như vậy bày ra trên bàn làm một kỷ niệm, cũng đừng coi ra! Thật không biết Lý gia làm sao biết bà loại hóa sắc này cũng để ở chỗ này, rõ ràng cho thấy rác rưởi nha!"

Dương Lăng nghe khóe mắt quát thẳng tới rút ra, hận không được một cái tát bà người này hô đến trên tường đi.

Khi Dương Lăng bà ra giá ký nộp lên không lâu, Lý Thần liền bắt đầu hò hét trúng thầu người tên cùng đá số thứ tự, Dương Lăng thuận lợi trúng thầu, những người khác có người ảo não có người vui sướng, nhưng phần lớn người đều được mình muốn đồ vật, Phương Hoành Cơ đấu thầu bốn khối trúng thầu hai khối, tốn ra gần một trăm vạn.

Quẹt thẻ giao dịch xong, mỗi người đều lãnh xong một tấm thu cư sau khi, một đám người ở Lý Thần kêu gọi lục tục rời đi trang viên, có xe lái xe, không xe Lý gia cũng an bài mấy chiếc xe buýt đem những này khách thương đưa về trong thành phố quán rượu.

Bởi vì Dương Lăng liền mua một khối, thể tích cũng không lớn, vì vậy hắn không có để cho Lý gia làm hướng quốc nội gửi vận chuyển, chính mình trực tiếp liền ôm trở về tới. Đây ra phòng khách môn,

Đang đang xem ti vi Kim Lục Phúc nhìn Dương Lăng ôm một khối nguyên liệu thô, lập tức nhận lấy đi xem mấy lần dờ khóc dờ cười nói: "Tiểu tử người đây là ở đâu mà nhặt về?"

Dương Lăng buồn rầu bà thu cư vỗ vào trên bàn trà, Kim Lục Phúc cầm lên nhìn một cái, nhất thời thân thể ngồi thẳng một chút, kinh ngạc nói: "Các người lại chạy đến Lý gia đi? Tiểu Phương dẫn người đi?"

Nhìn Dương Lăng gật đầu, Kim Lục Phúc tức giận nói: "Phương Hoành Cơ tiểu tử này làm gì ăn? Thế nào cho người mua về như vậy một khối nát đá?"

Dương Lăng nghe xạm mặt lại, phiên trừ bạch nhãn nói: "Lục Phúc ca, là chính ta muốn mua, ta nhìn nó thuận mắt!"

Kim Lục Phúc khi cười, chỉ Dương Lăng nói: "Tiểu tử người là nhiều tiền không chỗ xài đi, loại đá này người phải đi khu vực khai thác mỏ, ven đường

tùy tiện nhất, căn bản cũng không đáng tiền, Vân Nam những kinh doanh đó đề đoan Phi Thúy thương nhân tới mua đều là bản vẽ căn danh hiệu, mấy mao tiền một căn."

Dương Lăng lúc này cũng có chút không rõ, kinh ngạc nói: "Không thể nào, Lý gia lớn như vậy thương gia kinh doanh ngọc thạch, vậy làm sao sẽ cất giữ như vậy một khối nát đá?"

Kim Lục Phúc cũng là lắc đầu nói thẳng kỳ quái, bởi vì lúc này đã đến gần mười hai giờ khuya, hai người trao đổi mấy câu, Dương Lăng đi liền tắm, sau đó ngủ

Sáng ngày thứ hai hơn chín giờ, Dương Lăng cùng Kim Lục Phúc hai nhân đã tới gác vịnh Ngọc Thạch thị trường giao dịch, chung đường còn có ngày hôm qua mấy vị bằng hữu, Dương Lăng cho Phương Hoàn Cơ gọi điện thoại, hai đạo nhân mã rất nhanh thì hội tụ đến đồng thời, bọn họ tại thị trường bên ngoài tìm một chỗ nghỉ ngơi, chỉ chờ Ngọc Thạch triển lãm bán hàng sẽ chính thức bắt đầu.

Địa phương chính phủ rất coi trọng lần này năm mới Ngọc Thạch triển lãm bán hàng biết, gác vịnh thị trường bên ngoài to lớn đất trống đã bị ny lon vải che mưa cách thành thật là lớn mấy khối khu vực, phân môn biệt loại để vô số tất cả lớn nhỏ Ngọc Thạch mao lieu.

Thị trường đại môn bên cạnh phía trên to lớn màn hình điện tử thượng cũng không ngừng hiện lên hoan nghênh từ cùng có liên quan lần này triển lãm bán hàng trong buổi họp khả năng xuất hiện một ít đá tin tức, mà sân chung quanh, nhân càng ngày càng nhiều, trừ đến từ Trung Quốc nội địa, Hồng Kông, Đài Loan, Nhật Bản, Singapore đẳng địa khách thương, càng nhiều hay lại là dân bản xứ, rậm rạp chằng chịt sóng người dừng động, phần lớn đều là tới xem náo nhiệt.

Vốn là địa phương khí trời cũng rất nhiệt, cộng thêm nồng nặc ánh mặt trời, rất nhiều người còn chưa đi đường đều đã cả người ướt mồ hôi, Kim Lục Phúc càng là không ngừng kêu khổ.

Chờ đến màn hình điện tử thượng tuyên bố triển lãm bán hàng sẽ chính thức bắt đầu, thời gian đã sắp mười giờ.

Dương Lăng bọn họ trên cổ treo đã sớm từ phe làm chủ lãnh được khách thương treo bài, đi theo thương nhân trong đội ngũ từ từ đi vào bị vài ny lon vây quanh trong sân.

Mỗi cửa vào nơi đều có súng ống đầy đủ Myanmar quân nhân canh giữ, muốn lợi dụng sơ hở cũng không thể, mấy cái dân bản xứ muốn kẹ ở trong đám người lên lên lút lút đi vào, bị mấy bóng súng đập ra đến, rất nhanh bị ở bên cạnh trông cảnh sát kéo đi.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 123: Phát hiện đặc thù khoáng thạch !

Sau khi đi vào, đầu tiên là là một tầng lớn cáo thị, dùng trung xa anh Tam Quốc ngôn ngữ viết triển lãm bán hàng sẽ hạng mục cùng một ít chú ý sự hạng cùng với giao dịch thủ tục vân vân tin tức, Dương Lăng sơ lược nhìn mấy lần, liền theo Kim Lục Phúc bọn họ đi vào bên trong, đi vào đám người cũng từ từ tản ra, rất nhiều chính phủ an bài hướng dẫn mua cũng xen kẽ ở bên trong, tới tới lui lui là các thương nhân giới thiệu tình huống.

Bởi vì là chính phủ làm chủ, cho nên bên trong sân bày ra đá phẩm tương cũng tương đối cao, hơn nữa khổ người cũng đặc biệt lớn, liếc nhìn lại, nhỏ nhất đều có băng gỗ từ đại tiểu, tới một khối to có nhà nhỏ lớn như vậy, nhân đi ở bên trong giống như đi dạo rừng đá một dạng mỗi tầng đá đều viết số thứ tự, phía trên còn treo móc một khối minh bài, viết sản địa, lớn nhỏ, sức nặng, cạnh tranh giá bắt đầu đợi một hồi tin tức, với tới hôm qua ở Lý gia thương khó nhìn đến không sai biệt lắm, bất quá duy nhất khác nhau chính là những đá này đều không lái qua cửa sổ, nói cách khác nơi này đều là 100% mao lieu, toàn dựa vào đánh cược, đánh cược kinh nghiệm, đồ vận khí.

Đương nhiên, tất cả mọi người đều minh bạch đây là địa phương chính phủ tay thuận đoan, cái này cạnh tranh giá bắt đầu cũng định cao vô cùng, người đánh cược thắng người liền kiếm, người đánh cược thua bọn họ liền kiếm, nhưng từ xác suất đi lên nói, bọn họ cuối cùng nhất định sẽ kiếm bòn măn bất măn.

Ngay tại chỗ chính phủ xem ra, những thứ này đi vào thương nhân, chính là một cái cái đi đi lại lại gà thịt, vừa mập vừa béo, tuyệt ép là trên đời khó tìm người tiêu tiền như rác, cướp đưa cho bọn hắn đưa tiền.

Kim Lục Phúc liền tiếp coi trọng mấy khối, lau cái trán mồ hôi dựa vào ở trên một tầng đá nghỉ ngơi, không ngừng lắc đầu cười khổ, Dương Lăng đi theo phía sau hắn đông sờ một cái tây nhìn một chút, thỉnh thoảng còn sờ một tầng đá nhắm mắt lại ngán người, chọc trái qua nhân cũng không khỏi buồn cười, đứa bé này là đang ở phát ý chứng hay là ở luyện khí công, nhìn đá cũng không phải là dựa vào nghĩ.

"Lục Phúc ca, Lục Phúc ca!" Dương Lăng đứng tại một cái bàn đọc sách đại hòn đá nhỏ trước mặt vẫy tay, Kim Lục Phúc không thể làm gì khác hơn là lắc mấp mấp thân thể đi tới.

"Tiểu Dương, thế nào?" Kim Lục Phúc lau mồ hôi không ngừng thở hổn hển.

"Lục Phúc ca, ngươi xem khối này như thế nào đây?" Dương Lăng chỉ đến đá trước mặt, "Ta cảm giác khối này cũng không tệ lắm."

Kim Lục Phúc nằm úp sấp ở phía trên nhìn một vòng lắc đầu nói: "Khối này phẩm tương không được, ở nơi này nhiều chút mao liêu chính giữa coi như là trung hạ tiêu chuẩn, bên ngoài xanh thiếu màu xám nhiều, Vực sắc cũng không đều đều, loại này liêu tử đang đánh cuộc thời điểm người bình thường sẽ trực tiếp buông tha, trừ phi mở cửa sổ sau có rõ ràng đôi cái nhìn, nếu không không đáng giá hạ thủ."

Dương Lăng giống như nghe Thiên Thư như thế, sau đó chỉ trên đá mình bài cười ngầy ngớ mấy tiếng nói: "Nhưng là nó đủ tiện nghi a!"

Kim Lục Phúc dờ khóc dờ cười, "Tiểu tử ngươi, ngăn thạch là nhìn giá cả tiện nghi sao? Là nhìn phẩm tương chất lượng có được hay không, tảng đá này lớn như vậy, giá cả không cao lắm, có thể thấy phe làm chủ cũng không coi trọng tảng đá này, ngươi cần gì phải hoa này uống tiền?"

Dương Lăng cười nói: "Ngược lại ta cũng vậy mua chơi, ta quyết định liền nó!"

"Được rồi! Tùy ngươi, cái này không thể coi là là công ty tiến hóa cấp, chính ngươi bỏ tiền!" Kim Lục Phúc nhìn nhãn hiệu nổi tiếng thượng ba trăm tám chục ngàn tám giá cả, có chút đau lòng lắc đầu một cái.

Dương Lăng ngoắc ngoắc tay gọi tới phụ cận hướng dẫn mua trao đổi mấy câu, cái đó hướng dẫn mua liền mở cho hắn ra một tấm thuận mua ý hướng thư, chỉ chờ cuối cùng Dương Lăng đi đóng khoản, nếu như không có nhân trước thời hạn mua đi, khoản giao dịch này đại khái coi như hoàn thành, Dương Lăng lập tức nắm ý hướng thư thí điền mà thí điền mà chạy đến bên trong sân phe làm chủ thiết trí quầy phục vụ hoa tạp giao tiền.

Kim Lục Phúc nhìn Dương Lăng bóng lưng không ngừng cười khổ, thở dài lại đẩy nhìn lên đá tới.

Nguyên Thạch giao dịch hội chính là như vậy, mỗi một khối cũng công khai ghi giá, nhưng cũng chỉ là một thấp nhất giao dịch giới, nhìn trúng liền tiền hạ thủ vì cường, nếu không tiếp theo bị người khác nhanh chân đến trước, nhưng nơi này mao liêu nhiều như vậy, nhiều đến thật là không thể đếm hết được, liền khu vực này mà nói, đầu gì cũng có hơn ngàn khối, ngoài ra còn có giống vậy ngũ cái khu vực, mấy ngàn tảng đá sắp xếp ở nơi đó, tùy ý ngươi nhiều tiền lắm của, triệu ngàn vạn hơn trăm triệu giá cả đều có, trong tay vốn có hạn,

Cuối cùng là vẫn còn muốn tìm đến tốt hơn đá.

Cho nên, người bình thường cũng sẽ không dễ dàng xuất thủ, thà chờ lâu đợi một hồi nhìn nhiều một chút, phần lớn mua thương đồ là đợi đến cuối cùng mới ra tay, giống như Dương Lăng loại này ngay từ đầu đi mua ngay đơn cơ hồ không có.

Cho nên, Dương Lăng đi giao tiền thời điểm, nhân viên làm việc đều rất kinh ngạc, phụ cận khách thương cũng cảm giác không tương tượng nổi, bắt quá nhìn một cái hắn còn trẻ như vậy cũng đều thư thái, đoán chừng là cái nào Phú Nhị Đại, nắm cha tiền tới đồ xuống sông xuống biển.

Giao nhận xong sau, Dương Lăng trở lại mới vừa rồi vị trí, hướng dẫn mua rất ngạc nhiên cho tảng đá này ký hiệu thượng đã bán ra bằng hiệu, sau đó Dương Lăng liền lại ưu tai du tại bắt đầu đi dạo đứng lên.

Dương Lăng đặc biệt nhìn nhiều chút giá cả không tính là quá đắt, phẩm tương không tính là quá tốt đá, mà đối với những thứ kia nhìn một cái chính là cực phẩm hoặc là cạnh tranh giá cả rất cao, hắn trên căn bản nhìn một cái rồi đi, một là không mua nổi, hai là cạnh tranh quá kịch liệt, không dễ dàng giải quyết, đi dạo không sai biệt lắm hai giờ, lại xuất thủ lần nữa một lần, tảng đá này giống vậy tại chỗ bên trong mà nói đầu không tính lớn, giá cả cũng không cao lắm, là người khác không coi trọng phẩm tương, hơn 60 vạn, vẫn còn ở hắn trong giới hạn chịu đựng.

Buổi trưa tại thị trường phụ cận tùy tiện ăn mấy hóp khó ăn giống như cắt dạng khoái xan, hai người đổi một cái khu vực tiếp tục đi dạo.

Trong lúc, Dương Lăng xuất thủ lần nữa hai lần, (www.uukanshu.com) tổng giới vượt qua một trăm ba mươi vạn, hắn mỗi lần nhìn trúng liền lập tức đi trước giao dịch, mỗi lần Kim Lục Phúc cũng không nhìn được trên mặt chỉ rút gân, hận không được đào hố bả Dương Lăng vùi vào đi coi là, này nơi đó là ngăn thạch, hoàn toàn là bại gia tử cách làm, càng về sau Dương Lăng đứng ở một tảng đá trước hướng về phía hắn vẫy tay thời điểm, hắn làm bộ không nhìn thấy, quay người lại biến mất ở mấy khối đá lớn phía sau, quá dập đầu sầm, đi theo Dương Lăng, hắn có một loại tùy thời muốn chết cảm ngộ, bây giờ Dương Lăng kêu hắn, hắn đều cảm thấy tâm Luật thất thường, choáng váng, mình làm giong cách xa hắn một chút mà, như vậy có lẽ còn có thể quá nhiều sống mấy ngày.

Này là một khối cái ghế đại hòn đá nhỏ, màu vàng da đá bên ngoài xanh tiêu biểu xanh tiền dày đặc, ở ánh mặt trời chiếu xuống, toàn thân cũng lộ ra một cổ ánh sáng màu xanh biếc, mặt ngoài phẩm tương cũng tốt vô cùng, giá cả cũng đạt tới hai trăm ba mươi vạn khoảng cách, Dương Lăng mới vừa rồi đã dùng chân khí khảo nghiệm qua, tảng đá này nội bộ thông suốt tính tốt vô cùng, cơ hồ không cảm giác được trời ngại, nói cách khác trong tảng đá bởi vậy cho nên rất tinh khiết, hắn do dự một chút bốn phía nhìn một chút, lại không nhìn thấy Kim Lục Phúc, không thể làm gì khác hơn là cười khổ suy tính một chút, gờ tay lên khai ra hướng dẫn mua, để cho hắn khai cụ thuận mua ý hướng thư.

Hắn nắm ý hướng thư hướng quầy phục vụ đi hoa khoản giao nhận, khi hắn đi qua một khối xe hơi nhỏ đại hòn đá nhỏ thời điểm, trong đầu đột nhiên "Khi ~" một tiếng vang thật lớn, phảng phất Tự Viện Đại Chung trực tiếp ở trong đầu hắn gõ, nhất thời dao động hắn lao đảo một cái hơi kém đặt móng ngồi dưới đất, thân thể lay động đến mấy lần mới hồi phục lại, đồng thời trước mắt bắn ra một khối màn sáng, "Phát hiện đặc thù quảng vật, có hay không tiến vào bài tập trạng thái?"

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124: Thê chân

Ngoa tào ~!

Dương Lăng thật vất vả không chế được thân thể của mình, vẫn là không nhịn được hai chân chỉ run run, đáy lòng không tránh khỏi gào thét bị thương một tiếng: "Người đại gia, rốt cuộc có phản ứng!"

Hắn cố nén đáy lòng kích động, từ từ đến gần khối đá lớn này, đưa tay sờ lên, một cỗ phi thường cảm giác kỳ dị xuất hiện ở trong đầu, thân chân khi trong cơ thể trong nháy mắt đều đi theo sôi trào, ở Kỳ Kinh Bát Mạch trung xông ngang đánh thẳng, hận không được Bạo Thê mà ra.

Rốt cuộc để cho Lão Từ tìm tới a ~!

Giờ khắc này Dương Lăng có một loại xuân về hoa nở, lệ rơi đầy mắt xung động, cả người hắn cũng nằm ở trên đá, kích động lau nước mắt Hoa nhi, chỉ kém gào khóc, chọc chung quanh đi ngang qua nhân cũng mặc danh kỳ diệu, một cái hướng dẫn mua nhìn thấy cho là hắn cảm nắng, chạy mau tới đỡ hắn, hỏi hắn có cần phải đi bệnh viện.

Dương Lăng hai tay nắm thật chặt cái này người nữ bán hàng tay dùng sức lay động, trong mắt chứa đựng nước mắt nghẹn ngào nói: "Ta liền muốn người, ta liền muốn người!"

Người nữ bán hàng bắt quá hơn hai mươi tuổi, sắc đẹp còn tương đối khá, nghe Dương Lăng lời nói nhất thời sắc mặt đỏ giống như Apple, vô cùng khảm trương nhìn hắn dùng lấp ba lấp bắp lại nói: "Tiên sinh, tiên sinh, ta không được, ngài chỉ có thể mua đá!"

"À?" Dương Lăng đột nhiên tỉnh ngộ lại, vội vàng gạt đầu nói: "Đúng, đúng, ta chính là muốn mua tảng đá này."

Người nữ bán hàng thở phào một cái, nhìn cái này không quá soái nhưng lại rất coi được nam nhân trẻ tuổi, ngượng ngùng nói: "Tiên sinh, ta lập tức giúp người khai cụ ý hướng thư, xin ngài buông ta ra trước được không?"

Dương Lăng lúng túng vội vàng buông tay ra, người nữ bán hàng tâm lý rốt cuộc lại nhiều chút thất lạc, nàng chịu đựng tiểu lộc loạn chàng nhịp tim, rất nhanh thì cho Dương Lăng quần lí tốt một tấm thuận mua ý hướng thư, Dương Lăng tiếp tục đi tới nhìn một chút, nhất thời sùng sờ, phía trên giá cả lan viết Nhân Dân Tệ 26 triệu nguyên.

"Tiên sinh ~ tiên sinh ~!"

Cô bán hàng trong lòng cũng là kích động vô cùng, chỉ cần mình hoàn thành khoản giao dịch này, cũng có thể có được không ít tiền thưởng, vì vậy nhìn có chút ngăn người Dương Lăng vội vàng nhắc nhở hắn, để cho hắn xác nhận có phải hay không lập tức có thể giao dịch.

"Ồ ~!" Dương Lăng thân thể run một chút tỉnh hồn lại, hắn có chút lúng túng nói: "Làm phiền người giúp ta nhìn tảng đá này, trên người của ta không đủ tiền, ta lập tức đi nghĩ một chút biện pháp."

"Tốt tiên sinh ~!" Người nữ bán hàng phi thường có lễ phép gạt đầu một cái, loại chuyện này nhưng là thường thường phát sinh.

Dương Lăng vì vậy lấy điện thoại di động ra cho Kim Lục Phúc gọi điện thoại, sau khi tiếp thông nói vài lời, chưa được vài phút, Kim Lục Phúc lác mạp mạp thân thể đầu đầy mồ hôi đi tới, khi hắn thấy rõ ràng Dương Lăng trong tay ý hướng thư, không nhịn được cả người đánh mấy cái ớn, đột nhiên cũng cảm giác một chút cũng không nhiệt, trên trời thái dương trong nháy mắt cũng mất đi màu sắc, tâm lý oa lạnh oa lạnh, hắn sạm mặt lại nói: "Tiểu Dương, người nhất định phải mua khối này?"

"Ừ ~!" Dương Lăng dùng sức gạt đầu một cái, vẻ mặt đau khổ nói: "Nhưng là Lục Phúc ca, ta không đủ tiền, người có thể hay không mượn trước ta chút?"

"Đây là một chút?" Kim Lục Phúc thân thể lay động mấy cái, vội vàng đem lác đầu giống như trống lác luôn miệng nói: "Ta không có tiền, ta không có tiền!" Tâm lý lại nói, cho dù là có tiền cũng không thể cho người mượn tên phá của này a!

"Này có thể lắm!" Dương Lăng nhất thời mặt giống như khổ qua như thế vụn vụn, tảng đá này hắn vô luận như thế nào cũng không thể buông tha, phải thừa dịp người khác còn không có hạ thủ vội vàng mua lại, cho dù là đập nồi bán sắt cũng phải lấy được tay. Người nữ bán hàng cũng là phi thường tiếc nuối, năng không khỏi nhẹ giọng nhắc nhở: "Tiên sinh, nếu không ngài lại tìm những bằng hữu khác thử một chút?"

"Đúng đúng ~!" Dương Lăng lại gọi thông Phương Hoành Cơ điện thoại, sau khi tiếp thông không nói vài lời liền cúp điện thoại, Phương Hoành Cơ tiểu tử kia bắt đầu nghe hán nói vay tiền, rất nghĩa khí vỗ ngực, nhưng vừa nghe nói hán muốn mượn con số, lúc ấy liền ù rù mà, nửa ngày không có mở khang, cuối cùng biệt xuất mấy chữ, để cho hán tìm một chút tối hôm qua gặp phải Chu Cửu Ninh thử một chút.

Đúng nha! Dương Lăng lúc này không có biện pháp chút nào,

Tật bệnh loạn chạy chữa, mặc dù cùng cái đó Chu Cửu Ninh cũng chỉ là gặp mặt một lần, nhưng người nào để cho cái tên kia ngày hôm qua lời thề son sắt nói có thể tìm hán hỗ trợ đây? Vì vậy hán nhảy ra Chu Cửu Ninh danh thiếp đánh tới, rất nhanh thì kết nối.

"Ha ha, Dương tiểu hữu, chuyện gì, chẳng lẽ tìm tới vật liệu tốt?" Chu Cửu Ninh tựa hồ phi thường nhiệt tình.

Dương Lăng cùng hán hàn huyên mấy câu, sau đó nhắc tới vay tiền sự tình, Chu Cửu Ninh yên lặng chốc lát rất sáng khoái nói mình ngay ở bên cạnh khu vực, hán lập tức tới ngay nhìn một chút.

Quả nhiên, không sai biệt lắm hơn mười phút, Chu Cửu Ninh liền cùng hai nam một nữ bốn người đi tới, Dương Lăng nghênh đón cùng hán chào hỏi, cũng đơn giản đem mình gặp phải sự tình nói một chút.

Chu Cửu Ninh có chút gật đầu một cái, sau đó vây quanh khối đá lớn này nhìn một vòng dừng lại, cái gọi là thân thiết với người quen sơ, người dày dặn kinh nghiệm, hán không có phát biểu bất cứ ý kiến gì, chẳng qua là thần sắc có chút ngưng trọng nói: "Dương tiểu hữu, này kẻ có tài không lộ như vậy, giá cả không rõ, ta trước tiên có thể giúp ngươi mua lại, đợi một hồi giao nhận xong sau, vật liệu đá ta trước chờ trở về đặt ở thương khố, đợi sau khi về nước ngươi tiếp cận đủ tiền khoản, ta lại đem nó đóng trả cho ngươi, lợi tức ta đều có thể không muốn, coi là là miễn phí hỗ trợ, ngươi xem coi thế nào?"

Theo đạo lý nói, Chu Cửu Ninh chuyện này đã giúp hết tình hết nghĩa, dù sao hai người trước tới hôm qua cũng còn là người xa lạ, Chu Cửu Ninh bên người một người trẻ tuổi chuẩn bị nói chuyện, lại bị hán ngăn lại.

Dương Lăng trầm tư một chút nói: "Chu tiền bối, chúng ta có thể hay không vu vi một chút, ta dùng khác làm thế chân?"

"Khác sao?" Chu Cửu Ninh có chút nghĩ một hồi gật đầu một cái, "Cũng được, giá trị vượt qua mười triệu vật phẩm ta giúp ngươi, đây đã là ta có thể tận cổ gắng lớn nhất!"

"Tốt ~!" Dương Lăng gật đầu một cái né người kéo ra ba lô, ở bên trong sờ mấy cái, móc ra một khối đá quý màu tím, khi này khối bảo thạch mọc ra thời điểm, chiếu nồng nặc ánh mặt trời, nhất thời chột lóe ra một cổ nồng nặc ánh sáng màu tím, toàn thân thấu triệt tinh khiết, Uyển Như bầu trời đêm rực rỡ nhất Tinh Thần.

"Oa ~! Thật là đẹp ~!" Đi theo Chu Cửu Ninh cùng đi nữ nhân đột nhiên che miệng hét lên một tiếng, con mắt trực câu câu nhìn chăm chăm Dương Lăng trong tay bảo thạch, kích động cả người đều tại sốt.

Cái đó người nữ bán hàng cũng bị kinh ngạc đến ngây người, che ngực nhìn Dương Lăng không nhúc nhích, còn sót lại nhân đều riêng loại ngạc nhiên kinh ngạc biểu tình, Chu Cửu Ninh ở một lúc, đột nhiên kích động nói: "Dương tiểu hữu, ngươi định dùng khối này bảo thạch làm thế chân?"

"Không tệ ~!" Dương Lăng gật đầu một cái, bả bảo thạch đặt ở Chu Cửu Ninh trong tay.

Chu Cửu Ninh nhìn chăm chăm trên tay bảo thạch, thân thể cũng là không nhịn được nhỏ nhẹ lay động mấy cái, trong mắt lóe lên vô cùng mãnh liệt cùng hưng phấn, có chút lời nói không có mạch lạc nói: "Ngày Từ Ngọc tùy nha! Tinh khiết, thông suốt, đây tuyệt đối là cực phẩm trong cực phẩm, không nghĩ tới ta tuổi đã cao còn có thể thấy như vậy tuyệt thế bảo bối, thật là ông trời mở mắt a!"

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 125: Cắt đá

"Chu tiền bối, không biết như vậy có thể hay không?" Dương Lăng đối với khối này bảo thạch không thêm để ý chút nào, hán vội vàng muốn đem trước mắt món hàng thô này trước thu vào tay mới yên tâm.

"Có thể có thể." Chu Cửu Ninh gật đầu liên tục, coi như Ngọc Thạch châu báu hành nhà, Phi Thúy hán thấy quá nhiều, ngọc lục bảo, Đế Vương xanh loại này khó gặp cực phẩm hán cũng đã gặp không ít, duy chỉ có như thế cực phẩm màu sắc rực rỡ Ngọc Tùy hán chưa từng gặp qua, bảo vật tuyệt thế đều là có thể gặp mà không thể cầu, dùng tiền mua không đến, hán hơi suy nghĩ nói: "Dương tiểu hữu, không biết ngươi khối này bảo thạch có bán hay

không, nếu như người nguyện ý chuyển nhượng lời nói, ta giúp người đem khối này vật liệu đá mua lại!"

Dương Lăng quay đầu nhìn một chút Kim Lục Phúc, Kim Lục Phúc có chút gật đầu một cái, hẳn biết Dương Lăng có đường tắt lấy đủ loại như vậy bảo thạch, hẳn trên tay mình đều có mười mấy khối, chỉ bất quá còn không có xuất thủ mà thôi, khối này ngày Từ Ngọc tùy tay nói đáng tiền, nhưng là nhiều nhất giá trị hơn hai chục triệu, nó không giống Phi Thúy loại này đại chúng tiêu phí cấp Ngọc Thạch, trừ phi gặp phải đại phú đại quý yêu nhà, nếu không rất khó xuất thủ, nhưng rơi vào Chu Cửu Ninh trong tay lại không giống nhau, bọn họ đóng gói tuyên truyền, đánh lên nhãn hiệu, rất dễ dàng liền tiêu hóa hết.

"Nếu Chu tiên bối đồng ý giúp đỡ, ta cũng vô cùng cảm kích!" Dương Lăng gật đầu một cái đáp ứng. Chu Cửu Ninh lập tức an bài bên người một người trợ thủ nắm Dương Lăng ý hướng thư đi quầy phục vụ giao tiền, thật giống như rất sợ hãi đối ý như thế, trong mắt hẳn, Phi Thúy nơi này khắp nơi đều có, duy chỉ có khối này cực phẩm Ngọc Tùy, thiên sơn vạn thủy đi khắp cũng không gặp được, chính mình nếu là bỏ qua cơ hội này, cả đời này sợ rằng lại cũng không gặp được.

Rất nhanh, giao nhận đơn cùng thu cơ để cho ở Dương Lăng trong tay, lần này tất cả đều vui vẻ, Chu Cửu Ninh vui thích cười lớn vỗ vỗ Dương Lăng bả vai, vài người nói chuyện với nhau mấy câu sau liền ai đi đường nấy, Dương Lăng lúc này mới hải lòng thở dài một hơi, cô bán hàng trực câu câu nhìn hẳn, cả mắt đều là tiểu tình tình đang lấp lánh, bị dọa sợ đến hẳn vội vàng phui mông lách người.

Có thu hoạch này, Dương Lăng đảo qua trong lòng khối mùi, ngẫm nga bài hát đi quầy phục vụ giao nhận mới vừa rồi khối phi thúy kia mao liễu, sau đó tiếp lấy tiếp tục đi dạo, tinh thần phấn khởi giống như đánh máu gà một dạng tràn đầy thị trường tán loạn, hy vọng có thể tìm lại được một khối đặc thù khoáng thạch, nhưng để cho hắn khó chịu là, cho đến mặt trời xuống núi, một ngày giao dịch hội kết thúc, hắn lại cũng không có gặp phải gọi ý của hệ thống, không thể làm gì khác hơn là có vẻ không vui với Kim Lục Phúc trở lại nhà khách.

Kim Lục Phúc hôm nay thu hoạch rất tốt, mua được bảy khối nguyên liệu thô, tiêu hết sắp tới bảy trăm vạn nguyên, có chút tiếc nuối cũng có chút thỏa mãn, ít nhất trong đó hai khối hẳn vạn phần chắc chắn sẽ cho ra không tệ ngọc tốt, ít nhất lỗ vốn là không có khả năng, mà Dương Lăng trừ ra khối kia đặc thù khoáng thạch, cũng xuất thủ bảy tám lần, tổng giới cũng vượt qua bảy trăm vạn, hẳn tính toán một chút, chính mình lại sắp biến thành nghèo rớt mồng tơi, bất quá hẳn vạn phần chắc chắn chính mình vật liệu đá chỉ muốn cời bỏ, phòng chừng sẽ tăng giá trị không ít.

Mỹ mỹ nghỉ ngơi một đêm, ngày thứ hai, hai người buổi sáng tiếp tục đi đi dạo giao dịch hội, Dương Lăng không có sẽ xuất thủ, bởi vì hắn nhanh không có tiền, mà còn lại đá, không khối là trên một triệu thiên giới.

Kim Lục Phúc cũng không tìm được Tâm Nghi đá, vì vậy buổi chiều, hai người cùng phe làm chủ giao thiệp một chút, cung cấp giao nhận đơn cùng thu cơ sau khi, để cho bọn họ hỗ trợ bà đá vận chuyển đến quan phương miễn phí hãng chế biến tiến hành cắt, có giá trị liền do quan phương an bài gửi vận chuyển trở về nước, không giá trị... Dĩ nhiên chỉ có thể học máu vớt bỏ.

Hai người đứng ở hãng chế biến xưởng bên trong, nhìn hai chiếc xe tải đem bọn họ mua mao liễu tháo xuống,

Cùng phe làm chủ nhân viên làm việc xác nhận không có lầm sau khi chữ ký, mấy cái nhà máy công nhân liền vây lại, hỏi thăm bọn họ có hay không bắt đầu?

Lần giao dịch này sẽ tổng cộng ba ngày, hôm nay mới ngày thứ hai, tới cắt đá rất ít người, nếu như chờ đến ngày mai, nhà máy sẽ toàn bộ gánh vác vận chuyển, muộn thậm chí sẽ đợi một hồi chừng mấy ngày mới có thể làm được.

Hai người trao đổi một chút, Kim Lục Phúc quyết định trước đem mình cời ra, vì vậy tại hắn dưới sự chỉ huy, một chiếc xe nâng chuyển hàng hoá bà một khối trong đó thả vào máy cắt thượng, mấy cái công nhân bà mao liễu cố định lại sau, một cái kính nghiệm phong phú sư phó liền mở ra máy cắt dựa theo bắt đầu phác họa vị trí bắt đầu cắt.

Một cái phe làm chủ an bài nhân viên làm việc đứng ở bên cạnh giám sát ghi chép, nếu như gặp phải ngọc tốt đoán sẽ làm một chút ghi danh, một là bảo đảm khách thương hàng hóa an toàn, một cái khác cũng có thể với tuyên truyền quảng cáo.

Theo máy cắt chuyển động, một khối thật mỏng đá bị tiện đi xuống, mọi người vội vàng hơi đi tới xem, một cái công nhân thuần thục dùng nước sạch cọ rửa một chút cắt mặt, bên trong lộ ra một vệt tươi đẹp màu xanh lá cây.

Tất cả mọi người hô to: "Căng căng!"

Kim Lục Phúc trên mặt cũng lộ xuất mãn ý nụ cười, tiếp đó, công nhân bà vật liệu đá lộn mấy cái, máy cắt lần nữa chạy, rất nhanh lần nữa cắt ra một khối.

Nửa giờ sau, món hàng thô này bị triệt để cời ra, lấy được một khối bất quy tắc ngọc liễu, nặng có hơn mười kg, thủy đầu rất tốt, màu sắc cũng rất đang coi như là đánh cược tăng mạnh, chế biến sau khi hoàn thành ít nhất cũng đáng 6,7 triệu, lần này Kim Lục Phúc tốn ra tiền vốn liền toàn bộ trở lại, vì vậy một gương mặt mập cười đều cơ hồ không nhìn thấy con mắt.

Sau đó khối thứ hai, khối này vận khí không được, lau mở sau tình hình sẽ không hay, ở công nhân "Suy sụp suy sụp!" Trong thanh âm, mấy dưới đao đến, hơn 70 vạn thì trở thành một nhóm không có chút giá trị nào nát đá.

Khối thứ ba, như cũ vận khí không được, khối này là Kim Lục Phúc coi trọng nhất một khối, hoa hẳn hơn 140 vạn, cho là tắt ra dương xanh, định dùng nó tới trùng trùng mùi mốc, kết quả mạ xanh đều không ra, cập kỳ phổ thông bột củ sen đất phẩm chất, coi như là bạch hạt màu sắc sặc sỡ một tầng vỏ ngoài, làm kim mập mập ngồi xổm ở bên cạnh than thở, tùy ý Dương Lăng khuyên như thế nào đều không tạo tác dụng, vì vậy chỉ hảo chính mình đi giúp hắn chọn một khối, an bài công nhân chừng bảy đao cụ phục vụ.

"Ồ ô ~" theo máy cắt phát ra kịch liệt thanh âm, băng ghế Đại Tiểu Mao đoán bị lau mờ một cái miệng nhỏ, một vết nong xanh màu sắc từ vết cắt ra đầu bắn ra, nhất thời các công nhân cũng kích động quát to lên, "Căng căng, chúc mừng ông chủ, tăng mạnh a ~!" Kim mập mập lúc này mới hưng phấn nhảy cõn lên nhào tới máy cắt cạnh, quả nhiên, nước sạch hướng sau khi rửa sạch sẽ thiết diện, lộ ra nong nặc về xanh biếc.

"Chúc mừng a! Lực Phúc ca ~!" Dương Lăng vỗ vỗ kim mập mập bả vai.

Kim Lực Phúc cũng là mặt đầy đắc ý, chỉ cần một khối này tăng mạnh, như vậy hai ngày này đầu tư coi như là kiếm, máy cắt tiếp tục công việc, quả nhiên, khối này băng ghế lớn nhỏ ngọc liêu hoàn toàn cắt ra sau, lấy được đạt tới bóng chuyển một khối to dương xanh tràn đầy xuyên thấu qua Phi Thúy tử liêu, kim mập mập ôm nó cười không thể chọn chân, nước miếng cũng chảy ra thật lâu, nhìn Dương Lăng đầu đầy đồ mồ hôi, rốt cuộc hiểu tường tận cái loại này một đao sinh một đao tử tình hình, nếu như khối này cắt nữa suy sụp lời nói, hẳn không dám hứa chắc kim mập mập sẽ không đi gặp trở ngại, sau đó biến thành một cái mập mập chết bầm.

Sau đó ba khối chỉ có một khối tiểu phòng, còn lại hai khối đều biến thành một nhóm nát đá, này ba khối hoa kim mập mập gần ba triệu, kết quả là này tan tành mây khói, bất quá tổng thể vẫn là rất được, một khối tăng mạnh, hai khối tiểu phòng, chiết tính được phòng chừng cuối cùng kiếm cái một hai ngàn vạn không thành vấn đề.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 126: Ngọc lục bảo

Mập mập vẫn tương đối hài lòng, ít nhất chính phủ làm chủ giao dịch hội vẫn tương đối đáng tin, nếu như là ở Vân Nam hoặc là bình thường đi đánh cược loại này mao liễu, mấy triệu ném xuống có lúc ngay cả một nước cũng bốc lên không đứng lên.

Sau đó chính là Dương Lăng đá, hẳn đầu tiên là chỉ khối kia xe hơi Đại Tiểu Mao đoán, đây là gợi ý của hệ thống đặc thù khoáng thạch, hẳn quyết định coi ra nhìn một chút bên trong rốt cuộc là cái quái gì, về phần Phi Thúy cái gì, cho dù là một khối Đế Vương xanh, hẳn cũng không có cảm giác gì, còn không bằng tới một khối Băng Tinh khoáng thạch để cho hẳn cao hứng.

Công nhân đòi lấy một chiếc đại cần cẩu, bả tảng đá này treo thả vào trong nhà xung một cái to lớn trên bình đài, sau đó mấy cái công nhân bắt đầu ở phía trên làm ký hiệu, ngón ngang vẽ đầy một cái một cái vết tích, ước chừng bận rộn hai mươi phút, lúc này mới đem tảng đá này thả vào tới một cái lớn máy cắt thượng.

"Ồ ô ~!" To Đại Kim Cương cửa bàn phát ra đình tai nhức óc thanh âm, nhanh chóng xoay tròn trung, vẽ ra ký hiệu một khối da đá bị tiện đi xuống, một cái công nhân nhanh lên đi xối nước thanh tẩy, kết quả lộ ra chẳng qua là bụi bẩn mặt cắt, vì vậy đổi một phương hướng lần nữa cắt đi, lần này lộ ra vẫn là đá, các công nhân tiếp tục cắt, rất nhanh đá lớn bị mờ ra bảy tám cái cửa sổ, kết quả toàn bộ đều là đá, căn bản cũng không có một tia ngọc chất.

Các công nhân lúc này trở mắt nhìn nhau, đều dừng lại tay nhìn Dương Lăng người lão bản này, bọn họ nhưng khi nhìn đến mao liễu thượng mình bài, giá trị hơn hai chục triệu, loại này liễu tử bọn họ một năm cũng tiếp tục không tới mấy khối, bây giờ xem ra thể đầu nhưng là không được, rõ ràng cho thấy muốn suy sụp.

Nói như vậy, tới biết Thạch lão bản đánh cược phòng sau khi hoặc nhiều hoặc ít cũng sẽ cho công nhân bao tiền lì xì, phòng càng nhiều khen thưởng càng nhiều, có thể hào thậm chí ra tay một cái mấy trăm ngàn tiền thưởng, đối với bọn hắn mà nói cơ hồ so với một năm thu nhập còn nhiều hơn, dưới mắt Dương Lăng lớn như vậy một khối, một khi đánh cược phòng, mấy trăm ngàn đều có khả năng.

Nhưng bây giờ, xem ra tiền thưởng phải hủy bỏ, chủ hãng cũng là phi thưởng đáng tiếc, hẳn dài đen đúa gầy gò, đi tới vỗ vỗ Dương Lăng bả vai dùng xấu tính phổ thông nói: "Vị tiền sinh này cũng đừng thương tâm, làm ăn có thua thiệt có kiếm, đồ thạch cũng giống vậy, nói không chừng lần sau liền tăng mạnh."

Dương Lăng nhưng là không thêm đề ý chút nào, hẳn mỉm cười đi tới khối đá lớn này bên cạnh, lấy tay đồng sờ một cái tây sờ một cái, cuối cùng dừng ở một vị trí lấy tay khoa tay múa chân một chút nói: "Từ nơi này cắt đi!"

Nhìn thấy Dương Lăng lên tiếng, công nhân cũng liền bắt đầu làm việc, dùng cần cẩu đem đá lật được vị trí sau, đại cửa bàn cơ hồ là từ đá ngay chính giữa cắt ngang đi xuống, theo máy cắt gào thét, này tảng đá lớn rất nhanh thì cắt thành hai khúc, các công nhân cũng hơi đi tới xem, không khối đều lắc đầu phát ra tiếng thờ dài, chỉ thấy đứt gãy vết cắt hai bên đều là màu xám đá màu trắng, thỉnh thoảng lộ ra lớn cỡ bàn tay mấy khối màu xanh lá cây, cho dù là cắt ra tới cũng là thua thiệt đến rồi tình rồi mù, tuyệt đối là suy sụp không thể lại suy sụp.

Các công nhân lắc đầu, Dương Lăng lại không tức giận chút nào, tay hắn dán hai tảng đá phân biệt cảm thụ một chút, sau đó chỉ huy công nhân bả trong

đó một nửa lần nữa trên kệ máy cắt, khoa tay múa chân một vị trí, vì vậy cửa bàn lần nữa cắt xuống đi.

Rất nhanh, đá lần nữa bị phân chia hai khối, lộ ra vẫn là đá, Dương Lăng lần nữa dùng chân khí cảm thụ, lần nữa chỉ định một khối tiến hành cắt, các công nhân cũng không ở ý, ngược lại lần này công việc đều là quan phương trả tiền, bọn họ dĩ nhiên muốn thỏa mãn khách nhân yêu cầu, cho dù là để cho bọn họ dùng máy xay bột mài thành bụi phấn cũng cũng không đáng kể.

Trải qua ước chừng bảy lần cắt, lúc này thạch trong lòng lộ ra một màn màu đỏ, Dương Lăng trên mặt trán lộ ra vui vẻ mỉm cười, hẳn đợi một hồi chính là cái này, bởi vì khi hấn tay dán lên khối này màu đỏ khu vực lúc, cái loại này để cho hấn cả người chân khí kích động, linh hồn sợ hãi khí tức giống như trường giang đại hà như vậy đánh thẳng tới, hơi kém để cho hấn không cảm được, vì vậy hấn hưng phấn chỉ huy công nhân lần nữa mở cắt, rất nhanh, vốn là xe hơi lớn nhỏ một khối Nguyên Thạch mao liêu,

Bị cắt ra tới lớn bằng quả bóng rổ tiểu Nhất khối màu đỏ Ngọc Thạch.

"Oa ha ha ha ~!" Dương Lăng ôm khối ngọc thạch này hưng phấn hận không được lăn lộn đầy đất, hẳn chắc chắn, đây chính là một khối Nhị Cấp Nguyên năng khoáng thạch, nhưng ít nhất có lần trước khối kia 30 lần đại, lần trước khối kia hệ thống cho ra giá trị là bảy mươi sáu vạn, khối này ít nhất giá trị hơn hai chục triệu, Lục Tinh viên mãn tựa như có lẽ đã gần ngay trước mắt, này không thể không để cho hấn hưng phấn nổi điên, hấn cấp thiết nhất hy vọng là đột phá thợ mở cấp học đồ xa cách khi đó chắc có một cái biến hóa long trời lở đất.

Nhìn Dương Lăng như điên tựa như cuồng dáng vẻ toàn bộ công nhân đều trở mắt nhìn nhau, chẳng lẽ người này bị điên, vói thường ngày ngăn thạch thất bại nhân như thế? Nhưng nhìn nhưng không giống lắm, người này đứng là rất hưng phấn a!

"Tiểu Dương, Dương Lăng, ngươi không có chuyện gì chứ?" Kim Lục Phúc đi tới bên cạnh hấn vỗ vỗ bả vai hấn.

"Tê ~" Dương Lăng lau một cái cũng sắp tích xuất tới nước miếng cao hứng nói: "Không có chuyện gì, không có chuyện gì, ta là thật cao hứng!"

Kim Lục Phúc không khỏi xạm mặt lại nhìn trong tay hấn ngọc liêu, thấy thế nào cũng là một khối cực kỳ phổ thông đỏ phi, giá trị tuyệt đối một hai triệu liền Đình Thiên, nói cách khác Dương Lăng đánh cược món hàng thô này là hoàn toàn sụp xuống, hơn hai chục triệu trên căn bản là đổ xuống sông xuống biển, thật sự là không hiểu nổi hấn tại sao hưng phấn như thế.

"Tiên sinh..." Chủ hăng muốn nói lại thôi, Dương Lăng vung tay lên, chỉ bị giải khai trên đá một ít lớn chừng bàn tay màu xanh lá cây Ngọc Thạch nói: "Xin lỗi, ta thật cao hứng, phía trên những thứ này ngọc ta cũng không cần, tặng cho người."

Ông chủ mừng rỡ, hẳn một mực đứng ở bên cạnh nhìn, dĩ nhiên biết khối này to lớn mao liêu bên trong còn lại mười mấy khối tất cả lớn nhỏ màu xanh lá cây khu vực, mặc dù nhỏ, nhưng chất lượng vẫn không tệ, cắt ra tới ít nhất cũng đáng hơn mấy triệu, nhất thời vô cùng cảm kích, luôn miệng nói cảm ơn.

Lúc này Dương Lăng vung tay lên, chỉ còn lại mấy khối nguyên liệu thô nói: "Cũng giúp ta cắt ra!"

Mấy cái công nhân lập tức lần nữa bắt đầu làm việc, ông chủ phát tài, bọn họ cũng ăn theo thịt uống canh, vì vậy càng ra sức dùng xe nâng chuyển hàng hoá làm ra một khối thả vào máy cắt thượng.

"Ô ô ~!" Theo máy cắt chạy, không tới một phút, một cái công nhân kêu lên: "Phòng, tăng mạnh tăng mạnh ~!"

Những thứ này mao liêu, Dương Lăng mua thời điểm, Kim Lục Phúc cho tới bây giờ cũng không xem trọng qua, đột nhiên nghe nói tăng mạnh, hấn cũng đứng lên đi nhìn một cái, không khỏi đau răng tựa như thẳng hút khí lạnh, chỉ thấy cắt ra lớn cỡ bàn tay một khối khu vực, lộ ra nòng nặc màu xanh lá cây, tìm cũng đi theo không có ý chí tiến thủ cuồng nhảy cồm lên.

Ở Dương Lăng tỏ ý hạ, các công nhân tiếp tục, không tới hai mươi phút, tảng đá này hoàn toàn bị cội ra, hiện ra ở trước mặt mọi người là nồi cơm điện lớn như vậy một khối tử liêu, hơn phân nửa bị đậm đà màu xanh lá cây bao trùm, bán trong suốt phẩm chất, nhìn cái phe làm chủ nhân viên làm việc trên mặt vừa kéo vừa kéo, này màu sắc hấn quá quen thuộc, đây mới thực là ngọc lục bảo màu sắc, mặc dù có chút lạnh đậm, nhưng lớn như vậy một khối, trung gian mở ra chân chính ngọc lục bảo cấp bậc bảo thạch thật là không cần cần nhắc, dù là chẳng qua là trứng gà một khối to, khối này vật liệu đá đã là tăng tới bầu trời.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 127: Cũng phòng

Tiếp lấy khối thứ hai, mấy phút sau, công nhân lại đang hô to: Căng căng ~!"

Một khối này thoáng kém một chút, nhưng cũng là một tảng lớn phi thường tinh khiết thủy tinh đất phẩm chất, lãnh đạm màu xanh nhạt để cho nhân yêu thích không buông tay, so với hơn ba mươi vạn giá cả mà nói, cũng tuyệt đối coi như là tảng mạnh.

Tiếp tục một khối kế... Một khối kế...

"Căng căng ~!"

"Đại . . Tảng mạnh a ~!"

"Ông chủ, lại vừa là tảng mạnh a ~!"

...

Rất nhanh Dương Lăng mua được mấy khối nguyên liệu thô toàn bộ bị giải khai, đặc biệt là hấn hoa hai trăm ba mươi vạn mua khối kia mặt ngoài vẻ ngoài không tệ đá, lại mở ra bằng ghế lớn nhỏ một khối từ liệu, lấy đèn pin quan sát sau, trung ương lộ ra một vết thâm thụy đến mức tận cùng nồng nặc kiêu diễm ướt át xanh.

Kim Lục Phúc kích động nằm úp sấp ở phía trên cũng không muốn đi xuống, song tay ôm lấy không ngừng rêu rao: "Ta, ta ~!" Để cho Dương Lăng đỡ khóc đỡ cười, cơ hồ tất cả mọi người đều kết luận, trong lúc này một đoàn về xanh biếc dồi dào vị trí, tuyệt đối có thể khai ra Đế Vương cấp bậc Phi Thụý, cũng chính là thường gọi Đế Vương xanh.

Nhìn chỉnh tề sắp xếp ở trước mắt tất cả lớn nhỏ bảy tám khối màu sắc sâu cạn không đồng nhất Phi Thụý từ liệu, trừ Dương Lăng, trong nhà xung tất cả mọi người đều cảm giác giống như nằm mơ như thế, hoàn toàn không tin mình con mắt, ngẩn ngơ trong vòng mây tiếng, lại có thể thấy nhiều như vậy chất lượng tốt như vậy Phi Thụý, hơn nữa những thứ kia mao liễu bắt đầu nhìn đều là như vậy tầm thường.

Vì vậy, từ từ tất cả mọi người nhìn quang cũng tập hợp đến Dương Lăng trên người, nếu như không phải là trên tay hấn còn ôm khối kia phẩm chất một loại màu đỏ Phi Thụý, cơ hồ đều phải coi hấn là Thần nhất dạng quý lạ.

Sau đó, ở hai người giám sát hạ, nhà máy công nhân đối với này mấy khối Ngọc Thạch từ liệu tiến hành rương gỗ phong trang, phe làm chủ nhân viên làm việc hiện trường dán lên phong điều tịnh tiến đi duyên phong, xong sau, bọn họ khoản giao dịch này trên căn bản coi như hoàn thành, những thứ này cái rương có thể cùng theo máy bay đồng thời gửi vận chuyển trở về Côn Minh, cũng có thể kéo xuống miếng ngói thành Ngọc Thạch thị trường giao dịch bán đi, còn có thể ủy thác phe làm chủ làm chờ hàng

"Phát a! Chúng ta phát a ~!"

Trở lại nhà khách, Kim Lục Phúc trong miệng còn đang không ngừng nhắc tới, Dương Lăng cũng không để ý hấn, lập đi lập lại nhìn trong tay mình màu đỏ khoáng thạch, hấn không hiểu, loại này nhìn với phổ thông Phi Thụý không khác nhau gì cả Ngọc Thạch làm sao biết chứa loại này để cho hấn lòng rung động năng lượng, mà thợ mỏ hệ thống đối với loại năng lượng này lại sẽ cho ra cao như vậy giá trị, cũng liền nói loại năng lượng này đối với Ngoại Tinh Nhân rất trọng yếu, có rất cao giá trị lợi dụng, loại năng lượng này rất cuộc có thể sử dụng tới làm gì?

Phát điện? Chính hấn đều lắc đầu, này tuyệt đối không phải Điện Năng phản ứng, mà là một loại cùng sinh mệnh khoáng thạch tương tự năng lượng, có thể cải biến sinh vật thể chất cùng tiềm năng, thần bí khó lường, lấy Trái Đất trước mắt khoa học kỹ thuật phỏng chừng còn không cách nào phá giải cùng ứng dụng.

Bên tai Kim Lục Phúc vẫn còn ở rì rả rì rầm, Dương Lăng không khỏi đỡ khóc đỡ cười sửa chữa: "Lục Phúc ca, là ta có được hay không ~!"

Kim Lục Phúc lập tức một con điều xoay mình, mập mập thân thể vạn phần linh hoạt lộn lại ôm Dương Lăng cánh tay, "Tiểu Dương,

Dương huynh đệ, Dương Tổng ~! Ngươi có thể là chúng ta Linh Ngọc thiên thành đại cổ đông, ta mỗi kiếm một phần tiền đều có ngươi 70%, ngươi cũng không thể như vậy a! Tốt như vậy Phi Thụý, ngươi không cầm cho công ty mình dùng là muốn bị trời phạt. Kia ừng ừng lời nha ~, ngươi nghe, có phải hay không đã tới!"

Dương Lăng xạm mặt lại nhìn cái tên mập mập này, hấn không được một cước đem hấn đá ra, có như vậy đề yêu cầu sao? Bất quá, ngoài cửa sổ đứng là muốn mưa như thác đổ, đối với Myanmar loại này nhiệt đới địa phương mà nói, mỗi ngày không dưới chút mưa thật là sẽ không khoa học.

Dương Lăng nghĩ một hồi nói: "Lục Phúc ca, ta đây mấy khối Ngọc Thạch có thể giao cho ngươi, nhưng tốt nhất khối kia ngươi không thể cho ta bán, phải giúp ta đánh ra . ." Hấn ôm ngón tay coi một cái, mẹ, đại lớp trưởng, Hàn Tuyết, Hàn Tinh Lâm, ừ, còn có Tiết Ngọc Cẩm chị em gái, chuyện này... Trừ mẹ, nữ người hay là không ít a! Ngây ngô một chút nói tiếp: "Đánh ra sáu bức vòng tay, sáu cái Ngọc Phạt đây chuyên, còn có bông tai chiếc nhân..."

Kim Lục Phúc không nghe Dương Lăng phía sau nói cái gì, đầu điểm giống như con gà con ăn gạo, bất kể Dương Lăng muốn đánh cái gì, hấn cũng có đáp ứng, phải biết Dương Lăng bảy tám tảng đá mở ra mấy trăm cân ưu chất từ liệu, tổng giá trị khẳng định nhiều cái trăm triệu, không tính là tốt nhất khối kia Đế Vương xanh, hấn cũng có thể đi theo kiếm một món tiền lớn.

Dương Lăng sau khi nói xong lại ngẫm lại, " đúng Lục Phúc ca, công ty lại tiếp tế ta mười triệu, coi như là ta mua đá chi tiêu, như thế nào đây?"

"Được." Kim Lục Phúc không hề nghĩ ngợi liền đáp ứng một tiếng, đùa, mười triệu đi chỗ nào mua nhiều như vậy tốt như vậy Phi Thụý.

Hai người thương lượng xong, Dương Lăng thừa dịp Kim Lục Phúc tắm cơ hội cầm trên tay màu đỏ Ngọc Thạch làm vào hệ thống sân nhỏ, ném vào bên trong nhà đá, nơi này còn để ngày hôm trước từ Lý gia đánh tới khối phi thủy kia mao liễu, hần ôm lấy món hàng thô này vội vàng thối lui ra hệ thống, với Kim Lục Phúc chào hỏi liền đi ra cửa.

Bây giờ đã là 21h nhiều chung, thành phố sinh hoạt ban đêm mới vừa bắt đầu, nhất là triển lãm bán hàng ngày họp đang lúc, các nơi trên thế giới khách thương không ít, kéo theo tiêu phí khuếch trương, hội sở phòng ăn quầy rượu đầy ắp cả người, trên đường chính cũng không thiếu thao đủ loại tiếng Hán khẩu âm người đang đi dạo phố.

Hai bên đường phố có rất nhiều nhà bán Ngọc Thạch cửa hàng, Nguyên Thạch, tử liệu, mao liễu, thành phẩm đều có, nơi này Dương Lăng đã tới đi dạo qua một lần, cho nên trực tiếp ôm trong tay đá đi vào một nhà tiệm ngọc thạch, tìm đến lão bản để cho hần giúp mình cỏi ra, hai người nói tốt điều kiện, ông chủ liền mở ra mấy cái chuẩn bị bắt đầu, trong tiệm lúc này còn có mấy cái khách hàng đang chọn đá, nhìn thấy có người hiện trường cắt đá, nhất thời cũng vây lại xem náo nhiệt. (www.uukanshu.com)

Theo máy cắt bắt đầu chuyển động, rất nhanh tảng đá này bị cắt mở một khối, chủ tiệm cầm nước trời giặt rửa một chút vết cắt hưng phấn nói: "Tiên sinh, người vận khí không tệ, xem ra lớn hơn phòng!"

Người chung quanh hứng thú lập tức, cũng tiến tới nhìn, quả nhiên, trừ Lý gia nguyên lai cạo xát ra tới một khối không tính là quá vị trí tốt, bây giờ vết cắt trong lộ ra một vệt tươi đẹp màu xanh lá cây, nhìn thủy đầu tương đối khá, lúc này bên cạnh một cái hơn ba mươi tuổi người trung niên có chút kích động nói: "Huynh đệ, khối này mua cho ta có được hay không, ta ra 300,000."

Ông chủ nhìn một chút Dương Lăng, Dương Lăng lắc đầu một cái, ông chủ vì vậy lần nữa đẩy xuống máy cắt, theo "Phốc phốc" cắt âm thanh, rất nhanh lại một vị trí bị cắt mở, ông chủ chỉ có chút liếc mắt nhìn liền rêu rao: "Ông chủ khỏe vận khí, quả nhiên là tảng mạnh!"

Lần này người trung niên nhân kia không nhìn được, hần hướng về phía Dương Lăng nói: "Tiểu huynh đệ, năm trăm ngàn, năm trăm ngàn như thế nào đây?"

Dương Lăng vẫn lắc đầu, lão bản kia mình bạch Dương Lăng đây là muốn toàn bộ cỏi ra, vì vậy cũng liền hết sức chuyên chú bắt đầu thao tác máy cắt, không sai biệt lắm hơn 20 phút sau khi, một khối Bóng Bầu Dục lớn nhỏ toàn thân xuyên thấu qua xanh tử liệu liền phơi bày ở trước mặt mọi người, lúc này người trung niên nhân kia cũng không mở miệng, sửa máy nhà dột cơ hội đã biến mất, hần vừa hâm mộ lại tiếc nuối lắc đầu, ở tất cả mọi người hâm mộ trong ánh mắt, Dương Lăng phó chế biến phí, tìm ông chủ muốn mấy tờ báo, bọc Ngọc Thạch nhét vào ba lô sau rồi đi, hần ở ven đường tiện tay khai ra một chiếc xe gắn máy, nói địa phương, xe gắn máy liền le le le le hướng ngoài thành lái đi.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thẻ Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 128: Bí mật

Ở ngoại ô một cái hẻm lách trên đường mòn, xe gắn máy đang lách lư đi tiếp, đột nhiên phía trước xuất hiện một chiếc xe hơi, sáng ngời đèn xe đối diện thoáng qua nhân không mở mắt nổi, tài xế hốt hoảng bên dưới liên tục lay động mấy cái, xe gắn máy mất đi sự khống chế hướng ven đường buội cây tiến lên, Dương Lăng nhẹ nhàng nhấn một cái xe gắn máy, thân thể bay lên trời, bay lên cao ba bốn thước sau nhẹ nhàng rơi vào giữa lộ.

"Oanh" một tiếng, xe gắn máy đụng vào ven đường trên cây to, tài xế cũng kêu thảm cút vào trong bụi cây, lúc này, chiếc xe hơi kia cọt két một tiếng ngừng ở Dương Lăng trước mặt không xa, cửa xe đẩy ra, bên trong nhảy ra mấy cái che khăn mặt màu đen nam tử, trong tay còn cầm súng trường.

Thảo ~!

Dương Lăng có chút lông tơ đảo thụ, thân hình thoát một cái, cả người hóa thành một trận thanh như gió tại chỗ biến mất, ngay tại xuống xe mấy người đàn ông nhắc súng trong nháy mắt, Dương Lăng đã ra hiện tại ở bên cạnh họ, chỉ nghe "Bịch bịch ~ ba ~ a ~" mấy tiếng kêu thảm thiết xen lẫn một tiếng súng vang, Dương Lăng thân hình dừng lại thời điểm, khí trước xe đã ngổn ngang nằm đầy đất.

Dương Lăng mở cửa xe, cười lạnh từ ngồi kế bên tài xế bắt được một người nam nhân, người đàn ông này bất ngờ chính là hôm nay hằng chế biến cắt đá thời điểm triển lãm bán hàng sẽ phe làm chủ an bài nhân viên kia. Người này giống như gặp quỷ một loại nhìn về mặt lạnh lùng Dương Lăng, cả người chỉ sốt, dập đầu đến răng, một đôi mắt lộ ra cực kỳ hoảng sợ thần sắc.

"Ha ha, quả nhiên là người!" Dương Lăng đưa tay nhẹ nhàng tại hần huyết Kỳ Môn phía trên một chút một chút, người này phát ra một tiếng quỷ khóc sói tru như vậy kêu thảm thiết, trong nháy mắt sắc mặt tái nhợt, lớn chừng hạt đậu giọt mồ hôi từ trên trán lăn xuống.

"Nói đi, ta hàng đây?" Dương Lăng theo dõi hần mặt, lộ ra một loại tựa như cười mà không phải cười về mặt.

"Có mặt... Ồ... Lý gia!" Người này bày trên mặt đất lấp ba lấp bấp nói.

"Xem ra Lý gia tay quả nhiên duỗi rất dài a!"

Dương Lăng ngày hôm trước liền nghe Phương Hoành Cơ đại khái nói qua cái này Lý gia ở Myanmar nội tình thâm hậu, cùng chính phủ, quân đội cùng với thế lực ngoại quốc cũng có rất lớn bất hòa, coi như là chiếm cứ ở miêng ngói thành một cái siêu cấp thế gia, âm thầm không chế nhiều cái hiểm hại miệng hăm dọa cùng với vô số sản nghiệp, nhưng những người này lại dám cấu kết với nhau hăm hại xuống chính mình hàng không nói, còn phải phải tay súng giết chết chính mình, này lại không thể bỏ qua.

Cái gọi là Người không phạm Ta, Ta không phạm Người, người nếu phạm ta, ta muốn người mạng già! Đối với ở hiện tại Dương Lăng mà nói, cái thế giới này, hần đã là đứng ở nhân loại đỉnh phong tồn tại, hần không thì sát cũng không tiến giết, chỉ muốn làm cái bình thường nhân, cùng mọi người giống nhau tuân kỷ thủ pháp sinh hoạt, Tiên Thiên Cảnh cũng tốt, Lục Địa Thần Tiên cũng tốt, hần cũng không đáng kể, cũng không muốn dùng loại năng lực này đi đạt được vượt qua thân phận của mình địa vị và sinh hoạt, có việc mà làm việc, không việc bồi người nhà một chút bằng hữu, nói chuyện phiếm đàm thí, muốn kia khi nào liền cùng Hàn Tuyết đi sâu vào trao đổi một chút, hần cảm thấy như vậy thì vô cùng tốt đẹp, tốt đẹp đến không biết tiến thủ, Ngồi ăn rồi chờ chết mức độ, nhưng tượng đất cũng có 3 phần hóa, huống chi hần không phải là một tượng đất, mà là so với cung ở đền miếu trung tượng đất càng năng lực thông thiên tồn tại.

Hần cười lạnh mấy tiếng, một đầu ngón tay đâm ở nhà này hòa huyết Thiên trung thượng, người này cặp mắt liếc một cái liền chết ngất, Dương Lăng xoay người bắt chước làm theo, đẩy cho nằm trên đất mấy cái tay súng mỗi người bỏ một đầu ngón tay, đều là đâm ở tử huyết vị trí, coi như là tạm thời sẽ không chết nhưng là tuyệt đối sẽ không sống khỏe mạnh.

Tiếp lấy hần thân hình thoát một cái, nhấc chân một bước, cả người hóa thành hoàn toàn mơ hồ, thoáng qua biến mất ở đen sì rừng rậm trên đường mòn.

Lính gác sâm nghiêm Lý gia đại trạch bên ngoài, cao vút như thành tường như vậy trên tường rào, mấy cái đèn pha cử động trắng như tuyết Quang Trụ ở đen nhánh trong bầu trời đêm qua lại di động, chu vi một hai ngàn thước bị tấm ảnh giống như ban ngày, mượn trên tường rào ánh đèn, còn có thể nhìn thấy nhiều cái súng ống đầy đủ nhân ở đi tới đi lui.

Lúc này, trên trời mây đen căng đầy, Âm Lôi cuộn cuộn, một trận mưa lớn mắt thấy liền đi tới.

Một đạo thân ảnh mơ hồ tựa như tia chớp từ chỗ cực xa tiêu xạ tới, tùy tiện tránh đèn pha ánh sáng, rất nhanh thì nhào tới tường rào phía dưới, sau đó lại vô thanh vô tức theo tường rào leo lên, bay qua tường rào, rất nhanh tiến vào Lý gia đại trạch viện bên trong.

Lý gia đại trạch sâu bên trong.

Một cái nhà độc lập lầu gỗ nhỏ bên trong, bên ngoài nhìn bình thường giống như độc lập sân nhỏ, nhưng mà bên trong lại đèn đuốc sáng choang kim bích huy hoàng, lầu một trong đại sảnh cổ hương cổ sắc Hồng Mộc trên ghế sa lon ngồi ba người, một lão già nhìn hơn sáu mươi tuổi, mặc tơ lụa đường trang, tóc trắng xám, mặt mũi gầy gò uy nghiêm, khác có một người trung niên, chính là cái đó Lý Thần, còn có một cái mặc quân trang nam tử, hơn năm mươi tuổi đáng vẻ, vóc người khôi ngô, tóc ngắn râu đen, khỏe mạnh một vết sẹo, mắt lộ ra một cỗ khí phách.

Ba người trước mặt trên nệm bày bày tám khối Phi Thúy tử liêu, đây chính là Dương Lăng cùng Kim Lục Phúc buổi tối mới lái ra kia mấy khối, lúc này những thứ này ngọc liêu hần nằm ở trong rương gỗ đặt ở nhà máy trong phòng kho, bây giờ lại bị đường hoàng đặt ở Lý gia trên đại sảnh.

Lý Thần hí mắt nhìn trước mặt Ngọc Thạch than thở: "Cái này cần nhiều may mắn khí mới có thể một hơi thở mở ra nhiều như vậy hàng cao cấp?"

Lão đầu nhi yên lặng đặt ly trà trong tay xuống nhìn một chút đối diện trên ghế sa lon quân nhân nói: "Ngang làm tướng quân, (www.uukanshu.com) lão hủ hợp tác với người nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ không có như vậy sợ hết hồn hết vía qua, liền làm cho này mấy tảng đá đại động can qua như vậy, đặc biệt là ở triển lãm bán hàng ngày hợp đang lúc, ta sợ làm cho không tốt hậu quả a!"

Ngang làm thần sắc có chút nghiêm túc nói: "Lý lão bản, những năm gần đây nhất chúng ta không chế hăm dọa miệng ra đoán càng ngày càng ít, hơn nữa Ngọc Thạch giá cả dần dần đi thấp, cùng ngoài ra mấy nhà cạnh tranh cũng càng ngày càng kịch liệt, này đều không phải là hiện tượng tốt, tiếp tục tiếp, sợ rằng giữ vững không vài năm, người cần không ở nơi này, tùy thời đều có thể trở về quốc gia các người, ta lại không được, trên tay còn có một bó lớn nhân há miệng chờ ta, còn con này mấy khối ngọc liêu nhìn như tầm thường, nhưng là có thể bổ sung ta một chút tróc khâm kiến tru vồn vấn đề khó khăn, mắt thấy Đại Tuyền sắp tới, tiền nhưng là hoa giống như dòng chảy nha! Mấy người này chính là các người quốc nội mấy cái tiểu thương nhân, ta nghĩ rằng biến mất cũng sẽ không có người quan tâm."

Lão già thờ dài một hơi, "Đúng vậy, những năm gần đây nhất chính phủ đi quân đội hóa hình thế càng ngày càng cấp tiến, chúng ta làm ăn một khi bị chính phủ hoàn toàn không chế, ngày tốt cũng liền đến cùng! Cho nên, dân bầu chính phủ phải bị không chế, mà chúng ta cũng phải vững vàng bóp lại Phi Thúy khoáng thạch cái mạng này Mạch, nhưng là, bây giờ lại càng ngày càng khó!"

"Cha, người liền đừng lo lắng!" Lý Thần không thêm đề ý chút nào cười nói: "Loại sự tình này chúng ta cũng không phải lần thứ nhất liên quan (khô), năm nào không giết chết mấy cái, ngài cần gì phải để ở trong lòng, hết thảy đều có ta tới xử lý!"

Lão già gạt đầu không nói, nâng chung trà lên yên lặng uống trà, ngang làm cũng đốt lên một điếu xì gà, ngửa người lên nằm trên ghế sa lon, Lý Thần thông qua một cú điện thoại, tựa hồ đợi một hồi hồi lâu cũng không nhân tiếp tục, có chút buồn bực nói: "Ngang làm tướng quân, các người nhân không thành vấn đề đi, thế nào điện thoại không người tiếp tục?"

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 129: Trừng phạt

"Ha ha!" Ngang Tô cười khẽ mấy tiếng, "Lý huynh không nên gấp gáp, đi mấy cái đầu là ta thiếp thân thị vệ, ở nước Anh bị chuyên nghiệp huấn luyện, đối phó chính là riêng biệt ngoài miệng không có lông hậu sinh nhất định chính là bắt vào tay, người lại chờ chốc lát không muộn!"

"Hắc hắc ~ "

Đột nhiên không biết địa phương nào truyền tới mấy tiếng cười lạnh, trong căn phòng ba người nhất thời cả kinh, cũng thẳng người bốn phía nhìn, Ngang Tô càng là từ bên hông móc súng lục ra đứng lên.

"Ai ~ rút ra đây!"

"Hắc hắc ~! Quả nhiên rần chuột một ổ, đều không là đồ tốt ~!" Theo mấy tiếng cười lạnh, cửa phòng "Oành" một tiếng bị đá mở, một đạo nhân ảnh giống như quỷ mị đột nhiên xuất hiện ở giữa phòng, chờ hắn đứng lại, Lý Thần đột nhiên đứng lên nói lớn tiếng: "Là người?"

"Không sai, chính là ta, các người không phải mới vừa sắp xếp người đi giết ta sao? Ha ha ~!" Dương Lăng cười to mấy tiếng, đưa tay liền nắm được Ngang Tô cổ tay, nhẹ nhàng run lên, chỉ nghe có chút "Kết ba" một tiếng, Ngang Tô như giết heo gào lên một tiếng suy sụp đến trên ghế sa lon, ôm cổ tay gào thét bị thương.

"Vệ binh, vệ binh ~!" Ngang Tô chịu đựng đau nhức rống to mấy tiếng, bên ngoài lại một chút động tĩnh cũng không có.

Dương Lăng cư cao lâm hạ nhìn cái này một thân quân trang Myanmar tướng quân, nhẹ nhàng lấy tay bóp một cái, trong tay súng lục bị tạo thành một đoàn sắt vụn, sau đó bị hắn vứt trên đất.

"Người người là người hay là quỷ?"

Ngang Tô tiếng kêu nhất thời hơi ngừng, trên trán mồ hôi hột cuồn cuộn mà rơi, sắc mặt tái nhợt giống như giấy trắng, run rẩy lắp ba lắp bắp nói, trong mắt đề lộ ra vô cùng sợ hãi.

"Trung Quốc có câu ngàn ngữ, kêu có làm hay không chuyện trái lương tâm không sợ quỷ gõ cửa, cũng không biết người nguyên lai từng giết bao nhiêu Trung Quốc thương nhân, bên cạnh người Oan Quỷ xem ra quá nhiều!" Dương Lăng khinh miệt nhìn Ngang Tô, mà sau lưng Lý Thần lúc này đưa tay lạng lẽ hướng sau ghế sa lon mặt mò đi, Dương Lăng ánh mắt rét một cái, cong ngón búng ra, chỉ nghe Lý Thần hét thảm một tiếng, cánh tay giống như bị người đột nhiên vặn gãy như thể biến thành một cái quái dị khác góc độ.

"Không muốn đồ thị hình chiếu khiêu chiến ta kiên nhẫn, ngoan ngoan ngồi xong!" Dương Lăng lạnh lùng ánh mắt quét qua, Lý Thần thân thể run rẩy kịch liệt một chút, nhất thời cẩn thận chặt răng không dám phát ra âm thanh.

Dương Lăng lúc này mới gạt đầu một cái, đi tới lão đầu nhi đối diện trên ghế sa lon ngồi xuống, nhìn một chút sắp xếp trên đất ngọc liêu, sau đó ngẩng đầu nhìn lão đầu nhi, "Người mặc đến đường trang, lại trợ Trụ vi ngược, Trung Quốc hai chữ này ở trong lòng người, cũng chỉ là một tấm bùa hộ mạng đi ~!"

Lão già đặt ly trà xuống, cả người có chút hơi run, bất quá thần sắc vẫn bình tĩnh, hắn nhìn Dương Lăng nói: "Là cái gì cũng không đáng kể, nếu lần này người thắng, như vậy ra điều kiện đi!"

"Ha ha ha ha ~!" Dương Lăng không khỏi cười to, hắn ánh mắt lộ ra hí ngược về mặt nhìn cái này ở miếng ngói thành có thể hô phong hoán vũ nhân vật từ tốn nói: "Người giết người, nhân hàng giết chết, chuyện xấu làm quá nhiều cuối cùng sẽ gặp báo ứng, mà trên cái thế giới này, còn có thật nhiều chuyện các người không hiểu, còn có thật nhiều nhân các người không chọc nổi, mà ta, chính là một người trong đó!"

Dương Lăng đứng lên, lão già sắc mặt trở nên tái nhợt, thờ dài một tiếng nói: "Người là muốn giết chết chúng ta?"

"Giết người?" Dương Lăng lắc đầu một cái, cách bàn búng ngón tay một cái, lão già thân thể đột nhiên run lên, lập tức lấy tay ôm ngực suy sụp ở trên ghế sa lon, "Đây chỉ là cho các người một cái trừng phạt nho nhỏ, giết các người, không cần ta động thủ!"

Dương Lăng đi tới mấy khối ngọc liêu bên cạnh, nhẹ tay nhẹ vung lên, kèm theo thân hình hắn một cái mơ hồ sau đó lại xuất hiện, trên đất đá đã toàn bộ đều biến mất, sau đó hắn đi tới cửa mấy bước lăm bầm lăm bầm nói: "Không thể đi một chuyến uống công đi, được thu chút mà lợi tức!"

Vì vậy Dương Lăng đi về tới ở ba người trên người quan sát mấy lần, khom người từ Ngang Tổ trên tay dùng sức cách chức hai cái nhẫn phi thủy, lại đi tới Lý Thần bên cạnh theo dõi hần tay cùng cổ,

Sau đó không chút khách khí kéo xuống tới một khối xanh mơn mớn Ngọc Quan Âm, từ trên ngón tay kéo xuống tới một lão màu xanh lá cây nhẵn, cuối cùng hần đưa ánh mắt nhìn chăm chăm trên tay lão già, ở lão già quật cường dưới con mắt, dùng sức đẩy ra hần nắm chặt ngón tay, lấy người kế tiếp ngọc lục bảo đại nhẫn, lúc này mới hài lòng đi tới cửa.

"Không được, như vậy hay lại là quá tiện nghi các người ~" hần lăm bầm mấy câu, xoay người lần nữa đi tới co rúc ở trên ghế sa lon Ngang Tổ bên cạnh, một cước giẫm ở hần trên bắp chân, chỉ nghe "Két ba" một tiếng, Ngang Tổ phát ra một tiếng thảm tuyệt nhân hoàn khóc quý, bắp chân đã bẻ gãy thành thước cuộn bộ đáng.

"Hắc hắc, Lão Tử tôi ghét người khác cầm súng uy hiếp ta ~!" Hần cười lạnh mấy tiếng quay đầu nhìn Lý Thần, Lý Thần nhất thời đem thân thể dùng sức để cho trên ghế sa lon mất co rút, thân thể không tự chủ được run một chút, một cổ trò chuyện tao vị mà tàn mất ra đi ra, Dương Lăng che mũi lui về phía sau mấy bước, lộ ra vẻ kinh hãi thần sắc xoay người rời đi.

Dương Lăng đi tới cửa dùng một chút lần nữa quay đầu, Ngang Tổ tuyệt vọng cặp mắt liếc một cái ngắt đi, Lý Thần cùng lão già đều là tim gan run lấy bấy, vạn phần hoảng sợ nhìn hần, Dương Lăng khẽ mỉm cười nói: "Ta chỉ là muốn nói tiếng gặp lại sau mà thôi ~!"

Lúc này không trung sấm chớp rền vang, một đạo phích lịch phá vỡ đen nhánh không trung, kèm theo nhức mắt bạch quang ở ngoài cửa lóe lên, Dương Lăng nhắc chân cất bước, trong căn phòng một trận như có như không gió thổi lên, hần bóng người trong nháy mắt đã không còn thấy đâu nữa bóng đáng.

Lý Thần cùng lão già nhất thời giống như thấy quỷ như thế mỗi người che miệng, sức lực toàn thân như bị dành thời gian một loại tê liệt ngã xuống ở trên ghế sa lon, bọn họ giờ mới hiểu được, người trẻ tuổi này tuyệt đối tuyệt đối là bọn họ không chọc nổi cao nhân, nhưng nhưng cái này cao nhân cũng quá không chú trọng, đánh cướp nha ~!

Dương Lăng trở lại quán rượu, đã là nhanh mười một giờ đêm, Kim Lục Phúc thân thể trần truồng mặc một cái khố xái từ nằm ở trên giường xem TV, nhìn thấy hần vào nói: "Người cái tên này lại chạy nơi đó đi dạo đi?"

Dương Lăng từ trong túi đeo lưng móc ra buổi tối cắt gọn khối ngọc lưu kia vứt xuống hần trên giường, Kim Lục Phúc lập tức trợn to hai mắt nói: "Người nơi đó lấy được, khối này cũng là cao cấp hàng nha ~!"

"Ngày hôm trước khối kia, người nói ven đường tùy tiện nhặt cái loại này nát đá!" Dương Lăng để túi đeo lưng xuống đặt mông ngồi vào trên giường, thoải mái nằm xuống nói.

"Người chính là cái quái thai, coi như ta không nói!" Kim Lục Phúc ngạnh một chút rất là buồn rầu, sau đó ôm nghiên cứu khối ngọc thạch này không để ý đến hần nữa.

Dương Lăng mở điện thoại di động lên, bà buổi tối ghi âm đến lão già cùng Ngang Tổ ba người ở phòng khách đối thoại nhìn một lần, sau đó tìm tới nước ngoài một cái phi thường hấp dẫn video Website post lên đi, tựa đề đơn giản nói rõ là Myanmar Ngang Tổ tướng quân cùng miến ngời thành Lý gia cầu kết sát hại Trung Quốc thương gia kinh doanh ngọc thạch, sau đó đi tắm ngủ.

Hần là phui mông một cái ngủ, nhưng mà cái video này post lên đi sau rất nhanh thì đưa tới không ít bạn trên mạng chú ý, đặc biệt là cuộc sống ở ngoại quốc người Hoa, bọn họ hoặc đi học hoặc công việc hoặc du lịch, bình thường cũng rất chú ý phát sinh ở quốc nội hoặc là cùng người Trung Quốc có liên quan tân văn.

Nước Mỹ lúc này chính là buổi sáng, vô số người theo thói quen buổi sáng nhìn một chút các trang web lớn, hiểu một chút mới nhất sự kiện, cái video này rất nhanh thì bị người chú ý, còn chưa tới rạng sáng liền bị nhân áp vào quốc nội một ít đại hình video Website, cũng kinh động quốc nội vô số con cú mèo, bắt đầu ở Vi Bắc và bạn xoay vòng phát, đoạn video này giống như siêu cấp Virus lây như bệnh dịch nhanh chóng lan tràn ra.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 130: Đều là video gây họa

Rạng sáng bốn giờ nhiều, Trung Quốc trú Myanmar Đại Sứ Quán bị một trận kịch liệt điện thoại kinh động, tiếp thông điện thoại sau trú Myanmar đại sứ rất nhanh thì bị nội dung điện thoại kinh ngạc đến ngây người, nhất thời Đại Sứ Quán náo loạn, tất cả nhân viên làm việc đều bị đánh thức, sau đó điều tra

video xem

Lý gia ở Myanmar địa vị không thấp, đặc biệt là ở Phi Thúy nghề coi như là cự ngạc như vậy tồn tại.

Mà Ngang Tổ tướng quân cũng không phải bừa bãi Vô Danh tiểu bối, ở miếng ngói thành tuyệt đối là hô phong hoán vũ nhân vật, thủ hạ còn có hơn mấy ngàn Chính Quy Quân Đội, tuyệt không phải thổ kê ngõa cầu như vậy son trại lưu manh.

Đại Sứ Quán nhân đối với hai phe này có thể nói là nhược chỉ chương, video một lần một lần lặp đi lặp lại xem, cuối cùng xác nhận đoạn video này không có bất cứ vấn đề gì, nhất thời đại sứ đầu lớn như cái đầu.

Mà Trung Quốc quốc nội, lúc này chính là đại mùa đông, vô số người ở trong chăn ngủ chính hương, cộng thêm vừa qua khỏi hoàn mùa xuân còn chưa tới nười lăm tháng giêng, đi làm công việc bầu không khí còn chưa phải là rất nóng, nói cách khác rất nhiều rất nhiều người còn đắm chìm trong hết năm trong bầu không khí, thể xác và tinh thần cũng chưa hoàn toàn vui đầu vào trong công việc.

Bộ ngoại giao vô số lớn nhỏ quan liêu bị điện thoại đánh thức, đặc biệt là phụ trách Đông Nam Á sự vụ ngành cảng là binh hoang mã loạn đầy đất lông gà, cơ hồ tất cả nhân viên làm việc đều bị từ nóng hổi trong chăn đuổi đứng lên, bị yêu cầu lập tức lập tức trở về đến việc làm.

Bọn họ run rẩy đến thân thể, ngáp, ở giá rét xuất ra ngâm đi tiểu cũng sẽ biến thành cột băng ban đêm, hô hấp long trọng khói mù trở lại phòng làm việc, vô số người nguyên rùa phát đoạn video này nhân ra ngoài liền giẫm đạp hương tiêu bị, đi nhà cầu ngày ngày quên mang giấy, ăn mì ăn liền xách tay không gia vị, cũng long trọng chúc mừng hân sinh con ra không có lỗi đít.

Bộ ngoại giao, Đông Nam Á sự vụ phòng làm việc, lúc này đèn đuốc sáng choang, một cái hơn năm mươi tuổi trung niên nam nhân thả ra trong tay điện thoại xoa xoa cái trán, mới vừa rồi Bộ ngoại giao đại Boss đã đổ ập xuống khiến trách một trận, mà hân không thể làm gì khác hơn là đưa cái này khi xuất ra đến trú Myanmar Đại Sứ Quán, đây tuyệt đối là hân sĩ đồ một cái bại bết.

Mà chuyện này ảnh hưởng quốc tế lực đang đang kéo dài lên men.

Người Mỹ bây giờ chính là giờ làm việc, bọn họ tuyệt sẽ không bỏ qua bất kỳ một cái nào tại Trung Quốc cái mông sau thọt hoa cúc cơ hội.

Địa phương chín giờ rưỡi sáng, nước Mỹ phó Ngoại Trưởng ở tân văn hội nghị thường lệ thượng tuyên bố, đoạn video này biểu hiện, chính là bởi vì chính phủ Trung quốc âm thầm ủng hộ ở xa người Hoa thế lực cấu kết Quân Chính Phủ, mới đưa đến Myanmar dân bầu chính phủ thế yếu, đây là đối với xã hội dân chủ khiêu khích, cũng biểu hiện người Trung Quốc quyền tồn tại trọng đại thiếu sót, giục Trung Quốc buông tha ủng hộ Myanmar Quân Chính Phủ, cũng hoàn toàn thay đổi Đông Nam Á ngoại giao chính sách, hơn nữa nói rõ nước Mỹ sẽ đệ trình Liên đại trong thảo luận quốc Nam Hải vấn đề, ủng hộ Philippines ở Nam Hải Cứu Đoạn tuyên phụ cận lãnh thổ lãnh hải chủ trương, yêu cầu quốc tế tòa án trọng tài lấy quốc tế công pháp chủ trương Philippines đòi một hồi Nam Hải Chư Quốc chính xác lãnh thổ quyền lợi...

Mà Trung Quốc Bộ ngoại giao rất nhanh thì ở nửa đêm tổ chức buổi họp báo tin tức, thanh minh Trung Quốc nhất quán ngoại giao chính sách, giữ vững ngũ hạng nguyên tắc căn bản, không can thiệp nước hân nội chính, chính phủ Trung quốc cho tới bây giờ cũng không có ủng hộ qua cái gọi là Myanmar Quân Chính Phủ, mà ủng hộ ở xa người Hoa can thiệp tuyền cử càng là lời nói vô căn cứ, Trung Quốc sẽ cùng Myanmar chính phủ liên hệ mật thiết, mau sớm tra rõ lần này sự kiện chân tướng, hơn nữa, Bộ ngoại giao phát ngôn viên lòng đầy căm phẫn chỉ ra, nước Mỹ mới là Đông Nam Á không an định nhân tố phía sau màn thôi thủ, lâu dài can thiệp nước hân nội chính, Iraq, Syria, Afghanistan các nước chính là tốt nhất ví dụ, mà Trung Quốc chủ trương Nam Hải Cứu Đoạn tuyền đã sớm bị quốc tế xã hội thừa nhận, Cairo tuyên ngôn đã rõ ràng Trung Quốc coi như nhị chiến thắng Lợi Quốc địa vị, Nam Hải vấn đề không phải là quốc tế vấn đề, là Trung Quốc cùng Nam Hải Chư Quốc đang lúc lịch sử còn để lại vấn đề, này phải làm do Trung Quốc cùng Philippines các nước giữa thảo luận giải quyết, người Mỹ không có tư cách quơ tay múa chân, Trung Quốc cũng tuyệt không thừa nhận cái gọi là phe thứ ba tòa án cân nhắc quyết định, cũng nói rõ đây là đối với Trung Quốc vô si khiêu khích, Trung Quốc ở lãnh thổ quyền lợi phương diện tuyệt không nhượng bộ...

Mỹ Hoa đánh võ mồm, hơn nữa còn là ở hiếm thấy hơn nửa đêm, nhưng các nước Âu châu bao gồm Anh Pháp Nga đức đòi một hồi cũng không đau không ngứa chỉ là theo chân thảo luận mấy câu, đình hai phe dần dần sau khi liền tằm một cái tiếp tục ngủ, những chuyện này quán bọn hân điều sự, có người Mỹ ngăn cản ở phía trước,

Bọn họ cũng không nguyên ý đuổi dài như vậy tay, huống chi Myanmar cái này sắp xếp tại Trung Quốc mếp Quả Đậu, ăn thì không ngon bỏ thì tiếc, nhưng nếu như người phải đi cướp chắc là phải bị cắn mấy hóp, rơi vào cái hôi đầu thổ kiếm không nói, còn phải mắng nhiếc đau mấy ngày, cái gọi là Cò đục nước béo cò, loại sự tình này tĩnh lặng xem nào nhiệt là được, dính vào coi như, còn chưa tới thời gian.

Dương Lăng ngũ chính hương, hân không biết sự tình đã sớm vượt qua hân dự liệu, cũng không biết hân nắp lâu đã lệch đến nhà bà nội đi, hân mục đích chỉ là muốn để cho Myanmar chính phủ biết chuyện này mà thôi, sau đó thông qua dư luận áp lực buộc bọn họ nhỏ ra Lý gia cái này họa quốc ương dân đại ung thư, là mình nói ra khi cũng vì những thứ kia bị Lý gia giết chết thương gia kinh doanh ngọc thạch vị báo cáo cái thù.

Thật ra thì người chết loại sự tình này ngày mai mỗi giây cũng đang phát sinh, đối với Lý gia thứ địa vị này thế lực mà nói, giết chết vài người, địa phương chính phủ cho dù là biết, cũng sẽ kiêng kỵ bọn họ và Ngang Tổ tướng quân quan hệ từ đó đàm hóa, không hỏi không để ý tới giả bộ không biết, dù sao Chính Phủ Nội Bộ cũng không phải một cây tuyến, quan hệ cảnh lá đan chen phức tạp rất, có hôn Hoa có bài hoa, còn có Âu Mỹ các nước người ủng hộ, hải hòa sống chung trọng yếu nhất, đây là Triều Đình chính trị, không phải là giang hồ ân cừ, xuống một đao một trảm.

Lại nói chính phủ Trung quốc đang ở nửa đêm cùng Myanmar phương diện câu thông, nhưng không chỗ nào không có mặt Internet cùng tay không rời máy thói quen, cộng thêm cực lớn đến không chỗ nào không có mặt bằng hữu vòng, rất nhanh ở miếng ngói trong thành quốc thương gia kinh doanh ngọc thạch cũng biết chuyện này, bọn họ tụ ba tụ năm tụ chung một chỗ, về mặt nghiêm túc thảo luận, tiếp theo hô bằng hoán hữu mở rộng đoàn thể, đến rạng sáng ba bốn giờ thời điểm, sự kiện đã lên men đến không che giấu được mức độ, vô số người đi ra đầu phố, từ từ hội tụ cho đến hạo hạo đăng

đăng, cuối cùng hướng Lý gia đại trạch phương hướng đi.

Naypyidaw, Myanmar thành thị lớn thứ ba, cũng là Myanmar thủ đô, lúc trước vốn là ở Yangon, năm 2010 từ đầu đến cuối, Myanmar Quân Chính Phủ bả thủ đô dời đến chỗ này.

Lúc này, mặc dù là đêm khuya, nhưng cửa chính phủ vây tràn đầy đánh đu loại tiêu ngữ cùng cờ xí người tuổi trẻ, theo thời gian trôi qua, kịch liệt động tĩnh để cho càng ngày càng nhiều nhân tụ đến, bọn họ hô to trừng trị thối rửa, phế trừ Quân Chính Phủ, người chống lại cũng nhân cơ hội đọc diễn văn, la lên Dân Quyền cùng dân chủ, thối phòng giải tán chính phủ, trước thời hạn tiến hành một vòng mới Đại Tuyền.

Một ít dân tộc cực đoan phân tử bắt đầu đánh đập phụ cận người Hoa cửa hàng, bọn họ vây công chạy trốn người Hoa, hơn nữa dùng chai rượu cùng hòn đá công kích chính phủ đại môn, khẩn cấp điều khiển tới quân cảnh như lâm đại địch, bắt đầu dùng cao áp súng bắn nước cùng tượng bị đạn, bom cay xua tan đám người, mẩu thuẫn bên dưới rất nhanh thì diễn biến thành một trận khắp thành hỗn loạn, mà những thành thị khác, cũng đang phát sinh giống vậy sự tình.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 131: Đánh

Bởi vì là đoạn video này ghi chép đồ vật thật sự là bao hàm rất nhiều tin tức nhạy cảm, người Hoa, lũng đoạn, quân đội, chính phủ, tuyền cử, ám sát vân vân, nó giống như một cái to lớn thùng thuốc súng, lúc này đã bị dẫn hỏa, chỉ chờ nổ mạnh.

Này một cái video đưa tới huyệt án, có thể so với năm đó cái bánh bao kia mạnh hơn.

Trong ngủ mê Dương Lăng đột nhiên bị dưới lầu truyền tới kêu thảm thiết cùng đánh đập âm thanh thức tỉnh, hần nhảy xuống giường đi tới bên cửa sổ, vén màn cửa lên, phát hiện trên đường chừng mấy đám người đều tại đánh đập bên đường cửa hàng, thậm chí trực tiếp đem trong cửa hàng nhân bắt tới đè xuống đất đánh đau, Dương Lăng không khỏi có chút kỳ quái, còn không có hiểu rõ xảy ra chuyện gì.

"Thình thịch oanh ~!"

Ngoài cửa đột nhiên truyền tới một trận khẩn cấp tiếng gõ cửa, Dương Lăng đi tới kéo ra nhìn một cái, nguyên lai là ở tại cách vách mấy cái thương gia kinh doanh ngọc thạch.

"Tiểu Dương, Kim tổng đây? Nhanh kêu hần nhanh cùng đi với chúng ta!" Một người trung niên lo lắng nói.

Dương Lăng mơ mơ màng màng sờ cái đầu nói: "Luru lão bản, xảy ra chuyện gì, này hơn nửa đêm đi chỗ nào?"

"Ai nha! Ngươi còn cái gì cũng không biết, dân bản xứ bạo động, nhìn thấy người Hoa đánh liền, chúng ta được mau rời đi nơi này!"

"Cái gì?"

Dương Lăng nhất thời cả người giật mình một cái, bạo động trâu như vậy ép sự tình cũng có thể làm cho mình đụng phải, cả đời này được đốt bao nhiêu Trụ cao hương mới có thể gặp được một lần, tuyệt ép là so với ở quốc nội trung trăm triệu nguyên giải thưởng lớn còn khó khăn, chính mình chỉ bắt quá tới đánh nước tương giải trí một chút mà thôi, không cần nhiệt tình như vậy đi!

Đang lúc này, cửa thang lầu truyền tới nặng nề tiếng bước chân, ngay sau đó 4 5 cái dân bản xứ xách gậy gỗ xông lên, bọn họ nhìn thấy Dương Lăng đám người đứng ở trong hành lang, lập tức kêu la quơ múa gậy gỗ trong tay nhào tới.

Mấy cái thương gia kinh doanh ngọc thạch hù dọa phải mau trốn về sau, Dương Lăng đón mấy người này đi lên, còn không chờ cây gậy rơi xuống, hần thân hình thoát một cái, chỉ nghe "Thình thịch ba a ~" mấy tiếng, mấy cái dân bản xứ liền oai đảo ở trên hành lang, ngay tại hần vỗ vỗ tay tiếng kêu giải quyết lúc.

"Oanh ~ "

Mơ hồ một trận như như sấm rền vang lớn truyền tới, tựa hồ toàn bộ cao ốc đều đi theo lay động mấy cái, mà gần như cùng lúc đó, còn có lộc lộc lộc lộc, dày đặc tiếng súng mơ hồ truyền tới.

Ngọa tào! Cái gì làm việc?

Dương Lăng kinh hãi, mấy bước từ trên hành lang đánh vào phòng, từ cửa sổ nhìn ra ngoài, chỉ thấy hướng tây nam, Lý gia đại trạch phương vị, ánh lửa ngút trời lên, xen lẫn nổ mạnh cùng tiếng súng, hãy cùng trong phim ảnh hóa bạo cảnh tượng không sai biệt lắm.

Người đại gia, có muốn hay không thả lớn như vậy chiêu?

Rõ ràng cho thấy Lý gia đại trạch phát sinh đại sự, chẳng qua là không biết là người nào súng thật đạn thật làm, bắt quá ngay sau đó hấn lại thư thái, Lý gia không là thứ tốt gì, chết hết mới phải.

Lúc này, Kim Lục Phúc lắc mập mạp thân thể từ trên giường ngồi dậy mơ mơ màng màng hỏi: "Dương Lăng, xảy ra chuyện gì? Thế nào nghe chiếu phim thanh âm."

Dương Lăng xạm mặt lại liếc hấn một cái nói: "Lục Phúc ca, không có việc gì, ngái ngủ tiếp!"

"Ồ ~" Kim Lục Phúc trong miệng rên một tiếng, ngã đầu lại ngủ đi, rất lắm mồm Barry liền phát ra ngáy thanh âm.

Mập mạp quả nhiên đều là thiếu thông minh ~!

Dương Lăng bữu mỗi một cái đi ra khỏi phòng, đối với mấy cái thương gia kinh doanh ngọc thạch nói: "Các vị đi về nghỉ trước, ta luyện qua võ công, liền ở trên hành lang trông coi, không có việc gì mà ~!"

Mấy cái thương nhân mới vừa rồi cũng nhìn thấy Dương Lăng giống như giống như ăn cháo kiến đảo mấy tên phi đồ, vì vậy hàn huyền mấy câu cứ yên tâm trở về, Dương Lăng đi tới cửa thang lầu nhìn xuống liếc mắt, không có phát hiện còn lại dân bản xứ, vì vậy lấy điện thoại di động ra cho Phương Hoành Cơ gọi điện thoại.

Điện thoại vang hồi lâu mới kết nối, thanh âm huyền ảo rất, chỉ nghe Phương Hoành Cơ hưng phấn dị thường rống to: "Tiểu Dương, mau tới, nơi này quá hấn / mẩu thân kích thích, Lý gia bên này rất nhiều quân đội, bọn họ muốn đánh."

"Đánh ai? Ai đánh?" Dương Lăng lớn tiếng hỏi.

"Ngọa tào, xuất ra một cái ống phóng rốc-kết, Lão Từ tránh xuống..." Đối diện lời còn chưa nói hết, Dương Lăng chỉ nghe bên tai phát ra đĩnh tai nhức óc một tiếng nổ,

Sau đó trong loa không có Phương Hoành Cơ thanh âm.

"Cơ ca ~ Cơ ca ~" Dương Lăng dùng sức kêu mấy tiếng, trong ống nghe truyền tới tút tút tút đồ âm thanh bận.

Dương Lăng giờ điện thoại di động mờ mịt ngẩn người, rốt cuộc chuyện này như thế nào, làm sao lại có quân đội đánh? Ngay sau đó đáy lòng dâng lên không hảo cảm thấy, chẳng lẽ Phương Hoành Cơ bị mớ vừa rồi ống phóng rốc-kết giết chết!

Không được, ta phải đi xem một chút! Dương Lăng nhanh chóng bả ngủ mơ mơ màng màng kim mập mạp quất lên, để cho hấn thông báo cùng đi khách thương ngàn vạn đóng kín cửa, vô luận là ai cũng không nên mở môn, sau đó vừa bước chân, thân thể giống như thanh như gió biến mất, chọc Kim Lục Phúc dùng sức dụi mắt.

Dương Lăng xuống đến lầu một, nhìn thấy hai cái dân bản xứ xách cây gậy lớn đang đứng đang phục vụ phía trước bệ mặt, hai cái cô bán hàng nom nớp lo sợ núp ở phía sau quầy, Dương Lăng đi lên không nói hai lời một người một đầu ngón tay, chỉ nghe hai tiếng kêu đau đớn, hai nam nhân liền mềm nhũn té xuống đất, sau đó hấn đi tới ngoài cửa lớn trên đường chính, lúc này trừ vài người tề liệt ngã xuống ở lối đi bộ gào thét bị thương, đánh người người đã sớm tụ chúng gào thét đi xa, Dương Lăng bốn phía nhìn một chút, không có phát hiện còn lại Bạo Loạn phân tử, vì vậy thân hình thoát một cái, cả người như bóng với hình như thế nhanh chóng biến mất, trong nháy mắt đã tại mấy ngoài trăm thước.

Lý gia lúc này đánh chính là lửa nóng, phía ngoài tường rào có chừng hơn một trăm cái binh lính tướng đại trạch bao bọc vây quanh, nằm ở đá cùng phía sau đại thụ đi vào trong bồn, mà Lý gia cũng không hấn hồ, tường viện hơn vài chục chỉ súng cũng ở đây ra bên ngoài bồn, bắt quá nhìn Lý gia phẫn thẳng muốn lớn một chút, bởi vì bọn họ có ống phóng rốc-kết, thỉnh thoảng đột nhiên tới một khi, nổ mặt đất đá tung tóe, cây đào nhân tán, thậm chí trong lúc nổ tung còn có thể nghe nhân kêu thảm thiết.

Dương Lăng bắt một cái núp ở phụ cận nhân hỏi: "Trước một lần Hòa Tiễn Đạn nổ ở địa phương nào?"

Người này rõ ràng cho thấy một cái người Trung Quốc, hấn chỉ chỉ đến gần tường viện vị trí, Dương Lăng nhất thời cái trán đồ mồ hôi toát ra, chỗ đó khoảng cách tường viện đại môn bất quá ba mươi, bốn mươi mét, bốn phía chút nào không ngăn cản, hấn nhảy đến một góc cây nhìn lên đi, mượn trên tường rào ánh đèn, nhìn thấy một cái hồ to chung quanh quả nhiên té vài người, vì vậy không thể làm gì khác hơn là kiên trì đến cùng xông lên.

Bởi vì hấn tốc độ quá nhanh, đợi một hồi trên tường rào nhân thấy một người xuất hiện ở trên đất trống thời điểm, Dương Lăng đã đem vài người cùng mở ra nhìn một lần, khom người nhắt lên một người vác lên vai chạy, chờ bọn hấn lúc nổ súng hậu, Dương Lăng đã sớm Ẩn đến đen sì tạo trong đi.

Dương Lăng cảm thụ từ chung quanh thân thể "Phốc phốc" xẹt qua đạn, chân khí trong cơ thể kích động, đem thân thể đều vững vàng bao lấy, cuối cùng trốn một thân cây phía sau lau một cái mồ hôi lạnh trên trán, tim còn không tự chủ được cuồn cuộn.

Cái gọi là võ công cao hơn nữa cũng sợ đao bầu, bây giờ đao bầu hấn cổ nhưng đã không coi vào đâu, nhưng đạn loại vật này, hấn hay là không dám

bảo đảm kháng trụ, vạn nhất một cái sơ sẩy, tự mình nói không chừng liền ợ ra rắm, thần tiên cũng có tài bỏ nhào thời điểm a!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 132: Hồn loạn

Phuong Hoành Cơ lúc này hôn mê bất tỉnh, trên người nhiều cái vị trí cũng đang chảy máu, trên mông còn đâm một cây tiểu cây gậy, bất quá hơi thở vẫn còn tồn tại, hô hấp coi như vững vàng, bởi vậy cho nên chẳng qua là bị khí lăng nổ đánh vào đến, vì vậy hấn từ trong không gian lấy ra một ly nước giếng cho hấn rót mấy hớp, sau đó gánh lên hấn như một làn khói mà rời đi sủng này đàn tung tóe địa phương, về phần những người khác sinh tử hấn cũng không đoái hoài.

Lúc này toàn bộ miếng ngói thành đã loạn thành nhất đoàn, vô số dân bản xứ khiêng gậy gộc dao phay dọc phố gào thét tới lại gào thét đi, càng xen lẫn vô số thị uy quần chúng, giờ cao trong tay vội vàng chuẩn bị tiêu ngữ bài kêu gào rong ruổi, yêu cầu chính phủ trừng trị Lý gia, xua đuổi người Hoa.

Khi Dương Lăng khiêng Phuong Hoành Cơ trở lại nhà khách phòng khách lúc, bảy tám cái thương nhân đang tụ tập ở tại bọn hấn trong căn phòng kia, nom nớp lo sợ không biết như thế nào cho phải, cho đến Dương Lăng xuất hiện mới đại thư một hơi thở.

"Ồ, đây không phải là tiểu Phuong sao? Làm sao sẽ biến thành như vậy?" Kim Lục Phúc nhìn bị Dương Lăng ném ở trên giường Phuong Hoành Cơ kinh ngạc hỏi.

Dương Lăng cũng không tiếp lời, ở Phuong Hoành Cơ trên người theo như mấy cái, người này mới thông thả tỉnh lại, còn chưa kịp nói chuyện liền che cái mông phát ra như giết heo hét thảm, hào mấy tiếng đột nhiên cả người trên dưới sờ một lần hỏi: "Dương Lăng, ta tại sao lại ở chỗ này? Ta có phải hay không đã chết?"

Dương Lăng dở khóc dở cười nhìn hấn, "Cơ ca, khác hào, ngươi thật đúng là mạng lớn, Hỏa Tiễn Đạn cũng không làm xuống ngươi! Nhìn nào nhiệt có cần phải liều mạng sao? Nói nhanh lên, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?"

Phuong Hoành Cơ lúc này đã kịp phản ứng, thử đến rằng vẻ mặt đưa đám nói: "Tê đại, Lý gia quá không chú trọng, ta chính là đi theo đi xem nào nhiệt mà thôi."

"Xem nào nhiệt? Nhìn cái gì nào nhiệt!" Dương Lăng sờ cái đầu hỏi.

"Ngươi không biết?" Phuong Hoành Cơ giống như nhìn Ngoại Tinh Nhân như thể nhìn hấn.

Dương Lăng lắc đầu một cái, "Ta một mực ở ngủ, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?"

"Ngọa tào, chuyện lớn như vậy nhân huynh lại cái gì cũng không biết?" Phuong Hoành Cơ chỉ Dương Lăng mũi kinh ngạc nói: "Ca ca nói cho ngươi biết đi, tối hôm qua không biết cái nào ngây ngô ép ở trên mạng gởi một đoạn Lý gia cấu kết một cái tên là Ngang Tô tướng quân tàn sát Trung Quốc thương nhân video, mặc dù chỉ có một đoạn đối thoại, nhưng nội dung cũng rất rung động, rất nhanh thì ở video Website và bạn vòng truyền ra, chúng ta cái vòng này nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ, mấy năm gần đây mất tích một số người tất cả mọi người còn có ấn tượng, không ít người thậm chí còn là bạn tốt, vừa vận lần này Ngọc Thạch triển lãm bán hàng sẽ quốc nội tới đồng hành đặc biệt nhiều, cộng lại tổng kết cũng có mấy trăm nhân đi, cho nên bọn họ liền liên hợp lại đi Lý gia chuẩn bị tìm bọn họ lý luận, thuận tiện thị cái Uy, du cái đi, cho Myanmar chính phủ thêm cục gạch, tốt để cho bọn họ mau sớm xử lý Lý gia, là những thứ kia mất tích đồng hành báo thù, vì vậy, chúng ta liền đến Lý gia, nhưng người Lý gia không để cho chúng ta đi vào, cũng không người đến dự để ý đến chúng ta, nhanh hơn hai giờ thời điểm, tới mấy chiếc quân xa, theo địa phương đồng hành nói là quân đội chính phủ, trước tới bắt người Lý gia, không nghĩ tới Lý gia to gan lớn mật, lại thù nổ súng trước, còn vận dụng ống phóng rốc-kết, chúng ta chạy trốn cũng không kịp, ô kìa, cái mông ta..."

Mọi người đều trở mắt nhìn nhau, Dương Lăng càng là trợn mắt hốc mồm, chính mình chỉ là muốn để cho Myanmar chính phủ động thủ, những thương nhân này đi theo ồn ào hấn lên làm gì? Lần này được, đồng hành thù không nói lên, phòng chừng cũng không thiếu nhân cũng xui xẻo theo, nhìn tới vẫn là chính mình quá non nớt, muốn quá đơn giản, lúc ấy hấn bà video phát cho Cung Toàn Thịnh, để cho bọn họ thông qua ngoại giao đường tắt để giải quyết.

Nhưng lúc này hối hận cũng đã quá muộn, trong bóng đêm trừ mờ hồ tiếng súng truyền tới, xe cảnh sát tiếng còi xe cảnh sát vang dội khắp thành, bây giờ toàn bộ miếng ngói thành đều đã loạn cả một đoàn.

Một cái tuổi hơi lớn thương nhân nói: "Mọi người cũng đừng quá lo lắng, mới vừa rồi chúng ta đã cho Đại Sứ Quán gọi điện thoại, bọn họ nói đang cùng Myanmar chính phủ câu thông, sẽ xác thực bảo vệ chúng ta an toàn, để cho chúng ta tạm thời ở tại nhà khách không muốn xảy ra đi."

Xem ra tạm thời cũng chỉ có thể như vậy, một phòng toàn người vị cảm đầu ngăn người.

Dương Lăng bả máy truyền hình mở ra, trong ti vi rất nhiều tần đạo đều tại bài báo đêm khuya phát sinh ở Myanmar các thành phố thị uy cùng biểu tình, tựa hồ toàn bộ Myanmar đều đã hồng bát.

Mọi người lo lắng chờ đợi, một mực từ từ gầy vò cảm giác đến trời sáng, lúc này, tiểu quy mô đánh đập sự kiện cùng vô tự thị uy hoạt động bắt đầu diễn biến thành đại quy mô hỗn loạn cùng có tổ chức biểu tình, vô số đường phố đều bị tung bay cờ xí tiêu ngữ cùng huyền ảo xe gắn máy chiếm lĩnh, dân bản xứ hô to khẩu hiệu, tức giận đánh vào toàn bộ người Hoa cửa hàng cùng thiết thi, rất nhiều ở xa người Hoa cùng tham gia triển lãm bán hàng sẽ thương gia kinh doanh ngọc thạch bị đá kích, trong màn hình TV truyền ra thị uy người phách lối biểu tình, làm cho tất cả mọi người đều cảm thấy lòng nguội lạnh, Dương Lăng cũng là sắc mặt tối đen, da mặt không ngừng co quắp.

Những thứ này đều là chính mình tạo nghiệt nha! Nhưng là hấn cũng vô kế khả thi, ở mắt lý trí mãnh liệt sóng người trước mặt, đảm nhiệm người năng lực phiên thiên cũng tuyệt đối không được tác dụng gì, hấn chỉ có thể chờ đợi đợi, chờ đợi đến từ chính phủ tăng diện giao thiệp, cuối cùng chen ép Myanmar phương diện bình tức lần này sự kiện, nhưng hậu quả đã gây thành, dù ai cũng không cách nào xóa đi sự kiện bản thân mang đến ảnh hưởng.

Trong ti vi trừ phá phách cướp bóc đốt đợi một hồi biểu tình thị uy hình ảnh, còn có chính phủ các nước đối với Myanmar sự kiện phản ứng, nhằm vào càng diễn ra càng mãnh liệt biểu tình thị uy cùng Myanmar chính phủ bó tay toàn tập hiện trạng, tổng thống nước Mỹ tuyên bố phái dừng lại ở Philippines Hải Vực hạm đội thứ bảy hướng Bengal vịnh di động, đến gần Myanmar duyên hải, lấy hiệp trợ nước nhà triệt kiêu hoạt động, Anh Đức pháp Nga các nước cũng ở đây mật thiết chú ý sự kiện phát triển, yêu cầu nước nhà trú Myanmar Lãnh Sự Quán thực hiện chức trách, bảo vệ tốt nước nhà kiều bào, tới gần Thái Lan càng là ọ rạng sáng tuyên bố phái quân đội hướng thái xa Biên Cảnh tụ họp, phòng ngừa Bạo Dân vượt biên giới tiến vào Thái Lan biên giới.

Chính phủ Trung quốc cũng ở đây lúc ọ rạng sáng tổ chức buổi họp báo nâng lên tình Myanmar phương diện quả thật thực hiện quốc tế chức trách cùng nghĩa vụ, bảo vệ tốt ở xa người Hoa, kiều bào cùng tham gia miêng ngói thành Ngọc Thạch triển lãm bán hàng thương lượng một dạng cùng với nhân viên đi theo an toàn, chính phủ Trung quốc đã chỉ thị Vân Nam tỉnh chính phủ khai thông triệt kiêu lối đi, hơn nữa quân ủy đã mệnh lệnh tây nam chiến khu Vân Nam Quân Bộ hiệp trợ hành động, bảo đảm từng cái ở Myanmar người Trung Quốc bao gồm HongKong-Úc-Đài Loan đồng bào cũng có thể an toàn thuận lợi trở về nước.

Ở Vân Nam bộ đội hướng Biên Cảnh tụ họp vận động thời điểm, miêng ngói thành cũng lục tục có quân cảnh bắt đầu tụ họp, nhưng nước xa biết không gần khát, Dương Lăng bọn họ ở trong tân quán giống như trên chảo nóng con kiến, bởi vì trên đường chính thị uy đám người càng ngày càng nhiều, không ngừng có người đánh vào phụ cận cửa hàng cùng quán ăn, ai cũng không dám bảo đảm bọn họ sẽ không vọt tới trong tân quán tới.

Nghĩ tới những thứ kia rậm rạp chằng chịt nhân, tất cả mọi người không rét mà run, hai chân cũng không tự chủ được run run, loại này Bạo Dân, nói phải trái là vô dụng, tiền cũng không tiền sử, phương pháp duy nhất chính là cầu nguyện những bạo dân kia suy nghĩ đắn, con mắt không dễ xài.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoảng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 133: Thoát đi

Dương Lăng thử đến rằng ở trong phòng đi tới đi lui, bản thân một người lời nói tùy thời đều có thể đi, nhưng trong căn phòng già trẻ lớn bé cộng lại mười người, bỏ lại bọn họ chạy trốn tự nghĩ chính mình còn không làm được, nghĩ tới nghĩ lui không thể làm gì khác hơn là cho Cung Toàn Thịnh gọi điện thoại, nhìn hấn có thể hay không nghĩ một chút biện pháp.

"Ồ kia, Dương Lăng, người trở về nước không có?" Điện thoại vang hồi lâu mới kết nối, Dương Lăng còn chưa mở miệng, Cung Toàn Thịnh liền nóng nảy hỏi.

Dương Lăng sậm mặt lại nói: "Cung Ca,, người đây không phải là quan tâm ta đi, phải nhốt tâm người sớm một chút gọi điện thoại cho ta nha!"

"Hắc hắc!" Cung Toàn Thịnh cười khan mấy tiếng nói: "Ta đều nhanh bận rộn bẻ đầu sút trán, là thực sự không nhớ ra được, bắt quá vô công của người biến thái như vậy, ta chỉ lo lắng người khi để người khác!"

Dương Lăng nhanh chóng bả bên này mà tình huống nói một chút, Cung Toàn Thịnh cười khổ nói: "Ta ngược lại thật ra muốn giúp người, có thể cánh tay không dài như vậy a!"

Dương Lăng khoe miệng co quắp rút ra nói: "Ta tin người chính là bồng chùy, mau giúp ta làm một chiếc xe buýt, trong vòng nửa giờ, không... Hai mươi phút, nếu không ta phồng chừng này một phòng toàn người cũng không thể quay về."

"Được rồi, điện thoại không muốn tắt máy!" Cung Toàn Thịnh rất nhanh thì cúp điện thoại, Dương Lăng cũng chỉ đành an ủi mọi người mấy câu, sau đó yên lặng chờ đợi.

Không tới hai mươi phút, một cái xe lạ điện thoại gọi tới, Dương Lăng nhanh chóng kết nối, bên trong truyền tới một người đàn ông xa lạ thanh âm, "Dương tiên sinh, lam bạch sắc xe buýt, ngừng ở các người nhà khách phía sau đầu hẻm, mau xuống đây!"

Dương Lăng lập tức thúc giục những thương nhân này hành động, có mấy cái còn muốn lôi kéo chính mình rương lớn, bị Dương Lăng thô bạo địa ném vào phòng, sau đó giống như đuổi như con vịt đuổi một đám người hấp tấp chạy nhanh xuống lầu dưới đi, quả nhiên đối diện nhà khách cửa sau một cái hẻm nhỏ cuối đầu một chiếc xe buýt, tất cả mọi người chạy mau tới, nhưng bởi vì số người quá nhiều gây ra động tĩnh quá lớn, rất nhanh thì đưa tới phụ cận một số người chú ý, mấy chục xách gậy gộc nhân lập tức vây lại.

"Chạy mau ~!" Dương Lăng hô to một tiếng, những thương nhân kia xòe ra chân như ong vỡ tổ đi phía trước chạy.

Kim mập mập lay động thoáng một cái giống như một cái mập rần, lại chạy ở hạng nhất, Kỳ Dị tư thế để cho Dương Lăng âm thầm chắc lưỡi hít hà, không nhìn ra người này mập là mập nhưng có năng lực đo, thật là giống như thiêu đốt tiểu vũ trụ.

Phượng Hoàng Cơ cái móng mặc dù bị thương, nhưng chạy cũng không chậm, cái này làm cho Dương Lăng thở phào một cái, hẩn đứng ở trong hẻm nhỏ, mấy chục Bạo Dân càng ngày càng gần, tức giận mắng ầm ỉ vùng vũ khí trong tay, Dương Lăng khinh miệt bĩu môi một cái, thân thể nhẹ nhàng thoáng một cái, trong nháy mắt cũng đã xuất hiện ở trong đám người này, sau đó chỉ nghe thấy "Đoàng đoàng đoàng ~ ùng ùng ~ a a ~" một nhóm nhân giống như Diệp La Hán một loại bị chen chúc ở hẹp hòi trong hẻm nhỏ đang lúc, hoàn toàn bả đường chặn lại.

Dương Lăng lúc này mới vỗ vỗ tay thôi tiếng huyết sáo, vừa nhắc chân, quát một tiếng, người đã đứng ở xe buýt cửa, sau đó nhắc chân chậm rãi ngồi vào trên xe, nhìn túm mập mập thân thể Xà Hành tới kim mập mập, trên trán hiện lên mấy cái hắc tuyến.

Kim mập mập chạy... Thật TM (con mẹ nó) khó coi!

Chờ tất cả mọi người đều sau khi lên xe, Dương Lăng hướng tài xế gạt đầu một cái, xe buýt rống giận xông về phía trước đi, mọi người cũng vội vàng đem rèm cửa sổ kéo xuống, từng cái thờ dốc không chỉ đầu lưỡi đuôi lão trường.

Dương Lăng đi tới tài xế bên cạnh, lúc này mới chú ý tới kính chắn gió thượng dán mấy tờ chính phủ đặc thù giấy thông hành, tài xế hơn ba mươi tuổi, nhìn bình thường Myanmar nhân bộ dáng, đen đúa gầy gò trời nóng bức còn mang theo đỉnh đầu nón lá, ánh mắt cũng rất sắc bén, tay chân động tác rất lưu loát, không nói một lời lái xe buýt đi xuyên qua giống mạng nhện đường phố nhỏ thượng.

Xe buýt vòng tới vòng lui, ước chừng hoa sắp tới một giờ mới lái ra thành phố, cuối cùng xông lên một cái Công Lộ, tài xế trên mặt lúc này mới hiện lộ ra từng tia dễ dàng.

Trên xe nhân có chút kéo màn cửa sổ ra, nhìn không ngừng quay ngược lại cây cối cùng hàng rào, cũng mới thở phào một cái, rất nhiều người cũng lòng vẫn còn sợ hãi quay đầu nhìn một chút đã đi xa thành phố, bắt đầu hưng phấn nói chuyện với nhau.

"Chúng ta đây là hướng địa phương nào đi?" Dương Lăng nhỏ giọng hỏi tài xế.

Tài xế mỉm cười nói: "Con đường này đi thông tám chớ, là trở về nước gần đây một cái Chủ Công đường, chúng ta ở tám chớ đổi đường, sau đó từ Thụy Lệ xuất cảnh, khoảng cách có chừng hơn hai trăm cây số, thuận lợi lời nói chừng hai giờ các người liên an toàn."

Lúc này xe buýt tốc độ càng lúc càng nhanh, rất nhanh thì đạt tới 140 trở lên, lái trên đường xe cộ không ít, nhưng rất nhanh đều bị quăng sau lưng, Dương Lăng thở phào ở chỗ ngồi kế tài xế từ ngồi xuống.

Một đường cũng rất thuận lợi, trên quốc lộ vô số xe hơi như bị chó rượt như thể điên cuồng hướng trung xa Biên Giới đi tới, phỏng chừng phần lớn đều là ở Myanmar sinh hoạt người Hoa hoặc là đến từ Trung Quốc thương nhân, mỗi người bọn họ thông qua bất đồng con đường đang rời đi quốc gia này.

Hơn một tiếng sau, tài xế nhắc nhở sẽ đến rất nhanh tám chớ, cũng để cho mọi người kéo rèm cửa sổ lên, trên xe nhân lập tức khẩn trương, bọn họ thông qua tân văn cũng đã biết, Myanmar cơ hồ toàn bộ thành phố đều có hỗn loạn phát sinh.

Nhưng mà, nơi này tờ mờ sáng tĩnh lặng, tám chớ an tĩnh dị thường, căn bản cũng không có chút nào hỗn loạn, tài xế cũng không phải quá khẩn trương, hẩn an ủi mọi người nói: "Nơi này đã đến gần ngõa bang khu tự trị, do ngõa bang quân liên hiệp thực tế khống chế, không bài xích người Hoa, ngõa bang cùng quả cảm quân đồng minh như thế trên căn bản thuộc về người Trung Quốc, cùng sinh trưởng ở địa phương Myanmar nhân không giống nhau."

Tài xế vừa nói một bên từ bao tay rương nhảy ra một khối giấy thông hành kẹp ở kính chắn gió thượng, quả nhiên, phía trước không xa thì có trên cánh tay treo đào Mầu vàng Ngũ Tinh quân nhân thiết tạt kiểm tra, toàn bộ xe cộ cũng chậm lại đi chậm, đợi một hồi kiểm tra đến Dương Lăng bọn họ xe buýt thời điểm, quân nhân nhìn thấy kính chắn gió thượng giấy thông hành, trực tiếp phát tay cho đi, còn thân thiết kính cái quân lễ.

Xe buýt rất nhanh thông qua cái này tạm thời trạm kiểm tra, Dương Lăng hỏi tài xế: "Nơi này đến mặt chi kia có xa lắm không?"

Tài xế nói: "Không sai biệt lắm ngũ mươi km đi!"

Dương Lăng vỗ vỗ bả vai hẩn nói: "Như vậy đi, ta ở nơi này xuống xe, người đem những người khác đưa trở về."

Tài xế có chút kinh ngạc gạt đầu một cái, sau đó đem một tấm viết có điện thoại tờ giấy đưa cho hẩn, "Nơi này theo Trung Quốc Biên Cảnh gần vô cùng,

trên căn bản không có chuyện gì, mật chi đó thuộc về khắc khâm độc lập quân không chế, cũng không thể nào thụ Myanmar chính phủ quản hạt, bất quá vẫn là phải cẩn thận một chút, nơi này buồn lậu ma túy rất nhiều, Hắc Bang ngang ngược, vạn nhất có chuyện gì liền gọi số điện thoại này, có lẽ có thể cung cấp một ít trợ giúp."

Dương Lăng thu cất tờ giấy, từ trong túi móc ra một cái chiếc nhẫn ném cho tài xế, sau đó nói âm thanh cảm tạ liền mở cửa xe nhảy xuống, tài xế ngăn người một chút lập tức vui rạo rức bỏ chiếc nhẫn giấu kỹ, lúc này Kim Lục Phúc là hết muốn với hắn đồng thời, bị Dương Lăng lời nói cự tuyệt.

Xe buýt rất mau rời đi, Dương Lăng đứng ở ven đường nhận phượng hướng một chút, sau đó vẫy tay gọi tới một chiếc xe gắn máy, để cho hắn đưa chính mình đi mật chi kia.

Con đường này còn sửa không tệ, nhưng chính là bốn phía núi cao rừng rậm, Cự Mộc chọc trời, khí hậu nhiệt đới đưa đến cây cối sinh trưởng dị thường tươi tốt, ngồi ở trên xe máy một đường đi trước, Dương Lăng thật sâu cảm giác nếu như là động / loạn niên đại, nơi này tuyệt đối là giết người cướp của địa phương tốt.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Hảo hán tha mạng

Đến mật chi kia sau, nơi này vẫn tương đối bình tĩnh, các thương nhân vẫn ở chỗ cũ buôn bán.

Lui tới qua lại không dứt nhân thao đủ loại Trung Quốc khẩu âm, trong đám người còn kèm theo không ít súng ống đầy đủ quân nhân tới lui đi đi lại lại, có nhìn vô cùng trẻ tuổi, phỏng chừng mười lăm mười sáu tuổi đáng vẻ, thả ở quốc nội có lẽ vẫn còn đang học THCS, nhưng những thứ này mặc quân phục hải tử, sắc mặt non nớt, nhưng ánh mắt lộ ra thần sắc cũng tuyệt đối không non nớt, một khi phát hiện tình huống không đúng, có lẽ sẽ giơ tay lên trung súng trường cho người một toa tử.

Mật chi đó là khắc khâm bang thủ phủ, nơi này là Ô Long sông (lại kêu Vụ lộ sông) phụ cận thành phố lớn nhất, thường trú dân số vượt qua hai trăm ngàn, chung quanh có mấy cái đại Phi Thủy khu vực khai thác mỏ.

Đệ nhị thế chiến trung, mật chi kia làm làm trọng yếu chiến lược cứ điểm, Mỹ Hoa liên quân cùng khắc khâm bang bộ đội địa phương từng tại này cùng Nhật Quân tiến hành qua vô số lần đánh giằng co, chiến hướng dị thường thảm thiết, song phương cũng trả giá nặng nề, thương vong về số người vạn, vô số Trung Quốc quân viễn chinh tướng sĩ chôn xương nơi đây.

Mà sau đó mật chi kia đại thắng, cũng điện định toàn bộ Châu Á chống lại Phát Xít chiến lược địa vị, nhất cử thay đổi Nhật Bản ở Đông Nam Á quân sự cường thế tồn tại, cuộc chiến tranh kia kéo dài 80 hơn ngày, Trung Quốc trú ẩn quân đội cơ hồ mười không còn một, là một trận tuyệt đối thảm thắng, chấp chính sau, Kháng Nhật tướng sĩ cùng chính phủ mất đi liên lạc, không thể làm gì khác hơn là tiếp tục cuộc sống ở xa trung tiếp giáp thâm sơn trong rừng rậm, vì sinh tồn, bọn họ bắt đầu dung nhập vào địa phương thổ dân, từ nay lưu lạc đất lạ, cũng không có cơ hội nữa trở lại cố hương.

Dương Lăng tới chỗ này mục đích tuyệt đối không phải du lịch, hắn ở trên giao dịch hội mua được khối kia hơn hai chục triệu đặc thù Nguyên năng khoáng thạch sản địa đang ở phụ cận, khoảng cách nổi danh nhất Phi Thủy sản địa khảm đám không xa thom tho động.

Hắn ở mật chi kia bên trong thành qua loa đi dạo một vòng, thu hoạch gì cũng không có, vì vậy trực tiếp kêu cái xe van hướng thom tho động khu vực đi. Đến thời điểm, sắc trời đã tối, Dương Lăng tìm một địa phương người Trung Quốc hỏi một chút, nhất thời tâm lạnh nửa đoạn, cái gọi là thom tho động khu vực, nói về là nhất cá diện tích vượt qua mấy chục cây số vuông đại khu vực khai thác mỏ, tất cả lớn nhỏ đường hầm vô số, hơn nữa nơi này chưa quen cuộc sống nơi đây, Hắc Bang phân tử cùng khắc khâm quân thể lực xen kẽ, đi nhầm đường sẽ chọc tới rất nhiều phiền toái.

Xem ra cần phải tìm một chỗ Đầu Xà trao đổi một chút!

Dương Lăng bước ra chân, thân thể giống như thanh như gió dung nhập vào dần dần trầm thấp trong màn đêm.

Một cái tiểu hình hầm mỏ, bằng gỗ công bằng bên trong các công nhân đang khò khò ngủ say, hai cái thủ dạ nhân công lấy sau lưng súng trường ở khu vực khai thác mỏ bên ngoài đi tới đi lui, trên tay còn dắt một con chó sói, hút thuốc, một nhiều điểm ánh lửa trong bóng đêm sáng tất lóe lên, đèn pin ánh sáng thỉnh thoảng bốn phía quét qua, thỉnh thoảng còn trao đổi mấy câu, quý khốc sói tru con cú mèo thanh âm xa xa truyền tới, ở đen sì giữa núi rừng vang vọng.

Đột nhiên một con chó sói vểnh tai, sau đó nhảy cồm lên dùng sức tha duệ trên cổ xích sắt, thủ dạ nhân lập tức cảnh giác, rắc...rắc... Lên cò, nhưng mà mấy phút trôi qua, không có gì cả xuất hiện, một cái thủ dạ nhân hùng hùng hổ hổ một cước đá vào Lang Cầu trên móng, Lang Cầu cụp đuôi ô ô mấy tiếng Hậu Chu vậy lần nữa an tĩnh lại.

"Thật là gặp quý!" Một tên lăm bắm mấy câu, móc ra một cây nhang khói nhét vào trong miệng, mới vừa đánh đốt bật lửa, đột nhiên thấy hoa mắt, một người trẻ tuổi đứng ở trước mặt hắn, hơn nữa còn tựa như cười mà không phải cười nhìn hắn.

"Quý nha ~!" Thủ dạ nhân bị dọa sợ đến hú lên quái dị, bật lửa một chút đốt ở trên cằm, không nhìn được lại hét thảm một tiếng.

"Quý kêu cái rắm!" Dương Lăng một đầu ngón tay đâm ở bộ ngực hắn, người này mềm nhũn tê liệt ngã xuống, một cái khác thủ dạ nhân còn chưa kịp phản ứng, Dương Lăng một cái nắm được trong tay hắn súng trường nhẹ nhàng vặn một cái, "Phốc" một tiếng, nòng súng biến thành ma hoa hình dáng, sau đó giờ tay lên xiên ở cổ của hắn lạnh lùng nói: "Khác quý kêu, nếu không bẻ gãy người cổ!"

Thủ dạ nhân cả người run một cái, lắp ba lắp bắp nói: "Hảo hán tha mạng, hảo hán tha mạng!"

Dương Lăng dở khóc dở cười, thật không biết người này ở nơi nào học được câu này, vì vậy thử đến rằng hung tợn nói: "Dẫn ta đi gặp các lão đại của người, ta có chuyện làm ăn muốn cùng hắn nói!"

"Được,

Tốt ~!" Thủ dạ nhân không ngừng bận rộn gạt đầu, dùng ngón tay chỉ cách đó không xa một cái nhà nhà gỗ nhỏ, Dương Lăng lỏng ngón tay ra, giương mắt tò y hắn đi ở phía trước.

Hai người một trước một sau đi tới tiền cửa nhà gỗ, Dương Lăng một ngón tay nhẹ nhàng đâm ở thủ dạ nhân trên ót, người này không nói tiếng nào dựa vào chân tường ngồi xuống.

Trong phòng truyền ra máy truyền hình thanh âm, còn kèm theo nam nữ rên rỉ, "Đoàng đoàng đoàng" Dương Lăng gõ vài cái lên cửa, bên trong lại không có bất kỳ phản ứng, vì vậy hắn một cước đá ở trên cửa, "Lạch cạch" một tiếng, bắp chân lớn bằng gỗ thô làm thành cửa gỗ bị đá thành mấy khối Phi sập đi vào.

Bên trong nhà đèn đuốc sáng choang, trên đất trải thật dày thảm, to lớn bình bản trên ti vi đang phát một nhóm nam nữ hỗn giao tình cảnh, trong phòng trên ghế sa lon, một người nam nhân cùng ba nữ nhân đang không mảnh vải che thân quần quýt lấy nhau.

Đột Như Kỳ Lai biến hóa nhất thời để cho mấy người nữ nhân hét rầm lên, người nam nhân kia cũng hốt hoảng một vừa bò dậy đi sang một bên sờ trên bàn trà súng lục, ngay tại tay hắn vừa mới chạm được cái bá súng thời điểm, một cái chân giẫm ở súng lục phía trên, một người trẻ tuổi hí ngược cúi đầu nhìn hắn.

"Người . . Người là ai?" Cái này lùn nhỏ bé trắng, thân thể trần truồng, mặt đầy hung dữ nam nhân sợ hãi nhìn Dương Lăng.

"Người chính là cái này hàm mô ông chủ?" Dương Lăng bả dưới chân súng lục cầm lên, kết ba một tiếng mở chốt an toàn để ở trên đầu của hắn.

Nam sắc mặt người một chút trở nên tái nhợt, lại như cũ lên dây cót tinh thần nói: "Bằng hữu lẫn lộn kia đạo nhi? Ta Âu bây không đắc tội qua người đi? Có lời thỉnh thật tốt nói, ngàn vạn lần chớ nổ súng!"

"Ha ha ~!" Dương Lăng ngón tay hợp lại, súng lục trong tay hắn đùng đùng ken kết từ từ thì trở thành một đồng sắt vụn, sau đó liếc về liếc mắt nam nhân dưới quần Nhị đệ.

Cái này kêu Âu bây nam tử lập tức con mắt tròn to đại, cả người run rẩy một chút kẹp chặt chính mình hai chân, phốc thông một tiếng liền quỳ dưới đất, lấy tay che hạ bộ lắp ba lắp bắp nói: "Hảo hán tha mạng, hảo hán tha mạng!"

Dương Lăng trên trán toát ra mấy cái hắc tuyến, này nơi đó tìm đến diễn viên a, nói chuyện đều không cùng thời đại mới nói đường rầy, vì vậy hắn nhẹ nhàng đá người này một cước nói: "Tha cho người đại gia, trước tiên đem quần xuyên vào ~!"

"Được... Tốt ~!" Âu bây nhìn Dương Lăng không phải là tới giết hắn đáng vẻ, vội vàng từ trên đất nhật lên một cái quần cộc hoa lớn mặc xong, lúc này mới nom nóp lo sợ nói: "Vị huynh đệ kia, không biết có cái gì ta có thể ra sức!"

Dương Lăng quay đầu nhìn một chút núp ở sau ghế sa lon mặt mấy cái đầu đầu tác tác ba cái bạch hoa hoa nữ nhân, Âu bây lập tức nịnh hót nói: "Mấy cái này đều là nữ nhân ta, huynh đệ có phải hay không có hứng thú? Tùy tiện chơi a! Các nàng cái gì tư thế đều biết, Quan Âm tọa liên, Lão Thụ Bàn Căn, Nhũ hải sinh ba, thâm hậu điệp dao động, bảo đảm ngài hài lòng..."

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 135: Người còn thiếu cái công nhân

Dương Lăng dở khóc dở cười một cước bả Âu bầy đập phải trên đất, "Tranh thủ thời gian để cho các nàng mặc quần áo tử tế, cút đi ra bên ngoài!"

"Là ~ dạ !" Âu bầy vội vàng phát tay một cái, ba nữ nhân hoảng mang rối loạn từ dưới đất qua loa nhặt lên mấy bộ quần áo liền che ngực chạy ra ngoài.

"Âu bầy Âu ông chủ đứng không?" Dương Lăng đặt mông ngồi vào trên ghế sa lon.

"Là ~!" Âu bầy xuôi tay đứng ở trước mặt hần thở mạnh cũng không dám, giống như làm chuyện sai học sinh tiểu học thấy chủ nhiệm lớp, trước mắt cái này nhìn nhân quý không sợ hãi người tuổi trẻ để cho hần có một loại không thở nổi cảm giác, đặc biệt là hần bóp súng lục động tác kia, để cho hần xương tủy mặt đều là lạnh như băng.

"Đừng như vậy, buông lỏng một chút mà ~!" Dương Lăng mỉm cười vỗ vỗ ghế sa lon, Âu bầy con tốt nom nóp lo sợ ngồi xuống, "Ta hôm nay tới là tìm người hợp tác một cuộc làm ăn!"

Âu bầy lúc này mới đẩy lòng một tảng đá lớn rơi xuống đất, lau cái trán đỏ mồ hôi lòng nói chỉ cần không phải tới giết ta liền có thể, hần vỗ ngực một cái nói: "Vị huynh đệ kia, ta Âu bầy ở phụ cận còn có chút danh tiếng, ngài có chuyện gì xin cứ việc phân phó, chỉ cần ta Âu bầy làm được tuyệt không hai lời ~!"

"Các người nơi này còn thiếu thợ mỏ sao?" Dương Lăng ung dung hỏi.

"Cái gì?"

"Lão Từ hỏi người còn có thiếu hay không đào quặng nghề đục đá nhân?" Dương Lăng một cái tát vỗ vào Âu bầy trên ót.

"Không... Không... Thiếu..."

"Rốt cuộc có thiếu hay không?" Dương Lăng cắn răng nghiêng lợi nhìn chăm chăm Âu bầy.

"Thiếu... Không thiếu..." Âu bầy không hiểu rõ người trẻ tuổi này lời nói, lắp ba lắp bắp vừa nói, nhìn Dương Lăng lại đang ngó chừng hần đáy quần, lập tức phớt thông một tiếng lại quý xuống, "Hào hán, ngài nói thẳng đi, để cho ta thiếu ta chỉ thiếu, để cho ta không thiếu ta sẽ không thiếu!"

Dương Lăng vỗ vỗ Âu bầy bả vai, ngữ trọng tâm trường nói: "Rất tốt, người có thể thiếu một cái thợ mỏ ~!"

"Dạ, ta còn thiếu một cái thợ mỏ!" Âu bầy sắp khóc.

"Ta bắt đầu từ ngày mai giúp người đào quặng, không muốn tiền công, không muốn nữ nhân, nuôi cơm là được ~!"

"Cái gì?" Âu bầy hơi kém một con Xử đến trên bàn trà, nhìn thấy Dương Lăng không giống nói đùa đáng về vội vàng che miệng, đầu điểm hướng đập đầu máy.

"Còn nữa, ta họ Dương, gọi ta Dương ca là được!" Dương Lăng nhẹ nhàng bả Âu bầy nhắc lên khỏi mặt đất đến, vỗ vỗ bả vai hần, "Đi, giúp ta làm tới một chút ăn đến, chừng mấy ngày cũng không ăn tốt cơm."

"Là ~ là ~" Âu thất nhất bên đáp ứng một bên ra ngoài, đi tới cửa bên ngoài mới cảm giác sau lưng oa lạnh oa lạnh, đáy lòng không khỏi gào thét bi thương một tiếng, này nơi đó là thợ mỏ? Nhất định chính là đại gia nha! Bất quá hần cũng không dám chạy trốn, rất sợ chọc giận cái này Dương ca, cho mình trứng trứng tới một chút, phỏng chừng mình đời này cũng chỉ tới đó mới thôi.

Tước chiếm Cừu sào, Dương Lăng nằm trên ghế sa lon nỡ nỡ một cảm giác ngủ tới hừng sáng, buổi sáng hần đi ra khỏi phòng, đã nhìn thấy đỡ lấy hai vành mắt đen Âu bầy đứng ở cửa, còn có hai ba chục cái xuyên rách rách rưới rưới công nhân chỉnh tề xếp hạng phía sau hần.

"Dương ca chào buổi sáng a ~!" Âu bầy vội vàng cúi người gật đầu tới chào hỏi, hơn nữa phát tay một cái, hai người đầu bếp mang một cái bàn nhỏ tới, phía trên bày bánh bao cháo gà quay vịt quay.

Dương Lăng hài lòng gật đầu một cái vỗ vỗ Âu bầy bả vai, sau đó ngồi xuống từ từ ăn điểm tâm, Âu bầy lại cảm giác có một loại thụ sủng nhược kinh cảm giác, ngày xưa tính tình nóng nảy cũng không biết đến nơi đó đi.

Chờ Dương Lăng com nước xong thấu hoàn miệng, Âu bầy mới nhẹ giọng hỏi: "Dương ca, ngài hôm nay muốn hạ hầm mỏ sao?"

"Đi ~! Tại sao không đi?" Dương Lăng nguyền hần một cái, "Ta chính là tới cho người đào quặng, phải hung hăng đi ~!"

Vì vậy Âu bầy khom người chỉ đường, Dương Lăng dẫn đầu, một đám mặc danh kỳ diệu thợ mỏ theo ở phía sau, hạo hạo đằng đằng theo đơn sơ đường mòn hướng hầm mỏ đi tới, đại khái đi bảy tám phút, một khối bị đào ngổn ngang đồi nhỏ phía dưới, lộ ra ba cái to lớn hố,

Vô số cây to lớn gỗ thô chống đỡ ở hồ chung quanh, ngổn ngang đá qua loa đôi thế ở phụ cận dưới chân núi, đầy xe, cương tác, treo chiếc sét ăn mòn loang lổ, trên mặt đất cũng bùn lầy không chịu nổi.

Dương Lăng cau mày nói: "Đây chính là người hầm mỏ?"

"Là ~ là ~" Âu bảy vội vàng trả lời.

Dương Lăng chỉ một khối đất trống nói: "Đem người nhân cũng an bài đến cái đó trên đất trống đi, một hồi có đá bay ra ngoài liền vội vàng dọn đi." Sau đó hần lững thững đi tới một cái hồ miệng, đi vào trong thoáng liếc mắt nhìn, vừa nhắc chân liền nhảy vào đi.

Ngay tại Âu bảy đám người bất minh sờ đi lúc, chỉ nghe hô trong truyền tới "Ồ ồ" tiếng nổ, ngay sau đó vô số đất đá giống như suối phun một loại tung tóe đi ra, còn không chờ bọn hần công khai, một khối băng ghê đại hòn đá nhỏ lẳng không từ cửa hang ném bắn ra, không thiên vị vừa vụn rơi vào khối kia trên đất trống.

"Ồ ào ~ "

Những thợ đào mỏ nhất thời rối loạn lên, tảng đá này nói ít cũng có một trăm hai trăm cân, dĩ nhiên cũng làm như vậy Phi hơn 10m, hơn nữa, cái này hỏ bọn họ nhưng là nhược chi chương, độ sâu cũng có chừng năm mươi thước, Âu bảy mặt đầy chỉ rút ra rút ra, hai chân đều đi theo không tự chủ được run rẩy, đây là người sao?

Dương Lăng có thể không có ý kiến gì, hai tay đề xuống đánh vào chui, thân thể đi theo giống như đang khiêu vũ một dạng một khi gặp phải đá liền một cước đá ra, vì vậy, ở ngoài hồ một đám người trợn mắt hốc mồm ngu si trung, cách tam soa ngũ, cơ hồ là một hai phút sẽ có một khối Phi Thúy khoáng thạch từ bên trong động bay ra ngoài, tất cả lớn nhỏ không giống nhau, tựa như cùng vẫn thạch một loại oanh ừng ừng không ngừng nện ở khối kia trên đất trống.

Ước chừng qua vài chục phút, Âu bảy mới đột nhiên nhảy cõn lên rống: "Mẹ, đi khiêng đá đầu, nhanh ~ "

Vì vậy một đoàn thợ mỏ này mới tỉnh ngộ lại đến, lo lắng đề phòng hướng trên đất trống chạy đi, đầy quảng xa bắt đầu chuyên chờ, bất quá để cho bọn họ vui mừng là, bay ra ngoài đá giống như mọc ra mất một dạng thường thường cũng sẽ lạc đang không có nhân địa phương, cho nên, không lâu sau mà, các công nhân liền lập tức hơn hờ vui mừng đứng lên, này nơi đó là đào quảng, đây là nhật tiền a!

Dương Lăng ở tại hồ trong, sắc mặt bình tĩnh nắm trong tay trong tay đánh vào chui không ngừng hướng bốn phía cùng phía dưới đào, hầm mỏ này tràng tương đối nhỏ, diện tích cũng liền bách thập mẫu đáng vẽ, hần cũng không cho là mình là có thể ở cái địa phương này đào được đặc thù khoáng thạch, nhưng dù sao cũng phải thử một chút, đặc thù khoáng thạch chỉ có hệ thống có thể phát hiện, mà mình cũng chỉ có thể dán đá mới có thể dùng chân khí cảm nhận được, cho nên hần chỉ có thể dùng loại này nguyên thủy nhất phương thức đi thử nghiệm, về phần có đào hay không lấy được, kia toàn bộ dựa vào vận khí.

Một suy nghĩ vấn đề liền dễ dàng phân tâm, vừa phân tâm liền dễ dàng xảy ra tai nạn, Dương Lăng bên đào vừa nghĩ, vừa mới chân đá ra một khối to bằng cái thớt đá, đột nhiên cảm giác bên ngoài đám người hét hoảng, vội vàng lại một chân đá ra một khối, "Oành" một tiếng, hai tảng đá ở trên đất trống phương đụng vào nhau, nhất thời đá vụn như mưa rơi rớt văng khắp nơi mà rơi, phía dưới mấy cái thợ mỏ lạnh cả người mồ hôi, lòng vẫn còn sợ hãi nhìn cửa hang, nếu như không phải là phía sau bay ra ngoài một tảng đá, khối đá thứ nhất đầu nện xuống tới phỏng chừng vài người liền tan xương nát thịt.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136: Dương ca truyền thuyết

Bọn họ dĩ nhiên vui mừng, nhưng Âu bảy sắp khóc, hần mình mắt thấy từ trời rơi xuống đá vụn, trong đó rất nhiều cũng dưới ánh mặt trời tán ra mê người màu xanh lá cây, hiển nhiên này là một khối thượng hạng Phi Thúy nha! Dương Lăng lại không quan tâm những chuyện đó, đào đặc thù khoáng thạch mới là hần mục đích, về phần Phi Thúy khoáng thạch chẳng qua là nhân tiện hỗ trợ mà thôi.

Khoáng thạch không ngừng bay ra ngoài, bị các công nhân vận chuyển đến không xa địa phương chất được, Âu bảy tâm hoa nô phóng, ngán ngùi này không tới hai giờ, tất cả lớn nhỏ đã moi ra hơn 100 tảng đá, rất nhiều bàn lớn nhỏ, tiểu đã có bóng chuyền lớn nhỏ, tổng số cộng lại ít nhất cũng có hơn mấy ngàn cân, những thứ này ước chừng muốn đình ngày xưa cả tháng khai thác đo.

Lúc này hần không bao giờ nữa hận Dương Lăng, chỉ cầu cầu mong này cái đầu không dễ xài hao hán ngày ngày đào, dù là ngày ngày ngon lành đồ ăn thức uống cung, chính mình bồi thượng nữ con dâu cũng không đáng kể, chỉ cần hần không rời đi, mình tuyệt đối cùng nhanh liền sẽ trở thành phú giáp một phương (giàu có nổi tiếng một vùng) đại quảng chủ.

Dương Lăng cũng không có cô phụ hần hy vọng, suốt đào bảy, tám tiếng, sắp đến mặt trời xuống núi mới từ hố trong nhảy ra, bần lầy đã đem hần hồ giống như một nhuyển bột Hần, con mắt mũi cũng không phân rõ.

"Nhanh ~ nhanh, cho Dương ca chuẩn bị quần áo, tắm ~!" Âu bầy trên mặt cười giống như một đóa nở rộ ngư thi hoa.

Dương Lăng lúc này mới thấy rõ, đường hầm không xa dùng vải ny lon vây một cái nhà kho nhỏ, bên trong còn bốc hơi nóng, Dương Lăng cũng lười nói chuyện, ở Âu bầy dưới sự chỉ dẫn, đi vào nhà kho nhỏ, quả nhiên bên trong bày một cái đại thùng ny lon, trong thùng trang bị đầy đủ nước nóng, vì vậy mấy cái cởi hết quần áo nhảy vào đi, thích ý nằm ở bên trong tắm nước nóng.

Khi Dương Lăng mặc quần áo sạch đi ra thời điểm, Âu bầy cúi người gật đầu nói: "Dương ca khổ cực một ngày, ta đã chuẩn bị xong cơm tối!"

Dương Lăng sờ một cái cái bụng nói: "Làm không tệ, là có chút mà đói, đi nhanh lên đi!"

Dương Lăng đi ở phía trước, Âu bầy đi ở phía sau hần, một đám thợ mỏ giống như cúng bái thần linh như thế dùng vô cùng sùng kính ánh mắt nhìn hần bóng lưng, chỉ kém quý ngả xuống trên mặt đất dập đầu.

Dương Lăng ở nơi này hầm mỏ ngây ngô ba ngày, trong ba ngày qua, hần cơ hồ đem ngọn núi nhỏ này hoàn toàn moi không ra, gần mười vạn cân Phi Thúy Nguyên Thạch rậm rạp chằng chịt liền chồng chất tại dưới chân núi, Âu bầy đã hạnh phúc nhanh ngất đi.

Nhưng mà để cho Dương Lăng thất vọng là, trừ giúp Âu bầy moi ra vô số Phi Thúy Nguyên Thạch, hần thí thu hoạch cũng không có, vói là phi thường buồn rầu bả Âu bầy tìm đến.

"Tiểu Âu a!"

Âu bầy thân thể không tự chủ được run rẩy một chút, nịnh cười híp mắt nói: "Dương ca, chuyện gì?"

"Ta muốn đi!"

Âu bầy lập tức về mặt đưa đám nói: "Dương ca, ta còn chưa khỏe tốt hiểu kính ngại đấy! Ngươi xem... Nếu không chơi nữa mấy ngày?"

Dương Lăng vỗ vỗ bả vai hần thâm trầm nói: "Dương ca cũng muốn nhiều hơn nữa đào mấy ngày, nhưng ta thân bất do kỷ, còn có khác việc cần hoàn thành, trước khi đi muốn xin ngại giúp một chuyện!"

Âu bầy lập tức nghiêm đứng ngay ngắn, lời thề son sắt nói: "Dương ca xin cứ việc phân phó, ta Âu bầy nhất định giúp ngại làm xong!"

"Tốt ~!" Dương Lăng chỉ trên bàn trà một khối màu đỏ nhạt Ngọc Thạch nói: "Ta cần phải tìm được loại ngọc này thạch, ngại nhớ phải giúp ta hỏi thăm, nếu như tin tức quả thật, ta sẽ trả tiền cho ngại, hơn nữa không ít!"

Âu bầy cầm lên khối kia Nguyên năng khoáng thạch phản phản phục phục nhìn mấy lần, sau đó lại lấy điện thoại di động phân chia mấy cái vị trí chụp hình, rất kích động vỗ ngực nói: "Dương ca khác nói với ta nói cái gì có tiền hay không, chuyện này liên quan ở trên người của ta, ta nhất định giúp ngại hảo hảo hỏi thăm."

Dương Lăng hài lòng gật đầu một cái, nhìn Âu bầy chiếc thể xác thực không có qua loa lấy lệ hần đáng vẻ, vì vậy đứng lên ôm lấy khối ngọc thạch này, "Đúng, phụ cận còn có những thứ kia hầm mỏ."

Âu bầy ngây ngô một chút nói: "Đi về phía nam là Lư lão nhị địa bàn, cách chúng ta nơi này bảy tám cây số!"

"Được, ta đi ~!" Dương Lăng vỗ vỗ bả vai hần hướng phòng đi ra ngoài, sau đó nhấc chân bước, rất nhanh thì biến mất ở mệnh môn trong rừng núi.

Âu bầy như có mắt nhìn Dương Lăng rời đi phương hướng, móc điện thoại ra suy nghĩ một chút lại để xuống, Lư lão nhị tên khốn kiếp kia không phải là đồ tốt,

Lại phách lối lại vô sỉ, ý vào nhân nhiều hơn ta sủng so với ta tốt còn đoạt lấy Lão Tử địa bàn, còn chưa thông báo hần, Dương ca xuất thủ, tấm ảnh người này tính cách nhất định sẽ bị đánh tề ra quần, nghĩ tới đây hần tâm tình thật tốt.

Dương Lăng ở mấy ngày nay hần đều với những thợ đào mỏ ngủ chung ở trong lều, đã làm chừng mấy ngày, vì vậy kêu đến chính mình mấy người nữ nhân, đóng cửa lại hồ thiên ruộng lậu đi.

Không lâu sau, thom tho động khu vực bắt đầu truyền lưu một cái thần kỳ thợ mỏ truyền thuyết.

Một cái tự xưng Dương ca cao thủ trẻ tuổi, võ công cái thể, hần tìm tới khu vực này quảng chủ, đầu tiên là đánh cho nhừ đòn, sau đó nói lên phải giúp một tay đào quảng, đáp ứng cũng còn khá, nếu không phải đáp ứng, hừ hừ, tiếp lấy đánh một trận nữa, một mực đánh đến đồng ý mới thôi.

Mà làm cho tất cả mọi người mở rộng tầm mắt là, cái này Dương ca đào quảng thật không phải là nấp, thật là có thể xưng là Thần Nhân, một ngày có thể đào đi ra hết mấy chục ngàn cân khoáng thạch, những thứ kia bị đánh quảng chủ vị sung mặt sung mũi còn hạnh phúc không phải, càng về sau, một khi cái nào hầm mỏ đến từ danh hiệu Dương ca nhân, quảng chủ vị hận không được trải lên thảm đỏ khua chiêng gõ trống nghênh đón.

Một tháng sau, Dương Lăng đứng ở một cái bờ hoang to lớn đường hầm bên bờ, nhìn đã sớm bị nước mưa hường hủy chôn son cốc, vẻ mặt im lặng đến gần như tiêu điều.

Này hơn một tháng thời gian, hấn bả thom tho động phụ cận tất cả lớn nhỏ hầm mỏ cũng đẩy đào một lần, trừ moi ra vô số Phi Thủy khoáng thạch, thí thu hoạch cũng không có, cuối cùng ở quảng chủ vị dưới sự chỉ dẫn, hấn tìm tới cái này nghe nói ở ngoài sáng hướng liền huỷ bỏ Cổ đường hầm.

"Thật là lớn nha ~!"

Dương Lăng đứng ở chỗ cao không khỏi cảm khái, cái này Cổ khoáng di chỉ chiếm cứ chung quanh chừng mấy ngọn núi linh, nồng đậm cây rừng đang lúc, thỉnh thoảng còn có thể nhìn thấy cổ xưa sơn động, giống như từng cái há to miệng quái thú, ngây ngô lão hồi lâu, hấn hít sâu một hơi, lựa chọn một chỗ xuất ra đánh vào chui, bắt đầu đào móc.

Một ngày... Hai ngày... Ba ngày, một mực kéo dài đến ngày thứ tám, ngay tại hấn đã đi sâu vào rốt cuộc hạ hơn hai trăm mét vị trí thời điểm, theo đánh vào chui nổ âm, màu đỏ cát đá bốn phía tung bay, trong đầu đột nhiên "Leng keng ~" hai tiếng truyền tới, trước mắt trên màn sáng bắn ra: "Phát hiện đặc thù khoáng thạch, có hay không tiến vào bài tập trạng thái?"

"Dạ"

Dương Lăng thân thể không nhịn được giật mình một cái, kích động vô cùng lựa chọn xác nhận, theo trong tay đánh vào chui xoay tròn, ngực thợ mỏ bài phát ra một cái sáng ngời bạch quang, một khối moi ra màu đỏ nhạt đá biến mất không thấy gì nữa, trên màn sáng biểu hiện: "Nhị Cấp Nguyên năng khoáng thạch, thuần độ 38, giá trị 830K." Chỉ thấy viên thứ sáu sao lóe lên một chút, độ sáng tăng lớn không ít.

Dương Lăng mừng rỡ, dứt khoát bỏ lại đánh vào chui vào không gian, vừa mới vọt vào phòng nhỏ, bạch quang chợt lóe, theo trong đầu "keng ~" một tiếng, đặt ở địa trên nệm khối kia màu đỏ thẫm khoáng thạch cũng đi theo biến mất, trên màn sáng đi theo biểu hiện: Nhị Cấp Nguyên năng khoáng thạch, thuần độ 36, giá trị 265 80K.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 137: Lục tinh khen thưởng

Sau đó nổi bông bênh giữa không trung thợ mỏ bài bộc phát ra một cỗ ánh sáng màu trắng, viên thứ sáu sao đã viên mãn, ngay sau đó phía sau lại toát ra thứ bảy vì sao, một cái Tiểu Tiểu sừng nhọn cũng đã thấp sáng từng tia, trên màn sáng biểu hiện: "Thợ mỏ học đồ, cấp bậc Lục Tinh, đến tiếp sau này bài tập hữu hiệu lợi nhuận 6%, toàn bộ vô ổn định giá trị khoáng thạch Quy người cảm được."

"Hệ thống đạt tới thăng cấp điều kiện, đang ở thăng cấp... Thăng cấp xong "

"Khen thưởng ngẫu nhiên đường hầm bài tập một lần, có hay không tiến vào khen thưởng bài tập?"

Dương Lăng hạnh phúc cũng sắp ngắt đi, khổ cực cả tháng, giống như một gốc / ép như thế khắp nơi giúp người đào quảng, một môi giống như con chó một dạng rốt cuộc có thu hoạch, hấn ngửa người lên nằm ở nhà đá trên đất ha ha cười như điên, hưng phấn nước mắt Hoa nhi tất cả xuống.

Hồi lâu sau hấn mới bò dậy, phát hiện trên bàn đá màn sáng đã bắn ra đến, mặt bàn trung ương nhiều một vật, dáng vẻ giống như một khối màu đen hình vuông đồng hồ điện tử, trên màn sáng biểu hiện: "Nhiều chức năng quảng vật tham trắc nghi, tác dụng: Đồ xét chu vi 1000m bên trong có giá trị quảng vật."

"Ngọa tào a ~! Lúc này mới là đồ tốt nha ~!" Dương Lăng nhìn được cách cách nhảy loạn tim bả chiếc đồng hồ đeo tay này trạng tham trắc nghi thả tới cổ tay thử một chút, không nghĩ tới tham trắc nghi hai bên đột nhiên bắn ra tới một tạp trù, có chút kết ba một tiếng tương tham trắc nghi ụp lên trên cổ tay hấn, tiếp lấy mặt đồng hồ bên cạnh duyên sáng lên ba giờ tiểu nút ấn trạng đồ án, Dương Lăng do dự một chút theo như loại kém nhất cái đồ án, bản trên mặt Lam Quang sáng lên, tham trắc nghi biến thành một cái màu xanh da trời màn hình điện tử, phía trên cho thấy năm tháng ban ngày cùng trước mặt thời gian, bất ngờ chính là một khối đồng hồ điện tử, sau đó hấn lại đè xuống cái thứ 2 nút ấn, mặt ngoài biến thành màu đen, một cái giống như Radar máy theo dõi xanh cái sắc quét xem tuyến không ngừng xoay tròn, hấn lại đè xuống cái thứ 3 nút ấn, tham trắc nghi tạp trù có chút run lên lùi về, màn ảnh ngay sau đó cũng đi theo tắt, biến thành mới bắt đầu bộ dáng.

"Ha ha ha ~!" Dương Lăng không nhịn được lại vừa là một trận đất rung núi chuyển cười như điên, hấn bả tham trắc nghi đeo tới cổ tay thượng, sau đó lựa chọn tiến vào khen thưởng bài tập.

Thân thể thoáng một cái, xuất hiện ở trước mắt hấn dường như một cái to lớn bỏ hoang nhà máy, sụp đổ vách tường, ái mộ cột, thật dày bụi đất che dấu vô số mảnh kim loại, một cái mười mấy tầng lầu cao to lớn viên hoàn trạng đồ vật ngã trái ngã phải cắt thành mấy tiết treo ở một cái vô cùng khen chi giá thượng, phảng phất một cái đang ở sinh sản phân xưởng đột nhiên bị huỷ diệt tính đã kích, trong nháy mắt liền bị phá huỷ.

Chung quanh hắn nhìn mấy lần, không có phát hiện chỗ đặc biệt, vì vậy đề xuống trên cổ tay tham trắc nghi, màu đen trên màn ảnh nhảy ra một hàng chữ: "Khen thưởng bài tập không cách nào sử dụng đồ xét chức năng."

"Người đại gia! Ta OO người một cái XX..."

Dương Lăng khí tức miệng mắng to, mãnh liệt nguyên rủa hệ thống người phát minh sinh con ra không có lỗi đấy, sau đó vụn phần bắt đắ dĩ mở ra trong tay đánh vào chui, bắt đầu làm việc không kế hoạch đào lên.

Từng cô một nòng đậm bụi đất ở cự đại không gian trong tung bay, thời gian cũng trong lúc vô tình thật nhanh trôi qua, rất nhanh trên màn sáng tiến vào mười phút đào kể thì, con số không ngừng nhảy lên, Dương Lăng tâm tình cũng là có chút gấp gáp.

Hắn theo thật dài kim loại thang lâu leo đến chi giá thượng, cái này chi giá nhìn từ xa giống như một cái thép thiết giá từ, nhưng leo lên mới biết nhưng thật ra là không ngừng nối liền cùng một chỗ từng bước từng bước độc lập gian phòng nhỏ, phần lớn đã bể tan tành, Dương Lăng một đường chạy băng băng, cuối cùng tìm tới một cái nhìn hoàn hảo căn phòng, quơ lên trong tay đánh vào chui hướng về phía môn một trận xuyên mạnh.

Theo "Ô ô ô" loảng xoảng một tiếng vang thật lớn, cửa phòng bị đào ra một đại lỗ lớn, Dương Lăng nhảy vào đi sau đó hướng về phía rậm rạp chẳng chịt bày ra máy móc như thế bàn làm việc quét ngang qua, khoảng cách đào kể thì kết thúc hơn hai phút đồng hồ thời điểm, trong đầu "Keng ~" một tiếng vang lên, ngay sau đó trước mắt thoáng một cái, người đã xuất hiện ở hệ thống tiêu giữa sân.

Trên màn sáng biểu hiện: "Phát hiện khoa học kỹ thuật quý vật, mã hóa trạng thái, đang đang tiết lộ... Giải mật hoàn thành, đang ở chuyển đổi..."

Sau đó trên bầu trời một đoàn lục quang thoáng qua, vô căn cứ rút xuống một tấm thật mỏng như thủy tinh trong suốt thể, phía trên rậm rạp chẳng chịt phủ đầy mắt thường cơ hồ phân chia không phân biệt rõ đường cong.

Dương Lăng bả cái thể này cầm trong tay lập đi lập lại nhìn nhiều lần, phát hiện vật này vô luận độ cứng hay lại là tài liệu cũng không phân biệt được, vì vậy ném nó đi vào nhà đá nhỏ, đem nó ném lên bàn.

Trên bàn màn sáng bắn ra, phía trên biểu hiện: "Kiểm tra đến không biết vật phẩm, nên vật phẩm kiểm tra cần phải hao phí giá trị 100 khoáng thạch, có hay không yêu cầu cung cấp kiểm tra báo cáo?"

Dương Lăng đau lòng bủi mỗi một cái lựa chọn xác nhận, chỉ thấy trên bàn một cái màu xanh lá cây đường cong quét qua thể thủy tinh mảnh nhỏ, trên màn sáng hiện ra kiểm tra kết quả: "Ả Mỹ Tộc chế tạo, Nhị Cấp khoa học kỹ thuật vật phẩm, tác dụng: Tồn trữ tin tức, phương pháp sử dụng: Phải dùng Nhị Cấp trở lên Lượng Tử dụng cụ đọc viết, giá trị: Vô."

Nguyên lai là một tấm thẻ tồn trữ! Dương Lăng bả thẻ cầm trong tay nhìn mấy lần, nhớ tới bây giờ còn là ở bỏ hoang Cổ trong hầm mộ, vì vậy bả thẻ thả vào địa trên nệm, sau đó uống vài chén thủy thôi lui ra hệ thống.

Ngay tại hắn trở lại khanh đạo trong nháy mắt, trên cổ tay tham trắc nghi đột nhiên phát ra tíc tíc tíc liên tục không ngừng thanh âm, hắn nhìn một cái, chỉ thấy màu đen mặt đồng hồ thượng, hai cái màu đỏ điểm nhỏ mà ở màu xanh lá cây quét xem tuyến hạ hiển hiện ra, Dương Lăng lấy tay nhẹ nhàng xúc một chút một người trong đó màu đỏ điểm nhỏ mà, đồng hồ đeo tay lập tức ở trước mặt hắn đầu xạ ra một cái thau com lớn nhỏ 3D lập thể hình ảnh, một khối khoáng thạch trên không trung xoay tròn, bên cạnh rõ rệt giới thiệu: Nhất cấp Nguyên năng khoáng thạch, phương vị tọa độ 56, 34, phía trước 100m. Lập thể hình ảnh cho thấy khoáng thạch vị trí, ngay tại hắn phía trước cách đó không xa.

Dương Lăng nhất thời cười miệng cũng sắp rách đến trên ót đi, lộ ra mấy viên thật to răng hàm, mẩu thân meo, đây mới là đào quý Thần Khí nha! Có hắn, Lão Tử như hổ thêm cánh, vô địch thiên hạ.

"Oa ha ha ha ha ~", hắn ngửa mặt lên trời cười quái dị mấy tiếng, mở ra trong tay đánh vào chui, nhắm ngay Radar chỉ thị phương vị, oanh ừng ừng liên đào đi qua, tham trắc nghi trên màn ảnh, một cái màu xanh lá cây điểm nhỏ mà đang không ngừng đến gần màu đỏ điểm nhỏ.

Lại vừa là đại nửa tháng trôi qua, Dương Lăng ngửa không ngừng vó câu bả chung quanh chu vi vài trăm dặm cũng đi dạo một lần, một khi phát hiện tham trắc nghi nhắc nhở tin tức, liền trực tiếp đào đi qua, bởi vì hắn tới vô ảnh đi vô tung, cơ hồ sẽ không có người có thể phát hiện hắn tồn tại, một vòng, hắn lại thu hoạch bảy khối Nhất cấp ba khối Nhị Cấp Nguyên năng khoáng thạch, thứ bảy vì sao một cái tiêm giác đã bị thấp sáng.

Ngay tại hắn quyết định đi lại đi những địa phương khác vòng vo một chút thời điểm, Đinh Thông điện thoại đánh tới.

"Lão Lục, chuyện gì?"

"Chửi thề một tiếng, Lão Tử không gọi điện thoại người liền buông tay bắt kẻ đứng không, chúng ta chiếc thứ nhất phi xa hàng mẫu đã hạ tuyến, vội vàng bỏ qua tới!" Đinh Thông vừa hưng phấn lại oán trách phát một trận tính khí.

Chương 138: Lãng Hải khoa học kỹ thuật

Hai người phịch vài câu sau Dương Lăng cúp điện thoại nghĩ một hồi, ngược lại gần đây Myanmar cũng không yên ổn, phụ cận đây cũng không tìm được đặc thù khoáng thạch, vì vậy hẳn cũng không do dự nữa, nhanh chóng trở lại mặt chỉ vậy, ngồi đi thông Thụy Lệ chuyển xe, sau đó mấy lần đổi xe đến Côn Minh, trực tiếp mua một tấm đến Đông Hoàn về phi cơ, ngày thứ hai buổi chiều liền đến Đình Thông bọn họ ở Đông Hoàn văn phòng cao ốc.

"Ngọa tào, người thật là cái thần tiên, thật là quý thần khó lường! Làm sao lại chạy đến Myanmar đi." Mới vừa vừa thấy mặt, Đình Thông liền phản thường hấn một lão quyền.

"Vì cuộc sống Lão Tử khắp nơi bốn ba, đúng đưa người một món lễ vật!" Dương Lăng từ trong túi quần áo móc ra một cái màu xanh lá cây Ngọc Quan Âm vớt cho Đình Thông.

"Lau! Đây là thật hay là giả?" Đình Thông cầm ở trên tay lật đi lật lại nhìn mấy lần, "Tiểu tử người chẳng lẽ là ở đâu cái hàng vỉa hè mà thượng thuận trở lại chứ?"

Dương Lăng liếc một cái, "Yêu có muốn hay không, không phải trả lại cho ta!"

"Ai nói ta không muốn, vạn nhất nếu là thật, người khác mù mắt bán cho người thì sao?" Đình Thông thật nhanh bả Ngọc Quan Âm nhét vào chính mình Kabuto mà trong.

Dương Thành cũng ở đây, hai huynh đệ gặp mặt cũng nhiệt tình ôm một chút, Dương Lăng từ trên xuống dưới quan sát đại ca mấy lần, nhìn thấy hấn âu phục thượng treo bộ an ninh bộ trưởng mình bài cười nói: "Nơi này còn thói quen chứ? Chị dâu cùng Nhận nhi đây?"

Dương Thành cười mở cười nói: "Chị dâu người ở hậu cần bộ giúp làm nhiều chút tài liệu sửa sang lại công việc, Nhận nhi ở phụ cận trời xanh tiểu học đi học trước ban, cũng rất tốt, so với lúc trước đi làm nhưng là dễ dàng nhiều!"

"Như vậy cũng tốt, có chuyện gì hãy cùng Viên tổng cộng lão Lục nói, đều là từ người nhà, không nên khách khí!" Dương Lăng dặn dò hấn nói.

"Người đây cứ yên tâm được, Dương ca làm việc có thể so với ta vững vàng nhiều, bây giờ bộ an ninh quản lý ngay ngắn rõ ràng, so với người người này đáng tin nhiều!" Đình Thông ở bên cạnh nói.

Dương Lăng cười khan mấy tiếng hỏi: "Ca của người đây? Còn có Viên Ca, đây? Thế nào không thấy hấn?"

"Anh ta bây giờ đang ở phòng thí nghiệm khảo sát phi xa tham số, Viên chung quy còn đang liên lạc truyền thông, chuẩn bị ngày mai mở một cái buổi họp báo tin tức, phỏng chừng lúc này ở phòng làm việc, chúng ta một lên qua xem một chút đi ~!" Đình Thông nói đơn giản mấy câu, Dương Thành liền rời đi đi bộ an ninh công việc đi, Dương Lăng cùng Đình Thông hai người hướng Viên Hải Thần phòng làm việc đi tới.

Tòa cao ốc này tổng cộng có 38 Tầng, Lãng Hải khoa học kỹ thuật mướn trong đó một tầng dùng làm văn phòng, trước mắt trừ Đình Thông lãnh đạo phòng thí nghiệm có bảy tám người, Đình Thông bộ khai thác chỉ có ba người, một cái văn bí một cái công việc bên ngoài, sau đó cũng chỉ còn dư lại Đình Thông chính mình, cùng quang can tư lệnh không sai biệt lắm.

Viên Hải Thần Bộ phận thị trường năm người,

Sau đó bộ tài vụ hậu cần bộ cũng mỗi người chỉ có ba người, người nhiều nhất chính là Dương Thành thủ hạ bộ an ninh, chừng mười một cái, nhưng phân tán đi xuống cũng cùng vậy nước không sai biệt lắm, lớn như vậy một tầng lầu, liên cơ hồ không thấy được nhân viên làm việc, một ít phòng làm việc treo bảng hiệu lại trống rỗng, máy tính cũng không có, toàn bộ Lãng Hải khoa học kỹ thuật hiển nhiên nhìn giống như là một công ty ma.

Dương Lăng cau mày nói: "Tuyển người khó khăn như thế sao?"

Đình Thông cười khổ nói: "Tuyển người ngược lại không khó khăn, chỉ cần lấy tiền đập xuống chung quy sẽ có người tới đi làm, nhưng chúng ta làm vật này quá nhạy cảm cũng quá siêu tiền, nhân viên tư chất không dễ khống chế, Viên luôn nói thà thiếu không ầu, mọi người khổ một chút mà một chút mà không liên quan, ngàn vạn lần chờ làm đến lúc đó muốn khóc cũng không kịp, bây giờ công ty nhân trên căn bản đều là Viên chung quy lúc trước tin được thủ hạ còn có mấy cái xương chúng ta khảo nghiệm hơn người tay, trên căn bản đều không vấn đề gì."

Dương Lăng tâm lý lúc này mới thư thái, chính mình không có mở qua công ty, đối với mấy cái này trên căn bản là một chữ cũng không biết, hai người đi vào Viên Hải Thần phòng làm việc thời điểm, hấn vừa vận đề điện thoại xuống, nhìn thấy Dương Lăng đi vào, đứng lên nhiệt tình chào hỏi.

"Viên Ca, người tốt ~!" Dương Lăng mau tới trước.

"Dương Đồng, người này tung ra một cái tay tiêu dao khoái hoạt đi, chúng ta nhưng là bận rộn quá sức?" Viên Hải Thần cười ha ha nói.

"Viên Ca, biết lắm khổ nhiều mà! Kêu khổ đừng nói là, tối hôm nay ta làm chủ, yển xin tất cả đồng nghiệp, nhất định phải cùng Viên Ca, thật tốt uống vài chén!" Dương Lăng cũng cười nói.

"Được, đợi một hồi chính là ngại câu này, Hoa nhi cũng sắp đợi một hồi ta ~!" Viên Hải Thần đùa vừa nói, sau đó ba người ở trên ghế sa lon ngồi xuống, Dương Lăng lúc này mới hỏi: "Truyền thông liên lạc như thế nào đây?"

Viên Hải Thần xoa xoa huyệt Thái dương cười khổ nói: "Không phải là quá tốt, bây giờ truyền thông đều không phải là quá dễ tiếp xúc, nói một chút chính là tiền, trước mắt cũng chỉ liên lạc với Thẩm Quyến báo chiều, điện từ Tuần San đợi một hồi mấy nhà không tính là quá chủ lưu truyền thông, ngay cả Quảng Châu Nhật Báo, tạp chí xe hơi những thứ này hơi chút ra dáng truyền thông cũng không quá cảm mạo, đặc biệt là ở chúng ta không nói trước tiết lộ hạng mục dưới tình huống, bọn họ thậm chí cũng không quá nguyên ý trao đổi, chớ nói chi là đài truyền hình cùng với cả nước tính có sức ảnh hưởng tạp chí lớn, căn bản là không thấy thò không thả chim ưng, chim cũng không thèm ngía đến ta vị."

"Như vậy a!" Dương Lăng cũng là có chút buồn bực.

Đinh Thông thử đến răng nói: "Chủ yếu vẫn là chúng ta quá không tiếng tăm!"

"Đúng là như vậy ~!" Viên Hải Thần móc thuốc lá ra mỗi người phát một cây, lặng lẽ đốt, ba nam nhân bắt đầu rút ra bực bội khói.

"Trên Internet tuyên truyền chuẩn bị như thế nào đây?" Dương Lăng yên lặng một hồi hỏi.

"Video chúng ta đảo là chuẩn bị không ít, bất quá cũng còn chưa lên truyền, chủ yếu là chúng ta trước mắt đối phó nguy hiểm giao tiếp năng lực còn chưa đủ, một khi công ty chúng ta bị bộc lộ ra đi, đến tiếp sau này phiền toái đơn giản là không thể tưởng tượng." Viên Hải Thần thuốc lá đầu đề ở trong cái gạt tàn thuốc có chút không giúp nói.

Dương Lăng có chút kỳ quái hỏi: "Kia tìm báo chí đài truyền hình những thứ này truyền thông còn không phải vẫn là cùng một dạng như vậy, công ty không thể nào không bị bộc lộ ra đi."

Đinh Thông tiếp lời nói: "Đó cũng không như thế, quốc nội truyền thông cơ hồ cũng nắm ở quan phương trong tay, cũng chính là phía sau đều có chính phủ trạm xe, chúng ta tìm những thứ này truyền thông mục đích chủ yếu là muốn đạt được đến từ phía chính phủ ủng hộ, phải biết sản phẩm chúng ta không chỉ là trước mặt tối tiền doanh sản phẩm công nghệ cao, càng là thuộc về xe hơi quốc gia này kinh tế trụ tính sản nghiệp, quốc gia không thể nào không coi trọng, một khi chính phủ coi trọng, công ty chúng ta sẽ có bảo đảm"

"Đúng vậy ~!" Viên Hải Thần gạt đầu một cái, "Internet một khi trước náo nhiệt lên, chúng ta an ninh lực lượng không đủ để đối phó không cùng tăng xuất gián điệp thương mại, đến lúc đó khả năng chúng ta còn không có đây ra chính thức sản phẩm, ngoại quốc đã đưa ra thị trường, Ford, thông dụng, đại chúng những thứ này Âu Mỹ công ty, có thể sẽ không cùng ngại nói chính trị."

"Ha ha ~!" Dương Lăng vui, hần cười híp mắt nhìn Đinh Thông cùng Viên Hải Thần hai người sảo mi khổ kiếm đáng về nói: "Liên này ít chuyện? Nói sớm a! Các ngại chuẩn bị xong, lập tức đem video truyền tới You Tube các nước bên ngoài đại hình Website, còn sót lại Tự Nhiên có ngại đến cho chúng ta chùi đất, không chỉ muốn lau, còn phải lau đẹp để không chút tạp chất."

"Thật?" Hai người cũng ánh mắt sáng lên.

"Lừa các ngại làm gì?" Dương Lăng lấy điện thoại di động ra gọi thông Cung Toàn Thịnh điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 139: Cho lựu đạn nổ

Điện thoại vang hồi lâu mới kết nối, đối diện Cung Toàn Thịnh thanh âm tựa hồ rất nhỏ

"Dương huynh đệ, lại có chuyện gì? Ta đang đang họp."

Dương Lăng hận không được cách Microphone một đầu ngón tay đâm đi qua, phi thường buồn rầu nói: "Cung Ca,, các ngại này có tính hay không là thò thủ cầu phan điều tần cung tăng, ta không yêu cầu ngại làm qua mấy chuyện mà chứ?"

"Hắc hắc ~! Không có, tuyệt đối không có, có chuyện gì xin cứ việc phân phó, cung Ca, phụ trách làm cho ngại thật xinh đẹp!" Cung Toàn Thịnh cười khan mấy tiếng hấp tấp nói.

"Lần trước ta nói cho ngại sự kiện kia các ngại làm sao an bài?"

"Lần trước? Lúc nào? Chuyện nào?" Cung Toàn Thịnh mặc danh kỳ điệu hỏi.

"Ta..." Dương Lăng xạm mặt lại, cắn răng nghiêng lợi nói: "Lần trước ta cho người phát video!"

"Ồ ~" Cung Toàn Thịnh bừng tỉnh đại ngộ, có chút lúng túng nói: "Tiểu Dương a, ngưng ngưng, lần trước vốn là nhanh chuẩn bị xong, kết quả lại ra Myanmar kia một chuyện từ chuyện hư hỏng mà, cung Ca, ta bận rộn bề đầu sứt trán, đúng là xin lỗi người, thật làm quên, như vậy đi, ta gần đây giúp người giải quyết chuyện này!"

Dương Lăng bĩu môi một cái nói: "Được rồi! Coi như người thắng, ta chính là thông báo người chuẩn bị một chút, tiếp đó sẽ có một cái Đại Tặc Đạn ở nước Mỹ nò."

"Cái gì?"

Đối diện truyền tới Cung Toàn Thịnh thét một tiếng kinh hãi, tựa hồ điện thoại di động" ba tháp "Một tiếng rơi xuống đất, một trận luồng cuồng tay chân thanh âm truyền tới, tiếp lấy mới là Cung Toàn Thịnh lo lắng thanh âm: "Tiểu Dương, người đang nói đùa chứ, ngàn vạn lần chớ làm chuyện ngu xuẩn a, dùng quả bom đó là trung đông những thứ kia hai ép dân tộc tài cán, trong chúng ta Hoa truyền thống nhất quán lấy đức thu phục người..."

Dương Lăng nghe Microphone truyền tới lời nhai không ngừng thanh âm, rất thích ý một chút cúp điện thoại, sau đó nói với Viên Hải Thần: "Viên Ca., lập tức đăng lên video ra ngoài quốc các đại video Website."

"Tốt ~!" Viên Hải Thần nhìn Dương Lăng một bộ trong lòng có dự tính bộ dáng, lập tức lấy điện thoại di động ra sắp xếp người viên đăng lên video.

Cái công ty này hần mặc dù là Tổng giám đốc, nhưng đại BOSS nhưng là Dương Lăng, làm một thành thực thương nhân, hần sẽ không ở Đại lão bản chắc chắn không có làm trong chuyện nói lên ý kiến phản đối, hướng chỉ, hần biết Dương Lăng nắm giữ phi xa cốt lõi nhất trang bị sinh sản quyền hạn, cái đó trang bị công ty tất cả mọi người bao gồm tự mình ở bên trong đều không thể tiếp xúc, cần bản cũng không biết ở nơi nào sinh sản, như thế nào sinh sản?

Ba người chờ trong video truyền xong sau, sau đó Viên Hải Thần liền thông báo toàn bộ công ty trừ trực ngừng tay nhân viên an ninh ra toàn bộ đi Đại Từ Điểm ăn cơm tối, đây chính là Dương Lăng lần đầu tiên cùng công ty còn lại các nhân viên gặp mặt, dĩ nhiên Dương Lăng rõ ràng phân phó Viên Hải Thần cùng Đinh Thông đám người không nên tiết lộ thân phận của mình, vì vậy mọi người cũng đều cho là chỉ là công ty sản phẩm thí nghiệm sau khi đạt được thành công một lần khen thưởng ăn chung.

Một bữa cơm ăn đến 21h nhiều chung mới rả đám, các nhân viên cũng đều men say huân huân ai về nhà nấy tìm mẹ của mình.

Dương Lăng cùng Viên Hải Thần, Đinh Thông hai huynh đệ còn có đại ca Dương Thành mấy người phản trở về công ty, cũng tụ ở công ty phòng họp, mở máy vi tính ra.

Sự tình không vượt ra ngoài bọn họ ngoài ý muốn, ngắn ngủi hai đến ba giờ thời gian, đăng lên một đoạn trải qua biên tập video ở nước ngoài các trang web lớn đã trở thành tiêu đề điểm nóng, You Tube thượng xem số lần đã đến gần ngàn vạn, hơn nữa click cùng gọi cho con số đang không ngừng đi lên bật, với thiếp bình luận cũng vượt qua mấy triệu.

"Ha ha, ta Đại Trung Hoa vô địch, đây tuyệt ép là cấp bậc vũ trụ kỹ thuật, người Mỹ muốn khóc từ ~ "

"Oh, myGod, Ican "Tbelievemyeyes." Ta không thể tin được chính mình con mắt

"Cool, Chinesescienceand Technolo Gyhas Grown To Thispoin T? whereisour Goo Gle?" Quá khốc, Trung Quốc kỹ thuật đã đến nước này ấy ư, chúng ta Goo Gle đây?

"Già, tuyệt đối là già!"

"Thông dụng Ford còn có đại chúng cũng tới quỳ bình an đi, các người thời đại đã muốn qua đi.

"

"Thi từsdefin Tilyno T True!" Tuyệt ép là già!

"Mua, nhất định phải mua, đập nồi bán sắt cũng cần mua "

"? ? ? ? ? ? ? !" Người Trung Quốc lại đang khoác lác!

"Tuyệt ép lại vừa là già tân văn, nếu là thật có loại này phi xa, Lão Tử đem nó ăn hết ~!"

"Bổ sư" ru, vốn khi na ra?" Thật đáng sợ, nếu như là lời thật!

"Trung Hoa uy vũ!"

"Lăng Hải khoa học kỹ thuật là kia viên hành? Lại vừa là già tân văn chứ ?"

...

Theo video ở nước ngoài không ngừng truyền bá, quốc nội các Đại Tân Văn và video Website cũng nhanh chóng gởi cho đoạn video này cũng hợp với đủ loại bình luận, trong lúc nhất thời, Lăng Hải khoa học kỹ thuật cái này không có danh tiếng gì công ty nhanh chóng bị truyền bá đến nhà nhà đều biết được mức độ.

Mà Dương Lăng tranh thủ cho kịp thời cơ, lại để cho Viên Hải Thần đăng lên hai đoạn video, lần này đều là không trải qua biên tập nguyên thủy video, lần này toàn thể giới Internet giống như đập nổi như thế, nổ không riêng gì dân trên mạng, còn bao gồm chính phủ các nước cùng với thể giới tên gọi công ty công nghệ cao cùng các đại xe hơi hãng sản xuất nhà, bọn họ nhanh chóng triệu tập nhân viên kỹ thuật phân tích video thật giả đồng thời cũng chuẩn bị đối phó bất thành linh to lớn kỹ thuật đánh vào.

Đây chính là phi xa nha! Lúc trước cũng không thiếu công ty thả ra qua nghiên cứu thành công tân văn, nhưng cũng không bằng mấy đoạn này video tới thứ thiệt, chỉ làm cho những thứ kia nhà máy xe hơi kinh hồn bạt vía, đồng thời cũng mơ hồ cảm giác không tốt lắm, đều có một loại Sơn Vũ Dục Lai sợ hãi.

Trung Quốc quật khởi, thật chẳng lẽ đã không cách nào ngăn trở sao?

Xe hơi nghệ, chẳng lẽ đã đến lần nữa xào bài mức độ sao?

Lúc này, ngay cả Google, Apple những thứ này không quá sát thực tế công ty, đều có một loại không thờ nổi cảm giác, bọn họ đại BOSS vị đều tụ tập ở phòng họp hoặc là phòng làm việc, thần sắc nghiêm túc bàn đối sách.

Âu Mỹ một ít truyền thông xe hơi nước lớn chính phủ cũng đều như lâm đại địch, kinh ngạc cái này ngay cả xe hơi động cơ cùng đối tốc độ rung kỹ thuật cũng không qua đóng quốc gia, làm sao lại đột nhiên sản phẩm thăng cấp đến để cho bọn họ đi theo phía sau cái bóng ăn màu xám mức độ, thật là không thể nào tin nổi, không thể nào hiểu được, không thể nào tiếp thu được, bọn họ một bên liên lạc các đại xe hơi hán thương bàn đối sách, một bên định thông qua đủ loại con đường đi phân tích video nguồn, mà núp ở Trung Quốc gián điệp thương mại vị cũng như người được mùi máu tanh cá mập bắt đầu rục rịch, vô số âm thầm lực lượng cũng như cùng Âm Triều một loại dừng động, bắt đầu hướng Trung Quốc Thảm Quyển cái này ban đầu làng chài nhỏ đến gần.

Sơn Vũ Dục Lai, Bích Hải triều sinh, dần dần thành không thể ngăn trở thế.

Nhưng mà, một đám thủy tác dừng giả lúc này lại cũng thích ý ngồi ở đèn đuốc sáng choang trong phòng họp hút thuốc uống trà, giả thí nói chuyện phiếm, chút nào không có cảm giác được khẩn trương và áp lực, mà Dương Lăng một vừa uống trà, còn một bên ở trên số tay xem mới nhất hạ tuyến chiếc kia một người một chỗ ngồi béo mập tiểu Phi xe hình ảnh, một bên nhìn một bên chép miệng, quả thật bị chiếc xe này thiết kế dạng thức thật sâu hấp dẫn lấy.

"Ồ ồ ~"

Hắn đặt lên bàn điện thoại di động đột nhiên chấn động, hắn cảm lên nhìn một cái là Cung Toàn Thịnh, vì vậy sau khi tiếp thông cười nói: "Cung Ca,, như thế nào đây? Cái này Đại Tạc Đạn không tệ chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 140: Muốn giá 1 nhất định phải cao

"Không... Không tệ ~!" Cung Toàn Thịnh lau cái trán đỏ mồ hôi cười khổ nói: "Dương huynh đệ, lần sau không cho ở nơi này dạng, này để cho chúng ta rất bị động, còn nữa, người bây giờ ở nơi nào?"

"Ta ở Đông Hoàn a!"

"Được, đừng chạy, thông báo công ty của các người bộ an ninh, người chúng ta lập tức tới ngay!" Cung Toàn Thịnh rất nhanh cúp điện thoại, Dương Lăng quay đầu cười đối với đại ca Dương Thành nói: "Đại ca, người nhiệm vụ đến, chuẩn bị sẵn sàng, tùy thời chuẩn bị lừa đảo!"

Viên Hải Thần ánh mắt sáng lên, vội vàng nói: "Phía chính phủ có phản ứng?"

Dương Lăng thích ý đột lên một cây nhang khói nói: "Không sai, chửi đít nhân lập tức tới ngay, bây giờ vạn sự đã sẵn sàng chỉ thiếu một mồi lửa, phân phó hãng sản xuất nhà, máy in đã chạy, chuẩn bị làm một trận lớn!"

"Cũng~ Hoắc ~!" Đinh Thông đứng lên quơ múa cánh tay hưng phấn hú lên quái dị, sắc mặt đỏ lên nói: "Điện lộ bản đã tích trữ một trăm bộ, chỉ chờ pin cùng đầy tới trang bị, trong vòng một tháng liền có thể đưa ra thị trường, Lão Từ đã không kịp chờ đợi ~!"

"Một trăm bộ? Một tháng?" Dương Lăng cảm giác đột nhiên bị nhân gõ một muện côn, hần nhìn Đinh Thông nói: "Thế nào ít như vậy? Hơn nữa chậm như vậy?"

Đinh Thông giống như liếc si như thế ánh mắt nhìn hần, "Lão... Hai, một trăm bộ hay là ta dùng giá cao buộc Đài Loan Hằng Long điện tử nặn đi ra, phải biết bọn họ loại này xếp cơ bản kỹ thuật còn chưa phải là hoàn toàn chín muồi, phổ thông sản xuất tuyến hoàn toàn không cách nào sinh sản, cũng là thông qua phòng thí nghiệm đi ra, hơn nữa thành phẩm tỷ số chỉ có 40% không tới, người còn muốn như thế nào nữa? Huống chi phi xa vô ngoài cùng nội sức hoàn toàn đều là thủ công sinh sản, tài liệu cũng rất hà khắc, lại phải bền chắc lại phải nhẹ, có thể mở mang cao tính độ than tiềm khuôn xưởng cũng chỉ có hai ba nhà, hơn nữa trước ngăn cản cùng thiên song những tài liệu này cũng chỉ có thể sử dụng cao xuyên thấu qua cường độ cao cao độ mềm và dai hợp thành tài liệu, ca ca... Người đứng nói chuyện không nên quá đau thắt lưng!"

Ta X!

Dương Lăng nhất thời đầu lớn như cái đầu, không nghĩ tới nhìn đơn giản một chiếc phi xa thật không ngờ phức tạp, xem ra chính mình xác thực không thích hợp làm nghiên cứu, nhưng nếu như Lăng Hải khoa học kỹ thuật có thể nhanh chóng mượn Internet video nhiệt độ đẩy ra một nhóm dù là mười mấy chiếc xe tiến hành tiêu thụ, công ty giá trị lập tức sẽ lên tới người khác không thể đuổi kịp độ cao, cũng sẽ cho những thứ kia bình thường ngạo mạn đến bầu trời, để xe đều phải tăng giá ngoại quốc xe hơi công ty một cái nặng nề bặt tai.

Chẳng lẽ ta thật muốn vận dụng chung cực đại sắt thép, sử dụng cực gạch người máy?

Dương Lăng cau mày vuốt mi tâm không ngừng suy nghĩ.

Viên Hải Thần vỗ vỗ bả vai hần nói: "Tiểu Dương, một tháng có thể ra một trăm đài xe đã phi thường không nổi, huống chi giá cả cũng có thể đền bù chúng ta sản năng chưa đủ, dù sao chúng ta vừa mới bắt đầu, chỉ cần chúng ta sản phẩm vừa lên thành phố, cũng sẽ đảo ép Hằng Long điện tử những thứ này đồng bộ nhà máy tăng cấp sản xuất tuyến, rất nhanh chúng ta sản năng là có thể theo kịp."

"Đúng, Viên Ca., chiếc này phi xa công ty đặt trước tiêu thụ giá tiền là bao nhiêu?" Dương Lăng ngẩng đầu lên hỏi.

"Một người một chỗ ngồi dự giá bán tạm nhất định là 198 vạn, đơn xếp hàng hai chỗ ngồi 258 vạn, song xếp hàng bốn tòa 328 vạn. Những thứ này đều là tạm thời định giá, phía sau có lẽ căn cứ nội sức cùng phối trí bất đồng còn sẽ có bất đồng sản phẩm, giá cả cũng sẽ phong phú hơn một ít." Viên Hải Thần đơn giản giải thích một chút.

Dương Lăng chép miệng một cái, quả nhiên giá cả đủ bá đạo, tùy tiện tiện nghi nhất một chiếc đều đuổi thượng một máy tiên tiến nhất xe thể thao giá cả, bất quá suy nghĩ một chút lại thư thái, dù sao phi xa toàn thể giới đây là độc nhất một phần, giá cả cao còn chưa nhất định mua được, mặc dù có thể so với máy bay trực thăng giá cả, nhưng... Đồ chơi này so với máy bay trực thăng có thể dùng đơn giản nhiều, an toàn tính cũng hoàn toàn không thể so bì, một cái trên trời một cái dưới đất, phi xa bay lên sau này tuyệt đối sẽ không có rơi phi cơ nguy hiểm, chủ yếu nhất là đồ chơi này không đốt dầu, tùy thời đều có thể hướng năm phút điện là có thể Phi mấy trăm cây số, màu xanh lá cây bảo vệ môi trường không ô nhiễm, tùy thời sạc điện không cần buồn.

"Kia ngoại quốc đây?" Dương Lăng lại hỏi.

Viên Hải Thần do dự một chút nói: "Ngoại quốc chúng ta chuẩn bị hay lại là theo như cái giá tiền này trừ lấy hồi suất tiến hành tiêu thụ."

Dương Lăng lắc đầu một cái nói: "Vậy không được,

Nhìn một chút ngoại quốc bán hai chục ngàn USD xe ở quốc nội muốn bán năm sáu trăm ngàn, không thể quá nuông chiều những thứ kia người ngoại quốc, giá cả cao hơn."

"Đúng ! Hưng hăng cao!" Đinh Thông vung quả đấm hưng tợn nói, "Tốt nhất 1-1 theo như USD bán cho bọn hần!"

Mẹ nhà nó!

Tất cả mọi người đều lau cái trán đối với hần giờ ngón tay cái lên, bị cái giá tiền này khiếp sợ.

Viên Hải Thần sờ lên cằm suy tính một chút nói: "Như vậy đi, theo như quốc nội tiêu thụ giới lật gấp ba như thế nào?"

"Ta thấy được ~! Trước cứ như vậy." Dương Lăng gật đầu một cái, Đinh Cường Đã đá Đinh Thông một cước sau nhấc tay tán thành, bọn họ sản phẩm điện tử lúc trước cũng không ít thụ người ngoại quốc khi dễ.

Đang lúc này, Dương Thành trong tay điện thoại vô tuyến phát ra tích tích thanh âm, hần sau khi tiếp thông truyền tới một an ninh lo lắng thanh âm: "Bộ trưởng, không được, cửa công ty tới rất nhiều mặc quần phục nhân."

"Ta lập tức tới ngay ~!" Dương Thành nói một câu nhìn Dương Lăng, Dương Lăng cùng Viên Hải Thần hai mắt nhìn nhau một cái mỗi người phát ra hiểu ý mỉm cười, Viên Hải Thần nói: "Dương bộ trưởng, những người này là chính phủ an bài tới nhân viên an ninh, người đi tiếp thu một chút, phòng thí nghiệm là trọng điểm, cùng bọn họ mật thiết hợp tác, gần đây công ty có thể sẽ không rất thái bình."

"Tốt ~!" Dương Thành gật đầu một cái xoay người rồi đi, kinh qua hơn một tháng rèn luyện, bây giờ hắn đã rất quen thuộc chính mình công việc, Dương Lăng nhìn đại ca lúc rời đi chừng chặc bóng lưng, cũng cảm thấy phi thường vui vẻ yên tâm cùng tự hào.

Viên Hải Thần nhìn thời gian một chút đã đêm khuya mười một giờ qua, vì vậy cười nói: "Hôm nay tới đây thôi, tất cả mọi người trở về nghỉ ngơi cho khỏe, chuẩn bị nghênh đón ngày mai càng đại khảo nghiệm!"

Vài người tắt đèn rồi đi công ty, Dương Lăng cùng Đinh Thông đồng thời, chuẩn bị đi hán chỗ ở phương đối phó một đêm, trên đường vẫn còn ở quán quít phi xa sinh sản sự tình, hắn do dự một chút nói với Đinh Thông: "Lão Lục, chúng ta bây giờ sinh sản phân xưởng ở địa phương nào?"

Đinh Thông buồn rầu nói: "Người nhất định chính là cái khoát tay chương quỹ, chúng ta nơi đó tới sinh sản phân xưởng, ta đều là bả thiết kế xong bản vẽ tham số giao cho Thẩm Quyền một công ty sinh sản, sau đó ở phòng thí nghiệm chính mình thợ lắp ráp."

Dương Lăng bùng tỉnh đại ngộ, có chút kinh ngạc nói: "Như vậy không được chứ?"

"Nói nhảm, ta cũng biết không được, nhưng trước mắt muốn sản phẩm không sản phẩm, muốn sản năng không sản năng, chẳng lẽ còn đi cho mượn một tòa đại hán phòng à?" Đinh Thông hận không được một cước bả Dương Lăng bắn tới trên tường đi.

Dương Lăng sờ lên cằm nói: "Cho mượn xưởng là phải, đứng các người nguyên lai hãng điện tử vẫn còn ở chứ?"

"Ồ a ~!" Đinh Thông hung hăng nói, "Chúng ta thời hạn mượn cũng còn chưa tới, cái đó chủ nhà cũng không thối tiền, bây giờ còn vô ích ở nơi đó đây!"

"Vậy thì tốt!" Dương Lăng mừng rỡ, "Đi, chúng ta đi trước nhà máy, ta cho người nhìn một vật, đứng các người những thứ kia thiết kế tham số cùng bản vẽ đều tại chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 141: Run rẩy đi! Người địa cầu

"Ở ngược lại ờ, ta bên trong điện thoại di động liền tồn trữ có, người hỏi cái này để làm gì?" Đinh Thông liếc một cái nói: "Chẳng lẽ người Dương Đồng đi trong xưởng có thể biến ra phi xa tới?"

Dương Lăng từ chối cho ý kiến ngẩng đầu nhìn trời, ung dung nói: "Lão Lục, người biết ta đây cái xe hơi bay lại lịch sao? Người cảm thấy loại kỹ thuật này chúng ta trước mắt trình độ khoa học kỹ thuật có thể làm được sao?"

Đinh Thông u oán nhìn hắn sau ót nói: "Ta làm sao biết? Lần trước hỏi người người thần thần bí bí lại không nói, nếu như tấm ảnh ta thật sự biết Trái Đất trình độ khoa học kỹ thuật mà nói, phi xa kỹ thuật ít nhất siêu tiền 50 năm, không... Có lẽ là 100 năm thậm chí hai trăm năm đều không ngừng."

"Cái này thì đối với ~!" Dương Lăng gật đầu một cái, thờ dài một hơi rất nghiêm túc quay đầu nhìn Đinh Thông: "Lão Lục, có một số việc ta không với người cùng Viên Ca, nói, thật ra thì đây là ta tình cờ lấy được một cái văn minh ở tinh cầu khác khoa học kỹ thuật, không nói nguyên nhân người biết, bây giờ đến nước này, để cho người biết cũng không có vấn đề, nhưng ngàn vạn nhớ phải giữ bí mật, chuyện này một khi truyền đi, ta người có lẽ sẽ bị người..." Dương Lăng thử đến rằng làm một cái cổ động tác.

Đinh Thông thân thể không khỏi run lên, sắc mặt hơi trắng bệch nói: "Kia người chính là không nói cho ta được, ta còn không cười lão bà, cũng còn không có sinh nhi tử, trên có sáu mươi tuổi cha mẹ, còn muốn nhiều hơn nữa hưởng thụ vài năm xóc lọ thú vui..."

"Không được, huynh đệ ta người một trận, có phúc cùng hưởng, có họa cùng chia, người không thể để cho ta một người lưng đeo nặng như vậy áp lực, cả ngày lẫn đêm sâu sắc một mình bảo thủ bí mật hành hạ, nói cho người biết sau này, ta sẽ cảm giác ít nhất dễ dàng một nửa, huynh đệ sao... Chính là đem ra hành hạ chịu oan ức, người đáng giá ta làm như vậy!"

Đinh Thông sắp khóc, hắn kỳ kỳ ngả ngửa lui về phía sau di chuyển, "Lão Nhị... Nhị ca... Hai đại gia, ta phản đối, phản đối mãnh liệt, yêu cầu người bỏ qua cho ta đi, ta chỉ yêu cầu có thể an tiền mã hậu phục vụ người, tùy tiện kiếm chút hơi nhỏ tiền cũng liên hải lòng, người cứ như vậy nhân tâm chiết mà ta một cái đồng nam nhỏ sao?"

"Cáp ~! Phản đối không có hiệu quả, người bây giờ cũng là công ty đại cổ đông một trong, ta bí mật liền là công ty bí mật, công ty bí mật cũng chính là người bí mật, người phải là công ty tương lai phát triển mà chịu đựng áp lực này, đi thôi, ta cho người biết một chút về Ngoại Tinh khoa học kỹ thuật lực lượng! Người sẽ cảm giác nhân sinh từ nay cùng người khác bất đồng."

Đình Thông đứng ở hăng điện tử sinh sản phân xưởng trong, nhìn trước mắt trống rỗng cảnh tượng, nhưng trong lòng thì cảm khái vô hạn, thế sự khó liệu, thoáng qua cảnh còn người mất, đang thổn thức than thở, đi nhà cầu trở lại Dương Lăng trong tay xách một khối đen sì cục gạch đi vào.

Đình Thông khước mắt co rúc mấy cái hỏi: "Thế nào, đi ị không mang giấy?"

Dương Lăng không để ý tới hắn, bà cục gạch rất thận trọng thả trên mặt đất, sau đó quay đầu thần thần bí bí nói: "Run rẩy đi, người địa cầu, làm chứng kỳ tích thời khắc đến!" Sau đó nhẹ nhàng ấn vào cục gạch trung ương nút ấn.

Cục gạch thượng lộ ra ánh sáng nhàn nhạt, một cái 3D hình chiếu phim nổi hiển hiện ra.

"KW0 55 hình công nghiệp người máy thành công chạy, đang ở quét xem hoàn cảnh..."

"Phát hiện cấp thấp năng lượng vận hành lối đi, đang ở liên thông..."

"Phát hiện vô mã hóa vô tuyến tín hiệu, đang ở tiếp thu..."

"Phát hiện có thừa mặt vô tuyến tín hiệu, đang ở tiếp thu..."

Sau đó hình chiếu phim nổi chuyển động một cái, hiển hiện ra xưởng bên trong hình lập thể, một cái màu đỏ đường cong đánh dấu Đình Thông trong túi điện thoại di động đồ hình, tiếp lấy nhảy ra: "Kiểm tra đến đề đoan thiết bị điện tử, có hay không tiến vào trạng thái làm việc?"

Đình Thông lúc này đã kinh ngạc đến ngây người, hấn há to mồm lắp ba lắp bắp nói: "Chuyện này... Đây rốt cuộc là cái quái gì?"

"Điện thoại di động đem ra.

" Dương Lăng đưa tay nói.

Đình Thông ngờ ngác lấy điện thoại di động ra, Dương Lăng click một chút xác nhận đồ án, nhà máy trần nhà treo ngược đèn đột nhiên tối sầm lại, sau đó lại từ từ khôi phục sáng ngời, cục gạch phía trên bắt đầu sáng như thể nhuộm động, tiếp lấy nhanh chóng ở trên sàn nhà lan tràn mở ra, rất nhanh thì chiếm được hơn 100 mét vuông diện tích, phía trên cũng bắt đầu nhô lên biến hình, mấy phút sau khi mở ra hoàn thành Nhị Cấp mô thức đáng vẻ, trên bàn làm việc bắn ra một mặt giả tường màn sáng, phía trên biểu hiện, thỉnh lựa chọn sinh sản hoặc là sửa chữa dụng cụ.

Dương Lăng click một chút sửa chữa, sau đó một cái đường ống mở ra, Dương Lăng bà Đình Thông điện thoại di động ném vào, không tới mười giây đồng hồ, trên màn sáng nhảy ra một hàng chữ: "Tu bổ xong, phát hiện công nghiệp thiết kế đồ chỉ 37 phần, đang ở dẫn nhập... Dẫn nhập xong." Sau đó đường ống trương mở một cái lỗ phun ra một máy điện thoại di động.

Đình Thông còn đang ngẩn người trạng thái, Dương Lăng không để ý hắn, cầm điện thoại di động lên nhìn mấy lần nhét vào Đình Thông trong tay.

"Lão Lục ~ lão Lục ~!"

Dương Lăng sở trường ở Đình Thông trước mắt thoáng qua mấy cái, phát hiện người này như cũ không phản ứng, vì vậy một đầu ngón tay gảy tại hấn trên ót.

"Ai u ~!" Đình Thông đột nhiên cả kinh, che ót hú lên quái dị, sau đó hấn kéo một cái Dương Lăng cánh tay vội vàng nói: "Lão Nhị, đây rốt cuộc là cái gì quỷ?"

"Người đã nhìn thấy, như vậy cũng tốt so với trong trò chơi căn cứ trang bị, mở ra sau liền có thể sản xuất và sửa chữa dụng cụ, ngạo mạn đi! Bất quá thật ra thì... Nó chỉ là một công nghiệp người máy mà thôi!" Dương Lăng đơn giản giải thích nói.

"Người là nói vật này là có thể sinh sản phi xa?" Đình Thông không xác định hỏi.

"Ha ha, phi xa nhầm nhò gì! Dùng không đúng chỗ mà thôi. " Dương Lăng bữu môi một cái, "Máy bay xe tăng, hàng vệ tinh mẹ, tàu con thoi, phi thuyền vũ trụ, chỉ cần người có thể xuất ra hợp lý thiết kế đồ cùng yêu cầu tài liệu, hấn đều có thể nửa phút cho người tạo ra."

"Ngạo tào, ngạo tào..." Đình Thông miệng cũng không khép được, ánh mắt si ngốc nhìn tràn đầy nhà máy hình chiếu phim nổi lời nói cũng không nói rõ ràng, ngây ngô hồi lâu hấn đột nhiên hú lên quái dị: "Nhanh ~ nhanh ~ để cho hấn sinh sản một chiếc phi xa ra xem một chút ~!"

Dương Lăng trên trán dâng lên mấy cái hắc tuyến, bất đắc dĩ lắc đầu một cái nói: "Vật này lại không thể vô căn cứ Tạo Vật, yêu cầu nguyên liệu, người xem..." Nói tới chỗ này Dương Lăng đưa tay ở trên màn sáng click sinh sản, sau đó kéo xuống động liệt biểu, ở cuối cùng vị trí tìm tới vừa mới dẫn nhập bản vẽ, tùy tiện lựa chọn một cái, bên cạnh lại nhảy ra một khối màn sáng, phía trên liệt kê ra yêu cầu nguyên liệu, vàng bạc Đồng Thiết, than Canxi silicon Nhôm, nguyên tố đất hiếm, nhiều vô số cộng lại muốn hơn mười loại tài liệu, "Nhìn thấy đi! Chỉ cần đem những này nguyên liệu từ bên kia cửa vào đổ vào, rất nhanh cơ phận sẽ sản xuất ra, sau đó sẽ lựa chọn lắp ráp, phi xa sẽ giống như đi ị như thế kéo ra ngoài."

"Như vậy thì đi?"

"Ừ ~! Với đi ị chui đít như thế thuận theo tự nhiên, đơn giản đến bạo nỏ!"

"Tam Thanh đạo chủ, Như Lai Chúa Jesus, Mamma-Mia!" Đình Thông kích động nằm úp sấp ở trên bàn làm việc, trong miệng lời nói không có mạch lạc

bắt đầu lằm bằm, Dương Lăng đẩy bà phi xa bán về điểm một lần, sau đó dùng điện thoại di động ghi nhớ tài liệu cần thiết chủng loại, cuối cùng click tắt hệ thống, rất nhanh người máy lại biến thành một cục gạch bộ dáng.

Dương Lăng bà cục gạch nhặt lên nói: "Biểu diễn kết thúc, đi thôi! Về ngủ, ngày mai công ty phòng chừng sẽ náo nhiệt giống như đi chợ."

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 142: Buổi họp báo tin tức

"Ta bắt kếp, đó là Viên tổng sự tình!" Đinh Thông chảy nước miếng nhìn Dương Lăng trong tay đen sì cục gạch, đoạt lấy đi ôm vào trong ngực nhẹ nhàng vuốt ve, nhìn Dương Lăng cả người toát ra nổi da gà.

Trên mạng video trải qua một đêm lên men, đã lửa nóng đến quý thần khó khăn ngăn cản mức độ, vô số Website đều tại đưa lên cao nhất tiêu đề đánh dấu video văn kiện, cũng không ít chuyên gia kêu lên lần thứ năm Cách mạng công nghiệp đã trước thời hạn tới, Trung Quốc dân trên mạng cùng truyền thông sôi trào khắp chốn, chiếu đến Âu Mỹ một mảnh ai oán thấp, bọn họ trừ nghi ngờ video thật giả ra cũng đang ai thán Trung Quốc quật khởi đã thế không thể đỡ, Trung Quốc, sắp lãnh đạo thế giới khoa học kỹ thuật lại một lần nữa chưa từng có trong lịch sử nhảy vọt lớn.

Sáng sớm ngày thứ hai, Dương Lăng cùng Đinh Thông chạy tới công ty thời điểm, Viên Hải Thần đã tại phòng họp, bên ngoài công ty rậm rạp chằng chịt ngăn tràn đầy tân văn ký giả truyền thông, trường thương đoàn pháo mới cửa công ty vây nước chảy không lợ, bảy tám cái an ninh cổ hết sức đem người bày ngăn trở, sợ bọn họ vọt vào như tổ ong đi.

"Thế nào náo nhiệt như thế?" Đinh Thông đỡ lấy hai vành mắt đen giệt mình hỏi.

Viên Hải Thần cười khổ nói: "Còn chưa phải là video náo, tiểu Dương, làm sao bây giờ?"

Dương Lăng cười nói: "Đây là chuyện tốt a! Chúng ta bây giờ cũng không cần đi tìm truyền thông, dứt khoát mượn cơ hội này mở một cái buổi họp báo tin tức, đem chúng ta phi xa kéo ra ngoài lĩnh lợi, một là đề cho truyền thông hải lòng, hai là đề cho người ngoại quốc im miệng, một hòn đá hạ hai con chim, cơ sao mà không làm?"

"Không sai, đây chính là miễn phí cơ hội!" Đinh Thông gật đầu một cái.

Viên Hải Thần do dự một chút cũng cười nói: "Được, ta bây giờ thông báo vật quản, dứt khoát ở dưới lầu quảng trường trực tiếp tổ chức buổi họp báo, chính là vội vàng chút ~!"

Rất nhanh, ở vật quản cân đối hạ, cao ốc hạ vây ra một khối địa phương, vài cái bàn cùng cái ghế bố trí thành một cái đơn sơ buổi họp báo tràng, với là một đám ký giả truyền thông cũng được thỉnh mời đến dưới lầu, chờ bọn hắn âm âm sau khi chuẩn bị xong, Viên Hải Thần mới cầm ống nói lên.

"Các vị truyền thông bằng hữu, cao hứng vô cùng mọi người có thể tới chúng ta Lăng Hải khoa học kỹ thuật phỏng vấn, ta minh bạch mọi người tới nguyên nhân, vì vậy ta cũng sẽ không lại dài dòng, bây giờ trên Internet đồn đãi phi xa video xác thực chính là chúng ta công ty phát hành, làm một nhà vừa mới thành lập công ty, mọi người đối với sản phẩm chúng ta chân thực tính khẳng định tồn tại rất nhiều nghi vấn, nhưng trăm nghe không bằng gặp mặt, người Trung Quốc có câu tục thoại kêu là ngựa chết hay là lừa chết kéo ra ngoài lĩnh lợi..."

Các phóng viên cũng phát ra một tràng cười, một người trẻ tuổi giờ nào đó một cái Internet máy ghi âm nói: "Ngài hay là trước giới thiệu dưới đây chính mình, nếu không chúng ta còn không biết ngài gọi như thế nào?"

Viên Hải Thần mỉm cười gật đầu một cái, "Thật xin lỗi, ta có chút mà kích động, ta gọi là Viên Hải Thần, Lăng Hải khoa học kỹ thuật Tổng giám đốc, bên cạnh vị này là công ty chúng ta bộ kỹ thuật chủ quản Đinh Thông, còn có mấy vị khác bởi vì công việc nguyên nhân không có trình diện, lần sau có cơ hội cho thêm mọi người giới thiệu."

Một người đẹp nắm Sohu Internet Microphone nói: "Viên chung quý người khỏe, ta là Sohu video phóng viên, nếu ngài chắc chắn video là công ty của các người phát hành, như vậy có được hay không bà phi xa lái ra đề cho chúng ta biết một chút về, ta rất ngạc nhiên, các người làm một vừa mới thành lập công ty, như thế nào có năng lực làm ra thế giới nhất lưu công ty công nghệ cao đều không cách nào hoàn thành sản phẩm?"

"Vị tiểu thư này vẫn an, tại sao chúng ta có năng lực hoàn thành cái này nhìn như không thể nào sản phẩm, là bởi vì ta vị công ty nghiên cứu đoàn đội đã hoàn thành địa từ tràng cảm ứng phản trọng lực trôi lơ lửng kỹ thuật đột phá, cái loại này từ cảm ứng phản trọng lực trôi lơ lửng kỹ thuật không giống với đương kim bất kỳ từ trôi lơ lửng kỹ thuật, nó là lấy địa từ tràng làm trung tâm Điện Từ kỹ thuật, đột phá dĩ vãng nhân tạo Từ Trường trôi buộc, không cần quỹ đạo, không cần Từ Trường vô cùng xích... Dĩ nhiên những thứ này đều là bộ kỹ thuật vấn đề, ta liền không ở nơi này mà nói nhiều, buổi họp báo

sau còn có hứng thú bằng hữu có thể cùng Đinh Thông tiên sinh liên lạc, có thể nói chúng ta tuyệt không ả núp, dĩ nhiên trong đó rất nhiều thiết kế đến bí mật thương nghiệp đồ vật hỏi chúng ta cũng sẽ không nói, vừa mới bắt đầu ta liền nói, là ngựa chết hay là lừa chết được kéo ra ngoài lĩnh lợi, bây giờ..."

Viên Hải Thần bán cái quan từ không nói thêm gì nữa,

Hắn ngẩng đầu nhìn trời, xa xa nhìn chăm chăm cao ốc mặt bên phương hướng, toàn bộ phóng viên cũng bắt mình sở dĩ, thậm chí có nhân hoài nghi hắn có phải hay không chảy máu mũi, đang lúc mọi người xì xào bàn tán tiếp theo ồn ào lên thời điểm, đột nhiên một người chỉ cao ốc phía sau kêu: "Mau nhìn, mau nhìn, đó là cái gì?"

Tất cả mọi người cơ hồ cũng nhìn vang cái hướng kia, chỉ thấy cao ốc thủy tinh màn tường phía sau, một chiếc cực giống đàn đầu, nhu thuận khả ái, trắng xanh đan xen đồ vật vô thanh vô tức lơ lửng tới, vật này, cùng bọn chúng ở trong video thấy phi xa giống nhau như đúc.

"Ồn ào ~ "

Đám người lập tức rối loạn lên, trên quảng trường lúc này lui tới không ít người, vốn là rất nhiều người cũng vây ở buổi họp báo chung quanh xem náo nhiệt, mấy tờ đơn sơ bản, vô số trường thương đoàn pháo phóng viên, lại không thấy quảng cáo, cũng không hề ghi chú, căn bản cũng không biết nơi này đang làm gì.

"Ngọa tào, đây không phải là nóng bỏng nhất đoạn video kia thượng phi xa sao?"

Một cái mắt thấy người tuổi trẻ đột nhiên hét lớn một tiếng, trên quảng trường tất cả mọi người lập tức kích động, rồi rít ngẩng đầu lên nhìn chăm chăm chiếc này bay tới phi xa.

"Quả nhiên, video lại là thật, thật là quá không tưởng tượng nổi."

"Cái này chẳng lẽ chính là cái đó Lăng Hải công ty, cái công ty này ngay tại chúng ta nơi này sao?"

"Mau nhìn, mau nhìn, nó muốn rơi xuống!"

...

Ở tất cả mọi người thần phục trung, không trung phi xa chậm rãi hạ xuống, cuối cùng cách cao ba mét địa phương vòng quanh đám người Phi một vòng vô thanh vô tức rơi vào buổi họp báo trên đất trống.

Toàn bộ trường thương đoàn pháo đã sớm nhắm ngay phi xa, theo hắn bắt đầu lúc xuất hiện liền không hề rời đi qua, đùng đùng đèn flash nổi thành một mảnh, lúc này phi xa môn từ mặt bên đi lên từ từ dâng lên, Dương Lăng từ bên trong đi ra, vô cùng tao bao hướng chung quanh vẫy tay tỏ ý.

Nóng lòng các phóng viên cũng bùng camera xông lên, giống như chó dữ vô mỗi một loại chen lấn loạn cả một đoàn, vây quanh phi xa đùng đùng đùng chụp hình, mỗi một góc cũng không buông tha, Dương Lăng cũng không nói chuyện, tĩnh lặng tránh ra, rất nhiều phóng viên thậm chí cũng bả camera đưa đến trong khoảng điều khiển mặt một trận chụp loạn, ước chừng hơn mười phút đi qua, Viên Hải Thần mới vỗ vỗ Microphone, cười híp mắt nói: "Các bạn, con ngựa này mọi người còn hài lòng chứ ?"

"Hài lòng, hài lòng ~!"

Không ít người cũng trong miệng hô to hài lòng, càng nhiều phóng viên đã mở ra dụng cụ bắt đầu công bố video cùng hình ảnh, vây xem bây là lại không hài lòng, bọn họ đánh thẳng vào chung quanh an ninh trận tuyến, hô to muốn vào đến xem, nếu không thì đi khiếu nại vân vân.

Theo người trên quảng trường càng tụ càng nhiều, mấy chiếc xe cảnh sát cũng ô dậm ô dậm ngừng ở quảng trường phụ cận bắt đầu duy trì thứ tự, rất sợ một ... không ... Quyết tâm gây thành hỗn loạn hoặc là đoàn thể sự kiện.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 143: Hiện trường thể nghiệm

"Chiếc này phi xa là công ty chúng ta chiếc thứ nhất thí nghiệm sản phẩm, nhưng nó đã hoàn toàn đạt tới thương dùng tiêu chuẩn, an toàn tính, thư thích tính đã trải qua vô số lần khảo sát, không tồn tại bất kỳ tai họa ngầm nào, chúng ta quan vọng đã khai thông, phía trên có phi xa cận kề khảo sát tham số và số liệu." Viên Hải Thần tỏ ý hạ, phía sau hắn một người an ninh cầm trên tay một nhanh giấy các-tông giờ lên đến, phía trên đơn giản viết một cái địa

chỉ trang web cùng mã hai chiều, vô số nóng lòng nhân đã bắt đầu lấy điện thoại di động quét xem đứng lên.

"Được, bây giờ thỉnh mọi người chú ý một chút trật tự, miễn chúng ta khó xử, bên ngoài cảnh sát đồng chí cũng rất khổ cực." Viên Hải Thần thoáng nhắc nhở một chút, các phóng viên lúc này mới lục tục trở lại nguyên lai vị trí, kia mới bắt đầu đặt câu hỏi nữ ký giả lại là người thứ nhất hỏi: "Viên tổng, các người đã sản phẩm đã hoàn thiện, vậy xin hỏi phi xa khi nào thì bắt đầu đưa ra thị trường tiêu thụ?"

"Cái này..." Viên Hải Thần cười khổ một tiếng lắc đầu một cái, "Sản phẩm chúng ta mặc dù không có vấn đề, nhưng trước mắt quốc nội vẫn chưa đóng cửa vụ phi xe loại này mới công cụ giao thông pháp quy cùng quản lý điều lệ, chúng ta hỏi giao thông bộ, xe hơi công nghiệp hiệp hội còn có còn lại một ít ngành, bây giờ còn không có nhận được rõ ràng tin tức, cho nên phi xa ở quốc nội đưa ra thị trường thời gian hay lại là ẩn số, nhưng tối hôm qua, chúng ta đã nhận được trung đông A Quốc chính phủ rõ ràng bao thư, bọn họ đã đồng ý chúng ta phi xa tùy thời có thể xuất khẩu ra bọn họ quốc gia, cho nên, nhóm đầu tiên hưởng thụ được chúng ta phi xa khách hàng tương ở trung đông sinh ra, chúng ta thật cao hứng cũng rất kích động."

"Cái gì ~?"

"Ngọa tào ~!"

"Không đồng ý, nghiêm trọng không đồng ý!"

"Đúng, mãnh liệt yêu cầu phi xa trước tiên ở quốc nội đưa ra thị trường."

"Đúng vậy, dựa vào cái gì quốc sản thứ tốt người ngoại quốc dùng trước!"

"Mau tới lưới mắng đi! Mắng chết những quan này liều!"

...

Các phóng viên cũng là trở mắt nhìn nhau, một người tuổi còn trẻ phóng viên đột nhiên vạn phần kích động rống to: "Không công bình, Lão Từ muốn kháng nghị, nếu là có phi xa, sau này phòng vẫn không bao giờ nữa sợ kẹt xe, ta... Ta..." Hắn ta nửa ngày cũng không biết nên nói cái gì.

Viên Hải Thần không thể làm gì nói: "Đóng vụ quốc nội đưa ra thị trường vấn đề chúng ta sẽ cùng giao thông quản lý ngành mật thiết câu thông, mọi người yêu cầu kiên nhẫn đợi một hồi đợi một thời gian ngắn, một khi có tin tức, chúng ta sẽ trước tiên ở quan võng công bố, ho khan một cái ~! Tiếp theo... Chúng ta sẽ ngẫu nhiên lựa chọn một vị phóng viên bằng hữu cùng một vị khán giả hiện trường thử giá chúng ta phi xa."

Còn có thể thử giá?

Hiện trường trong ngoài lập tức giống như là thủy triều rồi loạn lên, trước mặt đi phía trước tuôn, phía sau đi phía trước chen chúc, rậm rạp chẳng chịt cánh tay đưa lên đến, vô số người hô to "Ta, ta, nơi này, nơi này ~" trong đám người mấy cái người ngoại quốc cũng đi theo tham gia náo nhiệt la hét: "here~here~"

Nhìn trước mắt cảnh tượng, Viên Hải Thần Dương Lăng đám người lập tức khẩn trương, rất sợ phát sinh đập tai nạn, kia buổi họp báo coi như có mừng rỡ từ, nói không chừng vài người sẽ còn được mời đi uống trà ngồi tù, Dương Lăng cau mày một cái nhảy đến trên bàn thăm vận chân khí, cái miệng Mạnh hô to một tiếng: "Lui về phía sau, lại chen chúc thử giá liền hủy bỏ ~!"

Tiếng kêu thanh âm tựa hồ cũng không lớn, nhưng toàn bộ người trên quảng trường cơ hồ đều có thể rõ rõ ràng ràng nghe những lời này, liền giống như một nhân ở bên tai đột nhiên gào một giọng, trong đầu một trận mê muội, tất cả mọi người giống như đột nhiên bị nhân thi ma pháp như vậy dừng lại, sau đó chỉ nghe thấy Dương Lăng chỉ một cái người nữ ký giả kia cùng một người khác bên ngoài trung niên nam nhân, tiếp lấy nhân nhậm nói: "Được, liền hai vị đi, còn lại bằng hữu sau này còn có cơ hội, chúng ta sẽ còn lục tục đẩy ra mấy khoản xe mới, đến lúc đó tất cả mọi người còn có cơ hội, hoặc là các nước bên trong đưa ra thị trường, mua một chiếc trở về ngày ngày mò!"

"A ~!" Nữ ký giả phát ra một tiếng hạnh phúc thét chói tai, nàng bỏ lại trong tay Microphone Mạnh nhào lên, ôm mới vừa nhảy xuống bàn Dương Lăng chính là bẹp mấy hóp, đầy đặn ngực thật chặt cùng hắn dính vào cùng nhau, để cho làm mấy tháng Dương Lăng Nhị đệ thoáng cái liền nghiêm đứng ngay ngắn, Dương Lăng lúng túng đẩy ra nữ ký giả mỉm cười nói: "Bây giờ để ta làm hướng dẫn người lái chiếc này phi xa,

Nhớ lấy không cần khẩn trương."

Nữ ký giả hưng phấn thoáng cái chui vào phi xa trong nhanh chóng ngồi xong, nhìn Dương Lăng xạm mặt lại, nàng luống cuống tay chân đi sờ tay lái lại sờ cái vô ích, nhất thời tay cũng không biết hướng nơi đó thả.

Dương Lăng để cho nàng điều chỉnh xong tư thế ngồi, cho nàng nói đơn giản một chút lái sự hạng, sau đó thông qua vân tay nghiệm chứng, giúp nàng đeo lên giấy nịt an toàn, này căn giấy nịt an toàn chính là ván trượt thượng chân tạp trừ trang bị, một khi giấy nịt an toàn cài nút, hệ thống sẽ ngầm thừa nhận người lái đã làm tốt chuẩn bị, lúc này cửa khoang bắt đầu hạ xuống, sau đó phi xa chậm rãi hiện lên cách mặt đất mười phân khoảng cách, Dương Lăng lui về phía sau mấy bước, lấy tay tỏ ý nàng có thể bắt đầu.

"Cất cánh ~!"

Theo nữ ký giả ngắn gọn khẩu lệnh, phi xa chậm rãi bay lên đến cao một thước độ, người chung quanh lập tức kích động, Viên Hải Thần tỏ ý an ninh đem đám người đẩy ra phía ngoài.

"Lên cao!"

Nữ ký giả lần nữa phát ra chỉ thị, phi xa nghe lời tiếp tục lên cao đến cao ba mét độ, sau đó ở nòng chỉ thị hạ, phi xa bắt đầu bốn phía xung quanh đi động, nữ ký giả chơi đùa phi thường cao hứng, vài chục phút còn không muốn đi xuống, người phía dưới coi như gấp, kia cái đại thúc trung niên đậm chân hô to: "Nên ta nên ta!"

Dương Lăng cũng có nhiều chút hối hận không nên để cho cái này nữ hán tử đi lên, lại đợi một hồi mấy phút sau phi xa mới chậm rãi rơi xuống đất, nữ ký giả một nhảy ra liền kích động đỏ bừng cả khuôn mặt, thật nhanh lấy điện thoại ra bắt đầu hưng phấn gọi điện thoại, lúc này đại thúc trung niên đã sớm không kịp chờ đợi chui vào, lần này Dương Lăng học ngoan ngoãn, yêu cầu nghiêm khắc hẳn chỉ có thể thử giá mười phút.

Hiện trường thử giá hiệu quả tốt vô cùng, quốc nội video Website không ngừng có bạn trên mạng đăng lên thử giá thời điểm hiện trường video, rất nhanh thì lại đang trên Internet vên lên một cô đột sóng, lần này những thứ kia nghi ngờ phi xa thật giả số người rất nhanh thì bị chìm ngập đi xuống, mà yêu cầu đóng vu quốc nội đưa ra thị trường bài post như thủy triều hiện lên.

Buổi họp báo tin tức rất nhanh kết thúc, Dương Lăng bọn họ trở lại công ty, lúc này đại dưới lầu vẫn ngồi thủ đến rất nhiều người, lần này buổi họp báo cướp được tiên cơ cơ hồ đều là Internet truyền thông, cũng bởi vì Internet chuyển động cùng nhau mạnh hơn, thực thì tính tốt hơn, ngược lại truyền thống đài truyền hình cùng báo chí các loại truyền thông cơ hồ một nhà đều không đến, hậu tri hậu giác hoặc là đối với loại này không có lợi ích tân văn không có hứng thú, chờ bọn hắn khi phản ứng lại hậu, buổi họp báo cũng sớm đã kết thúc.

Cho nên, liên quan tới phi xa tân văn tạo thành hai thái cực, náo nhiệt mãnh liệt Internet và bình tĩnh lãnh đạm báo chí, cũng cũng chỉ có địa phương đài truyền hình không đau không ngứa tiến hành mấy câu bài báo: "Một nhà Khoa Kỹ Công Ty sáng hôm nay ở XX Đại Hạ tiến hành xe hơi bay biểu diễn, các chuyên gia cũng đối với loại này tân sinh sự vật giữ cân thận lạc quan thái độ, đáp lời thực dụng tính, an toàn tính tâm tồn nghi ngờ..."

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoảng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 144: Sinh sản phi xa

"Tiếp theo chúng ta nên làm cái gì?" Trong phòng họp, Viên Hải Thần nhìn Dương Lăng, "Buổi họp báo pháo hoa đã thả xong, tiếp theo chính là thị trường, người vị này ông chủ sau màn cho cái đề nghị, tranh thủ để cho sản phẩm chúng ta làm lần đầu đã thành công."

Dương Lăng cười ha hả nói: "Viên Ca., người đây là với người mù hỏi đường, thật là không đáng tin cậy, như vậy đi, ta cùng Đinh Thông phụ trách sinh sản, người phụ trách tiêu thụ, ngược lại trung đông đã có khách hàng hạ đơn, chúng ta thừa dịp quốc gia kỹ thuật quân chế còn không có đi xuống, vội vàng cửa ra một nhóm, người nhiệm vụ chính là giải quyết trung đông A Quốc đơn đặt hàng, có thể lấy bao nhiêu làm bao nhiêu, người bên kia nhiều tiền cũng xài không hết."

Viên Hải Thần cười khò gõ gõ bàn nói: "Sinh sản khối này nhân huynh đã biết, một tháng một trăm chiếc đã là chúng ta cực hạn, ta muốn lấy được một ngàn đài tờ đơn người thế nào cho ta biến ra?"

Đinh Thông đắc ý cười nói: "Viên Ca, người đây cứ yên tâm được, ta đã cân đối tốt hăng sản xuất nhà, vấn đề sản lượng đã giải quyết, tiếp theo người liền có thể sức lực bán là được."

"Thật?" Viên Hải Thần trong mắt tỏa ra ánh sao, Dương Lăng gật đầu một cái nói: "Một người bạn giúp chúng ta liên lạc với một nhà sinh sản xí nghiệp, nhưng trước mắt tạm thời cần phải giữ bí mật, đây là bọn hắn yêu cầu, phỏng chừng có vài quốc gia cùng quân đội bối cảnh, chúng ta chỉ cần cung cấp đủ loại nguyên liệu liền có thể, sinh sản chỉ phí đang phi xa bán ra sau đó mới kết toán."

Dương Lăng từ trong túi quần áo móc ra mấy tờ giấy đưa cho Viên Hải Thần, phía trên rậm rạp chằng chịt đều là viết đủ loại kim loại cùng phi kim loại tài liệu, Viên Hải Thần qua loa nhìn mấy lần cười nói, "Những thứ này đều là thông thường nguyên liệu, ta để cho hậu cần bộ cần gì phải Dương bộ trưởng đi giải quyết, hẳn lúc trước chính là ta công ty mua kinh lý, đối với mấy cái này rất quen!"

Dương Lăng gật đầu một cái nói: "Đi! Những tài liệu này mua đúng chỗ sau trực tiếp đưa đến Đinh Thông bọn họ nguyên lai hăng điện tử là được."

Vài người lại trao đổi lập tức mỗi người đi làm việc, Viên Hải Thần bận rộn nhất, muốn hàng xuất khẩu cũng không phải là mấy câu nói có thể hoàn thành, quốc nội đại lý công ty, nước ngoài đại lý công ty, bán sau huấn luyện nhân viên, trung đông A Quốc cũng trước hết sắp xếp người viên đi trước tiếp xúc thương lượng vân vân.

Nhưng những thứ này nhưc đầu sự tình cùng Dương Lăng thí quan hệ cũng không có, hẳn ưu tai du tai rồi đi công ty đi dạo phố, thuận tiện mua chút quà nhỏ, hẳn chuẩn bị dùng người máy sinh sản một nhóm phi xa sau trở về Trường An, đã sắp xỉ hai tháng không trở về, cũng không biết biệt thự đại

môn còn ở đó hay không, lại có là, hẳn rất nhớ Hàn Tuyết, nghĩ tới cái đó vu vơ, nhất thời cả người cũng không tốt, trong đầu một cái bạch hoa hoa thể xác không ngừng lúc ẩn lúc hiện, ngay cả đi dạo phố cũng lập tức mất đi hứng thú.

Cần gì phải Dương tốc độ quả nhiên rất nhanh, chiều ngày thứ ba, nhóm đầu tiên tài liệu cũng đã đưa đến hãng điện tử, Dương Lăng cùng Đinh Thông hai người lên lên lút lút thừa dịp bóng đêm chạy vào hãng điện tử, sau đó chạy KW0 55 công nghiệp người máy, ở Dương Lăng thuần thục dưới thao tác, rất nhanh heo đi vào xúc xích đi ra, ách không đúng... Là tài liệu đi vào, phi xa đi ra, không tới một giờ, 30 chiếc như tinh linh tiểu Phi xe đã bị Dương Lăng bày ra ở xa gian trên đất trống.

Đinh Thông cũng từ vừa mới bắt đầu kêu la om sòm quỷ khóc sói tru đến từ từ chết lặng, cuối cùng chính là Dương Lăng phụ trách chuyên chở phi xa, hẳn phụ trách năm giữ không chế sản xuất và lắp ráp, cho đến trên màn sáng nhắc nhở có tài liệu đã không đủ hai người mới dừng lại.

"Ngọa tào ~!" Đinh Thông ngẩng đầu nhìn lên nhất thời đem mình dọa cho giật mình, nhìn chăm chăm xếp hàng thật chỉnh tề phi xa Phương Trận kích động cả người sốt, há to mồm không nói ra lời.

Dương Lăng thu hồi người máy liếc mắt nhìn phi xa tiếc nuối nói: "Đẹp đẽ là đẹp đẽ, chính là màu sắc quá nhàm chán một ít."

Đinh Thông lúc này cũng tỉnh táo lại đến, hẳn lấy điện thoại di động ra nói: "Cái này còn không đơn giản? Ta để cho thiết kế phương lại cung cấp mấy bộ phối màu phương án, rất nhanh có thể hoàn thành!" Nói xong hẳn bắt đầu gọi điện thoại, Dương Lăng ở bên cạnh nhắc nhở, "Nhớ bà ngoài ra mấy khoản cũng ít nhất tăng thêm nữa hai loại trở lên phối màu phương án, các loại tài liệu đến chúng ta mỗi khoản cũng sinh sản một ít."

Một tuần lễ thoáng qua rồi biến mất, đợi một hồi Viên Hải Thần ở hãng điện tử nhìn rậm rạp chằng chịt bày đầy hai cái xưởng phi xa thời điểm, kinh ngạc con người cũng hơi kém rơi xuống đất, lắp ba lắp bắp nửa ngày không nói ra được một câu nói,

Cuối cùng nằm ở một chiếc phi xa thượng sử tinh thần sức lực sờ a sờ a, nước miếng lưu lã trường! Nhìn Đinh Thông cùng Dương Lăng hai người nôi da gà cũng xuống đầy đất.

Tổng cộng sắp tới bốn trăm chiếc phi xa, một người một chỗ ngồi Tiểu Tinh Linh bốn loại phối màu các năm mươi chiếc, đơn xếp hàng hai chỗ ngồi hai loại màu sắc các năm mươi chiếc, song xếp hàng hai chỗ ngồi hai loại phối màu các hai ba chục chiếc, phần lớn tài liệu đều đã khô kiệt, Dương Lăng cùng Đinh Thông cũng cảm thấy thủ phê số lượng tuyệt đối đủ bán một đoạn thời gian, vì vậy gần đây cũng không chuẩn bị tiếp tục sinh sản, vì vậy thông báo hãng điện tử tăng cường an ninh, những thứ này đều do Dương Lăng cùng Cung Toàn Thịnh thủ hạ bộ an ninh để hoàn thành.

Sau đó không Dương Lăng chuyện gì, hẳn quyết định trở về Trường An đi, Đồng Hoàn cái này địa phương khi gió nào, quá huyền ảo quá hỗn loạn, bây giờ đã là ba tháng khí trời, xuân sắc tiệm khởi, hẳn... Có chút nhớ nhung nữ nhân.

Huống chi, hẳn còn có càng chuyện trọng yếu không có làm, cũng chính là quyền kia « Cửu Huyền Chân Quyết », bây giờ cũng nên bắt đầu tu luyện, những thứ này phiền phức tranh chấp tục sự chiếm hẳn quá nhiều thời gian, hẳn là một cái thợ mỏ, bây giờ nhưng có chút không làm việc đảng hoàng, thật tốt đào quảng mới có tiền đồ, phải biết, hẳn đầy đủ mọi thứ, đều là đào quảng mới ra.

Hắn đã rõ ràng cùng Đinh Thông nói qua, dùng người máy sinh sản phi xa không phải là kế hoạch lâu dài, ứng cho có thể, một khi bị nhân phát hiện, hậu quả khó mà lường được.

Cho nên một khi nhóm đầu tiên phi xa bắt đầu trở về khoản, bọn họ liền đầu tư làm xưởng, tốt nhất là bà Đài Loan Hằng Long điện tử xếp cơ bản kỹ thuật mua lại, sau đó dùng người máy sinh sản ra một cái dây chuyền sản xuất, như vậy ít nhất có thể che giấu tai mắt người, huống chi đầu tư mở xưởng có thể giải quyết không ít người vấn đề nghề nghiệp, có thể kéo động một ít liên quan sản nghiệp đầu tư, cũng coi là vì quốc gia làm cống hiến.

Hơn nữa Đinh Thông cũng đã sớm bẻ đầu ngón tay tính qua, sắp tới bốn trăm chiếc phi xa nếu như toàn bộ tiêu thụ ra đi, tổng khoản tiền buông xuống thiếu đạt tới mười tỉ nguyên trở lên, lúc ấy thấy mấy con số này, Đinh Thông phiền trừ bạch nhãn mà hơi kém sẽ không tính lại.

Hai người bọn họ huynh đệ đầu tư ba triệu chiếm công ty 3% cổ quyền, ngắn ngủi hơn hai tháng, tăng giá trị gấp trăm lần, này cùng huynh đệ bọn họ ban đầu làm việc chết bỏ mở hãng điện tử so sánh, thật là liền không thể tưởng tượng.

Dương Lăng cũng là chắc lưỡi hít hà không dứt, than thở công nghệ cao đồ vật quả nhiên chính là kiếm lợi nhiều nhất nghề, phi xa mỗi đài giá vốn không tới bảy chục ngàn đồng tiền, nếu như dùng người máy sinh sản lời nói giá vốn mười ngàn cũng chưa tới, hơn nữa hẳn một chút cũng không nhưng tâm phi xa không bán được, bởi vì theo nói trung đông cũng chưa có người nghèo, một khi một cái lỗ bị mở ra, sự tình phát triển tưởng một khi mà không thể thu thập, ngăn cũng không chặn nổi.

Dương Lăng trở lại Trường An, thời gian đã là trung tuần tháng ba, một chút máy bay, nhất thời gió nhẹ mưa phùn, đối diện một cổ nhân nhạt hơi lạnh xuân ý đập vào mặt.

Chương 145: Trở về Trường An

Ướt nhep đất đai phảng phất như bị một loại lực lượng thần bí thức tỉnh, liên miên núi non trùng điệp, cao vút thành tường, đứng đưa cánh liễu, bích lục ruộng lúa mạch, màu nâu xám vùng quê tựa hồ cũng vui mừng duyệt nỉ non, đi lại, bước chân cũng không tự chủ được nhanh nhẹ.

Thiên Nhai mưa nhỏ nhuận như bơ, thảo sắc nghiêng nhìn gần cũng không, nhất là một năm xuân chỗ tốt, tuyết trắng khói liễu tràn đầy Hoàng Đô.

Trường An, chỗ ngồi này lịch sử Cổ đều tựa hồ sống lại, Hiểu khói ngậm thụy, sức sống tràn trề.

Hay lại là Trường An được a! Dương Lăng khép hồ cặp mắt đón gió lạnh hít sâu một hơi, phảng phất như trong không khí cũng ngậm có một loại để cho hần say mê mùi vị.

"Ta nói lão Nhị, ngươi có thể hay không đem xe cửa sổ đóng lại, Lão Tử cũng sắp đông thành chó!" Lái xe phía trước Đậu Văn Đào oán giận nói.

"Ngươi biết cái gì, ta đây kêu thân cận thiên nhiên, hô hấp mùa xuân mùi vị!" Dương Lăng nhàn nhạt nói.

Lần trước Dương Lăng đi Myanmar trước cho Đậu Văn Đào đưa một lần khoáng thạch, sau đó liền đem mực mã nhân cùng ném cho người này đã ghiền, không nghĩ tới chuyến đi này chính là sắp tới hai tháng, đi thời điểm hay lại là trời đông giá rét, lúc trở về đã là nhanh thảo trường oanh phi mùa xuân.

"Lão Tử hận mùa xuân!" Đậu Văn Đào phiền trách bạch nhãn nói.

"Đúng, Lão Ngũ, hai tháng này vòng điểm làm ăn như thế nào đây?"

"Tạm được, chính là khoáng thạch chủng loại có chút ít, nếu là ở nhiều mười bảy mười tám loại liền có thể!" Đậu Văn Đào nói.

"Ừ ~!" Dương Lăng nhẹ nhàng rên một tiếng, "Lão Ngũ, ngươi nói nếu là không mở vòng điểm làm chút mà khác ngươi có nguyện ý hay không?"

Đậu Văn Đào "Cót két" một tiếng đem xe dừng lại, rất kinh ngạc quay đầu nói: "Làm gì à? Ta cảm thấy được như bây giờ cũng không tệ lắm a, phòng chừng làm hơn một năm ta là có thể ở Trường An mua sáo phòng! Có phải hay không... Khoáng thạch có vấn đề gì?"

"Không phải là!" Dương Lăng lắc đầu một cái không nữa nói cái đề tài này, ngược lại hỏi: "Tiết Ngọc Cầm hai người bọn họ cùng cây cột cũng khỏe đi!"

"Bọn họ đều rất tốt!" Đậu Văn Đào nói xong yên lặng một chút có chút chần chờ hỏi: "Lão Nhị, ngươi có phải hay không thích Tiết Ngọc Cầm?"

"Cái gì?" Dương Lăng đột nhiên cả kinh, đầu oanh một tiếng đụng vào xe Trụ thượng, thử đến rằng phi thường buồn rầu nói: "Ngươi đùa gì thế, ta làm sao biết thích nàng!"

Đậu Văn Đào u oán nói: "Vậy tại sao ngươi phải đem cổ phần chuyển cho nàng, hơn nữa mỗi lần đi qua cũng sẽ cùng với nàng mất đi mây lại, lén lén lút lút công lấy sau lưng ta xong rồi nhiều chút người không nhận ra sự tình.

"

Dương Lăng dở khóc dở cười, "Lão Tử lúc nào cùng với nàng mất đi mây lại, còn lén lén lút lút, Lão Tử phải thích nàng còn phải lén lén lút lút sao?"

Dương Lăng nhìn Đậu Văn Đào có chút buồn bực biểu tình, vì vậy vỗ vỗ bả vai hần nghiêm nghị nói: "Lão Ngũ, Tiết Ngọc Cầm là một khá vô cùng nữ nhân, biết nấu cơm lại sẽ đau nhân, hơn nữa dài vừa đẹp, ngươi muốn là ưa thích nàng liền trực tiếp hướng nàng biểu lộ, ta theo nàng là không hề có chút quan hệ nào, ta đã có bạn gái!"

"Thật?" Đậu Văn Đào kinh hỉ nói.

Dương Lăng bữu môi một cái nói: "Đương nhiên là thật! Ta lừa ngươi lại không com ăn, như vậy đi, qua mấy ngày ta bả bạn gái dẫn đi ăn chung cái com, mọi người tự một chút, huynh đệ chúng ta mấy cái cũng đã lâu không tự qua."

"Tốt ~!" Đậu Văn Đào vui vẻ ra mặt tiếp tục lái xe.

Dương Lăng lại dựa vào cửa sổ xe rơi vào trầm tư, hần hiểu được Tiết Ngọc Cầm tâm tư, nhưng mình lại không thể đủ đi tổn thương nàng, không nói mình với Hàn Tinh Lâm quan hệ, chính là với Hàn Tuyết giữa quan hệ có lẽ sẽ đối với nàng tạo thành rất lớn tổn thương, nghe nói Thỏ Gia Tộc con gái đối với ái tình cũng là một cây gân, vạn nhất thật chính mình đi cùng với nàng, nếu như có một ngày mình và Hàn Tuyết sự tình bị nàng biết, hậu quả... Khó liệu a ~! Nói không chừng nàng sẽ nửa đêm cầm kéo "Xoạt xoạt" tới thoáng cái.

Nghĩ tới đây, hần không nhịn được một chút kẹp lại hai chân, cả người có chút lạnh lẽo cảm giác.

Trở lại Đậu Văn Đào bọn họ sân nhỏ, Tiết Ngọc Cầm hai tỷ muội cùng cây cột đang ở cho khoáng thạch bỏ túi, vài người gặp mặt chào hỏi, Dương

Lăng còn có rất nhiều chuyện, com cũng không ăn liền lái xe rời đi, bởi vì liên quan tới lần trước đi Myanmar mua Phi Thúy sự tình, Kim Lục Phúc đã thúc hấn thật nhiều lần.

Nửa đường, Dương Lăng tìm một không người địa phương bỏ đặt ở hệ thống sân nhỏ Phi Thúy Ngọc Thạch cũng lấy ra đặt ở trong cốp sau xe hơi, sau đó trực tiếp đem lái xe đến kim ngọc cao ốc nhà để xe dưới hầm, sau đó thông báo Kim Lục Phúc kêu dưới người tới chuyên chở.

Lúc trước một đám thương gia kinh doanh ngọc thạch vội vã rời đi miến ngói thành, rất nhiều thương nhân thật ra thì cũng còn chưa kịp hạ thủ liền phát sinh Bạo Loạn, mà Dương Lăng cùng Kim Lục Phúc trước thời hạn giải quyết, nhưng là chịu ảnh hưởng lớn nhất, bởi vì theo sau đó Kim Lục Phúc gọi điện thoại nói, những thứ kia ở triển lãm bán hàng trong buổi họp mua được Ngọc Thạch nhân đến nay cũng còn chưa lấy được phe làm chủ đại phát hàng hóa, thậm chí cũng không biết những đá kia bây giờ đến nơi đâu, xuất thủ tương đối lớn phương kỷ cái thương nhân bây giờ tóc cũng gấp bạch, mà Dương Lăng lại nói cho Kim Lục Phúc, hai người mua Ngọc Thạch mình đã toàn bộ mang về nước bên trong, cái này làm cho kim mập mập cao hứng chừng mấy ngày, hận không được làm tấm bảng gỗ bài viết lên Dương Lăng tên cùng.

"Lục Phúc ca! Người nên cảm tạ ta đi!" Dương Lăng mở cốp sau xe, Kim Lục Phúc nhìn tràn đầy một cốp sau sa hoa Phi Thúy từ liêu, hạnh phúc hơi kém ngắt đi, vội vàng phân phó mấy cái công phu nhân giúp vận chuyển.

"Tiểu Dương, người nhất định chính là ca ca Đại Cứu Tinh, ta muốn là nữ nhân, lập tức gả cho người ~!" Kim Lục Phúc hưng phấn ôm Dương Lăng bả vai nói.

Dương Lăng xem hấn phi thạch thân thể, nhất thời cả người rung mình một cái, thầm nghĩ người may mắn không phải là nữ, nếu không ta sẽ không sống.

Dời hoàn ngọc liêu, Dương Lăng đi theo đi lên lầu công ty, công ty nhân viên cũng vậy lại nhìn mới đến Ngọc Thạch, từng cái mắt nổ đom đóm, hai cái ngọc điều sư phó cảng là nằm ở ngọc trong đồng đá không muốn đứng lên, Dương Lăng sờ Hàn Tinh Lâm tay nhỏ cười híp mắt nói: "Tinh Lâm, những thứ này đều là ta mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng cầm trở về, ta đã với các người mập mập kinh lý nói, lưu tốt nhất một khối, cho người đánh một phó thủ vòng tay cùng đồ trang sức."

"Ừ ~!" Hàn Tinh Lâm trắng nõn trên khuôn mặt nhỏ nhắn lúc này đỏ cũng sắp nhỏ máu, cúi đầu con muỗi như vậy ừ một tiếng, tùy ý Dương Lăng dặt tay nàng sờ tới sờ lui, đều không dám ngẩng đầu nhìn những đồng nghiệp khác.

Tất cả mọi người trong công ty hăm mộ nhìn Hàn Tinh Lâm, mấy cái tiểu muội muội hận không được xông lên đem mình tay nhét vào Dương Lăng trong tay, để cho hấn tùy tiện sờ.

Buổi tối, Dương Lăng trở lại xa cách hai tháng biệt thự, mở cửa, nhất thời một cỗ lạnh như băng cảm giác cô độc đập vào mặt, hấn không kim lòng được rung mình một cái, như vậy tịch tịch Lãnh Dạ, cộng thêm trống rỗng căn phòng, nhất thời có một loại ngăn cách với đời cô đơn cảm giác.

Nhà ở tuy tốt, nhưng còn kém cái nữ chủ nhân a ~! Dương Lăng đem mình ném ở trên ghế sa lon, sau đó lấy điện thoại di động ra cho Hàn Tuyết gọi điện thoại.

"Dương Lăng, người có khỏe không? Bây giờ đang ở nơi đó?" Điện thoại rất nhanh kết nối, Hàn Tuyết vội vàng hỏi, trong thanh âm tiết lộ này nồng nặc trông đợi cùng quyến luyến.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146: Tu luyện

"Đêm dài từ từ, Vô Tâm giấc ngủ, ta cảm giác đã bị thế giới vứt bỏ, Hàn tỷ, mau tới mau cứu ta!" Dương Lăng lười biếng cười nói.

"Người... Người đã về rồi!" Hàn Tuyết kinh hỉ lại kích động hỏi.

"Ừ ~! Đang ở nhà đây!"

"Chờ ta ~!" Dương Lăng còn chưa kịp nói chuyện, trong loa truyền tới ục ục âm thanh bận, Dương Lăng cảm giác trong lòng một trận lửa nóng, vội vàng nhảy cộn lên đi tắm, xem ra trên thế giới còn có một cái so với chính mình càng trống không tịch tịch lạnh người vợ thiếu phụ, đang đợi chờ mình an ủi Tịch nha!

Ngay tại Dương Lăng mới vừa tắm xong đi ra, phòng khách truyền tới một trận vội vàng tiếng chuông cửa, mở cửa, một cái mê người đến mức tận cùng thiếu phụ đang đứng ở cửa, trên mặt đỏ bừng, tóc đều có chút tán loạn, nàng xem thấy mở cửa sau một cái sắc mê mê cười nam nhân trẻ tuổi, kêu lên

một tiếng, không có kỳ, chút nào một đầu đâm vào trong lòng ngực của hắn, dùng sức ôm hắn eo, cả người đều thật chặt cùng hắn dính vào cùng nhau, hận không được đem hắn nhào nặn vào thân thể của mình bên trong.

Dương Lăng lúc này chỉ mặc một cái quần lót, hắn cảm thụ trong ngực nữ nhân đã sớm không nén được nhiệt tình, ôm lấy nàng xoay người, một cước đem cửa đá lên, sau đó bắt đầu lôi xé tước ra nàng quần áo trên người, Hàn Tuyết giống như một tòa đột nhiên bị đốt núi lửa, sớm đã mất đi ngày thường dè dặt, thờ ơ ở trên người hắn sờ loạn, Dương Lăng dĩ nhiên cũng không khách khí, làm mấy tháng, đợi một hồi chính là chỗ này một khắc.

Hai người thậm chí không có nói một câu, tích lũy Tư Niệm để cho bọn họ rất nhanh thì ôm nhau, sau đó song song rút ở rộng sơ pha lớn thượng, một viên đỏ như màu máu dây chuyền ở thân thể hai người giữa lẫn qua lộn lại, Uyển Như một đoàn thiêu đốt ngọn lửa, ở giá rét ban đêm cháy hừng hực, dường như muốn bả hết thấy cô đơn cùng tịch mịch cũng hóa thành tương tư đã lâu động lực. Hoàn toàn chôn vùi ở Liệt Diễm bên trong.

Nồng nặc Tư Niệm cùng cùng vào giờ khắc này thả ra, thiêu đốt, dây dưa, tận tình kêu lên khai thông. Cho đến một lần lại một lần leo lên vui thích đỉnh phong.

Gió xuân Ngọc Lộ một gặp nhau, liền thắng lại nhân gian vô số.

...

Sáng ngày thứ hai, ngủ mơ mơ màng màng Dương Lăng đưa tay lại sờ cái vô ích, mở mắt ra nhìn một cái, tối hôm qua còn nằm ở trong lòng ngực của mình nữ nhân lúc này đã hương phong mật mù. Xóc xếch trên giường còn tản ra nhân nhật vui vẻ khí tức, nhớ tới tối hôm qua liên tục hơn nửa đêm điên cuồng, hắn buồn bã sờ thất ngời dậy.

Từ hắn lần trước bị nữ nhân này từ Nhập Ma trong trạng thái vẫn cứu lại,

Hai người quan hệ thoáng cái đột nhiên tăng mạnh đến lại cũng không thể rời bỏ với nhau mức độ, Dương Lăng mình cũng không biết hắn đối với Hàn Tuyết thái độ, là ưa thích? Là yêu hay lại là chỉ chẳng qua là sinh lý yêu cầu?

Nhưng không thể chối là, hắn đã không thể rời bỏ cái yêu tình này như vậy vu vơ vật, thân thể của hắn mỗi một tác da thịt cũng giữ lại nàng nồng nặc tình yêu, chỉ có ở cùng với nàng thời điểm, hắn mới cảm giác được một loại hoàn toàn dễ dàng. Minh tựa như một chiếc lá rụng, tắm dưới ánh mặt trời nước chảy bèo trôi, lại không có chút nào trôi buột.

Nhưng là, hắn cảm giác, Hàn Tuyết không nghĩ ảnh hưởng cuộc sống mình, giống như một vị ôn nhu tỷ tỷ, dùng thân thể nàng cùng hết thấy tới thỏa mãn hắn, san bằng hắn, an ủi hắn tâm tình, trong cuộc sống còn không có bất kỳ một nữ nhân có thể đối với hắn vô giữ lại làm được hết thấy các thứ này.

Dương Lăng ngồi một mình ở hệ thống nhà đá nhỏ trên sân nhà. Mở ra trong tay « Cửu Huyền Chân Quyết », thờ dài một hồi, ngưng thần tĩnh khí, ngồi xếp bằng. Ngũ Tâm Hưởng Thiên, mặc niệm Chân Quyết.

Tương lai mình, thần bí xa xôi, nhưng bên người nhất định sẽ có nàng vậy không đi bóng dáng, không rời không bỏ, cho đến địa lão thiên hoang.

Tuyên Cổ truyền thuyết. Đạo đồ - con đường mật mù, người tu chân, vẫn đối với thiên địa ôm có một loại kính sợ, bọn họ cùng thiên địa chống lại, chỉ vì cầu ở bên trong dòng sông thời gian tìm một cơ hội, kỳ vọng so với phạm nhân sống lâu hơn một chút, nhưng mà, này một cơ hội, là chịu đựng vô số cô đơn tịch mịch, Đông Hàn hạ thử.

Bất kể là nát kha sơn quan kỳ tiêu phu hay lại là Độ Thuyền đầu Hoàng Lương một giấc mộng thư sinh, thời gian luôn là ở trong lúc vô tình trôi qua, hoặc dài hoặc ngắn, không có ai tránh chạy thoát.

Cái gọi là Yamanaka vô Giáp Tử, hàn tẫn không biết năm

Dương Lăng từ trong nhập định tỉnh lại, nhìn một chút cổ tay tham trắc nghi thượng thời gian không khỏi cười khổ lắc đầu, quyền này Cửu Huyền Chân Quyết so với Thông Mạch Luyện Hồn Quyết, thật là không thể so sánh nổi, này thoáng một cái bảy tám ngày đi qua, mình là da lông đều không sờ tới.

Mặc dù mình đã đạt tới Luyện Thể cảnh giới viên mãn, cũng chỉ chẳng qua là thỏa mãn Luyện Tinh Hóa Khí cơ sở mà thôi, tinh là cái gì? Là chân khí sao? Nhưng chân khí bản chất là cái gì? Nó không nhìn thấy không sờ được, tựa như cùng trong ý niệm tồn tại một loại ý tưởng, cũng tỷ như Kỳ Kinh Bát Mạch, trên cơ thể người biết đào học trung, nó tuyệt đối là không tồn tại, nếu Kỳ Kinh Bát Mạch cũng không tồn tại, kia tinh lại đến cùng tồn ở nơi nào, chính mình rõ ràng cảm thụ được chân khí ở trong thân thể lưu động, loại trạng huống này tuyệt đối không phải khoa học có thể giải thích thông, chẳng lẽ thể nhân khỏi xương khoa học cũng là không toàn diện?

Dương Lăng muốn càng nhiều, mảy mui lại càng sâu, này nhập định bảy tám ngày trung, hắn dựa theo Cửu Huyền Chân Quyết Luyện Tinh Hóa Khí bước không ngừng thử, dùng Thông Mạch Luyện Hồn Quyết kinh nghiệm tới lặp đi lặp lại thôi đạo, nhưng như cũ cảm giác cái loại này không lưu loát vô cùng trở ngại, giống như ngồi một mình ở vực sâu chỉ đạt được, không đường có thể độ, vô tích khả tìm, bốn phía đều là tường đồng vách sắt như vậy rãnh trời Bích Chương.

Từ xưa truyền thuyết đắc đạo thành tiên vui tiêu dao, cũng không biết trong lúc bao nhiêu khổ cực, bao nhiêu mê vọng, sẽ đứng đọc bao nhiêu lần nam tường, bây giờ cho dù là chính mình Chân Quyết nơi tay, vẫn tiền đồ ảm đạm, chút nào không tìm được kia một đạo đi thông đường chính ngưỡng cửa.

Hắn thờ dài đứng lên đi ra nhà đá, nhìn trước mắt cảnh lá rậm rạp đại thụ, phía trên trái cây viên viên giống như lớn bằng quả bóng rổ tiểu, toàn thân vàng óng, tản ra óng ánh như ngọc ánh sáng yếu ớt, quạt lá đại diệp mảnh nhỏ phảng phất Phi Thúy vẻ xanh biếc dồi dào, mạch lạc đang lúc bạch quang lóe lên rong ruổi, cũng không biết cây này rốt cuộc là cái gì phẩm loại, nhưng tuyệt đối không phải trên địa cầu đồ vật, trên địa cầu cho tới bây giờ cũng chưa

từng thấy cũng chưa nghe nói qua thần kỳ như vậy cây ăn quả.

Tinh thai cùng đại thụ giữa cây kia sau đó gieo xuống cây nhỏ bây giờ cũng đã vừa được cao bảy tám thước độ, thân cây vai u thịt bắp thật là giống như một cái đôn đá từ, phòng chừng hai người cùng ôm không hết đến, thân cây bóng loáng như ngọc, lá cây Uyển Như vàng Ngọc Tuy điều khắc đúc thành, chạc cây đang lúc như bạch ngọc đóa hoa đã sớm héo tàn, hiển lộ ra lớn chừng quả trứng gà mấy viên như bạch ngọc trái cây.

Nước chảy trải qua địa phương hoa cỏ đã khô héo, lộ ra một mảnh suy bại đất trống, nước giếng ào ào chảy qua, biến mất ở tường viện phía dưới, nhìn mảnh này khô héo bãi cỏ, Dương Lăng muốn từ bản thân nhặt được mấy bung mầm mống, vì vậy động thủ đem những này khô héo hoa cỏ cũng nhổ ra, chuẩn bị đem mầm mống cũng gieo xuống đến, dù sao dài hoa hoa thảo thảo cũng rất đẹp không phải là.

Mặt đất đất sét cứng rắn như sắt thép, Dương Lăng phí nhiều sức lực thật vất vả rút ra một cây cỏ khô, cái này làm cho hắn có loại không thể làm gì thương cảm.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 147: Cứu chuyển Bò Đẻ cắn

Phải nói so khí lực, Trái Đất phòng chừng không có vượt qua người khác, nhưng chính là ở cái tiểu viện này trong đã vô số lần bị thất bại dả kích, ngay cả thân cây trái cây cũng bài không xuống, này là bực nào để cho nhân như đưa đám.

Hắn sử dụng ra bú sữa mẹ tinh thần sức lực lại rút ra mấy viên, một mỗi chỉ thờ hồn hên, ngay tại hắn chuẩn bị buông tha thời điểm, theo một cây thảo bị rút ra, một cây tròn vo màu vàng nhạt uyển như thổ đậu đồ vật treo ở rễ cỏ thượng đưng đưa, mà đồng thời, một cỏ nhàn nhạt dị hương xông vào hắn lỗ mũi, dạ dày trong ruột nhất thời như phiền giang đảo hải như vậy cảm giác đối bụng đánh tới, trong đầu tựa hồ còn có một cái thanh âm ở hô to: "Ăn hết, ăn hết ~!"

Thảo ~! Đây rốt cuộc là cái thứ quý gì, khoai tây?

Dương Lăng có nén đáy lòng chiếm đoạt bả vật này dùng sức thu hạ đến, đùa, trời mới biết đây là cái quái gì, vạn nhất ăn hết bị độc chết coi như oan uổng đại, coi như không bị độc chết, căn cứ tu chân trong tiểu thuyết rất nhiều kiểu đoạn, ăn đến một quả cái gì Tiên Quả Bạo Thể mà chết cũng không phải ly kỳ, cái hệ thống này cổ quái rất, thứ gì cũng không cho nhắc nhở cùng nói rõ, toàn bộ dựa vào tự mình tìm tòi, cho nên nhất thiết phải cẩn thận.

Nắm viên này khoai tây nhìn mấy phút, Dương Lăng đi vào nhà đá, đem nó để lên bàn đá, màn sáng bắn lên, phía trên biểu hiện: "Hệ thống phụ trợ thực vật, cứu chuyển Bò Đẻ cắn, cấp hai Đạo Cấp, Long Hi Tộc dùng nó ăn hoặc là luyện chế đan dược, phụ trợ tu luyện vật phẩm, vô giá trị."

Ta đi ~! Đồ chơi này không chỉ có thể ăn còn có thể phụ trợ tu luyện, Dương Lăng nhất thời mừng rỡ, cầm lên khoai tây Mãnh hôn mấy cái, thật là đập phá thiết hải vô mịch xử. Xem ra chính mình bình thường đối với cái hệ thống này bên trong đồ vật quá không chú ý, có lẽ đồ chơi này có thể trợ giúp chính mình tu luyện Cửu Huyền Chân Quyết.

Nghĩ tới đây hắn lại cũng không kịp đợi, nếu hệ thống nói có thể ăn hắn dĩ nhiên muốn thử một chút, vì vậy ngồi dưới đất. Bình tức tâm tình, sau đó... Lại bò dậy chạy đến bên cạnh giếng bả viên này khoai tây rửa sạch sẽ, lúc này mới thả vào trong miệng dùng sức cắn một cái.

"Dát băng ~ a ~! Đại gia ~ ~ "

Dương Lăng che quai hàm, hắn Thông Mạch Luyện Hồn Quyết đã Đại Viên Mãn mức độ, bây giờ có thể nói là Thiết Chủy Cuồng Nha. Coi như là thiết bản cũng có thể cắn một cái thiếu một khối, nhưng viên này khoai tây lại hơi kém sập hắn răng, hắn hút khí lạnh nhìn một chút trong tay khoai tây, phía trên một cái rõ ràng dấu răng, mơ hồ có một tí tan vỡ đáng vẻ, bên ngoài lại là có một tầng vỏ cứng.

Được rồi,

Lão Tử với ngươi tiêu hao! Dương Lăng xoa xoa gò má bả khoai tây nhét vào trong miệng dùng răng cửa gặm đứng lên, ta mài ta mài, Lão Tử mài đến Thiên Hoang Địa Lão cũng phải đem ngươi ăn hết.

Công phu không phụ người có lòng, sau mười mấy phút. Khối này khoai tây bị hắn mài ra một cái lỗ nhỏ, nhất thời một cổ nồng nặc đến biến hóa không mờ mùi thơm từ khoai tây trung xông tới, trong đầu hắn một cái hoảng hốt, cũng không nhận được nữa đáy lòng đói khát, miệng hướng về phía lỗ nhỏ Mãnh hít một hơi.

Một cổ sênh sênh giống như quả đông lạnh dồi dồi tràn vào miệng hắn, còn không chờ hắn kịp phản ứng, "Cô đông" một tiếng liền bị hắn nuốt xuống,

ngay sau đó trong dạ dày thật giống như nhét vào một khối thiêu đốt than lửa, đau hấn gào thét bị thương một tiếng che ngực ngồi xồm trên đất.

Này cổ ngọn lửa như vậy lực lượng rất nhanh lên lút đến lục phủ ngũ tạng, sau đó là Gân Cốt Bì thịt cũng đi theo nóng lên. Hấn cảm giác cả người đều phải bốc cháy, vội vàng leo đến tỉnh thai vừa đem vui đầu đến trong nước, dùng sức từng ngum từng ngum uống nước, số lớn nước giềng chống đỡ hấn cái bụng gồ lên. Nhưng vẫn biết không trong cơ thể cái loại này cháy hừng hực cảm giác, đau nhức giống như đốt sòng một trận so với một trận kịch liệt đánh thẳng vào toàn thân hấn thần kinh cùng giác quan, giống như bị ném ở một cái trong lò lửa thiêu hủy, nơi ngực giống như cất giấu một tòa tiểu hỏa sơn, không ngừng phun ra phun ra, đem hòa điểm như vậy nhiệt lượng không ngừng chuyển vận đến mỗi một tế bào.

Hấn há to mồm đã không kêu được thanh âm. Cuối cùng vừa ngã vào tỉnh thai một bên, ý thức cũng bắt đầu mơ hồ.

Tên lường gat, ni mẫu thân có độc a ~!

Đây là hấn cuối cùng ý tưởng, sau đó ngộ đầu đã hôn mê.

Cũng không biết qua bao lâu, có lẽ là một ngày, lại có lẽ là một năm, ngược lại hấn giống như làm một cái rất dài ác mộng, bị người trời gô ném ở một cái trong lò lửa thịt nướng, nướng hấn trầy da sứt thịt, xương thịt chia lìa, cuối cùng chỉ còn lại một đoàn mơ mơ màng màng khí đoàn ở trong ngọn lửa lơ lửng, đau đớn không có, ngũ quan cảm giác cũng không có, cứ như vậy tịch mịch nổi lơ lửng, cảm thụ ngọn lửa ở dưới người hấn lặng lẽ thiêu đốt, từ từ thăng đến tắt.

Rớt ở tỉnh thai bên thân thể nhỏ nhẹ run rẩy một cái, cách hồi lâu, đầu ngón tay đi theo vô ý thức run rẩy, đột nhiên hấn hít sâu một hơi đột nhiên ngồi dậy, mở cặp mắt ra mờ mịt nhìn bốn phía.

"Ta còn sống?"

Lúc này cả người nóng bỏng đã rút đi, thân thể cũng không có bất kỳ khó chịu, hấn không xác định đưa tay trên người sờ loạn một trận, cuối cùng còn đưa vào chính mình đẩy quần lập đi lập lại sờ nhiều lần, lúc này mới trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, cũng còn khá, cũng còn khá, Nhị đệ vẫn còn, vĩnh cao giống như căn ống thép.

"Còn sống thật là tốt a ~!"

Dương Lăng đứng lên, nhìn rơi trên mặt đất cái đó khoai tây dạng xác xác không khỏi cả người run rẩy một chút, quả nhiên đồ vật không thể ăn lung tung, hơi kém liền đem mạng nhỏ làm mất, nhớ tới vừa mới cái kia đề cho hấn kinh hồn bạt vía ác mộng, chính mình lại biến thành một đoàn chất khí, chất khí... Khi!

Hấn đột nhiên thân thể rung một cái, lập tức ngồi xếp bằng xuống, sau đó vận chuyển Cửu Huyền Chân Quyết, một cỗ nhàn nhạt mát lạnh từ ngực vị trí xuất hiện, nhỏ như chút nào tia (tơ), nhưng mà như vậy cơ hồ nhỏ bé không thể nhận ra một tia khí tức, lại phảng phất sa mạc sâu bên trong liếc mắt Thanh Tuyền, lục phủ ngũ tạng, cả người xương cốt bắp thịt tế bào đều tựa hồ đột nhiên sống lại, giống như ở mùa hè chói chan giữa trưa uống một ly bia ướp lạnh, thoải mái đến trong xương đầu, thần hồn cũng theo nhảy cẫng hoan hô.

Này một tia lạnh như băng khí tức từ ngực chảy ra, theo Chân Quyết dẫn dắt tiến vào lục phủ ngũ tạng, sau đó tụ vào Đan Điền, ở trong đó chậm rãi quanh quẩn bay lên, tản ra lãnh đạm ánh sáng màu đỏ nhạt, giống như trong bầu trời đêm một đẩu lửa đèn.

Cảm giác này để cho hấn vô cùng kỳ quái, ngọn lửa dạng khí tức, nhưng là lạnh như băng, giống như là hai loại cực đoan bị hỗn hợp với nhau, Băng Hỏa Giao Dung, cái này chẳng lẽ chính là cái gọi là âm dương, Dương Cực mà sống Âm?

Hấn mở ra Cửu Huyền Chân Quyết trang thứ nhất:

"Cái gì gọi là thật? Đạo vậy! Nhưng làm sao vị đạo?"

"Phu, Nhân giả, hợp đạo mà sống, Nhân Chi Sơ sinh, nhục thân phàm thai, trong cơ thể Ngũ Hành bất mãn, âm dương không hòa hợp, Phàm có nói: Cô Âm không dài, cô dương bất sinh, này vị chi vô đạo vậy, cầu đạo người, khi cùng âm dương, lấy tinh huyết khí thần làm cơ sở, Luyện Tinh Hóa Khí, Luyện Khí Hóa Thần, Luyện Thần Phán Hư, Luyện Hư mà hợp đạo, có, tu đạo trước phải luyện khí, luyện khí trước phải Luyện Thể, Thể Giả, Nguyên Tinh vậy, Tiên Thiên bị hư hỏng, kinh mạch ứ tắc, Nguyên Tinh tích trữ ở lục phủ ngũ tạng, là cố Luyện Thể, trước phải thông Kỳ Kinh Bát Mạch, trong cơ thể Nguyên Tinh thông suốt, là Ngũ Hành Tương Sinh."

"Thân thể con người có ba kỳ, giữa chân mày thần hải, Đan Trung tinh hải, Đan Điền khí hải, này ba kỳ hải, thành đạo căn cơ, thủ pháp Thiên Địa Nhân tam tài, tam tài là Sáng Thế công, không thuộc mình năng lực vậy, cố Luyện Thể Thông Mạch người, Tiên Thiên thông suốt, lúc này tinh nấp trong trung, vị nhân đạo, nhưng âm dương tích trữ ở Tự Nhiên, trời là dương, đất là âm, thần là dương, khí là âm, thần hoàn khí tức người, mới vừa hợp đạo, Cổ Đạo người, âm dương vậy."

Chương 148: A Quốc vương tử thủ bút

Nhìn xong đoạn này hần mới hiểu được, mình là hiểu sai, chính mình tu luyện Thông Mạch Luyện Hồn Quyết sinh ra chân khí thật ra thì không phải là tu luyện được, mà là thân thể vốn là có, xưng là Nguyên Tinh, nó không phải là Âm cũng không phải dương mà là Ngũ Hành Chi Lực, nếu thân là dương khí là âm, như vậy Ngũ Hành Nguyên Tinh hóa thành khí, đây chính là thân thể sinh ra Âm, nói cách khác Đan Điền ngọn lửa màu đỏ trạng lạnh như băng khí tức là Âm, nói cách khác trước mắt mình đã coi như là một cước bước vào Luyện Tinh Hóa Khí ngưỡng cửa, phía sau Luyện Khí Hóa Thần sinh ra dương, âm dương viên mãn mới hợp đạo.

Hần cười khổ Nội Thị trong đan điền thoáng như tóc một tia ngọn lửa, xem ra tu đạo quả nhiên không dễ dàng, chính mình hơi kém treo mới làm ra như vậy một tia, cũng không biết sau đó năm ngựa tháng này Luyện Tinh Hóa Khí mới có thể viên mãn, bất quá hần cũng cảm thấy vẻ vui vẻ yên tâm, ít nhất bây giờ có này một tia nguyên khí, phía sau tu luyện hần làm ít công to, không còn là không sờ tới con đường.

Dương Lăng nhìn một chút trên cổ tay tham trầm nghĩ, đáy lòng cười khổ không ngừng, ăn khoai tây dĩ nhiên cũng làm hôn mê ba ngày, dưới mắt đã là tiến vào hệ thống sau ngày thứ mười một, còn không biết bên ngoài thế nào, được nhanh đi ra ngoài nhìn một chút.

Thối lui ra hệ thống trở lại biệt thự phòng ngủ, hần cảm lên thả trên tủ đầu giường điện thoại di động, phát hiện phía trên mấy chục điện thoại nghe lút, vô số điều tin nhắn ngắn cùng tin tức, phần lớn đều là Đinh Thông cùng Viên Hải Thần đánh tới, nhất thời đầu lớn như cái đầu, vội vàng cho Đinh Thông gọi điện thoại.

Điện thoại vừa vang lên liền đường giây được nối, không chờ hần mở miệng, bên kia truyền tới Đinh Thông đồ ập xuống một hồi phát tiết, Dương Lăng đem điện thoại di động cầm xa xa, chờ đến bên trong không có thanh âm này mới cười gượng nói: "Phát lớn như vậy tính khí làm gì? Còn có thể hay không thể để cho người cùng người khoái trá kết bạn?"

"Biến, Lão Tử mấy ngày nay cũng sắp điên!" Đinh Thông khí hừ hừ nói.

Dương Lăng kinh ngạc hỏi: "Thế nào? Ta lúc rời đi hậu không phải là sinh sản mấy trăm chiếc xe sao? Chẳng lẽ là không bán được?"

"Không phải là, là A Quốc điên!" Đinh Thông tựa hồ bình tức một hạ tâm tình nói tiếp: "Chẳng lẽ người gần đây không xem TV?"

Xem TV? Dương Lăng không tìm được manh mối nói: "Ta xem TV làm gì? Ta cơ hồ cho tới bây giờ cũng không nhìn TV?"

Đinh Thông buồn rầu hỏi: "Vậy người không có lên lưới?"

Dương Lăng thử đến rằng nói: "Ta gần đây cũng không lên mạng, đang đang bế quan tu luyện một môn cao vô cùng thâm đạo pháp."

"Lão Tử tin người chính là cái bồng chùy!" Đinh Thông phát điên ở điện thoại bên kia rống to.

Dương Lăng hấp tấp nói: "Thật tốt,

Mau nói một chút rốt cuộc xảy ra chuyện gì, A Quốc làm sao biết điên? Mấy triệu người chẳng lẽ đồng thời biến cuồng thì?"

"Biến người một cái Đại Đầu Quỷ." Đinh Thông khí hừ hừ nói: "Chúng ta nhóm đầu tiên năm mươi chiếc phi xa ba ngày trước đến A Quốc. Địa phương buồn bán thương còn chưa kịp tiếp lấy liền bị A Quốc Tử Vương Tử toàn bộ mua đi, phản phát cho người nhà mình cùng thù hạ, rất là điều vô dương oai ở Dubai bay đầy trời, mấy vị khác vương tử cùng Công Chúa chỉ có thể gương mặt nhìn. Vì vậy đều không làm, Nhị Vương Tử cũng chính là A Quốc một hơi thờ tìm chúng ta mua 200 chiếc chuẩn bị phân phối cho hần vệ đội, Tam Vương Tử cũng yêu cầu hướng chúng ta vào bên một trăm chiếc, còn có Ngũ Vương Tử cùng mấy cái Công Chúa vân vân, trước mắt ánh sáng A Quốc vương thất đơn đặt hàng đều phải đến gần bảy trăm chiếc. Dubai người biết chưa, chỗ ấy tụ tập cơ hồ toàn thế giới người có tiền cùng có thân phận địa vị nhân, thương nhân, phú hào, minh tinh điện ảnh, bọn họ ở xa xỉ nhất quán rượu, mở tới xe thể thao sang trọng, nhưng bây giờ, những thứ này cũng nhân cũng điên, bọn họ đều cảm thấy nắm giữ một chiếc phi xa mới là đẹp trai nhất. Cho nên không riêng gì A Quốc, bây giờ rất nhiều Âu Mỹ quốc gia đều bắt đầu hướng chúng ta hỏi ý kiến hoặc là mua phi xa, thậm chí thông dụng, Ford, đại chúng đợi một hơi xe hơi hán thương đều yêu cầu đặt hàng, hơn nữa số lượng cũng không ít, trước mắt nhận được ý hướng đơn đặt hàng phòng chừng cũng gần năm ngàn chiếc" cuối cùng Đinh Thông khoái trá kêu khóc, "Người đuổi mau dẫn người cục gạch người máy tới cứu lấy chúng ta!"

Ta X! Cái này còn có nhường hay không nhân khoái trá đào quảng cùng tu luyện?

Dương Lăng vạn phần buồn rầu nói: "A Quốc không phải là bán dầu mỏ mà, ta còn tưởng rằng bọn họ mua mấy chiếc đi qua chơi, bọn họ lớn như vậy đại lượng mua, nhất định chính là đang giúp chúng ta làm miễn phí quảng cáo, phải biết chúng ta xe cũng không đốt dầu. Hần là bọn họ địch nhân lớn nhất mới là, bọn họ đây không phải là mang đá lên đập chân mình sao?"

Đinh Thông cũng là ngây ngô một chút nói: "Ta làm sao biết? Có lẽ là bọn họ cảm thấy tiền đã nhiều chưa dùng hết chứ? Đúng người nói một chút ta còn muốn đứng lên, mấy ngày nay bởi vì chúng ta phi xa đưa ra thị trường. Giá dầu quốc tế liên tục sụt đột ngột, cái đó tuyên bố cái gì kỳ hóa cũng là ngã thành chó "

Dương Lăng phiến trừ bạch nhân nói: "Mù chữ, đó là Brent dầu thô kỳ hóa, coi là, này không phải chúng ta thảo luận chuyện, bất quá ta nghĩ nói cho người biết là. Phi xa chúng ta không thể lớn đại lượng bán, hãy cùng bán mấy bay như thế, đồ chơi này không thể quá nhiều, phải nghiêm khắc khống chế số lượng biểu thị chúng ta sản năng có hạn, hướng chỉ cao lớn như vậy thượng đồ vật làm sao có thể bay đầy trời đây? Muốn cho nhân có một loại cảm giác thần bí, giống như đỉnh cấp xe thể thao, nếu như đầy đường, còn không bằng mở Alto lap phong trọng yếu nhất là, chúng ta không thể tiết lộ người máy bí mật, lần đầu tiên là quốc gia không chú ý, lần thứ hai người liền chuẩn bị biến mất đi!"

"Này như vậy nghiêm trọng!" Đinh Thông lấp ba lấp bắp nói.

"Khả năng so với người tưởng tượng còn nghiêm trọng hơn!" Dương Lăng ngưng trọng nói, "Lần trước ta liền giao phó người, dùng nhóm đầu tiên trở về khoản xây cất nhà máy, chiêu mộ nhân viên, như vậy mới có thể danh chính ngôn thuận kiếm tiền, quốc gia cũng có thể khoái trá tiếp nhận chúng ta tồn tại, vốn là lần đầu tiên nhóm lớn đổ phi xa cửa ra cũng đã chui quốc gia không từ, phỏng chừng cao tầng rất nhiều người cũng đã nhìn chăm chú vào chúng ta, nếu như chỉ vì kiếm tiền không đề ý ích lợi quốc gia, không đề ý chính phủ ánh mắt, ha ha, lão Lục, không nên bị tiền làm mờ đầu óc, đúng Viên Ca, định thế nào chuyện này?"

Đinh Thông lúc này cũng héo, ủ rũ cúi đầu nói: "Viên đều cũng cùng ý người không sai biệt lắm, cho nên nhóm thứ hai A Quốc đơn đặt hàng chậm chạp không có phát ra ngoài."

Dương Lăng hơi có chút yên tâm, xem ra Viên Hải Thần quả nhiên lão lạt không ít, kiếm tiền chú trọng tiếp tục lâu dài, đặc biệt là bây giờ công ty vừa mới thành lập, nhất định phải che giấu tai mắt người, mặc dù bây giờ khiêm tốn đã không thể nào, nhưng thích hợp che giấu là phải, công ty thực lực còn chưa tới xem nhẹ quyền lực và quy tắc thời điểm, nhiều nhất chính là một cái tương đối thông minh con kiến, một khi đưa tới người khác không sung sướng, quyền lực đầu ngón tay út nhẹ nhàng nhấn một cái liền tắt trắng.

Cúp điện thoại sau Dương Lăng lại gọi thông Viên Hải Thần điện thoại, hai người trao đổi một chút, cho là trước mắt nhóm thứ hai hàng không nên tùy tiện thả ra ngoài, muốn tạo thành sản năng giới hạn giả tưởng, sau đó thông qua thủ phê vốn tiền hành mở rộng, cho chính phủ cùng xã hội mạng đến nhất định lợi nhuận, quốc gia không có từ lớn như vậy buôn bán đơn đặt hàng trung đạt được đủ chính trị tiền đặt cược, cái này không quá bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thế Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 149: Cao tầng yêu ước

Quốc gia đang lúc lợi ích đồng bạn, chiến lược đồng bạn thành lập không phải là dựa hết vào miệng nói, lúc trước dựa vào trợ giúp, bây giờ dựa vào kinh tế bổ sung, Cung Toàn Thịnh lần này không cho mình gọi điện thoại, phỏng chừng cao tầng cũng ở đây tranh luận ngắm nhìn hoặc là chờ đợi Lăng Hải khoa học kỹ thuật chủ động đến cửa, một khi đợi một hồi cao tầng quyết định chủ ý, có lẽ cũng đã buổi tối.

Hơn nữa để cho Viên Hải Thần lo lắng là, nếu như phi xa có thể rất lớn đồ sinh sản đưa ra thị trường, đối với trước mắt nhiên liệu kết cấu đánh vào có thể nói là chưa từng có trong lịch sử, bây giờ vô luận Trung Quốc hay lại là thế giới, chủ yếu nhiên liệu vẫn là dầu mỏ chế phẩm, mặc dù Trung Quốc dầu mỏ càng ngày càng ít, dầu mỏ trong chấn động cùng Russia vững vàng khống chế đây là không cạnh tranh sự thật, quốc gia cũng ở đây phát triển mạnh sạch sẽ nhiên liệu, ưu hóa nhiên liệu kết cấu, nhưng cũng không biểu hiện quốc gia liền cho phép phi xa số lớn đưa ra thị trường, bởi vì Trung Quốc dầu mỏ hệ thống nuôi quá nhiều người, vào bên, đã luyện, tiêu thụ từng cái tầng diện cũng tồn tại vô số lợi ích, dầu mỏ Tam Cự Đầu vững vàng nắm trong tay một tấm không nhìn thấy lưới lớn, từ địa phương đến trung ương, bao trùm toàn bộ Trung Quốc quyền lực trung xu, dầu mỏ sản nghiệp một khi bị đánh sụp, Trung Quốc kinh tế không nhất định sẽ thịnh vượng phồn vinh, nói không chừng sẽ còn mang đến xã hội hỗn loạn.

Cho nên, phi xa chỉ có thể từ từ đẩy tới, nghiêm khắc khống chế thì gian biểu, lấy nhuận vật mảnh nhỏ không tiếng động tư thái từ từ từ thực hiện hữu nhiên liệu kết cấu, cho đến có một ngày có thể hoàn toàn vứt bỏ hiện hữu hóa chất nhiên liệu, lần nữa thành lập nguồn năng lượng mới hệ thống, quá trình này nhất định là tiến dần thức, không thể nào chạm một cái mà thành, nếu không trong đó trở lực so với nhân loại bay ra Thái Dương Hệ còn chật vật.

Bất quá để cho Viên Hải Thần không hiểu là, phi xa loại kỹ thuật này ngao mạn đến không cách nào giải thích khoa học kỹ thuật sản phẩm, ngay cả nước Mỹ cũng còn không có năng lực chế tạo đồ vật, bây giờ lại làm cho mình dễ dàng xuất khẩu ra ngoại quốc đi, nhất quán gặp kỹ thuật Bích Lũy chính phủ Trung quốc một chút phản ứng cũng không có. Đây hoàn toàn liền không phù hợp lẽ thường, bởi vì trong đó rất nhiều kỹ thuật bất kỳ hạng nào lấy ra cũng sẽ lệnh toàn thế giới khoa học kỹ thuật nhân viên khiếp sợ và kích động, thậm chí sẽ cải biến nghề quy tắc.

Xe hơi bay coi như tương lai nhất định công cụ giao thông, các quốc gia hoặc là xe hơi hán thương cũng đang nghiên cứu. Trung Quốc xí nghiệp bây giờ đã giành ở phía trước thành công, nắm giữ bó lớn độc quyền, chính là chế định nghề quy tắc thời cơ tốt nhất, một khi thành công chế định ra thế giới thừa nhận phi xa hệ thống tiêu chuẩn, đối với sau này quốc gia phát triển cùng ở xe hơi nghề lực khống chế độ tương tăng cường thật nhiều. Vì vậy chính phủ hẳn thiết trí phi thường nghiêm khắc cửa ra điều kiện thậm chí không cho phép cửa ra, nhưng bây giờ, phi xa phát hành nửa tháng, toàn thế giới Internet đều đã nổ phiên thiên, đến từ nước Mỹ cùng Châu Âu công ty thậm chí chính phủ cũng trắng trợn hạ đơn đặt hàng, chính phủ Trung quốc lại không có chút nào muốn can thiệp ý tứ, trừ an bài tới một nhóm chuyên nghiệp an ninh ra liền chẳng quan tâm, đây quả thực nghiêm trọng không khoa học, phải

biết, phi xa thượng kỹ thuật có thể tùy tiện cấy ghép đến lĩnh vực quân sự. Điều không vinh dự này là hoạt động thương nghiệp, thậm chí quan hệ đến Quốc Phòng an toàn.

Dương Lăng đối với Viên Hải Thần nghi ngờ cảm giác sâu sắc là nhưng,

Nhưng là bất minh sở dĩ, không thể làm gì khác hơn là để cho hấn mật thiết chú ý phía chính phủ động tĩnh.

Hai người nói thời gian rất lâu, cúp điện thoại sau Dương Lăng lại gọi thông Cung Toàn Thịnh điện thoại, liên quan tới Viên Hải Thần lo lắng, hấn muốn xem xem có thể hay không từ Cung Toàn Thịnh nơi này lấy được một ít đầu mối.

Điện thoại vừa tiếp thông, đối diện truyền tới Cung Toàn Thịnh thanh âm: "Dương huynh đệ, có phải hay không lại có chỗ nào yêu cầu ca ca hỗ trợ?"

Dương Lăng buồn rầu nói: "Chẳng lẽ ta chính là cái sao quá tạ, mỗi lần gọi điện thoại cũng là tìm người hỗ trợ?"

"Ha ha ~! Không có không có. Tuyệt đối không có, nói chuyện phiếm cũng là có thể!" Cung Toàn Thịnh vội vàng cười ha hả nói.

Dương Lăng cảm giác Cung Toàn Thịnh hôm nay cách nói cùng ngày xưa có chút bất đồng, nhưng cụ thể cũng không biết vấn đề nằm ở đâu? Vì vậy không thể làm gì khác hơn là nói nhiều chút khác dò xét xuống.

"Cung Ca,, đặc biệt cảm tạ người lần trước hỗ trợ. Gần đây có ở không không? Ta mời người ăn bữa cơm?"

"A ~? Ăn cơm? Ăn cơm cũng không cần, lần trước chính là một cái nhắc tay mà thôi, sau này có cần gì ca ca hỗ trợ địa phương mau sớm mở miệng, cảm tạ liền khách khí ~!"

Hàng này tuyệt ép có vấn đề!

Dương Lăng hao đến tóc cảm giác não nhân có chút không đủ dùng, "Đúng, cung Ca,, Lần trước Myanmar chuyện phát sinh bây giờ như thế nào đây?"

"Myanmar? Nha ~! Myanmar hỗn loạn sự tình đã chìm xuống, đối với ~ còn có quan hệ với Lý gia cùng Ngang Tổ tướng quân chuyện, người có ý kiến gì?"

Dương Lăng cảm giác Cung Toàn Thịnh nói chuyện đều có chút không lạnh lẽ, thậm chí có nhiều chút hỗn loạn. Lại hỏi ta có ý kiến gì? Ta có thí ý kiến! Lão Tử cũng không phải là chủ tịch cũng không phải Bộ ngoại giao bộ trưởng? Vì vậy vạn phần nghi ngờ nói: "Ta có ý kiến thì có thể làm gì? Chẳng lẽ các người nghe ta?"

Cung Toàn Thịnh yên tĩnh một chút cười khan nói: "Cái đó... Dĩ nhiên không thể! Ta chính là khách khí với người một chút, ha ha, Dương huynh đệ, mấy ngày nay khí trời tốt, có muốn hay không đi Hoàng Đô giải sầu một chút a ~!"

Ừ ~! Dương Lăng lập tức cảm giác đúng là xảy ra vấn đề gì, người này khách khí hơi quá đáng, lúc trước có thể không phải như vậy, làm cho mình đi Hoàng Đô, khẳng định không phải là hấn chủ ý, chẳng lẽ cao tăng muốn gặp ta? Nhưng tại sao vậy chứ? Chính mình một mực trải qua hèn hạ vô vi, an tĩnh giống như tảng đá, người lãnh đạo quốc gia nhật lý vạn cơ, làm sao biết chú ý tới mình một cái tâm thước nhỏ, cái này không khoa học nhỉ? Nhưng ngay sau đó lại nghĩ, bọn họ có thể hay không là hơn lần nước giếng chuyện muốn đem mình bắt lại nghiêm hình đánh khảo, nhưng nhìn Cung Toàn Thịnh dáng vẻ cũng không giống à? Xem ra chính mình xác thực muốn đi một chuyến, không vào hang cọp làm sao bắt được cọp con, thuận tiện biết rõ quốc gia đang phi xa hạng mục thượng cụ thể ý tứ, chuyện này sớm muộn phải giải quyết, kéo dài càng lâu đối với công ty càng bất lợi.

Nghiêm trọng suốt những thứ này, vì vậy Dương Lăng nói: "Được a ~! Sớm muốn đi Bắc Kinh nhìn một chút, lớn như vậy thủ đô còn chưa có đi qua đây?"

Cung Toàn Thịnh cao hứng nói: "Tốt ~, Dương huynh đệ, cứ như vậy quyết định, người chừng nào thì có rảnh rồi?"

"Ta tùy thời đều rảnh a ~! Cung Ca, chẳng lẽ muốn cho ta thanh toán vé máy bay?"

"Ha ha, người nhưng là ta ân nhân cứu mạng, chính là hai tấm vé máy bay sao được, Trường Thành Cổ Cung du lịch ta đều cùng nơi sắp xếp ổn thỏa cho người, vậy ta đây Biên nhi an bài xong sau này liền thông báo người?"

"Đi ~! Người an bài đi!"

Cúp điện thoại, Dương Lăng chân mày cũng vo thành một nắm, lần đi có chút cát hung khó liệu a, không biết là chuyện tốt còn là chuyện xấu mà, bất quá dựa vào bản thân trước mắt trạng thái, một khi phát uy, phòng chừng cũng chỉ có hóa tiền gánh nổi, bất quá vẫn là được trước thời hạn làm xong chút chuẩn bị, nghĩ tới đây, hấn lại một đầu chui vào hệ thống sân nhỏ, tiến vào nhà đá nhỏ, ở góc tường một nhóm hộp giấy trong lật lên, kết quả để cho hấn thất vọng là, một nhóm thứ lộn xộn lại không có một cái giống như Tử Ngọc Cửu Long ngọc bích như thế Pháp Khí, mặc dù mình có một pháp bảo Long ly, nhưng món đồ kia đúng thật là có thể muốn chết, sẽ Tinh Tẩn Nhân Vong, mà mình đã hồi lâu không có ở trong hệ thống đào qua khoáng thạch, bây giờ đào cũng không kịp, bởi vì hấn cũng không biết bây giờ đào thượng một ngày sẽ khen thưởng nhiều chút thứ quý gì đi ra.

Chương 150: Thử lại Long ly

Cuối cùng, hắn vẫn chỉ có thể cầm lên cái đó Long ly, lòng vẫn còn sợ hãi đi tới giữa sân, lần trước thúc giục đồ chơi này Kỳ Kinh Bát Mạch cũng hơi kém bị chấn bể, bây giờ mình đã tu luyện ra một tia nguyên khí, vẫn là có thể lại thử một chút, hy vọng này Long ly có thể có chút chỗ dùng, không muốn liền chỉ là một huyền tượng hình chiếu.

Hắn vận chuyển Cửu Huyền Chân Quyết, trong đan điền một tia lạnh như băng khí tức theo ý hắn niệm chỉ dẫn giống như đột phá đen nhánh bầu trời đêm ánh sáng, không có chút nào cách trở một chút vọt vào trong tay Long trong chén, nhất thời Long ly bộc phát ra thâm thúy ánh sáng màu đen, sân nhỏ phảng phất cũng bỗng chốc bị bóng tối bao trùm, ngay sau đó, trong bóng tối, vô số kim sắc điện mang lóe lên tới lui tuần tra, những thứ này Kim Mang dây dưa ngưng tụ, rất nhanh tụ thành một cái kim sắc Long Ảnh, đột nhiên một tiếng rung động thần hồn rỗng giập, Long Ảnh nhay ra miệng ly, kèm theo đùng đùng tia chớp màu vàng, Tiểu Tiểu Long ly giống như một cái bị áp súc đến mức tận cùng lỗ đen, một cái đầu rồng dò ra ngoài đón gió thoáng một cái trở nên giống như ngôi nhà nhỏ kích cỡ tương đương, Long Đầu sau khi ngay sau đó là liên tục không ngừng Long Thân không ngừng xuất hiện phóng đại, đợi Long Vĩ rời đi miệng ly thời điểm, cả viện đã bị điều này Kim Sắc Cự Long hoàn toàn chiếm cứ.

Này loại cảm giác rất kỳ quái, từ nguyên khí tiến vào Long ly một sát na kia, Dương Lăng liền có một loại cùng Long ly máu thịt lẫn nhau ngay cả cảm giác, tựa hồ Long ly chính là mình một phần thân thể, bao gồm bên trong giống như vực sâu đen nhánh không gian, lóe lên Kim Mang, đến Long Ảnh thành hình, tựa hồ hết thảy đều ở trong đầu hắn từng cái phơi bày, cho dù là điều này thoát ra miệng ly Cự Long, hắn cũng nhọc chỉ chừng, miếng vảy nanh vuốt, chỉ cần mình nghĩ, nó sẽ dựa theo ý nghĩ của mình đi làm, tựa hồ chính mình chỉ cần tâm niệm vừa động, Cự Long sẽ gặp không chút do dự bay lên liền.

Cự Long thân dài hơn 100m, cơ hồ đem cả cái tiểu viện tử cũng nhét đầy, tài hoa xuất chúng, Miếng vảy Trương Cáp, một cái móng sau tóm chặt lấy đại thụ, một cái đề ở tình thái thượng, tướng miệng giếng hoàn toàn đắp lại. Cự đại long thân cầu kết quanh co, dần dần quanh quần lên tướng Dương Lăng vẩy ở chính giữa, cự đại long như đầu miệng há mở, lộ ra dữ tợn răng sắc bén, thật dài đâm tủa đâm đưa thùy roi xuống đất. To lớn hai con mắt giống như bánh xe, nhìn bằng nửa con mắt ngạo thị bốn phía, cuối cùng từ từ cúi đầu Đầu lâu Tinh Tinh nhìn hắn, ở trong mắt Cự Long, hắn thậm chí thấy chính mình Tinh Tinh đứng trên mặt đất đang ngẩng đầu nhìn lên.

Nhìn này con cự long, Dương Lăng không có chút nào cảm giác sợ hãi! Giống như con rồng này chính là mình một phần thân thể, hắn tự tay đi xúc một cái sờ đâm đưa long tu, phát hiện lại là chân thực tồn tại, vào tay lạnh như băng, hắn song chân vừa đạp mặt đất. Thân thể phiêu nhiên nhích khỏi, lẳng không vượt qua Long Thân một chút đứng ở trên đỉnh đầu rồng.

Lúc này vị trí hắn đã vượt qua đại thụ, đôi mắt bốn phía nhìn lại, phía bên ngoài viện mờ mịt một mảnh, cả cái tiểu viện tử tựa hồ chính là trôi lơ lửng ở một mảnh không biết trong không gian.

Cái này chẳng lẽ chính là Long ly chân thực diện mạo, lần trước kiểm tra báo cáo nói pháp bảo này có công kích và thủ hộ hai loại chức năng, cũng không biết cụ thể tình hình, nhưng vừa liền như thế, nếu như ngôi này con cự long lẳng không bay lượn, vậy đơn giản lập phong đến không thể hình dung mức độ. Cái gì phi xa vẩn trượt căn bản cũng không đáng giá nhắc tới.

Ngay tại hắn đứng tại đầu rồng thượng lòng tràn đầy thích thời điểm,

Đột nhiên trong đan điền một trận phảng phất như đao đâm đau nhức, không nhịn được kêu thảm một tiếng từ Long Đầu thượng ngã xuống, oanh một tiếng nặng nề đập xuống đất khoáng trong đồng đá. Mà Cự Long cũng theo đó tan mất ở tiểu giữa sân, đợi một hồi hắn sắc mặt tái nhợt cả người đại hắn ngồi dậy lúc, sân nhỏ đã khôi phục lại ngày xưa bộ dáng, Long ly cũng lẫn xuống ở tình thái bên bờ không nhúc nhích.

Hắn vội vàng ngồi xuống ngưng thần Nội Thị, trong đan điền kia từng tia nguyên khí màu đỏ ngọn lửa lúc này đã như có như không, mấy có lẽ đã đến biến mất mức độ. Bất quá để cho hắn vui mừng là, thân thể không có bất kỳ phá hư.

"Cũng còn khá! Cũng còn khá!" Hắn không khỏi lau cái trán cuộn cuộn xuống mồ hôi lạnh, bất quá ngay sau đó lại cao hứng, xem ra nguyên khí quả nhiên là có thể thúc giục Long ly, chẳng qua là trước mắt chính mình công lực không đủ, nếu như tu luyện tới nguyên khí đầy đủ mức độ, Ngự Long Đăng Phi cũng không phải là không thể, vì vậy hắn vội vàng nhặt lên Long ly chui vào nhà đá, xếp chân bắt đầu tu luyện.

Ngưng thần mặc niệm khẩu quyết, theo Cửu Huyền Chân Quyết vận hành, trong đan điền kia một tia như có như không nguyên khí ở trong thân thể rong ruổi, liền giống một điều sinh ra với trong hư vô giòng suối nhỏ, quanh co với không biết mà thần bí không gian, thân thể đã không có Gân Cốt Bì thịt tồn tại, cũng không có Kỳ Kinh Bát Mạch tồn tại, có chẳng qua là tình lãng hư không, từng bước từng bước từ từ chuyển động phi thường mơ hồ lỗ nhỏ trôi lơ lửng tại trong hư không, thâm thúy mà thần bí, không biết kỳ mới không biết kỳ cuối cùng, giống như vũ trụ Trung Động một loại liên tiếp không biết địa phương, kia một cỗ màu đỏ nhạt lạnh như băng nguyên khí từ một cái cửa hang tiến vào, chốc lát lại từ khác một cái cửa hang chui ra, ở Chân Quyết dưới sự dẫn đường không chút nào hỗn loạn từ từ vận hành.

Những thứ này lỗ nhỏ xếp hàng không có chút nào thứ tự, nhìn như ngổn ngang, nhưng dễ thấy nhất nhưng là xếp một đường thẳng ba cái màu sắc bất đồng cửa hang, phía trên một cái màu đen lớn nhất, trung gian một cái màu trắng ít hơn, tối người kế tiếp màu đỏ ở giữa, nguyên khí màu đỏ mỗi khi trải qua qua một lần trung ương màu trắng cửa hang, sẽ thoáng tăng lớn một phần, sau đó tiến vào màu đỏ cửa hang quanh quần mấy vòng, sẽ chậm chậm

tiến vào màu đen cửa hang, quanh quẩn mấy vòng sau lại từ một cái không biết cửa hang xuất hiện, chu nhi phục thủy, không chút hoang mang, để cho Dương Lăng có một loại ảo giác là, mỗi khi nguyên khí dọc theo những thứ này lơ lửng vận chuyển một lần, tựa hồ những thứ này lơ lửng sẽ rõ ràng một ít.

Cũng không biết tu luyện bao lâu, cho đến hần cảm giác Thần Niệm trung hư không không nữa ổn định, những thứ kia lơ lửng nhất thời cũng giải tán hóa thành hư vô, hần ngồi xếp bằng thân thể đột nhiên rung một cái thối lui ra Cửu Huyền Chân Quyết vận hành trạng thái, hần mở mắt, nhất thời một cỗ mát lạnh Tinh Mang đầu xạ ra xa nửa mét khoảng cách, chợt lóe rồi biến mất.

Lúc này hần phát giác chính mình cả người cũng trở nên cùng lúc trước không giống nhau, cho dù là hần hiện tại đang ngồi ở bên trong nhà đá, nhưng mà giữa sân hết thấy hần đều tựa hồ nhìn thấy, mỗi một khối khoáng thạch, mua một mảnh lá cây, mỗi một viên cỏ khô, chỉ cần hần muốn liền cũng có thể rõ rõ ràng ràng lập tức trong đầu phơi bày, khoáng trong đồng đá, mấy viên màu đỏ nhạt Nguyên năng khoáng thạch vô cùng rõ ràng, để cho hần cảm giác một tia thân thiết, với dĩ vãng cảm trong tay tâm thần sợ hãi, chân khí bạo tẩu cảm giác hoàn toàn bất đồng.

Quả nhiên là không giống nhau a!

Hần hưng phấn đứng lên đi ra nhà đá, đây là một loại không chế cảm giác, với tu luyện Thông Mạch Luyện Hồn Quyết sau cảm giác hoàn toàn là hai chuyện khác nhau, Thông Mạch Luyện Hồn Quyết chủ yếu là tu luyện thể chất, sẽ rất lớn trình độ tăng cường thị giác, thính giác, khứu giác, xúc giác các giác quan hệ thống, thậm chí là tăng cường trí tưởng tượng, để cho mình có thể cảm giác được một ít không nhìn thấy không nghe được đồ vật, nhưng Cửu Huyền Chân Quyết sâu hơn, bây giờ càng nhiều là không cần ngũ quan thậm chí tưởng tượng, chỉ cần tâm thần động một cái, chung quanh hết thấy đều trong đầu phơi bày, rõ ràng đến chút nào bụng, tựa như cùng trong đầu bên trong đưa một máy cao thanh tích công suất cao Radar.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Thê Khoáng Công Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.